

Trái tim thiếu nữ của Lão phu

Nhất Dân Xoa Thiệu

PS: // WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGCONTINH0105

uyet Dung Hoa
N by Vy Thép Dư

Mục lục

[Chương 1 Mỗi Ngày Đều Ở Khổ Tư Chương Danh](#)

[Chương 2 Hôm Nay Cũng Không Biết Chương Danh](#)

[Chương Chương 3 Danh Là Kiện Thống Khổ Sự](#)

[Chương 4 A ~~~ Chương Danh!](#)

[Chương 5 Là Chương 5555555 A ~](#)

[Chương Chương 6 6 Nha Nha Nha Nha Nha](#)

[Chương 7 Đệ Đệ.....7](#)

[Chương 8 Đệ Chương 8888 Nha Nha Nha](#)

[Chương 9 99999999!](#)

[Chương Chương 10 10 Lặp ~~~~](#)

[Chương Chương 11 11.....](#)

[Chương 12](#)

[Chương Chương 13 13 \(￣▽￣\)/](#)

[Chương 14 Mười Bốn Là Mười Bốn, Bốn Mười Là Bốn Mười](#)

[Chương Chương 15 15 Lặp ~](#)

[Chương Chương 16 16](#)

[Chương Chương 17 17](#)

[Chương Chương 18 18](#)

[Chương Chương 19 19](#)

[Chương Chương 20 20](#)

[Chương Chương 21 21](#)

[Chương Chương 22 22](#)

[Chương Chương 23 23](#)

[Chương Chương 24 24](#)

[Chương Chương 25 25](#)

[Chương Chương 26 26](#)

[Chương Chương 27 27](#)

[Chương Chương 28 28](#)

[Chương Chương 29 29](#)

[Chương Chương 30 30](#)
[Chương Chương 31 31](#)
[Chương Chương 32 32](#)
[Chương Chương 33 33](#)
[Chương Chương 34 34](#)
[Chương Chương 35 35](#)
[Chương Chương 36 36](#)
[Chương Chương 37 37](#)
[Chương Chương 38 38](#)
[Chương Chương 39 39](#)
[Chương Chương 40 40](#)
[Chương Chương 41 41](#)
[Chương Chương 42 42](#)
[Chương Chương 43 43](#)
[Chương Chương 44 44](#)
[Chương Chương 45 45](#)
[Chương Chương 46 46](#)
[Chương Chương 47 47](#)
[Chương Chương 48 48](#)
[Chương Chương 49 49](#)
[Chương Chương 50 50](#)
[Chương Chương 51 51](#)
[Chương Chương 52 52](#)
[Chương Chương 53 53](#)
[Chương Chương 54 54](#)
[Chương Chương 55 55](#)
[Chương Chương 56 56](#)
[Chương Chương 57 57](#)
[Chương Chương 58 58](#)
[Chương Chương 59 59](#)
[Chương Chương 60 60](#)
[Chương Chương 61 61](#)

Chương Chương 62 62

Chương Chương 63 63

Chương Chương 64 64

Chương 65 Tô Qua Tiễn Phiên Ngoại (Nhưng Không Mua).

Chương Chương 66 66

Chương Chương 67 67

Chương Chương 68 68

Chương Chương 69 69

Chương 70 Kết Thúc Chương

Chương 71 Phiên Ngoại Một

Chương 72 Phiên Ngoại Nhị

Chương 73 Phiên Ngoại Tam

Chương 74 Phiên Ngoại Bốn

Chương 75 Cuối Cùng Phiên Ngoại

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 1 Mỗi Ngày Đều Ở Khố Tư Chương Danh

Ngày mùa hè sau giờ Ngọ, biết ở trong sân trên cây “Biết lạp biết lạp” kêu, cách vách Vương đại gia gia lão miêu ngựa quen đường cũ ghé vào ban công lan can thượng, sủy tay tay thức bò chỗ đó, cái đuôi rũ ở đâu, liền cái đuôi tiêm nhi đánh một cái tiểu cong, câu được câu không đùa với Tô gia gia gia dưỡng kia chỉ tiểu pháp đấu, nhàn nhã hí mắt, một bộ lão thần khắp nơi tư thế.

Tô Giản bưng chén trà nhìn trong chốc lát sau, mới cúi đầu uống trà. Thói quen tính chuẩn bị dùng tay phải nhéo nắp trà tử, đồng dạng hoa phiêu ở mặt nước lá trà, một cúi đầu liền ngấm thấy chính mình trong chén trà trang kỳ thật là phân đạt.

Sửng sốt một chút sau mới lại lần nữa bừng tỉnh chính mình hiện tại đã đã trở lại.

Cúi đầu uống lên mấy khẩu “Đã từng mười mấy năm” rất muốn bọt khí nghi đồ uống sau, ngẩng đầu từ ngoài cửa sổ trông ra, sâu kín than thở một tiếng.

Kia tư thế, kia biểu tình cử chỉ. Cùng một chút không thấy ngoại bỏ chính mình gia trên ban công lão miêu, là giống nhau giống nhau.

Cũng khó trách Tô Giản vẽ mặt phiền muộn.

Mấy ngày trước, nàng vẫn là Tổng triều cảnh tông hoàng đế, lấy tự thân quân công ngự phong phụng ân Trấn Quốc Công, Phiêu Kị Đại tướng quân kiêm điện tiền Đô Chỉ Huy sử, hiện tại, lại là viên mặt, chân ngắn nhỏ trung võ trung học sơ nhị tiểu lùn tịt.

Tô Giản lão cán bộ thở dài, chậm rãi nâng lên tay phải chuẩn bị thói quen tính đem ngón cái khẫu ở chính mình kim ngọc đai lưng thượng, đại mã kim đao lại cà lơ phất phơ giống cái lão niên quân tử đứng khi,..... Tay lại phác cái không.

Chỉ sờ đến chính mình bên hông xúc cảm cũng không tệ lắm mềm mại tiểu thịt thừa.

..... Ưu tang.

..... Trát tâm.

Lão cán bộ thức nhìn ra xa thở dài.

Lại nói tiếp, Tô Giản cũng không rõ này hết thấy ban đầu thời điểm là như thế nào phát sinh. Vừa mới bắt đầu thời điểm cũng tưởng không rõ vì cái gì thế giới nhân loại ngàn ngàn vạn, như thế nào hệ thống liên xách ba xách ba đem nàng cái này tuổi chỉ có mười bốn tuổi tiểu nha đầu cấp xách ra tới, sau đó ném đến cái này trong lịch sử cũng không có “Tổng triều” đi thay thế mỗi vị tuổi hạc sáu mươi sáu tuổi lão gia tử.

Nhưng qua ước chừng nửa năm sau Tô Giản cũng liền không thế nào tưởng vấn đề này, chủ yếu là không có thời gian, cũng không tinh lực.

Nàng mới vừa hồn xuyên qua đi bị hệ thống uy hiếp “Nếu là tướng trở về liền ngoan ngoãn nghe lời làm theo” khi, vừa lúc là hai quân giao phong từng người hồi doanh chuyện sau đó, thân là nắm giữ ấn soái tướng quân nàng,..... Hẳn là hẳn. Sáu mươi sáu tuổi trấn châu trung vũ quân tiết độ sứ, tô thận liêm bị quân địch một mũi tên bắn trúng trước ngực hộ tâm kính, toàn bộ kính đều đánh lôm xuống đi, lực đạo lớn đến tức khắc làm tô lão tướng quân bế khí qua đi.

Trong khoảng thời gian ngắn tức khắc làm cho Tổng quân hoảng loạn lên.

Đừng nói là chủ tướng, liên tính đối cái tướng đối quan trọng tướng lãnh ở trên chiến trường bị một mũi tên giết chết, cũng sẽ khiến cho một trận xao động. Cũng may phó tướng Hạ Hầu gia tiểu tướng quân gặp nguy không loạn, vững vàng bình tĩnh chỉ huy mới làm Tổng quân ngăn cản ngoại tộc lại một lần điên cuồng phản công. Chém giết ước nửa canh giờ, mới đưa thương vong khổng lồ ở cực tiểu trong phạm vi thuận lợi, thả có điều không như lui binh hồi doanh.

Tô Giản hiện tại đều còn nhớ rõ, chính mình vừa mở mắt khi, Hạ Hầu tiểu tướng quân chính vô cùng lo lắng giúp nàng đem trên người áo giáp, quần áo cấp lay xuống dưới. Lúc ấy đi..... Thượng thân đều đã lay sạch sẽ, cùng vẻ mặt nôn nóng lo lắng nàng thân thể an ủi lớn nhỏ võ tướng nhóm “Thằng thằn thành khẩn gặp nhau”.

Đương nhiên, là nàng một người thẳng thắn thành khẩn, mặt khác hơn mười hào người gặp nhau.

....._(;3 > ∠)_

Cho nên, lúc ấy nội tâm vẫn là rất ít nữ Tô Giản, nhấp môi một quyền liền tấu đến Hạ Hầu tiểu tướng quân trên mặt, làm kinh thành đệ nhất mỹ nam tử đỉnh chóp hoang giống nhau quàng thâm mắt, ở quân doanh chuyển động hơn phân nửa tháng mới biến mất.

Khôi phục “Dung mạo” sau, quân doanh trên dưới mới rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra. Thật sự là Hạ Hầu tiểu tướng quân trong khoảng thời gian này biểu tình quá mức người sống chớ vào chút, toàn bộ quân doanh trên dưới, đều có chút không dám đại thở dốc.

Duy nhất “Trấn” được hãn tâu lão tướng quân thiên lại là “Đầu sỏ gây tội”, tiểu tướng quân ghen khí không dám ra,..... Đối đại gia mặt điểm đen, liền điểm đen đi.

Dù sao tại đây mười ngày nửa tháng ăn không đến một cây nhí rau xanh, mỗi ngày chính là thịt thịt thịt địa phương, đại gia mặt..... Cũng không thấy so Hạ Hầu tiểu tướng quân hảo bao nhiêu không phải.

Nhưng kia một mũi tên cũng không phải không có việc gì, rốt cuộc tô lão tướng quân đã là 60 vài tuổi tác, lần này cần không phải tình huống nguy cơ, Cảnh Đế cũng sẽ không làm một môn vì Tống Quốc, toàn bộ chết trận sa trường, chỉ còn lại có Tô lão gia tử một người tô thận liêm năm giữ ấn soái xuất chinh.

Đương nhiên còn có rất lớn một bộ phận nguyên nhân, đây cũng là lão tướng quân chính mình yêu cầu.

Lão gia tử ở điện trước trào dâng trần từ, trong đó tâm tư tưởng chính là “Thân là võ tướng, nên da ngựa bọc thây, mà không phải chết ở giường bệnh thương!”, Tóm lại hiện tại quốc gia nguy nan, thất phu có trách, hoàng đế người không cần lão phu chính là khinh thường ta này đem lão xương cốt!

Sau đó Tô lão gia tử liền tới rồi, sau đó nguyên bản hần là chủ soái Hạ Hầu tiểu tướng quân liền phó.

Lại sau đó, Tô Giản tiểu đồng ủng cũng tới. Nội tâm khóc chút chút, mặt ngoài hung ba ba thay thế một mũi tên thật sự bế quá khí, đã tiên đi tô lão tướng quân,..... Tới làm cái này phỏng tay khoai lang chủ soái.

Cũng may có kia một mũi tên làm cơ sở, cắt nát tô lão tướng quân xương sườn, làm cho hần ít nhất ba tháng nội đừng nói lên ngựa đánh giặc, huy thương (súng) vũ bổng, ngay cả rời giường đều thực gian nan.

Bởi vậy có thể thấy được Tô Giản lúc ấy phát hiện chính mình bị bắt cùng hơn mười người nhiệt liệt vây xem lớn nhỏ võ tướng nhóm, thẳng thắn thành khẩn gặp nhau khi, này thiếu nữ tâm là cỡ nào kịch liệt ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Hơn ba tháng nằm trên giường tu dưỡng, mặc dù tính tình hơi kém, sắc mặt hơi kém cũng không gì, rốt cuộc tô lão tướng quân tư lịch, tuổi đều bãi ở đâu, nói nữa, hẳn hiện tại chặt đứt xương sườn, liền tính tướng tượng từ trước như vậy đề khí rỗng người, cũng đau đến mắt biến thành màu đen không phải?

Chỉ phải hàm chứa khí nói chuyện.

Di chứng chính là mặc dù tô lão tướng quân thương hảo sau thật lâu, đều vẫn luôn nói chuyện trầm ổn lược nhỏ giọng, ước qua gần một năm mới dần dần lại thả bay tự mình, lớn tiếng lên.

Kỳ thật cũng là tô tiểu đồng giày vừa đến cái này địa phương, không hiểu ra sao luống cuống không nói, còn một chút đáy đều không có, chỉ có thể thu liễm không ra sai lầm. Hiện tại quay đầu lại ngẫm lại, khi đó nếu là không có hệ thống thời khắc nhắc nhở, phỏng chừng nàng liền nửa ngày đều mộng bất quá đi.

Những người khác còn hảo, kia Hạ Hầu tiểu tướng quân chính là tặc tinh tặc tinh.

Ba năm quân lữ sinh hoạt, liền tính là cái gốc bạch ngọc thiếu nữ cũng có thể ở thô đàn ông hoàn cảnh hạ tiến hóa thành nữ hán tử giống nhau tồn tại, đặc biệt là này đàn thô đàn ông vẫn là thô trung có tế, nhìn như đôn hậu hào sảng, lại một cái so một cái tặc tinh lão bánh quây quân lưu manh khi,..... Trừ bỏ so với bọn hắn còn du, còn bỉ, thật sự tìm không thấy một loại khác phương pháp.

..... Về sau nếu ai lại nói cho Tô Giản “Võ tướng đều là một đám đại què mùa” khi, nàng nhất định nhảy lên một ngụm nước bọt ngôi sao phun đối phương trên chân.

Đại què mùa?! Đừng nói tướng quân cấp bậc, liền tính là cái cửu phẩm giáo úy, cũng có thể hoạt đến làm người tướng băm đi băm đi làm lươn thiêu cá

chạch, cấp một nồi quái!

Còn đại quē mùa đâu.

Ngay cả tặc tinh tặc tinh Hạ Hầu tiểu tướng quân đều bị giỡn chơi quá như vậy hai lần, cũng may nàng một phen tuổi đức cao vọng trọng, thủ hạ một nửa đều là chính mình một đường mang ra tới a, bằng không còn không biết như thế nào tránh ở trong ổ chần khốc đâu.

Sau đó Tô Giản liền đình người tô lão tướng quân tô thận liên thân xác, thuận lợi đánh đuổi ngoại tộc khai hoàn hồi triều, từ nỗ lực chống đỡ rốt cuộc căng không đi xuống hoàng đế cảnh tông trên tay, tiếp nhận năm ấy mười hai tuổi Thiếu Đế Duệ Tông, khóc lóc thảm thiết tỏ vẻ nhất định sẽ bảo vệ tốt Thiếu Đế, làm hãn khỏe mạnh trưởng thành đồng thời, nhất định sẽ hảo hảo bảo hộ hãn.

Cứ như vậy, trước trấn châu trung vũ quân tiết độ sứ tô thận liên, liền từ tiên đế phong làm Trấn Quốc Công, ngự tứ phủ đệ không nói, còn phong Phiêu Kị Đại tướng quân kiêm điện tiền Đô Chỉ Huy sử. Nhân xưng tô lão điện soái.

Bắt đầu rồi mỗi ngày thượng triều dỗi xong trung thư lệnh, dỗi thái sư thái bảo, phun xong thượng, trung, hạ thứ sử,, lại phun một bên túng túng Tư Thiên Giám, gặp được tham biết chính sự cùng tư chính điện học sĩ nói qua bất quá nhân gia làm sao bây giờ?

Trấn Quốc Công lão tiên sinh vén tay áo lên liền khai tấu.

Tóm lại, ở hồi triều sau trước bốn năm gian, Thiếu Đế mười sáu tuổi thanh chính trước, trừ bỏ chính nhất phẩm trung thư lệnh cùng từ nhất phẩm thái sư, thái phó, thái bảo nhóm không bị Trấn Quốc Công cấp tấu quá xong, đại đến nhị phẩm quan viên, nhỏ đến lục phẩm Tư Mã, Trấn Quốc Công dùng thực tế hành động biểu đạt hãn đối xử bình đẳng “Quan ái quả đấm”.

Trần quốc trần quốc, người thật đúng là đem Tống Quốc trên dưới cấp chấn động. Kia mấy năm, Tống Quốc nhất ham thích với thảo luận, chính là “Trần Quốc Công hãn lão nhân gia hôm nay lại đánh mấy phẩm quan” như vậy bát quái.

Ngay cả phụ thuộc phiên bang, mỗi năm tiến cống thiên. Triều thượng quốc khi, xem Trần Quốc Công ánh mắt đều tràn ngập kính sợ.

..... Nương cũng ~ vị này chính là trong truyền thuyết Trần Quốc Công cũng ~

Emma, là sống! Còn sẽ động!..... Hãn trừng ta hãn trừng ta! QAQ

Bất quá quay đầu xem Thiếu Đế Duệ Tông khi ánh mắt liền càng thêm kính sợ.

Rốt cuộc nhảy nhót lung tung lão nhảy cây đậu Trần Quốc Công hãn lão nhân gia..... Vừa thấy nhà hãn Thiếu Đế, liền túng túng.

Cho nên mặc dù Thiếu Đế Duệ Tông mặt nộ cười tủm tỉm, rất muốn nhà giàu nhân gia đơn thuần phú dưỡng kim ngọc tiểu công tử, phiên bang chư quốc lớn nhỏ phiên vương nhóm,..... Cũng như cũ không dám không động đây dám động.

Nghe nói trước hai ngày Trần Quốc Công mới lại ôm Thiếu Đế chân, khóc cầu tới? Gào nửa ngày không nửa giọt nước mắt không nói, còn thuận tay dùng ít người để quần áo vật áo thoa mặt? Vì việc này Bàng thái sư tức giận đến thiếu chút nữa cùng vị này nhất phẩm quân công lão tướng quân đánh lên tới?

Ai nha nha nha..... Đáng tiếc sự tình phát sinh ở Thiếu Đế ngự thư phòng, ta chờ quan phẩm thấp kém không tận mắt nhìn thấy a.....

Chắc chắc chắc.

..... Cũng không biết là từ khi nào khởi, Tống Quốc tương đối văn nhân đáng vẻ thư sinh, chính trực giống như một dòng nước trong triều đình,..... Càng thêm tên du thủ du thực lên.

Nhất có rõ ràng cảm thụ chính là mỗi năm định kỳ triều bái tiến cống phụ thuộc phiên bang, này trung gian còn có mối vừa ở Trấn Quốc Công thủ hạ ăn mệt, trình hàng thư ngoại tộc nghiệp quốc.

..... Một năm không thấy, thiên. Triều thượng quốc chư vị đại nhân..... Càng thêm lão bánh quấy tử cùng chơi lưu manh.....

Trước kia thường thường còn có thể dựa vào Tống Quốc triều đình ngay thẳng đáng vẻ thư sinh, từ giữa moi điểm nhi chỗ tốt, hiện tại không chỉ có hảo thứ moi không đến, còn lão bị hố ngoại tộc:..... Khóc chút chút QAA

Chờ Thiếu Đế mãn mười sáu tuổi thuận lợi thanh chính sau, đã năm mãn bảy mươi Trấn Quốc Công liền bắt đầu ở trên triều đình một sửa phía trước quân bĩ lão bánh quấy, một chút tức tặc nhảy cây đậu phong cách, bắt đầu rồi trước mắt bao người, ở trên triều đình ngủ gà ngủ gật lão đồ ngốc, làm bộ chính mình là mạnh mẽ đất thiên. Triều thượng quốc lão linh vật.

Tức giận đến ngay thẳng Bàng thái sư vén tay áo lên liền tưởng giơ trên tay ngọc bản, xông tới đánh tặc hãn trước tiên đi bồi tiên hoàng.

Chỗ nào còn có nửa điểm bốn năm trước nho nhã phong lưu, ôn trọng văn nhã bóng dáng?

Phía sau văn thần kéo tay áo kéo tay áo, ôm chân ôm chân, nhất trí khuyên giải.

Thái sư thái sư, tính tính.....

Thái sư: 》 mãnh 《

Lão linh vật? Lão linh vật Trấn Quốc Công đang bị tự động tự phát liên che ở hẳn phía trước, hình thành một đồ người tường võ tướng nhóm hộ ở sau người,..... Trong đó còn có chính nhị phẩm quan văn tham biết chính sự Hạ Hầu đại nhân trưởng tử Hạ Hầu tiểu tướng quân, trà trộn trong đó.

Hạ Hầu đại nhân đối thứ vô cùng đau đớn tỏ vẻ:..... Gia môn bất hạnh!

Nhiều năm sau ba mươi mà đứng Duệ Tông ngồi ngay ngắn triều đình long ý phía trên, tỉnh mắt rũ mắt nhìn đã quan cư nhất phẩm Hạ Hầu thượng thư lệnh, lại di mắt thấy hướng trên triều đình đã đổi đến còn sót lại dư mấy trường lúc trước quen thuộc gương mặt các vị thần tử khi, ở Hạ Hầu thượng thư lệnh bẩm báo xong chính sự sau, lặng im thật lâu hơi hơi mỉm cười.

“Hạ Hầu, người còn nhớ rõ lúc trước Trấn Quốc Công cùng thái sư ở thời điểm,..... Trên triều đình gà bay chó sủa tình cảnh sao?”

Hạ Hầu sững sốt sau đồng tử co chặt, cúi đầu đón một giây sau mới ngẩng đầu rũ mắt cung kính đáp lại, “..... Nhớ rõ.”

Cũng nhớ rõ Duệ Tông cảnh trình bảy năm, cũng chính là Thiếu Đế mười chín tuổi sắp hành cập quan chi lễ khi đại loạn. Vì bảo Duệ Tông an nguy, vài vị lão đại nhân che ở cửa điện trước, vì ngăn cản phản loạn phiên vương đi vào, cấp Duệ Tông tranh thủ thời gian, bị loạn đao chém chết.

Vì khảo vấn Duệ Tông hành tung, thái sư bị khổ hình thêm thân, sau sống sờ sờ thiêu chết cũng chưa phun nửa chữ.

Mà lúc ấy duy nhất hộ ở Duệ Tông bên người Trấn Quốc Công, ở bị phản quân phát hiện sau, chiến đến cuối cùng, quanh thân thi cốt chồng chất, cũng chưa làm một người có cơ hội bước vào mật thất nửa bước. Cho đến hẳn suất viện quân đuổi tới kiệt lực mà chết.

Thân trung năm mươi ba đao, 21 đao thấy cốt, mũi tên nhọn tám chỉ, toàn bộ bẻ gãy mũi tên thân tiếp tục huy đao.

Tưởng tượng đến lúc ấy sở thấy thảm thiết, mặc dù đã qua đi mười năm, cũng như cũ làm quan bá nhất phẩm Hạ Hầu hơi cảm trong cổ họng nghẹn ngào.

【 Hạ Hầu gia tiểu tử, người đại hôn ta muốn tới uống rượu mừng a! Nga, đừng kêu Bàng thái sử. A! 】

【 phi! Trấn Quốc Công! 】

【 nha nha nha ~ thái sử, hạ câu có phải hay không “Lão thất phu?” 】

【 người cái quy tôn tử..... Mãnh 】

【 thái sử thái sử, tính tính..... 】

【 chắc chắc chắc, thái sử mấy năm nay mắng chửi người bản lĩnh có điều đề cao a ~】

【 thái sử thái sử! Điện tiền thất nghi! Điện tiền thất nghi! 】

【 ai ai ai! Làm thái sử cởi giày tạp ta sao! Ta đều gom đủ mười bảy chỉ. 】

【 thái sử thái sử! Thái sử! QAA】

【 ha ha ha ha! Thứ mười tám chỉ! 】

【..... Người đặc nường.....】

【 thái sử thái sử! Điện trước..... Điện trước.....】

Trong trí nhớ sang sáng tiếng cười cùng cười đùa, làm Hạ Hầu cũng khoe miệng mang theo ý cười, lặp lại, “..... Rành mạch.”

Mà giờ phút này, thời không một cái khác địa phương, về hưu lão cán bộ Tô Giản tiểu đồng ủng lại uống một ngụm trà sau, sâu kín thở dài.

Khoảng cách khai giảng còn có nửa tháng, nhìn đáng vẻ..... Chính mình đến ngẫm lại giảm béo cái này việc nhỏ lạp ~~~

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ thái thái ta thích người a! Địa lô x14 cảm tạ thiên tâm miên lựu đạn x1 cảm tạ? Y tiểu thất địa lô x1 cảm tạ Ma Vương đại nhân địa lô x1 cảm tạ junneho địa lô x1 cảm tạ 19228979 địa lô x1 cảm tạ luôn có điều dân muốn hại trăm địa lô x1

Người đọc “Hoàng giai hân”, tưới dinh dưỡng dịch +502017-10-24 11:40:59

Người đọc “An an tĩnh tĩnh tiểu người đọc”, tưới dinh dưỡng dịch +12017-10-23 23:03:30

Người đọc “Hùng đại bảo”, tưới dinh dưỡng dịch +62017-10-23 22:47:59

----- (つ 3) つ へ ? ~ -----

Tân văn cầu cất chứa ~ cầu tác giả chuyên mục cất chứa ~~~

Ngày mai muốn ra cửa làm việc, không biết có vô đối mới ta hôm nay liền nhiều viết một ít. Lão a di như vậy đáng yêu, bần manh không nắm nhân gia đoán trảo trảo mị ~

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 2 Hôm Nay Cũng Không Biết Chương Danh

Lại nói tiếp Tô Giản đều sắp quên xuyên qua phía trước, chính mình là cái gì tính cách người.

Vừa trở về khi là đêm khuya hai điểm, Tô Giản chính là trọn tròn mắt sửng sốt có gần một giờ, vượt dưới thân mang theo ánh mặt trời hương vị cùng gột rửa tề thanh hương vị khăn trải giường, mới chậm rãi hoàn hồn chính mình là thật sự đã trở lại.

Một khắc trước thảm thiết đau nhức đến chết lặng thân thể, cùng với cuối cùng biến mất trước nói thanh cảm ơn hệ thống, tựa hồ chỉ là nàng Tô Giản đêm khuya mộng hồi làm một cái quá mức chân thật cùng dài dòng mộng thôi.

Chờ mộng tỉnh lúc sau, mặc dù hồi tưởng quá vãng đều rõ ràng trước mắt không một quên, nhưng trong lòng buồn bã mất mát cuối cùng cũng chỉ đến hóa thành một tiếng than thở.

Tô Giản là không biết những người khác sẽ làm gì biểu hiện, nhưng rốt cuộc nàng sở trải qua mười năm, có thể nói phong phú đến người thường mặc dù hết cả đời này cũng sẽ không trải qua trong đó một vài. Cho nên nàng ở mở to mắt với trong bóng đêm nhìn mau một giờ trần nhà sau, sâu kín thở ra một hơi.

—— lại bẹp bẹp miệng xoay người đã ngủ.

..... Không hổ là có gan ở Thiếu Đế mắt lạnh cùng thái sư bạo nộ trung ngủ gà ngủ gật, hỗn canh giờ Trấn Quốc Công ㄝ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄝ

Trở về mấy ngày nay vẫn luôn lười biếng Trấn Quốc Công tại hạ định quyết tâm muốn bắt đầu rèn luyện thân thể sau, chờ ngày hôm sau trợn mắt tỉnh lại vừa mở mắt, vừa thấy trên tủ đầu giường tiểu đồng hồ báo thức, phát hiện mới buổi sáng 6 giờ, vẫn là cảm thấy tất cả bất đắc dĩ.

Nàng liền biết này nhất định là trước đây lão cán bộ sinh hoạt tập tính lưu lại “Di chứng” chi nhất, nằm ở trên giường đôi tay đập phóng bụng, ngón tay vô ý thức nhẹ nhàng đánh nhịp năm phút đồng hồ không có kết quả sau, Tô Giản đành phải tâm tắc tắc từ trên giường làm lên.

..... Làm một cái lý nên lười giường đến ngộ thượng ba sào mới rời giường người trẻ tuổi, nàng cư nhiên buổi sáng 6 giờ liền tự động tỉnh.

Thật là không được.

Tô Giản một mặt vô cùng đau đớn thở dài lắc đầu, một mặt mở ra tủ quần áo tìm kiếm ra quần áo mặc vào.

Sau đó đi ra cửa phòng khách cấp chính mình đổ một ly ấm áp nước sôi để nguội uống xong sau, liền đứng ở ban công thượng liền chiều hôm nồng đậm hơi lượng phía chân trời, hoạt động hoạt động gân cốt.

Chính tự hỏi chờ hạ hoạt động xong đi chính mình trong phòng tìm xem tiêu vật tiền để chỗ nào rồi thời điểm, liền nghe thấy phía sau truyền đến động tĩnh, vừa quay đầu lại, liền thấy một 60 vài lão nhân đứng ở khoảng cách Tô Giản không xa phòng khách chỗ, vẻ mặt ngốc nhìn Tô Giản.

Tựa hồ rất kỳ quái Tô Giản cư nhiên sẽ sớm như vậy rời giường giống nhau.

Bất quá Tô Giản nhìn thấy đối phương nhưng thật ra tương đương vui vẻ, trong lòng thẳng ra vô hạn vui sướng chi tình tới, lộ ra tiểu bạch nha cười hì hì, “Sớm a, gia gia ~”

Nguyên bản là tưởng cột nhà kêu “Tô lão gia tử”, nhưng ngẫm lại đã từng thân là quân nhân tô gia gia trên người chính trực cùng lược hiện bản khắc cổ chấp, có chút lo lắng một câu “Tô lão gia tử” xuất khẩu, sẽ bị tô gia gia một cái trừng mắt trừng đến chân trời đi.

“..... Sớm.” So với Tô Giản tự nhiên hào phóng, ngược lại là tô gia gia sửng sốt một chút, mới có chút không được tự nhiên trả lời. Nhưng cũng may thực mau liền tìm tới rồi ngày thường biểu tình ngữ điệu, “Hôm nay tiểu giản sớm như vậy liền lên lạp..... Muốn ăn cái gì gia gia đi cho người mua.”

Tô Giản nhìn tô gia gia, gãi gãi tóc sau nghĩ nghĩ, “Đều được đi? Ngài đây là muốn đi ra ngoài tập thể dục buổi sáng?”

Tô gia gia gật gật đầu, Tô Giản tiếp theo nói, “Ta đây bồi ngài đi thôi? Thuận đường trở về thời điểm mua bữa sáng? Ta trước cho người đảo ly ôn khai thủy? Ngày lão nhân gia a, buổi sáng uống ly ôn khai thủy là tốt nhất, nhuận phổi thanh tràng.....”

Blah blah, lải nhải vào phòng bếp, lưu một đường ánh mắt theo sát tô gia gia về mặt ngốc.

.....????

..... Đột nhiên cảm giác trong nhà nhiều cái cùng chính mình giống nhau về hưu lão cán bộ là chuyện gì xảy ra?

Chờ Tô Giản bưng pha lê ly đuổi tay một đệ khi, tô gia gia mới bừng tỉnh giống nhau hoàn hồn, thanh thanh giọng nói sau nói lời cảm tạ tiếp nhận, một mặt uống một mặt xem chính mình cháu gái nhai lại lần nữa đi trở về trên ban công, phi thường người già hoạt động gân cốt.

Như thế nào cái người già pháp đầu? Hai chân cùng vai cùng khoan, hạ thân bảo trì bất động, vặn vẹo phần eo khi, đôi tay theo chuyển động

phương hướng bất đồng, phân biệt đập phần lưng.

..... Rõ ràng ngày thường tô gia gia chính mình cũng làm, nhưng hiện tại thấy Tô Giản cũng làm như vậy khi, lại chợt thẳng ra một loại cổ quái cảm tới.

Tô Giản quay đầu lại, nhìn, “Gia gia, uống xong rồi? Uống xong rồi ta chờ người đổi bảo quần áo liền ra cửa a.”

“A?..... Nga.” Tô gia gia lẳng, giây tiếp theo bình tĩnh gật đầu, xoay người nghe lời bán thần du trạng thái về phòng của mình đổi tập thể dục buổi sáng phục.

Lưu Tô Giản đứng ở trên ban công nhìn tô gia gia như đi vào cõi thần tiên bóng dáng nửa ngày sau quay đầu lại, không sao cả nhún nhún vai.

..... Phòng chừng gia gia còn chưa ngủ tỉnh?

Đến ra kết luận tô tiểu cán bộ tiếp tục “Lão nhân gia thức” hoạt động gân cốt.

Trước kia tuổi còn nhỏ không trải qua sự, hơn nữa Tô Giản cha mẹ ở nàng sáu tuổi, đệ đệ Tô Mặc mới một tuổi thời điểm, liền ly dị từng người một lần nữa tổ kiến gia đình, từ khi đó bắt đầu liền đem Tô Giản cùng Tô Mặc tỷ đệ hai ném cho tô gia gia.

Đừng nói ngày lễ ngày tết thăm, trừ bỏ mỗi tháng định kỳ ký sinh sống phí, tiêu vật tiền ngoại hạng, liền cái thăm hỏi điện thoại đều phi thường thiếu.

Mỗi năm ngày lễ ngày tết, đều là Tô Giản, Tô Mặc, cùng tô gia gia cùng với tiểu thúc thúc Tô Qua Tiễn bốn người cùng nhau quá.

Tô Qua Tiễn, là tô gia gia chiến hữu hài tử, ba mươi năm trước chấp hành nhiệm vụ song song gặp nạn, bản thân lại đều là cô nhi, cho nên tô gia gia

liền thu dưỡng hần. Nói đến cũng khéo, chiến hữu cũng họ Tô, có lẽ tám trăm năm trước là một nhà cũng nói không chừng.

Cũng không biết có phải hay không gia đình đơn thân, hoặc là cha mẹ ly dị hài tử đại bộ phận tính cách hoặc là tâm lý thượng sẽ có chút tự ti, miễn cảm, nhưng Tô Giản tiểu học sinh hoạt cùng mừng một sinh hoạt lại là thực không thoải mái.

Từ trước nàng then thùng, then thùng, nội hướng. Còn có một sốt ruột còn có có chút nói lấp tiểu ma bệnh. Thành tích cũng phi thường giống nhau.

Tóm lại chinh thể cấu thành, chính là ở trong trường học nhất không chớp mắt, cũng dễ dàng nhất bị lão sư xem nhẹ, bị hư bỏn nhỏ khi dễ, cùng đồng học áp bức đối tượng.

Tiểu thúc thúc Tô Qua Tiễn là tài chính phương diện cao cấp cố vấn sư, mỗi tháng đều phải bay đi các nơi như vậy hai ba lần, mặc dù cùng tô gia gia ba người ở cùng một chỗ, trên thực tế kỳ thật cũng có hơn phân nửa thời gian không ở nhà.

Tô gia gia là quân nhân sinh ra, vài thập niên quân lữ kiếp sống làm hần hành, năm, ngồi, trạm đều cùng người khác bất đồng, nhưng đồng dạng, đối với dạy dỗ hài tử phương diện, tựa hồ cũng liền trời sinh thiếu chút ôn nhu cùng phương pháp.

Tô Mặc liền càng không cần phải nói, hiện tại mới 9 tuổi, tiểu học ba năm cấp hần đúng là hùng đến không thành bộ dáng thời điểm, hơn nữa vẫn là cái kia sẽ ở nhà khi dễ Tô Giản tiểu ác bá.

Hoàn cảnh như vậy hạ, làm Tô Giản trưởng thành liền càng thêm không khỏe mạnh, thẳng đến nàng thẳng mừng một, cho rằng sẽ hảo điểm khi, lại ở mừng một thượng kỳ nào mặt khảo thí khi, bị mới tới dạy thay thực tập lão sư cho rằng có trường thi gian lận hiềm nghi, mà bị một ít trong lời nói không công bằng.

Cái này tuổi hài tử là mẫn cảm thả theo lão sư.

Lão sư ánh mắt cùng thái độ, rất nhiều thời điểm đối bọn học sinh tới nói chính là “Kiếm phong sở chỉ”.

Mà Tô Giản liền trở thành cái kia bị “Chỉ” đối tượng.

Chờ tô gia gia cùng tô tiểu thúc thúc phát hiện thời điểm, Tô Giản đã có rất nhỏ hậm hực bệnh trạng, cho nên từ mừng một hạ nửa kỳ bắt đầu, liền vẫn luôn tạm nghỉ học ở nhà.

Đến nỗi tên kia thực tập lão sư? Thực tập kỳ còn chưa tới liền xám xịt bị trung võ trung học thỉnh đi rồi.

Mà trường học đối chuyện này cũng tức khắc khai trọng không ít, tô gia gia tính cách không đường hoàng, cũng chưa bao giờ đem chính mình từ trước tư lịch lấy đi ra ngoài khoe khoang cùng cấp hậu nhân lột đường, cho nên Tô Giản ở trường học lão sư ảnh hưởng trung, cũng chính là cái gia cảnh bình thường hài tử.

Nhưng lần này Tô Giản sự nháo ra tới sau, nhưng thật ra làm các lão sư đều thượng ra một phen mồ hôi lạnh.

Tuy rằng tô gia gia vẫn chưa nói cái gì, chỉ đem Tô Giản tiếp trở về làm nàng hảo hảo nghỉ ngơi cũng điều dưỡng, nhưng tin tưởng mặc dù lại hồi trường học sau, ít nhất không hề sẽ là lấy trước cái kia bị khi dễ khi, lão sư cũng sẽ làm bộ nhìn không thấy trong suốt học sinh.

Bất quá..... Mặc dù không này vừa ra, cũng không có khả năng có người có thể lại khi dễ chính mình đi?

Trần Quốc Công quân bĩ tiểu bánh quẩy Tô Giản,..... Cười hắc hắc.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 3 Danh Là Kiện Thống Khổ Sự

Tô Giản sở cư trú địa phương hoàn cảnh tương đương không tồi, thuần một sắc hai tầng sai tầng thức điền viên nhẹ cương tiểu biệt thự, trên dưới hai tầng thêm ở bên nhau là 7 thất 3 thính, bốn vệ hai ban công. Tô gia gia cùng tiểu thúc thúc đều có từng người thư phòng, hơn nữa mỗi người một phòng, nhiều ra tới cái kia làm phòng cho khách.

Ở nơi này mọi nhà đều có trước sau hoa viên, cùng gần nhất hàng xóm phòng ốc chi gian cũng cách nhất định khoảng cách, sẽ không quá xa có vẻ xa lạ, nhưng lại sẽ không thân cận quá ảnh hưởng riêng tư. Quan trọng nhất chính là xanh hoá phương diện làm được tương đương hảo, một năm bốn mùa đều có lá xanh cùng tương xứng hoa, làm tiểu khu ở mùa đông thời điểm sẽ không có vẻ hiu quạnh.

Đường phố rộng mở, có công cộng bể bơi, sân tennis cùng sân bóng rổ, đến nổi mặt khác đơn giản tập thể dục buổi sáng thiết bị cũng liền không hề một thuật đánh. An bảo chờ phương diện cũng tương đối nghiêm cẩn, ít nhất Tô Giản đến bây giờ cũng chưa từng nghe qua nhà ai truyền ra tới ném quá đồ vật.

Ra tiểu khu hướng bên phải đi liền có cái tiểu công viên, lại xuyên qua tiểu công viên chính là thị thư viện, đi bộ ước hai con phố chính là trung tâm thành phố, xem như ở phố xá sầm uất trung ẩn cư dường lão tuyệt hảo nơi.

Chính là trong tiểu khu trụ tuổi tác tầng tương đối thiên tuổi già hóa, bốn mươi tuổi tả hữu đã tính tuổi trẻ, giống năm nay ba mươi Tô Qua Tiễn tiểu thúc thúc ở lão nhân trong mắt càng là người trẻ tuổi.

Đến nỗi Tô Giản cùng Tô Mặc lớn như vậy hài tử sao, ở tiểu khu liền càng thiếu.

Tô gia gia mỗi ngày hằng ngày đại bộ phận chính là tiểu công viên, thư viện cùng tiểu khu, tam điểm một đường thức, sáng sớm đi tiểu công viên nhi rèn luyện, cùng tiểu khu mặt khác các lão nhân chào hỏi một cái, tán gẫu một chút gì đó, sau khi trở về chăm sóc hoa cỏ, hoặc là cùng người ước hảo liền hạ cờ tướng giết đến giữa trưa.

Buổi chiều liền đi bộ đến thư viện nhìn xem thư, hoặc là đi tiểu công viên nhi hành lang dài một mặt thừa lương một mặt liêu một lát thiên. Chờ thời gian không sai biệt lắm, liền về nhà chuẩn bị cơm chiều, Tô Giản cùng Tô Mặc tan học sau tổ tôn ba người cùng nhau ăn.

Tô Giản cùng Tô Mặc cơm trưa là ở trường học giải quyết, cho nên tô gia gia thứ hai đến thứ sáu cũng liền nhọc lòng một chút bữa tối mà thôi. Cuối tuần phải nói cách khác.

Bất quá chỉ cần Tô Qua Tiễn ở nhà, như vậy tam cơm liền đều là hân tới phụ trách.

“Sớm a tồ lão.”

Tô Giản đi theo gia gia đi tiểu công viên trên đường, xa xa liền có người không ngừng cùng hân chào hỏi, một mặt nói sớm một mặt có chút nghi hoặc nhìn về phía đi theo tô gia gia bên người Tô Giản, trong mắt có chút kinh dị, “Khó được hôm nay Tiểu Giản ra cửa, bồi gia gia tập thể dục buổi sáng a?”

“Là nha, sớm nha trần gia gia.” Tô Giản cười tủm tỉm.

“Hảo hảo hảo, người trẻ tuổi sao, nên dậy sớm rèn luyện thân thể, như vậy mới có nỗ lực tư bản không phải.” Trần gia gia cười.

Tô gia gia ở một bên nhìn, trên mặt có ý cười cùng một loại kiêu ngạo cảm.

Nếu là phóng trước kia Tô Giản nhất định không rõ đây là một loại đại biểu gì đó biểu tình. Nhưng hiện tại sao, nhưng thật ra rất rõ ràng.

Rốt cuộc Bàng thái sư gia cái kia tròn vo tiểu tôn tử viết một đầu hảo thơ bị kinh thành truyền xướng, hạ triều sau không ít quan văn đều ở một mặt đi ra ngoài khi, một mặt vây quanh ở Bàng thái sư bên người tấ tấ khen ngợi, đó là Bàng thái sư trên mặt biểu tình chính là như vậy.

Muốn cười đi, lại muốn bảo trì chính mình đoan trang trầm ổn nhân thiết, rõ ràng đặc ý cái đuôi nhỏ đều đã ở vô hình trung ném đến mau cùng Phong Hỏa Luân giống nhau, còn phải ức chế trụ nhàn nhạt tỏ vẻ “Nơi nào nơi nào.”

Dùng cả người tế bào đầy đủ thuyết minh cái gì gọi là lão ngạo kiêu.

Tô Giản trước kia chỉ cho rằng chính mình gia gia là cái có chút cũ kỹ cổ chấp lão nhân gia, không nghĩ tới cư nhiên vẫn là cái che dấu ngạo kiêu?

Quả nhiên tô ngữ có vân “Mười cái nam nhân chín tao, còn có một cái buồn tao” thành không khinh nàng a ~

Tô gia gia đây là điển hình buồn ở xương cốt tao chủ nhân a ~

Nhưng vui đùa về vui đùa, yên lặng phun tào lúc sau Tô Giản trong lòng vẫn là tâm sinh nhàn nhạt áy náy, rốt cuộc chính mình chỉ là đơn giản bồi gia gia tập thể dục buổi sáng, cũng đã làm lão nhân gia cao hứng như vậy. Trước kia chính mình tổng đắm chìm ở chính mình tự ngải hồi tiếc tiểu cảm xúc hoàn toàn không lưu ý đến lão nhân yên lặng quan tâm.

Hiện tại hồi tưởng, Tô Giản cũng nhớ rõ mỗi ngày buổi sáng ra cửa trước từ trên bàn cơm lấy sữa bò vĩnh viễn đều là ấm áp, về nhà sau luôn có đã sớm rửa sạch sẽ trái cây, ngày mưa nếu chính mình quên mang dù, vừa

chuyển đầu là có thể ở cặp sách bên cạnh trong túi, phát hiện không biết khi nào cầm ở đằng kia ô che.

Hơn nữa vẫn là trong suốt mặt trên có vàng nhạt sắc tiểu hoàng vệt kia đem.

Hiện tại ngẫm lại, điểm điểm tích tích đều tràn ngập lão nhân đối chính mình yên lặng quan tâm cùng yêu quý.

Chỉ là lúc trước tuổi tiểu, không hiểu chuyện, rất nhiều chuyện thấy không rõ. Tổng muốn ở trưởng thành đến cũng đủ thành thực, thậm chí chính mình làm cha mẹ sau mới có thể thể hội cảm nhận được chí thân trưởng bối không dễ cùng yêu quý.

Nhưng mà tổng hội xuất hiện bình tĩnh quay đầu sau “Con muốn phụng dưỡng mà cha mẹ chẳng còn” buồn bã sở thất, tựa hồ người trưởng thành cùng minh bạch đạo lý cần thiết phải trải qua tâm lý thượng đau đớn mới được.

Cũng may Tô Giản có kia mười năm trải qua cùng trưởng thành, rất nhiều tương lai tiếc nuối hiện tại đều có thể tránh cho.

Bồi gia gia tập thể dục buổi sáng kết thúc, tổ tôn hai người lại hoảng đi phụ cận chợ bán thức ăn mua cùng ngày ăn sáng cùng bữa sáng sau, mới trở về đi.

Hôm nay tô gia gia cao hứng, quyết định bộc lộ tài năng lộng điều cá kho tới ăn.

Quan trọng nhất chính là, đã nửa năm thời gian đều có vẻ trầm mặc ít lời tiểu cháu gái thoát nhìn tựa hồ lại cảm xúc chuyển biến tốt đẹp chút, này cũng làm tô gia gia cảm thấy vui mừng thả nhẹ nhàng thở ra.

Hắn cũng coi như là gặp qua sóng gió người, minh bạch rất nhiều thời điểm kỳ thật “Không nghĩ ra” cùng “Tương thông” đều là nháy mắt sự tình mà

thôi, tự nhiên cũng sẽ không đi rồi rằm vì cái gì mấy ngày hôm trước Tô Giản còn rầu rĩ, hiện tại mấy ngày nay liền rộng mở thông suốt những việc này.

Rất nhiều thời điểm a, thông suốt cũng chính là trong nháy mắt mà thôi.

Nói là nói không rõ.

Tổ tôn hai ở chung này hai cái nhiều tiếp cận ba cái giờ, thế nhưng dị thường hòa hợp. 8 giờ rưỡi rời giường Tô Qua Tiễn mới vừa rửa mặt xong ở tiểu phòng khách xem hôm nay buổi sáng tin tức, liền nghe thấy hai người nói nói cười cười mở cửa tiến vào, cùng nhau đem ăn sáng xách đến phòng bếp.

Tô Giản thấy hơi kinh ngạc nhường mảy Tô Qua Tiễn khi, còn cười hì hì hướng hân vẫy vẫy tay, cũng đem trên tay mua trở về bữa sáng hơi hơi cử cao cấp Tô Qua Tiễn xem, “Tiểu thúc, xem! Ta cùng gia gia mua sữa đậu nành bánh quẩy đường tam giác cùng chưng sủi cảo, mau tới ăn. Săn nhiệt.”

Tô Qua Tiễn nghe xong, đem notebook một cái cười trả lời, “Hảo, hiện tại liền tới.”

Chờ ăn xong bữa sáng sau Tô Giản cùng gia gia cùng nhau thu thập mặt bàn, rửa chén sau liền trở về phòng, lưu lại gia gia đem cấp Tô Mặc kia một phần bữa sáng dùng lồng bàn đắp lên, chờ hân rời giường sau chính mình dùng lò vi ba đun nóng là đến nơi.

Năm nay chín tuổi thân đệ đệ phóng trước kia đó chính là giống như tiểu ác ma giống nhau tồn tại, bất quá hiện tại sao..... Tô Giản tiểu tỷ tỷ cảm thấy như vậy cục diện thật sự nên làm một chút rất nhỏ biến động mới được.

Rốt cuộc cách ngôn nói rất đúng, phong thủy thay phiên chuyển không phải?

Còn che chắn dấu mộng ngủ Tô Mặc, trong lúc ngủ mơ cảm thấy thật sâu ác ý mà rùng mình một cái.

Tô Giản đứng ở chính mình trong phòng, hoa mau nửa giờ thời gian mới sờ sờ tác tác tìm được chính mình sách giáo khoa, mở ra mừng một sách giáo khoa nhìn ước vài phút, đóng lại nhắm mắt trầm ngâm, lại mở khi kinh ngạc nhướng mày. Lại phân biệt móc ra tiếng Anh, toán học chờ thực nghiệm một phen, xác định cùng chính mình suy đoán giống nhau sau,..... Tô Giản rất là tiếc nuối bẹp bẹp vài cái miệng.

Còn nhớ rõ lúc trước vừa đến Tống triều khi, hệ thống trừ bỏ cưỡng bức ngoại, còn có lợi dụ. Khi đó học tập thành tích không tốt lắm nhưng cũng trung đẳng Tô Giản trừ bỏ thương tâm với chính mình có lẽ rốt cuộc không thể quay về sự ngoại, còn bị thương nàng hoàn thành không được tác nghiệp.

Cũng may hệ thống bị mười bốn tuổi tiểu nữ sinh thút tha thút thít nước nở lộng phiên, trừ bỏ bảo đảm nàng thuận lợi hoàn thành tô thận liên kế tiếp sự tình có thể thuận lợi trở về ngoại, còn bảo đảm nhất định giúp nàng hoàn thành tác nghiệp.

【 đến lúc đó ta lại thuận tiện giúp người trở nên thông minh điểm nhi được không? 】

Liên tính là thiên chuy bách luyện quá hệ thống, đối mặt đầy mặt nhăn dúm đó lão nhân “Thiếu nữ thức” anh anh anh, cũng sẽ chịu không nổi thỏa hiệp.

Có thể tưởng tượng với lúc ấy chấn động hình ảnh, là cỡ nào kinh tâm động phách xúc động lòng người.

..... Ai kêu này hệ thống là trí năng đâu ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Bất quá trải qua mười năm sau, Tô Giản tự nhiên sẽ không đem hệ thống lúc ấy cơ hồ chính là hoàn toàn vì hống nàng lời nói thật sự. Nhưng mà, trăm triệu không nghĩ tới a.....

Tô Giản lại tùy ý mở ra sinh vật thư thứ 15 trang, nghiêm túc nhìn toàn trang sau, lần đầu tiên đóng lại nhắm mắt trầm ngâm, nhớ cái ba bốn phân, lại mở ra xem một lần.

Thất thất bát bát.

Lại xem một lần.

Mười thành mười.

Tô Giản đem thư đóng lại, đã phát một lát lẳng sau không nhin được mà bật cười.

Không nghĩ tới, hệ thống không chỉ có đưa nàng đã trở lại, còn lâm hành phía trước tặng kèm một cái siêu cường ký ức cấp chính mình.

Thật là ngoài ý muốn chi hỉ a.....

Chờ 11 giờ Tô Giản ra chính mình cửa phòng chuẩn bị đi phòng bếp giúp chính mình gia gia đáp đem xuống tay, lại thấy kỳ thật gia gia cũng tự cấp tiểu thúc thúc Tô Qua Tiễn trợ thủ, ngồi ở phòng khách bàn ăn bên trích đồ ăn. Thấy Tô Giản xuống dưới sau nói, “Tiểu giản, đi kêu tiểu mặc rời giường. Ngày đều mau giữa trưa, ngủ tiếp đi xuống phòng chừng buổi tối lại ngủ không được.”

“Hảo.” Tô Giản sáng khoái trả lời.

Quay đầu lên lầu mới vừa ở Tô Mặc phòng cửa đứng yên chuẩn bị gõ cửa khi, môn cũng đã từ bên trong mở ra. Khóe miệng còn dính một chút kem

đánh răng, rõ ràng đã rửa mặt xong nhưng không thoa sạch sẽ mặt Tô Mặc đứng ở bên trong, mắt buồn ngủ mông lung xoa đôi mắt, một mặt thực không kiên nhẫn xem thường ngoài cửa Tô Giản, “Nghe thấy được. Ta hiện tại đã đi lên, không cần người tới gõ ta môn.”

Nói xong lại bạch tô giản liếc mắt một cái, ra cửa liền chuẩn bị tùy tay mang lên cửa phòng, vòng qua Tô Giản xuống lầu.

..... A nha? Cái này tiểu hùng hài tử.

Tô Giản cười tủm tỉm, ở Tô Mặc chuẩn bị vòng qua chính mình khi tay duỗi ra, chuẩn xác không có lầm câu lấy hắc sau cổ áo, ngoài cười nhưng trong không cười, “Gặp được tỷ tỷ người ta là cái cái gì ngữ khí? Ngô?”

“Làm gì a.” Tô Mặc xoay người liền muốn tránh thoát Tô Giản, vẻ mặt không kiên nhẫn không nói, còn mang theo chút khiếp sợ. Rốt cuộc ngày thường chỉ cao chính mình nửa cái đầu Tô Giản tuy nói nói chuyện không giống muỗi kêu, nhưng cũng không thể so muỗi kêu lớn nhiều ít. Liền càng miễn bàn còn dám đối chính mình động thủ.

Từ trước đến nay đều chỉ có hắc đối Tô Giản động thủ phân.

—— công gia gia cùng tiểu thúc thúc.

Dù sao Tô Giản cái này người nhất gan túi trút giận cũng không dám đi cáo trạng.

Nghĩ như vậy Tô Mặc uốn éo liền muốn tránh thoát khai Tô Giản tùy ý dùng một ngón tay đầu câu lấy hắc sau cổ áo hành động, nhưng lại phát hiện như thế nào động chính mình đều còn ở trên tay nàng treo, không khỏi liền lớn tiếng lên, quay đầu liền hướng Tô Giản rống, “Người tìm đánh a!”

Vừa dứt lời, bị Tô Giản đẩy gương mặt liền cấp ấn ở trên vách tường dán.

“Phanh” một tiếng Tô Mặc thái dương đụng vào trên tường, lại đau lại kinh, tưởng quay đầu lại xoay qua tới. Giãy giụa đi lại bị Tô Giản nhẹ nhàng sử cách làm hay tránh bất động, tức muốn học máu, “Tô Giản! Người khi dễ người!”

“Nga?” Tô Giản cười xem tiểu bộ bấm vận đến cùng cái phì đô đô sâu lông, lại như cũ từ chính mình thủ hạ tránh thoát không khai bộ dáng, cả lơ phất phơ, “Ta khi dễ người? Trước kia không phải đều người khi dễ ta sao ~”

Một mặt cười hì hì, một mặt khúc khởi ngón trỏ cùng ngón tay cái đạn Tô Mặc tiểu béo mặt, “Cái này kêu lễ thượng vãng lai biết không?”

Tô Mặc là ai? Vong du trò chơi 《 thiên hạ 》 đệ thập nhất server tiểu thần được không?! Ngày thường tiếp xúc người hoa hoè loè loẹt, tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng biết đến nhiều a.

Đặc biệt là vong du thế giới ở mỗi một phương diện tới nói, cùng vong văn, thế giới giả tưởng truyện tranh từ từ đều có thiên ti vận lũ liên hệ.

Cho nên này cũng liền làm cho chín tuổi tiểu học ba năm cấp tiểu nam hài nhi tại tưởng tượng lực thượng cũng là thực phong phú. Hắn không biết liên tưởng đến cái gì, lấy bị Tô Giản ấn ở trên tường tư thế hoảng sợ mắt lé chính cười tùm tùm tỷ tỷ, sợ hãi mở miệng, “Người là ai?! Người không phải Tô Giản!”

Tô Giản nghe xong, nhướng mày.

“Tô Giản mới không có cái này lá gan!” Tô Mặc hùng hài tử tiếp tục hoảng sợ kêu to, “Người nhất định không phải Tô Giản.”

“..... Nga ——?” Tô Giản mặc mặc, môi biên gợi lên một chút cười âm trầm trầm tới gần Tô Mặc, “Ai hắc hắc” cười hai tiếng sau hù dọa tiểu bằng hữu, “Vậy người nói..... Ta ~~ là ai ~~~ a ~~~”

“Người người người, người là bám vào người lão yêu quái! Là quý!”

Tô Giản nghe xong, híp mắt làm uy hiếp trạng, “Hừ hừ, nếu người đã xuyên qua ta gương mặt thật, ta hiện tại liền đem trí nhớ của người cấp tầy rớt.”

“Ngô a a a a a!!”

Tô Mặc quý khóc sùi gào.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ một miêu địa lôi x2 cảm tạ dệt tình địa lôi x1 cảm tạ hoành thánh địa lôi x1 cảm tạ mười âm địa lôi x1 cảm tạ đêm mộ cấp tác giả một cái moah moah địa lôi x1 cảm tạ tức mặc khanh địa lôi x1 cảm tạ gặm cây trúc địa lôi x1 cảm tạ? Một miêu địa lôi x1

Bạc liên dinh dưỡng dịch x170 DoubleT dinh dưỡng dịch x90 đêm khuya trạch nữ dinh dưỡng dịch x50 tức mặc khanh dinh dưỡng dịch x25 tam thủy có mộc dinh dưỡng dịch x20 bạo lực bà cố nội dinh dưỡng dịch x20 béo cá nóc dinh dưỡng dịch x10 sky dinh dưỡng dịch x10 sơn có Phù Tô dinh dưỡng dịch x10 tiểu nam dinh dưỡng dịch x5 tô quả 丶 (~д~;) / dinh dưỡng dịch x5 ydmm dinh dưỡng dịch x5 bai3yue dinh dưỡng dịch x3 lạc như dinh dưỡng dịch x3 kenmy dinh dưỡng dịch x1 lóe đức nhĩ dinh dưỡng dịch x1

----- (づ” 3 ”) づ へ? ~ -----

Ngày mai thấy

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 4 A ~~~ Chương Danh!

“Tiểu thúc! Gia gia!”

Tô Mặc tè ra quần xuống lầu, giống như con đường cuối cùng chạy như điên giống nhau tới rồi lầu một phòng khách, mang theo trẻ con phì khuôn mặt nhỏ trắng bệch trắng bệch.

“Làm sao vậy chạy như vậy cấp?” Tô gia gia ngừng tay thượng trích đồ ăn động tác, nhìn về phía Tô Mặc. Vây quanh tạp dề đứng ở thót trước Tô Qua Tiễn cũng xoay đầu tới, nhìn Tô Mặc liếc mắt một cái.

Tô Giản chậm rì rì xuống lầu, nội tâm chặc chặc chặc.

Hùng hài tử tựa hồ đều như vậy? Chỉ biết cáo trạng con đường này?.....
Hừ ~ không tiền đồ.

Rất có tiền đồ, mỗi cách mấy ngày liền nhất định sẽ ôm ít người để chân, gào khan “Hoàng tang phải cho lão thần làm chủ a ~” Trấn Quốc Công ngưỡng một trương thiếu nữ mặt rằm rì.

Bất quá tô gia gia quay đầu triều nàng xem ra khi, nháy mắt giây thu nhỏ đáng thương.

Kia đáng thương vô cùng, có ủy khuất nhưng là nàng không nói tiểu bộ đáng tự nhiên bị tô gia gia xem ở trong mắt, khẽ nhú mày, “Tiểu giản làm sao vậy?..... Tiểu mặc khi dễ người?”

“Gia gia!” Tô Mặc ở một bên nghe xong, trợn to mắt vẻ mặt lên án.

Đáng tiếc Tô lão gia tử không để ý tới hân.

“Không có,..... Chính là ta chính mình không cẩn thận đụng phải một chút.” Tô Giản nhấp cười, một mặt hướng tiểu thính đi, một mặt vô ý thức dùng tay phải che lại trên tay trái cánh tay.

Kia bộ dáng, kia tư thế, nơi nào có nửa ngày không có việc gì bộ dáng.

Tức khắc tô gia gia khiến cho Tô Giản đứng ở chính mình trước mặt, vừa thấy nàng phía trước bị che lại địa phương, lập tức liền phát hiện một cái giống như bị véo quá hồng dấu vết. Tức khắc trừng hướng Tô Mặc, “Người da liền tím, cư nhiên còn dám động thủ véo tỷ tỷ người?!”

“..... Ta không có!” Tô Mặc trợn to mắt, cảm thấy chính mình so với bị người đoạt trong trò chơi BOSS vương còn muốn oan. “Ta.....”

Hắn tưởng nói là Tô Giản một cái tát đem hắn cấp ấn trên tường dán, còn khúc khởi móng tay đập hắn mặt. Đáng tiếc da dày bị thật khi dễ nửa ngày trên mặt liền điểm hồng dấu vết đều không có, cái này làm cho Tô Mặc tức khắc cảm thấy nội tâm một trận mạc danh chua xót.

Tô gia gia nghe xong càng tức giận, đôi mắt đều trợn tròn, “Nam tử hán đại trượng phu dám làm dám chịu! Người làm sai còn nói dối không dám nhận?! Phạt người về phòng diện bích một giờ! Không chuẩn ăn cơm trưa!”

“Ta..... $\sum(\cap \circ \Delta \circ;)\cap$ ” Tô Mặc.

“Gia gia, tiểu mặc cũng không phải cố ý. Hôm nay giữa trưa ăn cá đâu.” Tô Giản nói xong, nhìn Tô Mặc liếc mắt một cái. Bao hàm đồng tình.

Nàng nhớ rõ, Tô Mặc thích nhất ăn cá.

Hắc hắc hắc ~

Quả nhiên Tô Mặc nghe xong ánh mắt sáng lên đồng thời, trên mặt lại nháy mắt mang theo rồi rầm cùng bối rồi, tức khắc đáng thương vô cùng nhìn gia

gia.

—— hăn thích ăn cá, đặc biệt thích ăn tiểu thúc thúc làm cá a!

“Không được! Đã làm sai chuyện liền phải gánh vác hậu quả..... Người đừng cho hăn cầu tình.” Mặt sau hơi làm tạm dừng sau hướng Tô Giản nói chuyện ngữ khí, cùng đối với Tô Mặc nói khi hoàn toàn bất đồng. Khinh phiêu phiêu trách cứ không một chút phân lượng.

Xem đến Tô Mặc ở một bên lại nhìn không được mở to mắt.

Liền nói một lời cơ hội đều không có, liền thấy tô gia gia quay đầu trừng hướng chính mình, “Còn không mau hồi phòng của người?!”

“Gia gia!”

..... Hăn muốn ăn cá a.....

“Mau đi!”

Tô Mặc hút hút cái mũi, ừ ừ cụp đuôi hướng trên lầu đi, lên cầu thang từ một nửa khi ủy khuất hút hút cái mũi quay đầu lại, vừa lúc thấy chính cấp gia gia trợ thủ Tô Giản ngẩng đầu xem ra.

Bốn mắt tương tiếp sau, đối phương đặc ý dào dạt thừa dịp gia gia cúi đầu trích đồ ăn không chú ý, hướng hăn không tiếng động rung đùi đặc ý thoáng lược.

“.....” Không biết vì sao, rõ ràng ngày thường đều là Tô Mặc đối Tô Giản làm như vậy biểu tình, hôm nay nhân vật một điên đảo sau, làm Tô Mặc cảm thấy vô cùng tâm tắc.

Đồng thời trong lòng cũng dâng lên nho nhỏ nghi hoặc tới.

Ngày thường làm cái này biểu tình chính mình,..... Lại như vậy thảo đánh sao?

Tô Mặc hút hút cái mũi, ủy khuất ba ba.

Giáo dục hùng hài tử dùng cái gì phương pháp?

Một, có thể động thủ cũng đừng dùng tài hùng biện, nhưng nếu là ngôn ngữ công kích cũng có thể thật sâu xúc phạm tới đối phương, nhưng hoài “Thăm dò cùng phát hiện” tinh thần nếm thử một chút tâm lý thương tổn cùng thân thể thương tổn song trọng hỗn đánh hình thức.

Nhị, so đối phương hùng, nhưng phá hết thấy.

Ở trên triều đình, địch quốc trên chiến trường. Thêm ở bên nhau hùng gần mười năm Trấn Quốc Công..... Nhe răng cười.

Tiểu dạng nhi. Nhiều ít quân bĩ lão bánh quấy quỳ gối ở nàng cái này lão tướng quân trên tay?

Chỉ bằng người cái chút đại tiểu đậu đình?

Hừ hừ hừ ~

Tô Giản: ˘(˘˘˘)˘

Tuy nói nhà mình gia gia nói không cho Tô Mặc ăn cơm trưa, nhưng Tô Giản rốt cuộc xem như “Người từng trải”, khắc sâu lý giải cái gì kêu “Đánh vào nhi thân, đau ở gia tâm” những lời này ý tứ.

Hãy còn nhớ năm đó bàng gia tiểu bộ bắt bị nàng quải ở tết Thượng Nguyên ngoạn nhi đến nửa đêm, mới cho người đưa về thái sư phủ khi, Bàng thái sư liền nguyên vẹn xác minh điểm này.

Cho rằng tiểu tôn tôn không cần thận lạc đường, liền kém muốn báo phủ nha song song trong phủ gia đình tìm kiếm, lại nghe thấy tiểu tôn tôn chính mình đã trở lại, vô cùng lo lắng ngênh ra tới vừa thấy!

Hảo sao, nguyên lai là Trần Quốc Công cái này lão tiểu tử.

Tức khắc Bàng thái sư sắc mặt liền từ “Hi ngênh mang về tiểu thúc tôn ân nhân”, nháy mắt cắt đến “Lão tử đánh không chết người cái này quái ta ngoan tôn lão vương bát đản”.

Nhảy ra ngạch cửa liền phải nhảy lại đây, Tô Giản đều chuẩn bị tiếp chiêu, ai biết tiểu béo đôn chặn chính mình phía trước.

Sau đó lão không đứng đắn Trần Quốc Công, liền trạm một bên nhìn vừa ra “Tuy rằng ta biết gia gia ngài cùng Trần Quốc Công bất hòa, nhưng là tôn nhi cùng hã ở chung sau cảm thấy người khác cũng không tệ lắm” cùng “Ta không nghe ta không nghe ta không nghe, ngoan tôn người không cần bị cái này lão vương bát đản lừa, người như vậy bốn thái sư ta tâm hảo đau đau quá, a nha nha nha!”, Gia đình tình cảm kịch trường.

Tóm lại cuối cùng nguyên bản hã là đánh vào Tô Giản trên người một quyền, liền không cần thận bởi vì Bàng thái sư xông tới khi, chân phải vướng chân trái, một cái lao xuống liền phải đánh trúng bàng phủ tiểu béo đôn tiểu mặt béo phì.

Kia trong nháy mắt thái sư trên mặt lưu lạc ra so tiểu bụ bẫm còn đau biểu tình.

Cũng may Tô Giản nhanh tay lẹ mắt một tay xách một cái cấp nhéo, phỏng chừng bàng tiểu công tử liền phải treo tiểu chó hoang quăng thâm mắt, đi tham gia đồng thử.

Cho nên đương tô gia gia lại một lần lơ đãng nhìn mắt trên lầu, ước Tô Mặc phòng vị trí sau, Tô Giản nhấp cười buông chén, “Gia gia, hôm nay mua cá

phân lượng thỏa mãn, chúng ta ba người lại ăn không hết, nếu không ta đi kêu tiểu mặc xuống dưới hỗ trợ?”

Cái này lý do ngồi một bên Tô Qua Tiễn nghe xong, trong mắt mang cười, nhưng cười nhìn tô gia gia liếc mắt một cái lại cái gì cũng chưa nói.

Tô gia gia hừ thanh, “Đừng gọi hần! Một chút cũng đều không hiểu sự, đối một đống không có việc gì. Tiểu giản người ăn cơm.”

Hảo đi.

Tô Giản nhún nhún vai, một lần nữa bưng lên chén đĩa.

Nhưng chờ ăn xong sau vẫn là tiếp theo hỗ trợ rửa chén tên tuổi, đem gia gia đuổi ra phòng bếp, giúp tiểu thúc trợ thủ. Chờ thu thập xong rồi liền ở Tô Qua Tiễn cười tủm tỉm vây xem hạ, từ tủ chén lấy ra cái chén lớn, trước gấp đồ ăn, sau đó lại điền cơm.

Xong rồi mới lại ở cơm tẻ thượng phóng hai căn nhĩ đáng thương vô cùng rau xanh diệp, hướng tiểu thúc thúc hắc hắc cười sau, cầm chiếc đĩa liền bưng chén lên lầu.

Mới đi hai bước liền nghe thấy từ phía sau truyền đến, âm trầm trầm thanh âm, “Đi chỗ nào a.”

Tô Giản dừng lại bước chân, quay đầu lại hướng tô gia gia cười, một chút đều không có bị làm sợ ý tứ, “Gia gia, ngài nói làm tiểu mặc diện bích một giờ, nhạ, hiện tại thời gian này đều qua. Nói nữa, tiểu hài tử đang ở trường thân thể thời điểm, cũng không thể bị đối.”

“Người xem, ta cũng chưa như thế nào gấp đồ ăn, liền một chén cơm trắng.”

Tô Giản nói, cười hì hì cầm chén đưa cho gia gia xem.

Tô gia gia thấy, mang theo nhẹ trách triều Tô Giản phất tay, không một chút uy nghiêm ở bên trong. Xem như ngẫm đồng ý.

Tô Giản cười hì hì, bụng chén liền lên lầu.

Lên lầu, quẹo phải, gõ cửa.

Nghe thấy bên trong truyền đến lược hiện hỗn độn bước chân cùng mặt khác tạp thanh, là có thể xuyên thấu qua thanh âm ngấm lại được đến bên trong người, là như thế nào từ trên giường xoay người lên, hoang mang rối loạn xuyên dép lê bộ dáng.

Nga? Còn có thư thanh? Nhìn dáng vẻ hẩn là ở làm bộ chính mình có hảo hảo học tập mỗi ngày hướng về phía trước?

Tô Giản lộ ra “Đồng đạo người trong” mỉm cười.

Nhớ trước đây chính mình ở triều thượng đại buồn ngủ bị trạm phía sau võ quan khê meo meo chọc tỉnh, giường mắt vừa thấy liền trông thấy lạnh lùng nhìn chính mình chính yên lặng phát ra hắc khí Thiếu Đế, cũng là làm bộ dường như không có việc gì ho khan hai tiếng sau trầm giọng ổn trọng hơi hơi gật đầu, suy về mặt suy nghĩ cặn kẽ sau biểu tình tới câu “Hoàng tang anh minh” không phải?

Ai nha nha..... Thật là có hiệu quả như nhau chi diệu a ~

Coi như Tô Giản chính nhớ năm đó thời điểm, môn từ trong mở ra. Tô Mặc trên mặt lấy lòng lại thuần lương cười, đang xem thấy ngoài cửa trạm chính là Tô Giản sau tức khắc lạnh xuống dưới, nháy mắt nhớ tới trước đó không lâu trước nàng lưu loát thủ đoạn sau, trống rỗng sau này nhảy ba bước, bày ra giống như “XX ninja” phòng bị thủ thế, cảnh giác hỏi, “Người muốn làm sao?!”

..... Chậc chậc chậc.

Tô Giản bưng chén đứng ở tại chỗ nhìn nhà mình xuân đệ, sơ hở chồng chất biểu diễn sau, dùng quan ái thiếu năng trí tuệ nhân sĩ ánh mắt yêu thương liếc hắt, chậm rì rì mở miệng, “Về sau thật muốn gặp được người xấu, không nên bày ra này phúc hử trường thanh thế tư thế, bởi vì như vậy không chỉ có là làm người đối với người đề phòng tâm càng cao không nói, còn sẽ giáo huấn người ‘ không thành thật ’.”

Nói xong dừng một chút, bưng chén liền vào phòng, đường kính lướt qua xuân mặc đem chén đưa đặt ở hắt đối mặt cửa sổ bày biện trên bàn sách sau, mới lại nghiêng đầu xem hắt, hơi hơi nhướng mày, “Nói nữa, ta đôi tay không rảnh, người trực tiếp giữ cửa ở ta không phản ứng lại đây phía trước đóng sầm không phải được rồi? Còn nhảy khai?”

Khẽ nhếch đôi tay, cúi đầu nhìn xem đã đứng ở hắt trong phòng chính mình sau, mới lại ngẩng đầu nhìn Tô Mặc cười, “Người xem ta này không phải vào được?”

..... Chậc chậc chậc, ngu xuân đệ đệ.

Tô Giản tiếp tục dùng tràn ngập quan ái ánh mắt nhìn hắt. Mẫn nhãn trù mẫn.

Tô Mặc? Tô Mặc gốc ở đằng kia, tay đều còn bãi sống động siêu nhân tư thế đâu.

Chớp chớp mắt sau mới nhảy dựng lên, cùng cái tiểu nháy cây đậu, “..... Ta lại không làm người tiến vào! Hừ! Người cái này lão yêu quái! Ta nói cho người người tốt nhất nhanh lên buông ta ra tử tử, bằng không ta liền phải đi nói cho gia gia cùng tiểu thúc thúc!”

..... Ai.

Tô Giản bắt đầu nghĩ lại, chính mình trước kia là như thế nào bị như vậy xuân tiểu hùng hài tử cấp khi dễ đến như vậy đáng thương?

Dùng một giây loại hồi ức một chút hắc lịch sử sau, Tô Giản cười, “Hòa ái dễ gần” hướng hân vẫy tay, “Này đó việc nhỏ chúng ta liền trước không thảo luận, tới tới tới, lại đây ăn cơm, thuận tiện.....”

Tô Giản dùng một chút, hướng Tô Mặc nhẹ răng cười, ở hùng hài tử run lập cập đồng thời chậm rãi mở miệng, “..... Chúng ta tới nói chuyện ‘ lão yêu quái bám vào người ’ cái này việc nhỏ.”

“.....”

Tô Mặc? Tô Mặc bắt đầu hoài niệm đã từng chính mình tiểu bao tử tỷ tỷ.....

QAQ

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ tức mặc khanh địa lôi x3 cảm tạ đừng nháo địa lôi x1 cảm tạ? Nói năng cẩn thận tế tửu địa lôi x1 cảm tạ khanh trà trà địa lôi x1

A nhưng a nhưng dinh dưỡng dịch x280 tiểu manh hi dinh dưỡng dịch x100 phân khối lý lý dinh dưỡng dịch x60 dịch hạ dinh dưỡng dịch x60 dương dương dinh dưỡng dịch x60 tức mặc khanh dinh dưỡng dịch x26 tiểu di tử dinh dưỡng dịch x20 cá cá dinh dưỡng dịch x20 tô ngôn dinh dưỡng dịch x20 đêm mộ cấp tác giả một cái moah moah dinh dưỡng dịch x20 tâm khoan điểm hảo dinh dưỡng dịch x20 linh lan bất khai hoa dinh dưỡng dịch x17 bạch mộc tử dinh dưỡng dịch x10 trong nước ngữ dinh dưỡng dịch x10 Ruby Huang dinh dưỡng dịch x5 sikino dinh dưỡng dịch x5 lạc như dinh dưỡng dịch x3 ô y hẻm dinh dưỡng dịch x2 toái tinh dinh dưỡng dịch x1 thanh phong nguyệt kiến thảo dinh dưỡng dịch x1 bạo lực bà cố nội dinh dưỡng dịch x1 chờ mong ing dinh dưỡng dịch x1

----- (つ 3) つ へ ? ~ -----

Ngày mai thấy

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 5 Là Chương 55555555 A ~

“Người quả nhiên là lão yêu quái.” Tô Mặc vẻ mặt sợ hãi, nhưng lại ra vẻ dũng cảm, “Người làm gì muốn tìm ta tử tử?! Nàng chính là cái bánh bao mềm! Lớn lên khó coi, thành tích cũng không tốt. Bồn! Vẫn là cái tiểu chú lùn! Người tìm người khác đi đi. Nàng thực vô dụng.”

“.....” Loại này vì chính mình suy nghĩ khuyên giải rõ ràng hẳn là cảm thấy thực cảm động mới đúng, nhưng Tô Giản lại muốn đánh người.

Trần Quốc Công cảm thấy chính mình đã thật lâu không tức giận, chỉ có khi người khác thời điểm, không nghĩ tới lúc này mới trở về không mấy ngày, chính mình đã bị trước mặt xuân viên tiểu đệu đình cấp khí tức.

..... Ha hả.

Tô Giản thâm hoãn hô hấp một hơi sau, đem đầu thượng gân xanh miễn cưỡng ấn hạ, cười tùm tùm triều Tô Mặc vẫy tay, “Tới, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện người vị kia lớn lên khó coi, thành tích không hảo còn lại lùn lại bồn lại vô dụng bánh bao mềm.”

Ta bảo đảm đánh người đến chết khiếp (∩_∩)#

Tô Mặc ngải ngải kị kị không nhúc nhích, thật cẩn thận nhìn Tô Giản, “..... Người sẽ không đánh ta đi.”

“Ta đánh người làm gì?” Tô Giản tiếp tục cười tùm tùm, “Đánh người là không đúng. Hảo hài tử không đánh người.”

“Nga.” Tô Mặc ngoan ngoãn gật đầu, ngốc hề hề triều đặt ở trên bàn sách cơm đi đến đồng thời, không quên ngốc manh nói lời cảm tạ, “Cảm ơn người cho ta lấy cơm đi lên a.”

“Không khách khí.” Tô Giản cười tủm tủm, chờ Tô Mặc đến gần sau một phen xách theo hăn sau cổ cười đến dữ tợn không nói, thượng nửa khuôn mặt còn có nồng đậm bóng ma.

Nếu là như vậy Tô Mặc còn không hiểu, liền bạch mù hăn ở trong trò chơi bị vô số người đuổi theo kêu “Đại lão” trò chơi thiên phú, “Người nói chuyện không giữ lời! QAQ”

“Ta chỉ nói tốt hài tử không đánh người.” Tô Giản câu lấy Tô Mặc sau cổ, mắt lé nhìn xem hăn giống như một cái cá mè hoa giống nhau xoắn xoắn xoắn đến xoắn đi, chậm rì rì phun ra nửa câu sau lời nói, “..... Nhưng ta cũng không phải là hảo hài tử a ~”

Ai hắc hắc hắc.....

Sau đó Tô Mặc tiểu băng hữu đã bị hiện tại đã biến thành nhân mè đen nhi tỷ tỷ, ăn sữa chữa một đốn.

Chờ đình một đầu lộn xộn giống như miêu mao bị người đảo hung hăng khò khè một phen đầu tóc, ngồi xuống một nhìn đặt ở trên bàn sách cơm trưa, không khỏi lòng thấy đau buồn trừu trừu cái mũi.

Đáng thương hăn cái này ở trò chơi thế giới, vừa ra tràng liền sẽ sợ tới mức đối địch thế lực không nói nghe tiếng sợ vỡ mật, nhưng cũng tuyệt đối sẽ né xa ba thước “Tiểu ngạo công tử”, cư nhiên bị một chén cơm trắng,..... Cắp lừa gạt cảm tình.

..... Trát tâm.

..... Tạo nghiệt.

..... Khóc chít chít.

“Vì cái gì..... Cũng chỉ có hai căn nhĩ rau xanh.....” Tô Mặc đáng thương vô cùng dùng chiếc đũa kẹp lên nhiệt du xào sau có vẻ đặc biệt thon thả, lại mảnh khảnh rau xanh diệp, hỏi thật sự ủy khuất.

“Có cơm ăn là được a, người cũng không nhìn một cái người hiện tại hình thể, rõ ràng đã là hơi béo giới hùng hài tử.” Tô Giản ngồi ở một bên ghế trên, đại mã kim đao rất có khí thế.

Nhưng ngẫm lại chính mình hiện tại dù sao cũng là cái thiếu nữ, tùy bẹp bẹp miệng sau, miễn cưỡng duy trì hình tượng đem xóa đến có điểm khai chân cấp khép lại, bất quá người vẫn là hoàn toàn tựa lưng vào ghế ngồi, lười biếng hơi nghiêng y mà ngồi, một tay tự nhiên phóng với trên tay vịn, một tay phóng với trên đùi.

Nếu lúc này là một thân cổ trang, trường bào ngọc quan, tạo để ủng đen, xứng với nàng hiện tại lười biếng, càng hiện tiêu sái lười biếng chi sắc.

Đáng tiếc hiện tại chỉ là cái mười bốn tuổi tiểu viên mặt thiếu nữ, chính là thiếu vài phần khí thế.

Bất quá kia sợi soái khí cùng trong sáng, đảo như cũ rất là dẫn người. Đoạn đoạn làm chỉ có vẻ đáng yêu ngoan ngoan thanh tương mạo nhiều khí chất thượng bất đồng tới.

Cho nên như vậy lười biếng ngồi ở ghế trên, nghiêng dựa vào cùng Tô Mặc nói chuyện khi, cũng chọc đến hùng hài tử tuy rằng nghe xong nàng trả lời rất không vừa lòng đô miệng, nhưng giống quá đôi mắt cũng nhin không được nhiều ngẫm Tô Giản vài lần.

Tựa như trong trò chơi tân ra được xưng thượng cổ uy vũ lại soái khí hoa lệ làn da, chọc đến người rất là mắt thèm. Trọng điểm là tiêu tiền còn mua không được, đến toàn bằng vận khí hạn khi làn da.

..... Liên càng chọc đến người mắt thèm.

Nghe xong Tô Giản nói, bị thu thập thành thật hùng hài tử mếu máo, không mùi vị đem rau xanh ca ca ca cấp một hơi sách trong miệng, nào nào nhi dùng chiếc đũa chọn cơm tẻ. Phẩm vị giờ phút này chua xót cùng bi thương.

Cũng không biết là nghĩ tới cái gì, cảm xúc nói đến là đến bẹp miệng, nước mắt không cần tiền nhỏ giọt xuống dưới, tạt đến trong chén.

“Nha nha nha? Khò khè người hai thanh liền khóc lạt?” Tô Giản ở một bên thấy, đem ghế dựa lướt qua đi, đôi tay giao điệp gối đặt ở ở án thư bên cạnh, hơi mang hài hước nhìn chăm chăm người Tô Mặc nhìn. Người xem đều ngưng ngưng khóc, chạy nhanh hơi đối quá mặt đi dùng tay áo đem mặt lung tung lau.

Hút hút cái mũi quật cường một lần nữa xoay đầu, vệt chết cái mỏ vẫn còn cứng nói, “Ai khóc.”

“Nga. Ngài không khóc đâu mặc thiếu?” Tô Giản bốn cột thấu người trước mặt, vẻ mặt thảo đánh tướng, “Kia đây là..... Thấy cơm tẻ kích động nước miếng?”

“..... Hừ!” Tức giận đến Tô Mặc nước mắt lại ở hốc mắt đảo quanh xoay.

“Hành hành hành, ta còn là đi thôi, người từ từ ăn.” Tòng quân ba năm, ở triều bảy năm Trấn Quốc Công nói thật kia viên nguyên bản thiếu nữ tâm, đã sớm đã mài giũa thành tục tăng kim cương. Trong khoảng thời gian ngắn thật đúng là GET không đến nhà mình tiểu đệ là bởi vì cái gì mà khóc.

Sạch sẽ lưu lưu.

“Ai?”

Đi đến cửa, nghe thấy phía sau tiếng la, Tô Giản ngoái đầu nhìn lại, đối thượng Tô Mặc kia dường như còn treo chưa lau tinh nước mắt mặt, không tiếng động nhường may nghi hoặc.

“Lão yêu quái.....” Tô Mặc ngược ngừng xoắn xít ở ghế trên động vài cái sau, mới hút hút cái mũi đối Tô Giản nói, “Người có thể hay không đem tỷ tỷ của ta trả lại cho ta?..... Nàng rất vô dụng, người đi tìm người khác cúi người được không?”

Tô Giản sửng sốt một chút.

Nàng vẫn chưa nghĩ đến Tô Mặc gọi lại chính mình, tưởng nói sẽ là cái này.

Chuẩn bị kéo ra phòng môn tay chậm rãi buông, một lần nữa xoay người nhìn về phía Tô Mặc, hơi hơi mỉm cười, “Nga? Người có cái gì tốt đề nghị? Ta nghe một chút xem?”

Lần này xuất khẩu nói, liền ít đi vài phần cà lơ phớt đời hài hước, có vẻ ôn hòa rất nhiều.

“Tỷ như..... Ta cho người đề cử 5 năm cấp Vương Bác Hải, hẳn so với ta tỷ tỷ cao, còn tráng. Ở trong trường học, chỉ có hẳn khi dễ người khác, không có bị khi dễ thời điểm.” Tô Mặc tiểu bằng hữu cường chế đẩy mạnh tiêu thụ trung, “Người nếu là nguyện ý ta hiện tại là có thể mang người đi tìm hẳn.”

Thấy Tô Giản trên mặt cũng không có cái gì tâm động biểu tình, không khỏi có chút sốt ruột, “Người xem tỷ của ta, ở trong trường học khẳng định là túi trút giận, cho nên người bám vào người ở trên người nàng khẳng định cũng sẽ bị khi dễ..... Người tìm người khác đi.....”

Nói đến mặt sau, trong giọng nói mặt đều mang theo khẩn cầu.

Tô Giản mặc mặc, cúi đầu cười khẽ. Tiến lên đi đến Tô Mặc trước mặt đình dọa, trên cao nhìn xuống nhìn ánh mắt có chút sợ hãi hân, do dự một chút mới vươn tay, ở Tô Mặc súc cổ dưới tình huống nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của hân.

Một lần nữa cười đến hài hước lại kiều Nhị Lang đương, “Người thật đúng là cho rằng ta bị bám vào người lạ? Ngốc.”

Tô Mặc:.....(☉o☉)????

Thấy này phúc ngọc dạng, không khỏi lại khò khè Tô Mặc đầu tóc một phen, làm hân từ đầu ỗ gà biến thành phi thường hỗn độn đầu ỗ gà, “Yên tâm đi, ta còn là người trong miệng cái kia lại lùn lại bốn lại vô dụng bánh bao mềm tỷ tỷ.”

Nói đến mặt sau khi, ngữ khí ban đầu ấm áp đến cuối cùng kết cục khi như cũ mang theo một chút nghiêng răng nghiêng lợi ý vị ở bên trong.

Chọc đến Tô Mặc lại rụt rụt cổ, ra vẻ dửng dưng cảm nhìn nàng phản bác, “Người mới không phải! Tỷ của ta.....” Nào có người như vậy lợi hại.

..... Có đôi khi, tiểu hài tử đối nào đó sự tình miễn cảm độ, lại phối hợp bọn họ thiên mã hành không tưởng tượng không gian, thậm chí sẽ so đại nhân càng thêm tiếp cận chân tướng.

Tô Giản nghĩ nghĩ, tay tiếp tục đặt ở Tô Mặc trên đầu nhẹ nhàng thở dài, “Kỳ thật..... Ta chính là đột nhiên nghĩ thông suốt một ít việc, cho nên liền biến như bây giờ.” Dừng một chút, nhìn Tô Mặc, “..... Người có hiểu hay không?”

“Không rõ.” Tô Mặc hút hút cái mũi, thành thật trả lời.

..... Thành thật đến làm người tưởng lại khò khè hân một phen.

Cho nên Tô Giản cũng liên tuần hoàn bản tâm làm như vậy ㄋ (ㄋ ▽ ㄋ) ㄋ

Chờ Tô Mặc ai oán lay hảo tự mình có nghệ thuật hơi thở hỗn độn mỹ đầu tóc sau, một lần nữa ngồi ở một bên ghế trên kiêu chân xem hằm Tô Giản mới lại cười mở miệng, “Tóm lại người chỉ cần biết rằng ta không phải lão yêu quái, vẫn là người tử là đến nơi.”

“.....” Tô Mặc hồi phục nàng một cái “Người cho ta ba tuổi đâu?” Ánh mắt.

Tô Giản lại tưởng đuổi tay hướng hằm đầu nhỏ thượng phóng, bị Tô Mặc tránh thoát đi. Nghiêng đầu nhìn nàng bộ dáng, giống nào đó lông xù xù tiểu động vật, đáng yêu ngu đần.

Nhưng xem xét trong chốc lát sau đảo như là chính mình chuyển qua công nhi giống nhau, nhấp môi nghĩ nghĩ nói, “Có phải hay không..... Giống ta ngoạn nhi trong trò chơi nhiều ít cấp, là có thể từ vừa mới bắt đầu chỉ có thể liên ngoại công, biến thành có thể luyện nội công?”

“..... Không sai biệt lắm đi?” Tô Giản nghĩ nghĩ thử nói, “Chính xác điểm, hằm là hiện tại người hiểu đồ vật, nhất định so người một hai tuổi thời điểm hiểu nhiều.”

Tô Mặc gật gật đầu, cái hiểu cái không.

Tiếp tục mắt lé nhìn Tô Giản, “..... Người không phải là ở gạt ta đi?”

“Người có chỗ nào đáng giá ta lừa?” Dở khóc dở cười.

“Vậy người như thế nào chứng minh người là Tô Giản?” Trong lòng kỳ thật đã tin một nửa Tô Mặc lại hoành đi lên, ngưỡng cảm một bộ hùng hài tử tư thế.

..... Nhìn qua cũng thật hảo đánh.

Tô Giản động động ngo ngoe rục rịch tay, cười đến hài hước, “Người là tưởng ta kỹ càng tỉ mỉ nói một câu người tám tuổi năm ấy nhìn phim hoạt hình đái dầm, trộm tẩy chần đơn sự, vẫn là đi đường cúi đầu ngoạ nhi trò chơi không cần thận té ngã, tay vừa lúc chống ở tiểu cầu béo phệ thượng sự? Vẫn là.....”

“Ta tin tưởng ta tin tưởng!”

Tô Giản còn chưa nói xong, Tô Mặc cũng đã tao đến đây đầu đại hán đuổi tay vội vàng kêu ngừng.

Mặt đỏ cổ thô xấu hổ và giận dữ trừng mắt Tô Giản, mới rút qua nước mắt đôi mắt giống tẩy quá không trung giống nhau, đặc biệt sạch sẽ trong sáng. Đồng dạng phiên khởi tiểu bạch nhãn nhi tới cũng tương đương rõ ràng cùng hắc bạch phân minh.

Trừng mắt nhìn cười hì hì Tô Giản nửa ngày sau, mới lại chần chờ mở miệng, “..... Người thật là Tô Giản a.....”

Nhìn dáng vẻ là tin. Tô Giản đứng lên, lại xoa xoa Tô Mặc đầu nhỏ sau, ném xuống một câu “Ăn xong rồi nhớ rõ cầm chén đĩa lấy xuống chính mình giặt sạch.”

Liền đường kính ra cửa phòng.

Lưu Tô Mặc nhìn đã đóng lại cửa phòng nửa ngày sau mới chậm rì rì quay đầu lại, một lần nữa cầm lấy chiếc đĩa phòng lên mặt lăm bầm lăm bầm, “..... Hừ, cũng không cho ta gấp đồ ăn.”

Ăn cơm trắng!

Ngược đãi!

Hừ.

Chiếc đũa ở cơm chộc một chộc, giây tiếp theo lại cảm thấy chiếc đũa tiêm nhi khác thường. Tô Mặc đem cơm bào một bào, liền nhảy ra giấu ở chén để thịt cá cùng đồ ăn.

Tô Giản kẹp, vẫn là nhất nộn thứ tốt nhất xử lý bong bóng cá.

Tô Mặc thấy, chớp chớp mắt.

“..... Hừ.”

Hắn tưởng niệm còn không có tiến hóa trước bánh bao mềm tô tiểu giản.

ㄟ(͡° ͜ʖ ͡°)ㄏ

Tác giả có lời muốn nói: Dương dương dương ném 1 cái địa lôi ném mạnh
thời gian:2017-10-27 14:57:42

Tức mặc khanh ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-10-27 18:59:48

Tức mặc khanh dinh dưỡng dịch x27 hoàng giai hân dinh dưỡng dịch x20
jinnfish dinh dưỡng dịch x20 mộc mộc dinh dưỡng dịch x10 thiên la quỷ
nói dinh dưỡng dịch x10 thống khổ giảm béo trung dinh dưỡng dịch x10
phương nhĩ dinh dưỡng dịch x6 K mặc tang dinh dưỡng dịch x5 ai nha, tiểu
mê muội? Dinh dưỡng dịch x5 Ruby Huang dinh dưỡng dịch x5 bắc phổ lê
lê dinh dưỡng dịch x3 yêu nhị tam dinh dưỡng dịch x1 an an tĩnh tĩnh tiểu
người đọc dinh dưỡng dịch x1 mùa thu ảo tưởng dinh dưỡng dịch x1 toái
tinh dinh dưỡng dịch x1 L dinh dưỡng dịch x1

----- (͡° ͜ʖ ͡°) ͜ʖ ♡ ~ -----

Ngày mai thấy

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 6 6 Nha Nha Nha Nha Nha

Tô Giản tự nhiên không biết chính mình xuân đệ đệ, chính chứa đầy nước mắt một mặt ăn hảo liệu đều bị yên lặng biến thành nhân mè đen nhi tình thân tử, giấu ở chén để ăn ngon đồ ăn, một mặt hoài niệm từ trước đồ ăn bánh bao tử tử.

Đột nhiên liền minh bạch hẳn ngoạn nhi trò chơi nhân vật thiên ngoài miệng, “Chỉ có mất đi lúc sau mới hiểu được quý trọng” những lời này ý tứ.

..... Tức khắc cảm thấy lão trát tâm.

Mà Tô Giản ở trở về phòng sau, làm chuyện thứ nhất chính là đem chính mình trong phòng, từ mừng một bắt đầu sách giáo khoa sửa sang lại ra tới, bắt đầu chậm rãi thoát nhìn.

Lúc mới bắt đầu còn có chút ăn không đi vào, chờ tiến vào trạng thái sau, đem mừng một chỉnh năm thư cần thận lật xem xong vừa nhắc đầu, đã là buổi chiều bốn giờ rưỡi.

Tô Giản một mặt hoạt động lược chua xót xương cổ, một mặt nhắm mắt ở trong đầu tinh tế sửa sang lại vừa rồi mở ra thư tịch, phát hiện chỉ cần nhớ, bởi chính là chết tri thức một chút vấn đề đều không có, toán học, vật lý cùng hóa học yêu cầu sử dụng đơn giản công thức cũng còn hành. Nhưng lại thêm một chút, Tô Giản đầu óc liền bắt đầu phạm mơ hồ.

Không khỏi mở mắt ra hơi hơi thở dài.

Nhìn dáng vẻ chính mình vọng tưởng khai giảng khi thông qua khai giảng khảo thí, đi lên đỉnh cao nhân sinh, vinh quang trở về ý tưởng..... Rất là thiếu thỏa a.....

Nhưng dựa theo chính mình này một ưu điểm, ổn định ở niên cấp trước năm mười danh, điều đội số hần là không có gì vấn đề.

Liền ở Tô Giản nghĩ muốn hay không lại nỗ lực nỗ lực, sấn còn có nửa tháng mới khai giảng thời gian, làm gia gia giúp chính mình báo cái lớp học bổ túc thời điểm, cửa phòng tự ngoại gõ vang.

Tô Giản đứng dậy mở cửa, cửa đứng tiểu thúc thúc cùng Tô Mặc, Tô Qua Tiễn hướng Tô Giản hơi hơi mỉm cười sau nói, “Tiểu giản, Tô Mặc muốn đi bơi lội, ta còn có công tác tạm thời không có làm xong, gia gia đi tiểu công viên nhi chơi cờ còn không có trở về, người có thể hay không giúp đỡ đưa một chút? Thuận tiện cũng có thể đi ngoạn nhi?”

“Hảo a tiểu thúc.” Tô Giản gật gật đầu, hướng Tô Mặc nói, “Người chờ, ta cầm đồ vật liền ra tới.”

Nàng đến phiên một chút tủ quần áo tìm xem áo tắm, lâu như vậy thời gian, rất nhiều đồ vật để chỗ nào rồi đều đến hảo hảo ngẫm lại mới được.

Tô Mặc bữu môi, “Vậy người nhanh lên nhi a, đều lúc này, chơi không được bao lâu chúng ta phải đã trở lại.”

“Hành, thực mau thực mau.” Tô Giản gật gật đầu, tiểu thúc làm trò Tô Mặc mặt cho Tô Giản một trăm nguyên làm hai người tiêu vật tiền sau, liền mang theo Tô Mặc rời đi, một cái đi dưới lầu phòng khách chờ, một cái về thư phòng.

Tô Giản đóng cửa liền kéo ra tủ quần áo tìm kiếm, cũng may nàng quần áo gì đó còn rất có thu thập, cho nên không vài phút liền tìm tới rồi.

Dem áo tắm cùng gội đầu thủy, sửa tắm trang một khối, lại mặt khác mang theo một kiện sạch sẽ tắm rửa quần áo, hết thấy tắc ba lô, đơn vai tùy ý vác liền ra cửa. Mới xuống thang lầu liền thấy Tô Mặc trên tay chính cầm căn nhi bằng côn gặm. Giương mắt nhìn lại đây thời điểm giống một con trong miệng tắc đồ ăn béo hamster, đáng yêu đến làm người tưởng khò khè một hồi.

Thấy Tô Giản xuống dưới, một mặt gặm chính mình kia phần, một mặt đem một cái tay khác thượng cầm kem đưa cho nàng, mang theo tiểu ngạo kiêu ngạo ngượng, “Nhạ, cho người.”

Tô Giản nhướng mày, tiếp nhận, “Đa tạ.”

“Nhanh lên đi thôi, bằng không ngoạn nhi không đến trong chốc lát.” Tô Mặc thúc giục.

“Gấp cái gì, bể bơi như vậy gần.” Lột bỏ một nửa kem bao bên ngoài trang, Tô Giản ngậm ở trong miệng, đơn chân đứng thẳng khom lưng đem vải bạt giày gót nhí xách lên, lược mơ hồ không rõ đối Tô Mặc nói.

“Ai đi tiểu khu bể bơi a.” Tô Mặc vẻ mặt khinh thường, “Tất cả đều là một đám mẹ bảo, nước cạn khu đều còn bộ phao bơi nhí, ta muốn đi thành phố trong nhà bể bơi lạ!”

Tô Mặc này vừa nói trong nháy mắt thật đúng là không nhớ tới là chỗ nào, đồn hai giây sau Tô Giản mới gật gật đầu, nhớ tới là thức thị thanh thiếu niên cung bên cạnh trong nhà bể bơi. Khoảng cách Tô gia nói có xa hay không nói gần không gần.

Ngồi xe buýt cũng liền ba cái trạm, đi bộ qua đi phòng chừng đến có nhí, ba mươi phút bộ dáng.

“Kia ngồi giao thông công cộng qua đi đi.” Tô Giản dù sao là bồi ngoạn nhí, cho nên một chút không vội.

Nhưng Tô Mặc lại không vui, “Đừng a, tiểu thúc không phải cho người tiền sao, chúng ta đánh xe qua đi cũng chính là cái khởi bước giới a.”

“Trạm xe buýt tiểu khu ngoại liền có, năm phút đồng hồ liền có một chuyến. Như thế nào như vậy vài phút đều chờ không kịp a?” Tô Giản đổi hảo giày, cùng Tô Mặc đi ra ngoài, cười liếc xéo bữu môi vẻ mặt không cao hứng đệ đệ.

“Có tiền làm gì còn ngồi xe buýt.” Tô Mặc không vui, “Liền một cái khởi bước giới a.”

“Như vậy đi, chúng ta hiện tại đi sân ga, nếu là trước tới là xe taxi, an vị cho thuê. Tới là giao thông công cộng an vị giao thông công cộng, thế nào?”

“Hành.” Tô Mặc nghĩ nghĩ, gật đầu.

Chọc đến Tô Giản ngậm kem nhếch miệng cười, lại khò khè Tô Mặc đầu tóc một phen, không khò khè hai hạ đã bị hấn tránh đi, nghiêng mắt nhìn Tô Giản, vẻ mặt không cao hứng, “Đừng lộng ta tóc.”

Tô Giản nghe xong, sâu kín thở dài sau chậm rì rì mở miệng, mang theo hài hước, “Ai kêu người như vậy lùn đâu?”

Tức giận đến Tô Mặc tức khắc nhảy lên, cùng cái tiểu nhảy cây đậu, “Hừ! Người còn không biết xấu hổ nói ta?! Người lớn hơn ta năm tuổi mới cao ta như vậy một tí xiu, người còn không phải tiểu lùn tạp!”

Lời còn chưa dứt, chân mạo gân xanh cười tùm tùm Tô Giản “Bẹp!” Một chút đề lại đầu, đem mới nhảy lên chuẩn bị nhảy dựng ba trượng cao Tô Mặc cấp ấn trở về, lộ ra sâm bạch gạo kê nha từ Tô Mặc nhe răng cười.

“Ta lại lùn cũng so người cao, người cái này nho nhỏ lùn tạp.”

Khò khè khò khè. Dừng sức khò khè!

Sau đó đáng thương hùng hài tử tô tiểu mặc liền đỉnh một đầu lợn xộn giống như bị cầu găm quá đầu tóc, mặt vô biểu tình mắt cá chết cùng đại hùng hài tử tô tiểu giản, đứng ở giao thông công cộng sân ga trước.

Xa xa thấy xe taxi khi trước mắt sáng ngời, “Hô” quay đầu nhìn về phía đứng ở chính mình bên người Tô Giản, cảm giác nếu là có điều chó con đoán pi pi cái đuôi nói, phỏng chừng đã ném đến vui sướng.

Đáng tiếc Tô Giản chỉ là hướng hẩn lui nhường mày cười, có vẻ có chút cà lơ phất phơ. Duỗi tay chỉ chỉ liền ở xe taxi mặt sau một chút xe buýt, chậm rì rì mở miệng, “Chờ hạ tiểu thúc thúc cho ta một trăm nguyên xuống xe sau ta liền phân người một nửa, người xem là đánh xe vẫn là giao thông công cộng?”

Chó con cái đuôi dừng lại.

Tô Giản nghiêng Tô Mặc liếc mắt một cái, bổ sung, “Như vậy xem..... Đến bến thời gian, phỏng chừng cũng kém không được vài phút.”

Chó con cái đuôi tiêm nhi..... Nào nào nhi gục xuống xuống dưới.

Đáng thương vô cùng.

Sau đó Tô Mặc vẫn là thành thành thật thật đi theo Tô Giản thượng xe buýt, hẩn cùng Tô Giản đều là học sinh, hai người tổng cộng mới hoa một nguyên tiền.

Thời gian này người không nhiều lắm, trên xe có hơn phân nửa vị trí đều không. Cho nên hai người thực thuận lợi tìm khoảng cách sau xe cửa xe gần nhất vị trí ngồi xuống sau, Tô Mặc mới quay đầu nhìn về phía Tô Giản, “Tỷ, có phải hay không liền tính vừa rồi xe buýt không tới, người cũng sẽ nói như vậy?”

Mắt lé xem Tô Giản, vẻ mặt “Người cái này đại kẻ nửa đảo” lên án bộ dáng.

“Đúng vậy.” Tô Giản thoải mái hào phóng thừa nhận, “Nhưng nếu là người cuối cùng lựa chọn ngồi cho thuê ta còn là sẽ nghe, bởi vì cuối cùng lựa chọn quyền ở người.”

Nói xong dừng một chút, nhún nhún vai, “Cho nên ta cũng không có lừa người, chỉ là cùng người thương lượng, đương nhiên..... Đây cũng có thể kêu dương mưu.”

“.....” Tô Mặc tiếp tục dùng không tín nhiệm ánh mắt nhì mắt lé Tô Giản, thẳng đến đối phương đang nói xong lời này sau móc ra vừa rồi tiểu thúc thúc cấp tiền, thật sự phân một nửa để đến trước mặt hắn sau. Tô Mặc mới sửng sốt.

..... Hắn cho rằng cái này cũng là Tô Giản nói ngoạn nhi.

“Cầm nha.” Tô Giản cười, tiếp tục lời nói mới rồi, “Nói chuyện không tính toán gì hết gạt người tự nhiên là âm mưu, nhưng giống ta loại này, chỉ là làm trò người mặt đào một cái hố, người nhảy không nhảy lựa chọn ở người, chính là dương mưu.”

“Hiện tại người nhảy hố, ta lại hết lòng tuân thủ hứa hẹn cho người chỗ tốt..... Người đoán gọi là gì?”

“Gọi là gì?” Tô Mặc ngốc hề hề hỏi.

“Kêu cho người một chày gỗ, lại thưởng người cái táo nhi.” Tô Giản chậm rì rì nói, thuận tay khúc khởi ngón trở gõ gõ Tô Mặc đầu.

Tô Mặc xoa xoa cái trán, tiếp nhận tiền, lại ba ba xem xét Tô Giản trên tay một nửa kia, ngẩng đầu nhìn về phía nàng, “Kia..... Nếu không người lại gõ ta một chút, đem một nửa kia táo nhi cũng cho ta đi?”

Trả lời hần chính là Tô Giản lại gõ hần một chút, cũng từ hần trong tay rút về mười đồng tiền. Ở Tô Mặc “Ai ai ai?” Trung chậm rì rì mở miệng, “Cái này kêu chuyển biến tốt liền thu, bằng không chỉ biết lòng tham không đủ, cuối cùng liền đã được đến đều đến bồi đi vào.”

“Hiện tại.....” Tô Giản cười hì hì, “Còn muốn ta gõ người một chút sao? Miễn phí.”

Tô Mặc nghe xong. Vội vàng phe phẩy đầu, cũng đem trên tay còn sót lại bốn mươi nguyên tiền chạy nhanh thu hảo. Liền sợ Tô Giản hợp với cấp chính mình mọi nơi, thuận tiện đem dư lại cũng lấy mất.

Tô Giản thấy hần như vậy, cũng cười đem chính mình kia phân thu hảo.

Cùng với chờ về sau bị xã hội giáo làm người, còn không bằng hiện tại bị nàng giáo một giáo.

Trung gian ngừng hai cái trạm sau, cái thứ ba trạm liền đến mục đích địa. Tô Mặc dẫn đầu nhảy xuống xe, về phía trước chạy vài bước sau còn không quên quay đầu lại hướng Tô Giản làm tiểu quỷ mặt, không kiên nhẫn nhấp miệng, “Người nhanh lên nhi nha.”

Giống chỉ ngao ô ngao ô nãi thanh nãi khí, tại chỗ xoay vòng vòng một bộ cấp khó dẫn nổi chó con.

“Gấp cái gì, bể bơi cũng sẽ không chạy.” Tô Giản thực lão nhân gia chậm rì rì, “Người nếu là ngoan nhi đến tương đối trẻ, cùng lắm thì ta chờ hạ gọi điện thoại trở về cấp tiểu thúc, làm cho bọn họ cơm chiều không cần chờ chúng ta, liền ở bên ngoài ăn không phải được rồi?”

“Thật sự?!” Tô Mặc nghe xong, trước mắt sáng ngời.

Tô Giản gật gật đầu, nhìn mắt nhà mình đệ đệ kia phó hỉ không thẳng thu biểu tình sau chậm rì rì bổ sung, “Dù sao ta chính là cái tiếp khách, nếu là

trở về chậm ai nói cũng không phải là ta.”

Vừa dứt lời, liền thấy Tô Mặc trên mặt hỉ không thẳng thu nháy mắt cứng đờ, dần dần biến mất, cuối cùng ngưỡng cảm hương Tô Giản tiểu ngạo kiều một hừ.

Nhưng thấy Tô Giản nhướng mày, chạy nhanh liền thu liễm trên mặt biểu tình, lưu lưu.

Nghỉ hè trong lúc, vô luận là đến chỗ nào đều kín người hết chỗ, cũng may Tô Giản cùng Tô Mặc tới thời gian tương đối tương đối trễ, cho nên trong nhà bể bơi người vẫn chưa xuất hiện “Hạ sủi cỏ” như vậy đồ sộ cảnh tượng. Bất quá người cũng không ít là được.

Đại đa số là tuổi trẻ nam nữ kết bạn tiến đến, dư lại một phần ba mới là gia trưởng mang theo trong nhà tiểu hài tử, hoặc là giống Tô Giản, Tô Mặc như vậy đơn độc tới.

Tô Giản lúc này mới nhớ tới phụ cận có điều đại học, phỏng chừng là nghỉ hè ở giáo ngoại thuê phòng ở không về nhà sinh viên.

Đối hảo áo tắm ra tới sau, Tô Giản nhìn chung quanh một vòng liền thấy đã sớm trước một bước đối hảo quần bơi ra tới Tô Mặc, bất quá hẳn không phải một người. Bên người còn vây quanh năm sáu cái nam sinh, trừ bỏ có hai cái cái đầu cùng hẳn không sai biệt lắm ngoại, còn lại bốn cái đều so với hẳn muốn cao rất nhiều.

Nhìn qua không giống học sinh tiểu học.

Trần Quốc Công là ai? Đã trải qua chiến trường hỗn chiến cùng triều đình hỗn chiến người, cơ hồ liếc mắt một cái liền nhìn ra đám kia vây quanh nhà mình hùng hài tử đệ đệ mấy cái, không phải cái gì hảo hài tử.

..... Hừ hừ ~

Tô Giản nhường mày cười, khoác đại khăn tắm đá hăn dép lê liền đi qua.

Tác giả có lời muốn nói: Gặm cây trúc ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-10-28 18:09:07

lingzimo ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-10-28 18:54:36

Yến thu dinh dưỡng dịch x100 sâu gạo dinh dưỡng dịch x50 tiểu manh hi dinh dưỡng dịch x50 điệp lạc về trần dinh dưỡng dịch x20 trống trơn tịnh dinh dưỡng dịch x11 nói liên miên dinh dưỡng dịch x10 làm như người phi 1 dinh dưỡng dịch x10 mưa thu theo gió dinh dưỡng dịch x10 L dinh dưỡng dịch x9 ai nha, tiểu mê muội? Dinh dưỡng dịch x5 Ruby Huang dinh dưỡng dịch x5 bắc phố lê lê dinh dưỡng dịch x3 toái tinh dinh dưỡng dịch x2 ô y hẻm dinh dưỡng dịch x2 hôm nay hôm nào dinh dưỡng dịch x1 trần đại béo dinh dưỡng dịch x1 cain dinh dưỡng dịch x1 nghiêm dinh dưỡng dịch x1 bạo lực bà cố nội dinh dưỡng dịch x1

----- (づ 3) づ ♡ ~ -----

Ngày mai thấy

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 7 Đệ Đệ.....7

“Tiểu mặc.” Còn chưa đến gần, Tô Giản liền hơi hơi giương giọng kêu, không chỉ là Tô Mặc, liền vây quanh ở hắn bên người sáu người cũng cùng nhau quay đầu nhìn qua, chỉ là Tô Mặc mắt đang xem thấy Tô Giản khi rõ ràng sáng ngời.

Tô Giản cười hì hì, đem Tô Mặc từ nhỏ vòng vây nhi lô kéo khuỷu tay, thực tùy ý xách ba ra tới, cà lơ phất phơ đem tay đặt tại trên vai hắn, cúi đầu hỏi, “Người bằng hữu a?”

Tô Mặc chớp chớp mắt, còn chưa nói chuyện khi nhưng thật ra bên cạnh một cái cùng Tô Giản không sai biệt lắm cao tiểu hài tử trước đã mở miệng, “Người là Tô Mặc tỷ tỷ đi? Ta là Vương Bác Hải, là.....” Tô Mặc bằng hữu mấy tự còn chưa xuất khẩu, đã bị Tô Giản một tiếng “Nga ~~~” cấp đánh gãy.

Tô Giản một bên nhìn Vương Bác Hải gật đầu, một bên cười, “Người chính là..... 5 năm cấp Vương Bác Hải?”

Vương Bác Hải rõ ràng sững sốt một chút, nhìn nhìn Tô Mặc sau mới đối Tô Giản nói, “Tô Mặc cho người nói qua ta a.”

“Là nha, danh nhân sao.” Tô Giản cười hì hì. Mắt đảo qua đứng ở một bên không nói chuyện mấy người sau, thực tùy ý nâng nâng tay phải, “Hành đi, có rảnh lại liêu, tiểu mặc muốn đi bơi lội. Hội kiến.”

Nói xong, tay đặt tại Tô Mặc trên vai, hơi dùng một chút lực khiến cho hắn xoay người, hai người trở về đi đến.

“Ai.....” Vương Bác Hải mới vừa tiến lên một bước tưởng kêu trụ hai người, bị đứng ở một bên vẫn luôn không nói chuyện nào đó cao vóc đáng cấp đuổi tay ngăn cản.

“Tính, hần tỷ tỷ ở.” Cao vóc đáng nói.

“Kia..... Hôm nay liền tính?” Vương Bác Hải hỏi hần.

“Chờ một lát đi, chẳng lẽ hần tỷ tỷ còn có thể theo tới nam sinh phòng thay quần áo bên trong đi?” Cao vóc đáng hài hước nói, mặt khác mấy cái thiếu niên liền đi theo nở nụ cười.

Trong nhà du trong hồ thanh âm tự mang về âm, cho nên sau lưng mấy người tiếng cười Tô Giản, Tô Mặc nghe được rõ ràng.

Tô Giản nhìn xem Tô Mặc, hỏi, “Đó chính là người cùng ta nói lại cao lại trắng ở các người trường học chỉ có hần khi dễ người, không có người khi dễ hần, đại danh鼎鼎鼎鼎 như sấm bên tai Vương Bác Hải?”

..... Tiểu đệ người đối “Lại cao lại trắng” rốt cuộc tồn tại cái dạng gì hiểu lầm?

Tô Mặc không nói chuyện, có chút nào nào nhì.

Tô Giản tự nhiên không biết tiểu thiếu niên ở phiền nào chút cái gì, đối với hần tới nói là thiên đại phiền nào. Quay đầu lại hướng đám kia thiếu niên nhìn thoáng qua, chọc đối với phương không nghĩ tới nàng sẽ quay đầu lại thanh âm đột nhiên im bật, còn có hai cái trực tiếp bị nước miếng sặc đến liên tục ho khan.

Bất quá Trần Quốc Công mới mặc kệ này đó, nàng lại cẩn thận trên dưới đánh giá một chút “Lại cao lại trắng” Vương Bác Hải sau, quay đầu lại đối Tô Mặc nói, “Ta cảm thấy..... Hần giống như không ta cao.”

Nhìn ra nhiều lắm giống nhau.

“Ai cao ai lùn không sao cả lạ.....” Tô Mặc có chút không kiên nhẫn, do dự một chút nhìn về phía Tô Giản, “Nếu không..... Chúng ta đi trở về đi?”

Tô Giản nghe xong, không tiếng động nhướng mày nhìn Tô Mặc, đem Tô Mặc xem đến có chút nhìn chung quanh, chính là bất hòa nàng đối thượng mắt.

“Đột nhiên..... Liền không nghĩ bơi.....”

“Thật vất vả mới đến đây.” Tô Giản không nói ra nói.

“..... Chính là không nghĩ bơi!” Tô Mặc cau mày dậm chân, một bộ hùng tính tình.

Chặc chặc chặc, điển hình ức hiếp người nhà.

Tô Giản không nói ra, cũng cũng chỉ gật gật đầu, nhìn xem Tô Mặc bên tay phải bế bơi sau nói, “Như vậy a..... Tới, người nhìn xem.”

Lãnh Tô Mặc quải cái cong nhi đứng ở bể bơi biên, chỉ vào thanh triệt thủy cảm thán, “Người xem này thủy nhiều thanh a, người liền không đi xuống thử xem?”

Tô Mặc tiếp tục cúi đầu giận dữ không nói lời nào, một bộ đem trầm mặc tiến hành rồi cuộc tư thế.

Tô Giản lại nhìn hẩn hai mắt sau thận trọng gật đầu, “Hảo đi.” Trong giọng nói mang theo viết xuống định rồi nào đó quyết tâm miệng lưỡi, “Ta minh bạch sao. Người a..... Ở làm một ít gian nan quyết định khi luôn là sẽ có vẻ do dự. Còn hảo a tiểu đệ.”

Tô Giản vỗ vỗ Tô Mặc bả vai, vẻ mặt “Người nhưng quá may mắn” tư thế, chọc đến Tô Mặc mặt danh gương mặt xem nàng.

“Ta đâu, từ trước đến nay là cái phi thường thích giúp đỡ mọi người người, thường xuyên ở đại gia làm khó khăn quyết định khi, vượn nhất mấu chốt tay, trợ giúp bọn họ.”

Ngôn ngữ thành khẩn, biểu tình chân thành tha thiết quay đầu nhìn về phía Tô Mặc, bốn mắt tương tiếp lặng im hai giây sau, ở Tô Mặc trong lòng chuông cảnh báo xao vang khi, hướng hẳn nhe răng cười.

—— “Đương nhiên cũng sẽ trợ giúp người.”

Vừa dứt lời, nguyên bản đặt tại Tô Mặc trên vai tay buông, ở hẳn sau thắt lưng bồi dùng một chút xảo kính, tô tiểu đệ liền một đầu nhào vào bể bơi.

“Bang kị” một tiếng, cả người chộp ở trên mặt nước, chỉ là nghe thanh âm liền cảm thấy đau.

Tô Giản lui ra phía sau xem hai bước, chờ vẫy ra lên thủy không dính vào trên người nàng sau, mới lại dẫm lên dép lê đi đến bể bơi biên nhi, quần chặt chính mình khoác đại khăn tắm, ngồi xổm chỗ đó cười hì hì xem Tô Mặc từ trong nước bốc lên tới. Lau mặt, hướng nàng kêu, “Người quá xấu rồi!”

..... Chậc chậc chậc. Giống cái tiểu nương môn nhi.

Trần Quốc Công thực không ít nữ ngồi xổm bể bơi biên, một bộ lão tử không nghe rõ tư thế nghiêng nghiêng đầu, dùng ngón út đào đào lỗ tai sau, mới chậm rì rì hướng bể bơi Tô Mặc nhướng mày cười, “Nếu đều xuống nước, liền ngoạn nhi một lát lại đi đi..... Đừng nghĩ nhiều như vậy, hảo hảo ngoạn nhi.”

..... Hừ.

Tô Mặc triều trên bờ Tô Giản tay một hoa, bát thủy, nhưng thủy đều còn chưa tới Tô Giản cũng đã tiếp theo một bên đứng dậy một bên về phía sau

vừa giẫm tư thế, nhẹ nhàng tránh đi, liền viên bọt nước tử cũng chưa dính vào trên người. Khoác ở trên người đại khăn tắm giống áo choàng giống nhau, thế nhưng mang ra lương phân soái khí tới.

Làm xem đến rõ ràng Tô Mặc không khỏi chớp chớp mắt.

Tô Giản hướng hân nhướng mày, nhẹ răng cười, “Hành đi, người hảo hảo ngoan nhi, ta ở chỗ này ngồi.” Nói xong cũng mặc kệ Tô Mặc nói cái gì, xoay người đi đến một bên ghế dài ngồi hạ.

Tô Mặc nghe xong, vỗ vỗ mặt nước liền thật đường kính ngoan nhi đi.

Tuy rằng vừa rồi Tô Giản đem hân đẩy xuống nước làm hân hoảng sợ, nhưng đây là nước cạn khu, không gì nguy hiểm. Quan trọng nhất chính là như vậy một dọa thật đúng là làm đem vừa rồi tiêu cảm xúc cấp tạm thời bỏ xuống.

Thấy Tô Mặc cùng cái chỉ có bảy giây ký ức cá vàng giống nhau, quay đầu liền mừng rỡ đi sau, Tô Giản lúc này mới chậm rì rì quay đầu lại triều vừa rồi đám kia thiếu niên trạm vị trí nhìn thoáng qua.

—— vừa rồi Tô Giản cười hì hì nói nói liền đem Tô Mặc đẩy trong nước tình cảnh, các thiếu niên là xem đến rõ ràng.

Hiện tại thấy nàng cười hì hì quay đầu lại lại đây nhìn chính mình, không khỏi liền nhớ tới TV thượng tổng ái nói câu kia “Độc nhất phụ nhân tâm” lời kịch.

Quan trọng nhất chính là, Tô Giản đẩy Tô Mặc xuống nước thời điểm liền mắt cũng không chớp cái nào.

..... Đột nhiên muốn cùng tình Tô Mặc một giây.

“..... Chúng ta, còn chờ Tô Mặc sao?” Vương Bác Hải ở Tô Giản cười hì hì nhìn chăm chú hạ, ngái ngái kỉ kỉ hỏi bên người cao vóc dáng.

Trong lòng có chút tiểu thấp thỏm.

“Trước ngoạn nhi đi.” Cao vóc dáng cũng chính là cái sơ tam học sinh mà thôi, tùy nói ngày thường cũng rất hoành, nhưng hiện tại bị Tô Giản như vậy nhìn, cũng nhẹn không được lừng hơi hơi lạnh cả người, không được nuốt nước miếng. Sau khi nói xong dừng một chút lại nhìn Tô Giản liếc mắt một cái sau, triều Vương Bác Hải lại nói, “..... Chờ hạ nhìn kỹ hẳn nói.”

Nếu đi đầu đều đã nói như vậy, những người khác tự nhiên cũng liền gật gật đầu đi bơi lội. Chỉ là tránh ra trước lại nhẹn không được nhìn Tô Giản liếc mắt một cái.

Ước qua nửa giờ, liền ở Tô Giản muốn không cần đi đem quần mặc vào, miễn cho chính mình ngồi ở bên cạnh không dưới thủy hai cái đùi lạnh căm căm thời điểm, Tô Mặc từ bể bơi bò lên. Lau một phen trên mặt thủy sau triều Tô Giản quang chân liền bẹp bẹp lại đây, bị Tô Giản khẽ nhếch dương cằm, chỉ chỉ bể bơi bên cạnh dép lê nói câu “Giày” sau, mới lại quay đầu qua đi đem giày mặc tốt.

Chờ đến gần nghênh diện mà đến chính là Tô Giản ném lại dây đai khăn tắm, cười hì hì đem đầu cấp xoa xoa sau, mới lại học Tô Giản bộ dáng khoác ở trên người ngồi ở bên người nàng, trên mặt chỗ nào còn có vừa rồi uể oải bộ dáng.

“Tỷ, ta đói bụng.”

Tô Giản nghe xong, quay đầu xem hẳn, “Du đủ rồi?”

Cười hì hì gật đầu.

“Kia hành đi,..... Thỉnh người ăn khoai điều cùng hamburger?” Tô Giản hỏi.

Tô tiểu đệ nghe xong kinh hỉ liên tục gật đầu, cũng thừa cơ đề yêu cầu, “Lại thêm một phần cánh gà!”

“Hành ~” Tô Giản đôi tay chống đỡ đầu gối đứng lên, quay đầu hướng Tô Mặc cười, “Vậy người còn không đi tắm rửa mặc quần áo?”

“Hảo!” Tô Mặc nhảy dựng lên, cười hì hì, “Người mời ta ăn khoai tây chiên và hamburger, ta đây cũng thỉnh người ăn kem.”

“Đi thôi, đổi hảo quần áo lại nói.”

Tô Giản không xuống nước, cho nên đổi hảo quần áo ra tới tốc độ cũng so Tô Mặc muốn mau. Bất quá nghĩ muốn mang nhà mình tiểu đệ ở bên ngoài ăn cái gì, liền sẵn thời gian này đi bên cạnh công cộng điện thoại cấp trong nhà đánh một cái. Đơn giản nói làm tiểu thúc cùng gia gia không cần chờ hăn hai ăn cơm chiều, cũng bảo đảm ăn xong đồ vật liền lập tức về nhà sau mới cắt đứt điện thoại.

Quay người lại, liền vừa lúc nhìn thấy vừa rồi kia mấy cái thiếu niên đẩy ra cửa kính đi ra ngoài bóng dáng. Vừa nói vừa cười hảo không vui.

Tô Giản nhàn nhạt nhìn lướt qua, vẫn chưa lưu tâm.

Lại đứng trong chốc lát, mới thấy tóc nửa ướt Tô Mặc nào nào nhi tử nam sinh phòng thay quần áo chậm rì rì đi ra, cúi đầu cùng đã làm sai chuyện dường như, khóe mắt hồng hồng, cái mũi hồng hồng.

Tô Giản trên dưới đánh giá Tô Mặc sau, xác định không ở hăn lửa, lộ bên ngoài khuỷu tay, đầu gối chờ chỗ thấy có thương tích sau, mới làm bộ cái gì

cũng không biết cười hỏi, vui đùa, “Như thế nào đôi mắt hồng hồng? Gọi đầu thủy lộng tới trong ánh mắt lạ?”

Tô Mặc buồn không hé răng lung tung gật gật đầu.

“..... Hành đi.” Tô Giản đợi hai giây thấy hần không có gì tưởng nói, liền hơi hơi nhẹ thở khẩu khí sau xoa xoa hần phát, “Đi, mang người đi ăn khoai tây chiên và hamburger.”

Cửa hàng thức ăn nhanh, Tô Giản có chút mới lạ điểm hảo cơm, bùng phóng mãi đồ ăn bàn ăn sau khi trở về, đem ăn nhất nhất đặt ở Tô Mặc trước mặt, cười ngồi xuống, “Nột, cho người điểm cự vô bá, không vừa, khoai điều cùng cánh gà. Nhanh ăn đi.”

Từ bể bơi ra tới sau liền cùng làm sai sự cúi đầu Tô Mặc, rầu rĩ nói cảm ơn sau mới yên lặng mở ra trước mặt trang hamburger hộp, lấy ở trên tay cầm một ngụm. Chậm rì rì nhấm nuốt bộ dáng nói không nên lời ủy khuất.

..... Nếu là có lỗi tai nói, phỏng chừng trên đầu lông xù xù chó con lỗi tai đều gục xuống xuống dưới.

Tô Giản tay phải nghiêng dựa vào thái dương, tay trái cầm căn nhĩ khoai điều, dính sốt cà chua. Nhàn nhàn nhìn Tô Mặc này phúc rầu rĩ tiểu bộ dáng, vừa định mở miệng nói cái gì, liền trong lúc vô tình ngẩng thấy tiến cửa hàng thức ăn nhanh mấy người, nhướng mày sau hướng ngồi ở đối diện Tô Mặc nói, “Ai? Đây không phải vừa rồi ở bể bơi gặp được mấy người kia sao? Tiểu mặc người xem.”

Tô Mặc nghe xong, đột nhiên vừa nhắc đầu, không phải vừa rồi đem hần đồ ở nam sinh phòng thay quần áo, đem hần trên người tiêu vật tiền cấp lấy đi Vương Bác Hải mấy người lại là ai?!

Đối phương tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt, quay đầu xem ra liền thấy Tô Giản cùng Tô Mặc, thọc thọc bên người đồng bọn, triều bọn họ bữu môi,

ý bảo bọn họ xem Tô Mặc.

Mấy cái thiếu niên thấy Tô Giản cùng Tô Mặc sau một chút ngượng ngùng đều không có, ngược lại lẫn nhau nhìn thoáng qua sau cười ha ha. Hi hi ha ha mua kem rời đi.

Ra cửa sau cái kia Vương Bác Hải còn chuyên môn xoay qua thân tới, hướng Tô Mặc cử cử trên tay hắc cầm kem, trên mặt mang theo đắc ý.

Tô Mặc thấy, hết giận thanh ngay cả ngời ở đối diện Tô Giản đều nghe được rõ ràng. Có thể tưởng tượng nhà mình tiểu đệ có bao nhiêu khí.

Nhưng mà lại khí còn không phải mắt trông mong nhìn người rời khỏi.

Tô Giản chậm rì rì quay đầu lại, như cũ một tay chống đỡ cằm, nhàn nhàn ăn khoai điều một mặt đối còn trừng mắt bên ngoài Tô Mặc nói, “Đừng nhìn lạp ~ người đều đi xa. Mau ăn, hamburger lạnh liền không thể ăn. Chúng ta cũng không thể trở về đến quá muộn. A đúng rồi, kem chờ ăn xong rời đi thời điểm mua đi? Vừa vặn một bên chờ xe buýt một bên ăn.....”

Lời còn chưa dứt, Tô Mặc một viên kim đậu đậu dừng ở hamburger thượng, thút tha thút thít nước nở ngượng ngùng ngẩng đầu xem Tô Giản, “Tỷ tỷ thực xin lỗi, ta tiêu vật tiền..... Bị Vương Bác Hải bọn họ đoạt đi rồi..... Vô pháp thỉnh người ăn kem!”

Nói đến mặt sau tiểu thiếu niên lòng thấy đau buồn, oa khóc ra tới, dọa lân tòa chính tình chàng ý thiếp cho nhau đầu uy tình lữ một cú sốc.

Tô Giản hướng người xin lỗi cười sau, cười thở dài, duỗi tay vỗ vỗ Tô Mặc tóc có chút loạn kiêu đầu, “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ vẫn luôn ghen không nói đâu.”

..... Di?

Tô Mặc nghe xong, co giật co giật nước mắt lưng tròng nhìn về phía Tô Giản.

Chỉ thấy chính mình bánh bao mềm tỷ tỷ chính hướng hân nhè răng cười, ngoài miệng còn ngậm nửa căn khoai điều, có vẻ đặc biệt kiệt ngạo khó thuần.

“Bị đoạt..... Chúng ta lại cướp về là được.”

Tô Mặc đầu lại bị vỗ vỗ, rời đi trước nhẹ nhàng khò khè một chút, có vẻ ôn nhu lại cường đại.

“Nhà ta tiểu đệ,..... Nhưng chỉ có thể bị ta khi dễ mới được a.”

Những người khác?

..... Hừ hừ ~

Trần Quốc Công cười hì hì.

Tác giả có lời muốn nói: Thái thái ta thích người a! Ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-10-29 18:33:55

Thiên \ hồng dinh dưỡng dịch x40 mạc thất đừng quên 0930 dinh dưỡng dịch x20 yêu, kẹo dinh dưỡng dịch x10 thanh dương thăng dinh dưỡng dịch x10 thiên la quỷ nói dinh dưỡng dịch x10 lặn xuống nước miêu dinh dưỡng dịch x10 phương nhĩ dinh dưỡng dịch x5 Ruby Huang dinh dưỡng dịch x5 mưa thu theo gió dinh dưỡng dịch x3 lẳng lẳng chờ đợi tại chỗ dinh dưỡng dịch x3 ô điều dinh dưỡng dịch x2 hôm nay hôm nào dinh dưỡng dịch x1 toái tinh dinh dưỡng dịch x1 mùa thu ảo tưởng dinh dưỡng dịch x1

----- (つ 3 つ) つ ♡ ~ -----

..... Hừ ~ bần manh cư nhiên có thể nhìn trộm đến trăm tồn cỏ rương?!

..... Hừ ~ đây chính là ta thật vất vả mới trước mặt tích góp xuống dưới bốn chương, là sẽ không dễ dàng giao ra đây đấy ~ bởi vì ta muốn ra cửa, giao ra đây liền đoạn càn lạp ~

~ hừ ~ ngày mai thấy ㄟ(ㄟ ^ ㄟ) ㄟ ~

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 8 Độ Chương 88888 Nha Nha Nha

Mấy cái thiếu niên cầm kem kem ốc quế vừa nói vừa cười chuẩn bị xuyên qua hẻm nhỏ, đi một khúc con phố hẻm nhân quang trường ngoạn nhi.

Rạp chiếu phim bên cạnh chính là một cái đại hình trò chơi thính, cho nên chỗ đó cũng trở thành các thiếu niên quán ái đi chơi nơi chi nhất. Bất quá ở đi phía trước, đương nhiên là muốn ở ngõ nhỏ đem tiền cấp phân một phân.

“Ô Mặc thật là túng bạo, trừ bỏ sẽ trừng người ngoại, liền cái rắm cũng không dám phóng.” Vương Bác Hải ở cao vóc dáng điểm tiền một người một phần thời điểm, nói chuyện vừa rồi, toàn đương nói chuyện phiếm, “Ta vừa rồi còn quay đầu lại nhìn hắn một cái, kia biểu tình a..... Một bộ mau khóc ra tới bộ dáng.”

Những người khác nghe xong đi theo cười.

“Ai, đáng tiếc hiện tại nghỉ.” Mặt khác một người thở dài, một bộ hảo đáng tiếc bộ dáng.

“Chờ khai giảng liền được rồi, đến lúc đó chúng ta tìm cơ hội đi công viên trò chơi chơi đi?” Bên cạnh một cái mở miệng.

Những người khác phụ họa. Dù sao vé vào cửa tiền cùng mặt khác phí dụng đến lúc đó hoàn toàn có thể tìm những người đó “Giúp đỡ” không phải.

Tiền phân hảo, cao vóc dáng đem chính mình kia phân tắc trong túi sau, vừa nhắc đầu đang chuẩn bị mở miệng nói điểm lúc nào, mắt lại thấy từ

nhỏ hẻm hẻm khẩu chồ đi vào tới người, hướng đồng bạn giờ giờ lên cầm ý bảo người tới.

Vương Bác Hải cùng những người khác cùng nhau quay đầu nhìn lại, cư nhiên là Tô Mặc cùng hần tử tử.

Tô Mặc công chính mình ba lô, đôi tay ôm Tô Giản, trên tay còn xách theo không ăn xong đóng gói hamburger Coca chờ. Cùng một thân nhẹ nhàng cầm trên tay một phần tiểu phân khoai điều, một cây một cây chậm rì rì cầm ăn Tô Giản tương đối lên, quả thực chính là giống như ác bá tiểu thiếu gia cùng tiểu tùy tùng tồn tại.

“Di? Hảo hảo. Ta còn tưởng rằng thật muốn đi đến trò chơi thánh tìm nhân tài hành đầu.” Tô Giản ăn khoai điều, cười tùm tùm.

Cao vóc dáng mắt lạnh nhìn Tô Giản, hần khai giảng liền thẳng sơ tam, vừa lúc so Tô Giản đại năm nhất. Cái đầu lại cao, ở trong trường học liền mừng một thời điểm cùng người đánh nhau, sau lại thượng sơ nhị liền không ai dám chọc hần.

Rốt cuộc đều là không lớn không nhỏ hài tử, đánh nhau lên tuy nói không có gì nặng nhẹ, nhưng lại không đại biểu không cố kỵ.

Hần không giống nhau. Đánh nhau tay chân trọng, còn có sọi không sợ chết tàn nhẫn kính nhi. Cho nên chậm rãi cũng liền không ai dám chọc không nói, còn có chủ động dựa lại đây giao hảo.

Ở tiểu học sơ cấp tính có chút danh tiếng, đều tiếng kêu “Tiểu Ca.”

“Người muốn làm gì?!” Vương Bác Hải nhìn Tô Giản, hỏi. Sợ hãi đảo không đến mức, rốt cuộc một cái là vẫn thường ở trong trường học khi dễ, một cái khác tuy nói là hần tử tử, nhưng..... Cùng chính mình cao lại là nữ hài tử, có cái gì sợ quá?

Chỉ là không bị người như vậy tìm đã tới, cho nên trong lòng nhiều ít có chút bồn chồn.

Không chờ Tô Giản mở miệng, nhưng thật ra bị tôn xưng mỉm cười ca cao cái tự đã mở miệng, “Này đều phải hỏi, nhân gia đây là tới tìm chúng ta phiền toái.”

Nói xong, đôi tay ngón cái tạp ở quần jean túi quần, từ chính mình đám kia tiểu đồng bọn bên trong đi ra, đứng ở phía trước nhất sau hơi nghiêng đầu nhìn Tô Giản, “..... Ta không có không đánh nữ sinh quy củ.”

“Hảo hảo.” Tô Giản vẽ mặt kinh ngạc cười, “..... Ta cũng không có giáo huấn nhược kê liền sẽ thủ hạ lưu tình thói quen.”

Ngược lại, Trần Quốc Công ở quân doanh khi, có đoạn thời gian phi thường thích chọn tân binh ra tới ngoạn nhi ㄋ (ㄟ ▽ ㄟ) ㄟ

Cho nên hiện tại lão quân bĩ rất có chút nóng lòng muốn thử hưng phấn, lại ngâm căn nhi khoai điều đến trong miệng sau, dư lại xoay người giao cho chính mình phía sau lấy bao tiểu đệ Tô Mặc, mới quay đầu trở về cười xem cao vóc đáng, hư điểm hai hạ cười hì hì, “Trước nói hảo, vô luận ai đánh thua đều không được cáo gia trưởng.”

“..... Lời này hẳn là chúng ta đối với người nói đi.” Vương Bác Hải ở “Tiểu Ca” phía sau tiếp miệng.

“Vô luận ai nói, dù sao liền ý tứ này.” Tô Giản nhún nhún vai, “Còn có, các người thua, liền đem từ ta đệ chỗ đó lấy đi tiền còn trở về, ta thua.” Tô Giản dừng một chút, móc ra trên người còn thừa ba mươi tới đồng tiền, hoảng liếc mắt một cái sau cũng giao cho Tô Mặc trên tay, tiếp tục nói, “Ta đây liền đem nơi này tiền cũng cùng nhau cho các người, lưu hai khối ngồi xe buýt tiền là đến nơi. Thế nào?”

Cao vóc dáng vẫn luôn nhìn Tô Giản, lúc này mới nhẹ giọng cười nhạo một tiếng, tuổi trẻ đến liền mao đầu còn không có trường tề trên mặt lại có một loại lệ khí. Mang theo đối chính mình bên người quanh mình sự vật liền cảm thấy không kiên nhẫn cùng chán ghét mặt trái cảm xúc.

Làm hẳn nhìn qua xác thật so mặt khác bạn cùng lứa tuổi có vẻ lệnh người sợ hãi.

..... Bất quá cũng chỉ là đối bạn cùng lứa tuổi mà nói.

Ở Tô Giản trong mắt,..... Đại khái chính là hoang đại tiểu miêu vườn sắc nhọn mang lại yếu ớt móng vuốt?

“Tỷ.” Tô Mặc hướng Tô Giản kêu lên, chờ nàng quay đầu lại sau nhin không được nhìn mắt “Tiểu Ca” bọn họ sau, lại lần nữa nhìn về phía Tô Giản. “Nếu không..... Chúng ta đi thôi. Ta lần sau thỉnh người ăn kem.”

Tô Mặc có chút hối hận chính mình vừa rồi mơ hồ liền nói Vương Bác Hải, bọn họ đại khái sẽ đi chỗ nào chơi, còn mang Tô Giản tới hành vi.

Đó là hẳn tỷ tỷ a, liền tính..... Hiện tại nhìn qua giống như lợi hại như vậy một tí xiu, nhưng cũng đánh không lại như vậy một đám người. Hơn nữa bên trong vài cái đại hài tử đều so Tô Giản cao.

Tô Mặc cảm thấy hẳn vừa rồi nhất định là khóc hôn mê.

“Đúng vậy!” Vương Bác Hải hát đệm, “Người một cái tiểu lùn tạp có khả năng sao?”

“.....”

Tiểu.

Lùn.

Tạp??????

Tô Giản quay đầu nhìn về phía phía sau nhà mình đệ đệ, chính treo cười chuẩn bị ra tiếng an ủi hòa ái khuôn mặt,..... Nháy mắt động lại, tươi cười dần dần biến mất.

Chậm rãi chậm quay đầu, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Vương Bác Hải, cười ngâm ngâm hư chỉ vào hắn, liên tục gật đầu.

..... Thiếu niên, người rất có gan dạ sáng suốt sao.....

Đã từng thân cao gần tám thước Trần Quốc Công, ở thói quen hô hấp phía trên mới mẻ không khí sau, đột nhiên lại biến thành đại bộ phận thời gian yêu cầu nhìn lên người khác thực tế thân cao. Già nua tâm đã rất đau được không? Cổ tình tiểu tử thúì còn chọc nàng chỗ đau.

Loại này trăm vị tạp trần cảm giác, giống như là làm một cái mới vừa làm quán cao lớn công người, đột nhiên biến thành tiểu khả ái chịu.

Chênh lệch cảm tuyệt đối không phải cực nhỏ có hay không?!

Trần Quốc Công cảm thấy chính mình còn sót lại không nhiều lắm thiếu nữ tâm..... Đang ở ẩn ẩn làm đau.

Tô Giản cười hì hì, qua lại tả hữu bẻ bẻ cổ, tinh tế trắng nõn cổ tùy theo phát ra cùng nó bề ngoài cực kỳ không hợp “Ca ca” thanh. Tô Giản ném xuống tay cười ngâm ngâm tiến lên, chậm rì rì nói, “..... Ta hiện tại đột nhiên sửa lại ý tưởng.”

Nàng dừng một chút, tiếp tục.

“Các người nếu bị thua,..... Nhớ rõ đem chính mình trên người tiêu vật tiền cũng cho ta lấy ra tới.”

Lúc sau năm phút đồng hồ, phía sau cổng ba lô, trước người ôm nhà mình tỷ tỷ, trên tay còn xách theo thức ăn nhanh cùng ăn đến một nửa tiểu phân khoai điều Tô Mặc,..... Tô về mặc dù qua đi hai mươi năm, này năm phút đồng hồ cũng rõ ràng trước mắt.

【 từ lúc ấy khởi, ta ở tỷ của ta trước mặt liền không đứng thẳng quá. 】

Đã trưởng thành thành một thể hệ có chí thanh niên Tô Mặc, lời nói thắm thía đối chính mình đội viên nói.

Biểu tình rất là “Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh”, lâm vào trầm tư trong chốc lát sau, hoàn hồn nhắc nhở, 【 cho nên các người đừng nhìn trước kia video cảm thấy tỷ tỷ của ta chỉ là cái linh vật tồn tại a, nàng chính là “Thực hung tàn” linh vật! Nghe thấy không? Các người này đàn ngu ngốc! 】

Tương lai đại danh鼎鼎 tô giáo luyện vô cùng đau đớn, 【 vị này thượng cổ thời kỳ “Vương giả”, các người là một chút tiểu tướng ý niệm đều không thể có.....】

【 biết rồi ~ giáo luyện ~】

Vọng tưởng “Vương giả” các đội viên hi hi ha ha trả lời.

Thời gian trở lại hiện tại, Tô Mặc năng lực lay động đầu, mới bình tĩnh, nường nuốt nước miếng động tác đem không tự giác mở ra miệng yên lặng khép lại. Hơi trợn tròn mắt thấy trước mặt cảnh tượng.

Hẻm nhỏ nội, hai người dấu móng quỳ rạp trên mặt đất, che lại bị đá bộ vị ai u ai u, cao cái tự “Tiểu Ca” cũng ngồi dưới đất dựa vào tường, mặt khác hai người chưa kịp xông tới đã bị Tô Giản quá mức sạch sẽ lưu loát thân thủ cấp dọa ngốc ở đằng kia.

Ngốc hề hề trường xuống tay trạm chỗ đó, chớp chớp mắt.

Đến nổi Vương Bác Hải. Hừ hừ..... Đương nhiên là Tô Giản trọng điểm chú ý đối tượng lạ.

Chân phải đặt ở trên tường, vây khốn dán tường trạm, trạm đến so quân huấn còn thẳng tắp Vương Bác Hải, tay phải dựa vào đầu gối, chậm rãi áp gần một ít sau, hướng người tiểu thiếu niên cười hì hì, “..... Người vừa rồi nói ta cái gì? Lùn ——???”

Wương Bác Hải mếu máo,..... Muốn khóc.

Tô Giản giống cái tiểu lưu manh, không tiếng động hừ hừ hai tiếng sau truy vấn, “Người cao ta cao?”

Wương Bác Hải mới “.....???” Do dự một giây, trước mặt tiểu lưu manh đã kéo dài quá thanh âm “Ngô ——?” Một tiếng.

Sợ tới mức tiểu thiếu niên chạy nhanh liên thanh, “Người cao người cao.”

Này còn kém không nhiều lắm.

Tô Giản vừa lòng buông chân, vẻ mặt đắc ý dào dạt ở chính mình cổ chỗ khoa tay múa chân một chút, sau đó tay một đường bình di, dần dần nghiêng thượng đến người Vương Bác Hải đỉnh đầu.

Làm ra một bộ “Chính mình lão cao” biểu hiện giả dối.

..... Ấu trĩ quý.

Bất quá những lời này cũng chỉ có thể ở Tô Mặc đám người cảm nhận trung chửi thầm một chút mà thôi.

Tô Giản xoay người, triệu “Tiểu Ca” đi đến, ở trước mặt hần dừng lại sau, hơi hơi nhướng mày, “..... Hết lòng tuân thủ hứa hẹn đi.”

Vài phút sau, Vương Bác Hải đem tiền gom đủ có chút sợ hãi rụt rè đem tiền đưa cho Tô Giản, Tô Giản tắc xem đều không xem một cái tiếp nhận, đường kính tiện tay khẽ nâng, ý bảo đứng ở chính mình phía sau Tô Mặc tiếp nhận đi. Hướng đã xoay người muốn đi mấy người hô.

“Ai.”

“Người còn muốn làm sao? Chúng ta đã không có tiền.” “Tiểu Ca” dám người quay đầu lại, lược cảnh giác nhìn Tô Giản.

“Không kêu các người lại cấp.” Tô Giản cười, tay về phía sau đuổi ra, liền đem đang cúi đầu nghiêm túc số tiền trình Tô Mặc bắt lại đây, tay phải đặt tại trên vai hân, triều “Tiểu Ca” bọn họ nâng nâng cằm.

“Đi, ta đệ thỉnh các người ăn cái gì.”

“..... A?!”

Cúi đầu kiểm tiền Tô Mặc vẻ mặt ngốc ngăng đầu, đầy mặt dấu chấm hỏi:.....(●0●)????

Vừa lúc cùng đối diện các tiểu thiếu niên biểu tình đối xứng: (●—●)????

Sau đó mới bị Tô Giản sửa chữa quá các tiểu thiếu niên, cùng mới vừa cho rằng chính mình tiền bao phình phình liền lập tức lại phải tổn đi ra ngoài Tô Mặc cùng nhau, đi ăn mì chua cay đi.

Ăn xong mì chua cay đương nhiên muốn mua chỉ kem a, cho nên ở nhà mình tiểu tử tỷ bàn tay vung lên hạ, Tô Mặc lại khóc chút chút bỏ tiền mua kem.

Cuối cùng một hàng tám người đứng ở giao thông công cộng sân ga trước một bên ăn kem, một bên chờ xe buýt.

Lên xe trước, Tô Giản còn tạp Vương Bác Hải cố cười tủm tỉm dặn dò hẳn, về sau ở trường học không chuẩn khi dễ nàng đệ, được đến bảo đảm sau mới tùy ý vung tay lên, lên xe.

Dư lại như cũ đứng ở nhà ga trước chờ xe buýt sáu vị thiếu niên yên lặng nhìn theo Tô gia tử đệ rời đi.

Nửa ngày sau, vẫn luôn không nói gì, phía trước bị đá địa phương cũng đã sớm không đau “Tiểu Ca” mới nhìn tuyệt trần mà đi xe buýt mở miệng, “Nàng gọi là gì?”

“A?” Vương Bác Hải trong lúc nhất thời không phục hồi tinh thần lại, nhưng giây tiếp theo minh bạch sau chỉ gãi gãi tóc, lẩm bẩm, “Ta cũng chỉ biết Tô Mặc tên, hẳn tử không biết.”

“Tiểu Ca” yên lặng. Tiếp tục ăn kem.

“Nhưng là ta biết nhà hẳn trụ chỗ nào.” Vương Bác Hải bổ sung, một lần nữa rước lấy “Tiểu Ca” liếc mắt một cái.

Bên kia, đầu xong tiền sau trở về Tô Mặc ưu tang phiên túi tiền, ai oán ngẩng đầu nhìn Tô Giản, “..... Tỷ, liền thừa mười đồng tiền.....”

“A?” Tô Giản từ bên cửa sổ xoay đầu tới, thấy rõ Tô Mặc trong tay tiền cùng trên mặt hẳn khóc chút chút biểu tình sau, lộ ra tiểu bạch nha cười khò khè một chút tóc của hẳn, “Đều cho người, ta không cần.”

“..... Chúng ta vẫn là một người một nửa đi.” Tô Mặc đầu tiên là trước mắt sáng ngời, nhưng nghĩ nghĩ sau vẫn là quyết định cùng Tô Giản chia sẻ. Tuy rằng mười nguyên tiền có thể mua trường nhất tiện nghi trò chơi nạp phí tạp.

“Cầm đi, dù sao ta không có gì dùng.” Tô Giản xoa xoa tóc của hẳn.

“Cảm ơn tỷ tỷ!”

Tô Mặc giống như được đến thêm vào tưởng thưởng chó con, đôi mắt lộng lộng, tựa hồ còn có điều nhìn không thấy đoản pi pi cái đuôi nhỏ ở sau người diêu đến vui sướng.

Giống chỉ đáng yêu nhuần nhuyễn manh phì đô đô tiểu kim mao.

“Nhưng là a.....” Tô Giản lời nói thấm thía, “Từ ngày mai khởi, người đến ngủ sớm dậy sớm, lại còn có muốn đi theo ta cùng gia gia rèn luyện mới được.”

“A.....??” Ai oán thanh âm, gục xuống xuống dưới lỗ tai nhỏ.

“Làm gia gia giáo người mấy tay quân quyền, miễn cho về sau người liền đánh trả dư lực đều không có, giống cái tùy tiện làm người khi dễ tiểu bao tử.”

“.....” Bánh bao mặt tức giận. Lầm bầm, “Người vừa rồi không phải còn uy hiếp Vương Bác Hải sao..... Lại nói, bọn họ nếu là lại khi dễ ta, ta liền nói cho người!”

Vừa dứt lời, lại bị Tô Giản ấn đầu một trận khò khè.

“Cầu người không bằng cầu mình có biết hay không?” Tô Giản cười đến hơi mạo gân xanh nói.

Ngày hôm sau, đáng thương hề hề Tô Mặc liền thành thành thật thật rời giường, đi theo gia gia cùng Tô Giản đi tiểu công viên tập thể dục buổi sáng đi. Khi trở về gia gia đi mua bữa sáng, làm tỷ đệ hai đường kính về nhà.

Lại làm Tô Giản cùng Tô Mặc ở về nhà trên đường gặp phải rõ ràng đang đợi bọn họ người.

“Tiểu Ca”.

“Ngài có thể dạy ta ngày hôm qua quyền cước sao?” Mạc cười ca đi tới, đối Tô Giản nói.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ dương dương dương địa lô x1 cảm tạ lộ dao địa lô x1 cảm tạ nói năng cẩn thận tế tửu địa lô x1 cảm tạ đình linh vũ hi địa lô x1

Tức mặc khanh dinh dưỡng dịch x62 ta không phải thiên nhiên gốc dinh dưỡng dịch x60 bốn bốn năm dinh dưỡng dịch x20】 thư chi dinh dưỡng dịch x10 đường tiểu ngoan dinh dưỡng dịch x10 anny dinh dưỡng dịch x10 lải nhải dinh dưỡng dịch x5 liaimer dinh dưỡng dịch x5 mm0.0mm dinh dưỡng dịch x5 bai3yue dinh dưỡng dịch x3 lạc như dinh dưỡng dịch x3 phân khối Đông Phương dinh dưỡng dịch x3 hoa lạc trà hơi lạnh dinh dưỡng dịch x3 y y y y y dinh dưỡng dịch x2 hôm nay hôm nào dinh dưỡng dịch x nhiên hiên dinh dưỡng dịch x1 phấn đấu đi! Cá mặ dinh dưỡng dịch x1 gao sáu tám dinh dưỡng dịch x1 đầu to trương trương dinh dưỡng dịch x1

----- (つ 3) つ ♡ ~ -----

Ngày mai thấy ~

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 9 99999999!

Tô Giản cấp nhà mình gia gia tìm cái tiểu đồ đệ.

Tô gia gia như là về hưu lão cán bộ bị mời trở lại giống nhau, cả người tràn ngập “Muốn làm một phen đại sự nghiệp” ý chí chiến đấu. Thậm chí Tô Mặc còn trộm nói cho nàng, tô gia gia buổi tối mang theo kính viễn thị ở viết giáo án.

Cũng là tương đương nhiệt tình tràn đầy.

Bất quá Tô Giản chỉ là hơi hơi mỉm cười, vỗ vỗ Tô Mặc đầu nhỏ làm hân hảo hảo đi theo luyện sau, liền ở nhà mình đệ đệ khóc không ra nước mắt đôi mắt nhỏ nhi trung trở về phòng tiếp tục nghiêm túc học tập toán lý hóa.

Nếu có được tốt như vậy trí nhớ, không hân hảo học tập đi lên đỉnh cao nhân sinh sao được?

Liền tính đã xem như kiến thức quá vinh hoa phú quý, các loại đại trường hợp thứ tốt Trấn Quốc Công, cũng không thể dùng “Ta đều đã kiến thức quá có được qua” vì lý do, tới làm không nỗ lực lấy cố đi?

Lại nói nàng hiện tại cầm tốt như vậy cơ sở, không cần liền đáng tiếc không phải.

Tiếp xúc mấy ngày, Tô Giản cũng từ tô gia gia trong miệng cùng Tô Mặc cái này tiểu bát quái bổ sung, đại khái đã biết mạc cười ca tình huống.

Gia đình đơn thân hài tử, đi theo mù mù. Gia cảnh chưa nói tới giàu có nhưng lại cũng không đến mức quá mức quần bách. Là ngàn ngàn vạn bình

thường trong gia đình một trong số đó.

Chỉ là lúc trước mặc cười ca ba ba vì buộc hấn mụ mụ thêm ly hôn hiệp nghị thời điểm, chạy tới mặc mụ mụ công tác địa điểm đại náo một hồi, làm cho ồn ào huyên náo không nói, mặc mụ mụ cũng rất dài một đoạn thời gian bị người dùng khác loại ánh mắt tìm tòi nghiên cứu.

Trong lén lút thảo luận lời ra tiếng vào khi cũng không lưu ý đến kiêng dè trong nhà tiểu hài tử, cho nên mặc cười ca ở trường học cũng liền đi theo bị ảnh hưởng.

Ở tiểu hài tử trong lòng, cha mẹ vô luận vì cái gì nguyên nhân không có ở bên nhau, tựa hồ cái này đồng học liền sẽ lập tức biến thành dị loại giống nhau tồn tại. Cũng là lúc ấy khởi, mặc dù mặc mụ mụ còn kéo không ký tên, nhưng mặc ba ba cũng đã thật lâu không có về nhà, cũng công nhiên mang theo cái kia phá hư nhân gia đình nữ nhân xuất nhập các loại nơi công cộng, tựa hồ muốn dùng phương thức này nhục nhã cùng kích thích mặc mụ mụ.

Khiến cho nàng ký xuống ly hôn hiệp nghị.

Nhưng mặc mụ mụ vẫn luôn cắn răng ngạnh kháng, nỗ lực công tác, nỗ lực kiếm càng nhiều tiền tới dưỡng gia, trợ cấp gia dụng chờ.

Lại không lưu ý đến nguyên bản thành tích không tồi mặc cười ca dần dần ít lời, trầm mặc, đang không ngừng bị nhân ngôn ngữ thương tổn khi, bắt đầu trở nên tràn ngập lệ khí, cùng đối thế giới này không tín nhiệm.

Chờ vẫn luôn kéo không có ly hôn mặc mụ mụ nhận thấy được khi, chính mình ái cười nhi tử đã hoàn toàn thay đổi một người dường như.

Mặc mụ mụ không nghĩ tới, nàng nguyên bản cắn răng không ly hôn, chính là vì cấp mặc cười ca một cái hoàn chỉnh gia đình, hy vọng hấn có thể khỏe

mạnh trưởng thành. Nhưng như vậy hành vi lại ngược lại xúc phạm tới mặt cười ca.

Cho nên ở mặt cười ca tiểu học tốt nghiệp nghỉ hè trong lúc, nàng cùng mặt ba ba rốt cuộc xử lý ly hôn thủ tục.

Người đều nói “Làm mẹ thì sẽ trở nên mạnh mẽ”, những lời này một chút không giả. Thoát ly không ly hôn cái này rúc vào sừng trâu sau, mặt mù mù chính là liên luật sư cũng chưa thỉnh, chỉ dựa vào chính nàng liên ở ly hôn tố tụng án thượng làm mặt phụ mình không rời nhà.

Chờ không có tiền cùng phòng ở, đối phương tiểu cô nương thấy mặt phụ cái gì đều không có sau, cũng liền vồ vồ mông lửu. Mà mặt phụ lúc này nghĩ đến vợ cả đã từng đủ loại, lại hối hận, cũng đã chậm.

Bất quá ly hôn sau, mặt phụ vẫn là dây dưa mặt mẫu một đoạn thời gian, thấy vợ trước đi nơi nào không thông sau lại muốn cho mặt cười ca hỗ trợ đường cong cứu quốc.

Sau lại là mặt mẫu phát hiện mặt cười ca tinh thần trạng thái càng kém sau, mới đối mặt phụ phát ngoan. Lúc này mới làm mặt phụ hoàn toàn lăn ra hai mắt tử tâm mắt.

Tô gia gia nói được đảo tương đối ngắn gọn, dư lại đều là lưu đến Tô Giản phòng tới, dọn đem ghế dựa đôi tay giao điệp đặt ở án thư bên cạnh, cầm gối lên mặt trên cùng “Trong lòng chỉ có học tập” Tô Giản đắc đi đắc đi.

Trong giọng nói nhiều ít có chút đối đồng loại trong lòng xúc động ý tứ ở bên trong, này cũng làm Tô Giản phản ứng lại đây, kỳ thật nàng cùng Tô Mặc tình huống, cũng không so mặt cười ca hảo bao nhiêu.

Nếu là phóng từ trước, có lẽ Tô Giản còn sẽ đang nghe thấy những việc này khi, nhiều ít có chút không thoải mái, nhưng hiện tại sao..... Tựa hồ đã từng khát cầu quá gần như mười năm, lại trước nay không được đến quá,

thậm chí về sau cũng chỉ là hy vọng xa vời cha mẹ thân tình, đã ở nàng đã trải qua không thể tưởng tượng “Mười năm” sau, trở nên không hề quan trọng.

Nhưng Tô Mặc bất đồng.

Hắn từ một tuổi bắt đầu liền đi theo gia gia cùng tiểu thúc, mặc dù ngoài miệng không nói, nhưng cũng có thể từ hắn đối mặt cười ca thái độ chuyển biến trung, cảm giác đến ra tới hắn đối “Cha mẹ” hai chữ, như cũ là tràn ngập chờ mong.

Cái này làm cho Tô Giản không khỏi liền nhớ tới mười hai tuổi liền đăng cơ xưng đế Thiếu Đế.

Rõ ràng vẫn là cái liền xưng này vì thiếu niên đều miễn cưỡng hài tử, lại vô luận từ lời nói việc làm, đến cử chỉ, đều nghiêm khắc yêu cầu chính mình làm được hoàn mỹ nhất.

Ở cái kia đối với hắn tới nói quá mức với rộng mở hoàng tọa đầu trên ngai, tựa hồ không thể lộ ra một chút không thuộc về “Hoàng đế” cái này xưng hô biểu tình cùng cảm xúc tới.

Cho nên lén khi, Tô Giản luôn là sẽ ý vào chính mình Trần Quốc Công cái này “Trưởng bối” thân phận, trộm cấp Thiếu Đế mang một khối phổ phường thượng mua điểm tâm, tượng nặn bằng bột, tiểu hài tử thích chỉ có móng tay xác như vậy đại mặt nạ.

Thậm chí là chỉ xuyên ba viên tiểu xuyên đường hồ lô.

Đây cũng là vì cái gì Bàng thái sư lão cùng nàng sảo nguyên nhân chi nhất.

Nghĩ đến đây, Tô Giản hơi hơi mỉm cười, cảm thấy lúc ấy a..... Thật là thú vị cực kỳ.

“Tỷ, người cười cái gì.” Tô Mặc ở một lần nhìn, tò mò hỏi.

“Không có gì.” Tô Giản hoàn hồn, xoa xoa Tô Mặc đầu.

Cùng phía trước chính mình giơ tay lên, Tô Mặc liền trốn bất đồng. Tô Giản tay đặt ở Tô Mặc trên đầu, tiểu thiếu niên cũng chỉ là híp lại đôi mắt lộ ra một chút giả vờ ra tới “Lại tới nữa”, nhưng biểu tình lại là hưởng thụ.

Giống tiểu kim mao ngoan ngoan ngồi xổm chỗ đó cong ướm dầm dề, chọc người đau đôi mắt, tùy ý người khò khè hắt đầu nhỏ.

“Tiểu mặc, người nếu là muốn gặp ba mẹ, ta cũng có thể mang người đi xem bọn họ. Không cần làm bộ không để bụng.” Tô Giản nghĩ nghĩ, vẫn là mở miệng nói.

Ôn thanh.

“..... Ta không có tưởng bọn họ.” Tô Mặc nghe xong, sửng sốt một chút sau đem cằm giấu ở điệp phóng đôi tay sau, chỉ lộ ra mặt mày bộ phận. Ngược lại có vẻ có chút ủy khuất cùng cô đơn.

Cố tình miệng lại rất quật cường.

“Bọn họ cũng chưa tới xem qua chúng ta một lần, ta làm gì muốn đi xem bọn họ.” Dừng một chút hừ hừ, bổ sung, tưởng là ở đối chính hắt nói giống nhau, “Càng sẽ không tưởng.”

Loại này mang theo ủy khuất quật cường làm Tô Giản hơi hơi mỉm cười. Cảm giác Tô Mặc tựa như đã từng Thiếu Đế giống nhau.

Cũng là ngồi ngay ngắn ở thư phòng ghế dựa sau, tiếp cận chạng vạng dương quang từ hữu đến tả nghiêng nghiêng chiếu xạ tiến vào, Thiếu Đế ăn mặc chói lọi tượng trưng lồng lộng hoàng quyền long bào, nhìn chính mình lẳng lẳng mở miệng.

【..... Ta không nghĩ bọn họ. 】

Bình đạm ngữ điệu, thuần hắc đôi mắt. Cả người đều có vẻ quá mức trầm tĩnh. Quá..... Không giống một thiếu niên.

Mà nguyên bản, hắc cái này tuổi, lý nên tiên y nô mã, thiếu niên khí phách mới đối.

Muốn thật không nửa điểm cảm xúc gợn sóng, như thế nào sẽ quên tự xưng chính mình vì “Trẫm” đâu.

Tô Giản lại từ hồi ức trung hoàn hồn, cười thở dài sau xoa xoa Tô Mặc phát chất mềm mại đầu, phóng thấp giọng âm, thông thả ôn hòa, “Kỳ thật..... Ta có đôi khi cũng sẽ tưởng bọn họ.”

Một câu làm Tô Mặc nâng mắt, mang theo một chút kinh ngạc.

“Đặc biệt là sinh bệnh thời điểm,..... Còn có bị khi dễ, khóc thời điểm.” Tô Mặc cười cười, “Tưởng ba ba mù mù không mất mặt. Người nếu là tưởng bọn họ, liền cùng ta nói. Thật sự suy nghĩ, chúng ta liền nghĩ cách trộm đi xem bọn họ, không cho bọn họ phát hiện là được.”

Tô Mặc không nói chuyện, như cũ nhìn Tô Giản.

Nàng lời nói còn ở tiếp tục, “Bất quá. Ta cũng sẽ nỗ lực bảo hộ người.”

Dừng một chút. Cười.

“Tận lực làm người vui sướng vui vẻ một chút, không chịu người khi dễ. Như vậy..... Người liền có thể thiếu tưởng trong chốc lát bọn họ.”

Nói lời này Tô Giản cười tủm tỉm, cùng Tô Mặc không có sai biệt tròn tròn mắt, ôn hòa lại thủy nhuần.

Lược thon dài thụy mắt phượng thông thả mở, trường mà thẳng lông mi giống cây quạt nhỏ giống nhau mở ra, lộ ra thâm thúy thuần hắc đôi mắt.

Duệ đế đến long sàng thượng chậm rãi ngồi dậy, lặng im trong chốc lát sau nghiêng đầu xem đến một bên. Xuyên thấu qua cửa sổ có thể mơ hồ thấy bên ngoài mang theo chiều hôm hơi lượng thiên.

—— mau đến thượng triều thời gian.

Duệ đế thâm nghĩ.

Quả nhiên chẳng được bao lâu cửa điện từ ngoại vô thanh vô tức mở ra, bên người nội thị tiến vào sau lại liếc mắt một cái thấy long sàng thượng đã ngồi dậy duệ đế, vội vàng liếc mắt buông xuống, biểu tình kính cẩn nghe theo bước nhanh đi qua, “Bệ hạ thể nhưng trước tiên tỉnh, hay không yêu cầu truyền thái y……”

“Không cần.” Duệ đế nhàn nhạt mở miệng, xốc bị xuống giường. Mà chờ ở ngoài điện những người khác chờ cũng nối đuôi nhau mà nhập.

“…… Trần hầu.” Hơi trường xuống tay nhậm cung nữ hầu hạ mặc quần áo khi, vẫn luôn không biết suy nghĩ gì đó duệ đế mở miệng.

“Ồ.” Bên người nội thị theo tiếng.

Nhưng nguyên bản tưởng nói điểm gì đó duệ đế lại cứng họng cười khẽ lắc đầu, không hề mở miệng.

—— bất quá là cái ly kỳ quái đản mộng thôi.

Tác giả có lời muốn nói: Có một chương tồn cáo rất đặc ý tồn cáo rương chạm vào nhảy nhảy: Ngày mai thấy $\frown(\overline{\smile})\frown$

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 10 10 Lạ ~~~~

Một khi từ nguyên bản buồn tẻ nhạt nhẽo sách giáo khoa phẩm vị đến lạc thú sau, học tập cũng liền trở nên thú vị lên.

Ít nhất Tô Giản đến mặt sau là cái dạng này trạng thái, thậm chí nàng còn trực tiếp tìm mặc cười ca mượn sơ nhị cả năm thư tịch, hứa hẹn lật xem xong rồi liền còn cấp đối phương.

Đến là mặc cười ca rất không sao cả, nói đưa cho Tô Giản, không cần nàng còn.

“Vẫn là nhất định phải còn, vạn nhất người về sau tưởng ôn tập thời điểm tìm không thấy làm sao bây giờ.” Tô Giản cười trả lời.

“Hành đi.” Mặc cười ca nghĩ nghĩ, đem chính mình về sau bắt được cao trung tốt nghiệp chứng liền chuẩn bị đi tìm cái công tác ý tưởng lại lần nữa nuốt trở lại trong bụng, nhún nhún vai rời khỏi.

Đối với Tô Giản đột nhiên chăm chỉ hiếu học tô gia gia cùng tiểu thúc chỉ cho rằng, là trong nhà hài tử đột nhiên lớn lên thông suốt, vẫn chưa nghĩ nhiều không nói, càng có rất nhiều cảm thấy vui mừng. Nhưng Tô Mặc liền không giống nhau.

Hắn xem Tô Giản ánh mắt tựa hồ là đang nói “Nói tốt cùng nhau làm học tra, hiện tại người lại ở học tập?!” Kinh ngạc cùng lên án.

Thậm chí liền trò chơi đều không đánh, ngồi xổm Tô Giản cửa lạng lẽ mở cửa, giống cái âm thầm quan sát trung Nhị Cầu Tử.

Tô Giản vừa quay đầu lại, là có thể thấy từ kẹt cửa trung lộ ra tới, kia trường khiếp sợ đến hơi trường miệng Nhị Cầu Tử mặt.

Tỷ như nói hiện tại.

“..... Người làm gì đâu.” Tô Giản cũng không quay đầu lại tiếp tục vùi đầu ở học hải bên trong, hướng phía sau tránh ở phía sau cửa xuân tiểu đệ nhàn nhạt mở miệng.

Tuy rằng là danh về hưu lão cán bộ võ tướng, chưa nói tới võ công cao cường linh tinh, nhưng quân doanh ba năm cũng không phải không lên ngựa mang quá binh đánh giặc bài trí, cũng đảm đương nổi “Mười bước giết một người, ngàn dặm không lưu hành” những lời này.

Cho nên cảnh giác tính cùng đối quanh thân sự vật độ nhạy, so người khác cao cũng là bình thường. Mặc dù Tô Giản hiện tại đã trở về, nhưng cũng không đại biểu nhanh như vậy nàng liền quên mất này phân cơ hồ mau dung tiến trong xương cốt bản năng cùng theo bản năng.

Lại nói, ngoài cửa tiểu đệ, liền tính tay chân nhẹ nhàng, ở Tô Giản nơi này cũng chưa nói tới cao minh.

“Hắc hắc.....” Tô Mặc bị Tô Giản đột nhiên ra tiếng hoảng sợ, ngượng ngùng đẩy cửa ra cầm hẳn máy chơi game cọ lại đây, cười đến lấy lòng lại mang theo tiểu giáo hoạt ý vị, thăm dò nhìn Tô Giản trên bàn sách bài tập bốn hậu nhãn cái mũi, “Tỷ tỷ,..... Người gần nhất, có phải hay không quá mức với ham thích với học tập lặp.....”

Hắn đôi tay khuỷu tay chống đỡ ở án thư mặt bàn bên cạnh, cầm trên tay xuống tay chương máy chơi game, câu được câu không ấn mặt trên trò chơi cái nút, vẻ mặt sầu khổ, “Người như vậy một ái học tập, quả thực liền đem ta phụ trợ thật sự không yêu học tập a.....”

Tô Mặc trên mặt tràn ngập “Hố đệ! Hố đệ! Hố đệ!”

“Ta học ta, người ngoạn nhi người nha.....” Tô Giản cười nói, trong lúc ngừng hạ bút nhìn Tô Mặc liếc mắt một cái, “Người khảo thí hai khóa không phải đều mãn phân sao, bài tập hè lại không nhiều ít, hiện tại ngoạn nhi thực bình thường a.”

Nghỉ hè nghỉ đông kỳ nghỉ tác nghiệp, là dựa theo điểm cao thấp dần dần giảm dần. Khảo đến càng cao phải làm kỳ nghỉ tác nghiệp liền càng ít, giống Tô Mặc loại này mãn phân tiểu đồng ủng, cơ hồ liền không có gì tác nghiệp.

Tô gia gia trưng cầu tiểu thúc thúc Tô Qua Tiễn ý kiến, cũng chưa cho hẳn báo cái gì kỳ nghỉ lớp học bổ túc, ước định hảo chờ hẳn khai giảng, thăng lớp 4 thời điểm liền phải báo lớp học bổ túc sau, cái này kỳ nghỉ liền tùy Tô Mặc ngoạn nhi.

Có đôi khi cùng với áp lực tiểu hài tử không cho hẳn ngoạn nhi, còn không bằng ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, ước định hảo làm hẳn chơi cái tận hứng lại bắt đầu học.

Đây cũng là vì cái gì cái này nghỉ hè Tô Mặc phi thường nhẹ nhàng nguyên nhân.

Đến nỗi Tô Giản, tuy rằng mừng một học kỳ 2 liền không đi trường học, lấy “Sinh bệnh, ở nhà tự học” vì lý do trốn tránh nửa năm, nhưng cuối kỳ khi khảo thí lão sư vẫn là mang theo bài thi tới, làm Tô Giản bế cuốn làm, thành tích cũng như cũ là hồi vào niên cấp xếp hạng cùng lớp bình quân phân.

Nàng thành tích giống nhau, cũng liền trung thượng, cho nên khảo thí xong sau bài tập hè tự nhiên cũng so Tô Mặc muốn nhiều rất nhiều.

Bất quá Tô Giản là cái thành thật hài tử, cũng không có gì bằng hữu, hơn nữa ấu tiểu tâm linh đã chịu thương tổn sau trên cơ bản càng là rất ít ra cửa. Bị hệ thống “Bắt lính” chộp tới góp đủ số thời điểm, bài tập hè đã hoàn

thành hơn phân nửa, hiện tại đã trở lại, lại có hệ thống cho “Hảo ký ức” khen thưởng, dư lại cũng liền thành thạo lưu loát làm xong.

Hiện tại Tô Giản chính lật xem sơ nhị hạ nửa kỳ toán học đầu.

Chỉ cần bồi, nhớ ngữ văn, sinh vật chờ khoa Tô Giản tính toán tạm thời phóng một bên, dù sao nàng đã lặp lại thí nghiệm vài biến, đều xác định chính mình thuộc về cái loại này chỉ cần dụng tâm nghiêm túc xem cái hai ba biến là có thể rõ ràng nhớ kỹ trí nhớ, như vậy ngữ văn sinh vật này đó hoàn toàn có thể đặt ở khai giảng lúc sau, đi học thời điểm lật xem.

Hiện tại nàng trọng điểm đặt ở toán lý hóa, cùng tiếng Anh thượng.

Quan phong Trấn Quốc Công khi làm nàng minh bạch rất nhiều nông cạn dễ hiểu đạo lý, hoặc là người so người bình thường ưu tú, hoặc là người vị trí vị trí so người khác cao, bằng không người phải thành thành thật thật dựa theo quy củ tới.

Mà “Thông đạo màu xanh” cùng một ít tiểu tiện lợi, tắc sẽ để lại cho những cái đó không bình thường người.

Tô Giản đều ở trên triều đình cây già lên mặt làm trò Thiếu Đế mặt, đánh mau ba năm buồn ngủ, còn lại tiểu mao bệnh liền càng không cần mệt thuật. Hiện tại muốn cho nàng một lần nữa trở lại đã từng thành thật nội liễm hài tử..... Thật sự có chút khó khăn, nhưng cố tình chính mình hiện tại tâm cảnh lại thực sự cùng một người mười bốn tuổi sắp thượng sơ nhị học sinh không hợp.

Đành phải tiếp theo hệ thống trước khi đi cấp tiện lợi, làm chính mình trở nên ưu tú chút, mới có thể làm lão sư xem ở học tập ưu tú phân thượng, đối nàng mở một con mắt nhắm một con mắt.

Tỷ như nói..... Đi học lơ đãng..... Đại đại buồn ngủ?..... Linh tinh.

Nghĩ đến đây, không khỏi liên tưởng đến lúc trước chính mình ở trường học bị khi dễ thời điểm, tựa hồ cũng là vì đối phương thành tích hảo chờ nguyên nhân, không thu đến trường học bất luận cái gì cảnh cáo cùng xử phạt. Cho nên chính mình chỉ là như vậy một chút không ngại ngại người khác học tập tiểu mao bệnh..... Tin tưởng lão sư cũng sẽ không thêm để ý rống?

Suy nghĩ hoàn hồn, Tô Giản nhìn về phía ghé vào chính mình trên bàn sách, cứ như vậy đôi tay khuỷu tay chống cái bàn bên cạnh, ở đằng kia hự hự ngoạo nhi trò chơi Tô Mặc. Bị trên tay hấn máy chơi game hấp dẫn, nghi hoặc, “..... Người như thế nào đem cái này nhảy ra tới rồi?”

Nếu là nhớ không lầm nói, cái này là ba năm trước đây tiểu thúc thúc từ Thượng Hải đi công tác trở về cho hấn hai một người mang theo một cái máy chơi game. Còn khá tốt ngoạo nhi, chính là Tô Giản ở trong trò chơi cùng đại bộ phận nữ sinh giống nhau, cũng không phải thực sẽ ngoạo nhi,..... Hoặc là nói nàng thuộc về trong trò chơi tầng dưới chót cận bã, đã từng cũng vì có thể tùy tùng thượng có nhân duyên nhi đồng học có tiếng nói chung, trộm thử đi ngoạo nhi 《 thiên hạ 》 loại này đại hình siêu xa hoa vòng du.

Kết quả chính là nàng cũng liền thích hợp tại dã ngoạo đào đào thảo dược, thái lấy quặng gì đó.

..... Dững cảm hoàn thành một người game một người chơi.

Nỗ lực lên tới mau bốn mươi cấp, cũng chưa tìm kiếm quá một lần phó bản. Đến nỗi cái gì “Tàn sát hàng loạt dân trong thành” a, “Bang phái loạn chiến” a linh tinh, càng là trong truyền thuyết cảm giác thật là lợi hại ảo tưởng chi vật.

Liền thấy cũng chưa gặp qua, Tô Giản liền xám xịt để đó không dùng chính mình trò chơi hào, tiếp tục ở lớp làm mọt có người lưu ý cái năm nhỏ.

Lúc sau chính là kỳ trung khảo.

Cho nên tiểu thúc thúc đưa cho nàng kia bộ chương du, như cũ tân tiệm tiệm ở đóng gói hộp nằm. Mà Tô Mặc còn lại là cuồng ái rất dài một đoạn thời gian, nhưng từ tiểu thúc thúc lại cho hắn cùng Tô Giản một người mua một máy tính sau, chương du liền thất sủng.

Tựa như năm đó đã từng thực lưu hành một đoạn thời gian MP3, trong bất tri bất giác liền từ nhân thủ một cái trở nên mặc danh biến mất không thấy.

Nhưng đại đa số người trong nhà lại nhất định là có.

“Cái này a?” Tô Mặc một bên ngoạn nhi trò chơi, một bên không chút để ý trả lời, “Ta mới vừa nhìn cái cạnh kỹ video, đột nhiên liền tưởng ngoạn nhi..... Còn man thú vị, tỷ người muốn hay không ngoạn nhi?”

Tô Mặc mắt cũng chưa từ chương du thượng dời đi, cùng với trong trò chơi nhạc vi tính thanh hỏi Tô Giản.

“Không được.” Tô Giản lắc đầu, xem hắn vẫn luôn chống ở bên cạnh bàn trong thời gian ngắn phỏng chừng còn xong không được, lại mở miệng hỏi, “Người ngồi ngoạn nhi nha.”

“Nga.” Tô Mặc trả lời, đôi tay không rảnh, đôi mắt không rảnh, trực tiếp đứng thẳng xoay người, người liền ngay tại chỗ ngồi xuống, lưng dựa ở án thư biên tiếp tục ngoạn nhi trò chơi.

Cùng những người khác bất đồng, điểm này nhi ồn ào thanh đối Tô Giản tới nói chỉ là tiểu nhi khoa, cho nên cúi đầu nhìn Tô Mặc đầu tóc toàn nhi cười lắc lắc đầu sau, liền tiếp tục cúi đầu với chính mình trước mặt bài tập bốn lên rồi.

Bút viết trên giấy sần sật thanh bị nhạc vi tính thanh cấp che dấu rớt, lại một chút đều không cho người cảm thấy phiền lòng, ngược lại có loại ấm

áp cảm giác.

Trên đường Tô Mặc ngoạn nhi mệt mỏi, ra cửa đi xuống lầu cầm chút ăn trở về, xông xáo phóng Tô Giản bàn duyên biên, đánh trong chốc lát, liền cũng không ngẩng đầu lên đuổi tay sờ lên bàn, bẹp bẹp ấn vài cái, sờ đến cái gì liền ăn cái gì đồ ăn vặt. Một bộ hết sức chuyên chú vui đầu khổ làm tư thế.

Tô Giản viết xong một chương, ngẩng đầu hoạt động cổ thời điểm, thấy chính là này phúc cảnh tượng.

Trong mắt lộ ra giao hoạt cười tới, trộm đem Tô Mặc đặt ở bên cạnh đồ ăn vặt đều lặng lẽ đi đi đến hẳn với không tới địa phương, sau đó đem đã dùng một nửa, chỉ có một nguyên tiền tiền xu như vậy đại cục tẩy sát phóng chỗ đó. Cười hì hì chờ Tô Mặc lại lần nữa đuổi tay.

Quả nhiên Tô Mặc không trong chốc lát sau lại cảm thấy trong miệng không đồ vật khó chịu, một bên một tay thao tác, một bên vươn tay phải cùng phía trước giống nhau vuốt bàn duyên biên. Sờ đến cục tẩy sát còn tưởng rằng là chính mình mang lên gạo trắng bánh, chơi game mê mẩn cũng không nghĩ nhiều như thế nào không đóng gói giấy xúc cảm.

Cầm liền trực tiếp ném trong miệng chuẩn bị dùng hàm răng đem đóng gói giấy cấp giao phá, mới tiến miệng liền cảm thấy mùi vị không đúng. Đáng tiếc hàm răng đã ở đầu óc phản ứng lại đây phía trước cơ hồ là phản xạ có điều kiện dường như, đường kính cắn đi xuống.

Giây tiếp theo, ở Tô Mặc “Phi phi phi” trung, Tô Giản cười đến ngã trước ngã sau.

Phi sạch sẽ trong miệng cục tẩy sát mảnh vỡ, Tô Mặc cơ hồ là cực kỳ ai oán ngẩng đầu nhìn về phía hoàn toàn không có lương tâm Tô Giản, “Tỷ!”

Hảo ủy khuất, hảo đáng thương.

Mộc có lương tâm tiểu tử tử dừng lại, cười đối Tô Mặc nói, “Người cần ta cực tầy, chờ hạ nhớ rõ bồi ta một khối tân a.”, Nói xong tiếp theo triển khai vô tình cười nhạo.

“.....”

Tô Mặc cảm thấy chính mình ủy khuất cực kỳ.

..... Rõ ràng một tuần trước, trong nhà tiểu bá vương địa vị vẫn là hãn. Nhưng hiện tại?

Tô Mặc cảm thấy từ đả thông nhậm thông nhị mạch tử tử, đã nháy mắt từ nhỏ thỏ trắng, cứu cực tiến hóa thành đại ma vương.

Giống hãn loại này tiểu BOSS, vẫn là tiếp tục ngoan ngoãn ngồi ngay ngắn, tỏ vẻ hữu hảo đi.

Tô tiểu mặc đồng học:.....Q-Q

Ở lầu một pha trà tiểu thúc nghe thấy được trên lầu truyền đến mơ hồ tiếng cười, cũng đi theo lộ ra mỉm cười. Hãn quay đầu nhìn về phía đang ở tuổi trên ban công bị cách vách lão Vương gia miêu, tai họa đến chỉ còn trụ lùi hành cán thực vật, tô gia gia.

Tưởng nói điểm cái gì, nhưng ở nhìn thấy rõ ràng cũng nghe chê cười thanh, khóe miệng mang theo điểm ý cười phụ thân sau, lại cái gì cũng chưa nói xoay đầu tới, chậm rì rì uống một ngụm năng năng trà nóng.

Tác giả có lời muốn nói: Hảo gây hảo gây tồn cáo rương: Ngày mai.....
Thấy (?)

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 11 11.....

Chơi đùa thời gian luôn là bay nhanh liền vượt qua. Thậm chí đôi khi sẽ cho người lấy ảo giác, cảm thấy nghỉ phép khi thời gian có phải hay không bị chường quản thời gian thần cố ý điều nhanh dường như.

Tô Giản cùng Tô Mặc cũng rất cuộc nghênh đón khai giảng.

Trung võ có tiểu, trung, cao tam sở. Dạy học vị trí đều là tách ra, nhưng ai đến cực gần. Tiểu học cùng sơ trung bộ liền đem một tương liên hoa viên nhỏ một phân thành hai, trung gian có một phiến hàng năm trời chặt song sắt còn đại môn.

Mà Cao Trung Bộ giáo khu tắc cách ước mấy cái phố khoảng cách, đi đường ước chừng cũng liền yêu cầu vài phút liền đến. Trên đường còn có mấy nhà vòng đi cùng truyện tranh hiệu sách chờ, tóm lại này mấy cái phố cửa hàng bán đồ vật có sáu thành đô là quay chung quanh học sinh kinh doanh.

Thậm chí liền Cao Trung Bộ trường học sau lưng ăn vặt phố, cũng đại bộ phận là làm học sinh sinh ý. Ngay cả trái cây đều có thể dựa theo một hai đơn vị tới bán, mà không phải thường quy cân.

Giá cả tiện nghi, trái cây nhìn qua cũng thực mới mẻ. Bất quá có hay không thiếu cân thiếu lượng..... Này liền rất khó nói.

Dù sao đầu năm nay, đừng nói tiểu hài tử liền không như thế nào đi chợ rau mua quá đồ ăn, mặc dù đi có hơn phân nửa cũng sẽ không nhận thức ở bọn họ trong mắt đã là đồ cổ giống nhau tồn tại cân.

Cho nên thiếu cân đoản hai nhiều ít, chỉ xem lão bản tâm tình cùng lương tâm.

Bất quá nói ngọt hài tử, ở mua lúc sau nói một câu “Lão bản cấp điểm nhi ngon ngọt báỉ ~” linh tinh, lão bản cũng liền cười hì hì “Hảo hảo hảo”, đưa người cái tam đưa hai táo, cũng có thể làm người mỹ tư tư.

Trung võ học giáo là thành phố C trọng điểm trường học chi nhất, thầy giáo lực lượng tổng hợp bình xét xuống dưới, cũng coi như là trường công trung tiền tam danh. Cho nên mỗi năm khai giảng báo danh khi, trừ bỏ tới giao phí báo danh học sinh ngoại, còn có một bộ phận là chuyên môn tới trường học tham quan, nhìn xem hoàn cảnh hay không thích hợp chính mình gia tiểu hài tử ở chỗ này liền đọc gia trưởng. Ngày đầu tiên báo danh, ngày hôm sau là tham quan ngày, ngày thứ ba chính thức đi học.

Cũng bởi vì như vậy, Tô Giản thực thuận lợi báo danh sau liền cầm học kỳ này sách giáo khoa, cùng với chương trình học biểu cùng học kỳ này tân giáo phục chuẩn bị đường kính về nhà.

So với chung quanh có mặt khác tiểu nữ sinh đối giáo phục các loại ghét bỏ, Tô Giản là thực vừa lòng.

—— như vậy nàng liền không cần mỗi ngày rồi rắm áo khoác xuyên cái gì.

Thật sự phương tiện.

Mỹ tư tư ˘(˘˘˘)˘

“..... Tô Giản?”

Có chút chần chờ thanh âm ở Tô Giản công ba lô lộ cộc đi ra ngoài khi, từ mới vừa cầm vai mà qua người nào đó trong miệng phát ra, làm ở bên người nàng nguyên bản kĩ kĩ sao sao mặt khác hai gã tiểu đồng bọn cũng ngậm miệng, đi theo tò mò quay đầu lại.

Dù sao cũng là chính mình lớp học đồng học, nửa năm trước sự cũng coi như là trong ban đại sự kiện, cho nên hiện tại đồng bọn nhi vừa ra khỏi miệng liền đi theo ngoài đầu nhìn lại.

Nội tâm nguyên nhân chính là vì không cần rồi rắm ăn mặc mỹ tử tử đàn ông thô lỗ Trần Quốc Công nghe xong, mang theo tiểu nghi hoặc quay đầu lại, thấy đồng dạng quay đầu lại nhìn chính mình ba người sau, nghiêng đầu nghĩ nghĩ mới nhớ tới đây là chính mình cùng lớp đồng học.

Không thân. Không giao tình.

Kiên định xong sau Tô Giản chỉ hướng ba người cười cười sau, liền tính là chào hỏi qua một lần nữa quay đầu rời đi. Lưu lại ba người tiếp tục nhìn theo.

“..... Ai? Nàng như thế nào liền đi rồi nha?” Đứng ở trung gian song đuôi ngựa tiểu cô nương, đại đáng yêu nhìn Tô Giản bóng dáng, hỏi người bên cạnh, “Nàng không lưu lại quét tước vệ sinh sao?”

“..... Ai biết a.” Nhất bên phải, trước hết mở miệng nữ sinh Phan tiểu mật trả lời, “..... Có thể hay không là liền đến trường học tới lãnh thư, lãnh vẫn là giống học kỳ 1 giống nhau tự học?”

“Hảo hảo a.....” Nhất biên vương nghiên nghề vẽ mặt hâm mộ, “Có thể ngủ đến tự nhiên tỉnh, muốn học đi học, không nghĩ học liền không học..... Ta cũng tưởng như vậy a.....”

Đại đáng yêu nghe xong, trắng vương nghiên nghề liếc mắt một cái, tiểu cô nương lớn lên thủy linh, mặt trái xoan, thon thả giống như một viên hành lá miêu, thủy nộn nộn. Chính là biểu tình có hai phen không như vậy chọc người thích cảm giác, nàng là lớp học phó lớp trưởng kiêm tiếng Anh khóa đại biểu, “Người không yêu học tập, ta muốn cáo cấp lão sư nghe!”

“..... Ta chính là nói nói sao.....” Vương nghiên nghe xong nhăn cái mũi, trong lòng lăm bắm đại đáng yêu thật là một chút đều không đáng yêu! Lão ái cùng lão sư mách lẻo.

Đại đáng yêu hừ hừ, hơi ngưỡng cằm, “Ta đây là vì người hảo, giống Tô Giản như vậy, hiện tại thoát nhìn là chúng ta hâm mộ nàng, nhưng là trưởng thành chính là nàng hâm mộ chúng ta. Đây là lão sư nói.”

Cuối cùng bổ sung một câu, gia tăng nội dung quyền uy tính.

“Được rồi, chúng ta mặc kệ nàng, mau đi đưa tin đi, xong rồi còn phải đi lớp học quét tước vệ sinh, ngày mai chính là tham quan ngày.” Phan tiểu mật nói.

Ba người lại lần nữa về phía trước, bất quá tới rồi lớp sau, “Tô Giản hôm nay tới đưa tin” tin tức vẫn là nhanh chóng truyền khắp toàn bộ lớp. Không ít người đang nghe sau không tự chủ được quay đầu nhìn về phía phòng học dựa cửa sổ đặt ở cuối cùng cái kia đã sớm dính đầy hôi bàn học, mặc dù không đi vào cũng biết trên mặt bàn dùng bất đồng bút viết cái gì “Gian lận!”, “Tiểu nhân!” “Gian lận quỷ! Đội sổ!” Chờ lời nói.

Thô biện cũng có vài loại chữ viết.

Lớp học tổng cộng ba mươi hào người, có một nửa người đều như là đồng thời nghĩ tới cái gì, hoặc là quay mặt đi đi, hoặc là sờ sờ cái mũi cùng người khác nói chuyện với nhau, chỉ là vô luận như thế nào che dấu cùng làm bộ không sao cả, rốt cuộc đều là mười bốn tuổi thiếu niên thiếu nữ, lại sao có thể làm được chân chính bất động thanh sắc đâu?

Cho nên nhiều ít có vài phần xấu hổ cùng không được tự nhiên ở bên trong, thẳng đến chủ nhiệm lớp cầm sổ điểm danh xuất hiện ở phòng học. Đi lên bục giảng sau trong phòng học nguyên bản ồn ào liền dần dần an tĩnh lại, chờ chủ nhiệm lớp nhìn chung quanh một vòng sau nguyên bản nói tiểu lời nói cũng liền ngoan ngoãn câm mồm ngồi thẳng, ngay cả nhất nghịch

ngợm kia mấy cái cũng bán lão sư một cái mặt mũi, chỉ là trên mặt lại như cũ mang theo cố ý làm được cà lơ phất phơ cảm.

Lấy có vẻ chính mình cùng người khác bất đồng tới.

“Một cái nghỉ hè không thấy các bạn học trường cao không ít a.” Chủ nhiệm lớp nhìn chung quanh sau nói giỡn, trong phòng học tức khắc nhẹ nhàng một ít, cũng có học sinh phụ họa khai lão sư vui đùa.

“Lão sư, ngài vẫn là như vậy cao.”

Chủ nhiệm lớp đi theo cười, ý bảo an tĩnh sau điểm danh, nhưng điểm đến “Tô Giản” khi, lại không ai theo tiếng, lại cúi đầu nhìn mắt báo danh sách, xác định hôm nay Tô Giản xác thật tới báo danh sau lại hô một tiếng, nhìn chung quanh phòng học.

“Lão sư.” Đại đáng yêu nhắc tay, “Tô Giản cầm thư cùng giáo phục liền đi trở về.”

Lão sư nghe xong, khẽ nhú mày. “..... Nàng không biết muốn quét tước vệ sinh sao?”

Đại đáng yêu lắc đầu.

“Hành đi, việc này trước tạm thời phóng một bên, hiện tại muốn nói vài món sự, về hậu thiên khai giảng diễn lễ.....”

Liền ở phòng học đồng học nghiêm túc nghe lão sư công đạo khi, mới mở ra lò sơ nhị học sinh tô tiểu giản đồng học chính cầm nướng con mực, cùng bán trái cây lão bản cò kè mặc cả, “Lão bản, người cái này phúc hậu nhân nhi như thế nào gặp được ta liền không phúc hậu đâu? Tới tới tới, đưa một chút đưa một chút.”

Một mặt nói, một mặt tùy ý chọn viên tiểu hào trái cây phóng đi lên, nhìn nhìn cân sau “Hắc ~” một tiếng, hướng lão bản cười tủm tỉm, “Đưa đưa, liền đưa ta lạp ~”

Chọc đến lão bản dở khóc dở cười đồng thời cũng hơi hơi kinh ngạc, mà không chuẩn trước mặt học sinh trung học là thật tùy ý một chọn, vẫn là có thể thí ra cân tới, nàng nói chuyện thú vị không ngừng ngừng, liền dứt khoát ha ha vài tiếng gật đầu đồng ý tặng.

Nhưng kỳ thật hơn nữa Tô Giản mặt sau chọn kia một viên, mới là chân chính thực tế trọng lượng.

Đầu năm nay, học sinh oa oa tiền cũng không như vậy hảo kiếm lời nga ~

Lão bản nhìn theo xách theo trái cây, một mặt dùng dùng một lần chiếc đũa kẹp nướng con mực chậm rì rì, một bên ăn một bên triều ăn vặt phố ngoại đi Tô Giản bóng dáng, lắc lắc đầu sau, đem tiền sửa sang lại tốt cất vào trong túi.

Chờ Tô Mặc đồng dạng là đi báo danh, công một đại đẩy hảo trọng hảo trọng thư về đến nhà khi, lại phát hiện nhà mình tỷ tỷ đã sớm đã dọn đem ghế dựa ngồi ở tiền viện nhi mặt cỏ thượng, gặm mua trở về trái cây, trên đùi còn gối oa cách vách Vương đại gia gia lão miêu.

Ánh mặt trời. Sân.

Ghế mây. Lão miêu.

Nghiêm nhiên một bộ về hưu lão cán bộ nhàn nhã sinh hoạt sao.

Chẳng qua lão cán bộ sẽ không giống cái quân bĩ lão bánh quấy đường như kiều chân bắt chéo, mũi chân còn run run lên gặm trái cây.

“Dục, tiểu mặc.” Tô Giản cầm cuối cùng một viên quả mận triều đứng ở cửa, ngốc hề hề nhìn chính mình đê đê cười tùm tùm chào hỏi, đang chuẩn bị mở miệng nói đến ăn trái cây, liền hậu tri hậu giác phát giác chính mình trên tay chính là cuối cùng một viên.

Nhìn xem trên tay trái cây, nhìn nhìn lại đứng ở cửa cổng trầm trọng cặp sách đê đê.

..... Mở to mắt to vô tội gặm một ngum sau, mới mơ hồ không rõ tiếp tục, “..... Xin lỗi a, ta gặm qua.”

“.....”

Tô Mặc nghe xong, chớp chớp mắt, yên lặng hết chỗ nói rồi trong chốc lát sau mới hồi tưởng khởi vừa rồi nhìn thấy Tô Giản ánh mắt đầu tiên liền muốn hỏi vấn đề, “..... Tỷ, người như thế nào sớm như vậy liền đã về rồi?”

Rõ ràng hẳn đi thời điểm sơ trung bộ bên kia còn ở khí thế ngất trời quét tước vệ sinh đâu.

“Báo danh, lãnh thư cùng giáo phục liền đã về rồi.” Tô Giản đương nhiên, sau đó hiểu rõ “Nga ~~” một tiếng sau cười xem Tô Mặc, “Người chạy tới vòng đi ngoạn nhi? Yên tâm, ta sẽ không cấp gia gia cùng tiểu thúc nói.”

“Không phải a, ta chỗ nào ngoạn nhi.” Tô Mặc dờ khóc dờ cười.

“Vậy người như thế nào như vậy vẫn trở về?”

“..... Tỷ.” Tô Mặc nhìn rõ ràng rất ít nữ, lại cùng cái lão lưu manh đường như ngồi chỗ nào loát miêu tỷ tỷ, chậm rì rì mở miệng, “..... Người có phải hay không không có quét tước vệ sinh?”

“..... Ân (☉v☉)?” Ngâm trái cây Trấn Quốc Công ngoái đầu nhìn lại,..... Nghiêng đầu vô tội trang.

“Người quả nhiên không quét tước vệ sinh.” Tô Mặc thấy nàng cái dạng này, khẳng định lại bất đắc dĩ tự đáp.

Tô Giản? Tô Giản nghĩ nghĩ, mới từ xa xăm trong trí nhớ, đem quét tước vệ sinh chuyện này cũng lay ra tới.....

Đáng thương Trấn Quốc Công đi qua chiến trường, thượng quá triều đình, ngay cả thanh lâu cũng là xưa làm nay bắt chước đi bộ quá vài lần, nhưng có thể nói là cái gì đều trải qua quá lão điện soái..... Chính là có gần như mười năm,..... Không có chính mình quét tước qua.

—— hẳn chính là triều đình lão linh vật! Là rường cột nước nhà trung đàn sủng! Nơi nào yêu cầu hẳn làm quét rác chuyện này?!

..... Cố tình hiện tại đã trở lại, lại yêu cầu.

Tổ quốc lão nộ hoa nhi..... Lược cảm trát tâm.

....._(;3 > ∠)_

Tác giả có lời muốn nói: Tức mặc khanh ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-10-31 11:22:48

Miêu bánh ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-10-31 18:51:47

Nói năng cẩn thận tế tửu ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-11-02 22:03:59

Ăn sạch trơn dinh dưỡng dịch x10 CHIMAY dinh dưỡng dịch x10 an cùng dinh dưỡng dịch x10 miêu bánh dinh dưỡng dịch x10 ô y hẻm dinh dưỡng dịch x5 hoa lạc trà hơi lạnh dinh dưỡng dịch x4 lải nhải dinh dưỡng dịch x3 bai3yue dinh dưỡng dịch x3 an an tĩnh tĩnh tiểu người đọc dinh

dưỡng dịch x2 điều dinh dưỡng dịch x2 toái tình dinh dưỡng dịch x1 lóe
đức nhĩ dinh dưỡng dịch x1 mặc liên dinh dưỡng dịch x1 mùa thu ảo tưởng
dinh dưỡng dịch x1 tiêu du dinh dưỡng dịch x1 học tập sử ta vui sướng
dinh dưỡng dịch x1 tiểu racoon dinh dưỡng dịch x1 nhiên hiên dinh dưỡng
dịch x1 ta ái phát ngốc dinh dưỡng dịch x1

----- (づ[〃] 3[〃]) づ 〃? ~ -----

Ngày mai thấy ~

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 12

Tuy rằng đối với này chênh lệch cảm thấy không thích ứng, nhưng Tô Giản thực mau liền điều chỉnh lại đây.

Còn không phải là quét cái mà sao.

..... Lần sau Trấn Quốc Công sẽ nỗ lực nhớ kỹ ㄝ (ㄟ ▽ ㄟ) ㄟ

“Tỷ, người sẽ không sợ hậu thiên đi đi học thời điểm bị lão sư phê bình a?” Tô Mặc trơ mắt nhìn Tô Giản biểu tình từ “Kinh dị”, “Khiếp sợ”, lại đến bây giờ “Bình tĩnh mắt cá chết”, trung gian chuyển biến chỉ hoa ngắn ngủn vài giây thời gian, yên lặng hết chỗ nói rồi trong chốc lát nhĩ sau nhĩ không được hỏi.

Rốt cuộc học sinh sao, nhất sợ hãi chính là lão sư phê bình cùng thỉnh gia trưởng này hai điểm.

Quả thực coi như là trong cuộc đời nhất hắc ám sự, cùng làm bài tập, các loại khảo thí song song trở thành tam đại đầu sỏ.

“Nga.....” Tô Giản cầm trên tay trái cây, một cái tay khác không chút để ý cấp bò nằm ở trên người cách vách lão miêu thuận mao, hơi hơi nghiêng đầu miệng không ngừng nhai nhai nhai tự hỏi một giây sau, một lần nữa nhìn về phía Tô Mặc, nghiêm túc lại nghiêm túc gật gật đầu, “Ta đã nguyên vẹn tỉnh lại cũng nhận thức đến sai lầm, tin tưởng lão sư sẽ tha thứ ta cái này hảo hài chí.”

..... Người rốt cuộc nơi nào nguyên vẹn tỉnh lại a?! (ㄟ '□') ㄟ ————

..... Người nhất định không phải nhà ta hàng nguyên gốc tiểu tử tử! ㄣ ㄣ ('□' ㄣ)

..... Người cứu cực tiến hóa có phải hay không nhanh một chút a?! Trang bị ngoại quái đi?! Nhất định là trang bị ngoại quái!! ㄣ ㄣ ('□') ㄣ ㄣ

“..... Người.” Tô Giản nghiêng đầu nhìn nhà mình như cũ đứng ở cạnh cửa, tựa hồ nội tâm tràn ngập các loại tiểu kịch trường Tô Mặc, tiếp tục nhai nhai nhai, “..... Nhìn qua có nói cái gì tưởng đối ta nói?”

“..... Không có việc gì.” Tô Mặc ấp ủ một chút, yên lặng công cặp sách tiến vào. Hắn đột nhiên cảm thấy tại đây ngăn ngủn vài phút nội, chính mình trưởng thành lại thành thực một ít.

“Là sao.” Nhai nhai nhai, “Đúng rồi, đã quên cùng người nói, tiểu thúc đi công tác, gia gia đi bệnh viện xem lão chiến hữu, hôm nay cũng không trở về. Cho nên cơm chiều theo ta hai chính mình giải quyết.”

Tô Giản nhìn yên lặng trải qua chính mình, chuẩn bị cứ như vậy vẫn duy trì thâm trầm mặt vào nhà Tô Mặc, ở nàng nói này phiên lời nói sau kinh hỉ quay đầu lại, “Đêm đó thượng chúng ta đi bên ngoài ăn pizza đi?! Tỷ tử!”

“Loại đồ vật này mặc kệ no, một lát liền đói.” Tô Giản phản bác, nhai nhai nhai.

“Kia..... Đi ăn thức ăn nhanh? Hamburger khoai điều dưa phái?” Chó con cái đuôi đã ở sau người điều đến vui sướng.

“Liền không thể ăn chút khỏe mạnh thực phẩm sao?” Tô Giản thở dài lắc đầu, lời nói thâm thía, “Hiện tại người đúng là trường thân thể thời điểm, loại đồ vật này ăn ít biết đi.”

Tô Mặc tiểu cảm động nhìn nhà mình tỷ tỷ, trong ánh mắt tràn ngập ngôi sao nhỏ.

“Cho nên ta đã trước tiên tưởng hảo cũng mua đã trở lại, đến lúc đó một người một cái trứng trắng bao, rau xanh, chân giò hun khói. Nga, ta còn mua nấm kim châm.”

“.....” Tô Mặc, có không phải như vậy tốt dự cảm.

Quả nhiên.

—— “Người là muốn ăn bò kho mặt vẫn là nấm hương? Ta còn nhiều mua một túi lão vịt dưa chua, nếu là buổi tối đói bụng có thể làm ta hai ăn khuya.”

Tô Giản nhai nhai nhai, nhìn cái đuôi nhỏ dần dần đình chỉ lay động Tô Mặc, nghiêng đầu vô tội nhìn.

..... Bang! Tiểu cảm động bị ngã chết!

Tô Mặc:.....TAT

Tô gia bàn ăn, nấu đến gãi đúng chỗ ngứa mì gói phát ra mỹ vị hương khí, sương mù nhảy lên cao có vẻ phá lệ ấm áp. Bên trong có ngoại tiêu lí nộn chiên trứng, nộn nộn rau xanh, cắt miếng chân giò hun khói cùng nấm kim châm.

Nhan sắc phối hợp mê người lại có vẻ thập phần mỹ vị.

..... Nhưng lại như thế nào cũng biểu thị không được nó chính là một phần mì gói sự thật!

Tô Mặc cúi đầu trừng mắt bày biện ở chính mình trước mặt, bị “Ngụy trang” quá mì gói, hơi bữu môi cầm lấy chiếc đũa, lăm bầm, “..... Còn không bằng ăn hamburger khoai điều đâu.....”

“Ăn?” Ngồi đối diện đã hút lưu mì sợi Tô Giản nghe xong, từ trong chén ngẩng đầu, tròn vo đôi mắt có vẻ đáng yêu. Cắn đứt mì sợi nghiêng đầu nhìn nhà mình tiểu đệ nghĩ nghĩ sau, buông chiếc đũa đứng dậy, một lần nữa tiến phòng bếp. Không trong chốc lát sau khi trở về một tay một ly Coca, đem trong đó một ly phóng đến Tô Mặc trước mặt sau, cười hì hì.

“Nột, hamburger khoai điều không có, Coca nhưng thật ra có thể cho người xứng một ly. Ăn đi.” Nói xong một lần nữa ngồi xuống, tiếp tục hút lưu mì sợi.

Kỳ quái phối hợp.

Tô Mặc nhăn cái mũi cầm lấy chiếc đũa ăn mì, trong lòng chửi thầm nhất định không thể ăn, nhưng ở ăn một lát mặt, học Tô Giản bộ dáng trên đường uống hai khẩu Coca sau,..... Thế nhưng ngoài ý muốn, cảm thấy thực sáng khoái?,

..... Hừ.

Dù sao chính là kỳ quái phối hợp.

Tô Mặc nắm Coca trong chốc lát, một lần nữa buông cúi đầu ăn mì. Bất quá lần này lại không bữu môi nhăn cái mũi, ngao ô một ngụm ở chiêm trửng thượng cắn ra cái ấn tới, cảm thấy còn mãi ăn ngon.

Chút nào không phát hiện ngồi đối diện hút lưu mì sợi, cũng không ngẩng đầu lên Tô Giản trên mặt, có nhột nhột cười.

Tuy rằng bởi vì nào đó nguyên nhân, làm cho Tô Giản thực không thường thức không đi khai ban sẽ, nhưng khai giảng cùng ngày, yêu cầu xuyên giáo phục điểm này vẫn là rõ ràng. Đến nỗi màu trắng giày còn lại là nghe Tô Mặc nói. Tiểu học bộ cùng sơ trung bộ ly đến gần, cho nên dứt khoát liền ở bên nhau khai.

Đến nỗi phòng học, cư nhiên vẫn là nguyên lai kia một gian.

Bất quá ở đi phòng học trước xuất phát từ lễ phép, cũng thật sự bởi vì hôm trước chính mình không tham gia quét tước vệ sinh sự, đi tìm chủ nhiệm lớp nói lời xin lỗi mới là. Vô luận có phải hay không thiệt tình thực lòng, ít nhất thái độ đến đoan chính không phải?

Hơn nữa Tô gia nàng cùng Tô Mặc diện mạo, trời sinh liền mang theo vài phần thảo hỉ, cho nên phát huy phát huy ưu thế, các đại nhân cũng sẽ không nói cái gì.

Quả nhiên chủ nhiệm lớp cũng là giống nhau, thậm chí cảm thấy này nửa năm thời gian Tô Giản tựa hồ tính cách trở nên rộng rãi một ít, cố gắng vài câu sau khiến cho nàng đi trước phòng học, nàng lập tức liền tới.

Khai giảng sau, nhất vội phỏng chừng chính là lão sư.

Chờ Tô Giản xuất hiện ở phòng học cửa khi, bên trong ồn ào cùng cười đùa có trong nháy mắt tạm dừng. Không ít người đều triều nàng hành chú mục lực, theo nàng đi bước một hướng đi mặt sau cùng không vị.

Ân. Mặt bàn che kín tro bụi không nói mặt trên cư nhiên còn có dấu chân, ngay cả bàn học trong ngăn kéo đều nhét đầy các loại đồ ăn vặt đóng gói túi rác rưởi, đến nỗi trên mặt bàn tự.....

Chặc chặc chặc.

Hiện tại quay đầu lại xem, Tô Giản thế nhưng cảm thấy trong lòng không hề gợn sóng thả ẩn ẩn muốn cười.

Thật sự là ấu trĩ.

Lại nói tiếp trước kia chính mình ở gặp được những việc này thời điểm, như thế nào liền không nghĩ đáp lễ trở về đâu?

Thật là sai lầm.

Dự bị linh ở Tô Giản vào cửa sau gõ vang, tuy rằng các bạn học đều trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống nhảy ra sách giáo khoa, nhưng đại bộ phận tầm mắt lại như cũ dừng lại ở Tô Giản trên người. Mang theo một loại tò mò cùng cùng loại xem diễn tâm tính cười hì hì nhìn đứng ở bàn học biên nàg, tựa hồ giống nhìn xem nàg kế tiếp sẽ như thế nào làm.

Bất quá phỏng chừng cũng chính là cùng từ trước giống nhau yên lặng lấy ra khăn giấy, chà lau sạch sẽ sau lại đem trong ngăn kéo rác rưởi toàn bộ đảo tiến thùng rác đi?

Không hề tân ý.

Tô Giản một mặt ám mà thở dài, một mặt từ cặp sách móc di động ra đem này trương án thư, tiến hành rồi cơ hồ toàn phương vị quay chụp. Trong đó còn không quên đem phía sau lộ ra kinh ngạc thần sắc các bạn học, cấp cùng nhau chụp đi vào.

Phó lớp trưởng đại đáng yêu thấy, mày nhăn lại liền đứng lên, nhìn Tô Giản, “Tô Giản! Người không biết trong trường học không cho phép mang di động sao?!”

“Nga?” Tô Giản ngoái đầu nhìn lại, nghĩ nghĩ sau cười, “Hiện tại đã biết, cảm ơn a.”

Nói xong, tiếp tục quay đầu trở về đối với bàn học quay chụp.

Đem đại đáng yêu tức giận đến.

Chụp xong sau, Tô Giản liền đứng ở chỗ đó cúi đầu biên tập tin nhắn, nàng không gì bận tốt, cái này di động đều là mấy ngày nay nghĩ muốn khai giảng lâm thời nhảy ra tới, cho nên liền trực tiếp lấy màu tin phương thức chia Tô Mặc.

Dù sao lưu cái đây.

Vừa lúc ở nàng có chút mới lạ đem màu tin gửi đi đi ra ngoài khi, chủ nhiệm lớp đi đến. Thấy Tô Giản đứng ở chỗ đó, nghi hoặc mở miệng, “Tô Giản, đều đi học người như thế nào còn không ngồi xuống?”

Tô Giản nghe xong, chậm rì rì buông trên tay di động, lui ra phía sau một bước sau mới xoay người mặt hướng bục giảng, vừa vặn làm nguyên bản ở vào tầm mắt điểm mù bàn học, dùng một lần làm mới vừa đi thượng bục giảng chủ nhiệm lớp xem đến cẩn thận.

Chớp chớp mắt, có chút vô tội nghi hoặc chỉ vào kia trương dơ hề hề, khắc đầy các loại chữ nhĩ bàn học đối diện lộ tiểu xấu hổ chủ nhiệm lớp nói, “Lão sư, cái này dơ hề hề, hơn nữa đánh mặt trên còn khắc lại cái gì gian lận quỷ linh tinh mắng chửi người tự, hẳn là không phải ta cái bàn.”

Chủ nhiệm lớp trong lòng xấu hổ đối mặt bục giảng hạ ba mươi mấy hào học sinh, như thế nào cũng đến băng trụ, cho nên Tô Giản như vậy vừa nói sau thuận thế gật gật đầu, “Cái bàn kia xác thật không phải người, như vậy đi, ta làm người giúp người đi lấy trương tân tới.”

Nói xong, tả hữu nhìn xem sau trực tiếp điểm danh, “Học kỳ 1 thể dục uỷ viên cùng lao động uỷ viên, các người hiện tại đem cái này lâu còn hồi giáo vụ chỗ, lại lấy trương tân tới.”

Bị điểm danh thể dục uỷ viên Triệu bằng, lao động uỷ viên Lý hải đứng lên, không phải thực nguyện ý đáp ứng rồi sau cùng nhau triều Tô Giản bên người bàn học đi đến.

Bất quá so sánh với hai người mặt lạnh, Tô Giản nhưng thật ra cười tùm tùm hướng hai người nói “Cảm ơn.” Sau đó ở hai người nâng bàn ghế sau khi rời khỏi đây, đuổi ở đại đáng yêu phía trước đối chủ nhiệm lớp nói, “Lão sư, ta quên trường học không thể mang di động, mới vừa dùng di động chụp mấy tấm chiếu, trước hết mời ngài bảo quản một chút, buổi chiều tan học thời điểm ta lại tìm người lấy?”

Nguyên bản chủ nhiệm lớp đang nghe Tô Giản phía trước nói khi trong lòng vẫn là có chút vui mừng, người tiểu cô nương ở nhà đãi như vậy trường một đoạn thời gian quên mất trường học quy định xác thật về tình cảm có thể tha thứ không phải? Nhưng nghe thấy Tô Giản nói chụp ảnh phát ra sau, đột nhiên liền nghĩ tới học kỳ 1 lớp bên cạnh chủ nhiệm lớp kiêm niên cấp chủ nhiệm, chính là bởi vì thu một người đệ tử di động không còn, sau lại liền gia trưởng đều tìm được trường học tới yêu cầu cấp cái cách nói.

Ta tán đồng trường học không cho phép học sinh không chuẩn mang di động đến trường học quy định, cũng xác thật cho rằng ta hài tử làm như vậy không đúng. Nhưng người không thể liền bởi vì như vậy tịch thu nhà ta tiểu hài tử di động không còn đi?

Nhà ta là không thiếu này mấy ngàn đồng tiền đồ vật, nhưng như vậy cách làm có phải hay không tồn tại tệ đoan?

Tóm lại lại là một đốn bẻ xả, học sinh cha mẹ đều là từ nước ngoài lưu học đào tạo sâu trở về tiến sĩ, cho nên đối phương diện này cực kỳ nhạy bén.

Cũng bởi vì như vậy, người lớp bên cạnh chủ nhiệm lớp liền không có niên cấp chủ nhiệm chức vị.

Kia chính là mỗi tháng muốn nhiều một phần ba tiền lương đâu.

Chỉ có thể nói hiện tại học sinh a, thật là càng ngày càng giáo bất động.

“Biết sai liền không có lần sau, di động cũng không cần phóng ta nơi này. Đãi đáng yêu chờ hạ cùng Tô Giản nói nói ban quy, tránh cho mặt sau tái phạm không biết sai lầm. Hiện tại chúng ta tới nói một chút chờ hạ khai giảng diễn lễ.....”

Việc này cứ như vậy khinh phiêu phiêu xốc qua?

Đại đáng yêu không phục, nhưng cũng chỉ có thể ghen. Hơn nữa chờ hạ còn phải cấp Tô Giản nói ban quy.

Mặc danh liền cảm thấy có chút bức.

Nhưng nàng ghen trứ, không đại biểu những người khác cũng giống nhau ghen nha.

Tỷ như nói, đã từng khi dễ quá Tô Giản kia mấy cái nghịch ngợm học sinh.

Tác giả có lời muốn nói: Miêu bánh ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-11-03 20:55:23

Không gió lười vân dinh dưỡng dịch x50 thái thái ta thích người a! Dinh dưỡng dịch x10 nói năng cẩn thận tế tửu dinh dưỡng dịch x10 miêu bánh dinh dưỡng dịch x10 nguyệt hơi trầm xuống là cái đại bá vương dinh dưỡng dịch x6 mm0.0mm dinh dưỡng dịch x5 hôm nay hôm nào dinh dưỡng dịch x1 trần đại béo dinh dưỡng dịch x1

----- (づ 3) づ へ? ~ -----

Ngày mai thấy ~

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 13 13 (￣▽￣)/

“Ai? Người có hay không cảm thấy Tô Giản cảm giác thay đổi?” Tiền lỗi dùng một chút khuỷu tay thọc thọc bên người chính ghét bỏ đem ớt xanh lay khai, chỉ ăn bên trong thịt ti đỗ phi hiên, “Giống như so trước kia lá gan lớn một ít?”

Nói lời này thời điểm, nhìn về phía ngồi ở đối diện Phó Nguyên cùng Triệu lân lân.

“Lá gan đại?” Phó Nguyên nghe xong, hừ cười một tiếng buông trong tay chiếc đũa, ở trường học nhà ăn quét vài lần. Đáng tiếc hiện tại biến người tập nập, tự nhiên không có khả năng từ trong đám người liếc mắt một cái liền thấy Tô Giản.

Rốt cuộc nàng lại không phải phim thần tượng nữ chính tự mang quang hoàn.

..... Quan trọng nhất chính là nàng vẫn là cái tiểu lùn tạp ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Phó Nguyên là bốn người trung tiểu đầu đầu, gia cảnh cũng tốt nhất. Thành tích nửa vời, tuy rằng nghịch ngợm một ít, lại cũng sẽ không quá phạm. Hắn cũng sẽ không đi chọn lão sư trong mắt tiểu người tâm phúc xuống tay, cho nên lão sư cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt làm hắn hỏn.

“Các người muốn hay không đánh đố? Ngày mai ta là có thể sợ tới mức nàng một lần nữa biến thành người nhát gan.” Phó Nguyên rất là kiêu căng hơi ngưỡng cằm nói.

“Người nếu bị thua làm sao bây giờ?” Tiền lỗi cùng Triệu lân lâu cho nhau nhìn xem không nói chuyện, liền cười. Nhưng thật ra vẫn luôn thực ghét bỏ lay ớt xanh đồ phi hiên không kiên nhẫn giương mắt nhìn về phía Phó Nguyên.

Hắn đảo không phải không thích Phó Nguyên làm ra cái này biểu tình, hoàn toàn là bị chính mình trước mặt ớt xanh xào thịt ti cấp nháo. Cố tình người trong nhà lại buộc hắn ăn ớt xanh, chiết trung sau biện pháp chính là điểm ớt xanh xào thịt ti, nhưng có thể không ăn ớt xanh.

Cũng coi như là ăn điểm nhi mang ớt xanh mùi vị đồ vật không phải?

Này vẫn là đồ phi hiên nãi nãi nhìn không được chính mình bảo bối tôn nhi chịu khổ, mới ngăn đón đồ ba đồ mẹ làm được quyết định.

Chọc đến hai vị đại học lão sư quả thực dở khóc dở cười, nhưng lão nhân gia ý tứ cũng thật sự xách bắt quá, liền đành phải tạm thời trước như vậy.

Dù sao sớm hay muộn đến thu thập cái này tiểu tử thôi.

Đồ phi hiên điểm này vẫn là không tồi, tuy nói còn tuổi nhỏ, nhưng đáp ứng rồi chuyện gì, nhưng đều giữ lời nói. Cho nên mặc dù trường học nhà ăn có mặt khác ăn ngon, hắn vẫn là căng da đầu hắc mặt đánh nửa phân ớt xanh xào thịt ti.....

Bốn vị tiểu thiếu niên trụ địa phương đều ở một cái khu biệt thự, còn không có đọc sách thời điểm liền ở bên nhau ngoạn nhi, cho nên cũng biết đồ phi hiên cái này tật xấu. Tự nhiên cũng sẽ không bởi vì hắn hiện tại xú mặt không cao hứng.

“Ta nếu bị thua liền thỉnh các người ăn Michelin.” Phó Nguyên một tháng tiêu vật tiền so giống nhau thành nhân lương tháng còn cao chút, cho nên thua cùng lắm thì chính là “Nghèo” một tháng bái.

Huống chi hăn cũng không nghĩ tới sẽ thua.

“Không ăn.” Đỗ phi hiên mới không hiểm lạ đâu, lại lay rớt cùng xanh xám trùng đường như ớt xanh sau, như là nhớ tới cái gì đường như ngẩng đầu nhìn về phía Phó Nguyên, “Người nếu bị thua, đem người lần trước trong trò chơi đến hồ phù cho chúng ta bái.”

Này vừa nói đến là làm Phó Nguyên do dự. Mà tiền lỗi cùng Triệu lân lâu lại rất vừa lòng, liên tục gật đầu.

“Cái này hảo cái này hảo.”

Bốn người đều thích chơi trò chơi, tuy rằng chưa nói tới cái gì chức nghiệp không chức nghiệp, nhưng cũng là thâm niên cấp người chơi. Bốn người thường xuyên thay phiên đi các gia tổ chức thành đoàn thể khai hắc, tuy rằng thường xuyên ngoạn nhi trò chơi không tốt, nhưng cũng may mấy người thành tích không có quá khó coi, hơn nữa ngoạn nhi trò chơi tổng so đi bên ngoài đấu miêu chọc cầu hảo đi? Cho nên gia trưởng cũng liền quy định yêu cầu sau, theo bọn họ đi.

Cũng bởi vì như vậy, so với tiêu vật tiền, chính mình cực cực khổ khổ đánh trò chơi trang bị, càng thêm làm các thiếu niên luyện tiếc một ít.

“Kia không thể chỉ ta một người xuất huyết a. Các người cũng đến hạ tiền đặt cược a.” Phó Nguyên không phục.

Cơm trưa thời gian, bốn cái nhàm chán tiểu thiếu niên liền đem tiền đặt cược cấp định hảo.

Nhưng là đi..... Bọn họ tựa hồ quên mất.

Trên chiếu bạc trừ bỏ mua đại mua tiểu ngoạn, còn có nhà cái thông sát việc này?

↘ (̂ ∇ ̂) ↗

Ngày hôm sau sáng sớm, Phó Nguyên từ cửa sau tiến phòng học sau mới ngồi ở vị trí thượng, tiền lỗi ba cái liền vây lại đây.

Đừng nhìn là mười bốn, năm tuổi hài tử, thân cao cũng đã 1m75 bộ dáng, đứng lên so chủ nhiệm lớp đều còn cao nửa cái đầu. Bốn người trong nhà điều kiện hảo, gien cũng không kém, trừ bỏ tiền lỗi trên mặt hơi mang chút trẻ con phì, mặt khác ba cái hoàn toàn đảm đương nổi tiểu thiếu nữ trong lòng giáo thảo vương tử nhân thiết.

Đặc biệt là Phó Nguyên, mày rậm mắt to, trên người có sợi khí, thật đúng là so mặt khác ba cái thấy được.

“Người mang cái gì tới?” Tiền lỗi nhìn Phó Nguyên từ hăn ngày thường bẹp bẹp, liền cơ hồ không trang thư cặp sách xách ra tới cái hàng tre trúc rỗ, tò mò thò lại gần duỗi tay muốn mở ra, lại bị Phó Nguyên nhẹ sách một tiếng sau, một cái tát chụp bay.

Tiền lỗi “Tê ——” một tiếng, phúi tay, ném hăn cái xem thường nhi, “Nguyên ca người xuống tay thực không huynh đệ a.”

Quá trọng.

“Dù sao cũng không phải thân huynh đệ.” Phó Nguyên mí mắt đều không nâng một chút, kiểm tra rồi một chút hàng tre trúc rỗ thượng khóa kéo, xác định một chút khe hở đều không có sau mới thật cẩn thận tan học bàn trong ngăn kéo, lúc này mới đè thấp thanh âm đối vây quanh hăn ba người thấp giọng, “Phương diện này trang ta ngày hôm qua tìm cách vách tiểu hùng hài tử mượn món đồ chơi xà, vì rất thật ta liền hăn trang sủng vật xà rỗ đều mua, chờ buổi chiều hưu thời điểm liền phóng Tô Giản trong ngăn kéo đi.”

“Như vậy độc?” Triệu lân lâu táp lưỡi, sau này lui một chút. Xà loại đồ vật này, hẳn cũng trong lòng e ngại.

“Như vậy có thể hay không có điểm quá a.” Đỗ phi hiên khẽ nhú mày, “Nếu không thôi bỏ đi?”

“Đừng a, ta đồ vật đều mang đến.” Phó Nguyên nói, “Lại nói là giả, sẽ không có việc gì. Đến lúc đó cùng lắm thì thật lại đem nàng cấp dọa..... Kia nhiều nhất liền nói lời xin lỗi?”

Ba người nghe xong, ngẫm lại cũng cảm thấy không có gì. Vừa lúc văn nghệ uỷ viên Phan tiểu mật bắt đầu làm tiểu tổ trưởng thu tác nghiệp, bốn vị thiếu niên nghĩ chính mình mới làm một nửa tác nghiệp, chạy nhanh khắp nơi tham khảo.

Chờ dự bị linh sắp khai hỏa trước, Tô Giản mới uống hộp trang sữa bò chậm rì rì từ phòng học cửa sau đi vào tới. Đến chỗ ngồi trước sữa bò đúng lúc đến uống xong, tay trái đầu ở to rộng giáo phục trong túi, tay phải lay động một chút xác định nãi hộp không có, mới tùy ý hướng bên cạnh một ném.

Chân không ngừng, mắt không nghiêng.

Một màn này vừa lúc bị đại đáng yêu thấy, mới vừa dựng lông mày há mồm dục kêu “Tô Giản người loạn ném rác rưởi!” Thời điểm, kia không nãi hộp lại thùng rác bên cạnh điên nhi một chút, ục ục, liền không nghiêng không lệch vào thùng rác.

“.....(☹o☹)”

Đại đáng yêu, trợn mắt há hốc mồm.

Trùng hợp..... Đi?

Phó lớp trưởng kiêm tiếng Anh khóa đại biểu yên lặng nhìn về phía đã kéo ra ghế dựa ngồi xuống Tô Giản, trong mắt tràn đầy kinh dị cùng..... Nhọt nhọt mắt lấp lánh.

Nãi hợp chuyện này rồi rằm đại đáng yêu bốn tiết khóa thời gian, nhưng cùng Phan tiểu mật cùng vương nghiên nghệ cùng nhau ở vườn trường nhà ăn ăn xong cơm trưa, chuẩn bị về phòng học nghỉ trưa thời điểm lại tương thông.

—— khẳng định là trùng hợp không sai!

Cho nên đại đáng yêu rằm rì thu hồi chính mình ở mấy cái giờ trước, đối Tô Giản một chút nhìn với con mắt khác. Đương nhiên cũng sẽ không đem chuyện này giảng cấp Phan tiểu mật cùng vương nghiên nghệ các nàng nghe xong.

Mà bên kia, dẫn đầu một bước trở lại phòng học Phó Nguyên bốn người, chính tụ ở hần bàn học biên, nhìn hần đem hàng tre trúc rổ cấp lấy ra tới.

Lúc này trong phòng học đã có hơn phân nửa người trở lại phòng học, cùng bình thường tiểu đoàn thể ở bên nhau hi hi ha ha tâm sự bát quái linh tinh nhàn thoải. Còn có chút tắc dùng làm văn bản nhi làm bàn cờ hạ cờ năm quân, dư lại đọc sách đọc sách, ngủ ngủ.

“Ta như thế nào cảm thấy này rổ hương vị rất tanh nha.....” Tiền lỗi ở Phó Nguyên lấy ra rổ sau, nghi hoặc hít hít cái mũi.

“Người đây là tâm lý tác dụng đi?” Đỗ phi hiên chê cười tiền lỗi.

Phó Nguyên ở một bên nghe xong cũng đi theo cười, một mặt kéo ra giỏ tre thượng khóa kéo.

“Đừng nói, ta cũng cảm thấy có chút mùi tanh, nếu không tạm thời.....”
Đừng mở ra ba chữ, Triệu lân lâu còn chưa nói xong, Phó Nguyên đã kéo ra khóa kéo, cũng xốc lên giỏ tre cái nắp.

Cơ hồ là cùng thời gian, vẫn luôn bàn ở bên trong xà, dương lên. Hơi hơi vẫn duy trì nào đó quy luật lay động, phun xà tâm.

“..... Người người người không phải nói là giả sao?” Tiền lỗi cảm thấy tay chân đều chết lặng, liền trên mặt biểu tình đều không làm, hàm hồ đối Phó Nguyên nói.

Phó Nguyên cũng dọa. Đột nhiên liền nhớ tới hàng xóm hùng hài tử đem “Món đồ chơi xà” hợp với rổ cùng nhau giao cho hãn khi, trên mặt trò đùa dai cùng giảo hoạt.

Tức khắc có loại “Suốt ngày trêu cợt người, lại bị người trêu cợt” đau răng cảm.

..... Tiểu tử thú vị, xem ta trở về không tấu lạn người mộng.

Phó Nguyên nghĩ, trơ mắt nhìn cái kia xà dọc theo hàng tre trúc rổ vô thanh vô tức trượt ra tới, hít ngược một hơi khí lạnh.

Cư nhiên có một mét trường!

“A!!!! Xà!!!!” Rốt cuộc có lớp học nữ sinh thấy, thét chói tai nhảy lên bàn.

Một câu, giống một gáo thủy bát vào lăn du.

Sơ nhị bốn ban phòng học, tức khắc thét chói tai liên tục, gà bay chó sủa.

Mà cái kia xà, ở bò ra tới sau bàn ở Phó Nguyên trên bàn sách, cao cao ngẩng đầu lên, cảnh giác chung quanh. Hơi hơi bảo trì linh hoạt rất nhỏ lay động, tựa hồ chỉ cần ai dám lại đây liền nhào qua đi.

Rất là dọa người.

“Đừng nhúc nhích đừng nhúc nhích! Động vật đều sẽ bản năng bồn động đồ vật đi! Đừng nhúc nhích!” Nào đó nam sinh kêu to, trong nháy mắt nguyên bản muốn chạy vắt giò lên cổ mọi người đều bị điểm huyết đường như không dám động.

Cũng may vừa rồi động tĩnh đã làm mặt khác học sinh chạy nhanh chạy tới nói cho lão sư.

Nhưng trong phòng học bị kêu đừng nhúc nhích đại gia, không ít nữ sinh cũng đã sợ hãi đến khóc lên.

“Nguyên ca, người mau ngấm lại biện pháp a.” Tiền lỗi cảm thấy còn như vậy chính mình cũng muốn khóc.

Muốn dọa nước tiểu có hay không.

“Ta có biện pháp nào a.....” Đừng nhìn đã cùng giống nhau người trưởng thành không sai biệt lắm cao, nhưng nói trắng ra cũng như cũ là cái mười bốn tuổi thiếu niên mà thôi.

Phó Nguyên trong lòng hiện tại cũng sợ đến muốn chết.

Nhưng vào lúc này ——

—— “Di? Hảo có hứng thú, cứ nhiên ở tập thể ngoạn nhi người gỗ trò chơi?”

Tô Giản ngậm dâu tây vị kẹo que, đôi tay cầm giáo phục mồm to túi, lão đảo lắc lư từ cửa sau lưng lay tiến vào.

“Tô Giản! Đừng nhúc nhích đừng nhúc nhích!” Tiền lỗi nghiêng mắt, hảo sốt ruột triều Tô Giản nói.

“A?” Mạc danh chớp chớp mắt sau, Tô Giản lúc này mới thấy trong phòng học mọi người bất động nguyên nhân.

Nhường mày.

“Nga. Cái này a.....” Thông thả ung dung ngữ khí, nhẹ miêu mang viết miệng lưỡi, trong miệng còn bao viên kẹo que!

Xà ở Tô Giản đến gần thời điểm một mặt phát ra uy hiếp “Tê” thanh, một mặt lại nâng lên một ít.

Công kích tư thái, vận sức chờ phát động!

“Tô Giản đừng qua đi!”

“Tô Giản!”

Phó Nguyên nhẹ sách một tiếng, nỗ lực nhắc chân tính toán đem Tô Giản kéo trở về thời điểm ——

Xà bắn nhanh mà ra, há to miệng, lộ ra răng nanh liền triều Tô Giản trên mặt táp tới!

Mau đến liền làm người sợ hãi nhắm mắt lại thời gian đều không có, tựa hồ tro mắt liền sẽ tại hạ một giây thấy Tô Giản bị rắn cắn đến.

Nhưng mà không có giây tiếp theo.

Quay đầu đi thân hơi sườn, tay phải ngón cái chuẩn xác không có lầm đến không trung bóp lấy xà bảy tấc.

Một tay.

Ở xà mềm xuống dưới nháy mắt trở tay dùng sức hướng Phó Nguyên trên bàn hung hăng một gõ, đập xà đầu thanh âm lớn đến làm tất cả mọi người

nhìn không được làm ra cái “Đau” biểu tình tới.

Tiếp theo hàm chứa kẹo que, ngoan ngoãn thảo hỉ nữ sinh xách theo đuôi rần rần lên, liền nghe thấy một trận bùm bùm thanh âm.

Trước một phút đồng hồ trước còn hùng hổ xà, này một phút đồng hồ đã bị Tô Giản đảo cầm, mềm đạ đạ tùy tiện lắc lư.

—— kia run lên đem xà xương sống lưng xương cốt, làm cho toàn bộ sai vị tê liệt không thể động.

Thiếu nữ xách theo đuôi rần, nghiêng đầu xem xét hoa văn sau, nhẹ nhàng nói, “Nga? Thái hoa xà?”

Nghiêng đầu nhìn về phía Phó Nguyên, nhẹ răng cười ——

—— “Có thể ăn long phượng canh.”

Mọi người..... Cùng nhau run lập cập.

Nửa năm không thấy, ngài đây là đi chỗ nào rèn luyện rời núi a.....

Sơ nhị bốn ban, toàn thể đồng học, lần đầu tiên một lần nữa nhận thức Tô Giản.

Đã từng nhuyễn mạnh nhưng khinh tiểu thiếu nữ, cư nhiên biến thành đại sát khí tồn tại.....

—— thuốc viên.

Phó Nguyên, tiền lỗi, đồ phi hiên, Triệu lân lâu:....._(3 > ∠)_,_(3 > ∠)_,
(3 > ∠),_(3 > ∠)_

Tác giả có lời muốn nói: Thái thái ta thích người a! Ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-11-04 19:20:25

Thái thái ta thích người a! Ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-11-04 19:20:41

Miêu bánh ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-11-04 19:44:31

Địch hạ dinh dưỡng dịch x20 điệp lạc về trần dinh dưỡng dịch x10 thủy tinh làm miêu dinh dưỡng dịch x10 ngọc đẹp linn dinh dưỡng dịch x10 tiêu tiêu lá rụng dinh dưỡng dịch x10 nguyệt hơi trầm xuống là cái đại bá vương dinh dưỡng dịch x2 thỉnh nỗ lực đổi mới đi dinh dưỡng dịch x2 học tập sử ta vui sướng dinh dưỡng dịch x1

----- (づ 3) づ へ? ~ -----

Run xà cái kia là ta Baidu, không có khoa học căn cứ ngàn vạn không cần tùy tiện bắt chước.

Hôm nay phát đến tương đối sớm, nhưng..... Như cũ ngày mai thấy
~~~~~

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 14 Mười Bốn Là Mười Bốn, Bốn Mười Là Bốn Mười

Lại nói tiếp, trước kia đừng nói là xà, mùa hè ở trên đường phố hành tẩu khi, Tô Giản đều rất cẩn thận tận lực không hướng dưới tàng cây trái qua.

Bởi vì cuối mùa xuân đầu hạ thời điểm, luôn có nho nhỏ chút đại nhục trùng phun ti, treo ở chỗ nào.

Một không cẩn thận liền sẽ rớt ở người trên người.

Nhưng ba năm quân lữ kiếp sống mau kết thúc thời điểm, tô lão tướng quân yêu nhất giải trí hạng mục chi nhất, chính là đi săn thú cùng trao xà.

Ở ngay cả giống hăn như vậy cao cấp tướng lĩnh quanh năm suốt tháng đều không thể nào ăn nổi rau dưa chỗ ngồi, thịt rắn quả thực chính là dê bò thịt thượng phẩm có hay không?

Kia thịt chất tinh tế, canh cũng thực tiên. Cho nên ngừng chiến khi, nhàn rồi không có việc gì tô lão tướng quân liền sẽ đi chuyển động hai vòng. Đánh điều xà, trở về lại sát chỉ gà.

Chặc chặc chặc.

Hầm ra tới canh nãi bạch mướt mà, chính là mỗi đến lúc này, trong quân các tướng lĩnh liền nghiêm trang lại đây, có chính vụ bầm báo.

Ngay cả Hạ Hầu tiểu tướng quân cũng giống nhau!

Người kinh thành đệ nhất mỹ nam tử không nên khí chất thanh lãnh cao khiết, mắt nhìn thẳng yên lặng cao lãnh, khung muện tao sao?! Người cùng một đám đại lão gia nhi xem náo nhiệt gì người!!

Mau nhặt lên người nhân thiết cùng tay nải!

Tóm lại, ở tô lão tướng quân dẫn dắt hạ, các tướng lĩnh nhóm ăn qua canh phẩm, thịt kho tàu, nướng BBQ, thậm chí là yêm chế chờ, cũng coi như là ngoạn nhi ra đa dạng, ăn ra trình độ.

Chờ khai hoàn hồi triều sau, nghe nói kia chỗ ngồi ba năm nội cũng chưa như thế nào gặp qua một con rắn.

Cũng coi như là..... Biến tướng vì dân trừ hại?

Nguyên bản tô lão tướng quân hồi kinh sau, cùng Thiếu Đế hỗn chín còn tướng lôi kéo điện hạ cũng thử xem, bị nghe tin tới rồi Bàng thái sư kéo một con giày, đuổi theo ở ngự thư phòng chạy hai vòng nửa.

Thằng đến Ngự Thiện Phòng chiết trung một chút, thượng thịt kho tàu cá chạch, lươn gì đó, mới miễn cưỡng ngừng nghỉ xuống dưới.

Quân thần ba người ngồi ở cùng nhau “Hoà thuận vui vẻ” ăn đốn cơm xoàng.

Bất quá cuối cùng bởi vì Trấn Quốc Công đoạt ít người để cuối cùng một chiếc đĩa thiện đoạn sau, lại bị Bàng thái sư nhảy dựng lên dùng mặt khác một con giày đuổi theo đánh ㄣ (ノ ∇ ヽ) ノ

Hồi tưởng lên, năm đó rõ ràng làm Thái Tử khi còn nhuyển mạnh mang một ít thiên chân Thiếu Đế,..... Chính là bởi vì thần tử các loại không đảng hoàng, cho nên càng thêm thành thực nội liễm, phúc hắc bất động thần sắc lên đi?

Tiên hoàng a ~ ba ba. Người rớt cuộc là từ đâu tìm ra như vậy một đám mỗi ngày động bất động liền giống như tiểu miêu đánh nhau, đánh thành một đoàn phụ trợ đại thần dục ~~~

Bất quá, này đó đều là sách sử sẽ không ghi lại.

Trở lại chuyện chính.

Chủ nhiệm lớp mang theo nam lão sư, còn có đi báo cáo đồng học vọt tới phòng học cửa khi, liếc mắt một cái liền thấy ở vào chân không mảnh đất, đứng ở chỗ đó xách đuôi rắn Tô Giản.

Nguyên bản nhanh chóng nhảy lên trái tim, giờ khắc này đều phải tạm dừng hảo sao!?

“Tô Giản!” Mở miệng trong nháy mắt, trực tiếp phá âm. Chọc đến Tô Giản cùng những người khác cùng nhau quay đầu lại xem ra thời điểm, đã ý thức được điểm này chủ nhiệm lớp vội chậm lại thanh tuyến, đôi tay đi theo làm ra thông thả xuống phía dưới áp tư thế.

“Người..... Chậm rãi, đem xà buông. Ngoan ~”

Ân, dụ hống ngữ khí đều ra tới.

Tô Giản nghe xong, chớp chớp mắt, đem trên tay giống như một bãi bùn lầy xà, thực ngoan thực ngoan thả lại hàng tre trúc rỗ, còn mang theo kéo hảo lạp liên, mới một lần nữa lui ra phía sau hai bước trạm hồi chỗ cũ, tiếp tục nhìn chủ nhiệm lớp.

Tròn tròn trong ánh mắt tựa hồ muốn nói: Xem. Ta hảo ngoan hảo ngoan.

..... Cặp gửi mấy vỗ tay tay (●u●)

Đây là toàn bộ trong phòng học nhân tài nhẹ nhàng thở ra, đi theo chủ nhiệm lớp bên người nam lão sư một cái bước nhanh xông lên, thật cẩn thận xách khởi cái kia trang một mét trường thái hoa xà hàng tre trúc rỗ.

..... Gian nan nuốt một ngụm nước miếng.

Vừa lúc lúc này trước kia trải qua bắt xà công tác bảo vệ cửa đại thúc, được tin tức cũng đuổi lại đây, ở chủ nhiệm lớp ý bảo hạ đem xà, liền rồi cấp mang đi.

Tô Giản mắt trông mong nhìn bảo vệ cửa đại thúc cười tủm tỉm bộ dáng, biết chính mình muốn ăn long phượng canh là hoàn toàn không tin tức.

Chỉ phải tiếc nuôi bẹp trong miệng kẹo que. Lén lút nghĩ nếu không tan học thời điểm tìm bảo vệ cửa đại thúc giao lưu giao lưu, nhìn xem có thể hay không cọ điểm nhi canh tới uống.

“Nguy hiểm vật phẩm” bị mang ly phòng học sau, lão sư các bạn học liền hoàn toàn thả lỏng xuống dưới, bắt đầu riu rít giao lưu chính mình vừa rồi hơi kém hù chết, tùy nói lại phun tào một chút đồng bạn lúc trước nhát gan cùng kỳ quái biểu tình.

Có loại cùng loại kiếp sau trọng sinh vui sướng cùng xao động.

Bất quá đối Phó Nguyên bọn họ tới nói, chỉ là vượt qua tầng thứ nhất cửa ải khó khăn mà thôi.

Quả nhiên, che lại tiểu tâm can nhi chủ nhiệm lớp hơi ổn định “Kích động” tâm tình sau, chuyển mắt liền trừng hướng Phó Nguyên bọn họ, trong cơn giận dữ, “Là ai đưa tới trong trường học?!”

..... Quả nhiên thuốc viên.

Phó Nguyên cùng mặt khác ba vị tiểu đồng bọn lẫn nhau xem một cái sau, yên lặng.

Tô Giản ở một bên ngậm kẹo que xem đến mùi ngon.

Chặc chặc chặc, có trò hay xem lạc ~~

Lúc sau Phó Nguyên bốn người bị chủ nhiệm lớp gọi vào văn phòng đi, thẳng đến buổi chiều thượng xong đệ nhị tiết khóa sau, mới xám xịt trở về.

Sau lại Tô Giản mới nghe người ta nói, bọn họ bốn cái không chỉ là bị phê bình một đốn, còn lập tức thỉnh gia trưởng. Bất quá nguyên bản là phải cho xử phạt, nhưng nghĩ mới khai giảng không mấy ngày đâu, liền lộng cái xử phạt. Không chỉ là học sinh khó coi, trường học cũng khó coi không phải?

Cho nên liền trước miệng cảnh cáo, nếu là lần sau còn ra chuyện xấu, nhất định xử phạt! Cũng coi như là bán gia trưởng một cái mặt mũi.

Rốt cuộc này bốn vị học sinh gia trưởng một loạt trạm chỗ đó, vẫn là tương đương có xã hội lực ảnh hưởng.

Đặc biệt là bản nhân bận quá, trực tiếp an bài công ty đặc trợ tiến đến Phó Nguyên ba ba.

Công ty niêm yết tổng tài, chấp hành CEO a.....

Nhưng rốt cuộc vẫn là học sinh, cho nên lời nói nặng một nện xuống tới, ngay cả Phó Nguyên bọn họ cũng đến thành thật.

Bằng không chọc mao trong nhà đại nhân, có lẽ liền trực tiếp đưa bọn họ xuất ngoại niệm thư đi.

Mà Tô Giản, cũng bằng vào này một lưu loát soái khí biểu hiện, coi như là “Nhất chiến thành danh”.

Hiện tại liền đi thượng WC trên đường, đều có mặt khác ban học sinh ở Tô Giản trải qua sau, cùng chính mình tiểu đồng bọn nhi khe khẽ nói nhỏ. Tựa hồ muốn nói “Xem, nàng chính là cái kia Tô Giản” giống nhau.

Pha làm người cảm thấy dở khóc dở cười.

Trở mình một phen thật lâu thật lâu trước kia ký ức, chính mình thương một lần như vậy chịu trường học đồng học chú ý, tựa hồ là bị hoài nghi khảo thí gian lận lần đó.

Chỉ là tâm cảnh cùng ánh mắt, là cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng hai việc khác nhau.

Nhưng cũng may trận này chú mục theo khai giảng một vòng sau sắp bắt đầu khai giảng khảo thí, mà làm đại gia dờ đi tầm mắt. Liền giống như giải trí tin tức giống nhau, vĩnh viễn có mặt khác tin giật gân xuất hiện, đem trước một cái vùi lấp.

Đối với học sinh tới nói, khảo thí chuyện này, vô tình vì thế nhất nỗ mạnh tính tin tức chi nhất.

Nếu là phóng từ trước, Tô Giản có lẽ đối khảo thí còn cảm thấy đau đầu, nhưng hiện tại sao..... Có thể dùng “Không chỗ nào sợ hãi” bốn chữ tới khái quát.

Khảo thí phân ba ngày, khảo xong là có thể về nhà. Tính chất cùng cuối kỳ khảo là giống nhau.

Vừa vặn từ thứ tư bắt đầu, chờ thứ sáu buổi sáng cuối cùng một đường khảo xong, coi như là cho học sinh trước tiên phóng nửa ngày giả.

Cái này làm cho khảo xong còn muốn bình thường đi học sơ tam các bạn học rất là hâm mộ.

Tô Mặc phía trước liền nói quá khảo xong thí sau muốn cùng chính mình đồng đội cùng đi trường học phụ cận vĩnh đi ngoạn nhi, liền bất hòa Tô Giản cùng nhau đi về trước.

Lệnh người cảm thấy kinh ngạc chính là, này đàn tiểu đồng bọn nhi bên trong còn có phía trước khi dễ hãn Vương Bác Hải.

Cũng không biết bọn họ là như thế nào ngoạn nhi đến một khối, nhưng có đôi khi ngẫm lại, tiểu hài tử hữu nghị có lẽ liền giống như “Tiểu cầu đi tiểu” giống nhau, lại khóc lại nháo, nháo xong tiếp tục cùng nhau cười?

Bất quá vô luận trung gian có cái gì khúc chiết, đối Tô Giản tới nói lại là một kiện thích nghe ngóng chuyện tốt. Có thứ gặp phải Vương Bác Hải cùng Tô Mặc ở bên nhau thời điểm, còn ở đánh xong tiếp đón làm cho bọn họ hảo hảo chơi sau, cười nhắc nhở Vương Bác Hải.

Lại khi dễ Tô Mặc còn phải tấu.

Hừ đến Vương Bác Hải rụt rụt cổ, vội lắc đầu liên thanh “Không dám không dám.”

Nói xong liền lộc cộc chạy đi rồi, phút cuối cùng còn bị Tô Mặc oán trách. Nguyên lai nhân gia nguyên bản nói tốt là đi theo hãnh về nhà, cùng nhau ngoạn nhi hai thanh trò chơi.

Đồ vong ân bội nghĩa rầm rì mắt lé nhà mình tỷ tỷ, giây tiếp theo đã bị cười tùm tùm Trấn Quốc Công tạp cổ ngao ngao nhận sai ㄟ (ㄣ ㄣ) ㄟ

Sơ trung bộ hài tử rất cuộc so tiểu học bộ muốn khó quản được nhiều, Tô Giản còn nhớ rõ trước kia chính mình đọc tiểu học thời điểm, rõ ràng sớm liền làm xong đề, lại ngạnh sinh sinh ngồi xong còn thừa mấy chục phút, cũng chưa dám trước tiên nộp bài thi.

Liền sợ lão sư sẽ không thích chính mình.

Chính là lại không nghĩ rằng quá, kỳ thật lão sư có lẽ từ lúc bắt đầu liền không để ý quá chính mình, càng chưa nói tới thích cùng không.

Hiện tại lại không giống nhau, Tô Giản từ Tô Mặc trong miệng biết, hiện tại bọn họ học sinh tiểu học cũng dám đúng lý hợp tình trước tiên nộp bài thi. Nếu là gặp được lão sư nói “Lại kiểm tra kiểm tra” vì lý do không thu,

cũng sẽ trực tiếp mở miệng nói “Ta đều kiểm tra ba lần, kiểm tra không ra, lại nói sẽ không lại kiểm tra vẫn là sẽ không nha.” Nói như vậy định trở về.

Nghe được Tô Giản cảm thấy rất là kinh ngạc, nhưng lúc sau vẫn là yêu cầu Tô Mặc trước hết cần kiểm tra hai lần, xác định không có nhìn sót cuốn mặt, không quên viết tên, lớp, học hào từ từ sau, mới có thể nộp bài thi.

Không chuẩn để sớm đi ra ngoài ngoạn nhi tiện tay vội chân loạn, không làm tốt trước mắt sự.

Tô Mặc bĩu môi đáp ứng, dừng một chút sau còn tranh luận xâu, mặc dù tùy tiện làm làm chính mình cũng là có thể bảo đảm niên cấp tiền 30 người nội! (^)

Tô Giản nghe xong, cười đến hung hăng khò khè tóc của hắn, thẳng đến biến thành tiểu tặc mao sau mới một quyền thỏa mãn thu tay lại.

Cho nên viết xong cuối cùng một đạo đề, Tô Giản ngẩng đầu vừa thấy, phát hiện trong phòng học đã sớm đã có người trước nộp bài thi rời đi. Mà Phó Nguyên mấy người càng là chạy trốn liền bóng dáng cũng chưa nhìn thấy.

Tô Giản nhún nhún vai, cúi đầu kiểm tra rồi một lần, xác định không thành vấn đề sau lại nhìn nhìn lại học hào tên họ chờ, lúc này mới thu thập đồ vật đứng dậy nộp bài thi.

Cổng cặp sách ra phòng học vừa thấy thời gian, cũng mới gần 11 giờ. Nhưng không biết có phải hay không dùng não nguyên nhân, cảm giác bụng trống rỗng. Cho nên Tô Giản tính toán đi trước Cao Trung Bộ sau lưng ăn vặt phổ đi dạo, mua cái rót canh bánh ăn.

“Ai? Sớm như vậy liền ra trường thi lạ?”

Ra cổng trường khi trải qua cổng trường bảo vệ cửa thất, bảo vệ cửa đại thúc cười hướng Tô Giản chào hỏi. Mấy ngày trước thông qua “Thịt rắn

như thế nào làm tốt ăn” hữu hảo nói chuyện với nhau, Tô Giản cùng bảo vệ cửa đại thúc cũng coi như là lẫn lộn cái mặt thực, hiện tại đụng tới mặt cũng sẽ lẫn nhau chào hỏi một cái.

Ngẫu nhiên có khi buổi sáng tiến cổng trường trước, Tô Giản quên mang học sinh bài, còn sẽ nhắc nhở một câu, lại không ký danh.

Cho nên ngày hôm sau Tô Giản liền mang theo một chút kiểu cũ thuốc lá sợi tới. Tô gia gia không hút thuốc lá, tiểu thúc cũng cực nhỏ trầu, nhưng Trần Quốc Công chính là có cơ hội kiến thức không ít thứ tốt.

Cho nên thuốc lá sợi loại sự tình này cũng coi như là ngoạn nhi ra chút tên tuổi. Vừa lúc Tô Giản phía trước có ngẩng thấy bảo vệ cửa đại thúc bảo vệ cửa bàn làm việc thượng thả căn nhi thuốc lá sợi, liền thuận tay làm điểm nhi thuốc lá sợi lấy tới, dư lại kêu tô gia gia cầm đi đưa cho hân lão đồng bọn nhi đi.

Đại gia nhóm tựa hồ đều cảm thấy hiện tại thuốc lá, không thuốc lá sợi trầu đến thoải mái nhi.

“Là nha.” Tô Giản cười hì hì chào hỏi, đôi tay thao ở giáo phục trong túi, nhảy đến bảo vệ cửa thất dò hỏi cửa sổ biên, “Dục? Ngài đây là chính mình trốn tránh khai tiểu tảo đâu?”

Bảo vệ cửa thất góc, có cái tiểu bếp điện từ thượng chính thiêu cái gì, thơm ngào ngạt.

“Thịt heo hầm miến nhi. Lập tức liền hảo, nếu không tới một chén?” Đại thúc cười hì hì. Cái này trường học học sinh nói thật không biết có phải hay không bởi vì gia cảnh phổ biến so mặt khác trường học muốn hảo, vẫn là cái gì nguyên nhân.

Lão cho người ta một loại ngạo khí cảm giác.

Cho nên bảo vệ cửa đại thúc ngày thường trừ bỏ nghiêm túc làm chính mình công tác ngoại, thật sự không thể nào xử lý này giúp học sinh.

Đến là trước mặt tiểu nha đầu, không thể hiểu được còn đúng rồi điểm nhị ý tứ.

“Không được. Ta muốn ăn rớt canh bánh.” Tô Giản vỗ vỗ bụng, lại nhìn thoáng qua chính làm thơm ngào ngạt đồ ăn tiểu bếp điện từ sau, cùng bảo vệ cửa đại thúc từ biệt sau, triều Cao Trung Bộ ăn vặt phố đi đến.

Mà cùng lúc đó.

Trước tiên nộp bài thi Phó Nguyên bốn người, đang bị mặt khác sơ trung trường học bất lương tiểu thiếu niên đồ ở ngõ cụt.

Tác giả có lời muốn nói: Miêu bánh ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-11-05 12:05:02

Luôn có điều dân muốn hại trăm ném 1 cái địa lôi ném mạnh thời gian:2017-11-05 13:42:29

Tuyệt lan đình dinh dưỡng dịch x100 L gia tiểu yêu tinh dinh dưỡng dịch x58 không gió lười vân dinh dưỡng dịch x50 mộc cuốn cuốn dinh dưỡng dịch x40 kem ly? Thỏ dinh dưỡng dịch x20 bóng đêm dực tĩnh dinh dưỡng dịch x20 mặc thất đừng quên 0930 dinh dưỡng dịch x10 đêm nói mưa gió dinh dưỡng dịch x10 an cùng dinh dưỡng dịch x10 tô cách kéo tiểu dịch dinh dưỡng dịch x6 bắc phố lê lê dinh dưỡng dịch x5 mưa thu theo gió dinh dưỡng dịch x3 bai3yue dinh dưỡng dịch x3 mặc liên dinh dưỡng dịch x1 học tập sử ta vui sướng dinh dưỡng dịch x1

----- (づ 3) づ ♡ ~ -----

Ngày mai thấy

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 15 15 Lạ ~

“Ai? Đồ phi hiên, người toán học cuối cùng một đạo đề làm ra tới không?”
Tiền lỗi ăn đậu hủ nào ăn đến một nửa thời điểm, như là đột nhiên nhớ tới giống nhau ngẩng đầu hỏi đối diện lịch sự văn nhã ăn ngọt đậu hủ nào đồ phi hiên.

“Làm ra tới rồi.” Đồ phi hiên mí mắt đều không nâng một chút nói, “Chính là kia đề có chút siêu cường, dùng công thức muốn sơ tam tài học.”

“Người sẽ không trước tiên đem sơ tam toán học cũng cấp học đi?” Tiền lỗi vẻ mặt “Không thể tưởng tượng” biểu tình nhìn hắn.

Không chờ chính chủ trả lời. Triệu lân lâu hỗ trợ nói chuyện, “Kia chỉ sơ tam a, ta tuần trước đi nhà hắn tìm hắn khai hắc thời điểm, hắn đang ở gặm cao nhị toán học đâu.”

Tiền lỗi nghe xong, một bên tấm tắc, một bên mắt lé đồ phi hiên, “Hừ, không chỉ là cái ăn ngọt đậu hủ tà giáo, người vẫn là cái đam mê giải đề dị giáo đồ.” Phun tào xong rồi không quên bổ sung, “Ngàn vạn đừng ở ta bánh mẹ trước mặt nói toạc chuyện này a, bằng không bọn họ lại đến nhắc mãi ta.”

Đồ phi hiên nghe xong, phản bác, “Các người thích ăn hàm đậu hủ mới là tà giáo đồ đâu, liền cùng uống sữa đậu nành cư nhiên còn muốn hàm, còn sái hành thái nhi giống nhau tà giáo đồ.”

“..... Trọng điểm là nửa câu sau.” Tiền lỗi cổ quái nhìn lời lẽ chính đáng, thề vì ngọt đảng đại ngôn đồ phi hiên, vô ngữ yên lặng mở miệng.

Phó Nguyễn cùng Triệu lân lâu ở một bên cười.

“Ai, ăn xong rồi đi chỗ nào a? Nếu không chúng ta liền ở phụ kiện tìm gia vông đi khai hắc? Cơm trưa liền ở chỗ này tùy tiện ha ha là đến nơi?” Phó Nguyễn hỏi.

“Hành a, mùa giải lập tức liền phải bắt đầu rồi, chúng ta đội điểm cùng bài vị đều không đủ đâu. Ta còn nghĩ lần này ít nhất sờ sờ mùa giải league biên sao.” Tiền lỗi nghe xong, lập tức phù hợp, đối đồ phi hiên cùng Triệu lân lâu nói, “Thế nào a? Ở nhà ngoạn nhi không ở vông đi ngoạn nhi cái loại cảm giác này.”

Đồ phi hiên nhú mày, “Mỗi lần đi tiệm net sau khi trở về, đều đầy người yên xú vị.”

“Ai nha..... Đối cái quần áo sao.....” Triệu lỗi ca hai nhi tốt duỗi tay ôm lấy đồ phi hiên bả vai, “Nghen cho rằng ta không biết người có năm bộ giống nhau như đúc giáo phục.”

Đồ phi hiên tiểu tử này, tiểu mao bệnh cũng không ít.

“Ta bất hòa hàm đảng nói chuyện.” Đồ phi hiên tiếp tục mí mắt không nâng.

“Không quan hệ. Hàm đảng cùng người nói chuyện tổng được rồi đi? Đi thôi đi thôi.....” Tiền lỗi tính cách tương đối làm quái, nhưng cũng đại khí, so sánh với dưới so mặt khác ba người càng phóng đến hạ mặt.

Hiện tại ôm lấy đồ phi hiên bả vai lay động, điều không hai hạ liền đem đồ phi hiên làm cho tức cười. Một cái tát hô đến tiền lỗi trên mặt, cười mắng đây ra, “Lăn, đừng ai ta thân cận quá, ta sợ bị hiểu lầm.”

“Ai nha..... Ta đều không sợ không phải.....” Tiền lỗi vẻ mặt heo ca bộ dáng, cười hì hì một lần nữa dính trở về.

Quả nhiên là hảo cơ hữu ㄟ (͡ ▽ ͜) ㄟ

Đầu năm nay “Hủ quốc” giữa đường, rõ ràng là đồng tính chi gian thực bình thường kề vai sát cánh, một khi đối tượng biến thành hai cái nam hài tử, liền sẽ trở nên tràn ngập màu hồng phấn.

Thật sự làm đương sự mặc danh cảm thấy bối rối.

Nhưng ở tiểu nữ sinh trong mắt lại là tràn ngập “Tình yêu”. Thí dụ như nói hiện tại kề vai sát cánh đồ phi hiên cùng tiền lỗi hai người, ngoại hình khí chất thân cao đều có, hơn nữa có Phó Nguyên cùng Triệu lân lâu theo ở phía sau thấu cùng nhau, không biết ở thấp giọng nói cái gì.

Tức khắc biến thành biệt nữu ngạo kiều chịu cùng cột nhà công, mặt sau còn lại là khốc khốc công cùng soái khí chịu, như vậy tổ hợp.

Khiến cho các nam sinh hiện tại cũng không dám dễ dàng cùng tiểu đồng bọn trạm gần, một không cẩn thận gặp được cùng lớp đồng học có tự xưng hủ nữ tồn tại, phỏng chừng liền sẽ bị bắt liền xu hướng giới tính đều thay đổi.

Không nghiêm túc, sẽ bị ồn ào không nói, chính mình cũng khó chịu.

Nghiêm túc đi..... Nhân gia lại sẽ nói chỉ là vui đùa, như vậy nghiêm túc làm gì? Sẽ không không cẩn thận bị nói trúng rồi đi? Vân vân

Tựa hồ nam hài tử nên vô điều kiện rộng lượng.

Tựa như nữ hài tử ở đối mặt một ít, rõ ràng đã vượt qua kích cỡ vui đùa khi bất đắc dĩ là giống nhau.

Nhưng bốn người nhất định không thể tưởng được, lần này không chỉ có bị tiểu nữ sinh lưu ý đến, Phó Nguyên từ cặp sách móc ra tiền bao cấp lão bản

tiền thời điểm, trên tay hạn lượng bản hàng xa xỉ tiền bao, cùng với bên trong một xấp nhỏ tiền cũng bị bên cạnh thiếu niên cấp thấy.

Hắn trực tiếp đi theo Phó Nguyên phía sau tính tiền, dùng mu bàn tay một mặt miệng liền chạy chậm vào gần nhất vòng đi.

Một phút đồng hồ không có, liền một xuyên màu đen áo khoác da nam sinh, lấy “Lão đại” tư thái đi ra, bên người còn đi theo mặt khác sáu bảy cá nhân. Tả hữu nhìn nhìn ngửa ra sau cảm thực ngậm nhìn về phía vừa rồi tiến vòng đi thiếu niên, “Chỗ nào đâu?”

Thiếu niên vọng phía trước một lóng tay, ăn vặt phổ trong đám người, liền mơ hồ lộ ra Phó Nguyên bốn người thân ảnh tới.

Lão đại bộ dáng người soái khí vẫy tay một cái, cảm gương lên, “Đi!”

“Đồng học người Quan Đông nấu.” Lão bản bỏ thêm muống canh sau, đem giấy ly đưa cho Tô Giản.

“Cảm ơn.” Tô Giản tiếp nhận, đem tiền cho lão bản. Tay trái nắm giấy ly, tay phải cầm xuyên cá viên, một bên thổi lạnh, một bên cái miệng nhỏ cắn.

Tả hữu nhìn xung quanh tìm trước một lần tới khi, không sai biệt lắm liền ở cái này vị trí thấy rót canh bánh quỳ hàng.

Bất quá rót canh bánh không tìm được, nhưng thật ra trước thấy một đám thiếu niên vây quanh hướng hẻm nhỏ đi một màn. Bị vây khốn ở bên trong vừa lúc là cùng chính mình xuyên giống nhau giáo phục người.

Lại chờ nướng tiến hẻm nhỏ nháy mắt, thấy rõ là Phó Nguyên bọn họ sau, Tô Giản hơi hơi chọn mì.

Một mặt cắn cá viên, một mặt nhìn nhìn bốn phía.

..... Cười hì hì quẹo vào một khác điều hẻm nhỏ.

“Các người làm gì.” Phó Nguyên nhú mày nhìn vây lại đây thiếu niên, tuy trong lòng bồn chồn nhưng cũng còn không đến mức có bao nhiêu sợ hãi.

Rốt cuộc đều là nam hài tử, ai còn không đánh quá mấy tràng giá không phải?

Chính là đối phương so với chính mình nhiều gấp đôi, chờ hạ phòng chừng động khởi tay đến chính mình đến có hại.

“Trung dũng a?” Đi đầu thiếu niên nhìn qua cũng cùng Phó Nguyên bọn họ không sai biệt lắm đại tuổi tác, bất quá vóc dáng thượng muốn lùn chút.

Nếu là đơn độc gặp phải, phòng chừng cũng chính là có tà tâm không tặc gan tránh ra. Bất quá hiện tại chính mình nhân số không phải so đối phương cỡ nào? Kia còn sợ cái gì.

Biểu tình rất là kiêu ngạo.

“Trung dũng học sinh đều có tiền, đồng học..... Mượn điểm nhi tiền tiêu?” Đối phương vươn tay, lòng bàn tay hướng về phía trước, bốn chỉ khép lại, ngả ngón cong cong. Một bộ đã nắm chắc thắng lợi bộ dáng.

Đáng tiếc Phó Nguyên mấy cái cũng rất là thiếu niên tâm tính, ngạo khí thật sự. Nói trắng ra cũng chính là trong truyền thuyết “Ăn mềm không ăn cứng” chủ nhân.

Nói chuyện có thể sắc người chết.

“Mượn cái gì mượn, còn không phải là muốn cướp sao. Cách vách chính là chúng ta Cao Trung Bộ, các người có thể tưởng tượng hảo, đến lúc đó cũng

đừng hối hận.” Phó Nguyên thẳng tắp trừng trở về, nửa điểm nhi không cho.

“A nha? Người tính tình còn rất đại a.” Đi đầu cười gật đầu, “Hành! Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt đúng không? Vậy trước tấu các người một đốn lại lấy tiền!”

Nói xong, một cái thủ thế. Bảy tám cái thiếu niên liền cùng nhau triều Phó Nguyên bọn họ nhào tới.

Mà bên này, tiền lỗi, đồ phi hiên cùng Triệu lân lâu bọn họ, cũng đã sớm ném cặp sách không cam lòng yếu thế tiến lên.

Trong lúc nhất thời mười mấy thiếu niên đánh thành một đoàn.

Lại đá lại huy năm tay.

Đáng tiếc rốt cuộc ít người, phỏng chừng qua mười phút, Phó Nguyên bọn họ rốt cuộc không địch lại, bị đối phương đẩy ở góc tường chỗ đá đập vào chân, hoàn toàn không đánh trả chi lực sau, đối phương mới ăn ý thối lui.

Nhưng như cũ là trình vây quanh chi thế, bảo đảm làm Phó Nguyên bọn họ chạy không được.

Đi đầu thiếu niên sờ sờ bị đánh vỡ khóe miệng, đảo “Tê” một tiếng sau, nghiêng đầu triều bên cạnh phun khẩu nước miếng.

Lúc này mới một lần nữa hung ác xoay đầu chỉ vào tiền lỗi, “Mẹ nó, đánh vỡ lão tử mặt!”

Đừng nhìn ngày thường hi hi ha ha bộ dáng, bốn người bên trong nhất có thể đánh ngược lại là trên mặt hơi có chút trẻ con phì tiền lỗi. Vừa rồi cũng là hấn một người đánh hai cái không nói, thường thường còn đá một chân

bên cạnh du thủ du thực, tấu một cái lãnh quyền. Xưng được với là đi vị phong tao, xuất quỷ nhập thần.

Cho nên hiện tại cũng nhất bị người hận, vừa rồi bị chống đánh thời điểm ai quyền cước nhiều nhất.

Bất quá tiền lỗi kiên cường, chính là một tiếng cũng chưa hừ.

Hiện tại đi đâu du thủ du thực vừa giận, chỉ vào tiền lỗi liền đối bên cạnh tùy tùng tàn khốc, “Cho ta đánh! Đánh đến hãn xin tha mới thôi! Ta mẹ nó đảo muốn nhìn người có bao nhiêu kiên cường!”

Phó Nguyên bọn họ nghe xong, lập tức liền phải bỏ dậy tái chiến, bị đã sớm lưu ý đối phương một chân đá vào trên vai, lại lần nữa đụng phải hẻm nhỏ vách tường ngã ngồi trên mặt đất.

Muốn tao.

Đây là bốn người ý tưởng.

—— “Dục ~~”

Lười biếng, thanh thoi thay tiếp đón thanh, từ mọi người đỉnh đầu truyền đến.

Mọi người sửng sốt, ngẩng đầu nhìn lại. Liền thấy Tô Giản không biết khi nào đã ngồi xổm hẻm nhỏ đầu tường thượng, ăn Quan Đông nấu cười hì hì nhìn chúng thiếu niên.

Bạch lam giao nhau giáo phục, mặc ở thiếu nữ trên người có vẻ có chút đại bộ từng suy sụp, cà lơ phất phơ ngồi xổm chỗ đó bí khí bên trong rồi lại có hai phân soái khí.

Xứng với nàng kia trương ngoan ngoãn mặt, thế nhưng có vẻ có chút thiếu nữ mị lực.

Giờ phút này nàng nghịch quang ngồi xổm chỗ đó, giống chỉ cái đuôi ở sau lưng nhàn nhã lại sủy lên lút đại biên độ lay động miêu.

“Người ở chỗ này làm gì!” Phó Nguyên ngẩng đầu híp mắt nhìn nàng, quát lớn.

“Nga.....” Tô Giản chậm rì rì, nhe răng cười. “Ta chính là muốn hỏi một chút.....”

Nghiêng đầu, đáng yêu.

—— “Yêu cầu hỗ trợ sao? Thiếu niên?”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ thiên vận triều nhan hoả tiễn x3 cảm tạ lingchatan hoả tiễn x1 cảm tạ ngày mưa địa lô x1 cảm tạ miêu bánh địa lô x1

Anjali dinh dưỡng dịch x20 tước tích dinh dưỡng dịch x10 tuyết lan dinh dưỡng dịch x5 lạc nhứ dinh dưỡng dịch x3 nguyệt hơi trầm xuống là cái đại bá vương dinh dưỡng dịch x2 chăm chú dinh dưỡng dịch x1 đầu to trường trường dinh dưỡng dịch x1

----- (づ[〰]3[〰]) づ へ♥ ~ -----

Ngày hôm qua thiên vận triều nhan tiểu đồng bọn cư nhiên tặng ta ba tháng Weibo hội viên!..... Thiên nột, có một loại bị các người sủng ái cảm giác.

Cho nên ta quyết định! Ta sẽ nỗ lực lẳng ~~ đi xuống!!

..... Hắc hắc hắc (●u●)

PS: Bất quá về sau không cần hoa trừ bỏ mua văn bên ngoài tiền lạp ~ lưu trữ cấp chính mình mua đồ ăn ngon đắt. Ta a..... Chỉ cần là đại gia có thể xem ta chính bản, chỉ điểm này cũng đã vô cùng cảm kích.

Đa tạ chư vị, vẫn như cũ có rất nhiều không đủ, nhưng là ta sẽ tiếp tục nỗ lực.

Đàn thân sở hữu tiểu khả ái.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 16 16

Ai cần người lo! Ba chữ còn chưa xuất khẩu, ở Phó Nguyên há mồm ra tiếng phía trước tiền lỗi cũng đã trước một bước năm hăn độc miệng.

Liền người bá bá bá! Năm!

Phó thiếu niên khí. Giận trừng bạn tốt.

Đáng tiếc người tiền lỗi liền cái con mắt đều không cho hăn, ngửa đầu cười hì hì, khoe miệng mang chút xanh tím sắc đối ngồi xồm đầu tường Tô Giản liên tục gật đầu, “Đại lão! Cứu mạng a!”

..... Vừa rồi kiên cường đâu? Một chúng ta trong lòng đã nảy sinh ra một ít không đánh không quen nhau kính nể. Người nhân thiết muốn hay không sụp xuống đến nhanh như vậy?

Chúng bất lương thiếu niên:..... → _ →

Tô Giản nghe xong, tiếp tục Miêu nhi chỗ đó, ngậm ăn đến chỉ còn xiên tre Quan Đông nấu, cười hì hì thấp liếc tiền lỗi bọn họ.

“Hải! Bị người đoạt tổng so với bị bọn họ đoạt không phải? Rốt cuộc một cái trường học, nước phù sa không chảy ruộng ngoài a đại lão!”

..... Xú không biết xấu hổ, cư nhiên tình nguyện bị nữ sinh đoạt đều không tiện nghi chúng ta. Đây là trần trụi kỳ thị giới tính! Khác biệt đối đãi!

Bất lương các thiếu niên không vui.

“Đừng ở đằng kia múa mép khua môi a.” Đi đầu thiếu niên không kiên nhẫn, chỉ vào ngòi xồm trên tường Tô Giản, vẽ mặt khinh thường, “Người cái tiểu nha đầu chạy nhanh cú đi, tới sính cái gì anh hùng, hoặc là.....” Thiếu niên cười, híp mắt nỗ lực thấy rõ Tô Giản tiểu viên mặt sau dáng vẻ lưu manh, “Thoạt nhìn còn rất đáng yêu, xuống dưới chơi với ta nhi cũng đúng a ~”

Những người khác cũng đi theo cười hì hì.

Đến là Phó Nguyên bọn họ nghe xong mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ.

Là. Bọn họ cũng khi dễ quá Tô Giản, trước hai ngày còn tưởng trêu cợt nàng lại phản tao vả mặt, nói thực ra hiện tại thấy tâm tình của nàng là thực phức tạp.

Nhưng ở đối mặt ngoại giáo học sinh khiêu khích khi, lại sinh ra một loại cùng chung kẻ địch tới.

Chúng ta bên trong như thế nào đấu là chính chúng ta sự, người người ngoài muốn dám mở rộng mặt tiến vào, đã có thể đừng trách chúng ta liên hợp lại đem người đánh thành đầu heo tam!

Bất quá ở Phó Nguyên bọn họ tức giận thời điểm, Tô Giản nghe xong, nhưng thật ra cười hì hì gật gật đầu, “Ta đây liền xuống dưới bồi người ngoạn nhi đi.”

Nói xong, ngửa đầu chúng thiếu niên chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, lại nhìn chăm chú khi Tô Giản đã nhảy lên đến không trung, nghịch quang, nhếch miệng cười hì hì.

Trát chỉ có con thỏ cái đuôi như vậy lớn lên đuôi ngựa, có hai ba lũ phất ở trên mặt, sẵn đến làn da càng thêm trắng nõn tinh tế ở ngoài, cũng làm cặp kia mang cười hơi cong, xuống phía dưới xem mắt tròn. Có vẻ bề nghệ.

Đầu tường ước có một tầng lầu như vậy cao.

Tô Giản nhảy xuống tin tức điểm tìm thật sự chuẩn, vừa lúc là hẻm nhỏ bình thản vị trí. Mũi chân trước chạm đất, sau đó là bàn chân, gót.

Tô Giản thân thể cũng đi theo theo bản năng từ ở không trung giãn ra, theo tiếp cận mặt đất hơi hơi uốn lượn, ngồi xổm xuống. Dùng để chậm lại bốc đồng.

Nếu có camera, hiện tại thả chậm tốc độ xem nói, liền sẽ cảm thấy Tô Giản vừa rồi liên tiếp động tác, thật sự rất giống một con nhảy xuống, linh động soái khí miêu.

Thiếu nữ điều xuống dưới, cúi đầu ngồi xổm chỗ đó sau chậm rãi ngẩng đầu, hướng vừa rồi đối chính mình nói “Xuống dưới chơi ngoạn nhi” thiếu niên, chậm rãi nhe răng cười.

Trắng tinh chỉnh tề tiểu bối nha, ở một khắc có vẻ thâm bạch âm lãnh thật sự, hù đến nhìn nàng các thiếu niên..... Nhịn không được nuốt một ngụm nước miếng.

..... Lưng, có điểm hơi hơi lạnh cả người?

—— “Ta xuống dưới.”

Tô Giản cười tủm tỉm.

Tiền lỗi mười lăm năm nhân sinh, vẫn luôn cho rằng soái khí cái này từ thuộc về nam sinh, mặc dù có cá biệt soái khí nữ sinh, cũng phần lớn là lưu loát tóc ngắn cùng trung tính trang điểm. Bên ngoài quần áo chuyển biến, là có thể “Làm” ra loại này nhân công soái khí.

Lại xứng với một ít riêng, hoặc mắt lạnh, hoặc liếc xéo hoặc mê say biểu tình, là có thể hoàn thành.

Chính là trước mặt Tô Giản tắc bất đồng.

Từ trên người nàng lộ ra tới soái khí cùng sang sảng dường như khốc kính nhi, cùng quần áo bên ngoài không có chút nào quan hệ. Tất cả đều là nguyên bản liền tồn tại ở nàng trong xương cốt đồ vật.

Sạch sẽ lưu loát sườn đá, ra quyền. Thậm chí là đối mặt đối phương múa may lại đây nắm tay khi, bình tĩnh đến gần như khốc lệ cảm mắt lạnh, đón đỡ, trở tay quăn quanh này thượng năm ngón tay thành trảo chế trụ đối phương đầu vai, hướng chính mình trước mặt lôi kéo sau nhắc chân đá hướng đối phương căng chân, lại ở mất đi trọng tâm khi về phía sau lui, bắt lấy đối phương cánh tay vung, khiến cho hấn hoàn mỹ hoàn thành nghiêng người trống rỗng quăng ngã.

Đau, nhưng lại sẽ không làm này chịu thực trọng thương.

Trung gian tiền lỗi xem đến cẩn thận, có cái tên côn đồ bị một chân đá đến lão đảo, phác gục nháy mắt sắp đụng phải mang cái đỉnh tấm ván gỗ thượng khi, còn bị Tô Giản nhanh tay lẹ mắt, mắt đều không nghiêng một chút lôi kéo hấn vệ y mũ, trực tiếp tiếp theo cách làm hay ném đến một bên trên mặt đất.

Tức khắc lư đã cốn một vòng nhi sau biến một thân thổ.

Lại soái lại..... Ấm.

Tiền lỗi nhin không được tiếp theo sờ sờ cái mũi động tác, tới hòa hoãn chính mình nhìn thấy Tô Giản này lưu loát soái khí đến quá mức soái khí thân thủ, sinh ra tim đập gia tốc.

Lơ đãng ngăm mắt bên người tiểu đồng bọn, cũng từ bọn họ trên mặt thấy đồng dạng sáng lấp lánh cùng trợn mắt há hốc mồm.

..... Quả nhiên không ngừng hấn bị soái tới rồi.

Tiền lỗi nghĩ, tức khắc cảm thấy tâm lý cân bằng rất nhiều.

Tô Giản sẽ võ công sao?

Sẽ. Cũng sẽ không.

Nàng sẽ không võ hiệp tiểu thuyết tuyệt thế kinh công, hoặc là một chương võ xuống là có thể chấn vỡ đại thạch đầu hoặc mặt khác gì đó nội lực.

Nàng sẽ, là tô thân liêm một thân ngựa chiến, ở trên chiến trường chém giết ra tới sát chiêu, cùng với mấy bộ quân quyền mà thôi.

Nếu là hiện tại ném cho Tô Giản một phen trường kích hoặc là Yển Nguyệt đao, nàng có thể lập tức thượng thủ vũ đến mạnh mẽ oai phong.

Nhưng từ sinh tử trung rèn luyện ra tới quyền cước, mặc dù bình thường cũng chiêu chiêu hướng đối phương mệnh môn, tử huyết đi. Đây đã là một loại tự nhiên hình thành phản xạ có điều kiện.

Cho nên Tô Giản ở sau khi trở về, là thực sự có hảo hảo hướng nhà mình gia gia học hai bộ quân quyền, trong đó chiêu số có chút tương tự, lại tế cứu lại trước bất đồng, nhưng ít ra có thể hơi chút giảm bớt một chút Tô Giản ra tay liền đánh gần chết mới thôi nguy hiểm tính.

Liền giống như hiện tại.

Đừng nhìn thiếu nhóm đều so Tô Giản cao, thật đánh lên tới trong quân tùy tiện phái cái binh, đều có thể đem bọn họ cấp giải quyết. Huống chi hiện tại kết cục, là đánh tân binh liền cùng đánh ngoạn nhi dường như Trấn Quốc Công?

Mềm oặt, vài cái liền toàn nằm sắp xuống.

Bất quá vừa rồi nói chơi ngoạn nhi thiếu niên bị đặc biệt “Chiếu cố” một chút, trực tiếp một cái sườn vai khom người quăng ngã, làm hẳn thể nghiệm thể nghiệm.

Vỗ vỗ tay sau, Tô Giản mới ngồi xổm nhân gia trước mặt, ngả ngón vỗ vỗ thiếu niên mặt, cười hì hì.

“Còn muốn hay không ta bồi người ngoạn nhi a? Tiểu ca ca?”

Tiểu ca ca bị rơi đầu óc mê muội, vừa nghe lời này lại đột nhiên thanh tỉnh giống nhau, vội vàng ngồi dậy, mau đến Tô Giản thiếu chút nữa liền tránh lóe không kịp, cảm động phải hẳn cái trán.

Thiếu niên tay chân cùng sử dụng từ trên mặt đất bò dậy, mang theo hẳn tiểu tùy tùng nhóm, cùng sở hữu phim truyền hình diễn giống nhau, ném xuống một câu “Chờ xem!” Liền chạy trời chết.

Tô Giản bẹp bẹp miệng, nhìn nháy mắt trống rỗng hẻm nhỏ hẻm khẩu sau, lúc này mới chậm rì rì đứng lên, nghiêng người ngoái đầu nhìn lại, nhìn về phía cho nhau nâng đứng lên Phó Nguyên bốn người, nhướng mày, “Không có việc gì đi? Muốn hay không thượng bệnh viện kiểm tra một chút?”

“Không cần, liền một chút bị thương ngoài da.” Tiền lỗi cười hì hì, nhảy lại đây cách một bước xa khoảng cách cúi đầu nhìn, thân cao chỉ miễn cưỡng đến chính mình bả vai tiếp theo điểm điểm Tô Giản, tầm tắc bảo lạ.

“Ô đại lão, nửa năm không thấy, ngài này biến hóa không nhỏ a..... Không phải là thượng Thiếu Lâm Võ Đang bế quan tu luyện trở về đi?”

Tiền lỗi sửa miệng sửa đến cực kỳ trôi chảy, nửa điểm không thích hợp đều không có.

Đỗ phi hiên cùng Triệu lân lâu không nói chuyện, nhưng biểu tình cũng mang theo tò mò, nhưng thật ra Phó Nguyên biểu tình xú xú, giống Tô Giản khảo thí khi cử nhiên chưa cho hẳn xem đáp án dường như.

“Ông nội của ta là xuất ngũ quân nhân, đi theo học hai ngày.” Tô Giản cười, không nói tỉ mỉ. Vỗ vỗ tay sau triều Phó Nguyên bọn họ dương dương cầm, vươn tay phải lòng bàn tay hướng về phía trước, bốn căn ngón tay hơi hơi uốn lượn, “Tới, giao ra bùa mạnh tiền bao.”

“.....”

Bốn vị thiếu niên, sửng sốt:.....(⊙v⊙)?????

“Đại lão, người đây là hắc ăn hắc a.....” Tiền lỗi nháy mắt đã hiểu, khổ một khuôn mặt. Đây còn không phải là trong đời sống hiện thực đoạt quái sao?!

..... Nhưng mà bọn họ chính là bị đoạt quái.....

..... Trát tâm.

..... Tạo nghiệt.

..... Không có đồng học ái.

“Nói giỡn.” Tô Giản ngược ngược thu hồi tay, đột nhiên nhớ tới đây là xã hội văn minh không phải?

Chỗ nào vẫn là lúc trước lén lút chờ quân địch vây công mỗ ở địa phương tác loạn nhiều năm sơn trại, đã đánh tới kết thúc khi sát ra tới đoạt người lao động thành quả cổ đại chiến trường.

A..... Không phải vì gì, cứ nhiên có chút hoài niệm địch đem bị hấn suất quân, truy đến gà bay chó sủa chạy vắt giò lên cổ trở lại an toàn mà sau, chỉ phía xa chính mình mắng to “Vô sỉ lão nhân”, lại bị theo bên người phó tướng Hạ Hầu tiểu tướng quân một cái xuyên vân mũi tên, bắn quay đầu khôi thượng hồng đầu anh, sợ tới mức từ trên ngựa ngã xuống dưới, chộc đến bọn họ cười to nghênh ngang mà đi cảnh tượng.

Lúc ấy,..... Thật đúng là thú vị a ~~

Tô Giản lấy lại tinh thần, cười tủm tỉm triều như cũ xú xú mặt Phó Nguyên nói, “Mau đến giữa trưa, liền mời ta ăn cơm đi.”

Sau đó? Sau đó bốn vị thiếu niên liền đi theo Tô Giản, đứng ở rớt canh bánh quầy hàng trước.

“Ta còn tưởng rằng người muốn ăn cái gì đâu, liền cái này?” Phó Nguyên mắt lé Tô Giản, vẻ mặt xú xú.

“Đúng vậy, lần trước ta liền muốn ăn.” Tô Giản một quyển thỏa mãn nhìn lão bản dựa theo nàng yêu cầu nhiều rải rau thơm cùng ớt cay, sau đó quay đầu nhìn về phía Phó Nguyên, “Các người muốn cảm tạ rớt canh bánh biết không? Bằng không ta đã sớm trực tiếp ngồi trường học ngoại xe buýt về nhà, còn có thể như vậy cơ duyên xảo hợp cùng các người gặp được, thuận tiện lại cứu các người?”

Phó Nguyên hừ nhẹ. Giữa mày tất cả đều là thiếu niên kiệt ngạo.

Xem đến Trấn Quốc Công tắm tặc.

Cũng chính là xã hội văn minh, bằng không lão phu một giây giáo người làm người.

Thiếu nữ Tô Giản cười hì hì, nội tâm..... Khụ khụ.

Vẫn là tiền lỗi có nhãn lực kính nhi. Mặc dù Tô Giản hiện tại cười hì hì, nhưng xem nàng tú khí mi một chơn, lưng liền có chút lạnh, ha ha ha ra tới vòng tròn lớn tràng, sợ Tô Giản nhảy dựng lên liền đem Phó Nguyên kia trương soái khí khuôn mặt nhỏ nhĩ cấp ấn bánh rán trong chảo dầu lạc một lạc.

Thật sự là..... Ở kiến thức quá trước mặt đáng yêu thiếu nữ cười tùm tùm tay không trao xà, một người đối bảy tám người tư thế oai hùng sau, hoàn toàn không nghi ngờ nàng sẽ không giống chính mình tưởng làm như vậy.

Tiền lỗi có thể nói là bốn người bên trong EQ tối cao, lại nhạy bén. Vừa rồi đánh người khi, hãn cũng đã cảm thấy Tô Giản tuy rằng nỗ lực thu liễm, nhưng thường thường như cũ có loại tàn khốc bạo ngược từ trên người nàng ẩn ẩn phát ra.

Ngay cả cười tùm tùm,..... Cũng có vẻ mang theo hai phân cười dữ tợn lạnh lẽo tới.

Vội chen vào hai người trung gian, thông đồng Phó Nguyên bả vai, “Nhà của chúng ta phó thiếu này không phải nghĩ một cái rót canh bánh như thế nào có thể biểu đạt này lòng biết ơn đâu, đương nhiên là muốn hợp với vài thiên đều thỉnh mới được, đúng không? Phó thiếu.”

Phó Nguyên nghe xong, trừng mắt định há mồm nói chuyện.

Miệng mới động, còn không có mở ra cơ hội đã bị tiền lỗi một phen nắm.

—— câm miệng! Liền người vẫn luôn bá bá bá!

Năm người miệng!

“Kia hành a.” Tô Giản cười hì hì, “Kia nếu không từ dưới chu bắt đầu, các người cho ta đưa một tuần bữa sáng, coi như là báo ân đi.”

Vừa vận tĩnh điểm nhi tiêu vật tiền, tìm một cơ hội đi thị nhà bảo tàng cùng hoa điều đồ cổ thị trường đi dạo.

Làm một cái đã từng lão nhân gia, nàng vẫn là thực thích đi này đó địa phương hoài niệm hoài niệm từ trước ~

Sau đó.

Sơ nhị bốn ban liền kinh rớt cằm trơ mắt nhìn không chỉ là trong ban nổi danh tiểu bá vương, ngay cả toàn bộ sơ trung bộ đều có chút danh tiếng Phó Nguyên bọn họ, cụp mi rũ mắt cấp Tô Giản mang theo một vòng bữa sáng.

Thậm chí tiền lỗi còn nháy mắt sửa miệng bắt đầu kêu Tô Giản “Đại lão”?????!!!!

..... Cái này cuối tuần đã xảy ra cái gì.....

Mà thứ tư thời điểm, chờ trung dừng cao, sơ, tiểu nhân khai giảng khảo thí thành tích toàn bộ ra lò một công bố, Tô Giản lại không cẩn thận “Vương tặc” mọi người một lần.

Cư nhiên ở niên cấp trước mười tên?!

..... Nửa năm không thấy, người tu tiên đi đi?! A?! Người đây là ăn gì?!

Nhưng ở khiếp sợ lúc sau, “Tô Giản khảo thí gian lận” lời đồn đãi lại không biết từ cái nào góc truyền ra tới.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 17 17

“Ai,..... Chính là nàng.”

“Nàng a? Thoạt nhìn không giống a.” Đồng bạn nghi ngờ thanh âm, mang theo nghi hoặc.

“Thiết, chẳng lẽ người không nghe nói qua không thể trông mặt mà bắt hình dong?” Khinh thường thanh âm.

Nếu là phóng từ trước, Tô Giản có lẽ sẽ liền đầu cũng không dám hỏi, tựa như thật sự làm cái gì chuyện trái với lương tâm giống nhau, đỏ mặt ghen ghen khuất khuất cúi đầu bước nhanh tránh ra.

Nhưng hiện tại..... Hừ hừ.

Tô Giản dừng lại chân, khẽ cười một tiếng sau hô xoay người, đem nguyên bản ở nàng sau lưng nghị luận nàng hai nữ sinh khiếp sợ. Cũng không biết là chột dạ vẫn là mặt khác nguyên nhân, tóm lại trong đó một cái ngẫm giật nhẹ một người khác ống tay áo, ý tứ là “Vẫn là đi thôi.....”

Một cái khác tựa hồ cũng không nghĩ tới Tô Giản sẽ quay đầu lại, khiếp sợ đồng thời trên mặt có chút ngượng ngùng, nhưng giây tiếp theo lại trực tiếp trừng mắt nhìn trở về. Tựa hồ có loại “Người có thể lấy ta như thế nào ý tứ ở bên trong”.

Nhưng trăm triệu không nghĩ tới, Tô Giản không chỉ là quay đầu lại cùng hai người đối diện, thậm chí còn trực tiếp đi qua.

Hai người chột dạ, trên mặt lộ ra cùng loại kinh hãi biểu tình sau, cho nhau lôi kéo xoay người rời đi. Nguyên tưởng rằng tránh ra Tô Giản liền sẽ không theo, lại không nghĩ rằng quay đầu lại nhìn xung quanh thời điểm, lại thấy người liền đi theo các nàng phía sau, lại hoảng sợ sau chạy nhanh nhanh hơn bước chân, ở trên hành lang vội vàng cúi đầu hành tẩu.

“Ai? Các người hai cái đừng đi nhanh như vậy a, làm ta thấy rõ ràng sau lưng nói người nói bậy, bịa đặt lời đồn người trông như thế nào.” Tô Giản cười hì hì, lớn tiếng nói.

Lúc này trên hành lang người không ít, lại là khóa gian nghỉ ngơi thời gian, cho nên Tô Giản này một lớn tiếng nói, nguyên bản chỉ có ba bốn thành nhân xem, hiện tại cũng biến thành bảy tám thành. Thả ở lưu ý đến là Tô Giản sau, bắt đầu cùng bên người người khe khẽ nói nhỏ, tựa hồ ở hướng còn không hiểu biết tình huống tiểu đồng bọn phổ cập khoa học.

Thấy Tô Giản hiện tại như vậy đúng lý hợp tình đi theo hai người sau lưng, kỳ thật đã có một đại bộ phận người tin tưởng nàng không có gian lận, rốt cuộc nàng biểu hiện thật sự thản nhiên không phải.

Nhưng còn có một bộ phận người tắc cầm giữ lại ý kiến, rốt cuộc đầu năm nay là phát đạt tin tức thời đại, nói không chừng khi nào liền sẽ tưởng trên mạng bát quái minh tinh nhị tam sự giống nhau, không mấy ngày người bị hại liền từ đáng thương vô cùng lệnh người đồng Tình, chuyển biến thành trả đũa bạch liên hoa lục trà kỹ nữ.

Tựa như khoảng thời gian trước mỗi vị rất có danh khí võng lộ tay bút, không phải trước luôn miệng nói chính mình văn bị sao chép, ai biết không mấy ngày lại phát hiện bị bát nước bắn tác giả, nhân gia so nàng sớm viết hai năm, tức khắc biến thành không đâu vào đâu ăn vạ sao?

Cho nên a..... Chiến đội trạm quá nhanh, vạn nhất bị vả mặt liền không hảo. Vẫn là an an tĩnh tĩnh đương cái ăn dưa quần chúng đi.

Bất quá kia hai nàng sinh tốt cuộc không giống Tô Giản như vậy có được kỳ ngộ, cho nên bản tính tương đối thành thực, cũng càng có thể khoát đi ra ngoài. Bị người như vậy được rồi chú mục lễ, lại có đường sự ở sau người đi theo, một bên chất vấn, toàn bộ hành trình đỏ mặt, cúi đầu mau hành.

Phòng chừng hôm nay này một mộ, mặc dù qua rất dài thời gian, mỗi khi đêm khuya mộng hồi thời điểm cũng sẽ cảm động vô cùng hồ thẹn cùng si nhục đi?

Rất nhiều sự, chỉ có phát sinh ở chính mình trên người thời điểm, mới có thể cảm giác được đau.

Tin tưởng mặc dù này hai nữ sinh cảm thấy hồ thẹn, cũng bất quá là vì giờ này khắc này bị người nhìn chăm chú chột dạ, cùng sau lưng nói người tiểu lời nói bị bắt được sau kinh hoảng mà cảm thấy si nhục. Lại sẽ không bởi vì “Lung tung nói người gian lận” điểm này hối hận.

Thậm chí có lẽ còn sẽ ghi hận thượng Tô Giản.

Bởi vì các nàng để ý, chỉ là chính mình.

Thực bình thường, rồi lại lệnh người cảm thấy trái tim băng giá cùng thất vọng.

Tô Giản vẫn luôn theo tới hai người chạy tiến các nàng chính mình phòng học, thấy rõ là kia nhất ban sau mới xoay người rời đi, lúc này đi học linh đã khai hỏa. Nguyên bản đứng ở trên hành lang học sinh chen chúc tiến vào phòng học, mà Tô Giản trà trộn ở trong đó, lại là nghịch hướng mà đi.

Trên đường trải qua chính mình phòng học khi, vừa lúc gặp được Phó Nguyên cùng đồ phi hiên bọn họ, chào hỏi làm cho bọn họ cấp này tiết khóa lão sư thỉnh cái giả sau, Tô Giản đường kính xuống lầu, đi trước chủ nhiệm lớp văn phòng.

“Báo cáo.”

Ở bên trong lão sư sôi nổi ngẩng đầu, thấy không phải chính mình lớp học học sinh lại lần nữa cúi đầu, chủ nhiệm lớp thấy là Tô Giản, buông trên tay mới bưng lên bình giữ ấm, gật gật đầu ý bảo Tô Giản tiến vào, ở nàg đi đến chính mình trước mặt đứng lại sau mới mở miệng dò hỏi, “Tô Giản, hiện tại đều đã đi học, là có cái gì việc gấp sao?”

“Lão sư, ngài đối ta lần này khảo thí thành tích có hay không cái gì cái nhìn?” Tô Giản trực tiếp xong xuôi hỏi, thật sự là chuyện này làm người nháo tâm đắc thực.

Lời này vừa ra, không chỉ là Tô Giản chủ nhiệm lớp sửng sốt, ngay cả nguyên bản cúi đầu chuyên chú với chính mình sự tình mặt khác lão sư cũng ngẩng đầu lên, ghé mắt lại đây.

Nói thật, Tô Giản lần này khảo thí thành tích, xác thật ra ngoài mọi người đoán trước. Giống như một con hắc mã hàng không niên cấp trước mười tên, thực sự lệnh người ghé mắt.

“Đương nhiên là cao hứng.” Chủ nhiệm lớp nghe xong Tô Giản nói sau, lập tức hiểu được là chuyện như thế nào, lộ ra trấn an cười, có vẻ ôn hòa hòa ái, “Tô Giản, người không cần đi để ý những cái đó tin đồn nhảm nhí, thân chính không sợ bóng tà không phải? Người chỉ cần tại hạ thứ khảo thí thời điểm, như cũ bảo trì hiện tại trình độ tự nhiên là có thể lấp kín những người đó miệng. Người nói có phải hay không?”

Chủ nhiệm lớp nói xong, lại không chờ đến đứng ở chính mình trước mặt thiếu nữ tán thành, ngược lại nàg dùng một loại bình tĩnh đến làm nàg hơi hơi phát mao xem kỹ ánh mắt nhìn nàg.

Lặng im hai giây sau chậm rãi mở miệng.

“Căn cứ 《trị an quản lý xử phạt pháp》 quy định, rải rác lời đồn, nói dối tình hình nguy hiểm, tình hình bệnh dịch, cảnh tình hoặc là lấy mặt khác phương pháp cố ý nhiều loạn công cộng trật tự, chỗ 5 ban ngày thượng 10 ban ngày hạ câu lưu, cũng chỗ 500 nguyên dưới phạt tiền; tiết so nhẹ, chỗ 5 ban ngày hạ câu lưu hoặc là 500 nguyên dưới phạt tiền.”

Dừng một chút sau Tô Giản khước miệng nhẹ cong, “Giống ta loại sự tình này đương nhiên là phi thường phi thường tiểu nhân tình tiết, cho nên theo đạo lý sẽ không dùng đến trị an quản lý xử phạt pháp, nhưng, như thế bị lời đồn thương tổn đã hoạn có rất nhỏ bệnh trầm cảm, cũng tạm nghỉ học nửa năm một lần nữa học lại học sinh..... Lão sư người cảm thấy thích hợp trị an quản lý xử phạt điều lệ không?”

Văn phòng. Lặng im.

Chủ nhiệm lớp cũng sững sốt, ngay sau đó có chút tức giận.

Rốt cuộc Tô Giản hiện tại có thể nói là ái làm trò toàn bộ văn phòng mặt khác lão sư mặt, chưa cho nàng mặt mũi a. Mày tức khắc liền nhú lại, lại xuất khẩu ngữ khí rõ ràng cũng đè nặng hỏa khí.

“Tô Giản, bộ phận đồng học xác thật có trong lời nói thiếu hụt, nhưng lại không có nghiêm trọng đến người nói quản lý điều lệ đi? Chuyện này ta ý tứ là không cần đi để ý tới nó, xử lý lạnh tương đối hảo. Người không có đã làm liền không cần chịu những cái đó tin đồn nhằm nhĩ ảnh hưởng.”

“Ba người thành hồ, lời đồn nhưng giết người.” Tô Giản nửa phần không lùi, “Lão sư, ta nửa năm trước gặp này đó, đã bị “Sát” một lần. Hiện tại có thể một lần nữa đứng lên, lại lần nữa đứng ở người trước mặt trung gian ta sở trải qua, tuyệt không phải người có thể tưởng tượng.”

Tô Giản dừng một chút, cau mày, đệ nhất ở “Trở về” sau lộ ra đau kịch liệt biểu tình.

Chậm rãi há mồm.

“Ta không nghĩ lại bị ‘sát’ một lần.”

“Nếu lão sư người, hoặc là trường học không thể vì ta chính danh, ta đây chỉ có thể thông qua pháp luật con đường tới bảo hộ chính mình. Phỉ báng tội, xâm phạm danh dự tội, mặc dù không có kết quả ta cũng sẽ đánh.”

Tô Giản thanh âm không lớn, cũng chưa thiết tư bên trong, nàng chỉ là từng câu từng chữ, bình tĩnh đang nói dự tính của nàng.

Nhưng liền bởi vì như vậy, có vẻ càng thêm chân thật, cũng càng thêm không dung con tin nghi nàng lời nói thật giả.

Trong văn phòng mặt khác lão sư, bao gồm Tô Giản chủ nhiệm lớp dần dần thu hồi “Cái này học sinh hoàn toàn là ở uy hiếp” luận điệu, bắt đầu nghiêm túc nhìn về phía nàng.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong văn phòng an tĩnh đến rốt căn châm đều nghe thấy.

—— “Nói đúng.”

Lược hiện già nua thanh âm từ văn phòng cửa truyền đến, dẫn tới mọi người cùng Tô Giản hơi kinh sau, hướng cửa nhìn lại.

Thế nhưng là hiệu trưởng cùng dạy dỗ chỗ chủ nhiệm, cùng với..... Phó Nguyên bốn người.

Nhưng so sánh với hiệu trưởng cùng dạy dỗ chỗ chủ nhiệm thân nhiên, Phó Nguyên bốn người ở cùng Tô Giản đối thượng trước mắt, lại có chút xấu hổ cùng áy náy. Theo bản năng dời đi mắt.

“Hiệu trưởng, chủ nhiệm.” Chủ nhiệm lớp từ vị trí thượng đứng lên, cùng mặt khác lão sư giống nhau.

Hiệu trưởng xoa xoa tay, ý bảo “Không cần trạm, tùy ý” sau, một bên chậm rãi đi vào tới, một bên cười nhìn về phía Tô Giản, “Tô đồng học, người ý kiến ta hiểu được. Vườn trường loại này lời đồn đãi rải rác xác thật hẳn là được đến coi trọng cùng chinh đồn. Người yên tâm, chúng ta ngày mai liền sẽ công đạo sở hữu lớp chủ nhiệm lớp, đối chính mình lớp tiến hành chinh đồn, cũng nghiêm khắc phê bình tản lời đồn người. Người xem..... Như vậy được không?”

Tô Giản nghe xong, hướng hiệu trưởng trình trọng khom lưng, này nghiêm túc nghiêm túc thái độ, lệnh người ghé mắt động dung.

Đương nàng một lần nữa đứng thẳng, ngẩng đầu nhìn về phía hiệu trưởng sau, chậm rãi mở miệng.

“Cảm ơn hiệu trưởng, hy vọng ta là cuối cùng một cái lời đồn người bị hại.”

Dừng một chút.

“Sẽ không lại có những người khác..... Đã chịu loại này thương tổn.”

Vẫn luôn đứng ở văn phòng ngoại, từ lúc bắt đầu liền không mặt mũi tiến vào bốn người nghe xong, trong lòng áy náy càng sâu.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 18 18

Gần nhất Tô Giản cảm thấy chính mình nhất định ở trong lúc vô tình cứu vớt một con ốc đồng cô nương.

Mỗi ngày sớm tới tìm trường học nhất định có thể từ trong ngăn kéo thấy một lọ tiên nãi, trên thân bình còn có hơi mỏng bọt nước tử, vừa thấy liền biết mới bỏ vào đi không bao lâu. Chờ cơm trưa sau khi kết thúc trở lại phòng học, trong ngăn kéo lại nhất định sẽ nhiều ra các loại ngon miệng tươi ngon tiểu bánh kem hoặc là kẹo.

Tình huống như vậy đều duy trì hơn một tuần, mang về nhà cấp trong nhà tiểu đệ ăn, đối phương một bên hưởng trong miệng tắc một bên oán giận, còn như vậy hội trường béo.

Tô Giản cười tủm tỉm biểu hiện kia cảm tình hảo, từ nhỏ đồ vong ân bội nghĩa biến thành tròn vo Husky, cũng là rất thú vị.

Có lẽ về sau còn có thể chơi một chân đá qua đi, thử xem mặc năm có thể lăn rất xa trò chơi?

Sợ tới mức Tô Mặc chạy nhanh đem chuẩn bị một người “A ô” toàn nuốt khu rừng đen, cười đến vẻ mặt lấy lòng phân nhà mình đại tỷ một nửa.

Sau đó lại tiểu chân chó lộc cộc chạy tới phòng bếp đảo ly đồ uống.

Chắc chắc chắc, nếu là sinh ở cổ đại, nhà mình đệ đệ phỏng chừng không phải là cái gì thẳng thắn.

Trần Quốc Công nhìn Tô Mặc bóng dáng, tấm tắc.

Gian lận sự tình ở các ban ban chủ nhiệm từng người triệu khai ban sẽ, nghiêm túc phê bình loại này nghe nhằm đồn bậy bắt lương không khí sau, cũng cảnh cáo mọi người không thể lại chế tạo loại này không có căn cứ cách nói.

Phút cuối cùng chủ nhiệm lớp lời nói thấm thía tỏ vẻ, các người đã không sai biệt lắm đều vượt qua mười bốn một tuổi, nếu là nhân gia nghiêm túc truy cứu lên, chính là có thể trực tiếp trên pháp luật thấy.

Cho nên trận này hư hư thực thực gian lận phong ba, cũng cứ như vậy bình ổn. Mà đồng dạng, cũng lại không ai dùng khác thường ánh mắt xem Tô Giản, càng chưa nói tới sau lưng nghị luận.

Tô Giản không chỉ có chút cảm khái, nếu là nửa năm trước chính mình có thể như vậy, có lẽ cũng sẽ không tạo ngộ những cái đó lệnh người không thoải mái sự tình.

Nhưng lại tưởng tượng, như không có này đó tiền căn, hệ thống lúc ấy cũng sẽ không chọn lựa đến nàng không phải?

Rốt cuộc lúc ấy chính mình, thành thật nghe lời không nói, còn thực nhút nhát gan.

Cho nên có lẽ đây là “Nhân quả” đi.

Cảm tạ kia mười năm kỳ ngộ, mới có thể có hiện tại lại một lần cơ hội.

Bất quá vị này “Ốc đồng cô nương” vẫn là muốn tìm được là của ai, nhưng thấy là Phó Nguyên hướng chính mình bàn học phóng tiểu bánh kem khi, vẫn là có chút kinh ngạc.

“Ân hừ.” Tô Giản dựa vào ở phòng học cửa sau cạnh cửa, cười như không cười thưởng thức bên trong thiếu niên bị trảo bao sau, kinh ngạc quay đầu lại biểu tình, trêu chọc chậm rì rì mở miệng, “Ta còn tưởng rằng là ‘ ốc

đồng Phương cô nương ', không nghĩ tới cư nhiên là ' ốc đồng tiểu thiếu niên '."

Phó Nguyên ánh mắt hơi hơi lập loè, chống chính mình ngạo khí hơi ngưỡng cảm quật cường trạm chỗ đó, "Người đừng nghĩ quá nhiều, không phải ta một người ra tiền mua, là chúng ta bốn cái cùng nhau,..... Tính toán mua được sơ trung tốt nghiệp."

"Kia như thế nào không biết xấu hổ." Tô Giản cười hì hì đi vào đi, trải qua Phó Nguyên khom lưng từ chính mình trong ngăn kéo lấy ra hôm nay.

Ân. Bánh kem phô mai. Mặt trên còn cố ý làm ra miêu từ phía trên lưu quá hoa mai chân nhỏ ẩn.

Mặc dù là cách plastic đóng gói hộp, cũng có thể ngửi được bên trong thơm ngọt hương khí.

Phó Nguyên đứng ở chỗ đó, nhìn lên Tô Giản. Đãi Tô Giản quay đầu nhìn về phía chính mình khi lại mau một bước quay mặt đi, treo đôi mắt xem nơi khác.

Lệnh Tô Giản cảm thấy có chút buồn cười, không chỉ có nhịn không được tưởng đậu một đậu, "Mấy ngày nay đều thu được ăn ngon..... Người không phải là đột nhiên đã thích ta đi?!"

Ra vẻ kinh ngạc.

Thiếu niên đại kinh thất sắc quay đầu lại, "Sao có thể! Mấy ngày nay đều là chúng ta bốn cái thay phiên đưa!"

"Nga ~~~" kéo trường âm điệu, "Đó chính là các người bốn cái đều đã thích ta?!"

“.....” Thiếu niên lạnh nhạt mặt, cự tuyệt cùng Tô Giản nói chuyện một giây đồng hồ.

..... Có thể yếu điểm nhi mặt sao?

“Nói giỡn.” Tô Giản cười hì hì, “Ta còn tưởng rằng bỗng nhiên chỉ gian chính mình tràn ngập mị lực đâu.”

..... Cái loại này đồ vật ở trên người của người là không có, chỉ còn hung tàn mà thôi.

Yên lặng chửi thầm.

“Phiền toái người chuyện này nhi.” Tô Giản cười đối Phó Nguyên nói.

“..... Cái gì.”

“Người cầm cái này đi nhà ăn thối tiền lẻ lỗi bọn họ, cho ta lưu cái bàn nhi, ta chờ hạ lại đây.”

Phó Nguyên không nói chuyện, chỉ tiếp nhận bánh kem phô mai yên lặng gật gật đầu.

Chờ trở lại nhà ăn thời điểm tiền lỗi bọn họ đã hỗ trợ đánh hảo cơm trưa, vị trí cũng lưu hảo. Với trong đám người bốn mắt tương tiếp sau triều Phó Nguyên vẫy tay, ý bảo hẩn lại đây, chờ đến gần mới thấy trên tay hẩn còn cầm bánh kem, hơi kinh ngạc, “..... Bị phát hiện lạp?”

Một câu làm chuyên tâm chọn ớt xanh đỏ phi hiên, cùng với ăn canh Triệu lân lân nghe xong, đều ngẩng đầu, nhìn về phía Phó Nguyên.

“Ân, kêu ta lấy lại đây, chờ xuống dưới tìm chúng ta.” Phó Nguyên nhìn nhìn chính mình tiểu đồng bọn, trên mặt biểu tình ngơ ngác, nhìn qua thế nhưng khó được cảm thấy có chút ngoan.

Buổi sáng là tìm nhận thức người, cho tiền mỗi ngày sớm một chút đến trường học đem tiền nải phóng Tô Giản bàn học trong ngăn kéo. Giữa trưa bánh kem kẹo trái cây linh tinh, còn lại là thừa dịp buổi sáng khóa thưởng xong, tất cả mọi người đều vội vàng đi nhà ăn ăn cơm thời điểm, bốn người trung trong đó một cái thay phiên phóng.

Dù sao có người hỗ trợ mức cơm.

Mỗi ngày như thế.

Ai sẽ nghĩ đến người hôm nay liền cố ý trước rời đi phòng học, bọn người đi hết ở một bên miêu ngồi canh đầu. Lúc này mới bắt vừa vặn.

Tiền lỗi rất là ghét bỏ, cư nhiên một chút kỹ thuật hàm lượng đều không có, tấm tắc thở dài lắc đầu sau, vô cùng đau đớn nhìn Phó Nguyên, “Một người vẫn là đội ngũ chủ lực đầu, cư nhiên một chút phản trình sát năng lực đều không có.”

Phó Nguyên nghe xong, khẽ gãi hần một tiếng.

Nhưng thật ra Triệu lân lâu buông canh chén, nghĩ nghĩ đứng dậy, “Kia phỏng chừng nàng còn không có mức cơm, ta đi cho nàng mua một phần đi.”

Ba người gật gật đầu.

Chờ Tô Giản mua đồ vật, xách theo bao nilon ăn cơm đường tìm được Phó Nguyên bọn họ sau, ở tiền lỗi ân cần ý bảo trung ngồi xuống, nhìn nhìn bãi ở chính mình trước mặt cơm trưa, lại ngẩng đầu nhìn xem bốn người, cười, “Cho ta?”

Gật đầu gật đầu.

“Cảm tạ.” Tô Giản nửa điểm không ngưng ngừng, từ bao nilon lấy ra vại trang đồ uống, nhất nhất đưa cho Phó Nguyên bọn họ, “Trường học quây bán quà vật người quá nhiều, thật nhiều người không hảo hảo ăn cơm trưa đều ở mua bánh mì gì đó, ta liền đi tự động buôn bán cơ thượng cho các người một người mua bình đồ uống.”

Một mặt nói, một mặt kéo ra kéo hoàn, cười xem còn có chút ngốc bốn người, “Ta biết các người là đối trước kia sự cảm thấy ngưng ngừng, dùng phương thức này tới xin lỗi.”

“Bất quá tặng nhiều như vậy thiên cũng đủ rồi, hôm nay này đồ uống coi như ta đáp lễ. Xem như thừa các người xin lỗi, mặt sau..... Cũng cũng đừng tặng.”

“Đều là vị thành niên, không thể uống rượu, liền cái này mang theo đi?” Tô Giản hơi cử, nhìn về phía bốn người.

Tiền lỗi cùng mặt khác ba người nghe xong, lẫn nhau nhìn xem lẫn nhau sau, từ tiền lỗi phụ trách mở miệng, “Người..... Không tức giận lạ?”

Tô Giản nghĩ nghĩ, cười.

“Nếu là đối một loại tình huống,..... Có lẽ mặc dù các người cùng ta xin lỗi ta cũng sẽ không tiếp thu, hơn nữa sẽ cùng các người cả đời không qua lại với nhau. Nhưng hiện tại sao.....”

Nàng đã liền sinh tử đều đã trải qua quá, này đó quay đầu lại lại xem. Cũng bất quá là uống một ngụm cay hầu rượu, nhìn nhau cười to là có thể quá khứ “Việc nhỏ”.

Đã từng không bỏ xuống được, xem không khai. Cũng bất quá là đã qua đi đã trải qua.

Có thể thân nhiên quay đầu, có thể bắt tay giảng hòa. Có thể trời cao biển rộng.

Không hơn.

“Các người coi như ta là..... Cười diệt ân thù đi?” Tô Giản cười cười, hơi giơ đồ uống, chờ bọn họ, “Như thế nào?”

Các thiếu niên lại lẫn nhau xem một cái, thế nhưng từ Tô Giản trên người cảm thấy một loại hào hùng tới, ngay sau đó cười sôi nổi mở ra chính mình trước mặt uống phẩm, chạm vào ở bên nhau.

Có vài giọt đồ uống sái lạc ra tới, giọt nước có nho nhỏ bọt khí ở sôi trào, với nghiêng chiếu tiến vào dương quang chiếu rọi hạ, thế nhưng có vẻ tốt đẹp lại ấm áp.

“Kia chờ hạ chúng ta đem bánh kem phân tới ăn đi?” Tiền lỗi ở tất cả mọi người đều uống một ngụm đồ uống sau đề nghị.

“Nga xin lỗi nga, ta chính là lấy tới cấp các người nhìn xem, không tính toán cùng các người cùng nhau ăn nha ~” Tô Giản cười hì hì, khi dễ nháy mắt mộng bức, trăm triệu không nghĩ tới còn có loại này tao khí thao tác các thiếu niên.

“Ta muốn lấy lại đi uy thực nhà ta tiểu đệ..... Các người có ý kiến?”

“.....”

..... Không ý kiến không ý kiến, ngài là đại lão ngài định đoạt.

Chúng thiếu niên đồng thời lắc đầu, chờ dừng lại sau cho nhau nhìn xem lẫn nhau, lại lại lần nữa nở nụ cười.

Lúc này đây, từ trước quá vắng, xem như theo này cười toàn bộ hướng rớt.

—— “Lừa các người..... Cùng nhau ăn đi, ốc đồng các thiếu niên ~”

Tô Giản lười biếng cười nói.

Đêm khuya, tinh quang lộng lẫy. Duệ đế đứng xem tinh trên đài ngửa đầu nhìn không trung, không biết là ở tiếp theo ngắm phong cảnh trầm tư, cũng hoặc đơn thuần phát ngốc.

Tối nay vô nguyệt, nhưng lại có rất nhiều ngôi sao, chợt lóe chợt lóe, đảo cũng có vẻ này yên tĩnh rét lạnh bóng đêm có chút náo nhiệt.

Gió đêm thổi quét, duệ đế nhĩ bên mái một lộn tóc hơi hơi phát động.

Mặc mắt quạ phát mảy rậm, phác hoạ ra một bộ nùng mặc vẽ tranh thủy mặc cuốn, cổ hậu mà lịch sự tao nhã. So với dung mạo, đế vương quanh thân kia cổ xa cách đậm mặc cảm giác càng chọc người để ý, hơn nữa vị cư địa vị cao gần như ba mươi năm sở rèn luyện ra tới uy áp cảm, làm hấn xuất chúng dung mạo càng hiện ra một loại khí chất vàng sáng tới.

Chỉ là thái dương thượng, hỗn loạn một chút bạch sương, đó là suy nghĩ quá nặng, tâm tư kín đáo người, tổng hội lộ ra một chút sơ hở. Nhưng mà lại nửa phần không hiện già nua, phản thêm một loại cơ trí cùng thành thực mị lực tới.

Khâm Thiên Giám ở một bên xa xa thấy như vậy duệ đế, trong lòng thế nhưng hơi cả kinh.

Nhiên ngay sau đó vội áp chế nào đó bất kính ý tưởng bước nhanh tiến lên, hấn xem như nhìn trước mặt người sơ đẳng đại bảo đến nay, số ít mấy cái cận tồn lão nhân. Tính tính toán năm đó Thiếu Đế cũng đã năm gần bất hoặc, mà hấn, cũng đã sớm năm cận cổ hi.

Lại nói tiếp, duệ đế tướng mạo khí độ, thật sự không giống như là cái đế vương.

Này đều không phải là nói kim thượng không có đế vương chi tướng, mà là..... So với đế vương chi tướng, kim thượng càng mang chút không nhiễm hồng trần “Tiên gia khí phách”.

Vô dục vô cầu, thanh tâm giữ thân trong sạch.

Mới vừa xa xa thấy hắc này với trong gió đêm sừng sững đài cao, tay áo rộng bị gió đêm hơi hơi cổ lấy phần phật, thế nhưng sinh ra giây tiếp theo kim thượng liền sẽ phi thăng vớ vẫn tới.

“Bệ hạ.” Khâm Thiên Giám đến gần hành lễ, “Xem tinh bảo cuồng phong đại, bệ hạ phải bảo trọng long thể.”

Duệ đế nghe xong, cách một lát sau mới hơi hơi nghiêng mắt, nhìn về phía Khâm Thiên Giám, thuần hắc thâm thúy trong mắt lẩy dánh một chút ý cười cùng trạch nhuận, “Không sao, bất quá đêm khuya mộng hồi, mơ thấy niên thiếu khi Trấn Quốc Công mang trẫm đến nơi đây tới xem ngôi sao sự. Ngủ không được, liền lên đi một chút.”

“.....” Đó là ngài ngủ không được?

Khâm Thiên Giám hơi hơi cúi đầu khom người, yên lặng không nói gì mắt trợn trắng nhì.

—— hình như là bởi vì ngài ăn Trấn Quốc Công trộm từ phố phường thượng mang về tới đường hồ lô, bị thái sư thái phó trao bao, phạt ngài sao chép một trăm biến quốc luận. Sau đó Trấn Quốc Công trong lòng băn khoăn, trộm đi tìm đêm khuya còn ở chép sách ngài, sau đó hai người chạy xem tinh đài tới nướng khoai lang sao?!

Không cần đem rõ ràng thực đậu bí sự, nói được như thế ẩm áp tràn ngập thân tình a uy!!

Khâm Thiên Giám tưởng tượng đến hừng đông sau đến xem tinh đài thấy đài trung gian có cái châm tần sườn ẩm đôi, cũng ở sai người nỗ lực rửa sạch như cũ để lại hắc dấu vết mặt đất khi,..... Mặc dù qua mau ba mươi năm cũng tưởng mặt đen nín thở.

Hừ! Xứng đáng bị Bàng thái sử múa may giày trượt!

Nên!

Mỗi lần gặp được như vậy gà bay chó sủa cảnh tượng, Khâm Thiên Giám liền ở trong lòng chửi thầm: Đánh! Hung hăng đánh! Nhìn người hùng.

“Lại nói tiếp, nơi này nguyên bản có cái dấu vết,..... Hiện tại cũng không có.” Duệ đế quay đầu lại, nhìn không biết đã sửa chữa quá bao nhiêu lần mặt đất, đạm cười mở miệng.

Đúng vậy..... Ngài cũng càng thêm không có nhân khí, khí chất sắp thành tiên.

Khâm Thiên Giám cảm khái.

Thái sử Trần Quốc Công còn ở khi, kim thượng còn có chút người mùi vị, sẽ yên lặng sinh hờn dỗi, sẽ phiên Trần Quốc Công xem thường nhi, còn sẽ thực thưởng thức xem thái sử trượt Trần Quốc Công, Hạ Hầu tiểu tướng quân yên lặng cắm vào tới chỗ, mà thượng thư lệnh thì tại một bên vô cùng đau đớn chỉ vào Hạ Hầu tiểu tướng quân nói “Gia môn bất hạnh”.

Suy nghĩ một chút..... Cũng là một mặt muốn mỉm cười, một mặt..... Lược cảm lệ ý.

“Khâm Thiên Giám.” Duệ đế đột nhiên ra tiếng.

“Ờ.”

“Trẫm nhớ rõ, trước kia Trấn Quốc Công mắng người khi, người đều sẽ không cãi lại. Nhưng đối mặt những người khác, lại bất đồng.” Duệ đế hơi hơi nghiêng người, đạm cười, “Trẫm rất tò mò, đây là vì sao?”

Vị này Khâm Thiên Giám, chính là năm đó liền đối mặt Bàng thái sư cũng từng tranh đến hồng quá mặt. Cho nên hẳn cũng không cho rằng Khâm Thiên Giám là thật sợ Trấn Quốc Công.

Khâm Thiên Giám do dự một chút, mới chậm rãi mở miệng, “..... Bệ hạ nếu không hỏi, có lẽ..... Thần sẽ đem bí mật này mang tiến trong quan tài.”

“Nga?” Lời này đến làm duệ đế càng thêm tò mò.

“Trấn Quốc Công..... Ở tiên đế khi,..... Đảo cũng không bệnh nhẹ. Thiên quan võ tướng, diêm lành Bạch Hồ tinh.”

“Nhưng sau khi trở về..... Nhưng thật ra có vẻ..... Bất đồng rất nhiều.”

“Bất đồng?” Duệ đế đôi mắt hơi ngưng, không biết vì sao thế nhưng cùng trong khoảng thời gian này chính mình lục tục mơ thấy quái đản cảnh tượng liên hệ ở cùng nhau, “Như thế nào bất đồng?”

“Thần nói không tốt. Bất quá.....”

Khâm Thiên Giám giương mắt nhìn duệ đế liếc mắt một cái, một lần nữa cúi đầu.

“Gần nhất bệ hạ trên người cũng xuất hiện, khái hoàn hồi triều sau Trấn Quốc Công trên người..... Tương tự khí.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 19 19

Dựa theo mỗi học kỳ lệ thường, khai giảng khảo thí thành tích xuống dưới không lâu liền sẽ tiến hành lớp ban cán bộ tuyển cử, cùng đổi vị trí.

Cho nên niên cấp trước mười tên, lớp trước năm tên thành tích Tô Giản, cư nhiên cũng có một ngày biến thành “Ban cán bộ người được đề cử” chỉ nhất, thật là làm người khác thấy có loại đang xem thảo căn nghịch tập phim bộ ảo giác.

Ngay cả gần nhất, vô luận các khoa khoa nhậm lão sư, cùng lớp bất đồng ban, đều ở dùng Tô Giản làm chính diện đốc lòng giáo tài, khích lệ lớp học đồng học.

Rất có một loại “Nàng đều có thể làm được đến, chẳng lẽ các người liền làm không được sao?!” Kịch tướng ở bên trong, mặt sau còn không quên bổ sung một câu, “Nhân gia nửa năm trước khảo thí thành tích, chỉ miễn cường chen vào niên cấp trước một trăm danh mà thôi!”

..... Tô Giản một chút không cho rằng lão sư đây là ở khích lệ nàng. Mỗi khi loại này cảnh tượng xuất hiện khi, liền nhin không được tưởng mặt vô biểu tình mặt cá chết, trầm mặc mà chống đỡ.

Chủ nhiệm lớp liền kém làm nàng ở ban sẽ thượng chia sẻ một chút nàng tại đây nửa năm tự học trong lúc nội, là như thế nào “Đầu treo cổ trùy thứ cổ” học tập kinh nghiệm. Còn cố ý đem Tô Giản chuyên môn gọi vào trong văn phòng, ở mặt khác lão sư cũng dựng lỗ tai nghe thời điểm, có nghiêm túc thảo luận cùng kiến nghị quá.

Nhưng bị Tô Giản mặt vô biểu tình trả lời bốn chữ sau, đánh mất ý niệm.

“..... Người là nói..... Người liền bồi thư?” Chủ nhiệm lớp hỏi.

Tô Giản yên lặng gật đầu, lặp lại. “Liền học bằng cách nhớ.”

“Cái này..... Không có mua mặt khác luyện tập đề, hoặc là thỉnh gia giáo, linh tinh sao?” Chủ nhiệm lớp mặc mặc, lại nhin không được hỏi.

Tô Giản lắc đầu.

Mặt khác một trương bàn làm việc lão sư nghe xong, nhin không được cười một tiếng sau mở miệng đối Tô Giản chủ nhiệm lớp nói, “Trần lão sư, ngài cũng đừng hỏi. Phòng chừng..... Người tô đồng học này học tập phương pháp là bảo mật đâu?”

Khẩu khí lược toan, mang chút chèn ép cùng châm ngòi. Nàng là tam ban chủ nhiệm lớp, lần này khai giảng khảo thí, nàng lớp học thành tích tốt nhất học sinh đều mới niên cấp thứ mười ba danh, liền một cái chen vào trước mười tên đều không có. Lớp bình quân phần phân trực tiếp xếp hạng sơ nhị ban đuôi xe thượng.

Chủ nhiệm lớp mở hộp khi, còn bị điểm danh mắng cho một trận.

Tuy rằng lần này khai giảng khảo thí thành tích cũng không ảnh hưởng tiền lương, nhưng cũng là một lần đối học sinh ở nghỉ trong lúc hiểu rõ, cũng ảnh hưởng nàng ở lãnh đạo trước mặt ấn tượng phân a.

Đến lúc đó bởi vì cái này làm cho không được đến mỗi năm ưu tú giáo viên bình chọn, đó chính là ảnh hưởng tiền đồ.

Tuy rằng nàng cũng thực oán giận, học sinh nghỉ trong lúc làm cái gì, là ngoạn nhi vẫn là ở học tập nàng như thế nào biết. Nói nữa chẳng lẽ còn có thể 24 giờ tra cương sao? Nhưng đều là chủ nhiệm lớp, mặt khác ban cũng chưa rút nhiều ít, liền nàng mang ban rút, đây là vấn đề.

Nếu là chờ kỳ trung khảo thí, nàng ban bình quân phân còn không có tăng lên, đến lúc đó đừng nói bình chọn ưu tú giáo viên, ưu tú chủ nhiệm lớp gì đó cũng chưa chính mình phân.

Khi đó ảnh hưởng chính là tiền lương. Cũng bởi vì như vậy, không chỉ là nàng, ngay cả trong văn phòng mặt khác lão sư không phải cũng là làm bộ ở nghiêm túc làm chính mình trên tay sự, trên thực tế lỗ tai cũng là dựng sao?

Bất quá chính là ngoài miệng không nói, lại làm nàng tới làm cái tên xấu xa này mà thôi.

Tam ban chủ nhiệm lớp ngẫm bĩu môi, rất là khinh thường loại này “Tưởng lại không dám nói” hành vi.

Không giống nàng, có cái gì nói cái gì. Ngay thẳng chút thật tốt.

Tô Giản chủ nhiệm lớp nghe xong, trong lòng không cao hứng cho lắm. Nhưng loại này không cao hứng cũng không phải bởi vì Tô Giản, mà là tam ban vị này lão tự cho là chính mình cao nhân nhất đẳng, muốn so người khác ưu tú nói như rồng leo, làm như mèo mửa chủ nhiệm lớp.

Tuy rằng nàng là có chút cảm thấy Tô Giản là có một bộ học tập phương pháp, không muốn chia sẻ. Nhưng này làm sao vậy? Chia sẻ là người ta nguyện ý, chẳng phân biệt hưởng cũng không nên liền cho rằng người keo kiệt không nên đi?

Rốt cuộc hiện tại báo cái hảo một chút lớp học bố tức đều so giống nhau thu phí cao, vì cái gì? Còn không phải bởi vì nhân gia dạy học phương pháp không giống nhau, càng có thể bị học sinh tiếp thu không phải sao?

Chẳng lẽ tam ban chủ nhiệm lớp cũng có thể dùng này phúc biểu tình, chạy người trước mặt đi toan cái gì, “Ta biết người có một bộ dạy học phương

pháp, chính là không nghĩ nói cho ta bái ~ tính tính, thật là keo kiệt” nói như vậy?

Không phun vẽ mặt nước miếng ngôi sao đều tính tốt.

Còn không phải cảm thấy chính mình hiện tại đối mặt chính là tiểu hài tử, cho nên thái độ liền mang theo càng nhiều không sao cả mà thôi sao?

Chỗ nào tới mặt.

Chủ nhiệm lớp lý đều không nghĩ lý tam ban chủ nhiệm lớp, chỉ ngẩng nàng liếc mắt một cái sau một lần nữa nhìn về phía đứng ở chính mình trước mặt Tô Giản, ôn thanh, “Không quan hệ, không nghĩ chia sẻ liền chẳng phân biệt hưởng, kỳ thật người nói không ngừng ngậm nga cũng là một loại phương pháp, lão sư sẽ ở khai ban sẽ thời điểm cho đại gia đơn giản đề nghị một chút, không thành vấn đề đi?”

Mặt sau một câu là dò hỏi Tô Giản.

Tô Giản gật gật đầu. Nàng làm một cái ở trên triều đình đứng gần bảy năm người, vừa rồi tam ban chủ nhiệm lớp lời nói có ẩn ý ý tứ còn không đến mức nghe không hiểu. Nhưng nàng cũng không tính toán nói điểm cái gì.

Rốt cuộc..... Đây là lão sư chi gian sự, nàng một cái “Ngoan học sinh” quản này đó làm gì.

Ngoan học sinh:

Nhưng rồi đi trước Tô Giản tựa hồ là nghĩ đến gì đó dừng lại bước chân, một lần nữa nhìn về phía chủ nhiệm lớp, “Lão sư, chính là lần này tranh cử ban cán bộ sự, ta có thể bỏ quyền sao?”

Chủ nhiệm lớp sững sốt, trở thành chủ yếu ban cán bộ, đó là có thể thêm phân, hơn nữa này bộ phận học sinh, vinh dự cảm cũng sẽ cường một ít.

Là chuyện tốt nha.

“Vì cái gì? Là sợ hãi chậm trễ học tập? Vẫn là sợ không đảm đương nổi?” Chủ nhiệm lớp cười, suy nghĩ một chút Tô Giản từ trước tính cách cùng thành tích, trong lòng nhiều ít cũng có một ít hiểu rõ.

Hắn là trước nay không đương quá ban cán bộ, mặc dù hiện tại tính cách rộng rãi buông ra rất nhiều, nhưng rốt cuộc vẫn là cái hài tử. Sẽ luống cuống là hắn là.

“Không quan hệ, đây là một lần rèn luyện cơ hội, hơn nữa về sau nếu là gặp được khó khăn, cũng có thể tìm lão sư hỗ trợ nha, còn có cái gì hảo lo lắng đâu.”

“.....” Không, ta chỉ là cảm thấy như vậy về sau ở lớp học thượng ngũ gà ngũ gặt, hoặc phạm sai lầm gì đó, ngài mặt mũi thượng không quá đẹp mà thôi.

Rất có tự mình hiểu lấy, lúc trước lão khí đến Thiếu Đế mặt đen Trần Quốc Công yên lặng chửi thầm.

Lại tại đây sự kiện thượng cùng chủ nhiệm lớp xả vài phút sau, mới rốt cuộc làm đối phương đáp ứng rồi chính mình tranh cử bỏ quyền yêu cầu sau, một quyền thỏa mãn ra văn phòng.

Chờ một lần nữa trở lại sân thể dục thượng, vừa lúc đánh chuông tan học, thể dục lão sư tiếp đón còn ở sân bóng rổ thượng đánh bóng rổ Phó Nguyên bọn họ sau, khiến cho thể dục uỷ viên phụ trách đem thiết bị thu thập, tùy ý nói thanh tan học, liền thanh thoi thay hồi văn phòng đi, lấy lên xe chìa khóa chuẩn bị tan tầm.

Xem đến về hưu lão cán bộ Tô Giản mắt trông mong nhìn hừ tiểu khúc thể dục lão sư, hảo sinh hâm mộ.

Có lẽ đương thế dục lão sư này hạng nhất, có thể hoa đến chính mình nhân sinh mục tiêu trung?

Trần Quốc Công nghiêm túc tự hỏi.

“Đại lão, người hiện tại mới trở về a? Chủ nhiệm lớp tìm người làm gì?” Tiền lỗi cùng mặt khác ba con đem bóng rổ giao, cười hì hì đến gần Tô Giản, một hàng năm người cùng nhau về phòng học.

Tô Giản ước chừng là thượng đến một nửa bị chủ nhiệm lớp kêu đi, thế dục lão sư nửa điểm ý kiến không có, toàn bộ hành trình cười tùm tùm.

Rất cuộc, từ nhỏ học được cao trung, thế dục môn học này thật sự là quá dễ dàng bị mặt khác chính khoa lão sư tham ô. Thế dục lão sư còn rơi vào nhẹ nhàng, không chỉ có không tức giận trong lòng còn mỹ tư tư.

“Nga, chính là hỏi ta có hay không cùng đại gia chia sẻ, còn có ban cán bộ tranh cử sự.” Tô Giản một mặt về phía trước đi, một mặt nói chuyện phiếm.

“Người muốn tham gia? Kia chờ hạ chúng ta mấy cái có thể cho người kéo kéo phiếu a.”

Hôm nay thứ tư, buổi chiều đệ tam tiết khóa là ban sẽ thời gian, khai xong ban sẽ liền có thể tan học về nhà. Ngày khai giảng khảo thí thành tích đã toàn bộ xuống dưới, tưởng cũng biết hôm nay ban sẽ chủ đề không ngoài chính là tranh cử ban cán bộ, một lần nữa an bài chỗ ngồi cùng học tập nghiên cứu và thảo luận này tam hạng sao.

Đến nỗi các khoa khóa đại biểu, đều là các khoa lão sư chính mình tuyển, học kỳ 1 cũng dùng đến tiện tay, cho nên cũng chưa đổi.

“Ta tùy tùng chủ nhiệm nói bỏ quyền.” Tô Giản nói, “Cảm giác rất phiền toái.”

Tiền lỗi nghe xong, gật gật đầu, “Là rất phiền toái, người xem chúng ta lâu lâu, liền đáng thương hề hề thượng vật lý lão sư tắc thuyền, từ vừa mới bắt đầu ‘ tạm thời ’, biến thành hiện tại ‘ tội liên đới ’. Chắc chắc chắc, đáng thương. “

Tiền lỗi tấm tắc, thở ngắn than dài đồng thời còn duỗi tay muốn khẽ vuốt người Triệu lâu lâu đầu.

Bị đối phương liếc mắt một cái cấp trùng mắt cười mỉa thu tay lại.

Lấy tay về khi năm căn ngón tay còn thực không thành thật, “Quần ma loạn vũ” động. Một bộ cột nhà bĩ dạng.

“Ta phỏng chừng a, bạn sẽ không cần một tiết khóa thời gian liền phải sớm phóng, đến lúc đó đại lão người muốn hay không đi theo chúng ta đi tiệm net kiến thức kiến thức?” Tiền lỗi đối Tô Giản nói thời điểm, cũng nhìn nhìn Phó Nguyên bọn họ mấy cái, mới vừa đánh bóng rổ thời điểm liền nói đến chờ hạ phóng học đi tiệm net ngoạn nhi một giờ lại trở về, lúc ấy đề nghị kêu lên Tô Giản, đại gia cũng không phản đối, cho nên hần hiện tại liền chủ động mở miệng.

Ai..... Chính mình quả nhiên là bốn người giữa EQ tối cao cái kia
ㄋ (͡ ▽ ͡ ㄋ ㄋ

“Võng đi a.....” Tô Giản nghĩ nghĩ, có chút tiểu do dự, “Đi làm gì? Ta không thể nào sẽ ngoạn nhi trò chơi a.”

“Người sẽ không?” Lần này nhưng thật ra Phó Nguyên ra tiếng, quay đầu nhìn về phía Tô Giản.

“Đúng vậy, sẽ không. Phỏng chừng cùng các người cùng đi ngoạn nhi sẽ làm các người không thể tận hưởng, vẫn là thôi đi.” Tô Giản đối với chính mình không am hiểu sự tình nửa điểm không che dấu, thoải mái hào phóng thừa nhận.

Nếu là phóng từ trước, nhưng thật ra sẽ làm chút phùng má giả làm người mập, chờ sự.

“Không quan hệ, ta có thể giáo người.” Phó Nguyên tại đây sự kiện thượng biểu hiện ra khó được tính tích cực, lệnh Tô Giản yên lặng chọn hạ mi.

“Đúng đúng đúng, quá mấy ngày thế giới điện cạnh thi đấu liền phải bắt đầu rồi, mấy ngày nay chúng ta tính toán luyện luyện tập. Tùy tiện giáo giáo người coi như là thả lỏng. Lại nói một đội muốn năm người mới có thể khai, hơn nữa người vừa vặn tốt, chúng ta liền không cần tìm những người khác.” Tiền lỗi tiếp lời, đồ phi hiên cùng Triệu lân lâu gật đầu phù hợp.

Nhưng bốn người trên mặt đều có một loại..... Dị thường hưng phấn vui vẻ?!

Tựa hồ muốn nói “Ai hắc hắc ~~ rốt cuộc có thể ở người trước mặt phong cách tây một phen” cảm giác quen thuộc.

Làm Tô Giản cảm thấy có chút buồn cười.

—— một đám tiểu quý.

“Hành đi, nhưng là ta thật sự một chút sẽ không a.”

“Không có việc gì không có việc gì, người liền đi theo chúng ta là được, mang người phi!” Tiền lỗi vỗ bộ ngực, mặt mày hớn hở nói, còn lại ba người cũng cười hì hì gật đầu.

Tựa hồ đã dự kiến hơn một giờ sau, đáng yêu soái khí tô đại lão, sắp dùng mạnh mạnh đất, tràn ngập nhìn lên cùng ngôi sao nhỏ ánh mắt nhìn chính mình.

Chặc chặc chặc, ngấm lại liền dị thường mang cảm.

Tức khắc này tưởng tượng tưởng, làm bốn người bắt đầu chờ đợi ban sẽ chạy nhanh kết thúc.

Bất quá cũng xác thật như bốn người suy nghĩ như vậy, tranh cử ban cán bộ này một phân đoạn thực thuận lợi liền kết thúc, rốt cuộc đã thói quen học kỳ 1 ai là ai, đối lấy đối đi cũng không có gì ý tứ, cho nên cơ hồ không có gì đại biến động, liền ở toàn ban người nhắc tay biểu quyết trung thuận lợi kết thúc.

Thằng đến cuối cùng một cái phân đoạn khi, nhưng thật ra ra một chút tiểu nhạc đệm.

Học tập chia sẻ gì đó, nói thật, tựa hồ chính là lão sinh thái độ bình thường làm khảo thí lý tưởng, thành tích dựa trước, hoặc là gần nhất rõ ràng học tập có tiến bộ đồng học đứng lên chia sẻ một vài.

Gặp được vấn đề, như thế nào phá được, từ từ.

Có một loại khác loại dùng bên người thành công trường hợp, đối những người khác tiến hành tẩy não an lợi hành vi.

Nhưng không thể không nói, vẫn là có nhất định hiệu quả.

Chỉ là đối với tiền lỗi này mấy cái lão bánh quấy tới nói, cũng chỉ là nghe xong làm người nhịn không được ngáp nhàm chán tình cảnh đối thoại thôi.

Thằng đến đại đáng yêu nhắc tay tỏ vẻ, muốn nghe xem Tô Giản chia sẻ một chút năng học tập phương thức sau, mới hơi chút đánh lên một chút tinh thần.

“Ta?”

Đồng dạng ở đánh ngáp Tô Giản ở phòng học, động tác nhất trí quay đầu nhìn về phía chính mình khi, ức chế ở trước một giây tưởng đuổi người ý

tưởng, chậm rì rì đứng lên, thành thành thật thật trả lời, “Ta chính là học bằng cách nhớ, không có gì đồ vật có thể chia sẻ cho đại gia.”

“Không thể nào?” Đại đáng yêu cùng những người khác đều không tin, “Người không mua mặt khác đề kho tới làm?”

“Không có, chính là bồi thư, bồi thư cùng bồi thư.”

“Chẳng lẽ người còn đem chinh bốn giáo khóa thư đều bồi xuống dưới không thành.” Một cái khác ngồi học sinh nhìn Tô Giản, xen mồm mở miệng, nói xong câu đó thời điểm còn nhin không được bữu môi, một bộ “Như thế nào nhỏ mọn như vậy” bộ dáng.

Hắn là lần này niên cấp đệ thập nhất danh, nếu không phải Tô Giản này thất hắc mã đột nhiên sát ra tới, hắn liền tiến trước mười.

Phía trước ba mẹ nói tốt, chỉ cần hắn có thể tiến trước mười, liền khen thưởng hắn tâm thủy thật lâu món đồ chơi, còn đồng ý ra hắn đi tham gia mạn triển khi toàn bộ phí dụng. Hiện tại hảo, đệ thập nhất danh, khen thưởng không có.

Đều là bởi vì Tô Giản.

Tô Giản nghe xong, đứng ở tại chỗ, khước miệng mang cười nhìn chung quanh phòng học một vòng, phát hiện cơ hồ mọi người trên mặt đều là cùng vừa rồi người nọ tương tự biểu tình. Liễm mắt buông xuống cười cười sau, đôi tay cắm ở túi quần, soái soái triều đệ thập nhất danh dương dương cầm.

“Người tùy tiện tìm bản ngã nhóm học kỳ này sách giáo khoa.”

Mọi người đều sửng sốt, bao gồm chủ nhiệm lớp ở bên trong đều trong khoảng thời gian ngắn không minh bạch Tô Giản ý tứ.

“Có ý tứ gì a?” Đại đáng yêu hỏi.

“Tùy tiện tìm một quyển, tùy tiện phiên một tờ, nói cho ta số trang. Ta bói cho các người nghe.” Tô Giản ôn tồn trả lời đại đáng yêu.

Những lời này vừa ra, toàn ban ồ lên, liền trộm tới kiểm tra thí điểm các ban ban chủ nhiệm có hay không hảo hảo khai ban sẽ hiệu trưởng cùng Chủ Nhiệm Giáo Dục, đều ở mới vừa đi tiến sơ nhị bốn ban khi, nghe thấy những lời này sau kinh dị lẫn nhau nhìn thoáng qua.

Sau đó lặng lẽ ở phòng học cửa sau đứng yên, triều đã thấy hai người bọn họ chủ nhiệm lớp xua xua tay, ý bảo nàng không cần ra tiếng.

“Thiệt hay giả.....”

“Toàn bói? Bao gồm không giáo?”

Trong phòng học khe khẽ nói nhỏ, thẳng đến chủ nhiệm lớp liền nói hai lần an tĩnh sau, mới lại lần nữa an tĩnh lại.

Đệ thập nhất danh đã từ cặp sách tùy tiện rút ra một quyển sách giáo khoa. Sinh vật. Hướng Tô Giản ý bảo trên tay thư sau có chút khiêu khích hỏi, “Ta đây thật trù ập?”

“Hành, nhưng chỉ trả lời mười cái, bằng không liền không dứt.” Những lời này là nhìn chủ nhiệm lớp nói. Dừng một chút cười, “Nếu là đều đúng rồi, lão sư liền khen thưởng chúng ta sớm một chút tan học đi?”

Mặt sau những lời này quả thực bác hảo cảm độ, tức khắc làm nguyên bản còn nghi ngờ Tô Giản mặt khác đồng học, lập tức hy vọng nàng là thật sự toàn sẽ bói.

“Hành a, nếu là thật đúng rồi, ta đây liền nói hai câu sau liền phóng đại gia sớm một chút đi.” Chủ nhiệm lớp cười nói, nàng tiếp được cái này “Đánh

cuộc” thế nhưng ần ần có chút kích động cùng chờ mong.

“Thật là nói hai câu a?” Tô Giản cường điệu.

“Liên hai câu.” Chủ nhiệm lớp khẳng định.

“Kia hành.” Tô Giản cười xem đệ thập nhất danh, “Người ra đi!”

“.....” Có thể ra mười đạo “Một thêm nhất đẳng với mấy” vấn đề sao?

Đệ thập nhất danh yên lặng ủ khuất.

“Cấp Tô Giản cổ lên!” Tiền lỗi thực biết làm việc, lập tức mang theo lớp học mọi người chụp cái bàn cổ vũ, động tĩnh thanh cùng hưng phấn thanh âm liền lớp bên cạnh đều nghe thấy được. Tò mò sơ nhị bốn ban như thế nào không khí tốt như vậy, còn náo nhiệt.

“Đệ 12 trang.”

Tô Giản đôi tay cầm túi, biểu tình thanh thoi, mở miệng liền tới. Chọc đến những người khác cũng bắt đầu móc ra chính mình sách giáo khoa, phiên đến kia một tờ đối chiếu xem. Ngay cả lão sư cũng gần đây tìm cái học sinh, rũ mắt.

“Đệ 35 trang”

.....

“Toán học đệ 42 trang.”

.....

“Ngữ, ngữ văn đệ 58 trang.”

.....

“Ta tới ta tới! Tiếng Anh. Đề 100 trang.”

Kết quả là làm lớp học mọi người nhìn sách giáo khoa, đôi mắt càng trừng càng lớn.

Cư nhiên..... Thật sự đều bối xuống dưới??!!

Tô Giản bối xong, nhấp nhấp lược làm môi sau đối đã hoàn toàn lau mắt mà nhìn đồng học nói, “Ta chính là học bằng cách nhớ, nhưng là kỳ thật rất nhiều địa phương vấn đề còn ăn không ra, bất quá chỉ là bối liên khảo không tòi thành tích, cho nên ta tưởng bối thư kỳ thật là hữu dụng, đại gia cũng có thể thử xem.”

Phòng học an tĩnh, sau đó ở tiền lối “Oa ~~~” một tiếng, cũng dẫn đầu vỗ tay sau, mọi người mới như là bừng tỉnh giống nhau vỗ tay.

Đột nhiên trong lòng dâng lên “Nhiệt tình yêu thương học tập” nhiệt tình, cùng “Hào hảo học tập” nhiệt huyết.

Từ hôm nay trở đi! Bọn họ cũng muốn trở về mỗi ngày bối thư!

“Hào!” Chủ nhiệm lớp cũng dị thường kích động, đi theo chụp một lát tay sau, tươi cười đầy mặt nhìn về phía đại gia, “Nếu lão sư cùng Tô Giản đánh đổ, là Tô Giản thắng, ta đây cũng chỉ nói hai câu liên tan học.”

Một mảnh tiếng hoan hô.

Không có gì so trước tiên tan học, cùng không dạy quá giờ càng làm cho người vui vẻ.

“Tô Giản phương pháp tuy rằng thoát nhìn rất đơn giản, nhưng cũng không phải tất cả mọi người có thể kiên trì xuống dưới. Ta tin tưởng có đồng học khẳng định tràn đầy cảm xúc, tưởng hôm nay trở về liền bắt đầu học tập loại này phương pháp, nhưng ta chỉ nhắc nhở một chút. Bất luận cái gì sự

tình đều là quý ở kiên trì. Kiên trì là có thể làm tốt bất luận cái gì một sự kiện. Cho nên hy vọng các người tưởng từ bỏ thời điểm liền ngẫm lại Tô Giản.”

“Liền này đó, đại gia tan học về nhà đi.”

Hoan hô! Sau đó là mọi người sôi nổi đứng dậy ly vị bàn ghế thanh, nhưng đại bộ phận người rời đi phòng học khi, đều không cấm triều Tô Giản đầu đi thiện ý liếc mắt một cái, một là bội phục nàng thật sự bối xuống dưới, nhị là bởi vì nàng hôm nay mới có thể ngao điểm tan học.

Nếu là đây là cái gia tăng hảo cảm độ trò chơi nói, Tô Giản hiện tại nhất định không ngừng đã chịu hảo cảm độ tăng lên nhắc nhở âm.

“Đại lão, oa ~~~ người thật là là đại lão a!” Tiền lỗi trên lưng cặp sách liền cùng mặt khác ba người chạy về phía Tô Giản, “Đi đi đi, vì hôm nay có thể sớm tan học, ta thành người ta thành người!”

Một hồi thân, đôi mắt cùng còn không có ra phòng học chủ nhiệm lớp đối thượng, tức khắc tươi cười ngượng ngùng.

Chủ nhiệm lớp nơi nào không biết tiền lỗi mấy cái là đi làm gì, nhưng nhìn xem Tô Giản, cũng liền ôn hòa nói một tiếng “Đừng đùa lâu lắm a.” Liền không mặt khác.

—— đệ tử tốt đãi ngộ, rốt cuộc cũng làm cho bọn họ thể nghiệm một phen!

Cảm động lưu nước mắt!

QAQ, QAQ, QUQ, Q-Q

Tiền lỗi vô cùng cao hứng sau khi trả lời, năm người xông xáo cũng liền đi theo ra phòng học, mà hiệu trưởng cùng dạy dỗ chỗ chủ nhiệm tắc từ trước môn đi vào, cười tủm tỉm cùng chủ nhiệm lớp nói chuyện.

Cảnh tượng hoà thuận vui vẻ.

Đối với lão sư tới nói, không có gì là so đánh chính mình có cái đệ tử tốt, cùng tốt nhất đại học mũi nhọn mầm, càng vui vẻ sự.

Tô Giản đi theo Phó Nguyên bọn họ tới rồi vãng đi. Ở bốn người trung gian ngồi xuống thời điểm, còn ở cường điệu, “Ta thật sự sẽ không ngoạn nhi, thua không thể trách ta.”

“Người yên tâm đi đại lão, có chúng ta ở, tùy tiện mang người phi!” Tiền lỗi vỗ ngực.

Ở Tô Giản bên tay phải ngồi xuống Phó Nguyên tuy rằng không nói chuyện, nhưng khẽ nhếch cằm, cùng lược hiển đặc ý tiểu biểu tình đã thuyết minh hết thảy.

Sau đó. Bốn vị thiếu niên liền lĩnh giáo cái gì gọi là trò chơi cặn bã trung chiến đấu cơ.

.....(●u●)

—— “Đại lão! Người dừng trạm chỗ nào a! Người mau tới đây! Mau tới đây! Ai! Ta làm người đi theo ta chạy! Người như thế nào đi theo quân địch chạy a!!”

Đây là tiền lỗi.

game over

—— “Ai?! Người dừng chạy! Ai! Người đi đâu nhi!?”

Phụ trách điều tra đồ phi hiên bởi vì truy chạy lung tung Tô Giản, bị quân địch phát hiện tiêu diệt.

“.....”

game over!

—— “Người đi theo ta là đến nơi, đối. Cứ như vậy đi, không nóng nảy..... Từ từ! Bên kia là lô khu! Dẫm đến liền toàn quân bị diệt, ai!? Tô Giản!!”

Tay súng bắn tia Triệu lân lâu.....

.....game over!!!

—— “Tính ta liền cho người khẩu súng, người liền ở chỗ này chỗ nào cũng dừng đi, thấy có người lại đây người liền phụ trách nổ súng là đến nơi, có thể đi?” Phó Nguyên hỏi.

Tô Giản hảo ngoan gật đầu..... Ngoan đến cùng trước vài lần giống nhau.

Đáng tiếc nàng đã không có danh dự độ loại đồ vật này.

“..... Ta liền tin người cuối cùng một lần.” Phó Nguyên yên lặng híp mắt nhìn chăm chăm Tô Giản, mặt vô biểu tình mở miệng.

Gật đầu gật đầu

Một phút đồng hồ sau.

—— “Tô Giản! Là ta! Đừng nổ súng a!!”

“Ai? Ai là người? Ai?! Ta ở đánh ai!? Ta cũng không biết ta ở đánh ai!”

Phó Nguyên tức giận, ngạnh khiêng ai Tô Giản đạn, còn sót lại một chút tàn huyết vọt tới nàng trước mặt, trực tiếp dùng một phen quân đao một đao đem Tô Giản nháy mắt giết chết, sau đó Tô Giản đệ nhất thị giác trên màn

hình, chính là một mảnh huyết vụ cùng dần dần về phía sau ngã xuống đất thị giác.

game over!!!

“Người thật đúng là nửa điểm sẽ không a?!” Chấm dứt đồng đội ngu như heo sau, Phó Nguyên quay đầu trừng hướng Tô Giản. Hắn mới giết hại lẫn nhau xong, đã bị đối phương tay súng bắn tĩa một bắn chết mệnh.

..... Trát tâm.

..... Tạo nghiệt.

Trước nay không có thua đến như vậy ghen khuất quá.

Tức giận đến Phó Nguyên liếc xéo khinh bỉ người bên cạnh, phỉ nhổ, “..... Người trò chơi này cặn bã.”

Heo đồng đội đều so người cường!

“..... A?” Tô Giản nghe xong, vô tội nghiêng đầu, một bộ không nghe rõ dùng ngón út đào đào lỗ tai.

Cười tủm tỉm.

“Không có việc gì không có việc gì!” Tiền lỗi phác lại đây, rưng rưng mang cười hoà giải, nắm Phó Nguyên miệng.

Làm người bá bá bá!

Người trong trò chơi mặt là cặn bã, nhưng là trong đời sống hiện thực lại không phải!

Một tá mười có hay không?!

Gặp được cái sức chiến đấu mãnh liệt cấp trò chơi cặn bã có thể làm sao bây giờ? Người không chỉ có không thể đánh nàng, mấu chốt là người còn đánh nữa thôi thẳng nàng Q-Q

Cũng chỉ có thể yên lặng nuốt xuống chua xót nước mắt, đem bi thương ẩn sâu trong lòng nha.....

—— về sau lại tìm Tô Giản ngoạn nhi trò chơi liên bầm tay!

Bốn thiếu niên thầm hạ quyết tâm.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 20 20

“Tô Giản đem học kỳ này sở hữu sách giáo khoa nội dung đều bồi xuống dưới” tin tức, ở ngày hôm sau liền truyền khắp toàn bộ sơ trung bộ, tức khắc làm những cái đó nguyên bản trong lòng đối Tô Giản khai giảng khảo thành tích tồn tại nghi vấn bộ phận người, rốt cuộc hoàn hoàn toàn toàn tin phục lúc trước nhân gia là thật sự không có gian lận.

Mà các lão sư, tắc bắt đầu dùng một loại phức tạp tâm tình thưởng thức này viên từ từ dâng lên tân cực cực.

Này nhiều ít cũng làm giáo phương cùng lão sư khiến cho một ít nho nhỏ nghĩ lại cùng tâm ý tưởng.

Ở phía sau một lần giáo viên công nhân mở họp khi, cũng dùng Tô Giản cái này án liệt hướng sở hữu lão sư cường điệu mấy lần, mặc dù là học tập thành tích hiện tại có lẽ cũng không lý tưởng học sinh, làm lão sư cũng không nên chỉ chú trọng “Lớp bình quân phân”, “Khảo hạch chỉ tiêu” từ từ, mà quên căn bản.

Bằng không thật sự thực xin lỗi “Làm thầy kẻ khác” bốn chữ.

Nhưng đến nỗi có bao nhiêu người nghe lọt được, lại có ai chỉ là không sao cả bĩu môi, này liền không được biết rồi.

Tô Giản bọn họ càng là sẽ không biết này đó, hiện tại nàng đang chờ từ trên bục giảng thùng giấy tử rút thăm, căn cứ trừu đến con số, phân phối ra học kỳ này học tập tiểu tố.

Bọn họ ban tổng cộng 34 người, phân năm tổ, trừ một tổ là sáu cá nhân ngoại, còn lại bốn tổ là bảy người một tổ.

Lớp trưởng là hóa học khóa đại biểu, buổi chiều đệ nhất tiết khóa là thực nghiệm khóa, cho nên hẳn trước tiên đi tìm hóa học lão sư, lấy chìa khóa khai thực nghiệm khóa phòng học môn, cũng đem lão sư phải dùng đồ vật trước tiên lấy đi qua.

Cho nên hiện tại phụ trách xưởng phiếu cùng thống kê, là phó lớp trưởng đại đáng yêu, cùng học tập uỷ viên Phan tiểu mật.

Chờ cuối cùng một người rút thăm xong, Phan tiểu mật đem tên của hắn viết ở bảng đen thượng, học kỳ này học tập tiểu tổ liền ra tới.

Mà đại đáng yêu mặt cũng đen.

—— nàng cư nhiên là cùng Tô Giản, Phó Nguyên bốn người một tổ!

.....QAQ

“A ~ ta cùng tiểu mật một tổ, hảo bồng ~” vương nghiên nghệ nhìn chính mình kia tổ sau cười hì hì đối Phan tiểu mật nói. Nàng cùng đại đáng yêu, Phan tiểu mật ngoạn nhi đến tốt nhất, cho nên có thể ở một cái học tập tiểu tổ, tự nhiên là thực vui vẻ.

Đáng tiếc cái này tiểu tham ăn tựa hồ quên mất, hiện tại nhảy nhót quả thực chính là ở “Đa đa đa!” Hường đại đáng yêu trên người cầm dao nhỏ.

..... Hừ! Ta tuyệt đối sẽ không cấp vương nghiên nghệ sao tiếng Anh tác nghiệp!

Đại đáng yêu hảo sinh khí.

—— ít nhất một tuần!

Đáng tiếc tái sinh khí, vẫn là nhớ rõ thân là phó lớp trưởng chức trách, xú một khuôn mặt đứng ở trên bục giảng ngồi đối diện ở dưới cùng lớp đồng học nói, “Đại gia xác định một chút học tập tiểu tổ thành viên, sau đó thưởng lượng một chút do ai đảm đương học tập tiểu tổ trưởng, thảo luận ba phút sau báo cho ta. Hôm nay tập hợp học tập uỷ viên muốn giao cho chủ nhiệm lớp. Mặt khác nếu về sau có chuyển giáo sinh, sẽ tự động phân phối cho người ta số ít nhất học tập tiểu tổ. Đến lúc đó tiểu tổ trưởng phải biết rằng. Hiện tại bắt đầu thảo luận đi.”

Nói xong, trong phòng học đồng học đều đứng dậy đứng dậy, nữ đầu ngồi quay đầu làm, thực mau liền tìm đến chính mình tiểu tổ, hi hi ha ha vui vẻ ra mặt.

Vương nghiên nghệ nhất đáng giận, vẻ mặt mắt lấp lánh nhìn Phan tiểu mật, cười hi hi hướng nàng vẫy tay. Hoàn toàn xem nhẹ nàng.

..... Nửa tháng đều sẽ không làm người sao ta tiếng Anh tác nghiệp.....

Đại đáng yêu hắc mặt âm trầm trầm tưởng.

Hảo. Khí.

Đại đáng yêu:

Vừa nhắc mắt, liền thấy đã ngồi vây quanh ở Tô Giản bên người Phó Nguyên bọn họ, đại đáng yêu..... Càng khí.

Cố tình bốn mắt tương tiếp sau, sườn ngồi dựa vào ở phía sau cửa sổ biên trên vách tường Tô Giản còn cười tủm tỉm hướng nàng vẫy tay, hòa ái dễ gần giống như lão nhân gia, “Tiểu khả ái, mau tới đây.”

“.....” Ta không nghĩ qua đi!

Càng thêm tức giận đại đáng yêu.

Sau đó vẫn là xú một khuôn mặt qua đi, ngồi xuống sau mở miệng, “Học tập tiểu tổ trưởng muốn phụ trách mỗi tuần làm học tập bút ký, mặt khác còn muốn đốc thúc đại gia ngày thường học tập từ từ, các người nhìn xem đề cử ai tương đối thích hợp.”

Vừa dứt lời, còn lại năm người trực tiếp yên lặng chỉ hướng nàng.

Đại đáng yêu sừng sốt, trong lòng có chút tiểu đắc ý cùng cao hứng, khoe miệng mới vừa giơ lên một chút lại vội áp xuống tới, “Ta không được, ta là phó lớp trưởng, lại làm học tập tiểu tổ trưởng phỏng chừng không quá thích hợp.”

“..... Ban cán bộ không thể đương sao?” Tô Giản một tay chống đỡ cằm, lười biếng nhìn nàng cười hỏi.

“Cái này nhưng thật ra không có.....” Đại đáng yêu nghĩ nghĩ, do dự trả lời.

“Vậy tiểu khả ái người đảm đương hảo.” Tô Giản cười tủm tỉm, “Bằng không nhắc tay biểu quyết, tuyển tiểu khả ái đương tổ trưởng nhắc tay!”

Bá bá bá! Năm con.

Toàn phiếu thông qua.

Đại đáng yêu nhấp miệng cười cười, “Vậy được rồi, ta sẽ nghiêm túc đương cái này tiểu tổ trưởng, hy vọng các người cũng có thể phối hợp ta.”

“Không thành vấn đề không thành vấn đề.” Tiền lỗi cười hì hì, “Có phó lớp trưởng đảm đương tổ trưởng chúng ta thực yên tâm.”

Tô Giản đi theo phụ họa gật đầu, còn lại ba người hoàn toàn không ý kiến.

Ba phút thời gian thực mau liền đến, đại đáng yêu nhìn xem trên tay màu hồng phấn đồng hồ, đứng dậy phản hồi bục giảng, cùng Phan tiểu mật cùng

nhau thống kê tổ trưởng tên đi.

Ngắn ngủn ba phút thời gian, cũng hơi chút làm nàng đối Phó Nguyên bọn họ nguyên bản không phải thực tốt ảnh hưởng, cũng lược có tâm cái nhìn.

Kỳ thật..... Bốn cái nam sinh chính là nhìn hung, người giống như còn không tồi sao.

Đáng tiếc kết luận tựa hồ hạ đến có điểm sớm ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Đại đáng yêu đem trải qua trong cuộc đời nhất khó khăn tiểu tổ trưởng. Cũng không đoạn đổi mới này khó khăn trình độ, dần dần tiếp cận địa ngục vô hạn sống lại hình thức.

Này khắc sâu trải qua, làm nguyên bản muốn làm cái lão sư đại đáng yêu, kiên quyết thay đổi nhân sinh mục tiêu. Trong tương lai trở thành một người ưu tú tiểu nhi bác sĩ khoa ngoại.

Bất luận cái gì một cái hùng mao hài tử đến trên tay nàng, hừ hừ hừ ~ nháy mắt biến ngoan ngoãn giống như tiểu thiên sứ.

Kêu uống thuốc há mồm, kêu chích phối hợp đuổi béo đô đô tay nhỏ.

Có thể nói trẻ nhỏ bác sĩ khoa ngoại trung “Đại ma vương” tồn tại, bởi vì bất luận cái gì tiểu quỷ đến nàng trước mặt, tức khắc dễ bảo.

Nếu là gặp được hùng gia trưởng, đại ma vương cũng là có thể thuận tay trị một trị.

Bảo quản giáo người “Một lần nữa làm người”.

Bất quá đây là lời phía sau, tương lai đại ma vương, hiện tại vẫn là cái khóc chít chít tiểu khả ái ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Sơ trung không có tiết tự học buổi tối cách nói, nhưng trung võ sơ trung dù sao cũng là thị nội nổi danh trung học chi nhất, ở quản lý trường học chờ phương diện xác thật so mặt khác bình thường trường học muốn cao còn rất nhiều, tỷ như phụ cận mười ba trung.

Mà lần trước bị Tô Giản đỗ ở trung võ cao trung sau ăn vặt phố, hẻm nhỏ nội giáo huấn một đống bất lương các thiếu niên, liền liền đọc ở chỗ này.

“Lão đại, ta nghe được cái kia tiểu nha đầu gọi là gì.”

Phòng học sau dựa cửa sổ vị trí ngồi năm sáu cá nhân, trừ này bên ngoài liền không có một bóng người. Đây tiết khóa là thể dục khóa, cho nên này mấy cái lưu hồi trong ban tránh ở nơi này hút thuốc.

Dù sao lão sư cũng đối bọn họ mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ cần không đi gây trở ngại thành tích tốt học sinh, cũng liền không thể nào quản.

Miễn cho ngược lại ra vấn đề.

“Gọi là gì?” Bị kêu lão đại thiếu niên nhìn về phía mặt sau tiến vào người.

“Kêu Tô Giản, sơ nhị bốn ban. Nghe nói thành tích cũng không tệ lắm.”

Mặt sau câu nói kia, đại biểu chính là “Thành tích không tồi học sinh, lão sư đều sẽ tương đối coi trọng, động lên sẽ tương đối phiền toái” lời ngầm. Cho nên cũng coi như là một loại cấp lão đại ám chỉ.

Rốt cuộc vẫn là học sinh, mặc dù thường xuyên trốn học gì đó, nhưng đối lão sư vẫn là có một loại sợ hãi ở bên trong.

“Kia thì thế nào.” Bị kêu lão đại muốn đem trên tay trườ đến một nửa yên, soái khí dùng ngón tay ấn tắt ở trên tường, tưởng do dự một chút, vẫn là ném vào đặt ở trong ngăn kéo, trang một chút thủy lon.

Một là sợ hãi năng tới tay, nhị..... Trong phòng học phát hiện tàn thuốc hẳn sợ không phải phải bị chủ nhiệm lớp cấp đánh chết....._(:3 > ∠)_

Suy nghĩ một chút ảnh hưởng lớp khảo hạch phân, liền tính là “Lão đại” cũng đến tưng.

“Chúng ta lần này không ra tay, liền lấp kín bọn họ là đến nơi.” “Lão đại” đặc ý ngưỡng cằm, “Ta kêu ta đại ca.”

“A..... Chính là trung võ trung học vị kia?” “Lão đại” vừa nói, những người khác liền biết là ai.

Xem như tại đây một mảnh tiểu, sơ, cao, có chút danh tiếng nhân vật.

“Hắn sẽ hỗ trợ sao?” Thiếu niên có chút do dự, “Giống như thật lâu không như thế nào nhìn thấy người khác.”

Trước kia trốn học nhàn hoàng thời điểm, còn thường thường ở trượt băng tràng, sân bóng rổ này đó địa phương thấy hắn, gần nhất cũng chưa nhìn thấy người.

“Yên tâm đi, ta kêu hắn nhất định ra tới.” “Lão đại” vẻ mặt tự tin.

Rốt cuộc quan hệ bất đồng không phải?

Sau đó hôm nay tan học, mới ra cổng trường không bao lâu, thân là học tập tiểu tổ tổ trưởng đại đáng yêu đang định mang Tô Giản cùng Phó Nguyên bọn họ, đi chính mình thường xuyên đi một nhà thủy đi, điểm chút uống, đại gia thảo luận thảo luận này cuối tuần ở đâu cùng nhau học tập thời điểm,..... Đã bị người đánh cuộc ở hẻm nhỏ.

“Các người muốn làm gì?! Dám đánh nhau ta liền cáo cấp lão sư nghe xong!” Đại đáng yêu lôi kéo Tô Giản tránh ở Phó Nguyên bọn họ mấy cái phía sau, thanh lệ nội nhăm hung ba ba.

Cư nhiên làm Phó Nguyên bốn người, cảm thấy vẫn luôn thực chán ghét, là cái tiểu báo cáo tinh đại đáng yêu,..... Lúc này vẫn là rất đáng yêu sao.

“Cáo lão sư?” Đi đầu người nghe xong cười, “Liên tính người mặt sau cáo lão sư, cũng không ngại ngại ta hiện tại đánh người a.”

..... Có đạo lý.

Đại đáng yêu há hốc mồm. Ngốc lằng lằng.

Bị nàng nắm tay Tô Giản lúc này mới cười đem nàng bắt lấy chính mình tay, nhẹ nhàng lau sạch, một bên từ Phó Nguyên bọn họ phía sau đi ra đồng thời, đem đại đáng yêu còn thăm ở đằng kia đầu nhỏ, một cái tát ấn trở về. Dem cặp sách gỡ xuống tới, cũng không quay đầu lại về phía sau một đệ.

Tiền lỗi rất có nhãn lực kính nhi tiến lên một bước tiếp nhận, thuận tiện đem đại đáng yêu lại dò ra tới đầu nhỏ ấn trở về.

Đại lão làm việc, tiểu khả ái mặt sau đợi đi.

“Người sẽ không cảm thấy lần này nhiều mang vài người tới,..... Liên đánh đến thắng chúng ta đi?” Tô Giản cười hì hì, một bên tả hữu hoạt động vài cái cổ.

Đáng tiếc không thể giống gần nhất xem nhiệt huyết cảnh phi phiến giống nhau, có thể đem cổ hoạt động đến ca ca vang. Bất quá, này phúc đáng yêu thiếu nữ cười hì hì, hỗn hợp trên người tàn bạo huyết tinh phong, đảo đồng dạng có uy hiếp lực.

Hù đến trình hình quạt, đem Tô Giản sáu người vây quanh ở góc tường biên bắt lương các thiếu niên mặc danh liền tường lui về phía sau.

Bất quá nhìn xem so lần trước nhiều gấp đôi người, nghĩ lại theo sau liền đến đại ca, “Lão đại” lại có tự tin, “Lần trước bị người đánh ngã là chúng ta

kỹ không bằng người, nhưng là ta lần này kêu ta đại ca tới, hẳn một người là có thể đem các người toàn cấp thu thập.”

Tô Giản? Tô Giản nghiêng đầu dùng ngón út đào đào lỗ tai, thở dài, “..... Chúng ta là nhiệt tình yêu thương học tập người, lão sư không cho đánh nhau.”

Phía sau Phó Nguyên chờ:.....

Trước mặt lần trước bị đánh ngã bất lương các thiếu niên:.....

“Nếu không chúng ta đánh cái thương lượng đi.” Tô Giản không để ý tới đến từ trước người phía sau yên lặng liếc xéo, thân thiện mở miệng.

“Người nói, ta nghe một chút xem.” “Lão đại” cho rằng Tô Giản muốn chịu thua, đặc ý dào dạt.

“Nếu là người lần này gọi tới đại ca vẫn là đánh không thắng ta, sự tình liền đến nơi này xóa bỏ toàn bộ như thế nào? Về sau cũng không chuẩn lại đến tìm ta cùng ta các bạn học phiên toái.”

“..... Hành.” “Lão đại” gật gật đầu, dừng một chút sau nắm chắc thắng lợi nói, “Nhưng nếu là các người thua, một cái mỗi tuần đều phải hướng chúng ta giao bảo hộ phí!”

“Các người còn thu cái này?” Tô Giản nghe xong, nhú mày.

“Ta nghe nói bọn họ mười ba trung thật nhiều người đều phải giao.” Đại đáng yêu thăm dò ra tới, nhỏ giọng tiếp miệng. Chờ nói xong cảm thấy có chút khác thường, ngẩng đầu một nhìn, phát hiện tiền lỗi chính cười hì hì hướng nàng chọn hạ mi.

Ngay sau đó phiết liếc miệng, chính mình đem đầu cấp rút trở về, thành thật ở bốn người phía sau trốn tránh.

Trên tay còn treo mấy người cặp sách, hoàn toàn một bộ tiểu đồng bọn nhi kết cục đánh bóng rổ cùng đối thủ sống mái với nhau, mà nàng chính là trạm bên sân thủ quần áo cặp sách người.

..... Hừ! Sinh khí.

Đại đáng yêu phòng lên mặt.

Tô Giản nghe xong, cũng không quay đầu lại gật gật đầu. Lại nhìn về phía “Lão đại” bổ sung, “Vậy lại thêm một cái, ta thắng về sau thành thành thật thật đi học, không được trốn học không được thu bảo hộ phí.”

“Lão đại” lẳng, “Người cho rằng người là tỷ của ta a!”

“Người phải làm ta tiểu đệ ta cũng không phản đối nha.” Trần Quốc Công lão bánh quấy trả lời, cười tùm tùm.

“Người!”

Lời nói chưa xuất khẩu, phía trước ở phía trước thủ chờ đại ca tới thiếu niên chui vào đám người, đối “Lão đại” thì thầm, ngay sau đó “Lão đại” trên mặt xuất hiện đắc ý cười, hư điểm Tô Giản nói, “Người trước đánh thắng ta đại ca rồi nói sau.”

Nói xong, triều giao lộ chỗ nhìn lại. Dẫn tới Tô Giản đám người cũng đi theo nhìn lại.

Vây khốn bọn họ bất lương các thiếu niên giống như gặp Moses biển rộng, đến hai bên tách ra, nhường ra lộ tới.

Sau đó Tô Giản cùng Phó Nguyên bọn họ, liền thấy rõ người tới.

Cùng chính mình trên người giống nhau lam bạch giáo phục, cư nhiên là trung võ trung học học sinh.

“A!” Trộm nhô đầu ra xem đại đáng yêu nhỏ giọng a một tiếng, ngay cả Phó Nguyên bọn họ trên mặt cũng lộ ra hơi hơi thần sắc khẩn trương.

Tô Giản, nhìn đến gần đứng yên, cách vài bước khoảng cách cùng chính mình bốn mắt tương tiếp mặc cười ca,..... Yên lặng đối diện.

..... Hào oa thẳng nhãi ranh, người xong rồi. Ta muốn cáo cấp gia gia nghe.

Tô Giản cười như không cười liếc mặc cười ca, tựa hồ đã dự kiến hần bị phạt làm một trăm hít đất tình cảnh.

“.....” Mặc cười ca yên lặng dời đi mắt, quay đầu nhìn về phía trạm hần bên người một bộ “Ta lão đại tới!” Bất lương thiếu niên.

..... Hần tưởng nói câu thô tục.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 21 21

Một cái tràn ngập cảm thức phong vị, yakuza đầu đường nắm tay nhiệt huyết đánh nhau mở đầu,..... Lại diễn biến thành không cần thận chọc đại ca đại lão khôi hài kết cục.

Nhân này ô long kết cục cứ nhiên làm mười ba trung mười mấy học sinh, thật liền thành thành thật thật trở về đi học, tuy rằng như cũ ở lớp học thường xuyên ngủ, ngủ gà ngủ gật, tránh ở WC hoặc không phòng học trộm hút thuốc, nhưng cũng miễn cưỡng thuận lợi tốt nghiệp.

Có mấy cái còn vượt xa người thường phát huy thượng phổ cao, còn lại cũng làm gia trưởng nhiều giao tiền giao tiền, hoặc là trực tiếp liền đi chức cao, cũng coi như là đối tượng lai chính mình có cái tốt hơn công đạo.

Nhiều năm sau nhớ tới, thế nhưng cũng cảm thấy buồn cười đồng thời, lại hơi mang cảm kích.

Tóm lại, Tô Giản mấy người cuối cùng là ở “Cấp đại lão bùng trà”, “Cấp đại lão nhường đường”, “Đại lão thỉnh đi thông thả” tiết tấu trung rồi đi.

Cũng coi như là cấp chuyện này hoa thượng một cái hoàn mỹ dấu chấm câu.

..... Nga.

Tô Giản như là nhớ tới cái gì dường như quay đầu lại, hướng mặt Tiểu Ca chớp chớp mắt.

Vẻ mặt không có hảo ý.

Hắc hắc hắc, ta sẽ nhớ rõ cấp gia gia nói đất ~ bút tâm ~

“.....”

“Tiểu Ca, này có ý tứ gì a.....” “Lão đại” cũng thấy Tô Giản thời khắc này ý quay đầu lại cười, tiểu tâm can rung động.

“..... Cùng các người không quan hệ.” Mạc cười ca đem trong lòng M nuốt trở về, hướng bên người thiếu niên phất tay, “Chạy nhanh về nhà, về sau hảo hảo học tập mỗi ngày hướng về phía trước, lại bị ta thấy người trốn học liền đánh gãy chân.”

“..... Nga ——” bị bắt hảo hảo học tập “Lão đại” chứa đầy chua xót nước mắt, nửa điểm không dám nói “Tiểu Ca nghe người nói như vậy, ngài là muốn tiếp tục trốn học tiết tấu a.....” Những lời này.

..... Hừ, chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho dân chúng thấp đèn.

Hừ, trát tâm.

“Lão đại”: $\neg(\overline{T} \wedge \overline{T}) \neg$

Sau đó mạc cười ca thiếu niên bị tô gia gia phạt đứng gần một giờ quân tư.

Mà Tô Giản cái này tiểu vương bát đản liền thường thường lắc lư đến người trước mặt đi nhìn hai mắt.

Bưng Coca đi ngang qua $\sim\sim\sim(\sim o \overline{\nabla}) \sim o..$

Ôm người cách vách Vương đại gia gia lão miêu đi ngang qua $\sim\sim o \sim (\_ \Delta \_ o \sim) \sim..$

Ôm đi động ngoạn nhi liên tục xem đi ngang qua $\sim\sim$

Tóm lại mặc cười ca cảm thấy, so với trạm quân tư cái này việc nhỏ, lớn hơn nữa khảo nghiệm rõ ràng chính là nỗ lực ngăn chặn chính mình giây tiếp theo liền tưởng năm Tô Giản đánh xúc động.

Đương nhiên nếu là tùy ý tình thế phát triển trở thành như vậy, hãn tin tưởng cuối cùng bị đánh nhất định là chính mình.

Rốt cuộc. Hãn đánh không lại Tô Giản.

..... Tiểu Ca có điểm trát tâm.

..... Tiểu Ca có câu ghen thật lâu nói rất muốn không phun không mau.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 22 22

Về hưu lão cán bộ cuối tuần là như thế nào vượt qua đâu?

Nếu là phóng từ trước, Trấn Quốc Công chính là ở nghỉ tắm gội ngày cùng ngày, trước rời giường ở nhà mình phủ đệ luyện võ trường đánh một bộ quyền, đem Yến Nguyệt đao chơi đến hô hô rung động, xoay tròn giống như phần phật vòng nhi sau, lại chậm rì rì ăn bữa sáng, rửa mặt thay quần áo.

Sau đó liền đi bộ ra phủ.

Cao hứng liền đi theo trong phủ đầu bếp đi mua mua đồ ăn, còn cố ý muốn cùng nhân gia cò kè mặc cả một phen.

Cái gì?! Người không cùng lão phu cò kè mặc cả muốn đưa ta?! Không được! Bản quan đánh giặc về đánh giặc, mua đồ ăn về bán đồ ăn. Tới tới tới, trước làm chúng ta từ giá cao chém tới giá thấp, sau đó người lại đưa ta hai căn nhi hành.

Dù sao quanh năm suốt tháng sau đại gia cũng quen thuộc này một bộ lộ cùng lưu trình, vừa thấy lão quốc công lại tích tích lộc lộc đi theo nhà mình mặt vô biểu tình mắt cá chết mua đồ ăn đầu bếp phía sau sau, tự động bắt đầu vãn tay áo, chuẩn bị cùng quốc công từ giá cao chém tới giá thấp.

Cho nên hạ triều khi, có chút đại thần tốp năm tốp ba đi ra ngoài về nhà hoặc đi nha môn làm công khi, đều sẽ thuận đường hỏi một chút Trấn Quốc Công mấy ngày nay đồ ăn giới như thế nào, như vậy nhất tiện nghi? Sẽ không cái trắng còn ở bán rẻ đi?! Từ từ.

Hoặc ai thán hôm nay nha môn thức ăn cũng liền như vậy, một mặt thảo luận nếu không đi ngang qua thực phố khi trước mua bao thịt kho?

Ai ai ai! Thái đại nhân, lần trước người nhưng chạy chúng ta Hộ Bộ tới ăn thịt a, lần này người đến mua..... Ai?! Người chạy cái gì!? Công Bộ thị lang! Ta muốn cáo người quan trên đi!..... Lão tiểu tử chạy trốn còn rất nhanh. Năm nay cuối năm thời điểm chờ xem..... Hừ hừ hừ.

Hộ Bộ, chính là chương thiên hạ thổ địa, thuế má tài chính thu chi chờ. Đến nỗi phụ trách thủy lợi giao thông các hạng công trình Công Bộ..... Phỏng chừng đến lúc đó không nhiều lắm thỉnh người Hộ Bộ ăn nhiều mấy đốn thịt, là không được ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Cần thiết làm cho bọn họ thỉnh ăn hai đốn thịt!

Võ tướng nhóm đứng ở một bên, mắt lé Hộ Bộ Thượng Thư, thị lang nhóm lăm nhăm lăm nhăm thương lượng về “Thịt” vấn đề, ghét bỏ lắc đầu.

Chắc chắc chắc, người đọc sách đều như vậy. Giống bọn họ thật tốt a..... Ai dám đoạt thịt trực tiếp đánh chết chó luận.

Xem. Đây mới là khoái ý nhân sinh không phải?

Quang học sẽ giống như bọn họ mắng chửi người, cố tình vẫn là nhược kê một đám.

Chắc chắc chắc.....

Đến nỗi mỗi lần vừa thấy này không biết khi nào khởi, đã hoàn toàn oai rớt triều đình không khí, Bàng thái sư liền tưởng cởi giày đánh Trấn Quốc Công.

Lão tiểu tử. Đều là người này viên chuột SHI!

“Thái sư thái sư! Tính tính.....”

Triều đình không khí..... Oai rớt liền oai rớt đi. Ít nhất triều đại lại chưa phát sinh quá tiền triều một lượng bạc một viên trứng gà sự không phải? Ngấm lại quốc khố? Tính tính.....

Bàng thái sư nghĩ nghĩ, thật mạnh một hừ sau ném quan tay áo chạy lấy người.

Bất quá bởi vậy có thể thấy được, Tô Giản cổ đại lão cán bộ về hưu sinh hoạt,..... Là có bao nhiêu nhàm chán a ~~

Nhàm chán đến nhà mình phủ đệ đầu bếp vừa nhìn thấy hân hưởng phòng bếp cửa vừa đứng, hướng chính mình lộ ra chỉnh tề trắng nõn hàm răng hắc hắc cười khi, liền cảm thấy não nhân đau.....

Tướng quân, ngấm lại người lúc trước không giận tự uy, uy phong bát diện, mọi mặt chu đáo, đến lão đều thực khốc nhân thiết!

Nhưng mà về hưu lão cán bộ thả bay thật sự hoàn toàn ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Cho nên, mặc dù hiện tại trở về, lại là đáng yêu thiếu nữ Tô Giản..... Tựa hồ cũng một chốc một lát sửa bất quá lại đây này đó thói quen nhỏ.

Cuối tuần sáng sớm, bồi gia gia tập thể dục buổi sáng, cũng thường thức trong chốc lát mặc cười ca càng thêm ra dáng ra hình đánh bộ quân quyền sau, Tô Giản liền sủy tiêu vật tiền cùng nhà mình gia gia chào hỏi, ngồi mấy trạm xe buýt, chạy hoa điều thị trường đồ cổ phố đi đi dạo.

Khi trở về còn hoa mấy đồng tiền mua một đại thúc, dùng tổ nhĩ da trâu thô văn giấy bao vây màu trắng đầy trời tinh. Nguyên bản nàng còn rất tưởng mua một đôi đáng yêu phì pi, tròn vo ú na ú năn tể ở bên nhau riu rít bộ dáng rất đáng yêu, nhưng suy nghĩ một chút mỗi ngày đều sẽ đem nhà nàng đương chính mình hậu hoa viên dạo cách vách lão miếu, cuối cùng vẫn là từ bỏ.

Ai biết mới mua trở về tiểu khả ái, có thể hay không một cái đảo mắt không chú ý công phu đã bị lão miêu cấp sinh nuốt đầu?

Tô Giản bữa sáng là xuống xe sau, ở tiền hoa điều thị trường giao lộ, mua một tiểu phân cơm nắm giải quyết. Bất quá sau khi trở về tuy rằng mới 10 giờ vẫn là có chút tiểu đói, cho nên đem hoa phóng trên bàn cơm sau, liền đi phòng bếp cấp chính mình nhiệt một chén nhỏ sữa bò, lại đổ chút ngũ cốc bữa sáng phiến mạch, hơi chút lót lót bụng.

Mới ngồi xuống liền thấy Tô Mặc mắt buồn ngủ mông lung xuống lâu tới.

“Sớm.....” Tô Mặc dụi dụi mắt, nhìn xem Tô Giản chuẩn bị ăn, quyết định cũng như vậy cấp chính mình tới một phần nhi.

“Hôm nay lên thời gian nhưng thật ra muốn sớm chút.” Tô Giản nhìn bưng chén ngồi vào chính mình đối diện Tô Mặc nói, “Chờ hạ muốn đi ra ngoài chơi a?”

“Không phải a..... Ta cùng Vương Bác Hải bọn họ mấy cái ước hảo buổi chiều về đến nhà tới thi đấu.” Tô Mặc nói đến nơi này, như là đột nhiên nhớ tới gì đó ngẩng đầu nhìn về phía Tô Giản, “Tỷ, hôm nay đừng cùng chúng ta đoạt vòng tốc nga ~ chúng ta này thi đấu là muốn phát sóng trực tiếp.”

“Phát sóng trực tiếp?” Tô Giản đứng dậy chuẩn bị bưng không chén đi phòng bếp khi, ở Tô Mặc bên người dừng lại, nghiêng người ngoái đầu nhìn lại, nhướn mày cười khê, nhẹ niết Tô Mặc tiểu béo mặt, “Phát sóng trực tiếp người này trương tròn tròn mặt a?”

“Không phải lạ ~” Tô Mặc lắc đầu, giống tiểu cầu giống nhau vẩy vẩy ném! Ném rớt Tô Giản tay. “Chủ yếu là phát sóng trực tiếp thi đấu tái hưởng, tuyển thủ hình ảnh rất nhỏ khoanh tròn, cơ hồ không có gì người sẽ xem.”

“Ngô.....” Tô Giản nghĩ nghĩ, cười hì hì, “Muốn ta bắt hòa người đoạt võng tốc cũng đúng. Nhưng là có cái điều kiện.”

“Điều kiện gì?” Tô Mặc một bộ “Người nói, ta nhất định làm theo” hào khí.

Tô Giản cười hì hì, không nói lời nào, chỉ cúi đầu nhìn nhìn trên tay không chén, sau đó lại nhìn nhìn Tô Mặc, tiếp tục cười hì hì.

“Ta tới ta tới, ta giúp tỷ tỷ rửa chén.” Mặc tiểu đệ nháy mắt đã hiểu, ân cần đứng dậy.

“Kia như thế nào không biết xấu hổ?” Tô Giản giả mù sa mưa.

“Không có việc gì không có việc gì, đây là đệ đệ ta nên làm, nên làm.”

Tô Giản nhú mày, lẩm bẩm tự nói, “Ai nha..... Còn nói đem trong nhà mà cấp kéo.....”

“Ta tới ta tới.....” Tô Mặc vẻ mặt đau khổ tích cực trả lời.

Chờ ăn bánh hóa thực phẩm, dựa vào ở một bên thành thoir thay vậy xem Tô Mặc đem chén giặt sạch, mà kéo sau, Tô Giản mới chậm rì rì mở miệng, “Tiểu mặc a.....”

“A?” Tô Mặc thở hồng hộc phóng hảo cây lau nhà sau ngoái đầu nhìn lại nhìn.

Nghi hoặc.

“Kỳ thật đi.....” Tô Giản tiếp tục tắc đồ ăn vặt, nhai nhai nhai, một bên chậm rì rì, “Người quên ta ngày thường cũng không thể nào dùng internet sao?”

“.....”

Nghi hoặc. Bừng tỉnh. Khiếp sợ..... Tuyệt vọng.

“..... Tỷ.” Tô Mặc hút hút cái mũi, nhìn vô lương tỷ tỷ.

Muốn khóc.

“Ai ~” Tô Giản vô cùng đau đớn lắc đầu, tiếp tục nhai nhai nhai, một bước tam diêu lên lầu.

Ngốc đệ đệ.

..... Hừ! Hư tỷ tỷ!

Mặc tiểu đệ hảo sinh khí:..... ㄟ(ㄟ ^ ㄟ)ㄏ

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 23 23

“Hằng ngày trêu đùa thân đệ” GET

Chờ ăn xong cơm trưa không bao lâu, gia gia liền ra cửa tìm lão đồng bọn nhi chơi cờ đi, không sai biệt lắm cách ước nửa giờ bộ dáng, cùng tô tiểu mặc đồng học ước hảo cùng nhau phát sóng trực tiếp tổ chức thành đoàn thể khai hắc bốn gã các bạn nhỏ liền tới rồi.

Trong đó còn có Vương Bác Hải tiểu đồng ủng.

Vương Bác Hải coi như là trung võ tiểu học nhân vật phong vân, có thể cùng hắc ngoạn nhi ở bên nhau Tô Mặc cũng coi như là dính chút quang, gần nhất ở trường học cũng vui vẻ vui sướng rất nhiều.

Bất quá đối với Tô Mặc cái này ngọc bạch ngọt tiểu đệ tới nói, là hoàn toàn không biết nhà mình tỷ tỷ đã đi ra trung võ trung học, quyền đánh Tiểu Ca sau, còn giáo đá người mười ba trung lão đại.

Làm hại người gần nhất chính khóc chút chút ngồi trong phòng học “Hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng về phía trước”.

Liền bảo hộ phí đều không thu, nghiêm nhiên một bộ “Hướng Tiểu Ca học tập!” Tư thế. Cũng là lệnh người tấm tắc.

Bất quá lão sư i mới sẽ không giống học sinh giống nhau nào bộ các loại đầu đường yakuza hình ảnh đâu, bọn họ chỉ là đơn thuần vui mừng với học sinh tốt cuộc trưởng thành, đã biết phải vì chính mình tương lai phụ trách mà thôi.

Tuy như cũ có cá biệt lão sư đối “Lão đại” nhóm có chút thành kiến cùng hoài nghi, nhưng như cũ có càng nhiều lương sư nguyện ý dạy dỗ bọn họ.

Đối với bọn họ tới nói, đây đều là chính mình học sinh, trước kia không học giỏi hoặc là nghịch ngợm thời điểm sẽ hận này không tranh, thậm chí tưởng hung hăng đánh bọn họ một đốn, cũng sẽ giận dữ nghĩ dứt khoát buông tay mặc kệ, khiến cho chính bọn họ tự sinh tự diệt, dùng tương lai mấy năm, mười mấy năm, thậm chí cả đời đi hối hận hiện tại đi!

Nhưng mặc dù đã nghĩ như vậy, đang xem thấy bọn họ không học giỏi khi như cũ sẽ nhin không được mở miệng, nhúng tay.

Đơn giản là bọn họ là lão sư.

Cho nên hiện tại thấy đám hài tử này nguyện ý thành thành thật thật ngồi ở trong phòng học, mặc dù vẫn là sẽ nhin không được ngủ gà ngủ gật, đi học thất thần, vẻ mặt khổ tướng. Nhưng điểm này điểm cải tiến như cũ làm cho bọn họ cảm thấy vui mừng.

Nguyện ý dùng toàn bộ nghiêm túc đi hồi báo.

Vương Bác Hải cùng mặc cười ca tương đối thực, cũng coi như là đi theo hồn quá một đoạn thời gian, cho nên tự nhiên biết đến tương đối nhiều chút.

Cái gì trong phòng học tay không trao xà, Cao Trung Bộ sau phổ một tá mười, còn có mười ba trung lão đại góc đầu trở lại lại lần nữa xám xịt xuống sân khấu, từ đây thay đổi triệt để hảo hảo học tập chờ sự, chính là rõ ràng.

Cho nên hiện tại nhìn thấy Tô Giản cầm đem đầy trời tinh hướng chính mình cười hì hì, nửa điểm không thấy ra thiếu nữ tiểu tử tỷ tỷ đáng yêu cùng mềm mại,..... Chỉ nhin không được lưng hơi hơi lạnh cả người.

Cổ tình trên mặt còn muốn cười hì hì.

“Các người hảo hảo ngoạn nhi a.” Tô Giản ở bốn người hướng chính mình chào hỏi qua sau, cười tùm tùm.

“Biết rồi tỷ tỷ, nhớ rõ đừng cùng chúng ta đoạt võng tốc a.” Tô Mặc tự nhiên không biết chính mình tân bằng hữu tại đây hai ba phút nội não bộ cái gì, cười hì hì lôi kéo tiểu đồng bọn liền lên lầu, vừa đi còn một bên tự hào nói lần này khai hắc nhất định sẽ mã đáo thành công linh tinh nói.

Vương Bác Hải theo ở phía sau, lên lầu khi nhịn không được quay đầu lại nhìn xem đang ở tìm đồ vật cắm hoa Tô Giản, lại chậm rì rì nhìn về phía đi ở chính mình phía trước quơ chân múa tay Tô Mặc.

Nội tâm cảm khái.

Kỳ thật làm ngọc bạch ngọc tiểu đệ cũng rất không tồi.

Mà Tô Giản cũng nhìn theo mấy chỉ giống như tiểu béo pi các bạn nhỏ kị kị sao sao lên lầu sau, mới tiếp tục tìm bình hoa, nhưng nửa ngày không có kết quả.

Tay cầm đầy trời tinh bó hoa Trần Quốc Công đứng ở phòng bếp nửa ngày, chậm rì rì quay đầu nhìn về phía tử lạnh.

Mười phút sau, ở Tô Mặc trong phòng, năm người mới vừa đem chính mình trang ở ba lô mang đến laptop, trò chơi chuyên dụng bàn phím chờ thiết bị lấy ra tới, cắm hảo nguồn điện khởi động máy. Liền truyền đến tiếng đập cửa.

Tô Mặc phụ trách mở cửa, Tô Giản bưng năm ly nước chanh nhi trạm cửa cười tùm tùm, “Cầm đi, cho các người uống.”

“Cảm ơn tử!” Tô Mặc ánh mắt sáng lên tiếp nhận khay, đôi mắt một thấp, liền thấy trong đó một ly chỉ trang tới rồi một nửa, chớp chớp mắt sau chậm rì rì ngẩng đầu, “Tỷ, cái này chỉ có nửa ly nha.....”

“Nga, người uống này nửa ly, nước chanh nhi không có.” Tô Giản nói được thực tùy ý.

“Nga.....” Tô Mặc gật gật đầu, đem nước chanh nhi đoan đi vào, phân cho các bạn nhỏ.

Tô Giản cũng không đi vào, liền dựa vào ở Tô Mặc cửa cười tùm tùm nhìn bên trong mấy chỉ bạn bạn rộn rộn kiểm tra chính mình trang bị, nghiêm túc bộ dáng một chút đều không nghĩ là ở ngoạn nhi trò chơi, mà là ở đối đãi một kiện thực nghiêm túc thi đấu giống nhau.

Bọn họ hai phòng không tính tiểu, án thư cũng khá lớn, cho nên hiện tại mấy cái chính đem Tô Mặc trên bàn sách đồ vật thanh không, một chữ bài khai sòng vai mà ngồi, tuy rằng lược tể, nhưng cũng vừa vặn tốt có thể ngồi xuống, sẽ không ảnh hưởng phát huy.

Bạn bạn rộn rộn bộ dáng, xem đến Tô Giản còn cảm thấy man thú vị.

“Tỷ! Phiền toái người chuyện này nhi bái ~” Tô Mặc đem nước chanh nhi cho mỗi người bưng một ly sau cầm khay trở về, một mặt giao cho nàng một mặt cười đến lấy lòng.

Đôi mắt cong cong lộ ra một ngum tiểu bạch nha bộ dáng, còn rất đáng yêu.

“Người nói trước nói xem?” Tô Giản cười nhướng mày.

“Ta quên mua đồ ăn vặt, người có thể hay không..... Hỗ trợ đi một chuyến?” Tô Mặc một bộ “Đáng yêu ngoạn ngoạn” tiểu bộ dáng, vừa thấy liền biết là đi theo Tô Giản cái này lão bánh quấy tử học.

Không có sai biệt đáng yêu trung mang theo giáo hoạt. Chính là thiếu Tô Giản kia sợ hận đến người ngựa rằng lại không thể nề hà tiểu tử tướng.

“Ngô..... Ngày mai phòng quét tuyết.....” Tô Giản lâm vào trầm tư.

“Ta tới ta tới.” Tô tiểu mặc đồng hài rưng rưng tích cực nhắc tay, “Loại này việc nhỏ liền giao cho ta tới làm tốt QUQ”

“Kia hành đi, dù sao không có việc gì.” Tô Giản cười hì hì, “Muốn mua cái gì, nói đi.”

“Được rồi ~”

Cho nên đương Tô Giản ở siêu thị đẩy mua sắm xe, một mặt xem mua sắm đơn thượng đồ vật, một mặt tìm kiếm tương ứng kệ để hàng khi, thẳng đến đại đáng yêu mở miệng kêu nàng, Tô Giản mới ngược mắt thấy nàng cùng mặt khác một người cùng lớp đồng học vương nghiên nghệ.

“Di, hai cái tiểu khả ái, mua cái gì ăn ngon?” Tô Giản cười hì hì đẩy mua sắm xe cùng các nàng đến gần.

“Nột.” Đại đáng yêu vẻ mặt “Chính người xem” biểu tình, nhìn nhìn Tô Giản mua sắm trong xe các loại màu sắc rực rỡ bánh hóa thực phẩm sau, phiết liếc miệng sau ghét bỏ, “Tô Giản, người cùng vương nghiên nghệ giống nhau thích ăn mấy thứ này, tiểu tâm mập lên.”

Tô Giản nghe xong như cũ cười tủm tỉm, dù sao lại không phải nàng ăn.

Nhưng thật ra chính hai mắt lập loè sáng lấp lánh giống như đang xem “Đồng chí” vương nghiên nghệ nghe xong, giống bị người một mũi tên bắn trúng đầu gối giống nhau trên mặt lộ ra đau sắc tới, nhăn cái mũi hờn dỗi đại đáng yêu liếc mắt một cái.

Nàng liền thuộc về thích ăn các loại bánh hóa thực phẩm cùng các loại đồ ăn vặt, nhưng lại tiểu béo thể chế.

Bất quá vương nghiên nghệ béo thuộc về so đáng yêu trẻ con phì lại nhiều như vậy một chút mượt mà, cũng không sẽ có vẻ béo ụt ịt là được. Bất quá thực thon thả thực chú ý hình tượng đại đáng yêu như cũ không thích nàng như vậy thói quen, cho nên luôn sẽ nhin không được bá bá bá, bất quá mỗi lần vương nghiên nghệ không đồ ăn vặt ước nàng ra tới, đại đáng yêu vẫn là sẽ phó ước là được.

Đáng yêu bằng hữu quan hệ.

“Đáng yêu ta đều đáp ứng người mỗi ngày ăn ít một chút.” Vương nghiên nghệ tiểu ai oán.

Đại đáng yêu không nói lời nào, phiên tiểu bạch nhãn nhi.

—— đương nhiên. Nàng dùng không cho vương nghiên nghệ chép bài tập vì lý do, mới làm nàng đồng ý mỗi ngày ăn ít một chút đồ ăn vặt.

Hai người so Tô Giản tới sớm, hiện tại đang chuẩn bị đi bài đối tính tiền, cho nên hàn huyên trong chốc lát nhi sau, liền từng người cáo từ. Không quá phạm khai phía trước, rất có phó lớp trưởng cùng học tập tiểu tổ tổ trưởng ý thức trách nhiệm đại đáng yêu, còn không quên dặn dò Tô Giản đừng quên ngày mai ước định tốt, học tập tiểu tổ cùng đi mua bài tập, cùng nhau học tập sự.

“Sẽ không quên, yên tâm đi.” Tô Giản cười hì hì.

Chờ Tô Giản mua xong đồ vật, trả tiền rời đi siêu thị, mới hạ thang máy, còn chưa đi tới cửa, liền cách cửa kính rất xa thấy nguyên bản hân là đã sớm rời đi đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ, đang cùng hai cái ăn mặc quần áo lao động người ta nói lời nói.

Đại đáng yêu trên mặt đỏ bừng, mày nhăn ở bên nhau lại thẹn lại bức, mà vương nghiêng nghề thì tại..... Khóc?

Đây là có chuyện gì.

Tô Giản xách theo túi đi qua.

“Bắt đầu rồi sao?” Tiền lồi dùng chân cùng khuỷu tay đem Phó Nguyên phòng ngủ cùng thức môn mở ra, trên tay phủng từ Phó Nguyên gia phòng bếp tủ lạnh cướp đoạt ra tới các loại đồ ăn vặt cùng vại trang đồ uống. Tiền vào sau dựa gần đồ phi hiên ngồi trên chiếu, đem trong lòng ngực một đồng đồ ăn vặt phóng, phương diện bốn người chính mình lấy, đôi mắt tắc nhìn chăm chăm màn hình máy tính.

《 loạn thế gió lửa 》 là mấy năm nay nhất hỏa cạnh kỹ loại trò chơi chi nhất, mặc dù là chuyên môn mời một đường lưu lượng tiểu thịt tươi tới nhưng đương trò chơi người phát ngôn 《 thiên hạ 》 , nhất hỏa bạo thời điểm cũng không cái quá 《 loạn thế gió lửa 》 nổi bật.

Mà hôm nay, vừa lúc là thế giới điện cạnh thi đấu đấu vòng loại.

Phó Nguyên bọn họ đội bởi vì điểm cao, cho nên không cần tiến hành hải tuyển đấu vòng loại, trực tiếp tiến vào đợt thứ hai.

Nhưng này cũng không đại biểu đại gia không chú ý đấu vòng loại, ngược lại từ buổi chiều 14 điểm thi đấu phát sóng trực tiếp bắt đầu, tại tuyến quan khán nhân số đã đạt tới tám vị số.

Trừ bỏ 《 loạn thế gió lửa 》 official website chuyên môn khai phát sóng trực tiếp con đường ngoại, mặt khác tứ đại internet kênh truyền hình cũng ở phát sóng trực tiếp.

Hiện tại nói đến điện cạnh, đã sớm không phải lúc trước bị các gia trưởng hẹp hòi cho rằng là không làm việc đảng hoàng trò chơi. Rốt cuộc điện cạnh thi đấu đã trở thành thể vận hội Olympic vận động hạng mục chi nhất, cũng thông qua phương thức này làm càng nhiều nguyên bản không hiểu biết người, hiểu biết rất nhiều, bính trừ bỏ một ít thành kiến.

“Ai? Như thế nào không lấy nước trái cây nhi a?” Triệu lân nhìn lâu xem tiền lỗi lấy năm vại vại trang đồ uống tất cả đều là nước có ga hỏi.

“Không nước trái cây nhi, tủ lạnh chỉ có sữa bò cùng bia.” Tiền lỗi mở ra một bao khoai lát, một mặt nói một mặt đưa cho đồ phi hiên, “Cho người lấy?”

Này quen thuộc lại tự nhiên đối thoại, đi theo chính mình gia giống nhau.

Nhưng trên thực tế chính chủ là người Phó Nguyên.

Có thể thấy được bốn người quan hệ.

“Tính, liền cái này đi.” Triệu lân lâu nhún nhún vai, phát sóng trực tiếp đã bắt đầu rồi, lại lười đến ra cửa mua.

“Ai? Tiến cái kia phòng phát sóng trực tiếp xem?” Đồ phi hiên hỏi, chuẩn bị tuyển phòng phát sóng trực tiếp.

Hải tuyển đấu vòng loại nhân số quá nhiều, đấu cò cũng nhiều, cho nên mặc dù 《 loạn thế gió lửa 》 đã trước tiên chuẩn bị, khai mười lăm cái phòng phát sóng trực tiếp, lại như cũ hỏa bạo. Trong đó nhất hỏa bạo chính là 《 loạn thế 》 chính mình đề cử ba cái phòng phát sóng trực tiếp. Bên trong đấu cò là 《 loạn thế 》 thông qua hậu trường số liệu trao lấy, tuyển chính là trước mặt tương đối ưu tú, có tiềm lực cạnh kỹ video.

Bất quá khẳng định so mặt khác phòng phát sóng trực tiếp có lùi lại tính, nhưng cũng phương tiện đại bộ phận lười đến đi chính mình tuyển người

xem.

Tỷ như Phó Nguyên bọn họ.

“Đừng chọn, liền một khu đi? Lùi lại một chút cũng không quan hệ.” Phó Nguyên ngồi xếp bằng ngồi chỗ đó nói.

“Hành đi.” Đỗ phi hiên cũng cảm thấy rất không sao cả, nghe Phó Nguyên tuyển một khu.

Cùng lúc đó, Tô gia. Tô Mặc cùng hãn bốn gã tiểu đồng bọn sắp bắt đầu hôm nay ván thứ nhất phát sóng trực tiếp thi đấu, vào bàn tiến độ điều độ lấy đến 36%.

Mà cửa siêu thị trên quảng trường, Tô Giản đang đứng ở đại sảnh yêu cùng vương nghiên nghệ trước mặt, ngẩng đầu nhìn trước mặt làm chức nghiệp trang trang điểm hai người, nhướng mày mở miệng.

“Trực tiếp báo nguy đi.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 24 24

Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ là vừa từ siêu thị ra tới, mới đi đến trên quảng trường hai bước xa khoảng cách, đã bị hai cái siêu thị nhân viên công tác trang điểm người cấp cản lại, yêu cầu kiểm tra các nàng mua sắm tiểu phiếu.

Kia phó vẻ mặt bình thường, thực đương nhiên còn hơi mã mặt không kiên nhẫn biểu tình, làm đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ trực tiếp sững sốt. Rốt cuộc chỉ là không như thế nào trải qua sự học sinh trung học, đương có đại nhân ngăn lại chính mình mặt một hồ nháy mắt, tựa hồ theo bản năng liền trở nên khí đoản chút.

Mặc dù các nàng kỳ thật cũng đồng dạng sờ không được đầu óc.

Ở đại đáng yêu phản ứng lại đây phía trước, vương nghiên nghệ đã đem trên tay mua sắm tiểu phiếu cứ như vậy ngậy ngốc đưa cho duỗi tay đến chính mình trước mặt nam nhân trên tay. Mà thoạt nhìn giống nam nhân cấp dưới nữ nhân tắc đôi tay ôm vai, đứng ở một bên, tựa hồ là ở nhìn chăm chăm nàng hai không cho các nàng chạy trốn giống nhau đứng.

“Các người cái nào trường học?” Nam nhân tinh tế nhìn tiểu phiếu, một bên hồ mặt hỏi, “Vừa rồi có phải hay không đi đồ ăn vặt khu?”

Vương nghiên nghệ lá gan tương đối tiểu, xem này trận trượng cử nhiên giống thật sự chính mình làm cái gì không tốt sự tình giống nhau, lắp bắp trả lời, “Trung võ trung học..... Ta, chúng ta là đi đồ ăn vặt khu a.....”

Nam nhân nghe xong, cùng bên người đứng nữ nhân liếc nhau, giống như rốt cuộc tỏa định người bị tình nghi giống nhau khinh miệt hừ cười sau, lại

lần nữa nhìn về phía vương nghiên nghệ, lạnh một khuôn mặt, “Đồng học, trộm đồ vật là không tốt hành vi, đem đồ vật giao ra đây, bằng không chúng ta cũng chỉ có thể mang người đi siêu thị văn phòng đợi lựa chọn báo nguy.”

Trộm đồ vật?!

Vương nghiên nghệ tức khắc ủy khuất rớt nước mắt, đại đáng yêu tốt hơn một chút chút, thẳng cổ trừng mắt hai người, “Các người là ai?! Siêu thị công nhân? Công tác chứng minh đâu?! Dựa vào cái gì nói chúng ta trộm đồ vật? Có chứng cứ sao?!”

Nói giỡn, nàng là ai? Nàng chính là chủ trì quá trường học tiệc tối, bị bắt lương thiếu niên trước đó không lâu đồ quá hẻm nhỏ đại đáng yêu cũng!?

Nói nữa, chỉ có nàng đánh người gia tiểu báo cáo thời điểm, chỗ nào còn từng có bị người chỉ trích thời điểm a!?

Không phục!

Cũng coi như từng có chuyện xưa đại đáng yêu trừng mắt hai người, tuy rằng có chút hư trương thanh thế thanh lệ nội nhảm, nhưng cũng thực sự so thút tha thút thít nước nỡ khóc vương nghiên nghệ hảo rất nhiều.

Cố tình hai người tựa hồ coi như đại đáng yêu không tồn tại giống nhau, chỉ nhìn chăm chăm vương nghiên nghệ truy vấn.

Cái gì là người một người cầm chocolate, vẫn là hai người cùng nhau lấy? Trung võ trung học học sinh? Các người không hảo hảo lời nói, chúng ta đây liền phải tìm các người lão sư cùng gia trưởng tới từ từ.

Thực sự làm giận, dần dần ngay cả đại đáng yêu đều ủy khuất đến muốn khóc thời điểm ——

—— “Làm sao vậy?”

Một phen nhẹ nhàng quen thuộc thanh âm cảm tiến vào.

Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ quay đầu lại, thấy xách theo túi tiền Tô Giản đi tới khi, thế nhưng không hẹn mà cùng cảm thấy trong lòng một an.

Đặc biệt là đại đáng yêu, ủy khuất lại giống như cáo trạng chỉ vào hai người đối Tô Giản nói, “Tô Giản, bọn họ nói chúng ta trộm đồ vật!”

Kia ngữ khí, liền chính nàng cũng chưa phát giác, hoàn toàn cùng bình thường nói “Các người còn như vậy, ta liền phải nói cho lão sư!” Là giống nhau giống nhau.

Tô Giản nghe xong, chậm rì rì đến gần, che ở đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ trước mặt, ngẩng đầu nhìn về phía hai người, nhướn mày mở miệng, “Kia báo nguy đi.”

Nam nhân cùng nữ nhân sửng sốt.

Tô Giản tiếp tục mở miệng, “Không đánh a? Ta đây làm ta đồng học giúp các người đánh.” Nói xong một đốn, nhìn chăm chăm hai người hướng đi cũng không quay đầu lại đối phía sau hai người nói, “Nghiên nghệ người đánh báo nguy điện thoại, đáng yêu người đem hai người bộ dáng chụp được tới.”

Một câu một động tác, đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ nghe xong lập tức đào di động làm theo.

Nam nhân cùng nữ nhân sắc mặt biến đổi, về phía trước vượt qua tới liền tưởng lướt qua Tô Giản, đoạt đại đáng yêu di động. Bị Tô Giản một chân đá vào đầu gối, lão đảo hai bước sau, thấy không cơ hội, vội vàng xoay người đào tẩu.

Dư lại ba người nhìn bọn họ chạy đi.

Vương nghiên nghê thấy, chớp chớp mắt sau hồng cái mũi nhìn về phía Tô Giản, “..... Hiện tại báo đáp cảnh sao?” Nàng di động mới lấy ra tới, còn không có tới kịp bát đánh ra đi đâu.

Tô Giản nghe xong, trước quay đầu nhìn về phía mang đáng yêu, “Đáng yêu chụp đến bọn họ bộ đáng sao?”

“..... Không.” Đại đáng yêu nuốt khẩu nước miếng nói, lần đầu tiên gặp được loại sự tình này, tay vẫn là có chút tê dại phạm mềm, tự nhiên động tác liền chậm.

“Kia tính.” Tô Giản nhún nhún vai, đối hai người nói, “Về sau phải chú ý một chút a, đừng lại bị lừa.”

Phỏng chừng phát triển đến mặt sau chính là cái gì bồi tiền xong việc linh tinh. Loại người này, chuyên môn tìm thiệp thế chưa thâm học sinh cùng mới vừa đi ra khỏi xã hội người trẻ tuổi xuống tay, mỗi lần cũng liền lừa cái một hai trăm nguyên hoặc là mấy chục nguyên, gặp được không đối liền xả hô chạy lấy người, thật sự đáng giận.

“Không được!” Đại đáng yêu nghe xong, lớn tiếng phản đối. Đảo làm Tô Giản nhin không được cảm thấy kinh ngạc nhướng mày xem nàng.

“Loại sự tình này thật quá đáng! Cần thiết báo nguy, ít nhất không thể để cho người khác cũng bị lừa. Bắt không được người có thể làm người biết loại này âm mưu cũng hảo a.” Đại đáng yêu hồng hốc mắt nói, “Lại nói, tuy rằng chúng ta không chụp đến bọn họ bộ đáng, nhưng là trên quảng trường có theo dõi, cửa siêu thị cũng có, đến lúc đó có thể điều lấy chẳng phải sẽ biết sao?”

..... Nói được có đạo lý.

Ở cổ đại sinh sống mười năm về hưu lão cán bộ, cư nhiên trong khoảng thời gian ngắn quên mất có theo dõi loại đồ vật này.

“Hành đi.” Tô Giản cười gật gật đầu, “Báo nguy đi, dù sao ta không có việc gì, cùng các người cùng nhau đi.”

Tô gia.

“A!! Lại thua rồi!” Tiểu đồng bọn chi nhất nhin không được đấm cái bàn!

Đều thua ván thứ hai, nếu là mặt sau hai cục lại thua, bọn họ liền đấu vòng loại đều ra không được!

Tâm phù khí táo thời điểm liền sẽ nhin không được oán giận.

“Tô Mặc người như thế nào làm, mới bắt đầu liền đã chết ba trăm người. Ta đều nói tiểu tâm mai phục nha.”

“Người còn không phải giống nhau? Hưởng nhanh như vậy, ta lại đuổi không kịp, bị người ta trung gian cắt đứt, hai bên giáp công đã chết đánh nửa trở về thành được không.” Một cái khác tiểu đồng bọn trực tiếp mở miệng đỉnh trở về.

“Ta còn không phải thấy đối phương người không nhiều lắm, nghĩ trước ngốc danh đại tướng sao!” Tranh luận, quay đầu nhìn về phía bên người, “Hắn cũng đúng vậy? Rõ ràng có thể suất quân lại đây tiếp viện, liền ở ác lang cốc vẫn không nhúc nhích!”

“Cái gì vẫn không nhúc nhích a?! Ta lúc ấy bị đối phương kiềm chế, căn bản là điều động không đến người a.”

“Người!”

“Hào hảo!” Vương Bác Hải là bên trong lớn nhất, cho nên mở miệng hoà giải tiểu một ít mấy vẫn còn là sẽ nghe, Vương Bác Hải nhìn xem một tiếng chưa cổ họng chỉ là ở thanh hờn đối Tô Mặc sau, đối những người khác nói, “Đừng cho nhau oán giận, còn thừa ba phút nghỉ ngơi thời gian liền bắt đầu, chúng ta lần này hảo hảo đánh. Trước hai cục coi như là tổng kết kinh nghiệm.”

Ba con nghe xong, không nói chuyện, xem như miễn cưỡng tiếp nhận rồi Vương Bác Hải lý do thoái thác, nhưng biểu tình lại là vẫn luôn xú xú.

Trong đó một người thừa dịp thời gian này nhìn nhìn đưa lưng về phía vách tường cameras, xác định không quay chụp đến bọn họ vừa rồi cho nhau chỉ trích hình ảnh sau, mới đứng dậy lợi dụng cuối cùng thời gian thượng WC.

Chỉ là không cẩn thận tay đụng tới con chuột tuyến, không kiên nhẫn một xả thời điểm, đưa lưng về phía mọi người cameras, liền quay tròn vừa chuyển, không cẩn thận nhắm ngay Tô Mặc phương hướng. Bất quá cái này độ cao cùng thị giác, cũng liền miễn cưỡng quay chụp đến Tô Mặc hạ nửa khuôn mặt mà thôi.

Ba phút thực mau, ván thứ ba thi đấu bắt đầu. Trò chơi tiến độ giảm xóc trong lúc, năm tên đội viên giọng nói tự động mở ra.

Siêu thị.

Báo nguy sau ra cảnh tốc độ thực mau, từ đến hiện trường làm ghi chép lại đến điều lấy theo dõi, cũng liền ước nửa giờ thời gian.

Lưu lại liên hệ phương thức từ từ sau, cảnh sát thúc thúc liền rời đi. Mà đại đáng yêu vương nghiên nghệ các nàng cũng cùng Tô Giản cùng nhau đứng ở nhà ga biên, chờ đợi từng người xe buýt.

“Hôm nay sự thật là cảm ơn người Tô Giản.” Vương nghiên nghề sớm không khóc, chính là đôi mắt còn có chút hồng đối Tô Giản nói, “Nếu không phải người chúng ta còn không phải muốn háo bao lâu đâu.”

Đại đáng yêu ở một bên gật gật đầu.

“Không có việc gì, này cũng coi như là chuyện tốt, rốt cuộc từng có như vậy một lần sau, tin tưởng về sau các người cũng sẽ không dễ dàng bị loại này xiếc lừa tới rồi.” Tô Giản cười, “Cũng may hai người không xảy ra chuyện gì, đây là vận hạnh. Về sau nhất định phải lưu tâm một ít, biết không?”

Wương nghiên nghề gật gật đầu.

“Được rồi, ta xe trước tới, đi trước a?” Tô Giản thấy chậm rãi sử tới xe buýt, đối hai người nói, “Tái kiến, tiểu khả ái ngày mai thấy.”

“Tái kiến.”

“Ngày mai thấy.”

Chờ nhìn xe buýt đi xa, vương nghiên nghề mới quay đầu lại nhìn về phía đại đáng yêu, có chút cảm xúc, “Đáng yêu, ta đột nhiên cảm thấy Tô Giản rất không dễ dàng.”

“Ân?” Đại đáng yêu không hiểu nhìn về phía vương nghiên nghề, dò hỏi.

“Người xem chúng ta vừa rồi chỉ là gặp được kẻ lừa đảo, bị bôi nhọ trộm đồ vật. Tuy rằng mới trong chốc lát thời gian, nhưng ta còn là rất khổ sở. Nhưng là.....” Vương nghiên nghề dừng một chút, có chút hổ thẹn cùng hối hận, “Chúng ta trước kia..... Chính là hiểu lầm người Tô Giản nửa năm sự tình đâu.....”

Gian lận phong ba, cơ hồ mỗi người đều sẽ nói thượng như vậy hai câu.

Đại đáng yêu nghe xong, cũng không nói chuyện.

“Về sau.” Vương nghiên nghề nghiêm túc lại bảo đảm nói, “Ta nhất định sẽ không lại truyền loại này không có chuyện thật căn cứ sự tình.”

Đạo lý ai đều hiểu, nhưng chân chính tràn đầy thể hội, chỉ có thể là chính mình cũng thể hội quá cái loại này đau mới có thể hiểu được nghĩ lại chính mình.

Đây là trưởng thành bắt buộc chương trình học, ai cũng trốn không thoát.

Bất quá sớm muộn gì.

Mà bên kia, Tô Giản về đến nhà, đem đồ ăn vặt trực tiếp xách thượng lầu hai đưa đến Tô Mặc phòng khi, bọn họ sắp thua trận đệ tứ cục.

“Tỷ.....” Tô Mặc nước mắt lưng tròng quay đầu lại nhìn cạnh cửa Tô Giản.

“Đây là làm sao vậy?”

Trước trấn châu trung võ quân tiết độ sứ, Phiêu Kị Đại tướng quân kiêm điện tiền Đô Chỉ Huy sứ, bị Tống triều con dân tôn sùng là võ thần, địch quốc đau đầu nhất, nhất không nghĩ ở trên chiến trường thấy, ba mươi năm chưa một bại tích Trấn Quốc Công. Đương nhiệm trung võ trung học sơ nhị bốn ban thiếu nữ —— Tô Giản, cười bước vào bên trong cánh cửa.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 25 25

“Giống như không có gì đẹp.....” Tiền lỗi một ngụm một khối khoai lát, cảm thấy chán ngấy liền uống khẩu Coca, ngồi xếp bằng ngồi chỗ đó bộ dáng có vẻ mọi cách nhàm chán.

Hải tuyến đấu vòng loại chính là như vậy, nhân số đông đảo, tuyến thủ cao thấp cũng so le không đồng đều.

“Nếu không chúng ta trực tiếp khai hắc đi?” Tiền lỗi đối Phó Nguyên bọn họ nói.

“Không được, chờ hạ rút phân làm sao bây giờ, đến lúc đó điểm không đủ thi đấu thời điểm sẽ tự động phán thua.” Đỗ phi hiên phản đối.

“Ai.....” Tiền lỗi về phía sau một đảo, vừa vặn đem Phó Nguyên giường đuôi chỗ đương lưng ghế, lười biếng. “Kia..... Nếu không chúng ta đi đánh bóng rổ?”

Dù sao hẳn là không thể nào muốn nhìn cái này, tựa hồ rất không thú vị.

“Ân? Các người xem.” Triệu lân lâu đối rõ ràng đã không đem tâm tư đặt ở thi đấu trên video ba người mở miệng, chọc đến tiền lỗi hơi hơi khởi động đầu, vừa lúc cùng những người khác giống nhau thấy hình ảnh nhảy chuyển, trên màn hình liền thay đổi một tổ thi đấu.

“Cái gì nha. Đây đều đánh thành như vậy, phía trước vẫn là tam so linh, chẳng lẽ còn có cái gì xem tất yếu sao?” Tiền lỗi vừa thấy thi đấu góc trên bên phải biểu hiện thi đấu thắng bại, điểm chờ, thật sự không nhịn xuống

phun tào. “ 《 loạn thế 》 phía chính phủ trao lấy hệ thống có phải hay không xảy ra vấn đề.”

Bọn họ bốn người tiến phòng phát sóng trực tiếp là thời gian ăn ảnh đối muốn lùi lại một ít, nhưng bởi vì là thông qua máy tính tiến hành tự động trao lấy hậu trường số liệu, cho nên hệ thống sẽ tự động phán định cùng đoán trước thi đấu hay không có nhưng tham khảo giá trị, hoặc là nói đúng cục loang loáng điểm.

Chính là hiện tại đấu cờ hai phương, rõ ràng đã là nghiêng về một bên sao, còn có cái gì xem tất yếu sao?

Chẳng lẽ là làm các tuyển thủ học tập bọn họ ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu, cũng kiên quyết không chịu thua, kiên trì đến cuối cùng tinh thần?

Quá buồn cười điểm đi?

Quả nhiên những người khác cũng cùng tiền lỗi bọn họ là giống nhau ý tưởng, bên trái người đang xem cuộc chiến bình luận khu không ngừng có người phát ra cùng loại phun tào lời nói, cơ hồ đều ở khuyên B đội đầu hàng tính, như vậy phải thua cục diện còn có cái gì hảo đánh.

Có người đang xem cuộc chiến click mở một bên ảnh tàng tuyển thủ video, thông qua trong đó chỉ chiếu đến B tổ non nửa khuôn mặt cameras phát hiện cư nhiên là học sinh tiểu học, lời nói cũng liền biến thành 【 tiểu đệ đệ nhận thua lập ~ đã thực nỗ lực, tinh thần đáng giá khen ngợi, nhưng là thật sự không lại đánh tất yếu lập ~ 】 linh tinh nói.

Tự nhiên tiền lỗi bọn họ cũng thấy, lòng hiếu kỳ xu thế hạ làm Triệu lân lâu hỗ trợ lựa chọn nghe B tổ đội viên đối thoại.

Loại này hai đội giao phong quyết đấu, làm người đang xem cuộc chiến là có thể lựa chọn trạm B đội hoặc là A đội. Như vậy là có thể nghe thấy sở “Trạm” đội ngũ đội viên đối thoại.

Đương nhiên tiền đề điều kiện là đối phương khai giọng nói dưới tình huống.

Quả nhiên mới vừa điểm tuyến B đội, đối phương còn có vẻ tuổi rất nhỏ thanh âm liền truyền tới, hoàn toàn một chút trì hoãn đều không có nghe thấy được năm người cho nhau chỉ trích cùng oán giận.

Chọc đến không ít người lắc đầu, chắc chắn bọn họ đội thua định rồi.

Liền ở tiền lối cảm thấy nhàm chán, chuẩn bị kêu Triệu lân lâu đối đi thời điểm ——

—— 【 đây là làm sao vậy? 】

Một phen phía trước vẫn luôn không có xuất hiện quá mang cười tiếng nói từ video sau, bị che đậy cửa chỗ truyền tới.

Mềm mại. Đáng yêu. Thiếu nữ.

Quả nhiên quan chiến bình luận khu nháy mắt thống nhất biến thành Husky đầu chó, không có sai biệt nói 【 a ~ ngoạn nhi điện cạnh thiếu nữ đáng yêu nhất, thanh âm tốt như vậy nghe người ta nhất định cũng thực đáng yêu ~ 】 linh tinh nói.

Nhưng tiền lối đám người phản ứng lại hoàn toàn bất đồng. Ánh mắt đại ra đầy mặt mộng bức vài giây sau, mới như là vì chứng thực giống nhau nhìn về phía bên người người.

Ân. Đồng dạng là mộng bức mặt.

“..... Thật là, Tô Giản a.....” Tiền lối một sửa vừa rồi lười biếng, thò lại gần ý đồ thấy đến gần cameras người nào đó, đáng tiếc cameras chỉ có thể quay chụp đến trong đó một vị tiểu thiếu niên hạ nửa khuôn mặt, liền càng

đừng nói chup đến đứng ở hân bên người, xách theo đồ ăn vật đi vào tới người.

【..... Tỷ.....】 trong video tiểu thiếu niên đáng thương vô cùng ngoái đầu nhìn lại xin giúp đỡ ngữ khí, 【 chúng ta phải thua.....】

【 kia..... Thua liền tới ăn đồ ăn vật? 】 thiếu nữ cử cao thủ thượng túi, ý bảo, 【 ta lại cho các người phao ly trà? 】

“.....” Ân, này về hưu lão cán bộ miệng lưỡi không phải Tô Giản còn sẽ là ai?

Khẳng định là nàng không sai.

“Tô Giản hình như là có cái đệ đệ?” Tiền lỗi nghi hoặc mở miệng, một bên nói một bên không xác định quay đầu nhìn về phía đồ phi hiên.

Đồ phi hiên gật gật đầu, bởi vì phát sóng trực tiếp xuất hiện chính mình nhận thức người, cho nên nguyên bản nhằm chán tiết mục tựa hồ cũng biến thành hơi chút thú vị một ít.

Mà ở Tô Giản nói xong câu nói kia sau, quan chiến khu không ít người cũng đi theo 【 ha ha ha 】 , phụ họa Tô Giản nói.

Bất quá phỏng chừng Tô Mặc bên kia không khai quan chiến khu bình luận, cho nên vẫn chưa thấy những lời này. Này cũng thực bình thường, có chút điện cạnh tuyến thủ tâm lý thừa nhận năng lực tương đối tương đối nhược chút, thi đấu trong quá trình đã chịu bình luận ảnh hưởng cũng thực bình thường.

Cho nên tốt nhất cách làm chính là nhắm mắt làm ngơ.

Bên kia, Tô gia.

Ở Tô Giản nói xong câu đó sau, nhà mình tiểu đệ biểu tình lập tức liền ủy khuất đến muốn khóc ra tới. Chọc đến Tô Giản yên lặng yên lặng cái mũi sau, ngẩng mắt trước mặt hắt laptop.

Liếc mắt một cái đảo qua đi sau, nghi hoặc hỏi, “..... Đây không phải còn không có thua sao.”

Một câu, không chỉ có làm tiền lỗi bọn họ cảm thấy Tô Giản là đang an ủi nhà mình tiểu đệ, ngay cả quan chiến các võng hữu cũng giống nhau. Thậm chí có không ít người cảm thấy Tô Giản chính là đang nói mạnh miệng, thật là hiểu hay không a.

Ngược lại là Tô Mặc, trước mắt sáng ngời, “Thật vậy chẳng?!”

Tô Giản trước chưa trả lời Tô Mặc, chỉ là so vừa rồi càng vì cẩn thận nhìn nhìn Tô Mặc máy tính màn hình phía sau màn, hỏi, “Đây là bắt chước cổ đại đánh giặc chiếm thành trò chơi?”

“Ân!” Tô Mặc gật gật đầu, dừng một chút sau nghi hoặc mở miệng, “Tỷ tỷ người không ngoạn nhi quá 《loạn thế gió lửa》?”

“Không có, ta đồng học nói ta chính là cái trò chơi cận bã, bắt quá cái này tựa hồ rất thú vị sao.....” Tô Giản đại khái nhìn bản đồ sau vượt cảm, thực cảm thấy hứng thú mở miệng.

“.....” Người là cái trò chơi cận bã còn dám nói có thể thắng?!

Tô Mặc tức khắc cảm thấy nhà mình hư tỷ tỷ lại ở chơi hắt.

“Tô Mặc đừng nói chuyện phiếm! Mau tới cứu ta nha!” Ngồi Tô Mặc bên cạnh tiểu đồng bọn mau vội muốn chết, hắt đều đã bị chết chỉ còn cuối cùng một trăm người. Tô Mặc cư nhiên còn đang nói chuyện thiên!

“Nga nga nga!” Tô Mặc trả lời, vội vàng liền phải tiếp viện. Tay mới vừa sờ lên con chuột ——

Tô Giản tay ấn thượng Tô Mặc bả vai, ngăn lại hẳn. Cũng ngăm mắt bên cạnh tiểu đồng bọn A sau mở miệng, “Từ bỏ người thành trì, từ cửa nam phá vây.”

“A?” Tiểu đồng bọn A sửng sốt.

“Mau, bằng không người cũng chỉ có thể mang theo mười mấy người chạy ra tới.” Tô Giản đối hẳn nói.

Tiểu đồng bọn A nghe xong, vội vàng làm theo, nhưng bàn phím con chuột mới phối hợp làm sau rồi lại khổ mặt, “Cửa nam đã thiêu cháy, ta qua đi quả thực chính là chịu chết a!”

“Yên tâm đi, đối thủ của người cũng là như thế này tưởng, cho nên ngược lại sẽ là an bài binh lực yếu nhất vị trí, người đưa một phen, ít nhất có thể mang năm mươi người phá vây đi ra ngoài.” Tô Giản nói xong dừng một chút, lại ngăm mắt tiểu đồng bọn A màn hình máy tính sau, chỉ vào trên máy tính nào đó đã chiến khu nói, “Ở chỗ này ẩn nấp, chinh đồn sau chờ ta cho người bước tiếp theo mệnh lệnh.”

Bình tĩnh, ngữ khí xét đoán. Tự nhiên khiến cho tiểu đồng bọn theo bản năng nghe lệnh Tô Giản.

Mới vừa gật đầu còn đang chuẩn bị rồi rảo có thể hay không chạy ra tới thời điểm, không nghĩ tới đội ngũ lao ra nam thành sau, vừa thấy bộ đội nhân số, cư nhiên thực sự có gần sáu mươi người.

Tức khắc không tiếng động “Oa ~” một tiếng, nhìn về phía Tô Giản biểu tình đều cùng vừa rồi bất đồng.

Mà quan chiến khu đồng thời thấy kết quả, đang cùng tiền lỗi bọn họ giống nhau: 【.....?????!!!! 】

【 chẳng lẽ chúng ta muốn gặp chứng kỳ tích?! 】

【 ta trước nhắc tay! Tiểu tử tỷ thanh âm vừa rồi nghe tới có điểm soái khí nga! 】

【 ta tới làm cái thứ nhất fan não tàn nhi, mặt sau nói chuyện đều là hậu bối! 】

【 không! Ta muốn chen ngang! 】

【 chen ngang không có hiệu quả! 】

【.....】

“..... Uy uy.” Tiền lỗi chớp mắt, lăm bầm tự nói, “Thiệt hay giả a?”

Mà bên kia, Tô Giản đã xem xong năm người máy tính, an bài xong bố trí sau một lần nữa đứng ở Tô Mặc bên người. Từ chính mình mua hồi đồ ăn vặt đôi chọn một bao chậm rì rì xé mở sau, một mặt ca mắng ca mắng, một mặt đối nhà mình tiểu đệ mở miệng, “Hiện tại, Tô Mặc người có ba phút thời gian làm ta biết trò chơi này quy tắc.”

Dừng một chút, hơi hơi mỉm cười.

—— “Có ta ở đây. Các người thua không được.”

Cuồng vọng soái khí. Tức khắc lại thu hoạch quan chiến khu một mảnh Tiểu Tâm Tâm.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 26 26

《 loạn thế gió lửa 》 là năm người một đội, bắt chước cổ đại cảnh tượng công thành trò chơi, mỗi vị diện cạnh tuyến thủ đều là đại tướng thân phận, sơ lên sân khấu mang □□, năm người hợp ở bên nhau là hai ngàn người.

Từng người thủ chính mình thành trì, một bên tấn công địch quân, một bên cứu viện chính mình đồng đội.

Nói như vậy mỗi cục trò chơi bắt đầu sau, là không có cố định thời gian. Bình phán thắng lợi tiêu chuẩn chỉ có ba loại phương thức.

Một: Giết sạch đối địch đại tướng.

Nhị: Công phá đối phương hoàng thành.

Tam: Chủ động đầu hàng.

Mà mỗi người mang binh nhân số cũng là cố định, bắt đầu sau mỗi cách năm phút đồng hồ sẽ tăng trưởng □□, hạn mức cao nhất vì mỗi vị đại tướng 2000 người, tổng cộng một vạn. Hậu kỳ không hề có bất luận cái gì gia tăng.

Nhưng nếu trên đường đại tướng tử vong, sẽ không sống lại không nói, nguyên bản hậu kỳ sẽ tăng phái cho hãn binh lực cũng sẽ không có. Này liền sẽ khiến cho chính mình đội ngũ ở vào hoàn cảnh xấu.

Cho nên 《 loạn thế 》 an bài hai điều trợ cấp.

Ở mỗi cục trong trò chơi, sẽ tồn tại một cái che dấu sơn trại. Phương nào tiêu diệt sơn trại sẽ được đến ước một ngàn người tiếp viện. Nói trắng ra

điểm nhì cũng chính là tự động đem sơn trại sơn phủ biến thành binh lính.

Còn có mặt khác một loại phương pháp, chính là hợp nhất đối phương tàn binh.

Nhưng muốn hợp nhất đối phương tàn binh cần thiết phải được đến “Hổ phủ”, đây cũng là mỗi cục trong trò chơi duy nhất một khối.

Hiện thân địa điểm không chừng, thời gian không chừng, thường xuyên một ván kết thúc đều không nhất định tìm được “Hổ phủ”. Hơn nữa vận dụng “Hổ phủ” tiên quyết điều kiện là tàn binh, cho nên là cần thiết chém giết đối phương đại tướng sau mới có thể bài thượng công dụng “Trang bị”.

Bằng không ở không có hổ phủ dưới tình huống muốn nhận đối phương tàn binh, cũng không phải không có khả năng, nhưng hiệu quả cực nhỏ, hiệu quả tác dụng tựa hồ cũng không lớn.

Cũng bởi vì như vậy, rất ít có người sẽ chuyên môn đi tìm hành tung không rõ “Hổ phủ”, ngược lại tấn công sơn trại vẫn là đầu tuyển.

Tô Mặc bọn họ hiện tại đã ra quá ba lần binh lực, còn có một lần được đến tân binh cơ hội.

Hiện tại cùng đội thêm ở bên nhau nhân số còn không đến ba ngàn năm trăm người, mà đối phương tắc có năm ngàn nhiều, gần như nhiều gấp đôi. Chờ quân địch lại không ra tay tới thu sơn trại, này cục liên càng không có thắng khả năng tính.

Đem quy tắc trò chơi đại khái cấp Tô Giản nói một lần sau, Tô Mặc miễn cưỡng bảo vệ cho chính mình tòa thành trì này, nhìn về phía răng rắc răng rắc ăn đồ ăn vặt Tô Giản, “Tỷ, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?”

Tô Giản xem hẩn, lại nhìn xem mặt khác bốn con, chậm rì rì mở miệng, “Các người đều nghe ta?”

“Nghe a!”

“Nghe một chút nghe.” Hiện tại đã là ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa mấy chỉ vôi gặt đầu.

“Kia hành, ta nói cái gì các người liền làm theo,..... Bao gồm chịu chết. Có thể làm được sao?”

“Có thể!” Vang dội trả lời.

Tô Giản cười, như cũ lưỡi biếng thả biểu tình nhẹ nhàng, “Kia hành.”

Ngữ đốn, trên mặt thần sắc hơi thu liễm, “Vương Bác Hải, người cùng trương phong binh lực nhiều nhất, tổn thất tương đối không nặng, cho nên người hiện tại phải làm chủ công, thành trì lưu thủ 200 người, mang còn thừa binh lực từ cánh vu hồi mà thượng, trương phong người tám trăm người làm Vương Bác Hải hậu viên, phân hai đội. Bốn trăm người ở phía sau, khoảng cách 500 m theo đuôi, phòng ngừa quân địch mặt sau bọc đánh.”

“Một khác đội từ chính người thân mang, bên đường mai phục bụi cỏ đi trước, nếu quân địch cùng Vương Bác Hải chính diện hoặc mặt bên giao phong, người nhất định lấy hình quạt áp tiến.”

“Tô Mặc, người cùng Lý nhưng chỉ có năm trăm người tám trăm. Hiện tại ta yêu cầu các người xác nhập ở bên nhau, tử thủ tòa thành trì này.” Tô Giản điểm điểm màn hình, xác định Lý nhưng thấy rõ sau tiếp tục, “Còn lại thành trì luân hãm cũng không cần người hai người quản. Một khi thủ không được nhớ rõ kêu ta một tiếng.”

Nói xong nhìn về phía ngồi ở Tô Mặc bên người tôn hạo, “Người trên tay chỉ có 50 người, thành trì ném tạm thời trước đừng nghĩ đoạt lại, mang ba mươi người đi dã lang cốc thu tàn binh, nhớ kỹ, quân địch người nhiều

người liền trốn, quét kết thúc, đảo đảo loạn, ít người người liền thu tàn binh, thuận tiện tìm xem sơn trại cùng “Hổ phù” khả năng ở vị trí.”

“Kia khác người đâu?” Tôn hạo gật gật đầu, hỏi.

“Mặt khác người phân tam tổ, phân biệt theo dõi đối phương tam đội nhân mã hướng đi. Có cơ hội liền quấy rầy quấy rầy, không cần cậy mạnh, chủ yếu là biết bọn họ hành tung là được.” Trừ phi hai quân giao chiến hoặc là đã nguy cấp, nếu không thông qua tiểu bản đồ là nhìn không thấy đối phương hành vi lộ tuyến.

Tô Giản xem tôn hạo sau khi gật đầu tiếp tục, “Nhớ kỹ, tam tổ, mỗi tổ cùng một cái đối địch đại tướng. Mỗi ba người một tiểu đội, mỗi đội tương các khoảng cách cần thiết là 100 mét trở lên, đối phương nếu là phát hiện trong đó một tiểu đội, không cần cứu viện, nhưng là người đến đúng lúc bổ sung. Cho nên liền tính là thu một cái tàn binh cũng là hữu dụng.”

“Hảo.”

Tô Giản công đạo xong năm người sau, một lần nữa nhìn về phía Tô Mặc bản đồ, như cũ dựa vào ở Tô Mặc lưng ghế thượng, cà lơ phất phơ ăn đồ ăn vặt, răng rắc răng rắc.

“Hảo, hiện tại bắt đầu chuẩn bị đi.” Tô Giản cười.

Này một loạt bố trí quan chiến khu cùng tiền lối bọn họ nghe được rõ ràng, bình luận khu càng là liên tiếp 【 oa ~~~~ 】 cùng 【 muốn hay không Tiểu Tâm Tâm nha ~ 】 chờ.

Tuy nói này đó bố trí rất cuộc có thể hay không khởi hiệu quả, nhưng có thể nhanh như vậy phản ứng lại đây có điều động tác, lại không phải mọi người có thể làm được.

Thậm chí có thể nói, mặc dù là bộ phận chức nghiệp điện cạnh tuyển thủ cũng không nhất định làm được.

Này cục trò chơi,..... Tựa hồ đến bây giờ mới có xem đầu, trở nên thú vị lên.

Quân địch thế tới rào rạt, tựa hồ bởi vì phía trước đã có tiền tam cục thắng lợi, hơn nữa đệ tứ cục thắng lợi đang nhìn, cho nên đánh đến tùy ý. Thế nhưng liền che dấu sơn trại cũng không tìm, trực tiếp binh phân ba đường, mặt khác hai đội vì tam đội quân chủ lực hộ cánh xông thẳng trung lộ!

Cùng Vương Bác Hải sở suất lĩnh một ngàn người chính diện tương đối, tức khắc triển khai chém giết, loạn thành một đoàn.

“Ô Giản tử tử!” Bị yêu cầu ở bên cạnh phụ trách tiếp viện cùng phục kích trương phong cấp thẳng kêu to.

“Đừng loạn.” Ô Giản hơi hơi liếc xéo Vương Bác Hải màn hình liếc mắt một cái sau nhàn nhạt mở miệng, nhanh chóng thả ngắn gọn, “Vương Bác Hải triệt thoái phía sau đến khe sâu trừ, trương phong! Làm hậu viên bốn trăm người mai phục hai bên, ta kêu đánh liền đánh, mặt khác cánh hai nơi mai phục sửa vì tiền trạm binh, vòng qua đi tấn công quân địch thành trì!”

“Hảo!”

“Tôn hạo, tàn binh thu nhiều ít.” Ô Giản nhìn thoáng qua Vương Bác Hải trên màn hình, căn chặt ở hãn phía sau cùng đánh rắn giập đầu dường như quân địch đại bộ đội, tựa hồ đối với kia thế tới rào rạt, lệnh người khẩn trương đến sắp hít thở không thông, đột phá màn hình màu đỏ quân địch, căn bản đối nàng một chút ảnh hưởng đều không có.

“Chỉ thu mười lăm người. Hiện tại ba mươi lăm.” Tôn hạo khẩn trương nói. Hãn bởi vì ít người, cho nên đánh thật sự cẩn thận, dễ dàng không dám thò

đầu ra, nếu không không cần đối phương đại tướng tự mình truy, chỉ phân hai trăm binh lực là có thể tiêu diệt hẳn.

“Phân tam đối tam tổ một đôi người đi ra ngoài, tiếp tục tìm kiếm sơn trại.”
Dừng một chút nhìn mắt Tô Mặc màn hình phía dưới thời gian sau tiếp tục,
“Hiện tại lên đi hỏi người vừa rồi vứt bỏ thành trì, mai phục với vùng ngoại ô, chờ quân địch đại tướng ra khỏi thành sau, không sai biệt lắm các người cuối cùng một lần tăng binh liền đến. Đến lúc đó nghe ta khẩu lệnh đoạt thành.”

“Là!”

“Bọn họ tiến khe sâu!” Vương Bác Hải nhìn chăm chăm màn hình kêu to. Khẩn trương đến không được, mà người đang xem cuộc chiến cũng nhin không được nắm nắm tay, nhìn chăm chăm thi đấu video đại khí không dám ra một tiếng.

Mặt sau thật sự truy đến thật chặt, rất nhiều lần xem người đều cảm thấy Vương Bác Hải sẽ bị toàn diệt.

“Đừng hoảng hốt. Lại lui.” Tô Giản một lần nữa nhìn về phía Vương Bác Hải máy tính, mắt cũng không chuyển tiếp tục hạ đạt mệnh lệnh, “Lý nhưng, mang năm trăm người hiện tại ra khỏi thành, đi trước tôn hạo phương hướng. Lưu ba trăm binh lực ở trong thành, người người mau đến thời điểm nói cho ta.”

“Hảo.”

Nhân mã chen chúc, cửa thành nửa khai, đại tướng suất quân đuổi hướng hữu tuyến, phối hợp 《 loạn thế gió lửa 》 trống trận kéo dài âm nhạc thanh, cùng với tiếng vó ngựa, thế nhưng làm xem nhân sinh ra hào hùng cùng nhiệt huyết tới.

Nhưng này cổ hào hùng cùng nhiệt huyết lại không lỗ mãng, ngược lại tràn ngập mưu lược cùng tính toán.

“Tiến một nửa!” Vương Bác Hải kêu to.

Quân địch đại quân dừng mãnh vào khe sâu, ở hiện ra “Tám” hình chữ khe sâu trong miệng bởi vì địa hình bị bắt thu nạp, giống vưu vật thít chặt ra tinh tế ong vàng eo. Mà ở quân địch nhìn không thấy địa phương, trương phong bốn trăm người đã mai phục hai bên.

—— năm phút đồng hồ đến.

Quân địch cùng bên ta đồng thời xoát ra tân binh lực!

“Đánh!” Tô Giản đang xem thấy trương phong từ bốn trăm người biến thành tám trăm người sau, trầm giọng.

Khe sâu khẩu hai bên nhảy ra sớm đã mai phục người tốt! Vương Bác Hải đầu ngựa vừa chuyển, nguyên bản dừng ở mặt sau thật nhỏ cái đuôi tức khắc biến thành bén nhọn trường thương, ở quân địch rõ ràng sừng sốt cứng lại nháy mắt, giống như sắc bén đầu thương, trình hình tam giác thẳng đem quân địch từ trung gian tách ra!

Tại đây đồng thời, mai phục nhảy ra, cắt đứt khe sâu!

Hỗn chiến! Chém giết! Dao kiếm va chạm leng keng thanh, hỗn hợp người hô ngựa hí thanh âm, lệnh người không tự chủ được liền cảm thấy tuyến thượng thận kích thích tố không ngừng bay lên!

Đi theo tam chi quân đội một bên cánh quả nhiên triều Vương Bác Hải vị trí dựa sát lại đây, mà mặt khác một chi cánh tắc tiếp tục đi theo một khác đội tiên phong áp hướng Tô Mặc một người trấn thủ thành trì!

Cùng lúc đó, phía trước thất thủ thành trì đại môn mở ra, lưu thủ ở bên trong đại tướng suất 800 người thẳng đến khe sâu chuẩn bị cứu viện!

“Ô Giản tử! Bọn họ ra khỏi thành!” Tôn hạo hô.

“Tiến. Bên trong hẳn là chỉ có một trăm người, người hiện tại bốn trăm người, tùy tiện đều có thể đánh. Nhớ kỹ đánh xong lập tức thu rút tàn binh. Lý nhưng còn có bao lâu đến.” Tô Giản nhìn Tô Mặc màn hình máy tính hỏi.

“Tới rồi.” Lý nhưng trả lời, “Muốn mai phục sao?”

“Không. Truy kích chuẩn bị đi khe sâu cứu viện đại tướng, cần phải bắt lấy!” Tô Giản nhìn đã đại quân áp chế dưới thành hình ảnh, đối Lý nhưng nói.

“Là!”

Khe sâu chỗ, bởi vì bị đánh cái trở tay không kịp, quân địch cơ hồ là tức khắc tổn thất gần ngàn người, giờ phút này viện quân, còn chưa tới.

“Tiểu mặc, tận lực thủ, nếu là thủ không được, bảo đảm có 800 người tiền đề xuống ngựa thượng lui giữ hoàng thành.”

“Ân!” Tô Mặc gật đầu, hai mắt khẩn nhìn chăm chăm màn hình, ngón tay ở trên bàn phím bùm bùm.

Khe sâu loạn chiến đã đến cuối thanh, cứu viện ở chưa đuổi tới trước bị trước một bước đem khe sâu ôm sủi cỏ, giết chết đối phương đại tướng, lại quay đầu lại cùng truy kích viện quân Lý nhưng hội hợp, đem đối phương đại tướng cấp giết chết rút.

Mà nguyên bản bị cắt đứt ở khe sâu ngoại mặt khác mấy trăm quân địch, ở chính mình thành trì bị đánh lén thời điểm đã quay người trở về cứu viện.

Tô Giản mệnh lệnh trương phong thu nạp khe sâu còn thừa quân địch tàn binh, tam quân hội hợp sau thế nhưng có gần như ba ngàn người.

Mà bên kia, tôn hạo lấy về thất thủ thành trì.

Lúc này, quân địch hai gã đại tướng bị trước sau giết chết với khe sâu, thu nạp tàn binh ước bốn trăm người, đồng thời quân địch trở về thành cứu viện khi, làm tiền trạm quân bốn trăm người xé chắn ra lẻ, mười người vì một đội, phân tán mở ra, đoạt lại tàn binh,

Hiện tại áp lực lớn nhất, là Tô Mặc bên này.

Ở tất cả mọi người cho rằng Tô Giản sẽ mệnh lệnh trở về thành cứu viện khi, nàng lại hạ tiến công mệnh lệnh.

“Các người bốn người phân biệt dẫn quân tiến công quân địch hoàng thành!”

“Chính là tiểu mặc thủ không được.” Tôn hạo nói.

Tô Mặc nhấp môi, hần tự nhiên nghe thấy đối thoại, nhưng hiện tại đôi mắt cùng tay đều ở vội, nửa điểm tâm phân không được, ngay cả nói chuyện công phu đều không có.

“Đúng vậy.” Tô Giản ra ngoài mọi người ngoài ý liệu gật gật đầu.

—— “Cho nên các người muốn ở hần thủ không được phía trước trước một bước công rút đối phương hoàng thành!”

Tô Giản dừng một chút, mở miệng, “Ta phía trước có nhắc nhở quá, Tô Mặc chính là cái kia nhị. Có thể hay không sống.....” Nàng chậm rãi nhìn quét bốn vị tiểu thiếu niên.

“Liền xem các người.”

Nhiệt huyết mênh mông.

Không chỉ là bốn vị thiếu niên, ngay cả người đang xem cuộc chiến cũng đang nghe những lời này sau vành mắt ửng đỏ.

Tựa hồ này không phải trò chơi, đây là chân chính chiến trường!

Vì cuối cùng thắng lợi, nhất định phải có người trả giá đại giới!

Huynh đệ mệnh! Liên ở chính chúng ta trong tay!

Bốn vị thiếu niên lẫn nhau xem một cái, lần này căn bản không cần Tô Giản nói thêm nữa cái gì, cực có ăn ý huy quân mà thượng, thẳng đảo quân địch hoàng thành!

Quân địch rõ ràng không nghĩ tới bọn họ cứ nhiên bổ cứu chính mình hoàng thành, nguyên bản ra khỏi thành quân đội rõ ràng hỗn loạn một chút. Sau đó ngay sau đó chinh đồn, phân tán binh lực bảo vệ cho hoàng thành tứ phương cửa thành!

Từ nhỏ trên bản đồ xem, màu xanh lục cùng màu đỏ đánh vào cùng nhau! Không ngừng giăng co ở cửa thành, nhưng thực mau Tây Môn bị chạy ra khỏi khẩu tử.

Ở Lý nhưng chuẩn bị đi chém giết mặt khác môn quân địch, giảm bớt áp lực khi, bị Tô Giản ngăn lại.

“Công kích trực tiếp hoàng thành.”

Không có chút nào do dự, Lý nhưng điều chỉnh phương hướng, suất quân thẳng đến hoàng thành.

Quân địch bắt đầu loạn, đầu tiên là tập trung hỏa lực tấn công Tô Mặc hai gã quân địch đại tướng chi nhất, lập tức hồi triệt cứu viện! Thủ hoàng thành

đại tướng cũng đem mặt khác tam môn binh lực từng người trừu rớt một ít ý đồ ngăn lại Lý nhưng!

Một loạn, hoàng thành còn lại ba mặt cơ hồ đồng thời bị phá!

“Tôn hạo phụ trợ Lý nhưng, Vương Bác Hải trương phong quay đầu ngăn lại viện quân!” Tô Giản trầm giọng.

Mà lúc này, cuối cùng một người đại tướng thấy lâu công không dưới, cũng quay lại đầu thương cứu viện đi. Tô Mặc một hơi còn chưa tòng, Tô Giản đã hạ tân mệnh lệnh, “Tiểu mặc, ra khỏi thành truy kích.”

“A? Hoàng thành.....” Tô Mặc sửng sốt. Ngẩng đầu nhìn về phía Tô Giản.

Tô Giản cầm đồ ăn vặt, hướng hân cười cười sau, lại cà lơ phất phơ dựa vào ở hân lưng ghế biên, răng rắc răng rắc ăn đồ ăn vặt.

“Yên tâm đi.”

—— “Các người thắng.”

Một phút đồng hồ sau, B đội thắng lợi.

Trò chơi thi đấu một kết thúc, video tự động nhảy chuyển biến thành mặt khác đang ở tiến hành. Nhưng quan chiến khu lại như cũ đắm chìm ở vừa rồi chuyển bại thành thắng sáng khoái cùng hào khí trung, gần một phút đồng hồ không có người phát tân tin tức.

Ngay cả tiền lỗi bọn họ, cũng là ngốc lãng một hồi lâu, nhẹ nhàng chậm chạp phun ra một hơi sau, mới như là rớt cuộc hoàn hồn.

Vẫn duy trì khiếp sợ biểu tình hơi há mồm, nhẹ “Oa.....” Một tiếng.

Mà quan chiến bình luận khu cũng đi theo nhiệt huyết sôi trào lên.

【 oa!!! Hảo soái!! Thật sự hảo soái a a!! 】

【 cuồng gọi điện thoại!! 】

【 ta cũng muốn có như vậy giáo luyện! Ta không làm!! QAQ】

【 quá..... Ta nói không nên lời mặt khác, quá nima soái! 】

【 ..... Ta cảm thấy ta giống như lại biến thẳng. 】

【 người nhưng thật ra thẳng, chính là lão nương cong nha!..... Còn cong đến cam tâm tình nguyện....._(3 > ∠)_】

【 tiểu tử tử! Quý cầu tiểu tử tử kỹ thuật chỉ đạo! 】

【 thiên nột..... Ta muốn đi xem sau hai tràng! Nghịch tập nghịch tập! 】

Một ngữ bình tĩnh người trong mộng, đại gia bắt đầu tìm vừa rồi đấu cò từ ngữ mấu chốt, tiền lỗi bọn họ cũng không ngoại lệ, rõ ràng đã thực mau tìm được rồi, lại bởi vì phát sóng trực tiếp phòng nhân số tăng vọt, trong khoảng thời gian ngắn cư nhiên điểm không đi vào.

Nhớ rõ Phó Nguyên bọn họ đều tưởng vọt tới Tô Giản gia, đi xem chân chính “Phát sóng trực tiếp”.

Thật vất vả tiến vào sau, vừa lúc nghe thấy Tô Giản ở đối Tô Mặc cùng mặt khác bốn con nói, “Tiểu mặc, còn có các người mấy cái nghe hảo. Từ này một ván bắt đầu, liền không chỉ là nghe ta chỉ huy. Đây một ván, nhớ rõ ta như thế nào cho các người mang binh, xong rồi nói cho ta vì cái gì.”

“Đi? Chúng ta muốn chiến sau kiểm điểm sao?” Tô Mặc hỏi, tò mò lại hưng phấn.

Rốt cuộc trước kia bọn họ chỉ nghe nói qua chiến hậu kiểm điểm mà thôi. Nghe thấy liền cảm thấy rất tuần tú.

“Đúng vậy.” Tô Giản gật gật đầu, “Cho nên, từ giờ trở đi mang đầu óc đánh, mặt khác bắt đầu học được xem bên cạnh tiểu bản đồ.”

“Là.” Năm tên thiếu niên hưng phấn trả lời. Hoàn toàn không biết bình luận khu đang ở khóc chút chút.

—— 【 oa!! Nhà người khác quan chỉ huy! Gào khóc! 】

【 tiểu tử tử chúng ta cũng muốn nghe chiến hậu kiểm điểm! QAQ】

【 như vậy quan chỉ huy cũng cho ta một cái đi! Gió lốc khóc thút thít! 】

【 ..... Không sống, ta cứ nhiên không có như vậy tử tử! Không sống! QAQ】

Nhưng mà vô luận bình luận khu như thế nào quỷ khóc sói gào, căn bản là không khai bình luận khu năm con là nửa điểm không biết. Chính ý chí chiến đấu sục sôi chuẩn bị tấn một vòng đấu cờ.

Thứ năm cục. Bắt đầu.

Mà Tô Giản còn không biết, nàng trò chơi này cận bã, được đến một cái “Địa ngục quan chỉ huy” danh hiệu.

Nhất chiến thành danh.

Mà Phó Nguyên bọn họ,..... Đang suy nghĩ muốn hay không bấm tay.

—— 【 về sau lại tìm Tô Giản ngoạn nhi trò chơi liền bấm tay! 】

Lúc trước ám hạ quyết tâm bốn thiếu niên.....

Muốn khóc QAQ

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 27 27

“Địa ngục quan chỉ huy”, nơi tay du giới cạnh kỹ tuyến thủ trong mắt, là một cái vừa hận vừa sợ lại kính thể giới giả tưởng nhân vật.

Đây là một bộ bối cảnh chuyện xưa phi thường đơn giản máy rời tay du trò chơi. Nói chính là một quốc gia công chúa bị hắc ám lực lượng bắt cóc, làm xuất ngũ lính đánh thuê người chủ ở tiếp nhận rồi quốc vương ngự mệnh sau đi trước hắc ám lâu đài nghĩ cách cứu viện công chúa.

Nhưng hắc ám lâu đài tổng cộng có bảy tầng, mỗi đánh thắng nên tầng quái vật sau mới có thể thuận lợi tiến vào tiếp theo tầng.

Mà địa ngục quan chỉ huy, còn lại là ở tầng thứ sáu.

Hắn có thể nói là toàn bộ trong trò chơi đệ nhị đại BOSS, bởi vì sinh thời đã từng là một vị kiệt xuất tướng quân, lại chết trận sa trường không chiếm được linh hồn an giấc ngàn thu, mà bị hắc ám cắn nuốt lương thiện, trở thành làm người nghe tiếng sợ vỡ mật quan chỉ huy.

Nhưng bởi vì này kiệt xuất tác chiến năng lực, khiến cho các người chơi ở thông qua này một quan khi trở nên dị thường gian nan.

Bởi vì này quan mỗi lần người chơi một khi tử vong, tiếp theo lại tiến vào tầng thứ sáu sau chơi pháp lại sẽ trở nên không giống nhau. Mặc dù trên mạng có công lược, cũng như cũ làm người đau đầu.

Sau lại bởi vì vị này thể giới giả tưởng nhân vật khó khăn độ, nơi tay du trò chơi lúc đầu trở thành nguyên lão cấp bậc nhân vật, công ty trò chơi thậm chí bởi vì hắn ngay lúc đó hỏa bạo trình độ, mà đẩy ra quanh thân chuyện

xưa, cũng đem nên nhân vật bản quyền bán cho mỗi điện ảnh công ty, chế tạo ra hẳn sinh thời chuyện xưa.

Cũng bởi vì như vậy, càng thêm đầy đặn vị này nguyên bản chỉ là có được một cái khốc huyễn tên trò chơi nhân vật, trở nên có máu có thịt lên.

Mà Tô Giản ở phòng phát sóng trực tiếp biểu hiện, vừa lúc làm đã từng chơi đùa trò chơi này người chơi liên tưởng đến vị này viễn cổ thời kỳ nhân vật, lúc này mới có cái này huyễn khốc danh hiệu lại một lần xuất hiện.

Chỉ có thể nói là cơ duyên xảo hợp đi.

Chờ buổi tối Tô Mặc cầm smart phone đem tên này coi như hiển vật quý giống nhau, nói cho Tô Giản thời điểm, nguyên tưởng rằng nhà mình tỷ tỷ cũng sẽ thật cao hứng. Không nghĩ tới người chỉ là căn quả táo một bên không chút để ý nhắc nhở hẳn ngày mai đừng quên quét tước vệ sinh.

“Nga, ta nghe gia gia nói tiểu thúc hai ngày này phải về tới, người nhớ rõ hỗ trợ quét tước thư phòng nga.” Tô Giản nhìn gần nhất đang ở nhiệt bá bộ phim cổ trang, một mặt tấm tắc TV lí chính bị quân địch độc thân vây công còn các loại anh dũng vô cùng, quét ngang ngàn quân nam chính, một mặt cảm khái một chút đều không tả thực.

Liên tính được xưng chiến thần, bị vây khốn ở quân địch trung gian cũng chỉ có chết thẳng cẳng phần. Còn quét ngang ngàn quân?

Chắc chắc chắc.

Đến nỗi cái gì “Địa ngục quan chỉ huy”?

Quan hàm mấy phẩm? Bổng lộc nhiều ít? Có nàng lấy tự thân quân công, thụ phong công tước đệ nhất đẳng “Phụng ân Trấn Quốc Công” lợi hại sao?

Lão phu chính là chính nhất phẩm nga ~

Về hưu lão cán bộ khinh thường nhìn lại phiên cái tiểu bạch nhãn nhi, vừa lúc thấy TV thượng anh dũng vô cùng chiến thần một thương (súng) quét ngang, liền giống như treo lên bão cuồng phong giống nhau đem hai mươi mấy hào người quét thượng nửa bầu trời,..... Nhịn không được lại mắt trợn trắng nhi.

A a..... Hiện tại người trẻ tuổi nha ~

Tô Giản đứng lên, đem hột ném vào thùng rác sau thuận tiện đóng TV, lão cán bộ chấp tay sau lưng lên lầu chuẩn bị tẩy tẩy ngủ.

Ngày hôm sau, học tập tiểu tổ ở thị thư viện chạm trán, Tô Giản mới đến gần còn chưa nói chuyện, tiền lỗi đã cười tủm tỉm nháy lại đây, duỗi tay cầm Tô Giản đôi tay, giống như gặp được đã lâu đồng chí giống nhau dùng sức diêu, liền kém lệ nóng doanh tròn.

“Giáo luyện, chờ học tập xong rồi chúng ta cùng đi ngoạn nhi trò chơi đi?” Cười tủm tỉm. Cười tủm tỉm.

“..... Ha?” Tô Giản ngốc.

..... Cái gì giáo luyện.

“Ta mình bạch người phía trước là vì khảo nghiệm chúng ta đúng hay không?! Người yên tâm! Lần này chúng ta nhất định làm người nhìn xem chúng ta thực tế trình độ!” Tiền lỗi bạch bạch bạch vỗ bộ ngực, Phó Nguyên ba người trạm hấn bên người gật đầu phụ họa.

“..... Đợi chút?” Tô Giản tiếp tục ngốc, “Có ý tứ gì?”

“Chính là chúng ta thỉnh người chơi game nha ~ giáo luyện ~” tiền lỗi cười tủm tỉm.

“..... Ha??”

Tô Giản cảm thấy trước mặt bốn con hôm nay ra cửa thời điểm nhất định không uống thuốc.

Sau đó? Sau đó Tô Giản liền ở mấy cái giờ sau, làm Phó Nguyên bốn vị thiếu niên lại lần nữa kiến thức cái gì gọi là trò chơi cận bã bên trong chiến đấu cơ, cũng lại lần nữa kích thích không lâu trước đây, cùng Tô Giản cùng nhau chơi game, thua không biết giận sợ hãi.

Một đám thần sắc lố trống.

“..... Ta xem như mình bạch.” Ở Tô Giản thứ hai mươi thứ ở cùng trong cục mặt chết sau, tiền lỗi yên lặng quay đầu, lẳng lẳng nhìn về mặt ngực Tô Giản.

Bao hàm chua xót nước mắt.

“Ngài, chính là trong truyền thuyết miệng pháo kỹ năng mãn điểm, thực tế thao tác thuốc viên kỳ tài đi?”

Miệng pháo kỹ năng mãn điểm Tô Giản nghe xong, cười tủm tỉm bẻ ngón tay.

—— không. Lão phu ta động thủ năng lực vẫn là có thể.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 28 28

Nguyên bản cho rằng “Chính mình sắp trải qua tiểu thuyết TV manga anime trung, người chủ sắp gặp phải khảo nghiệm, ở được đến Tô Giản cái này một chút đều không thể ngoại cao nhân tán thành sau, chính mình điện cạnh tiểu đội sắp đi lên đỉnh cao nhân sinh, một đường xông qua thăng cấp tái, sát tiến trận chung kết, thuận lợi bắt được quán quân, trở thành điện cạnh chi thần! “Như vậy chuyện xưa đi hướng, lại phát hiện Tô Giản là thật trò chơi cặn bã.

.....

.....

.....

..... Cho nên nói chính mình đem qua trăm trận khó miên hưng phấn mạc danh các loại kiều đoạn, tất cả đều là ảo tưởng?! (ノ`□')ノ ￣￣￣

A nha nha nha, hảo sinh khí.

Tiền lỗi cảm thấy, chính mình cùng tiểu đồng bọn nhi nhóm tại đây học kỳ mới khai giảng một tháng không đến thời gian nội, đã đã trải qua trong cuộc đời lần thứ ba thay đổi rất nhanh.

Trước hai lần phân biệt là ở phòng học xem Tô Giản tay không trao xà, cùng trơ mắt xem nàng một người đánh bảy tám cái quét ngang ngàn quân.

Bất quá trừ bỏ yên lặng sinh hồn dỗi ở ngoài còn có thể có biện pháp nào đâu?

Đánh? Đánh không lại.

Mắng? Sẽ bị đánh....._(:3 > <)_

Đã từng ở trung võ trung học xưng được với vườn trường tiểu bá vương bốn con, tức khắc cảm thấy chính mình là sử thượng nhất nghen khuất vườn trường tiểu bá vương.

Lui mà cầu tiếp theo nhiệt tình mời Tô Giản làm chính mình đội giáo luyện đi, nhân gia còn một chút hứng thú không có.

Nỗ lực thuyết phục thật lâu không có kết quả sau, ngay cả tiền lỗi đều tuyên cáo đầu hàng.

Không có biện pháp, không có hứng thú sự tình như thế nào làm đều nhắc không nổi kính nhi, đối với Tô Giản tới nói, nàng hiện tại hứng thú yêu thích chính là các loại bồi thư, bồi thư cùng bồi thư.

Từ có được gần như đã gặp qua là không quên được kỹ năng sau, Tô Giản liền cấp chính mình định ra cái thứ nhất mục tiêu: Học tập các quốc gia ngôn ngữ.

Nàng nghĩ chờ cao trung tốt nghiệp sau, chính mình có thể thuận tiện đi đầu quốc gia, đều có thể nói một ngụm lưu loát đương quốc ngữ ngôn, là kiện cỡ nào soái khí sự a ~

Lại nói, nghe nói học tập tiểu loại ngôn ngữ, bằng vào giấy chứng nhận có thể ở thi đại học thêm phân. Thật sự hoàn mỹ.

Cho nên hiện tại Tô Giản đồng học, chính trầm mê học tập, không thể tự kèm chế.

Trò chơi? Nàng liền chính mình phòng máy tính đều rất ít dùng được không? Tiểu thúc thúc mua smart phone đều chỉ đơn giản tiếp điện thoại

cùng gọi điện thoại, liên tin nhắn đều rất ít phát.

Đến nỗi ở Tô Giản dưới sự trợ giúp, thật vất vả xông vào B tổ đợt thứ hai hải tuyển thi đấu Tô Mặc mấy người, một chút không ngoài ý muốn tại hạ một vòng bị xoát xuống dưới. Tuy rằng có chút không vui, nhưng cũng cũng chỉ duy trì nửa ngày không đến thời gian, lúc sau liền biến thành “Ta cũng là từng vào đợt thứ hai hải tuyển thi đấu điện cạnh tay nga ~”

Tiểu hài tử chính là dễ dàng như vậy vui vẻ ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Tuy rằng không thể đương giáo luyện, nhưng ngẫu nhiên hỗ trợ tổng kết một chút thi đấu vẫn là có thể, thường thường ở một khác danh đồng đội không ở thời điểm, mang theo Tô Giản cái này phi thiên đồng đội ngu như heo đánh một trận, toàn lúc này lấy này tới nói cho chính mình, “Muốn quý trọng chính mình hiện tại đồng đội”.

Vài năm sau, Phó Nguyên mấy người tham gia cao trung sinh điện cạnh thi đấu, đại biểu S tỉnh cùng cách vách thành phố C đánh khi, ở đã có một người đồng đội bỏ mình, ở vào hoàn cảnh xấu dưới tình huống, như cũ bốn người phản sát đối phương thắng được thi đấu sau, không ít điện cạnh người yêu thích đều nhịn không được kinh hô, đầu đi sùng bái ánh mắt.

Đại thần chính là đại thần, cư nhiên như vậy cũng có thể phản sát.

Đại thần? Đại thần nghe xong chỉ nghĩ thâm trầm nhìn ra xa phương xa.

..... Các người sẽ không minh bạch Q-Q

—— đương bất luận kẻ nào cùng kiên trì không ngừng, quả thực chính là đã lập chí ở trò chơi cạnh bã con đường này thượng con đường cuối cùng chạy như điên tiểu đồng bọn nhi, ngoạn nhi gần như ba năm trò chơi sau. Tin tưởng người cũng có thể đạt thành mặc dù kéo tịch gà đồng đội, làm theo quét ngang ngàn quân kỹ năng.....

Chỉ là trong đó gian khổ khốn khổ, thật sự không đủ để vì người ngoài nói cũng.....

Tịch gà đồng đội tính cái gì a?!

Heo đồng đội như vậy đáng yêu!!

Ít nhất sẽ không gặp được Tô Giản a!!

Đại thần tưởng rít gào, nhưng nhìn xem dưới đài cười tủm tỉm lão cảm vui mừng thiếu nữ, đặc biệt là đứng ở bên người nàng thiếu niên,..... Đại thần đành phải yên lặng túng.

..... Trát tâm.

..... Đáng thương.

..... Ôm lấy gầy gầy lại cao cao gửi mây.

Bất quá đây là lời phía sau, tuy “Địa ngục quan chỉ huy” tên tuổi ở điện cạnh thượng giống như hắc mã giống nhau khiến cho mọi người ghé mắt thảo luận, nhưng đối với sinh hoạt trọng tâm ở thế giới thật Tô Giản tới nói, là nửa điểm gợn sóng đều không có.

So sánh với dưới, sau đó không lâu trung vũ trung học một trăm năm kỷ niệm ngày thành lập trường, càng dẫn tới đại gia ghé mắt.

Đến lúc đó, tiểu, sơ, cao hội hợp cũng ở bên nhau cử hành kỷ niệm ngày thành lập trường nghi thức, cho nên niên cấp chủ nhiệm lớp đang ở cùng các chủ nhiệm lớp thương lượng lộng cái cái gì tập thể tiết mục ra tới.

Đến nỗi ban sẽ thượng đại gia cũng không nhàn rồi, bởi vì trừ bỏ muốn lộng cái lấy niên cấp vì đơn vị tiết mục ngoại, các ban cũng muốn chuẩn bị lớp tiết mục. Bất quá đều là phải tiến hành cuối cùng tuyển chọn, quyết định này đó có thể tham gia, này đó không thể.

Cho nên học tập tiểu tổ thành viên ở bên nhau học tập khi, đại đáng yêu như cũ nhin không được mặt ủ mày ê.

Thân là phó lớp trưởng, nàng cũng là muốn nỗ lực tưởng chút điểm tử ra tới nha. Bằng không như thế nào tiếp tục làm chủ nhiệm lớp tri kỷ tiểu áo bông?

Kia minh tư khổ tưởng bộ dáng nghiêm túc đến liền tiền lỗi nhin, đều nhin không được bày mưu tính kế.

Đáng tiếc tại đây loại sự tình thượng, tựa hồ nam sinh trời sinh liền ít đi căn thần kinh.

“Ai, dù sao thời gian còn sớm không phải, cái này cuối tuần chúng ta muốn đi xem mạn triển, các người có đi hay không?” Tiền lỗi hứng thú bừng bừng mời Tô Giản cùng đại đáng yêu, “Chúng ta có thể tới cái đơn giản cosplay. Rất thú vị.”

“Nga, nhà ta tiểu mặc giống như cũng phải đi.” Tô Giản tạm thời đình chỉ cùng đồ phi hiên về học tập ngôn ngữ giao lưu, ngẩng đầu nhìn về phía tiền lỗi, “Mấy ngày nay chính ham thích với ở nhà trang điểm chính mình đâu.”

Chói lọi màu vàng hiệp khách phục, quả thực toàn thân đều tràn ngập “Có tiền, tốc tới” giống nhau, bất quá kia đem trọng kiếm Tô Giản nhưng thật ra man thích, thượng thủ tùy ý vãn cái kiếm hoa lại tức khắc dần dần vô vị.

—— plastic chế phẩm, không kia phân chân thật cùng trọng lượng.

Nhưng Tô Mặc nhưng thật ra thực vui vẻ, hạng nặng võ trang giống như một con cam vàng sắc tiểu hoàng kị, nhuyển manh đến giống Q bản.

“Nghiên nghệ cũng đi, ta phỏng chừng sẽ đi theo đi thôi?” Đại đáng yêu nói xong, đôi mắt lạng lạng nhìn về phía Tô Giản, “Tiểu giản người đi sao?”

Từ từng có cùng nhau kéo bè kéo lũ đánh nhau, tráo tặc báo nguy tình nghĩa sau, đại đáng yêu cũng lôi kéo Tô Giản gia nhập mỗi ngày cùng nhau tan học đi WC, nhà ăn, quầy bán quà vật cái vòng nhỏ hẹp. Ngẫu nhiên vương nghiên nghệ bọn họ kia tổ học tập tiểu tổ, cũng sẽ thẩu cùng nhau làm bài tập, nói chuyện phiếm linh tinh.

Nếu là phóng từ trước, này sẽ sử Tô Giản phi thường cao hứng. Bởi vì này thuyết minh người đã chân chính dung nhập tiểu đoàn thể, không hề là lẻ loi một người!

Nhưng hiện tại, Tô Giản càng có rất nhiều dùng một loại trường bối từ ái ánh mắt, mỉm cười nhìn tiểu băng hữu nhóm.

Giống cái người già.

“Ta?” Tô Giản suy nghĩ một chút, đảo cảm thấy không sao cả.

Bất quá tiền lỗi cùng đại đáng yêu rõ ràng thực hưng phấn, cực lực mời Tô Giản một đường, “Đi thôi đi thôi, đến lúc đó chúng ta xuyên giống nhau quần áo!”

Quan hệ hảo chính là muốn biến thành song bào thai!

Đại đáng yêu: \(\text{---}\smile\text{---}\)/

“Hành đi, ta đến lúc đó đi theo đi xem.” Tô Giản gật gật đầu.

Sau đó mạn triển cùng ngày, Tô Giản liền đi theo trang điểm thành giống như tiểu hoàng kị nhà mình tiểu đệ, ngồi xe điện ngầm đi mạn triển hội trường cùng đại gia hội hợp, dọc theo đường đi đều khoảng cách Tô Mặc hai mét xa.

Cố tình gà con dường như Tô Mặc lại một đường hưng phấn, chút nào không lưu ý đến nhà mình bất lương tỷ tỷ đối chính mình ghét bỏ. Riu rít

bên đường kêu “Tỷ? Tỷ?! Tỷ tỷ!”

“.....”

A..... Thật muốn làm bộ không quen biết.

Tô Giản mặt vô biểu tình mắt cá chết nghĩ.

Chờ tới rồi hội trường sau, nhìn đứng ở chính mình trước mặt, tất cả đều mặc chỉnh tề vẻ mặt ghét bỏ nhìn chính mình Phó Nguyên đám người, Tô Giản yên lặng..... Lau một phen mặt.

A..... Thật không nghĩ nhận thức nhóm người này.....

Cổ tình Phó Nguyên cái này không nhân lực kính nhi chết hài tử còn ở bá bá bá, “Người như thế nào cứ như vậy tới rồi?”

Kia miệng phối hợp biểu tình, giống như Tô Giản không có mặc quần áo liền ra cửa giống nhau.

“..... Những lời này nguyên dạng trả lại người.....” Tô Giản hữu khí vô lực nói.

“Hảo hảo, chúng ta cũng chưa nói hảo muốn toàn bộ cùng nhau cosplay a.” Tiền lỗi thuần thực nhanh nhẹn nắm Phó Nguyên miệng, cười hì hì, “Đi thôi đi thôi, chúng ta tiến tràng.”

Tô Mặc đi theo bọn họ vào mạn triển sau, cùng Tô Giản nói một tiếng liền chạy đi tìm Vương Bác Hải bọn họ. Bọn họ cũng là đã sớm ước định hảo cùng nhau tới.

Tô Giản chỉ dặn dò một câu chú ý an toàn liền không lại quản hăn, nam hài tử sao, không cần giống nữ hài nhi như vậy yêu quý, nhiều đập vài lần ngược lại là chuyện tốt.

“Đi thôi tiểu giản.” Ăn mặc hồng nhạt cổ trang, cầm trên tay một phen cùng sắc hệ cây quạt đại đáng yêu một tay kéo một thân Miêu gia tiểu cô nương trang điểm vương nghiên nghệ, một tay vãn nàng hướng phía trước đi đến.

Phó Nguyên đám người đi theo sau đó.

Đều là hơn mười tuổi hài tử, tự nhiên làn da giảo hảo mi thanh mục tú, đặc biệt là Phó Nguyên mấy cái nguyên bản liên bộ dạng khí độ thượng giai, này một tổ hợp ở bên nhau, thật sự đẹp mắt.

Phụ trợ dưới Tô Giản ngược lại như là cái trà trộn vào các môn các phái dị loại.

A..... Quả nhiên hẳn là đi dạo phố đồ cổ.

Tô Giản mặt vô biểu tình mắt cá chết nghĩ.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 29 29

Bên trái, mang theo màu hồng phấn tóc giả hầu gái trang tiểu tử thật cùng mỗ màu đỏ rực áo da đại tử đại chụp ảnh, trọng điểm là đại tử đại phía sau còn có ba cái che nửa khuôn mặt, xuyên áo choàng “Thủ hạ”.

Áo choàng thượng tràn ngập “Nhị đại mục”, “Bạo tẩu” chờ chờ.

Bên phải, xuyên một thân liền thể y màu trắng vạt? Chính cầm đem □□ đặt tại mỗ quần áo bình thường thiếu niên trên cổ, đối phương tắc phối hợp làm ra sợ hãi biểu tình.

Thậm chí hữu phía trước Tô Giản còn thấy một vị xuyên hầu gái trang đáng yêu nam sinh??!!

Ngô?? Quang nửa người trên ở ngực họa một cái biến dị thái dương cũng là cosplay???

“Tưởng chụp ảnh?” Ngực đỉnh dùng màu đen mực nước họa biến dị thái dương thiếu niên, ở trải qua khi lưu ý đến Tô Giản đối hắc chú mục lễ, nhẹ quăng một chút che đậy đôi mắt tóc mái, một tay cầm túi, nghiêng trạm, cầm khê nâng. Nhàn nhạt mở miệng.

Một bộ “Ta đã xem thấu người nội tâm” khốc huyền bá đạo tổng tài phong.

Tô Giản hơi trừu một chút khóe miệng, yên lặng lắc đầu.

Khốc huyền thái dương nam hài hừ nhẹ, tiêu sái vén tóc sau, ném xuống một cái “Người đã không có lần thứ hai cơ hội” ánh mắt,..... “Soái khí” rời đi.

Lưu lại Tô Giản thực lo lắng nhìn theo hắc bóng dáng.

..... Nói thực ra, như vậy không mặc áo trên sẽ cảm mạo thiếu niên.....

Người già lo lắng cùng thở dài.

Mà chính mình tiểu đồng bọn? Bởi vì hoá trang đẹp, khí chất xuất chúng chờ thể nhưng bị vây quanh chụp ảnh. Tô Giản liền trở thành cái kia giúp bọn hắc cầm di động ba lô chờ tạp vật người qua đường ㄋ (ㄋ ▽ ㄋ) ㄋ

Tựa hồ mạn triển chính là đại gia cùng nhau tới cùng mặt khác cosplay người cùng sở thích nhóm cùng nhau chụp ảnh, mua các loại quanh thân cùng xem biểu diễn.

Giống cái đặc thuộc về người trẻ tuổi hóa trang vũ hội giống nhau.

Chờ Phó Nguyên bọn họ chụp xong chiếu sau lục tục trở về, đã qua đi hơn hai mươi phút, đôi mắt đảo qua liền phát hiện còn thiếu một cái.

“Tiền lỗi đâu?”

“Nột.” Phó Nguyên nghe xong, triều bên kia bữu môi.

Hảo sao, Cái Bang tiểu ca ca đang bị một đám cầm hơi hướng phi hổ đội dùng thương (súng) chỉ vào, hư quỳ trên mặt đất kêu “Anh hùng tha mạng”.

“.....”

Thật là một cái so một cái càng ái diễn.

Tô Giản yên lặng nhìn chăm chú hai giây sau, cảm thấy không mắt thấy quay mặt đi.

Mặt vô biểu tình mắt cá chết.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 30 30

Ở các loại chụp ảnh, mua quanh thân lúc sau, Tô Giản bị Phó Nguyên bọn họ lôi kéo vào biểu diễn đại sảnh. Bên trong sân khấu đã chuẩn bị tốt, nhân viên công tác đang ở cuối cùng thí nghiệm âm hưởng thiết bị có hay không vấn đề.

Tô Giản thế mới biết vì cái gì vừa rồi tiến mạn triển hội trường thời điểm, tiền lỗi bọn họ làm chính mình mua vào bàn quyền là bốn mươi lăm nguyên. Bởi vì trong đó có ba mươi nguyên tiền là quan khán biểu diễn tiền.

Đến nỗi chỉ mua mười lăm nguyên kia một, là không thể tiến biểu diễn đại sảnh. Bất quá cũng có thể ở lỗi vào mặt khác hoa ba mươi nguyên một lần nữa mua phiếu, nhưng chỗ ngồi liền không như vậy hảo là được.

Không nghĩ tới vương nghiên nghệ cư nhiên tham gia manga anime xã, bởi vì chờ hạ có xã đoàn biểu diễn, cho nên nàng không cần vào bàn phiếu, chỉ cần đưa ra trước tiên chia nàng lâm thời công tác chứng minh kiện là có thể miễn phí đi vào. Hơn nữa lên sân khấu phía trước muốn trước tiên ở hậu trường cuối cùng diễn tập một chút, cho nên tiến tràng sau liền cùng Tô Giản bọn họ tạm thời tách ra.

“Ta nghe nói ‘ hồng ’ xã đoàn cũng tới, không biết bọn họ sẽ biểu diễn cái gì tiết mục?” Đoàn người ngồi xuống sau, ngồi ở Tô Giản bên tay phải tiền lỗi đối Tô Giản nói.

“Ta biết.” Ngồi Tô Giản bên tay trái đại đáng yêu trả lời, “Thủy tự vũ, nghiên nghệ diễn tập thời điểm vừa vặn cùng bọn họ một cái diễn tập thất, nghe nói rất đẹp.”

“Thủy tụ vũ?” Tô Giản có chút cảm thấy hứng thú.

“Đúng rồi. Không chỉ có có thủy tụ vũ, còn có kiếm vũ, cây quạt vũ đâu.”
Đại đáng yêu bổ sung.

“Kia..... Có thương (súng) vũ sao?” Tô Giản truy vấn.

“Thương (súng) vũ?” Tiền lỗi nghi hoặc, cùng đại đáng yêu cho nhau nhìn thoáng qua sau chân chờ lắc đầu, “Hắn là không có đi?”

Ngồi tiền lỗi bên cạnh Phó Nguyên nghe xong, nhìn qua, “Thương (súng) vũ thuộc về Street Dance, phỏng chừng sẽ không xuất hiện ở chỗ này.”

Tiền lỗi gật gật đầu, tiếp lời, “Đúng vậy, giống nhau mạn triển thượng biểu diễn vũ đạo đều thiên Hoa Hạ cổ phong điệu, loại này Street Dance cơ hồ sẽ không có. Người nếu là thích Street Dance nói, ta nhưng thật ra có thể đề cử mấy đầu MV cho người, âm nhạc cùng vũ đạo, đều rất soái khí.”

“..... Ta nói không phải loại này thương (súng) vũ.” Tô Giản có chút tiêu thất vọng.

Mặc dù chính mình đã từng xuyên qua Tống triều, là chính mình biết trong lịch sử cũng không tồn tại. Nhưng nếu đều có kiếm vũ, cây quạt vũ, kia thương (súng) vũ cùng lý thượng nói, cũng nên là tồn tại.

“Là cổ đại binh khí dài vũ đạo đi?” Đỗ phi hiên từ di động thượng ngừng đầu, đem video mở ra sau, duỗi tay làm tất cả mọi người đều có thể thấy mặt trên truyền phát tin, “Cùng loại loại này?”

Trên video, chính truyện tới keng keng keng thanh âm, là Hoa Hạ quốc túy mỗi đoạn kinh điển video. Bên trong phía sau cảm vài mặt cờ màu nữ tướng, chính vui đùa một cây dài chừng tám thước, thương (súng) thân thực mềm hoa thương.

“Loại này sao?” Tiền lỗi nhìn video hỏi, “Không có đi? Loại này thuộc về quốc tuý phạm vi, nhưng thật ra không ở mạn triển thượng thấy quá.”

“Hơn nữa loại này binh khí dài là làm không được tàu điện ngầm.” Phó Nguyên bổ sung, “Võ. Sĩ. Dao gì đó cũng không được.”

Tô Giản có chút tiêu thất vọng, nhìn một lát video sau trả lời tiểu đồng bọn, “Cùng loại loại này, nhưng sẽ không như vậy sức tưởng tượng.”

“Ha ha ha, nếu là ai có thể vũ ra quân gia kia bộ nhất định rất soái khí a.” Tiền lỗi ha ha cười.

“Quân gia?” Tô Giản nghi hoặc nhướn mày.

“Là nha.” Triệu lân lân đem chính mình di động thượng video điều ra tới, ý bảo Tô Giản xem, “Cứ như vậy, soái đi?”

Trường thương, chiến mã, màu bạc áo giáp. Lệnh Tô Giản cảm thấy quen thuộc lại xa lạ.

Nhìn hai phút sau cười cười, “Nếu là có trường thương, nhưng thật ra có thể chơi một chút cho các người xem.”

Nói chuyện với nhau đột nhiên im bật, tiểu đồng bọn kịp thời ngốc xem Tô Giản. Lần này đến là Phó Nguyên trước phản ứng lại đây, hưng phấn truy vấn, “Người sẽ?!”

“Tuy rằng không giống nhau, nhưng là vẫn là sẽ một chút.” Tô Giản nghĩ nghĩ, hàm súc trả lời.

“.....”

..... Người nói đi! Người này nửa năm có phải hay không lên núi tu luyện đi?! Không thừa nhận chúng ta cũng cho rằng người nhất định là lên núi tu luyện đi!

“Ta vừa rồi hình như là có thấy có người làm quân gia trang điểm, hẳn kia trường thương là dùng ánh sáng thiết quân làm, có thể co rút lại phóng ba lô.” Triệu lân lâu hưng phấn, hai mắt sáng lấp lánh nhìn Tô Giản, “Nếu là tìm được hẳn Tô Giản người dám không dám lên đài biểu diễn một đoạn?”

“Lên đài?” Tô Giản sửng sốt, “Không phải chỉ có xã đoàn có thể biểu diễn sao?”

“Không phải.” Đại đáng yêu hỗ trợ trả lời, “Phía trước là xã đoàn, nhưng là mặt sau sẽ có nửa giờ đến một giờ thời gian để lại cho tưởng lên đài những người khác. Chỉ cần đi hậu trường báo danh chỗ báo danh là đến nơi. Nghiên nghệ ở hậu đài, có thể hỗ trợ bắt được tương đối dựa trước bảng số.”

“..... Này cái gì đều không có.....” Tô Giản đôi tay một quán, có chút dở khóc dở cười, “Lại nói vạn nhất đi lên mất mặt làm sao bây giờ.”

..... Gặp qua ngài đại lão một chọn mấy người, còn sẽ hoài nghi sao? Đương nhiên sẽ không.

“Như vậy, ta cùng Triệu lân lâu đi tìm vừa rồi cái kia người cùng sở thích mượn trường thương, đáng yêu người đi tìm nghiên nghệ cấp tiểu giản bài vị trí, Phó Nguyên cùng đồ phi hiên nhìn xem có thể hay không mượn đến thích hợp tiểu giản xuyên quân nương trang.” Tiền lỗi một hồi an bài sau, cuối cùng mới nhìn về phía Tô Giản, cười chớp chớp mắt, “Nói tốt a, chúng ta mượn đến đồ vật, người liền lên đài biểu diễn một đoạn thương (súng) vũ. Ta còn trước nay chưa thấy qua đâu.”

“Hành đi. Mất mặt nhưng đừng làm bộ không quen biết ta a.” Tô Giản nguyên bản tưởng nói chỉ là lén khoa tay múa chân hai hạ cho bọn hắn xem, nhưng tiền lỗi vừa nói trước nay chưa thấy qua, trong lòng vừa động sau liền gật gật đầu.

Có chút đồ vật, không nên bao phủ với lịch sử hà sa trung, vô luận này đây cái gì phương thức, cũng ứng nhảy ra tới cấp thể nhân nhìn xem.

Ít nhất nói cho đã bị mất đi đến không biết còn có như vậy một đoạn quá vắng mọi người: Đây, là chúng ta hoa hạ đã từng tồn tại quá, thuộc về chúng ta Hoa Hạ đồ vật.

Không hơn.

Nhiệm vụ một phân xứng đi xuống, tất cả mọi người động lên, dù sao hiện tại biểu diễn còn không có bắt đầu, cho nên hiện tại ly tòa cũng sẽ không ảnh hưởng đến người khác.

Tô Giản nguyên bản cho rằng mở màn trước là không có khả năng, lại không nghĩ rằng không một lát liền nhận được đại đáng yêu điện thoại, làm nàng đi hậu trường chỗ. Di động dán ở bên tai triều sân khấu bên phải vừa thấy, vừa lúc thấy đồng dạng cầm di động đại đáng yêu chính hướng nàng vẫy tay, bên cạnh còn đứng Phó Nguyên đám người, bên trong còn có cái không quen biết quân gia trang điểm cao gầy nam sinh, phỏng chừng chính là Triệu lân lâu nói vị kia.

Không nghĩ tới hành động lực còn man cuồng.

Tô Giản cười lấy thượng ba lô ly tòa, đi hướng bọn họ.

Còn chưa đến gần vương nghiên nghệ cùng đại đáng yêu đã đón đi lên, một người vãn một bên thân mật vào sân khấu sau phòng hóa trang, những người khác đi theo ba nữ sinh phía sau.

“Vừa vặn cách vách xã đoàn nhiều mang theo một bộ quân la trang, phỏng chừng tiểu giản người không sai biệt lắm vừa người.” Vương nghiên nghệ cười nói.

Tô Giản nghe xong hỏi, “Có thể ở áo giáp xuyên áo dài sao?” Nói xong, quay đầu lại chỉ chỉ đang cùng Triệu lân lâu nhất kiến như cố, liêu thật sự vui vẻ nam sinh, “Giống như vậy?”

Nàng từ vừa rồi trong video biết, nữ hài tử quần áo tựa hồ đều sẽ lộ ra một tiết căng chân.

Ngày thường bình thường giả dạng còn hảo, nhưng đối với đã từng chính mình trải qua chiến trường, Tô Giản trong lòng nhiều ít hoài một loại kính ý ở bên trong.

Mặc dù là trò chơi, nàng cũng hy vọng càng thêm phù hợp chân chính chiến trường trang điểm.

“Quân quá? Quân quá không có a.” Vương nghiên nghe xong, nhìn mắt đại đáng yêu.

Tô Giản không quá minh bạch vương nghiên nghe trong miệng “Quân quá”, “Quân la” là có ý tứ gì, rốt cuộc nàng loại trò chơi này cận bã cũng không như thế nào tiếp xúc trò chơi.

Nhưng nguyên bản đi ở mặt sau nam sinh sau khi nghe thấy, nhiều ít minh bạch Tô Giản ý tứ. Cũng may mạo hiểm thượng nguyên bản liền có rất nhiều “Kỳ có thể dị sĩ”, có tài liệu dưới tình huống, nhanh chóng sửa một bộ thích hợp Tô Giản xuyên tiểu hào quân gia phục ra tới, cũng không phải cái gì việc khó.

Lại nói chờ nàng lên sân khấu, còn có hơn một giờ thời gian đâu.

Thời gian như thế nào đều đủ rồi.

Chờ Phó Nguyên bọn họ chính tuyển nhạc đệm âm nhạc khi, Tô Giản đã ở đại đáng yêu dưới sự trợ giúp đem quần áo cấp mặc xong rồi.

Đi ra khi, thực sự lệnh người có chút kinh diễm.

“Đương đương đương!” Đại đáng yêu kéo Tô Giản tay, tự hào hỏi Phó Nguyên bọn họ, “Soái không soái?”

Đừng nói. Tô Giản thật đúng là sẵn này một thân.

Hắc quần hồng y, áo khoác màu xám bạc áo giáp, tóc dùng một cái hai ngón tay khoan màu đỏ lụa mang thúc thượng, dây cột tóc hơi đoan được khảm cùng áo giáp cùng khoản cùng sắc đồng phiến, trụ đến vòng eo chỗ. Có thể tưởng tượng trường thương múa may khi, màu đỏ dây cột tóc phát phối soái khí cùng tuyệt mỹ.

“Oa.....” Tiền lỗi cổ động phát ra âm thanh, sau đó dùng khuỷu tay thọc thọc bên người mới nhận thức nam sinh, “Huỳnh đệ, người trường thương đâu?”

“Nga.” Nam sinh gật gật đầu, từ bối ở trên lưng ba lô móc ra phóng tốt trường thương, một mặt đem nòng súng rút ra đồng thời, một mặt dặn dò Tô Giản, “Cái này là dựa theo ta chính mình thân cao làm, cho nên đối với người mà nói phỏng chừng có điểm trường, người nếu không trước thử xem?”

Bằng không đến lúc đó tới rồi trên đài rút liền khó coi.

“Hành. Thử xem.” Tô Giản gật gật đầu.

So với thực dụng tính, tự nhiên là soái khí quan trọng nhất. Cho nên thương (súng) thân ước có một mét bảy, lại đem đầu thương thượng sau liền gần như 1 mét 8, chín bộ dáng.

Nhưng Tô Giản như vậy cầm, trước không nói thực dụng cùng không vấn đề, nhưng đẹp độ là đã đủ rồi.

Cho nên kế tiếp hai mươi phút, là một tay đem trường thương bối với phía sau Tô Giản, một khuôn mặt cùng hậu trường đại gia các loại bãi chụp thời gian. Thẳng đến thời gian không nhiều lắm, tiền lỗi mới vội vàng kêu đình.

“Tiểu giản, người mau làm quen một chút thương (súng), còn có cái này bối cảnh âm nhạc chúng ta tuyển hai cái, người nghe một chút.”

“Thương (súng) không cần.” Tô Giản đảo đề trường thương, mũi thương triều hạ, cách mặt đất lúc sau mấy centimet khoảng cách, tùy ý cắt vài cái, lại duỗi thân cánh tay, nhìn nhìn từ chính mình lấy vị trí đến thương (súng) đuôi. Cuối cùng ước lượng một chút trọng lượng, cùng bắt tay xúc cảm sau, liền tiếp tục đem trường thương bối với phía sau, để sát vào tiền lỗi.

Tuyển định trong đó một đầu, lặp lại nghe nhịp đồng thời, trong lòng yên lặng khoa tay múa chân chiêu thức, xác định chiêu số cùng âm nhạc có thể tương dung.

Sân khấu thượng xã đoàn biểu diễn đều đã kết thúc, hiện tại đều là hôm nay tới tham gia mạn triển người cùng sở thích nhóm chính mình báo danh biểu diễn. Xem xét tính tự nhiên không xã đoàn hảo, nhưng rốt cuộc tất cả mọi người đều là chơi cái vui vẻ, cho nên tuy rằng cũng không phải như vậy xuất sắc, nhưng thẳng ở trang phục hoá trang thượng xuất sắc, hơn nữa người chủ trì thực sẽ trêu chọc nói chuyện phiếm. Mỗi người lên đài thời gian cũng không dài, cho nên trường hợp vẫn là tương đối náo nhiệt.

Bất quá rốt cuộc tiếp cận kết thúc, cho nên thính phòng thượng có một bộ phận mạn triển người cùng sở thích, sớm tại xã đoàn chính thức biểu diễn sau khi kết thúc liền đường kính rời đi.

Dư lại đều là muốn nhìn một chút mặt sau còn có hay không cái gì kinh hỉ, hoặc là cuối cùng có thể cùng chính mình thích sắm vai nhân vật chụp ảnh người.

“Mau mau mau, đến tiểu gián.” Vẫn luôn ở một bên chú ý trước đài hướng đi vương nghiên nghệ chạy tới đối đại gia nói, trên đầu bạc sức điều trụ phát ra nhẹ nhàng thanh âm, có vẻ linh động.

“Cố lên cố lên.”

“Cố lên.”

Phó Nguyên chờ nghe xong, cấp Tô Giản cổ vũ, cười hì hì nhìn nàng đảo đề trường thương lên đài, cùng lúc đó, trên đài người chủ trì mở miệng, “Phía dưới, làm chúng ta thưởng thức —— thương (súng) vũ!”

Thương (súng) vũ?

Nguyên bản đã chuẩn bị đứng dậy người, quay đầu, nhìn về phía sân khấu.

Chỉ thấy vài mảnh một hiên, một thân nhung trang, có vẻ anh tư tấp sảng “Quân la”, đảo đề gần như một mét chín lớn lên trường thương chậm rãi đi ra.

Thần sắc lạnh lùng, mi thanh mục tú. Đem trường thương hoành phóng cùng sân khấu bên cạnh sau, đôi tay trống trơn đi đến đài trung gian, tự nhiên rũ với bên cạnh người, đứng yên chờ đợi.

Trước vô luận chờ hạ biểu diễn như thế nào, chỉ là này thân hoá trang, này khí độ, khiến cho người trước mắt sáng ngời.

Chuẩn bị rời đi một lần nữa ngồi xuống, buông di động lại lần nữa mở ra video thu.

Âm nhạc khúc nhạc dạo khởi, rũ mắt đứng yên người tùy theo chậm rãi nâng lên hai tròng mắt, khóe mắt mang sương, sát khí sậu hiện!

Chân phải thông thả cách mặt đất, khởi tay hồi du, thông thả gian tự hăng hái nói.

Trong trí nhớ chiến trường chém giết thể nhưng ần ần vào giờ phút này hiện lên ở Tô Giản trong đầu.

Bị khói đặc huân hắc thiêu đốt tường thành, đầy trời mưa tên, binh khí đánh nhau, chiến mã hí vang.

Tay phải thành chưởng hoãn thứ mà ra, nâng lên chân ở trên hư không vẽ ra độ cung, nhu thân mà thượng, tay trái theo vào, thể nhưng cùng Thái Cực có vài phần tương tự. Nhu trung khung thép, miên giấu mối.

Du tẩu về phía trước vài bước sau, Tô Giản mũi chân một chọi, hoành đặt ở mà trường thương xoay tròn cách mặt đất dựng lên! Tay bình duỗi bắt lấy, bên cạnh người xoay chuyển, một tay đem trường thương vũ thành thấy không rõ đầu thương thương (súng) hoa! Chọc đến mọi người tức khắc trừng lớn hai mắt.

【 Trấn Quốc Công mau mang bệ hạ đi! 】 trong trí nhớ mang theo xả thân lạnh giọng từ ngày xưa đồng liêu trong miệng truyền đến.

Ai đều rõ ràng giờ phút này đưa qua đi, chỉ chết vô sinh, lại không một người lui bước. Nhưng Tô Giản lại nhớ rõ, đưa lưng về phía chính mình triều cửa đại điện bên quá khứ vài vị đại nhân, đều từng tại đây trên triều đình bị hấn tấu quá.

Mặc dù tay trời gà không chặt, mặc dù biết rõ đường này vô hồi.....

Trường thương hóa thành hàn mang, Tô Giản xoay người, lẳng không phiên phách hư không!

【 tướng quân! Bệ hạ liền phó thác với người! 】 đây là không mấy ngày liền đuổi theo chính mình ném giày Bàng thái sử, đối chính mình nói cuối cùng một câu.

Đến chết không hề phục thấy.

【 Trấn Quốc Công! Ta mệnh lệnh ngươi.....】

Ra lệnh cho ta cái gì đâu?

Không được chết sao? Đáng tiếc cái này mệnh lệnh ngươi không cơ hội nói xong a.....

Một tay cầm súng cùng không trung huyền hóa ra du long, hướng về phía trước ném đi sau, ở nó rơi xuống khi lại lần nữa lửng không không toàn, cao đá chân đem này lại đá đi lên!

Trước mắt nhớ tới, lại là bị chính mình ngạnh đẩy mạnh ám môn, lão đảo vài bước sau kinh ngạc quay đầu, ở trong tối môn rơi xuống trong phút chốc, đối thượng cặp kia đã đỏ đậm mắt.

Thiếu Đế, ngươi cũng trưởng thành nha.....

Tô Giản cảm khái cười khẽ, dáng người cùng đã từng trùng hợp, mắt cũng không nâng một tay tiếp được xoay tròn rơi xuống trường thương, ở trong tối môn rơi xuống nặng nề trong tiếng xoay người!

Màu đen trường bào bào giác vẽ ra độ cung. Trên đầu màu đỏ dây cột tóc phần phật, tươi đẹp sắp lừng lẫy, đau đớn mọi người hai mắt.

Tay xoay chuyển, một tay thẳng chỉ trong trí nhớ quân địch!

Một người đã đủ giữ quan ải! Quét ngang ngàn quân!

—— keng!

Vô hình dòng khí xoay tròn, với vận mệnh chú định phát ra ám minh, hình thành trận gió xoay quanh mà thượng, tới nào đó tiết điểm khi tứ tán mà khai!

Bệnh viện.

An tĩnh trong phòng bệnh, nằm với giường bệnh thượng thiếu niên ngón trở
khẽ nhúc nhích.

Dục tỉnh.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 31 31

Có quan hệ mạn triển video, nhanh nhất ở một giờ nội liên thượng truyền tới mỗi video trang web.

Trong đó đặt tên vì “Mạn triển kinh hiện quân gia soái. Súng hơi. Vũ” video ở quá ngắn thời gian nội, tỉ lệ click cùng quan khán số đã thẳng bức đứng đầu.

Nhưng so sánh với dưới, tốt nhất ngoạn nhi lại là các loại làn đạn.

【 hoan nghênh trở lại mở đầu ~】

【 ma ma hỏi ta vì cái gì phải quỳ xem video.....QAQ】

【 hừ! Chẳng đẹp chút nào, ta cũng liền lặp lại hơn mười biến mà thôi. 】

【 làm một con cái la, ta quyết định muốn đi bắt một con quân quá cấp gửi mấy! 】

【 a a a a! Quân gia! Quân gia hảo soái a! Gọi điện thoại! Điên cuồng gọi điện thoại! 】

【 bế lên tiểu tử tử chính là cái trăm mét tiến lên! 】

【 đại gia hảo ta là quân gia quan xứng tú gia. 】

【 phía trước người đừng đi, ta giáo chủ còn chưa nói chuyện! 】

【 ha hả, đối với các người yêu ta gia quân gia sự bản nhân tỏ vẻ cảm tạ, nhưng là đời này là đừng nghĩ! 】

.....

Thổ lộ, đoạt người, tiểu mê muội tiểu mê đệ gọi điện thoại, cùng đơn thuần phạm hoa si, ùn ùn không dứt. Làn đạn nhiều đến mau đem hình ảnh bao phủ tiết tấu, có vẻ phá lệ náo nhiệt.

Ngay cả Weibo đều có không ít người chuyển phát.

Bất quá nhất lệnh Tô Giản cảm thấy cao hứng, lại là bên trong có người không ngừng đang hỏi thương (súng) vũ sự, thậm chí phát ra “A..... Đột nhiên hảo muốn học” cảm khái.

Đến nỗi kế tiếp, lão cán bộ tỏ vẻ cũng không chú ý.

Bất quá thứ hai đi trường học đi học thời điểm, đại đáng yêu lại ở mới vừa tiến phòng học sau, liền cặp sách đều không kịp phóng liền vọt tới Tô Giản trước mặt, lôi kéo nàng đôi tay, nắm chặt sau thâm tình chân thành, “Tiểu giản! Ta biết chúng ta trăm năm kỷ niệm ngày thành lập trường thời điểm muốn biểu diễn cái gì.”

“Biểu diễn cái gì?” Tô Giản cười hỏi.

“Liền biểu diễn đội ngũ ngay ngắn thế nào? Người đảm đương vai chính!” Đại đáng yêu đôi mắt lộng lộng.

“..... Gì?” Tô Giản nhất thời không minh bạch.

Chờ đại đáng yêu giải thích nửa ngày, thẳng đến sau lại Tô Giản mới hiểu được là có ý tứ gì.

Nói trắng ra, chính là một hồi cùng loại cổ đại quân đội không ngừng biến hóa ngay ngắn biểu diễn, trung gian xen kẽ cùng loại sân khấu linh đối bạch nói kịch cốt truyện biểu diễn.

“Tóm lại đâu, chính là viết một cái thiếu nữ cùng tướng quân yêu nhau, nhưng cuối cùng tướng quân lao tới chiến trường chết trận thê mỹ chuyện xưa.” Đại đáng yêu đắc ý dào dạt, “Như vậy là có thể giải quyết lớp biểu diễn.”

“Nghe đi lên nhưng thật ra man không tồi.” Tiền lỗi bốn người ở đại đáng yêu cùng Tô Giản nói đến một nửa thời điểm tiến phòng học, tự nhiên cũng nghe thấy, “Đó chính là làm tiểu giản đương tướng quân?”

“Đương nhiên.” Đại đáng yêu vẻ mặt đương nhiên ngưỡng cằm, có chung vinh dự, “Tiểu giản như vậy soái, đương nhiên là nàng đảm đương tướng quân.”

Chặc chặc chặc. Đây quả thực chính là không đem bọn họ mấy cái phóng nhân a.....

Tiền lỗi tấm tắc, mắt lé đại đáng yêu.

“Bất quá ta phải trước cấp lão sư nói một tiếng mới được, nếu là nàng đồng ý nói, tiểu giản người cảm thấy thế nào?” Đại đáng yêu hỏi.

“Không thành vấn đề a.” Tô Giản ngẫm lại, không sao cả nhún nhún vai.

Bệnh viện, phòng bệnh

“Trên cơ bản đã không có quá lớn vấn đề.” Chủ trị bác sĩ đối đứng ở chính mình trước mặt bí thư khê gật đầu, “Bất quá người bệnh nguyên bản thân thể liền không tốt, hơn nữa bởi vì tai nạn xe cộ hôn mê gần như nửa năm thời gian, cho nên ta kiến nghị là lại lưu viện quan sát một đoạn thời gian, ổn thỏa điểm lại xuất ngoại.”

Nói xong, chủ trị bác sĩ xuyên thấu qua phòng bệnh trên cửa cửa sổ nhỏ, nhìn về phía bên trong ngòai ở trên giường bệnh, chậm rãi mở ra trong tay thư tịch thiếu niên.

Đen nhánh lạnh lẽo phát từ trên trán hơi rử, đôi mắt liễm rử có vẻ lông mi trường mà thẳng.

Có lẽ là nhân đang bệnh, cho nên môi nhan sắc so thường nhân đậm một ít, hơi hơi nhấp khởi bộ dáng lại không hiện non nớt, phản có loại nội liễm trầm tĩnh.

Ngón tay thon dài trắng nõn, móng tay sạch sẽ. Chậm rãi lật qua trên tay thư tịch.

Ánh mặt trời nghiêng nghiêng chiếu tiến vào, có loại yên tĩnh mỹ cảm. Lệnh người ở bước vào phòng bệnh khi, liên hô hấp đều nhin không được thả chậm.

—— đặc biệt là ở đối thượng thiếu niên cặp kia thuần hắc trầm tĩnh đôi mắt sau.

Vô hình uy áp cảm.

“Xuất ngoại sự tạm hoãn, muốn một lần nữa hỏi qua thiếu gia ý tứ lại nói. Đến nỗi lưu viện quan sát..... Vẫn là trước cùng nhau đi vào hỏi một chút tương đối hảo.” Bí thư bộ dáng người nghe xong sau gật gật đầu.

“Hành.” Chủ trị bác sĩ gật đầu, đi theo bí thư phía sau tùy ý hắc gõ vang cửa phòng.

“Tiến.” Lược hiện khàn khàn tiếng nói thông thả vang lên.

Đẩy cửa mà nhập sau, bí thư cùng chủ trị bác sĩ đi vào phòng bệnh, ở khoảng cách giường bệnh còn có hai bước xa vị trí dừng lại, hơi hơi gật

đầu, “Thiếu gia.”

Thon dài lược hiện trắng nõn tay chậm rãi khép lại thư tịch, lông mi một hiên, đôi mắt nhẹ nâng. Thanh lãnh không gợn sóng đôi mắt đen nhánh như mực, giữa mày lộ ra một cổ xa cách đậm mạc chi ý.

Đã từng đế vương.

Hiện tại Tổng thị tập đoàn tài chính duy nhất người thừa kế —— Tổng dân, nhàn nhạt nhìn về phía người tới.

Đại đáng yêu buổi sáng liền đem ý tưởng cấp chủ nhiệm lớp nói, giữa trưa nghỉ trưa thời điểm liền mang về tới tin tức, nói là bị niên cấp chủ nhiệm lớp nghe được, cảm thấy không tòi, trưng cầu chủ nhiệm lớp đồng ý sau, đổi thành toàn bộ niên cấp biểu diễn. Nhưng chỗ tốt là bọn họ ban liền không cần lại mặt khác ra mặt khác tiết mục, cũng coi như là nhẹ nhàng một ít.

Trung võ sáng lập lúc ban đầu vì một khu nhà tư nhân trường học, đến bây giờ cũng đã có một trăm năm lịch sử. Tuy gần mấy năm đã công và tư xác nhập, nhưng mỗi năm kỷ niệm ngày thành lập trường khi vẫn là sẽ thỉnh lúc trước sáng lập nên giáo hậu nhân tham gia, cũng coi như là một loại không quên tiền nhân cảm ơn.

Nghe tiền lỗi bát quái khi nói, nhân gia trong nhà địa vị còn không nhỏ.

“Chẳng lẽ còn là hoàng thân quốc thích không thành.” Tô Giản nói giỡn.

“Cái này sao..... Ở thương giới tới nói hẳn là xưng được với thuộc về ‘ hoàng thân quốc thích ’ cái loại này đi?” Tiền lỗi không quá xác định, nhìn về phía Phó Nguyên, “Phó Nguyên hẳn là tương đối rõ ràng.”

“Đúng vậy, nhà bọn họ đề cập sản nghiệp man nhiều.” Phó Nguyên gật gật đầu, “Chúng ta tiểu khu tận cùng bên trong kia đồng biệt thự không phải chính là bọn họ gia sao.”

“Ân?” Đỗ phi hiên nghi hoặc ngẩng đầu, “Nhưng ta như thế nào chưa thấy qua người a.”

Rốt cuộc nhà bọn họ cũng dọn đến tiểu khu có mấy năm thời gian.

“Người quen chúng ta tiểu khu có bốn cái xuất khẩu, nhưng có cái xuất khẩu trước nay không đối ngoại khai quá?” Triệu lân lân đối Đỗ phi hiên nói, “Toàn bộ tiểu khu đều là người ta sản nghiệp, kiến thành sau kia đạo môn liền trực tiếp hoa vì nhà hấn ra vào đại môn.”

Đỗ phi hiên nghe xong nhượng mày, lấy kỳ kinh ngạc.

Cha mẹ hấn lương một năm chính là bảy vị số, cũng hoa rất nhiều thời gian mới tồn tiền mua kia sở tiểu khu phòng ở, nghĩ có thể cho hấn cùng người nhà tốt nhất sinh hoạt an toàn bảo đảm. Nhưng cùng nhân gia một so, tức khắc thành cạn bã.

Cũng may loại này phương diện Đỗ gia gia giáo cực hảo, cho nên cũng không làm hiện tại Đỗ phi hiên đang nghe sau xuất hiện cái gì không phục cùng cùng loại thù phú tâm lý.

Nhưng thật ra đại đáng yêu tấm tắc, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Phó Nguyên bốn người, “Ta còn tưởng rằng nhà có tiền tiểu hài tử hấn là tưởng TV như vậy, xuất nhập đều là quý báu xe hơi nhỏ, quản gia gì đó đâu.”

Bởi vì mạn triển cũng tự nhiên mà vậy dung tiến cái này tiểu đoàn thể vương nghiên nghệ ở một bên yên lặng gật đầu phụ họa, phút cuối cùng trắng tiền lồi liếc mắt một cái, “Mạn triển thời điểm người còn ăn ta mua đồ ăn vặt.”

“Ta đây là giúp người chia sẻ một chút tương lai thể trọng gánh nặng.” Tiền lỗi cười hì hì.

Vương nghiên nghe xong, hừ khì.

“Ai? Nếu không cái này cuối tuần tiểu giả các người đến chúng ta tiểu khu tới ngoạn nhi đi? Chúng ta cùng trên mạng bằng hữu ước hảo khai hắc, người tới giúp chúng ta làm làm chiến lược tổng kết?” Tiền lỗi nhìn xem mấy người, bổ sung, “Thuận tiện liền tiến hành học tập tiểu tổ học tập, vương nghiên nghe người cũng cùng nhau a. Đến lúc đó nếu là thời tiết hảo chúng ta còn có thể nướng nướng ăn.”

“Hành a, ta cung cấp đồ ăn vật.” Vương nghiên nghe cười nhắc tay.

“Ta đây mang dâu tây nước đến đây đi? Nhà mình ngao, đặc biệt hảo uống, còn có thể lộn sa băng.” Đại đáng yêu nói.

“Hành a hành a.....” Tiền lỗi đám người gật đầu, cùng nhau chờ mong nhìn về phía Tô Giản.

Tô Giản chớp chớp mắt, ngó trái ngó phải sau nghiêm túc trầm ngâm, “..... Ta đây mang điểm nhi đồ chua?”

“Thiết ~~~”

Mọi người: → _ →

Tô Giản cười hì hì.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 32 32

Cuối tuần, Tô Giản thật sự mang theo đồ chua.

Đương nhiên còn mua mấy cái bàn tay khoan cá trích, làm bán gia rửa sạch sạch sẽ sau trang hảo, cứ như vậy một bộ mới vừa mua xong đồ ăn tư thế đến người Phó Nguyên gia.

Tiền lỗi tới trông cửa thời điểm, thấy nàng này phúc tư thế đứng ở cửa, tâm tình hơi có chút cổ quái.

Cái loại cảm giác này, giống như là nghe thấy báo chí đưa tin, nói một ăn mặc quần đùi bạch áo ngắn, một bộ mới từ chợ bán thức ăn mua đồ ăn trở về cụ ông, lại queo vào người 4S cửa hàng, mua một chiếc đỉnh cấp xa hoa xe hơi giống nhau.

..... Rất là phức tạp, không cách nào hình dung.

“Người mang chính là cái gì a?” Tiền lỗi nhìn Tô Giản đem trang cá cùng đồ chua bao nilon giao cho Phó Nguyên, ngày xưa từng ngậm thiên ngậm mà phó tiểu thiếu gia ghen một cổ tử cổ quái, từ nguyên bản vẫn duy trì phim thần tượng nhà giàu tiểu thiếu gia một tay cầm túi tình cảnh trung đi ra, chậm rì rì tiếp nhận Tô Giản trên tay cá, đi vào phòng bếp đem cá bỏ vào rửa chén tào.

..... Giờ này khắc này, Phó Nguyên bóng dáng có chút giống địa chủ gia gốc nhi tử.....

Tiền lỗi chờ ba người yên lặng.

“Nga, người không phải nói muốn lộng nướng BBQ sao? Đến lúc đó ta làm cá nướng cho các người ăn.” Tô Giản một mặt trả lời, một mặt buông ba lô, tả hữu nhìn sang sau hỏi, “Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ còn không có tới?”

“Lập tức liền đến.” Triệu lân lân cấp Tô Giản đồ ly bạch thủy đưa đến trên tay nàng, một bên trả lời nàng vấn đề.

Tô Giản gật gật đầu, tiếp nhận ly nước nói lời cảm tạ.

Quả nhiên tựa như Triệu lân lân nói giống nhau, không trong chốc lát đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ liền tới rồi. Một người xách một đại bao đồ ăn vặt, một người khác tắc xách nhà mình làm dâu tây nước.

Một đám người vào cửa sau trước thử thử dâu tây nước xối trái cây sa băng chờ, lại hàn huyên gần như một giờ thiên hậu, mới chậm rì rì lấy ra tác nghiệp bắt đầu làm.

Bất quá một mặt làm đồng thời cũng thường thường dừng lại bút nói một chút tiểu lời nói, nói nói bất quá, tùy tiện kết thúc ngữ lại mang thêm một chút ăn cái gì. Nếu không có phó lớp trưởng đại đáng yêu đồng ủng ở, phỏng chừng làm như vậy tác nghiệp, liền tính làm một ngày đều làm không xong.

Chậm rì rì làm xong sau, không sai biệt lắm cũng tới rồi 11 giờ, đại gia đem phô ở trên mặt bàn sách giáo khoa linh tinh thu hảo phóng cặp sách, liền bắt đầu thương lượng nướng BBQ sự.

Bất quá liền ở đại đáng yêu nghĩ có phải hay không muốn chính mình đem nướng BBQ giá chuẩn bị cho tốt linh tinh thời điểm, người Phó Nguyên gia hạ nhân sớm tại phía trước đã yên lặng đem sở hữu chuẩn bị công tác làm xong, chỉ cần bọn họ đi đến hậu viện, đứng ở đã dọn xong nướng BBQ giá thượng chính mình động thủ chơi là đến nơi.

Thậm chí bên cạnh tiểu bàn dài thượng, trừ bỏ một bên là xuyên tốt nướng BBQ nguyên liệu nấu ăn, bên kia còn lại là bánh quy, đồ uống, đồ ăn vặt chờ.

Còn có vài đạo rau trộn ăn sáng.

Tóm lại mặc dù bọn họ nướng ra tới nướng BBQ cùng than cốc giống nhau, cũng bảo đảm đối không được bụng.

Xem đến đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ nhin không được thật dài “Oa ——” một tiếng, vẻ mặt kinh hãi, “Cái này cảnh tượng đều có thể thêm ở phim thần tượng cảnh tượng.”

Tô Giản nghe xong, đem xoa ở tiểu cơm xoa thượng trái cây đưa vào trong miệng sau, mới một mặt nhắm nuốt một mặt gật đầu, “Tiền đề là lưu cảnh không lưu người.”

Thiếu nữ tâm chính bạo lều đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ nghe xong, tức khắc nhin không được cùng nhau hờn dỗi trắng Tô Giản giống nhau, oán giận, “Tiểu giản người hảo không có thiếu nữ tâm a.....”

“Chính là.” Vương nghiên nghệ phụ họa.

“Ân?” Tô Giản nghe xong, lại cầm một khối trái cây chuẩn bị tặc trong miệng thời điểm, nghe xong dừng lại quay đầu nhìn về phía hai người, “Ai nói? Ta cũng rất có thiếu nữ tâm.” Nói xong, răng rắc cắn rớt nửa khối trái cây, răng rắc răng rắc. Nhai nhai nhai.

“.....”

Thiếu nữ tâm? Ha hả, loại đồ vật này những người khác bọn họ là không biết, nhưng người là một chút không có!

Phó Nguyên cùng đại đáng yêu mấy người đứng ở một bên, mặt vô biểu tình mắt cá chết nhìn Tô Giản, yên lặng.

—— bằng không người liền sẽ không chuyên cảm người chuyên môn điều thành tiểu động vật tạo hình trái cây ăn.

Ăn liền tính, một ngụm một cái có thể chứ?! Có thể hay không không cần chuyên môn trước cắn rớt nửa bên đầu sau, lại ăn đệ nhị khẩu người cái này mọc có thiếu nữ tâm người!!!

“Ai?” Nhai nhai nhai Tô Giản nhìn về phía trên tay cơm xoa thượng còn thừa nửa bên đầu tiểu hùng trái cây, nhìn về phía đại đáng yêu đám người hỏi, “Không biết xối thượng đáng yêu mang đến dâu tây nước, hương vị có thể hay không càng tốt ăn?”

“.....”

Đỏ tươi đỏ tươi dâu tây nước.

Xứng bị cắn rớt nửa bên đầu tiểu động vật tạo hình trái cây???

Thiếu niên các thiếu nữ đứng ở một bên, nhìn tiếp tục nhai nhai nhai Tô Giản, cảm thấy có một loại hui quạnh.....

Ở Phó Nguyên cùng đại đáng yêu không hẹn mà cùng cùng nhau há mồm chuẩn bị phun tào nháy mắt, nhanh tay lẹ mắt tiên lỗi một tay một cái năm bọn họ chuẩn bị bá bá bá cái miệng nhỏ, cười đến hơi cứng đờ, “Nếu không lộng cái chocolate cái lấu đi? Cảm giác như vậy xứng sẽ ăn rất ngon.”

Sau đó? Sau đó Phó Nguyên đã bị tiên lỗi đẩy mạnh phòng, làm cho bọn họ gia người hầu chuẩn bị cái chocolate cái lấu.

Đến nỗi Tô Giản, chính ngậm cơm xoa mặc tốt trước tiên đáp ở lưng ghế thượng, chuyên môn cho bọn hắn chuẩn bị liền y tạp dề cùng tay áo bộ,

nhìn còn ngốc hề hề đứng ở một bên tiểu đồng bọn, nghi hoặc nghiêng đầu, “Ai? Mau bắt đầu đi? Ta đều đói bụng.”

Dục phiên thư thon dài ngón tay một đốn, Tống dân hơi hơi nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Tuy nhìn không thấy cái gì, nhưng thuộc về thịt loại tiêu mùi hương lại mơ hồ truyền đến.

Tống dân hơi ngưng mi, đến ghế đứng dậy, chuẩn bị đem vừa rồi mở ra hít thở không khí cửa sổ một lần nữa đóng lại, đứng ở bên cửa sổ sau lại vừa lúc thấy nghiêng đối diện, nói nói cười cười mấy người.

Mười bốn tuổi tuổi tác, ở hẳn khi đó đã nhưng làm phụ mẫu tuổi tác, ở chỗ này lại là tính trẻ con trẻ vị thành niên.

Không cần phiền não quá nhiều, cố kỵ quá nhiều. Hi tiểu nộ mạ, tùy ý trong sáng.

Tống dân đứng ở chỗ đó, nắm thư tay rũ với bên cạnh người, một khác chỉ tắc hơi hơi bồi với phía sau.

Thiếu niên dáng người đỉnh bạt thon dài, chỉ là hơi mang chút bệnh nặng mới khỏi sau yếu ớt.

Gầy. Đặc biệt là từ khẩu đến chỉnh tề ống tay áo cổ tay áo trung, lộ ra một chút thủ đoạn xương cổ tay.

Chỉ là hẳn trên người khí chất trầm tĩnh, thần. Vận. Ngạo ngễ, cho nên đảo cũng giống cây văn tú ngạo cốt trúc tía. Rất có phong tư.

Đã từng, hẳn niên ấu thời điểm cũng từng như vậy đứng ở một bên, cách cửa sổ, mang theo một loại mộ tiện lẳng lẳng nhìn bên ngoài hoặc sáng mị

hoặc làm càn chơi đùa tông thân, từng ở trong lòng nghĩ tới nếu là chính mình từ ngự thư phòng đi ra ngoài, đi đến bọn họ trước mặt, có thể hay không cũng giống mặt khác sau lại thiếu niên như vậy, tự nhiên gia nhập bọn họ.

Mở ra thuộc về bọn họ cái này tuổi vui đùa, tắm gội lúc này dương quang cùng gió nhẹ, vui sướng đầm đìa chơi một hồi đá cầu. Một mỗi, liền tùy ý hướng trên cỏ ngồi xuống hoặc một chuyển.

.....

Đáng tiếc này đó đều là tưởng tượng mà thôi.

Hiện thực là còn không đợi hăn đến gần, thậm chí có lẽ liền này phiến môn đều còn chưa ra, muốn đi chỗ nào ngự lệnh đã hạ đạt, mà những cái đó tươi sống các thiếu niên, liền sẽ quy củ quỳ phủ trên mặt đất, trang trọng nghiêm túc chờ đợi hăn đi qua đi.

Đừng nói gì đến làm càn cười đùa, cùng không hề cố kỵ nói chuyện với nhau.

Bởi vì hăn là đế vương.

Tổng dân trong khoảng thời gian này thường xuyên suy nghĩ, chính mình rốt cuộc là giống như đã từng nghe Trấn Quốc Công nói Liêu Trai chuyện xưa như vậy, sau khi chết canh Mạnh bà không uống mấy khẩu, cho nên kiếp này mới ở đã trải qua tai nạn xe cộ sau, vô tình nhớ tới kiếp trước sự tình.

Cũng hoặc..... Chính mình cái gọi là “Kiếp trước”, chỉ là chính mình tai nạn xe cộ hôn mê trong lúc, làm một giấc mộng?

Nhưng vô luận này trong đó là như thế nào nhân duyên, hăn xác xác thật thật đã tâm cảnh bất đồng.

Đến nỗi rốt cuộc là điệp mộng chu trang, vẫn là chu trang mộng điệp, cũng liền không như vậy quan trọng.

Đến nỗi này một đời “Trọng sinh” thiếu niên, như đây là trời xanh đối chính mình tuổi nhỏ khi bồi thường, lại không hề có năm đó niên thiếu khi khát vọng.

Rốt cuộc tâm cảnh đã là bất đồng.

Tống dận hơi hơi hoàn hồn, tuy rằng vừa rồi nhìn về phía địa phương đã khiến cho trong đó một người thiếu nữ ngoái đầu nhìn lại, nhưng cũng vẫn chưa bởi vậy hoảng loạn rời đi bên cửa sổ. Lại không chút để ý lược như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại đứng trong chốc lát sau, Tống dận mới xoay người rời đi, một lần nữa trở lại ghế trên chậm rãi lật xem thư tịch.

“Tiểu giản người đang xem cái gì?” Vương nghiên nghê hỏi Tô Giản.

“Nga.....” Tô Giản thu hồi tầm mắt, quay đầu cười xem vương nghiên nghê, “Vừa rồi kia đồng lâu lâu hai giống như có người xem chúng ta, liền nhìn nhìn.”

“Ân? Kia đồng?” Phó Nguyên căn bên ngoài nướng đến có chút tiêu nướng tràng đi tới, cảm nâng nâng, chỉ hướng kia đồng biệt thự phương hướng.

“Đối. Người nhận thức?” Tô Giản hỏi. Cái này khoảng cách nói có xa hay không, nói gần không gần, nhận thức cũng không kỳ quái.

“Kia đồng chính là Tống gia phòng ở.” Phó Nguyên trả lời, “Phòng chừng là Tống gia con trai độc nhất xuất viện.”

“Nga? Xuất viện?” Tiền lỗi mấy người cũng đi tới, đứng ở Tô Giản bên người, nhàn nói chuyện phiếm thiên, “Như thế nào hãn thân thể không hảo

a?” Nói xong triều kia đồng biệt thự lâu hai ngược hướng nhìn xung quanh vài cái.

“Nghe ta ba đề qua vài lần, giống như từ nhỏ thân thể liền không phải thực hảo. Bất quá lần này là bởi vì tai nạn xe cộ.” Phó Nguyên là tiểu đồng bọn trung gia cảnh tốt nhất, lại là thương vòng, cho nên biết được càng nhiều chút.

“Ở bệnh viện nằm nửa năm nhiều đi?”

“Chắc chắn chắc, ta đã nào bỏ mấy chục tập hào môn các loại yêu hận tình thù.” Vương nghiên nghe ở một bên nói, cùng đại đáng yêu trao đổi “Tri kỷ” ánh mắt.

“Nào có như vậy nhiều yêu hận tình thù a.” Phó Nguyên nhú mày, “Chụp này đó phim bộ thật là hại người.”

Lời này lược tẻ ngắt, có vẻ xấu hổ.

Những người khác không khỏi cho nhau nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, không biết nên đối Phó Nguyên nói cái gì. Chính thức an ủi đi..... Tựa hồ không cần phải. Làm bộ không thèm để ý đi..... Phó Nguyên tựa hồ lại thật sự có chút sinh khí.

Nhưng thật ra Tô Giản, như là hoàn toàn không chú ý nghe bọn hắn nói chuyện dường như nhìn nào đó phương hướng, lúc này mới chỉ vào kia chỗ hỏi, “Ai? Bên kia mặt cỏ là tư nhân vẫn là công cộng?”

“Công cộng.” Phó Nguyên theo Tô Giản chỉ phương hướng nhìn nhìn trả lời, “Bất quá cái kia mặt cỏ ly Tống gia man gần, cho nên trên cơ bản không có gì người đi chơi. Lâu rồi liền trở nên nửa tư nhân.”

“A..... Rất thích hợp dẫm lên một chân.” Tô Giản nhìn nhân nhân mặt cỏ, cảm khái. Ở chúng tiểu đồng bọn “????” Thời điểm quay đầu nhìn về phía

Phó Nguyễn đám người, cười tủm tỉm.

“Chúng ta đi đá bóng đá thế nào? Phó Nguyễn nhà người có bóng đá đi?”

“Có là có,..... Nhưng người sẽ đá?” Phó Nguyễn cầm hoài nghi thái độ.

“Đương nhiên. Ta đá cầu kỹ thuật chính là tương đương không tồi.” Tô Giản vẽ mặt đắc ý.

Sau đó?

Sau đó đá cầu kỹ thuật tương đương không tồi Tô Giản đồng học, một chân đem cầu đá vào người Tống gia hậu viện.

—— lướt qua không lùn tường hoa.

“.....”

“.....”

“Ai nha..... Này cầu thật đúng là.....” Tô Giản lấy tay dựng lều, che đậy ở mi thượng, nhìn một chút bóng dáng đều nhìn không thấy bóng đá, bẹp bẹp miệng.

Ghét bỏ.

“.....” Người ghét bỏ cái quý a!

Các bạn nhỏ tưởng cùng nhau xốc bàn.

Tô Giản quay đầu, vẽ mặt thản nhiên cười, “Đá một lát cầu cũng đói bụng, chúng ta trở về tiếp tục nướng BBQ đi?”

“.....” Phó Nguyễn yên lặng không nói lời nào, tay vừa nhấc. Chỉ hướng người Tống gia sân, “Người đi nhặt về tới.”

“Một cái bóng đá liền keo kiệt như vậy.” Tô Giản bẹp bẹp miệng.

“Một cái bóng đá ta đương nhiên sẽ không keo kiệt như vậy.” Phục hồi như cũ mặt vô biểu tình mắt cá chết trả lời, “Nhưng là một là người đá vào người Tống gia sân, đến đi xin lỗi. Nhị.....”

Phó Nguyên dừng một chút, đầu mạo gân xanh.

“Kia viên cầu thượng có ta thích cầu tinh ký tên a a a a!!”

“..... Ai, ta có thể dùng bút lông cho người thêm mười viên.”
ㄟ (͡ ▽ ͜) ㄟ

..... Hôm nay đánh không lại ta cũng muốn đánh người.....

Tô Giản nhìn xem tiền lỗi một bộ niết không được Phó Nguyên bộ dáng, bẹp bẹp miệng sau rung đùi đặc ý triều tường hoa đi đến, “Người làm gì muốn tuyển này viên cầu cho chúng ta đá sao..... Ai ㄟ (͡ ▽ ͜) ㄟ”

..... Rõ ràng là người cái này vương bát đản ngành muốn đá này viên, còn nói cái gì từng có đá cầu dấu vết mới có vẻ này viên cầu, cùng mặt khác cầu tinh ký tên cầu bất đồng a a a!!

“Tiền lỗi người buông ta ra.” Phó Nguyên gân xanh giận bạo.

“..... Tính tính.” Tiền lỗi cười khổ không được, nhưng xem Tô Giản đi phương hướng sau lại nhin không được cao giọng, “Tiểu giản, môn ở bên kia.”

“Ai nói phải đi môn.” Tô Giản ở tường hoa hạ dừng lại, cười hì hì, “Chính là nhật viên cầu sao, ta bò lên trên đi xem bên kia có hay không người, làm nhân gia hỗ trợ ném lại đây liền xong rồi.”

Tô Giản lười đến đi đường.

“Uy uy!”

Ở tiểu đồng bọn trong thanh âm, Tô Giản tay chân cùng sử dụng lay thượng tường hoa đầu tường. Rốt cuộc hiện tại thân cao cùng thể lực thượng hữu hạn, cho nên phí chút công phu.

Thật vất vả đôi tay ghé vào đầu tường, một chân cũng leo lên đi sau, Tô Giản mới thấy bên kia cảnh tượng.

Có một thiếu niên chính hơi hơi liếm mắt buông xuống, nhìn trên tay thư tịch, cử chỉ đạm nhiên thông dong, tựa hồ căn bản không bị khoảng cách hẳn không xa bóng đá ảnh hưởng đến.

Tô Giản nhìn phía dưới thiếu niên phát, ngả ngón thối cái huyết sáo sau, cười hì hì.

“Thiếu niên, hỗ trợ nhật hạ cầu bái ~?”

Thon dài trắng nõn ngón tay mặc danh một đốn.

—— 【 thiếu niên, có nghĩ thượng phòng trên đỉnh ngắm trăng xem ngôi sao a? 】 , trong trí nhớ, có chút loang lỗ mơ hồ người từ cửa sổ hạ lộ đầu ra, cười hì hì.,

Tuy nội dung bất đồng, nhưng miệng lưỡi..... Lại kỳ dị trùng hợp ở cùng nhau.

Tổng dận lông mi một hiên, ngẩng đầu mặt nghiêng nhìn về phía tường hoa, cùng lay ở tường hoa thượng thiếu nữ đối thượng mắt.

“..... Cách.”

Sợ tới mức đánh cách.

Thiếu nữ đang xem thanh hản sau, ánh mắt đại ra, dưới chân mềm nhũn. Nháy mắt từ đầu tường thượng biến mất.

—— bẹp.

“Tiểu giản?!”

Đối diện lo lắng thanh, hỗn hợp vừa rồi trong nháy mắt thấy rõ thiếu nữ trên mặt biểu tình, làm Tống dận hơi ngẩn ra một chút sau, không khỏi lộ ra điểm ý cười tới.

—— trọng sinh sau cái thứ nhất cười.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 33 33

Từ Tô Giản đại lão bò người Tống gia đầu tường sau, liền vẫn luôn ở vào một loại như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại trạng thái hạ.

Thường thường liền lộ ra một cổ tử “Ta là ai? Ta ở đâu?” Ngây ngốc trung, thực sự lệnh người tường gõ gõ nàng đầu, nhìn xem có thể hay không gõ tỉnh.

Đương nhiên Phó Nguyên cũng là như thế này làm.

Bất quá khúc khởi ngón trở tay phải còn không có rơi xuống thật chỗ, đã bị một tay chỉ cầm nhìn bảng đen Tô Giản, đầu cũng không thiên mắt cũng không nghiêng dùng tay phải bắt lấy cổ tay của hắn, lười biếng mở miệng, “..... Làm gì.”

Vô tình soái đến làm người tường cong rớt tính.

Bị khấu ra tay cổ tay Phó Nguyên cùng mặt khác tiểu đồng bọn giống nhau sửng sốt một chút, bất quá hắn so người khác nhiều một ít thánh tai nhi lược năng cảm giác, “Hô” thu hồi tay hơi hơi dời đi mắt sau khe nâng cằm, làm tiểu ngạo kiều khinh thường trạng, “Ta nhìn xem người có phải hay không cuối tuần ngã xuống quăng ngã choáng váng.”

Môi hơi nhấp, đôi tay cầm đến túi quần, ức chế trụ tường đuổi tay sờ sờ lỗ tai ý tưởng.

“Ai.....” Tô Giản nguyên bản chính là hư khấu Phó Nguyên tay, cho nên hắn hơi dùng sức liền thuận thể tránh thoát, hiện tại thu hồi tay sau thẳng thân mình đi theo hơi hơi về phía sau, đổi cái tư thế thoải mái tựa lưng vào

ghế ngồi, hướng Phó Nguyên nhường mày cười, “Liên tính quăng ngã ngốc vẫn là so người thông minh.”

Phó Nguyên hừ hừ, há mồm liền tưởng phản bác, bị tiền lỗi thuần thực nằm miệng. Không cho hần bá bá bá.

Đại ca, không gặp người thất thần thời điểm đều có thể nhẹ nhàng chế trụ người sao? Xem ở từ nhỏ cùng nhau chơi tình nghĩa thượng, mới miễn cưỡng ra tay cứu người..... Ai da?! Còn dám trừng ta?

Tiền lỗi quyết định lần sau không niết miệng, sửa niết cái mũi.

—— hừ. Không cho ni hô hấp ㄟ(͡° ^ ͜°)ㄏ

Nói đến cuối tuần Tô Giản liền tưởng đôi tay ôm đầu, làm đà điều trượng. Làm bộ mất trí nhớ.

A..... Quý biết chính mình đều đã trải qua cái gì.

“Ai? Phó Nguyên, người lần trước nói cái kia Tống gia..... Tiểu hài tử thân thể không tốt lắm? Là như thế nào cái không hảo pháp?” Tô Giản như là đột nhiên nghĩ đến cái gì dường như hỏi Phó Nguyên.

“Cái này ta như thế nào biết.” Phó Nguyên vỗ rớt tiền lỗi tay, thuận tiện trừng hần một cái sau nói, “Loại sự tình này tương đối riêng tư, lại nói biết đến người quá nhiều cũng sẽ tồn tại an toàn tai họa ngầm, cho nên giống nhau đều sẽ không thám thính.”

Nói được cũng là.

Tô Giản lý giải gật gật đầu. Rốt cuộc năm đó đừng nói là Thiếu Đế, ngay cả triều đình trọng thần thân thể trạng huống cũng là cực kỳ bí ẩn sự, dễ dàng không thể thám thính, đề phòng người có tâm tăng thêm hãm hại chờ sự phát sinh.

Từ khai căn, bốc thuốc đến cuối cùng ngao nấu, tất cả đều là chuyên gia. Mặc dù là phế bỏ được tra, cũng là có chuyên môn thu hảo, dễ dàng không thể lật xem xem xét.

“Người nghĩ như thế nào hỏi về cái này.” Phó Nguyên tiếp tục mắt lé Tô Giản.

“Nga, chính là đột nhiên nghĩ đến, cảm thấy có chút đáng thương.” Tô Giản dừng một chút, “Xem tuổi tựa hồ cũng liền cùng chúng ta giống nhau đại bộ đáng.”

Tô Giản nói như vậy sau mọi người cũng liền gật gật đầu, không nói cái gì nữa.

Lại hàn huyên trong chốc lát sau, ở khóa gian linh khai hỏa, đại gia hồi bàn vị khi, đại đáng yêu nhớ tới cái gì dường như đối Tô Giản nói, “Tiểu giản, nhớ rõ tan học sau trước đừng đi nga, lần trước nói tập thể vũ muốn chuẩn bị luyện tập.”

“Hành.” Tô Giản cười làm “OK” tư thế.

Từng người hồi bàn sau không lâu, trong phòng học thật nhỏ ồn ào thanh ở lão sư bước vào phía sau cửa biến mất, đứng dậy cúi chào ngồi xuống sau, bắt đầu đi học.

Mà Tô Giản tắc tiếp tục phân tâm như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại.

Năm đó, nàng khái hoàn hồi triều từ tiên đế trong tay tiếp nhận Thiếu Đế khi, Thiếu Đế cũng mới mười hai mười ba tuổi tuổi tác, có thể nói là nhìn hẩn từ một đơn thuần, lược hiện gãy yếu hoa phục thiếu niên, dần dần hình thành chính mình ý vị, bỏ đi tính trẻ con trở thành một vị sơ cụ hình thức ban đầu đế vương.

Từ mười hai tuổi, đến mười chín tuổi, bảy năm thời gian vừa lúc chứng kiến hẳn lúc ban đầu lột xác.

Tô Giản cũng không tiếc nuôi Thiếu Đế tương lai chính mình không thể làm bạn tả hữu, tuy rằng không có làm hẳn trở thành một cái nhiệt tình hài tử, nhưng ít ra, ở thái sư, cả triều văn võ cùng với nàng sờ cá ngắt lời trung, trở thành một cái máu lạnh đế vương.

Muốn nói lược cảm mất mát..... Có lẽ chính là nàng không thể từ chính mình thế giới này sách sử trung, đi gặp chứng cùng biết Thiếu Đế ở hẳn tương lai, hai mươi tuổi lúc sau, là như thế nào sáng tạo thịnh thế.

Nhưng trăm triệu không nghĩ tới, chu thiên ở Tống gia kinh hồng thoáng nhìn thấy thiếu niên, cư nhiên cùng Thiếu Đế có một trường giống nhau như đúc mặt.

Tức khắc làm Tô Giản thói quen tính chân mềm nhũn, liền rớt đi xuống.

Thật là, hù chết lão phu.

Tô Giản một tay chỉ cầm nhìn trên bực giảng lão sư, khác chỉ tay cầm đặt bút viết không tiếng động dùng ngòi bút ở sách vở chỗ trống chỗ đa đa đa.

..... Ngô —— khi đó chợt dạ, nhất định là nhìn thấy gương mặt kia nháy mắt ảo giác.

Nói nữa, còn không phải là dung mạo tương tự sao? Chính mình quả nhiên là đại kinh tiểu quái đi?

Tô Giản lắc đầu, thông thả thầm thở dài một tiếng sau đem lực chú ý miễn cưỡng kéo về lớp học thượng, không hề suy nghĩ lung tung rối loạn đồ vật.

Hiện tại nàng a..... Chính là dốc lòng với hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng về phía trước đâu ~

Tống dân đem mấy ngày nay đã phiên rất nhiều biến 《 Đường thơ Tống từ 》 thả lại kệ sách, đứng dậy ở bên cửa sổ nhìn nơi xa làm đôi mắt nghỉ ngơi trong chốc lát sau, mới xoay người đi hướng án thư, quyết định luyện tập một giờ bút lông tự.

Trước hai ngày đi bệnh viện phúc tra sau đã xác định thân thể không mất khác vấn đề, cho nên quá không lâu liền phải một lần nữa đi học.

Liền đọc trường học vẫn là phía trước, Tống dân bớt thời giờ phiên phiên sách giáo khoa, xác định bên trong tri thức điểm cũng chưa cái gì vấn đề sau, liền ném ở một bên không quản.

Đến nỗi từ trước ở trong trường học giao hảo nhân? Tựa hồ càng nhiều cũng chỉ là bởi vì bậc cha chú gian cùng hãn sau lưng quyền thế cùng tài phú tụ tập ở bên nhau, mặc dù hãn tính cách bản tính thay đổi, tin tưởng cũng sẽ không có quá lớn vấn đề.

Cho nên trong khoảng thời gian này, Tống dân trừ bỏ sơ tinh khi, có chút mê mang cùng nghi hoặc ngoại, cũng cực kỳ tùy này tự nhiên tiếp nhận rồi chính mình hiện tại hết thảy.

Chờ bút mực ở giấy Tuyên Thành thượng xẹt qua cuối cùng một bút sau, Tống dân mới chậm rãi liếm rũ lông mi, giặt sạch bút đặt một bên. Trường mà thẳng lông mi ở đáy mắt đầu ra một loạt nhàn nhạt ẩn ẩn, càng có vẻ hãn khuôn mặt trầm tĩnh, ánh mắt xa cách.

Thanh lãnh lại lịch sự tao nhã.

Làm xong hết thảy sau Tống dân mới di mắt, thực tùy ý thấy đặt ở một bên smart phone, nghĩ nghĩ sau mới bắt được trong tay, click mở đã thật lâu đều không có từng vào lớp đàn, vừa lúc thấy bên trong chính liêu đến khí thế ngất trời.

Tổng dân quét hai mắt, liền minh bạch là ở thảo luận nào đó video.

Cười cười chuẩn bị một lần nữa tắt đi rồi khỏi khi, “Cổ đại thương (súng) vũ” mấy tự lại đưng phải tiến vào, làm hấn ngưng mắt một cái chớp mắt trầm ngâm sau, vẫn là tìm được bọn họ phía trước phát ở trong đàn video, tò mò click mở.

—— là nàng.

Tổng dân đang xem thanh trong video một thân cổ đại nhưng trang hoá trang thiếu nữ khi, lập tức liền nhận ra hấn là phía trước ghé vào đầu tường hướng chính mình thổi huyết sáo cái kia.

Tưởng tượng đến đối phương đối thượng chính mình mắt, sửng sốt một giây sau từ đầu tường ngã xuống cảnh tượng, liền mặc danh cảm thấy buồn cười.

Tổng dân khóe miệng nhấp điểm cười nhìn video, nhưng chậm rãi ý cười lại theo nàng nhất cử nhất động, dần dần phai nhạt đi xuống.

Đáy mắt hơi lập loè, mang theo thật nhỏ kinh nghi.

Thẳng đến cuối cùng, thiếu nữ bối thân mọi người, một tay tiếp thương (súng), xoay người sườn trạm, sắc bén ngoái đầu nhìn lại khi, hấn mới giống bị kinh ngạc một chút hơi mở lớn mắt.

Như thế quen mắt.

..... Lại như thế xa lạ.

Nửa ngày sau, Tổng dân bát thông bí thư điện thoại.

“Cao bí thư sao? Về một lần nữa đi học sự.”

Lông mi hơi xốc, lộ ra thuần hắc thâm thúy đôi mắt.

“Thỉnh giúp ta liên hệ chuyển trường.”

Cùng lúc đó, ghé vào bàn học buổi sáng hừng Tô Giản hơi hơi mở mắt ra, đôi mắt định ở bay xuống ở chính mình mũi thượng lá cây đã phát một lát lẳng, mới cầm lá cây ngồi thẳng, ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“..... Cái này thời tiết người liền gấp không chờ nổi rơi xuống a.....”

Lắm bữa sau, đem như cũ xanh biếc lá cây tùy tay kẹp ở sách giáo khoa, đổi cái tư thế một lần nữa nằm sắp xuống tiểu đi ngủ.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua trong vắt pha lê chiếu xạ tiến vào, gió nhẹ từ từ, bức màn lược động, có vẻ tĩnh hảo.

Thứ hai, khóa gian thao kết thúc, đi học linh khai hỏa sau.

Chủ nhiệm lớp ở nhậm khóa lão sư đã vào phòng học khi, bước vào phòng học môn, “Trương lão sư, chậm trễ một phút đồng hồ.”

Trương lão sư lướt qua chủ nhiệm lớp, nhìn xem trạm trước môn trên hành lang thiếu niên, hiểu rõ gật gật đầu.

“Hôm nay chúng ta ban tới vị tân đồng học, đại gia phải hảo hảo ở chung biết không?” Chủ nhiệm lớp cười dừng một chút, đứng vậy đại đáng yêu nói, “Đại đáng yêu các người học tập tiểu tổ liền sáu người, cho nên hẳn liền đến các người tổ, đại gia muốn nhiều trợ giúp tân đồng học.”

“Là ——” kéo âm điệu trả lời.

Dù sao cũng là học sinh trung học, sẽ không giống học sinh tiểu học như vậy tích cực cùng nhiệt huyết. Nhưng chuyển giáo sinh đã đến như cũ lệnh người xao động, cũng chính là trong truyền thuyết “Rừng mỡ”?

Chờ học sinh sau khi trả lời, chủ nhiệm lớp cười cười, rồi cuộc còn phải đi học, cũng liền không chậm trễ quá nhiều thời giờ, quay đầu hướng phòng học ngoại người vẫy tay, ở phòng học tò mò trung cười đối thiếu niên nói, “Tối, vào đi.”

Tô Giản chi cầm đi theo đại gia cùng nhau nhìn trước môn, có chút lười biếng lại không chút để ý biểu tình, ở người nào đó đi vào tối sau, chậm rãi trợn to hai mắt.

Mà trong phòng học, cũng bởi vì thiếu niên bộ dáng, chọc đến lại một trận nho nhỏ xôn xao.

Mặc dù đã nỗ lực khắc chế, nhưng phiêu phù ở không trung phần hồng thiếu nữ tâm nửa điểm không ít.

Mặc danh khiến cho Tô Giản nhớ tới năm đó, chính mình đã từng bởi Thiếu Đế tham gia quá một lần phương hoa yến tình cảnh.

Đó là. Những cái đó đáng yêu nữ hài nhi nhóm, cũng là ở Thiếu Đế ra tới khi, cũng thấy rõ hân dung mạo sau, lộ ra đồng dạng biểu tình.

..... Giờ phút này tựa như cảnh tượng tái hiện.

Tô Giản ngơ ngẩn.

Trên bục giảng thiếu niên đã ở bảng đen thượng viết xong tên của mình xoay người mặt hướng mọi người, thần sắc nhàn nhạt thả thong dong, hơi hơi gật đầu, “Ta kêu Tống dân..... Thịnh nhiều hơn chỉ giáo.”

Tô Giản vừa nghe tên này tức khắc đau răng.

“Hành, kia Tống dân người trước ngồi cái kia không vị đi.” Chủ nhiệm lớp gật gật đầu, chỉ vào Tô Giản bên cạnh không vị.

Tô Giản nghe xong, trên mặt bởi vì nghe thấy chủ nhiệm lớp kêu thiếu niên tên đầu đầu biểu tình tức khắc biến thành đại ra.

..... Nàng liền nói hôm nay như thế nào bên cạnh nhiều cái không vị.

Lúc này, thiếu niên mới nhìn về phía kia trương không vị, cũng tựa hồ bởi vì như vậy, tầm mắt mới chậm rãi, mang theo, đi đến Tô Giản trên người.

Khóe môi hơi nhấp, hơi mang ý cười.

“.....”

Tô Giản? Tô Giản tưởng quỳ xuống.....

....._(;3 > ∠)_

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 34 34

Gần nhất Tô Giản lão có loại đau răng cảm giác.

Đặc biệt là mỗi lần có người kêu “Tổng dân” hai chữ thời điểm.

Nhớ rõ có thứ tiền lỗi một cái tát chụp ở người trên vai, Tổng dân đầu tiên là sững sốt sau thoải mái mỉm cười không đầu đề, đến là nàng thiếu chút nữa phản xạ có điều kiện nhảy dựng lên liền đưa tiền lỗi một chân.

Lớn mật! Thiếu Đế tên huý cùng thân thể là có thể tùy tiện chạm vào sao?!

..... Giờ này khắc này, Tô Giản mới hơi chút minh bạch một chút lúc trước Bàn thái sư nhìn về phía tâm tình của mình.

Quả nhiên thực phức tạp. Quả nhiên muốn đánh người.

A..... Lão phu yêu cầu ăn hai viên thuốc trợ tim.....

Tô Giản nhìn hướng người Tổng dân phiên cái phun tào tiểu bạch nhãn nhi Phó Nguyên, yên lặng che lại chính mình yếu ớt trái tim.

“Tiểu giản, người như thế nào lạ? Không thoải mái?” Đại đáng yêu đình bút, nhìn về phía Tô Giản. Còn lại người nghe xong cũng tìm theo tiếng trông lại, này trung gian đương nhiên cũng bao gồm mới vừa nhập vào cùng cái học tập tiểu tổ chuyển giáo sinh đồng học.

Thuần hắc đôi mắt lẳng lẳng nhìn qua, trầm tĩnh mà hơi mang quan ái, hơn nữa toàn thân khí độ có vẻ cùng người khác có vẻ khác biệt.

—— mặc dù đều là mười bốn, năm tuổi, dung mạo thanh tú xuất chúng thiếu niên.

“Không có việc gì.” Tô Giản yên lặng buông phủng tâm tay, cười đến miễn cưỡng, “Đề này có điểm khó.....”

Phó Nguyên râm rì, “Này có cái gì, ta giúp người nhìn xem.”

Nói xong thò người ra một phen đem Tô Giản bài tập bốn cấp trườ qua đi, cúi đầu nhìn vấn đề sau hừ nhẹ, ngẩng đầu kỳ quái nhìn về phía còn ngồi ở chính mình đối diện Tô Giản, “Người như thế nào còn không qua tới ngồi a? Như vậy ta như thế nào cùng người giảng?”

Nói xong, đôi mắt lượng lượng vỗ một bên cùng Tô Giản nói chuyện, một bên hướng bên cạnh di, ở ghế dài thượng nhường ra vừa lúc đủ Tô Giản ngồi không vị.

Hứng thú bưng bưng.

Tới, tiểu đồng bọn. Bốn học bá đã bốc cháy lên dạy học chi hồn, làm ta cũng khó được ở người trước mặt huyển khóc một phen đi! Mau tới đây tiếp thu ta dạy dỗ!

Phó Nguyên sáng lấp lánh, tay vỗ bên người không vị bạch bạch bạch.

“.....” Tô Giản nhìn hăn này phúc địa chủ gia ngốc nhi tử bộ dáng, liền đánh người tâm cũng chưa.

Miền cưỡng lộ ra trên trán bạo gân xanh mỉm cười, “Hiền lành” nhìn Phó Nguyên, “..... Ta muốn chính mình lại độc lập tự hỏi tự hỏi.”

“Đừng tự hỏi, người là tự hỏi không ra đề này. Mau làm ta cho người nói một chút.” Mau ngồi lại đây tiểu đồng bọn, xem ta vị trí đều cho người lưu hảo.

Phó Nguyên giống như công viên hải dương hải báo, bạch bạch bạch vỗ hân thảo.

Tô Giản bảo trì mỉm cười, yên lặng hít sâu. Gật gật đầu sau chậm rì rì đứng dậy, rưng rưng ngồi xuống Phó Nguyên,..... Cùng với Thiếu Đế trung gian.

..... Nàng tưởng bay lên liền cấp mỗ gốc hải một chân QUQ

Giảng đề dùng mười phút, cẩn thận kỹ càng tỉ mỉ thả thêm lặp lại nhắc nhở trọng điểm. Xong rồi Phó Nguyên còn chưa đã thềm đôi mắt lượng lượng nhìn Tô Giản, “Đã hiểu sao? Có không không có mặt khác đề sẽ không? Ta cùng nhau cho người nói một chút?”

Đột nhiên cảm thấy đương lão sư tựa hồ cũng là một phần không tồi tương lai quy hoạch.

“Đã hiểu đã hiểu đã hiểu.” Tô Giản gật đầu như đảo tỏi. “Đa tạ đa tạ đa tạ.”

Vươn đôi tay, ý bảo Phó Nguyên đem chính mình bài tập bốn còn trở về.

“Thật đều đã hiểu?” Nói tiếp trong chốc lát sao.

“Thật. Hiểu..” Tô Giản đầu mạo biết chữ gân xanh cười đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Thằng nhãi ranh, người lại lại nhãi lấm bầm, ta liền không liên quan ái thanh thiếu niên a?

Phó Nguyên tiếc nuối bẹp bẹp miệng, đem bài tập bốn trả lại cấp Tô Giản, không quên bổ sung, “Còn có sẽ không nói cho ta a, ta cho người giảng.”

“Hành hành hành hành.” Gật đầu như đảo tỏi chuẩn bị đứng dậy.

—— dễ nghe thanh âm từ bên cạnh truyền đến, ôn hòa có lẽ, lại làm mới vừa tiếp nhận bài tập bốn Tô Giản không hiểu ra sao, cả người giống như quá tĩnh điện giống nhau, lặng yên không một tiếng động tạc lỗi.

“Lại nói tiếp ta sẽ chuyển giáo đến trung võ, có một nửa nguyên nhân vẫn là bởi vì trong lúc vô ý nhìn Tô Giản video đâu.” Thiếu Đế..... Tổng dân cười mở miệng, ngữ khí thần thái đều cùng với trung tâm nghĩ, hơi chút tranh thủ thời gian liêu hai phút tình cảnh giống nhau như đúc.

Tức khắc làm còn thừa năm người từ từng người bài tập bốn thượng ngừng đầu, gia nhập nói chuyện phiếm hàng ngũ.

Tự nhiên không dấu vết.

Chỉ có Tô Giản yên lặng tiếp tục giống như bị tĩnh điện tuần hoàn giống nhau lặp lại tạc mao.

..... Lấy nàng sờ cá pha trò ở Thiếu Đế bên người bảy năm hiểu biết, này thiếu niên từ qua mười ba một tuổi sau, không với xong trên tay chính sự phía trước, là tuyệt đối sẽ không rảnh rồi.

Càng miễn bàn hữu hảo tiến hành nói chuyện phiếm.

Nhớ năm đó, nàng chính là dùng thơm ngào ngọt hạt dẻ rang đường, nóng hầm hấp nướng khoai lang, chua chua ngọt ngọt đường hồ lô cùng với các loại ăn ngon tiểu điểm tâm ghé vào bên cửa sổ dụ dỗ qua.

Cho nên! Kinh nghiệm nói cho nàng! Sự ra khác thường tất có yêu!

Hoàng tang người muốn làm gì người muốn làm gì người muốn làm gì? Ân ân ân???

Tô Giản một bên yên lặng tạc mao một bên yên lặng liếc xéo chính cười nhặt nghiêm túc lắng nghe, chính mình tiểu đồng bọn một lời một câu “Về

tô đại lão nhị tam sự” Tống dân.

Trong lòng thẳng bồn chồn.

..... Hại bang.

..... Chột dạ.

..... Thuốc viên.

Luôn có loại lớn tuổi quái a di khoác từ ái lão gia gia áo choàng hào, lửa tiểu bằng hữu, nhiều năm sau lại lần nữa xảo ngộ trở mắt nhìn chính mình áo choàng ở mưa gió trung phiêu linh thể lương cùng bi thiết cảm.....

Hảo muốn ôm thiếu niên chân kêu khóc “Hoàng tang!! Sở hữu hết thấy thỉnh ngài tìm hệ thống cái này vương bát đản, lão thần..... Không! Tiểu nữ vừa mới bắt đầu cũng là vô tội người bị hại a a a cách.”

Đáng tiếc chính mình quen thuộc Thiếu Đế ở phân biệt sau không biết đã trải qua như thế nào triều đình sinh hoạt, hiện tại tái kiến quanh thân khí thế sợ tới mức Tô Giản một giây chân mềm tưởng quỳ.

Nàng cũng không phải là chính mình đám kia ngây ngốc tiểu đồng bọn, rốt cuộc trải qua quá chiến trường chém giết, đối khí loại này huyền diệu đồ vật luôn là so người khác càng thêm nhạy bén. Cho nên mặc dù Tống dân thu liễm rất khá, cũng như cũ có thể làm Tô Giản loại này có kỳ ngộ người phát hiện một vài.

Cũng là vì này sợi không giống bình thường, không nên thuộc về người thiếu niên có khí tràng. Làm Tô Giản minh bạch trước mặt người tuyệt đối là Thiếu Đế.

A..... Tưởng quỳ.

“Nga?” Tống dân đang nghe các bạn nhỏ các loại nói chuyện phiếm sau, cười nhìn về phía Tô Giản, rất là ôn hòa, đầy đủ thuyết minh cái gì kêu cổ tình bạch y mỹ thiếu niên, “Tô Giản gia gia là xuất ngũ quân nhân a.....” Dừng một chút sau gật gật đầu, “Kia sẽ điểm quyền cước cũng là thực tự nhiên. Bất quá..... Người thương pháp cũng là lão nhân gia giáo sao?”

Tô Giản?

Tô Giản ở Tống dân ánh mắt nhìn chăm chú hạ, ha hả a.

“Ta đối quân nhân vẫn luôn có loại đặc biệt tình cảm, không bằng khi nào có cơ hội, chúng ta có thể cuối tuần cùng đi nhà người học tập làm bài tập? Thuận tiện nếu là có cơ hội có thể nghe một chút người gia gia giảng chút thú vị chuyện xưa liền càng tốt.” Tống dân mỉm cười nhìn Tô Giản, dừng một chút sau mới như là đột nhiên nhớ tới cái gì dường như, hơi hơi “Ào ồ” bổ sung, “Xem ta đều quên hỏi người có thuận tiện hay không, bất quá phía trước các người giống như cũng là đi Phó Nguyên gia? Nếu không cái này cuối tuần đại gia đi nhà ta chơi, hạ cuối tuần lại đi Tô Giản gia chơi, như vậy có thể hay không hảo điểm?”

Cuối cùng một câu là đối Tô Giản nói.

“Này có cái gì có thuận tiện hay không.” Phó Nguyên tiếp miệng, “Người còn không có tới thời điểm chúng ta liền ước định quá mỗi tuần thay phiên đi mỗi người trong nhà chơi, làm bài tập gì đó, cuối tuần nguyên bản chính là đi Tô Giản gia. Nhà người..... Liền dựa theo trình tự bài đến đáng yêu mặt sau đi.”

“Phải không?” Tống dân nghe xong, mỉm cười nhìn về phía Tô Giản, ôn hòa có lẽ phép, “Kia thật là quá xảo.”

Tô Giản? Tô Giản ha hả a.

Nhìn về phía ngậy gốc tiểu đồng bọn, yên lặng.

..... Bá bá bá. Thật nên năm người miệng!

Bởi vì không có tiết tự học buổi tối, thứ tư buổi chiều khóa cũng không khẩn, đệ nhị tiết thể dục khóa đã thượng xong nếu là không khai ban sẽ, trên cơ bản Tô Giản đảm người liền tan học. Cho nên thời gian còn sớm học tập tiểu tổ đại gia liền sẽ công cặp sách hoảng đến ăn vặt phố, tìm quen thuộc thủy đi, từng người điểm một ly uống phẩm, cùng nhau làm bài tập, lúc sau lại về nhà.

Vài lần xuống dưới cũng liền biến thành bọn họ cố định tiểu tổ hoạt động. Ngẫu nhiên vương nghiên nghệ cũng sẽ gia nhập tiến vào, sau lại hưởng chính mình học tập tiểu tổ đề cử sau, bọn họ thường thường cũng tới.

Cho nên lúc này giương mắt nhìn lên, thủy đi có một nửa người đều là chính mình trường học đồng học.

Còn có mặt khác một nửa mới là mặt khác trường học học sinh, tan học sau cùng nhau cùng chơi đến tốt tiểu đoàn thể đến nơi đây tới chơi trong chốc lát mới về nhà.

Đương nhiên còn có cá biệt không thể nào nghe lời, sẽ chọn trường hợp này ngâm thuốc lá hít mắt thực khốc hút thuốc.

Người thiếu niên tổng hội ở nào đó trường thành giai đoạn, cảm thấy loại này bắt chước đại nhân hành vi có vẻ thực khốc cùng với chúng bất đồng, thậm chí làm như vậy, bất quá là vì quảng cáo rùm beng chính mình là không giống nhau, độc nhất vô nhị.

Thằng đến sau khi lớn lên quay đầu lại lại xem, mới cảm thấy lúc ấy chính mình ngu đần lại trung nhị, buồn cười đến làm người thờ dài lắc đầu.

Bất quá xuất phát từ lập tức, tự mình cảm giác lại phi thường tốt đẹp, thậm chí ở ngâm thuốc lá nửa hiện nhập nhân thiết giả thiết trung khi, sẽ thực

hung hãn trừng mắt trở về, làm ra hung thần ác sát biểu tình, thực hưởng lớn tiếng, “Nhìn cái gì mà nhìn?!”

Nhưng như vậy giương nanh múa vuốt, dừng ở người trưởng thành hoặc là trải qua sự người trong mắt, lại giống ấu miêu lộ ra còn rất non móng vuốt nhỏ giống nhau.

Không hề uy hiếp lực.

Tỷ như, Tô Giản đoàn người chuẩn bị rời đi thủy đi từng người về nhà khi, Tống dân vô tình nhìn mỗ ngậm thuốc lá thiếu niên liếc mắt một cái, bị đối phương cấp rống lên trở về giờ phút này.

Tống dân nghe xong. Chỉ nhàn nhạt quét ngậm thuốc lá thiếu niên liếc mắt một cái, một câu không có lại làm đối phương tức khắc ách thanh đồng thời, cổ họng vừa kéo khí, vừa muốn từ trong miệng phun ra yên, liền sặc hồi trong cổ họng. Giây tiếp theo dẫn tới ho khan rung trời, đầy mặt đỏ bừng không nói liền câu hoàn chỉnh nói đều cũng không nói ra được.

Này chật vật bộ dáng tự nhiên lọt vào đồng bạn cười nhạo chế nhạo, chờ rốt cuộc ngừng nghỉ sau hút thuốc thiếu niên lại ngẩng đầu, vừa rời đoàn người đã sớm rời đi.

“..... Mẹ nó, đừng lại làm ta gặp được hần.” Thiếu niên ách khụ đến thanh âm đều thay đổi giọng nói mở miệng, phóng sở hữu vai ác ở ăn một sau đều sẽ phóng mã hậu pháo.

Bất quá một màn này còn lại là bị Tô Giản một chút không rời nhìn cái cẩn thận, ở hút thuốc hùng hài tử mới ra khẩu vô lễ thời điểm, liền chuẩn bị nhảy qua đi đánh người khi, đối phương đã bị Tống dân một ánh mắt liền cả kinh ho khan mấy ngày liền.

Quả nhiên so với động thủ, lợi hại hơn chính là loại này dùng ánh mắt uy hiếp phương thức đi?

Tô Giản ở một bên âm thầm tẩm tặc.

Một mặt cảm khái nhà mình Thiếu Đế thật là trưởng thành rất khá, một mặt lại run bần bật.

Ngô..... Thiếu Đế trưởng thành đến quá lợi hại, lưu lưu.....

Tới rồi giao lộ, Tô Giản cười gượng uyển chuyển từ chối Tống dân tính toán đưa đại gia về nhà tính toán, cơ hồ là tay chân cùng sử dụng lẫn thượng vừa lúc sử tới xe buýt, lên xe đánh tạp tìm vị trí ngồi xuống sau, mới một mặt da đầu tê dại, một mặt nỗ lực bảo trì mỉm cười, cách cửa kính hướng đứng ở sân ga bên mặt khác mấy chỉ phất tay đến dừng.

Tống dân? Tống dân đứng ở nhà mình đã sớm ngừng ở một bên xe hơi nhỏ bên, ôn hòa có lẽ xa xa nhìn.

Thằng đến xe buýt sử xa, Tô Giản mới ngồi xong, xoa xoa cười đến có chút cứng đờ gương mặt.

Emma..... Trưởng thành vì chân chính đế vương sau, thật là..... Lệnh người thường thường cảm thấy da đầu tê dại a.....

Trần Quốc Công lão cảm vui mừng lại chợt dạ sờ sờ gửi mấy ấu tiểu trái tim.

Chờ về đến nhà sau, mới vào nhà liền thấy tô gia gia chính vậy mực múa bút, mắt diếc tai ngơ Tô Giản tiếp đón. Bất quá viết rất nhiều lần tựa hồ đều không quá vừa lòng, lão cau mày ngồi dậy tinh tế đánh giá.

Tô Giản buông cặp sách, đi trước phòng bếp cấp chính mình đổ chén nước, uống sạch một nửa sau ôm lấy lại từ cách vách gia chạy tới xuyên môn lão miêu thuận mấy cái mao sau, mới cười hì hì mở miệng, “Gia gia, như thế nào hôm nay như vậy có nhã hứng luyện tập thư pháp đâu.”

“Nga, ta hôm nay đi lão Trương gia chơi cờ, hấn cố ý làm ta thương thức một phen chính hấn viết tự.” Tô gia gia mắt cũng không nâng nói.

Ân. Minh bạch. Đây là lão tiểu hài nhi chi gian ở trong tối tự phân cao thấp đâu.

“Gia gia, loại sự tình này để cho ta tới nha, như thế nào làm ngài tự thân xuất mã đâu?” Tô Giản xuyên qua phía trước cũng là vẫn luôn có ở luyện tập thư pháp, cho nên hiện tại nghe xong, buông miều kéo tay áo liền tới đây, “Tới tới tới, tiểu giản cho ngài viết một cái, đến lúc đó ngài liền có thể nói ta tự là người dạy nha.”

“Người?” Tô gia gia hoài nghi, bất quá vẫn là tránh ra, cũng đem bút lông giao cho Tô Giản, “Hành đi, người thử xem, gia gia cũng tùy tiện kiểm tra kiểm tra người tự.”

“Được rồi ~ ngài nhìn hảo đi.” Tô Giản vẽ mặt tiểu đắc ý, vận khí chuẩn bị đặt bút khi, mới như là đột nhiên nhớ tới giống nhau nghiêng đầu, hướng tô gia gia lộ ra trắng tinh chính tề tiểu bối nha nhe răng cười, “Viết gì tới?”

Tô gia gia cười hư điểm Tô Giản vài cái, tức giận.

“Liền viết ‘ tuổi già chí chưa già, chí ở ngàn dặm ’ đi.”

Bên kia. Ngồi trên xe Tống dân, tay phải vô ý thức nhẹ nhàng gõ, nhìn ngoài cửa sổ không ngừng về phía sau lùi lại đầu đường cảnh sắc, không biết suy nghĩ cái gì.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 35 35

Gần nhất trung võ trung học không biết từ chỗ nào tới một con lưu lạc miêu.

Quất hoàng sắc, tiểu viên mặt, mỗi ngày liền ghé vào trung học cùng tiểu học chi gian tường vây đầu tường thượng híp mắt phơi nắng. Một bộ thân nhiên tự đắc bộ dáng.

Nghe nói tiểu học bộ quầy bán quà vật lão bản, cùng trung học bộ quầy bán quà vật lão bản đều phân biệt dùng ra cả người thủ đoạn muốn dưỡng này chỉ tiểu viên mặt, nhưng mà quất miêu loại này rõ ràng diện mạo thực xuân manh, tính cách lại có chút kiệt ngạo khó thuần chủng loại, lại tương đương “Không biết tốt xấu”.

Trừ phi đói bụng, hoặc là cảm thấy chính mình yêu cầu tắm rửa một cái ngoại, trên cơ bản đi đâu gia cửa hàng, ăn nhà ai đồ ăn. Hoàn toàn là xem miêu đại gia tâm tình.

Ngày thường yêu nhất sự chính là ghé vào đầu tường thượng, dùng một loại cùng loại “Ngu xuân nhân loại” biểu tình, nửa híp mắt lý đều không để ý tới các bạn học ngửa đầu các loại “Meo meo mẽ”. Mặc dù miêu chủ tử không để ý tới, cũng như cũ làm không biết mệt.

Nếu là đầu tường bò nị, cũng sẽ ở rừng cây nhỏ lắc lư một vòng, chờ tan học linh một tá vang, liền lười biếng cung thân mình đánh cái đại đại ngáp, chậm rì rì thành thói dạo bước đến khu dạy học đi thông giáo đại môn chủ trên đường, hướng lộ trung gian “Bẹp” ngồi xuống, giống chỉ thạch dám đảm đương giống nhau phe phẩy cái đuôi nhìn theo lục tục ly giáo bọn học sinh.

Có đôi khi hứng thú hảo, sáng sớm khi cũng sẽ ngồi xõm ngồi ở hiệu trưởng, lão sư hoặc là bảo vệ cửa bên người, hỗ trợ kiểm tra tiến giáo các bạn học có hay không quên mang giáo bài linh tinh.

Nghiêm nhiên một bộ đem toàn bộ trường học đương chính mình lãnh địa tiết tấu.

Bởi vì hai cái quầy bán quà vặt lão bản đều sủng, định kỳ tắm rửa cắt móng tay linh tinh, hơn nữa quất miêu tuy rằng biểu tình man vô lễ, nhưng cũng không xuất hiện quá gãi sự tình, lại thực được hoan nghênh, cho nên liền tại đây loại ngầm đồng ý hạ “An gia”.

Có đôi khi, còn có thể thấy nó lưu tiến bảo vệ thất, sủy chân trước nửa híp mắt.

Ngụ lại mới không đến một tháng, liền nhiều cái miêu hiệu trưởng tên hiệu.

Có khi nghe thấy có người kêu “Hiệu trưởng, hiệu trưởng” cũng không biết là ở kêu hiệu trưởng, vẫn là kêu miêu.

Rất là thú vị.

Xem đến người khác cảm thấy các loại thú vị, chờ học sinh đem này đó làm thành Weibo phát đến trên mạng, cư nhiên còn ngoài ý muốn giúp trung vũ làm đem tuyên truyền, rơi xuống cái “Có tình yêu” thanh danh.

Cứ như vậy, giáo mới là bảo đảm bọn học sinh an toàn, cũng cứ như vậy dờ khóc dở cười, bị bắt thu lưu này chỉ không thỉnh tự đến quất miêu.

Thậm chí còn mang nó đi làm cái kiểm tra, cũng đánh vắc-xin phòng bệnh chờ.

Tiền sao, tự nhiên liền từ thật hiệu trưởng hữu nghị tài trợ. Rốt cuộc đại gia cùng cấp không phải? ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Bất quá dù vậy, quất miêu đại lão cũng dễ dàng không cho người sờ, đừng nói gì đến ngoan ngoãn cọ chân lộ ra mềm như bông bụng nhỏ meo meo kêu.

Lại nói tiếp, quất lão liền không thể nào kêu. Hằng ngày biểu tình vẫn luôn là “Không cao hứng” bề nghệ chi tư. Tan học khi hướng vườn trường tuyến đường chính một ngòi xồm ngòi, chen chúc học sinh phải ngoan ngoãn cho nó nhường đường. Rất có Moses tách ra Hồng Hải giống nhau tư thế.

Mặc dù là thứ sáu cũng không ngoại lệ.

“A! Meo meo!” Đang cùng vương nghiên nghệ cùng nhau ghé vào Tô Giản bên người nói chuyện phiếm đại đáng yêu, liếc mắt một cái thấy ngòi xồm ngòi ở chỗ đó, biểu tình nghiêm túc nhìn lui tới tan học học sinh quất miêu, trước mắt sáng ngời cùng vương nghiên nghệ tay cầm tay chạy vội qua đi.

Mà quất miêu bên người, đã có vài cái nữ sinh ở các loại “Meo meo mẽ” kêu to.

Nhưng mà chủ tử không dao động.

Đương nhiên đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ chạy vội sau khi đi qua cũng được đến giống nhau đại ngộ, bất quá điểm này cũng đánh mất không được các thiếu nữ thiếu nữ tâm, như cũ “Meo meo meo meo mẽ.....”

Đơn thuần đến đáng yêu, lệnh người thấy nhin không được bởi vì trước mắt tiểu tốt đẹp mà lộ ra mỉm cười.

Tổng dặn di mắt nhìn về phía đứng ở tiền lối bên cạnh Tô Giản, ôn hòa mở miệng, “Tiểu giản như thế nào bất quá đi.”

Hắn hiện tại cũng đi theo đại đáng yêu các nàng kêu tiểu giản, bất quá mỗi kêu một lần, Tô Giản đều đến tạc một lần mao. Hai ngày này mới miễn

cường thói quen, chỉ là thỉnh thoảng bị kêu khi vẫn là hơi hơi cảm thấy da đầu tê dại.

Tỷ như hiện tại.

Nhìn đại đáng yêu trên mặt mỉm cười hơi cường hạ sau, Tô Giản chậm rì rì quay đầu, hướng Tống dân nhe răng, lộ ra một ngụm tiểu bạch nha cười đến hơi mang lấy lòng, “..... Hắc hắc, chúng ta cách vách gia hàng xóm liền có chỉ miêu.”

Mỗi ngày hướng Tô gia coi như cái thứ hai gia chạy, làm cho Tô Giản cũng không phải thực hiểm lạ mặt khác miêu.

Tống dân nghe xong, gật gật đầu, cùng Phó Nguyên bọn họ cùng nhau hướng đại đáng yêu phương hướng lúc đi, một mặt cùng Tô Giản nói chuyện phiếm, “Ngày mai chúng ta đi nhà người học tập, không biết có thể hay không cho người gia đại nhân điền phiên toái?”

“Nga, không có việc gì. Ông nội của ta còn thật cao hứng ta có thể mang đồng học về nhà ngoạn nhi đâu.” Tô Giản nghe xong, chạy nhanh trả lời.

“Vậy là tốt rồi.” Tống dân cười, “Ngày mai ta sẽ nhớ rõ mang lễ vật.”

“Không cần không cần, quá khách khí.” Tô Giản vội vàng xua tay, “Người tới là được.”

Tống dân nghe xong vẫn chưa nói cái gì, chỉ cười cười đến gần đại đáng yêu các nàng. Tô Giản thấy hắc như vậy cũng chậm rãi ngậm miệng, nàng đi theo Thiếu Đế bên người bảy năm, nhiều ít biết này bản tính. Hắc tuy không phản bác, nhưng ngày mai nhất định sẽ mang lễ vật tới cửa.

Một khi làm quyết định, ai cũng đừng nghĩ kéo trở về.

Rõ ràng diện mạo văn nhã, nội bộ tính tình lại có chút bá đạo.

Bất quá đối với đế vương tới nói, này cũng không phải một kiện chuyện xấu. Quan trọng nhất chính là, Thiếu Đế cũng không phải nghe không vào khuyên người. Hẳn “Bá đạo” vẫn luôn đều nghiêm khắc bị chính hãn khống chế ở hợp lý, cho phép trong phạm vi.

Rốt cuộc đối với người thường tới nói, là “Gia, quốc, thiên hạ” trình tự.

Mà đối với hãn, suy xét sự tình, làm ra quyết định, tắc hoàn toàn tương phản.

Một cái đế vương, nhất không cần chính là quá mức do dự không quyết đoán, mà là gặp chuyện khi quả quyết cùng đương đoạn.

Mặc dù có lẽ quyết định này sẽ là sai lầm.

Đây là quân vương ứng cụ bị đồ vật.

Cũng như một cái tướng quân, ở đối mặt ngàn quân khi, cũng cũng như thế.

Quả quyết cùng mục tiêu minh xác, có thể làm kiếm phong sở chỉ trở nên bén nhọn mà càng thêm sắc bén, mặc dù con đường này là sai, cũng nhiều có thể cứu tử nhất sinh. Nhưng như lo trước lo sau, ngược lại hãn phải chết không thể nghi ngờ.

Tô Giản nghĩ đến đây, trong lòng thầm than, mang theo lão phụ thân từ ái quan tâm nhìn về phía Thiếu Đế.

Thật là..... Trưởng thành nha ~

Lão cảm vui mừng Trần Quốc Công.

Bất quá mới vừa lão cảm an ủi, giây tiếp theo Tô Giản liền nhin không được cùng đại gia giống nhau lẳng đến chớp chớp mắt.

Nói Tổng dân đối tiểu động vật gì đó cũng không cái gì rõ ràng yêu thích, chỉ là vừa lúc đi đến một bên khi, như là đột nhiên nhớ tới cái gì dường như dừng lại chân, hơi hơi nghiêng người dục đối đuổi kịp Tô Giản nói cái gì. Mới vừa há mồm liền biểu tình hơi giật mình, cúi đầu vừa thấy, vẫn luôn mặt vô biểu tình kiệt ngạo khó thuần quất miêu chính dựng cái đuôi, từ hân bên chân cọ qua.

Từ miêu cổ, một đường cọ đến miêu chân sau, sau đó với trước mắt bao người, các thiếu nữ mắt trông mong hâm mộ trung, “Bẹp” một cái nằm nghiêng, liền ngã vào Tổng dân trước mặt. Mở to tròn vo mắt mèo nhìn hân, một bên lộ ra mềm hô hô bụng nhỏ.

Tựa hồ muốn nói “Thiếu niên, loát một phen?” Giống nhau.

“.....” Thiếu Đế.

“.....” Trước nay liền không bị để ý tới quá các thiếu nữ.

Quất miêu đối cái tư thế, chân trước gục xuống có vẻ đáng yêu, nhìn cúi đầu tĩnh xem chính mình Tổng dân, ngoan ngoan “Mẽ” một tiếng.

—— cho nên nói, thật không loát một phen? Thiếu niên?

Tô Giản? Tô Giản ở một bên bởi vì một màn này không ghen lại.

“Phốc ——”

Sau đó, thứ sáu tan học thời gian trung vũ trung học cửa, là có thể thấy ngày thường kiệt ngạo, ai cũng không ném miêu hiệu trưởng không ngừng miêu chạy bộ ở chỗ thiếu niên bên cạnh người.

Thường thường liền ngã vào người bên chân mạnh mẽ ăn vạ, lệnh người cảm thấy buồn cười đồng thời lại rất là ghen ghét.

A..... Nhất định là xem người lớn lên đẹp mới cọ quá khứ.

Này chỉ thuộc tính “Nhan cầu” sắc \ miêu.

ㄟ ^ ㄟ

Nhưng mà ở Tô Giản trong mắt, lại quá thú vị, thẳng đến ngồi xe trở lại tiểu khu thường thường nghĩ đến khi, đều nhin không được phun cười.

Khó được Thiếu Đế tại đây loại mạnh mẽ ăn vạ dưới tình huống, còn có thể đi được nện bước trầm ổn, nửa điểm không dao động.

Chính là.....

Tô Giản bắt tay thành quyền để sát vào bên môi, lại cười giả khụ một tiếng. Vừa nhắc mắt, liền thấy nhà mình gia gia chính công đôi tay từ bên kia đường mòn thượng chậm rì rì hướng gia đi.

Cao giọng hô thanh “Gia gia”, ở tô gia gia nghe thấy, quay đầu thấy rõ là Tô Giản sau đứng yên tại chỗ chờ đợi khi, bước nhanh đuổi kịp.

Tới rồi trước mặt mới cười tò mò hỏi, “Hôm nay như thế nào không đi tiểu công viên cùng mặt khác gia gia cùng nhau hạ cờ tướng?”

Tô gia gia nghe xong, hừ hừ, hơi ngưỡng cằm giống cái lão ngạo kiêu, “Ta không cùng tiểu thí hài nhi cùng nhau chơi.”

Tô Giản đầu tiên là sửng sốt, sau đó nhớ tới nhà mình gia gia năm nay bảy mươi, mà tiểu công viên gia gia nhóm phần lớn 60 tuổi bộ dáng. Đối tô gia gia tới nói, không phải “Tiểu thí hài nhi” là cái gì.

Cũng như hơn mười tuổi thiếu niên cùng vài tuổi đứa bé.

Ngắm lại ngày thường cùng tô gia gia chơi đến tốt lão đồng bọn khoảng thời gian trước cao huyết áp phạm vào, cho nên tạm thời còn chưa xuất

viện, liền hơi hơi bởi vì nhà mình gia gia cô đơn lược cảm chua xót. Cười vui đùa, “Kia..... Nếu không chờ ăn cơm chiều sau ta bồi ngài hạ cờ tướng?”

“Người?” Tô gia gia vẻ mặt “Ta không phải khinh thường người, ta là thật chúong mắt người” lão ngạo kiêu biểu tình, “Sợ đi không được vài bước phải thua a, ta chính là sẽ không làm người đi lại.”

“Bất hồi cờ bất hồi cờ.” Tô Giản cười phụ họa, sủng nhà mình lão tiểu hài nhi, “Ta hạ đến nhưng hảo.”

Tô gia gia vẻ mặt không tin hừ hừ, “Hành, cơm nước xong ta liền miễn cưỡng bồi người tiếp theo bàn hảo.”

“Cảm ơn gia gia bồi ta chơi cờ.” Tô Giản cười theo nhà mình gia gia nói.

Hai giờ sau

—— “Ai ai ai? Từ từ, này bước ta một lần nữa đi.”

“..... Gia gia, ngài không phải nói ở người nơi này bất hồi cờ sao.....”
Ngài đều hồi hơn mười lần.....

“Ta nói chính là ‘ người ’, không thể đi lại. Chưa nói ta không thể a.” Lão vô lại đúng lý hợp tình.

“.....”

Hảo có đạo lý, cư nhiên vô pháp phản bác.

Tô Giản giờ phút này xem như minh bạch chính mình hiện tại này phó tính cách từ chỗ nào tới.

—— nguyên lai là đi theo ngài học nha.....

Tô Giản: 𠂇𠂇

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 36 36

Ngày hôm sau, Tống dân không ra ngoài Tô Giản đoán trước, quả nhiên là tiểu đồng bọn trước hết đến nhà mình, cũng mang theo tới cửa tiểu lễ vật.

Không phải thực quý trọng, lại rất thảo lão nhân niềm vui.

..... Đối, không sai. Chính là thảo lão nhân niềm vui.

Tô Giản từ các loại đồ ăn vặt, tiểu bánh kem, hoa tươi từ từ đoán cái biến, cũng chưa nghĩ đến Tống dân lễ vật đối tượng là nhà mình gia gia.

Một bộ cụ hăn nói, là từ bốn thị đồ cổ thị trường hoa không đến hai mươi nguyên đào đến nhị tay cờ tướng.

Mộc chất bình thường, bản sắc cổ xưa. Bất quá phỏng chừng là trước một chủ nhân dị thường yêu quý thường xuyên thưởng thức duyên cố, cho nên quân cờ có một loại bàn ra tới mượn mà cảm. So với giá cả, nhưng thật ra này phân giấu ở quân cờ sau tình nghĩa càng trọng chút.

Vừa lúc cũng đối lão nhân tâm.

Lễ khinh tình ý trọng sao.

..... Nhưng là người vì cái gì là đưa ông nội của ta? Ân? Ân ân ân???

Tô Giản mặt vô biểu tình yên lặng mắt lé Tống dân, vẻ mặt ngốc.

..... Tống cảm thấy, có chỗ nào không đúng?

Chờ tô gia gia ha ha ha cười hào phóng nhận lấy cờ tướng sau, Tống dân mỉm cười ôn hòa kiến nghị, hăn lược hiểu một chút cờ tướng, không bằng bồi lão nhân gia sát thượng một mâm, chờ mặt khác đồng học tới lại bắt đầu học tập?

Tô gia gia vui vẻ tiếp thu, lúc này mới như là nhớ tới cái gì dường như quay đầu nhìn về phía đứng ở một bên Tô Giản, “Tiểu giản, người đồng học tới như thế nào không cho nhân gia đảo chén nước?”

“Nga.....” Tô Giản đáp lời, mặt đi phòng bếp.

Nghiêng về một bên thủy khi một mặt nghe thấy phòng khách hỗn hợp đánh cờ tử thanh vui sướng nói chuyện với nhau, chậm rãi híp mắt muốn chết cá mắt trang.

..... Tống cảm thấy, thật sự có chỗ nào không đúng??

Chờ Tống dân liền thua tam cục sau, hăn đã biến thành nhà mình gia gia trừ bỏ Tô Giản cùng Tô Mặc, thích nhất tiểu hài nhi.

Hảo hống đến làm Tô Giản nói không ra lời.

Gia gia, ngài biết ngài trước mặt thiếu niên, cờ nghệ hảo đến liền danh thủ quốc gia đều đến bại lui sao?

Vừa lúc gặp lúc này, Tô Giản nhận được điện thoại, là đại đáng yêu bọn họ đánh tới. Hình như là vào tiểu khu sau tìm không thấy lộ, làm Tô Giản đi tiếp một tiếp.

Tô Giản theo tiếng cắt đứt điện thoại sau, vừa định quay đầu hướng lại hạ xong một bàn cờ, chính nói chuyện với nhau thật vui một già một trẻ nói điểm lúc nào, liền thấy nhà mình gia gia đang chuẩn bị mang theo Tống dân hướng chính mình thư phòng đi, tựa hồ trong miệng còn nói mỗ bốn chính mình thu rất khá tàn cục kì phổ.

Thấy này tư thế, Tô Giản nhún nhún vai, cái gì cũng thật tốt ra cửa tiếp đại đáng yêu bọn họ đi.

Khiến cho hai người bọn họ chính mình ngoan nhi một lát đi ㄝ (ㄟ ㄎ ㄟ) ㄟ

“Tới tới tới, tiểu dân.” Tô gia gia cười một mặt mở ra thư phòng môn, một mặt hướng phía sau Tống dân vẫy tay.

Tam bàn cờ thời gian đã từ “Tô Giản đồng học” biến thành “Tiểu dân”.

Tống dân nghe xong, lễ phép mỉm cười gật đầu sau mới đi theo tô gia gia phía sau bước vào thư phòng, nhưng chỉ đứng ở khoảng cách cửa ước hai bước vị trí, vẫn chưa khắp nơi đánh giá, chỉ mang theo một loại cùng loại hoài niệm ánh mắt nhìn tô gia gia tìm kiếm thư tịch bóng dáng, nghe hắc lải nhải.

Khóe môi mang cười.

“Thư phòng này là tiểu giản tiểu thúc thúc, ta giống nhau không tiến vào, nhạ, nàng trước đó không lâu còn nghĩ mua hoa để chỗ nào nhi đâu.” Tô gia gia hướng bên cạnh kể chuyện bàn một lóng tay, trong giọng nói hơi có chút tự hào cùng khoe ra.

Tựa hồ ở bên mặt nói chính mình tiểu hài tử cỡ nào nghe lời ngoan ngoãn giống nhau, hoàn toàn quên mất nghe hắc nói lời nói đối tượng kỳ thật cũng liền miễn cưỡng so với chính mình trong miệng ngoan ngoãn cháu gái đại một tuổi mà thôi.

Tống dân theo tô gia gia một lóng tay chuyển mắt nhìn lại, liếc mắt một cái thấy liền như vậy tùy tính dùng 2.5 thăng chai nước trang một bó màu trắng đầy trời tinh.

Rõ ràng hẳn là rất có ý cảnh sự, lại bởi vì này đại đóng gói cơ hồ có căng chân như vậy cao chai nước khiến cho bầu không khí toàn vô. Có thể nói..... Tương đương cay đôi mắt.

Thiếu Đế mặc mặc, đột nhiên liền mặc danh nhớ tới nhiều năm trước kia đã từng niên thiếu vô tri khi, bị Trấn Quốc Công quải đến xem tình đài sưởi ấm, tại chỗ lưu lại cái rửa không sạch yên huân hắc vết bẩn tình cảnh.

Lại xem điểm này thiếu nữ tâm đều không có cảm hoa phương thức, đột nhiên liền cứng họng cười thầm.

—— Trấn Quốc Công gia gia phong, bản tính, còn có thẩm mỹ..... Thật đúng là một mạch tương thừa.

Thuần hắc mang cười mắt đang muốn từ cay đôi mắt cảm hoa phương thức dời đi khi, lại chợt một đốn, đột nhiên quay đầu một lần nữa nhìn về phía án thư phương hướng, cũng vội vàng lược kích động về phía trước mại một bước.

Ẩn ở nửa bóng ma hầu kết hơi hơi trên dưới lẫn lộn một chút.

Án thư trên tường, thành linh treo một bộ tự: Tuổi già chí chưa già, chí ở ngàn dặm.

Tổng dân cơ hồ là trong cổ họng lược ngạnh lặp lại xác định kia chữ viết, tuyệt đối sẽ không nhận sai là thuộc về Trấn Quốc Công. Hàm dưới cốt tủy hơi hơi căng thẳng, đáy mắt đè nặng gợn sóng cảm xúc.

“Nga?” Tô gia gia không tìm được kì phổ, quay đầu lại liền thấy Tổng dân lưu ý tới rồi trên tường kia phó họa, cười đắc ý, “Này tự viết đến không tồi đi?” Dừng một chút đi theo thường thức trong chốc lát sau bổ sung, kiêu ngạo mà tự mãn, “Ta cũng cảm thấy viết rất khá.”

“Xác thật..... Viết rất khá.” Tống dận thanh tuyến hơi hơi khàn khàn, ổn ổn sau mới quay đầu triều tô gia gia xem ra, thanh tuyến một lần nữa trở nên ôn hòa mở miệng, “Đây là ngài viết sao?”

“A đối, đây là.....” Tô gia gia còn chưa có nói xong, phòng khách chuông điện thoại đã vang lên, đánh gãy tô gia gia nói.

Tô gia gia nghe xong hướng Tống dận làm cái chờ một lát tư thế sau, hướng ngoài cửa hô một tiếng, “Tiểu giản tiếp được điện thoại!”

Không ai ứng, chuông điện thoại như cũ không ngừng vang.

“Tiểu giản vừa rồi đi ra ngoài còn không có trở về đi.” Tống dận đối tô gia gia nói, biểu tình so sánh với mới vừa vào cửa khi, lại nhiều một phân thân mật.

“Nga đối.” Tô gia gia cười bưng bình, “Ta đây trước tiếp điện thoại, tiểu dận người tùy ý a.”

Nói xong bước nhanh ra thư phòng.

Tống dận gật đầu nhìn theo tô gia gia rời đi sau, lại đứng ở chỗ cũ ngẩng đầu nhìn về phía trên tường tự, ngưng mắt nhìn một hồi lâu, mới dời đi mắt từ thư phòng ra tới, cũng không quên đem thư phòng môn cấp một lần nữa mang hợp lại.

Chờ đi đến phòng khách khi, Tô Giản đã mang theo đại đáng yêu bọn họ vào cửa, mà tô gia gia cũng vừa lúc cúp điện thoại, thần sắc có chút vội vàng, nhìn dáng vẻ là muốn ra cửa.

Thấy Tô Giản sau khi trở về một bộ “Vừa vặn” biểu tình, “Tiểu giản a, ta đi ra ngoài có chút việc, người cùng các bạn học hảo hảo chơi, đừng câu nệ a. Ta phỏng chừng buổi chiều trở về.”

“Hành, kia gia gia người ra cửa chậm một chút nhì.” Tô Giản xem tô gia gia tuy vội vã ra cửa, nhưng thần sắc cũng không hoảng loạn, cho nên gật gật đầu sau vẫn chưa hỏi nhiều.

Đánh giá lại là tô gia gia đám kia lão đồng bọn chơi cờ gặp được khó giải quyết, tìm tô gia gia đi căng bãi.

Một đám lão tiểu hài mỗi ngày cũng giống như ba tuổi tiểu bằng hữu giống nhau tiến hành “Hừ, ta hôm nay bắt hòa người chơi cờ” cùng “Người chờ, ta cho ta bằng hữu bằng hữu gọi điện thoại!” Như vậy tiết mục.

Một giây làm người kiến thức cái gì gọi là người trưởng thành ấu trĩ có bao nhiêu nhưng bang.

“Các người hảo hảo chơi a.” Tô gia gia cười đối mới đến, mới vừa vào cửa kêu người đại đáng yêu bọn họ nói, “Làm tiểu giản giữa trưa mang các người đi ăn ngon.”

“Tốt tô gia gia.” Đại đáng yêu nhóm cười hì hì trả lời.

Nhưng thật ra ra cửa thư phòng vẫn luôn không nói chuyện Tống dân lúc này ôn hòa mở miệng, cười xem tô gia gia, “Ngài yên tâm, ta sẽ hảo hảo chiếu cố bọn họ.”

“.....?????” Tô Giản.

..... Đây giống như trường bồi miệng lưỡi là chuyện như thế nào?

“A? Nga hảo, vậy phiền toái tiểu dân.” Tô gia gia sững sốt, sau đó cười gật gật đầu, liền cùng đại gia từ biệt ra cửa.

Tống dân nhìn theo tô gia gia rồi đi sau, lúc này mới mỉm cười nhìn về phía có chút ngốc tiểu đồng bọn nhì nhóm, nhẹ giọng ôn hòa, “Hảo, chúng ta trước đem tác nghiệp cấp làm sau đó lại chơi đi.”

Nói xong dừng một chút, mang theo lão phụ thân từ ái quan tâm ánh mắt nhìn về phía Tô Giản, dị thường hòa ái, “Tiểu giản muốn ăn cái gì?”

“.....???!!!”

Cho nên nói.

Vừa rồi chính mình không ở năm phút đồng hồ, rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

Tô Giản ở mặt khác tiểu đồng bọn vẻ mặt ngốc ghé mắt hạ, mặt vô biểu tình mắt cá chết yên lặng chửi thầm.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phụ (Lão Phụ Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 37 37

Hỏi: Nếu chính mình vẫn luôn dùng lão phụ thân giống nhau chăm chú nhìn thiếu niên, đột nhiên ngày nọ không biết cọng dây thần kinh nào không đối cự nhiên dùng cùng khoản lão phụ thân ánh mắt nhìn lại khi,..... Sẽ có cái gì cảm tưởng?

Tô Giản chỉ cảm thấy thuốc viên.

Chỉ có thể da đầu tê dại không ngừng tiếp thu đến từ Thiếu Đế quan ái hiền lành ánh mắt.

Rõ ràng là cái nhẹ nhàng mỹ thiếu niên, hiện tại lại cùng cái lão mục tử dường như rầu thú vị ruột, lão phụ thân giống nhau bắt đầu tự động tiếp quản Tô Giản ở trong trường học các hạng công việc.

Uống cái sữa bò.

—— “Lạnh. Về sau có thể thử uống ấm áp.” Tổng dân sờ sờ nãi hộp, đối tô tiểu giản bày ra ra ma ma giống nhau quan tâm.

“.....” Tô Giản.

“.....” Ăn dưa quăn chúng.

Thượng xong thể dục khóa sau chuẩn bị thoát áo khoác.

—— “Sẽ cảm mạo.” Lão phụ thân giống nhau dặn dò.

“.....” Tô Giản.

“.....” Ăn dưa quăn chúng.

Nhiều như vậy vài lần sau, ngay cả chủ nhiệm lớp đều có điều phát hiện. Vừa định nói đem Tống dân cùng Tô Giản gọi vào văn phòng, lời nói thấm thía giảng nửa giờ “Về yêu sớm nguy hại” khi, lại một quan sát cư nhiên cùng mặt khác đồng học giống nhau sinh ra cổ quái tâm tình tới.

..... Cùng với nói là thiếu nam thiếu nữ chi gian nảy mầm, không bằng nói là trường bồi đối hậu bồi quan ái tới chuẩn xác.

Nếu không phải xác định Tống dân mới chuyển giáo đến nơi đây tới, ngay cả chủ nhiệm lớp đều mau bị Tống dân lão phụ thân quan ái hiền lành chăm chú nhìn cấp mang trật.

Đến nỗi Tô Giản?

Ha hả, nhà nàng Thiếu Đế liền tiểu học bộ Tô Mặc đều thuận tiện yêu ai yêu cả đường đi hảo sao?

Làm hại Tô Mặc có một ngày tan học sau về mặt ngực về đến nhà, sâu kín hỏi nàng, bọn họ có phải hay không muốn ở có cái tiểu thúc sau,..... Lại nhiều tiểu thúc thúc?

Tô Giản, không lời gì để nói _(:3 > ∠)_

Thật sự làm không rõ ràng lắm đây là như thế nào phát sinh Tô Giản, đành phải tìm cơ hội từ nhà mình gia gia chỗ nào nói bóng nói gió, cuối cùng mới biết được là bởi vì chính mình trước đó không lâu viết kia phó tự gây ra.

..... Tưởng bấm tay.

Tô Giản bóp cổ tay.

Nàng như thế nào liền quên mất chữ viết việc này?

Nhưng nói thực ra cũng quái không được Tô Giản, bút lông cùng bút máy tự bởi vì bút phẩm chất, mềm cứng chờ bất đồng, cho nên mặc dù là cùng cá nhân, dùng bất đồng tài chất bút, viết ra tới chữ viết cũng là có khác biệt. Cho nên nàng mới có thể vẫn luôn không nghĩ tới điểm này.

Nói nữa, Tô Giản cũng xác thật chưa bao giờ nghĩ tới Thiếu Đế sẽ có cùng nàng giống nhau kỳ ngộ a.

..... Trách không được gần nhất cuối tuần tổng hội tới tìm nhà mình gia gia chơi cờ nói chuyện phiếm, đối chính mình cũng một bộ yêu quý trường bối bộ dáng.

Tô Giản dùng ngón chân đầu đều đoán được ra tới Thiếu Đế nhất định là đem nàng cùng gia gia trộn lẫn.

..... Thuốc viên.

Một chút cũng chưa cảm thấy tránh được một kiếp thật Trần Quốc Công da đầu tê dại.

Nếu là có một ngày, bị Thiếu Đế phát hiện kỳ thật chính mình mới là đãi ở hẳn bên người lão tướng quân,..... Đến lúc đó ——

Tô Giản thống khổ nhắm mắt lại, không dám tưởng tượng đến lúc đó hình ảnh.

Chính nội tâm khổ ha ha nghĩ đến đây, trắng nõn thon dài, móng tay tu bổ đến chính tề sạch sẽ bàn tay lại đây, rút ra nàng sách bài tập, nhìn trong chốc lát sau vừa lòng gật gật đầu, lại nhìn mặt trên chữ viết chăm chú nhìn trong chốc lát sau, mới hướng nàng lộ ra từ ái quan tâm cười, “Tiểu giản người này tự là đi theo người gia gia luyện đi? Rất có khí khái, thực hảo.”

Nói xong, lại là cười, cũng đem sách bài tập còn cho nàng.

—— liền kém từ ái vỗ vỗ nàng đầu.

Tô Giản?

Tô Giản ha hả, chịu đựng đau răng ở lão phụ thân chăm chú nhìn trung tiếp nhận sách bài tập.

—— cảm giác lần này vô luận như thế nào ôm đùi khóc thét,..... Đều là thuốc viên cục diện.

Trần Quốc Công đau răng nhắm mắt lại.

Không dám tưởng tượng, không dám tưởng tượng.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 38 38

Người đôi khi là một loại thực kỳ diệu sinh vật, sẽ vô ý thức bắt chước cùng học tập mặt khác động vật.

—— tử như nói đà điều.

Giờ phút này Tô Giản liền giống như đúc bắt chước đà điều, dấu mộng đem vùi đầu trong đất làm bộ thế giới hoà bình.

A..... Tuy rằng người vốn là phải chết, nhưng hà tất liền vì không biết tên tương lai mà lo lắng sốt ruột đâu?

Người sao, luôn là muốn sống ở lập tức sẽ tương đối hảo điểm.

Tô Giản..... Vì chính mình “Giả chết” tìm một cái thực tốt lý do
ヽ (͡ ▽ ͡) ㄟ

Sau đó tiếp tục trong lòng run sợ, da đầu tê dại thừa nhận Tổng dân giống như lão phụ thân giống nhau chăm chú nhìn cùng quan tâm.

..... Dù sao trong lòng run sợ lâu rồi, cũng thành thói quen không phải.

Vô luận là học sinh vẫn là đi làm tộc, đều là thứ hai thời điểm bản ngón tay đầu số thứ sáu, quá xong cái này tiết sau lại mắt trông mong ngóng trông tiếp theo cái tiết khánh.

Cho nên trước đó không lâu còn cảm thấy còn có đã lâu mới có thể hy vọng đến trung vũ trăm năm kỷ niệm ngày thành lập trường, trong bất tri bất giác cũng dần dần tiếp cận, sắp triệu khai.

Vì lần này kỷ niệm ngày thành lập trường, trường học chuyên môn chọn thứ sáu một ngày, chờ buổi sáng khai xong sau, buổi chiều liền toàn cho là cấp học sinh nghỉ. Cho nên thứ năm tan học khi, đại gia cũng đã trước tiên tiến vào nghỉ hình thức, hưng phấn riu rít.

Mà kỷ niệm ngày thành lập trường cùng ngày. Cũng xác thật không phụ sự mong đợi của mọi người chính là cái hảo thời tiết.

Tất cả mọi người đều ăn mặc thường phục, đem đồng phục trang ở ba lô đi trước trường học. Như vậy chờ kỷ niệm ngày thành lập trường sau khi kết thúc, là có thể đem giáo phục lại hưởng ba lô một tắc liền đi ra ngoài chơi.

Nhẹ nhàng phương tiện.

Bất quá cùng những người khác thường phục so sánh với, Tổng dân tắc xuyên một thân giá cả xa xỉ định chế tây trang.

Tuy lược hiện gây ồm, nhưng đỉnh bạt thon dài, lại cũng thừa thác đến cả người khí độ bất phạm.

“Trung võ” nguyên bản chính là Tổng gia sáng lập, cho nên hôm nay Tổng dân là làm người sáng lập hậu đại thân phận tham gia. Vị trí liền ở hiệu trưởng bên cạnh.

Cũng bởi vì như vậy hẳn không cần cùng mặt khác đồng học giống nhau trước tiên đến phòng học, ngược lại này đây mặt khác thân phận ở trường học phòng tiếp khách chờ, sau đó cùng hiệu trưởng cùng nhau tham dự an vị là được.

Có lẽ đối với người trẻ tuổi hoặc là nói Học Sinh Hội đối với loại này nhân vật chuyển biến, mà trong khoảng thời gian ngắn làm không rõ ràng lắm định vị. Nhưng đối với các đại nhân tới nói, lại là thực bình thường sự tình.

Loại cảm giác này giống như là lẫn nhau là lén bạn tốt kiêm ngày xưa bạn cùng trường, nhưng ở công ty khi, cũng chỉ sẽ căn cứ chức vị cao thấp tới tiến hành chính thống xưng hô.

Nếu là mặt khác thiếu niên, có lẽ còn sẽ có chút mê mang cùng không rõ ràng lắm.

Nhưng Tổng dân tắc bất đồng.

Có thể nói..... Hẳn tựa hồ ở vượt qua đã từng hai mươi tuổi sau, liền chưa từng thất thố qua. Cho nên chỉ là một lần kỷ niệm ngày thành lập trường, đối hẳn tới chỉ là quan khán biểu diễn vị trí có chút bất đồng mà thôi.

Tổng dân ngồi ở phòng tiếp khách, liếc mắt buông xuống, thực thanh thần nhìn trên tay thư tịch.

Mà bên kia, Tô Giản vẽ mặt đau khổ khổ đại cừu thâm nhìn cầm đồ trang điểm trạm chính mình trước mặt đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ, gian nan mở miệng, “..... Đánh cái thương lượng, có thể không chọc điểm đỏ điểm sao?”

Đây là học sinh tiểu học văn nghệ hội diễn sao?! Cư nhiên còn tưởng ở nàng mặt mày chọc cái điểm đỏ điểm?!

..... Này nhất định là trả thù.

Là giỡn chơi!

“Không được!” Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ trăm miệng một lời trả lời.

“Ta chính là tướng quân.” Tô Giản hấp hối giãy giụa.

“Nhân gia cái này tướng quân chính là muốn chọc điểm đỏ điểm.” Đại đáng yêu nói, đem “Kịch bản” giống nhau đồ vật đưa cho Tô Giản xem,

“Người xem, có phải hay không có?”

“.....” Thật là có.

Tô Giản mặt vô biểu tình.

“..... Bản tướng quân ta không chọc.”

“Không được!” Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ phản bác, một người trao một bên, bên cạnh Phan tiểu mật “Thân thiện” giúp một chút đè lại hấp hối giây giũa, bãi đến giống như một cái sắp bị hạ nôi cá mè hoa Tô Giản, ở nàng “Ngao ngao ngao” trung hưởng ẩn đường một chọc.

Đắp lên cái điểm đỏ điểm.

Xứng với phía trước họa lược hiện sắc bén núi xa mi, phác họa đến càng thêm thâm thúy mắt hình, cùng với hiện tại trên người này một thân hồng y hắc giáp ngân thương tạo hình, anh tư tấp sảng đồng thời, lại thêm hai phân điểm sắc.

Một loại không quan hệ với giới tính đẹp.

“Oa.....” Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ nhìn sờ sờ trơn bóng cái trán, có vẻ có vài phần bất đắc dĩ Tô Giản, vẻ mặt kinh diễm, khó được văn trữu trữu một phen, “Giống một đoá màu đỏ mạn châu sa hoa.”

“Cái gì?” Tô Giản trong lúc nhất thời không phản ứng lại đây đại đáng yêu nói chính là cái gì.

“Bỉ ngạn hoa lập.” Vương nghiên nghệ bổ sung.

“Nga.” Tô Giản bưng tỉnh, gật gật đầu, “Còn không phải là con gián hoa sao.”

“Tiểu giản!” Đại đáng yêu 》 ~~ 《

“Chưa nói sai a.” Tô Giản mắt mang ý cười bổ sung, “Hoặc là kêu hẳn ‘sấm dậy đất bằng’?”

“Ai nha, ta không cùng người cái này không có thiếu nữ tâm người ta nói.” Đại đáng yêu dậm chân, “Người vẫn là trước thử xem người thương (súng) tiện tay không.”

“Ai nói không thiếu nữ tâm.” Tô Giản hàm chứa cà lơ phất phơ cười, nhìn đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ, Phan tiểu mật ba người kết bạn rời đi, tay phải khẩu ở đai lưng thượng, tay trái một tay xoay tròn trường thương.

Lộ ra soái khí lại hơi mang bỉ khí cười.

Lệnh người khác nhin không được đã bị nàng hấp dẫn, ghé mắt lại đây.

Tầm tắc cảm khái, quả nhiên đầu năm nay, nữ hài tử muốn soái đi lên nam sinh chỉ có thể sang bên trạm.

Kỷ niệm ngày thành lập trường 9 giờ rưỡi bắt đầu, dự tính 11 giờ nửa kết thúc, mà Tô Giản bọn họ niên cấp tập thể vũ, còn lại là đương ở mặt sau làm áp trực. Hơn nữa toàn bộ sơ trung bộ quan khán tịch ở bên trong thiên sau vị trí, sơ nhị bốn ban liền càng trà trộn ở bên trong mất đi. Mặc dù mỗi người mặc chuyên môn thuê cổ đại hành quân áo giáp, nhưng cũng thực sự rất khó làm hàng phía trước hiệu trưởng chờ thấy.

Cũng đừng đề nửa đường mới chuyển trường lại đây Tống dân.

Hắn trừ bỏ biết niên cấp có cùng nhau chuẩn bị tập thể vũ ngoại, còn lại cũng liền không lại quan tâm quá. Hơn nữa hắn chuyển giáo thời gian bài vũ đã bài xong, đều bắt đầu hậu kỳ luyện tập, hẳn lại là khi đó đã xác định sẽ đại biểu người sáng lập tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường Tống

gia người. Cho nên liền không phí cái này công phu đem hân cấp thêm đi vào.

Cũng bởi vì như vậy, Tống dân cùng hiệu trưởng giống nhau, lần đầu tiên thấy vũ đạo toàn cảnh, chính là ở trên sân khấu.

“Cái này là Tống dân người hiện tại ở niên cấp bố trí tập thể vũ đi?” Âm nhạc vừa mới bắt đầu, người đi lên khi, hiệu trưởng nghiêng đầu hướng ngồi ở bên người Tống dân cười nói nhỏ, “Phỏng chừng người cũng là lần đầu tiên xem?”

“Đúng vậy, ta chuyển giáo lại đây khi vũ đạo đã bố trí xong rồi.” Tống dân gật gật đầu.

“Vậy người đến hảo hảo xem nhìn, ta nghe các người sơ nhị niên cấp chủ nhiệm lớp nói, đều có thể bài xuất đi tham gia mặt khác trường học hội diễn. Người giúp ta nhìn xem, có phải hay không giống bọn họ nói giống nhau.”

Tống dân cười gật gật đầu, ôn hòa mà lễ tiết chu đáo.

Hai người đình chỉ ngắn ngủi nói chuyện với nhau, đem lực chú ý một lần nữa quay lại đến sân khấu thượng.

Giờ phút này, thật là một đôi cổ trang tình lý, đang ở bảy tám người bạn nhảy dưới tình huống mạn diệu đáng người.

Lại nói tiếp lần này sơ nhị toàn bộ niên cấp là dựa theo sân khấu kịch phương thức đang tiến hành biểu diễn, chuyện xưa nội dung là tuổi trẻ tướng quân cùng thanh mai từ nhỏ cùng nhau lớn lên, hai nhỏ vô tư. Đang chuẩn bị thành thân quá thượng hạnh phúc sinh hoạt khi, biên quan báo nguy, gia quốc gặp nạn.

Võ tướng gia đình sinh ra tuổi trẻ tướng quân đành phải cáo biệt vị hôn thê tử, đáp ứng đãi bình định chiến loạn sau, liền khoái mã hồi kinh nghênh thú thanh mai.

Quân tình khẩn cấp, không có càng nhiều thời giờ làm này đối có tình nhân nhiều lời một câu, liền lưu luyện không rời tách ra.

Nhưng liền ở thanh mai mỗi ngày tha thiết chờ đợi, một bên lo lắng đề phòng, một bên nhịn không được mặc sức tưởng tượng nàng cùng tướng quân tương lai khi, ở biên quan tắm máu chiến đấu hăng hái tướng quân, lại ở gặp quân địch vây công, hãm sâu đại quân bên trong, lại vô còn sống khả năng.

Tướng quân huyết chiến đến chết, chỉ chừa một kiện rách mướp quần áo bị tặng trở về.

Liền thi cốt cũng không tìm được.

Thanh mai tiếp nhận kia kiện bị huyết nhiễm hồng quần áo, một mình tĩnh tọa một đêm sau đầy đầu đầu bạc. Phủng quần áo cuối cùng thê mỹ tuyệt vũ sau, xoay người từ trên cầu nhảy xuống, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền, đi theo tướng quân mà đi.

Toàn bộ vũ đạo chia làm tam đoạn. Mà Tô Giản phụ trách, chính là đệ nhị đoạn tướng quân ở trên chiến trường tắm máu chiến đấu hăng hái cảnh tượng.

Còn lại hai đoạn, có những người khác tới sắm vai.

Rốt cuộc Tô Giản nhưng không cái này biểu diễn bản lĩnh.

Nàng a..... Cũng liền phụ trách múa may vài cái đao thương côn bổng là đến nơi.

Nghĩ đến đây, đã chuẩn bị sẵn sàng đứng ở sân khấu một bên xuất khẩu chỗ Tô Giản nhìn trên đài ánh đèn chậm rãi ảm đạm, cho đến hắc ám không thấy bóng người sau, mới tại bên người sắm vai địch quốc binh lính đồng học trước nhanh chóng lên đài, ở phía trước tập luyện khi vị trí trạm hảo sau. Theo một lần nữa dần dần sáng ngời lên ánh đèn, cùng với dồn dập trống trận trong tiếng.

Một tay bối thương (súng) mà ra.

Chạy chậm, phía sau vài bước xa đi theo mặt khác hai mươi mấy người sắm vai quân địch truy binh đồng học, ở mau đến sân khấu trung khi, đôi tay bối với phía sau, chân vừa giẫm, vòng eo uốn éo, tức khắc tới cái lẳng không xoay tròn lật nghiêng.

Còn chưa rơi xuống đất, dưới đài trung võ học sinh cùng lão sư, đã nhin không được tập thể “Oa!” Lên.

Tức khắc có loại chính mình trường học, cư nhiên tàng long ngọa hồ ảo giác.

“Ai? Kia ai a? Lợi hại như vậy?”

“Hảo soái.”

Dưới đài truyền đến khe khẽ nói nhỏ. Ngồi ở phía dưới Tô Mặc tự nhiên cũng nghe thấy, chính lộ ra đắc ý tiêu biểu tình, còn chưa mở miệng, phía trước cùng đi Tô gia ngoạn nhi quá trò chơi, cùng nhau khai hắc cùng lớp đồng học cũng đã lớn tiếng hỗ trợ trả lời, “Đó là Tô Mặc tỷ tỷ.”

“Oa…….”

Hâm mộ ánh mắt sôi nổi hướng Tô Mặc đầu tới, vội đến Tô Mặc muốn một mặt ức chế trụ chính mình lộ ra đắc ý dào dạt biểu tình, một mặt lại muốn

giả ý bạch vừa rồi thế hần nói chuyện đồng học liếc mắt một cái, “.....
Nhỏ giọng điểm nhi.”

Nhưng mà nội tâm vui vẻ nhảy nhót thật sự, tương đương có chung vinh dự.

Đương nhiên, trừ bỏ Tô Mặc ngoại, Tống dân cũng là lão cảm vui mừng một viên.

Hoài “Quả nhiên hổ phụ vô khuyển tử” tâm tình nhìn trên đài thân thủ lưu loát, xinh đẹp Tô Giản.

Nhưng theo âm nhạc thanh dần dần bằng bạc, vội vàng. Hần bên môi ý cười lại dần dần biến mất, đôi mắt có quang hơi hơi lập loè.

—— nếu thương pháp cùng chiêu thức có thể dùng truyền thụ tới nói.

Chính là..... Trước mắt bày trận đâu?

Giờ phút này Tống dân tầm mắt lạc điểm căn bản không hề ở Tô Giản trên người, mà là..... Ở những cái đó giả vờ thành quân địch mọi người, đi trước lui về phía sau thân pháp thượng!

【 bệ hạ, người xem. 】 trong trí nhớ mang cười tiếng nói, 【 này bộ vây, thủ, công bày trận phương thức, vẫn là lão thần gần nhất cân nhắc ra tới, chờ lại tăng thêm hoàn thiện, khẳng định uy lực thật lớn. Đừng động là vị kia mãnh tướng xông tới, đều có thể lưu lại. 】

Dừng một chút, lắc đầu hoảng lão làm được ý dào dạt trạng.

【 này còn may mà lần trước quái..... Khụ, mời ngài đi xem tinh đài nướng khoai lang, ta từ trên mặt đất ngũ hành bát quái đồ thượng được đến linh cảm. Cho nên ngài nói, Bằng thái sư hần dùng chuyện này tham ta một quyển có phải hay không thực không nên? Bệ hạ cũng cảm thấy không nên

đúng không? Tuy rằng ngài hiện tại không nói, nhưng lão thần minh bạch người trong lòng nhất định là như thế này tưởng. 】【

【 cho nên kia ba tháng bổng lộc có thể xem ở ta phủng đầu cân nhắc lâu như vậy, mới cân nhắc ra tới hành quân phương châm phân thưởng,..... Tính mị? 】【

【 ..... Bệ hạ ngài nói bừa cái gì đại lời nói thật đâu, sao có thể là ta vì không khấu bổng lộc mới nghĩ ra được. Ha, ha ha ha..... 】【

..... Nếu một người bộ dạng sẽ sửa, nhưng bản tính cùng tính cách, lại như thế nào sẽ là dễ dàng có thể sẽ sửa?

..... Còn có.

Thói quen.

Tổng dân lúc này mới đột nhiên nhớ tới, khoảng thời gian trước đi thủy đi làm xong tác nghiệp đi ra ngoài khi, đương kia hút thuốc thiếu niên mới vừa hướng chính mình rống lên một giọng nói khi, nguyên bản đi theo hăn phía sau Tô Giản, không biết khi nào đã cất bước về phía trước, đứng hăn phía bên phải.

—— cũng như năm đó mỗi một lần.

【 thiếu niên, hỗ trợ nhật hạ cầu bá ~? 】【

【 thiếu niên, có nghĩ thưởng phòng trên đỉnh ngắm trăng xem ngôi sao a ~? 】【

“.....”

Tổng dân đến vị trí thưởng đứng lên, không màng bên người hiệu trưởng nghi vấn, chỉ ánh mắt lập loè nhìn trên đài.

Chậm rãi nhắm mắt.

..... Thì ra là thế.

Tổng dân một lần nữa nhìn về phía soái khí trung, hơi mang hai phân lưỡi biếng cùng bĩ khí một tay chơi thương (súng) Tô Giản, hầu kết hơi hơi trên dưới hoạt động một chút.

Đã có kỳ ngộ, như vậy trung gian tồn tại thần kỳ hoang quái, cũng không có gì hiếm lạ không phải?

Tổng dân, nhìn trên đài chậm rãi cười.

Hậu trường, Tô Giản mới xuống đài liền quần áo cũng chưa đổi, chỉ đem ngân thương hướng bên cạnh vách tường một dựa, liền chuẩn bị đi bộ đi ra ngoài cấp chính mình mua vại đồ uống uống.

Quay đầu nguyên bản giống đối đại đáng yêu bọn họ nói một tiếng, nhưng vừa quay đầu lại liền thấy bận rộn mọi người.

Đến. Trực tiếp cấp tiểu đồng bọn nhi mua trở về hảo.

Tô Giản nhún nhún vai.

Xoay người. Tiến lên trước một bước, bàn tay hướng bố幔 còn chưa chạm vào khi, một con bóng lưỡng giày da hợp lại nửa thanh thẳng quần tây đã xuất hiện ở bố幔 phía dưới.

—— bá

Tô Giản hơi mở mắt to, đồng tử chứng kiến, giờ phút này giống như một bức một bức thả chậm điện ảnh màn ảnh giống nhau chậm rãi bày ra.

Thon dài đầu ngón tay nhấc lên bố mảnh, thông thả dần dần lộ ra giấu ở sau đó thiếu niên dung nhan.

Hơi hơi liềm rũ đôi mắt ở xốc lên bố phía sau rèm, chậm rãi nâng lên, thẳng tắp triều nàng xem ra, một tay cầm túi, thẳng đứng thẳng.

Lặng im nhìn nhau một lát sau, hẳn mới nhìn chăm chăm Tô Giản chậm rãi mở miệng.

—— “Nguyên lai là người.”

Tô Giản..... Chột dạ chớp chớp mắt.

Vẻ mặt đau khổ lấy lòng nhìn Tống dân. Miễn cưỡng nhe răng cười.

“..... Thần,..... Hiện tại quỳ xuống còn tới hay không đến cập?”

Ấu tiểu. Đáng thương. Thực suy yếu.

Tống dân nhìn Tô Giản.

Lặng im vài giây sau, nhan sắc lược thiển khóe môi nhẹ cong.

—— “Người nói đi?”

“Phụng ân Trần Quốc Công?”

..... Nhưng bang toàn xưng. Tô Giản thống khổ che tâm. Lui về phía sau.

“Trần quốc Phiêu Kị Đại tướng quân?” Tống dân lạnh lùng, vượt trước một bước.

..... Đau răng tiếp tục che tâm, lão đảo lui về phía sau.

“Điện trước..... Đô Chỉ Huy Sứ?” Tiếp tục về phía trước tới gần.

Tô Giản đụng vào mặt sau lâm thời bày biện ở đằng kia, phóng tạt vật bàn học. Đôi tay nhéo vạt áo. Đáng thương vô cùng.

Đau răng. Đau đầu. Cả người đau.

Tống dân lại vượt trước một bước, lẳng lẳng rũ mắt thấp liếc Tô Giản, hơi hơi nghiêng răng nghiêng lợi.

“..... Người thật to gan.”

Tô Giản? Tô Giản nghĩ nghĩ, đôi tay nắm vạt áo, đáng thương vô cùng ngẩng đầu nhìn Tống dân.

“..... Anh anh anh?”

Tống dân nghe xong, tức khắc sắc mặt hắc rớt.

..... Ở vượt qua đã từng hai mươi tuổi sau, liền chưa từng thất thố quá?

Loại này việc nhỏ, đối Trấn Quốc Công tới nói, —— không tồn tại.

丿 (͡ ▽ ͜) ㄣ

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 39 39

“Tóm lại, sự tình không sai biệt lắm chính là cái dạng này.” Tô Giản cực kỳ ngoan ngoãn ngồi quỳ ở ghế dài thượng, đôi tay quy củ phóng với đầu gối, nhìn Tống dân.

Thành thật hai giây sau liền cắt thành giả khóc âm điệu, chuẩn bị kéo lên ít người để tây trang cổ tay áo, “Lão thần cũng là người bị hại a..... Hoàng tang.”

Tống dân nghe xong. Nguyên bản đã bình phục chỉ hiện ngũ vị tạp trần phức tạp cảm xúc, lập tức lại có gân xanh ần ần ở cái trán hiện lên, mắt lé liếc coi, cười lạnh, “..... Lão thần?”

“..... Cách”

Ân. Chỉ cần hai chữ liền đè lại xao động Tô Giản.

Túng túng nhìn Tống dân,..... Đánh cái cách. Cười mỉa thử, “..... Tiểu nữ?”

Tống dân nhắm mắt, hít sâu. Nói cho chính mình đây là pháp trị xã hội.

“Nghe nói ngài đời này thân thể không tốt, nhưng đừng tức giận trứ..... Nếu không ta trước tiên lui hạ?” Tô Giản xem Tống dân bộ dáng này, thật sự lo lắng giây tiếp theo đối phương liền tức giận đến ngất xỉu đi.

Đến lúc đó còn muốn phiền toái nàng tới thu thập, bẹp bẹp miệng sau bổ sung, “Ta hiện tại chính là ôm bất động người.....”

Vừa nói đến cái này, hít sâu nỗ lực bình phục tâm tình Tống dân cứng lại, đột nhiên liền bởi vì nàng lời nói nhớ tới chính mình năm đó duy nhất một lần say rượu, cũng là bị trước mặt người cấp ôm trở về.

“.....” Lệnh người hít thở không thông hồi ức.

Gân xanh từ trên trán không hề nhăn nẻi nhảy ra tới, Tống dân cũng đi theo mở mắt ra lạnh lùng nhìn về phía bên cạnh tiểu viên mặt thiếu nữ.

Đối thượng mắt sau lại nhìn không được nhắm mắt thật sâu hô hấp.

..... Tức giận.

Nhưng mà nếu là hiện tại có người khác thấy một màn này, lại chỉ biết cảm thấy trước mắt cảnh tượng đẹp không sao tả xiết.

Bên trái. Hồng y hắc giáp cao đuôi ngựa, một thân nhung trang thiếu nữ cả người thuyết minh “Đáng yêu ngoan ngoãn” ngồi quỳ ở đằng kia, chỉ là họa đến lược hiện sắc bén núi xa mi xứng với trên mặt nàng cười lại có vẻ có chút cà lơ phất phơ tiểu bỉ bộ dáng, giữa mày hồng có vẻ điểm sắc linh động.

Bên phải, thiếu niên một thân thâm sắc phẳng phiu tây trang, tay phải cầm túi, hai chân. Giao điệp, tay trái tự nhiên phóng dựa vào trên đầu gối, mặt nghiêng nhìn bên người thiếu nữ. Mặt mày thâm thúy, nhỏ vụn quang dừng ở hắc lông mi thượng, làm nguyên bản đậm bạc như ngọc khuôn mặt tựa như một tầng ấm áp. Đảo lộn dính vài phần hồng trần mùi vị tới.

Một cổ điển nhất thời thượng. Một nùng mặc một nhã vận.

Thế nhưng cũng hợp lại càng tăng thêm sức mạnh, ở bên nhau vô nửa điểm đột ngột.

Tống dân ở Tô Giản “Bảo trì siêu tuyệt vô địch cực kỳ độ ngoan ngoãn” biểu tình hạ nhục chí, tùy ý vẩy vẩy tay, không nhin được mà bật cười, “Tính.”

“.....” Anh?! Tốt như vậy nói chuyện?! Không một là chính mình xem đại hảo hài tử.

Tô Giản mừng thầm, vừa lộ ra giống như lão phụ thân từ ái quan tâm vui mừng, đã bị Tống dân một cái mắt lạnh cấp trừng đến nháy mắt tan thành mây khói.

Giả ý ho khan hai tiếng sau, lộ ra trắng tinh chĩnh tề tiểu bạch nha, hướng Tống dân cười mĩa, “Hoàng tang ngài thật đúng là cái người tốt nhi ~”

Tống dân nghe xong, ngũ vị tạp trần nhìn nàng một cái. Sau đó đôi mắt ở rõ ràng ảnh ngược ra nàng tiểu bộ dáng khi còn nhỏ, lại lược cảm rằng đau dòi đi.

..... Một đôi thượng mắt, liền nhớ tới lão tướng quân tôn dung.

Đau đầu.

“Kỳ thật lại nói tiếp, người vẫn là Đại Tống ân nhân.” Tống dân lặng im trong chốc lát sau, nhìn nơi nào đó cùng bên người Tô Giản nói, “Như người theo như lời, nếu là Tô tướng quân đó là cũng đã thân chết, mặc dù là Hạ Hầu, cũng rất khó ở cái loại này dưới tình huống xoay chuyển cục diện. Đại Tống..... Rất có khả năng ở đó là liền đem gặp phải mất nước.”

Có đôi khi, tướng soái chính là một con quân đội người tâm phúc, hẳn có lẽ bản thân cũng không cường đại, nhưng chỉ cần “Tướng soái” thượng tồn, là có thể sử quân tâm ổn định.

Mà khi đó Hạ Hầu, còn không có tô thân liên uy tín lực.

Lúc ấy duy nhất có thể làm được điểm này, chỉ có hân.

Nghĩ đến đây. Tống dân dừng một chút sau một lần nữa quay đầu nhìn về phía Tô Giản, khóe môi nhẹ cong, “Có lẽ, nếu không có người kỳ ngộ, cũng sẽ không có lúc sau Đại Tống,..... Thậm chí ta.”

Tô Giản nghe xong, có chút ngượng ngùng xua tay, cười mỉa, “Ngài không trách ta cho ngài già như vậy nhiều loạn thì tốt rồi. Lại nói này đó đều là..... Trời cao an bài, thuyết minh Đại Tống nguyên bản liên mệnh không nên tuyệt không phải? Ta chỉ là..... Vừa lúc tới chấp hành ‘ nhiệm vụ ’, nhưng trên thực tế. Mặc dù không phải ta, cũng sẽ có những người khác.”

“Cho nên..... Nên tạ vẫn là hôm nay ý. Ta cũng thực cảm kích có lần này kỳ ngộ, như thế mới trở thành hiện tại chính mình.”

Tống dân nghe xong, lặng lặng nhìn nàng cười cười.

Thật lâu sau sau mới trường thân mà đứng, đứng yên sau nhìn về phía Tô Giản, “..... Nhưng là không phải người khác.”

“Là người.” Tống dân nhẹ giọng. “Cho nên người đảm đương nỗi này thanh tạ.”

“Tô Giản, đa tạ người từng cứu ta, cứu quốc với nguy nan.”

Thiếu niên nhìn ngoan ngoãn ngồi quỳ ở đằng kia, ngửa đầu nhìn chính mình thiếu nữ, trịnh trọng gật đầu.

“Đa tạ người.”

Tuy rằng này thanh tạ chậm thật lâu, nhưng cũng may ta còn có cơ hội có thể tự mình nói ra.

Ánh mặt trời từ tán cây thượng rả, hình thành cột sáng, rải lạc ở Tô Giản tế nhuyễn phát thượng, có vẻ màu tóc thiên thiên, giống cái hoàng mao nha

đầu.

..... Nhưng còn không phải là cái hoàng mao tiểu nha đầu sao.

Tống dân nhìn nàng, nghĩ thầm.

Ngay sau đó duỗi tay tưởng vỗ vỗ nàng đầu, thon dài trắng nõn tay lại ở còn cách một chút khoảng cách khi dừng lại, chọc đến Tô Giản nghi hoặc liếc mắt một cái.

“..... Không có việc gì.” Tống dân tâm tình phức tạp thu hồi tay, một lần nữa đôi tay cắm ở túi quần, chậm rì rì tiếp tục mở miệng.

“..... Nhìn dáng vẻ ta còn phải thích ứng thích ứng.”

..... Tô lão tướng quân giọng nói và dáng điệu nụ cười a..... Một khi cùng Tô Giản trùng hợp, liền rất lệnh người cảm thấy hít thở không thông.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 40 40

Hỏi: Hai cái tâm lý tuổi thêm ở bên nhau sắp vượt qua một trăm tuổi lão nhân gia, đem như thế nào vượt qua cuối tuần?

Đáp: Đồ cổ hoa điều thị trường.

Tô Giản khó được muốn ngủ cái lười giác, lại sáng sớm bị Tống dân chuông điện thoại cấp đánh thức. Mê hoặc mắt bò dậy mang hoàng tang đi hoa điều thị trường đi dạo.

Từ mấy năm nay trên mạng bắt đầu lưu hành mỗ kịch bản võng văn tiểu thuyết sau, nguyên bản chỉ có người già và trung niên thường xuyên thăm đồ cổ hoa điều thị trường, liền rót vào mới mẻ máu. Thường thường sẽ có tuổi trẻ người tới thử thời vận, thử xem xem chính mình có thể hay không là cái kia trong truyền thuyết thiên chi sủng nhi.

Này cũng làm nào đó “Người có tâm” thấy tân “Thương cơ”, bắt đầu cố ý trang điểm thành nghèo túng bộ dáng bày quán, mấy nguyên tiền phí tổn phế ngọc làm điểm ngụy trang sau, biến thành một hai trăm giá trị con người bán cho những cái đó lòng mang ảo tưởng người trẻ tuổi.

Bất quá tiền đề là vô luận trang điểm đến cỡ nào nghèo túng, cũng là đạo cốt tiên phong kia một quẻ nghèo túng.

Bằng không như thế nào hấp dẫn người trẻ tuổi chú ý đâu? Đầu năm nay, cái gì đều là yêu cầu “Đóng gói” nha.....

Cho nên Tô Giản cùng Tống dân xuất hiện ở chỗ này, vẫn chưa khiến cho càng nhiều vây xem hoặc cảm thấy mới mẻ, nhưng thật ra đồng dạng thừa

dịp cuối tuần tới nơi này “Đào bảo” người trẻ tuổi, bởi vì Tống dân xuất chúng dung mạo ghé mắt khe khẽ thảo luận một phen.

Đến nỗi đi theo hẵn bên người Tô Giản, thực tự nhiên đã bị xem thành “Tiểu nữ bằng hữu”.

..... Bất quá, này “Bạn gái nhỏ” cùng thiếu niên khí tràng có chút quái a

---

Ngọt ngào không có, nhưng thật ra có sọt..... Tiểu thị vệ cùng thiếu gia cảm giác quen thuộc?

Ngô —— nhất định là chính mình nhìn lầm rồi.

“Ngài khát nước sao? Muốn hay không mua chén nước?” Tô Giản quay đầu lại nhìn xem đồ cổ thị trường lổ vào tiên ép nước trái cây cửa hàng, hỏi Tống dân, giống như..... Khụ quan tâm ánh mắt bị đối phương ngoái đầu nhìn lại cấp trường tán.

“Không khát.” Tống dân có chút nho nhỏ vô ngữ, trường bối thông cảm tiểu bối giống nhau xem trở về.

Nhưng giây tiếp theo liền nghĩ đến hai người hiện tại tuổi không sai biệt lắm, vội thu liễm tâm tư, cảm xúc lược hiện cổ quái dời đi mắt.

..... Không trách Tô Giản kia..... Ánh mắt, ngay cả chính hẵn còn không phải vô ý thức liền lấy đồng dạng cảm xúc hồi xem. Quả thực không thể hảo hảo làm bằng hữu tiết tấu.

Đối. Làm bằng hữu.

Đối với Tống dân tới nói, trên đời này chỉ có Tô Giản là cùng hẵn có đặc thù trải qua người. Tự nhiên sẽ thói quen tính cảm thấy thân thiết chút.

Nàng có ân với chính mình cùng Đại Tổng, liền tính chỉ có trong đó một chút cũng sẽ làm Tổng dận đối nàng hảo, huống chi hiện tại hai dạng khác biệt toàn chiếm.

Bất quá..... Loại này ở chung phương thức,..... Phòng chừng còn phải thích ứng một đoạn thời gian là được.

Tổng dận nghĩ đến đây. Thầm thở dài khẩu khí sau đối Tô Giản nói, “Người kêu tên của ta thì tốt rồi, cũng không cần dùng tôn xưng.”

Tô Giản trao trao cái ót, gật gật đầu, “Ta tận lực.”

Không thích ứng, không chỉ có riêng là Tổng dận một người a.

Trong lúc lơ đãng, Tô Giản thấy một bên cư nhiên có người bán đường hồ lô, cười chỉ vào bên kia đối Tổng dận nói, “Bên kia có đường hồ lô, ta cho người mua một chuỗi nhi dâu tây.”

Nói xong, cũng không đợi Tổng dận trả lời, cũng đã lưu tiến trong đám người không thấy. Kêu đều kêu không kịp, lưu đứng ở tại chỗ Tổng dận đầu tiên là sửng sốt sau lại bất đắc dĩ lắc đầu cười than, làm xong cái này động tác sau lại nghĩ tới Tô Giản không phải văn bối, vội dừng lại bắt tay thành quyền, để sát vào bên môi giả khụ một tiếng.

Thở dài.

Tô Giản nếu chạy ra, Tổng dận lo lắng nàng trở về tìm không thấy người, cho nên dứt khoát đứng ở một bên chờ, vừa lúc hần nghiêng đối diện vị trí có đầy đất quán. Bày quán lão nhân dựa vào ở thạch sư cái bệ thượng, mang theo kính viễn thị cầm quyển sách đang xem, không thềm để ý đứng ở một bên Tổng dận.

Nhưng thiếu niên mặc mắt quạ phát mày rậm, tuy chỉ tùy ý ở trong đám người vừa đứng, cũng giống như một bức phác họa ra nùng mặc vẽ tranh

thủy mặc cuốn, cổ hậu mà lịch sự tao nhã. So với xuất chúng dung mạo, hắt quanh thân kia cổ xa cách đậm mạc cảm giác càng chọc người để ý.

Loại này sạch sẽ thanh lãnh, lại mang theo cấm dục cảm thiếu niên, nơi nào sẽ không bị tuổi xấp xỉ người lưu ý?

Ít nhất mới vừa lôi kéo bạn tốt tới phố đồ cổ “Đào bảo” trần giai liền thấy.

—— nghiêm khắc thượng nói, là hắt cùng Tô Giản mới vừa tiến phố đồ cổ liền lưu ý tới rồi.

“Ai? Chúng ta đi cái kia tiểu quán nhìn xem đi?” Trần giai đối bạn gái nói.

“Hành a.”

Hai người lẫn nhau kéo đối phương triều Tống dân phương hướng đi đến, gặp thoáng qua thời điểm trần giai còn lại nhin không được nhìn kỹ Tống dân liếc mắt một cái, nhưng liếc mắt một cái sau liền nhin không được thu hồi mắt.

—— đến gần mới cảm thấy trừ bỏ đẹp bên ngoài, quanh thân khí độ mới là càng lệnh nhân tâm nhảy như sấm.

Bạn gái tự nhiên cũng thấy, hai người ở tiểu quán trước ngời xồm xuồng chọn lựa khi nhin không được cho nhau nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, hiểu rõ ha ha bật cười.

Tuy nói là phố đồ cổ, nhưng kỳ thật tiểu quán thượng đồ vật cũng nhiều là mấy chục đến mấy trăm không đợi, cho nên muốn nói mua, vẫn là gánh nặng đến khởi.

Trần giai liền coi trọng một khối mặt ngoài tựa mộng tầng đám sương ngọc ve, không biết vì cái gì. Liền cảm thấy này ngọc khuynh hướng cảm xúc cùng đứng ở bên cạnh rõ ràng đang đợi người thiếu niên có chút tương tự.

Lại triều bên cạnh trộm ngấm mắt sau, nhìn không được ngượng ngừng mím môi liền chỉ vào ngọc ve hỏi lão nhân, “Lão bản, cái này bao nhiêu tiền.”

“Giống nhau năm mươi, cấp chín mươi mua một tặng một.” Lão nhân nhìn trên tay bìa mặt đều rớt xong, rách tung toé võ hiệp tiểu thuyết, mắt đều không nâng một chút trả lời.

“Người có hay không nhìn trúng? Ta ra năm mươi người ra bốn mươi mốt khởi mua cái?” Trần giai nghe xong, dùng khuỷu tay thọc thọc bên người bạn gái hỏi.

“..... Ngô, liền cái kia lắc tay đi.” Bạn gái nhìn một vòng sau, chỉ vào đặt ở bên cạnh một chuỗi hồng mã não bộ dáng lắc tay nói.

Lắc tay bên cạnh phóng một chuỗi nhi đồng chế lục lạc, có mặt vừng hoàng, cũng có vẽ tiểu xảo đáng yêu, đáng tiếc lục lạc bên cạnh một vòng nhi lưu vân vân có một tầng màu xanh lục tú, nhìn qua không thể nào làm cho người ta thích.

Có lẽ là có người cố ý làm cũ tưởng phòng ra niên đại tới, nhưng lại không ai mua tưởng.

Đầu năm nay, còn có ai tin tưởng có thể trên vỉa hè móc ra đồ cổ a.

Đại nhân không tin, người trẻ tuổi không thích, cũng đã bị đặt ở đâu. Không gặp bên cạnh còn thả hơn mười căn nhi lạn đầu gỗ giống nhau đồ vật, nói là trầm hương mộc sao?

“Hành.” Trần giai gật gật đầu, đang chuẩn bị thò người ra giúp bạn gái lấy lại đây, liền từ bên cạnh vươn một bàn tay, trước một bước nhặt lên kia xuyên hồng mã não lắc tay.

—— “Lão bản, cái này bao nhiêu tiền?”

“Giống nhau năm mươi, cấp chín mươi mua một tặng một.” Lão nhân như cũ cũng không ngẩng đầu lên.

“Tiện nghi điểm nhi bá.” Sau lại nữ sinh cò kè mặc cả, một mặt đem lắc tay mang ở trên tay quay đầu lại đối theo sau lưng mình đồng bạn triển lãm, “Như thế nào? Ta mang theo đẹp đi?”

“Đẹp a, người làn da bạch, mang loại này màu đỏ tốt nhất nhìn.” Đồng bạn phụ họa gật đầu.

Sau lại nữ sinh nghe xong, nhấp môi cười, giống như vô tình trộm liếc Tống dân liếc mắt một cái, không gặp hấn có phản ứng gì, không khỏi mặt danh mất mát.

Nàng cũng là thấy Tống dân, cho nên cố ý đến gần nhìn kỹ.

Xinh đẹp đồ vật, luôn là làm người nhìn không được tới gần. Người cũng giống nhau.

Lại nói..... Sau lại nữ sinh hơi hơi dương hạ cằm, lại trộm ngắm Tống dân liếc mắt một cái.

—— nàng kỳ thật cũng thiếu người truy không phải?

“Ngượng ngùng, kia xuyên lắc tay là chúng ta trước coi trọng.” Trần giai đứng lên hơi hơi không vui nhìn sau lại nữ sinh.

Nữ sinh nghe xong, nhượng mảy, tuổi trẻ trên mặt có kiết ngạo, “Nga? Các người đưa tiền?” Nói xong cũng không cò kè mặc cả, trực tiếp bắt đầu phiên bao lấy tiền. “Lão bản, cái này ta mua, tới tìm ta tiền.”

“Người người này như thế nào như vậy a.” Trần giai khí, bên người bạn gái nhi đứng lên kéo kéo nàng.

“Tính không có việc gì, dù sao ta cũng không phải một hai phải không thể.”

Trần giai nghe xong, như cũ nhin không được nhẹ trờng sau lại nữ sinh. Bực mình.

“Nghe thấy không? Người bằng hữu đều nói không sao cả.” Nữ sinh gần như khiêu khích nhìn về phía trần giai, quay đầu cùng đồng bạn trêu đùa, “Bắt chó đi cày.”

“Người!” Trần giai tức giận.

“Như thế nào?!”

Chính cho nhau trờng mắt khi, một người từ hai người trung gian lướt qua, chặn đối phương tầm mắt đồng thời, cũng làm hai phương lực chú ý đều nhin không được dừng lại ở hân trên người.

Thon dài trắng nõn ngón tay cầm lấy đồng chất lục lạc bên cạnh một cây khắc gỗ tổ trâm, cổ xưa tự nhiên, cũng không có gì đặc biệt, nhưng lão nhân lại ở Tổng dân chuẩn xác không có lầm cầm lấy kia căn tổ trâm sau, lần đầu tiên từ sách vở thượng đời đi mắt thấy lại đây. Nhìn hân khẽ nâng cao hướng tới dương, hơi đối hạ tổ trâm tinh tế nhìn trong chốc lát sau, mới nhìn về phía chính mình mở miệng.

“Lão nhân gia, này tơ vàng gỗ nam tổ trâm cũng là năm mươi?” Tổng dân hỏi.

Một bên trần giai cùng nữ sinh nghe xong nhụt chí.

—— còn tưởng rằng hân sẽ hỗ trợ nói chuyện.

..... Nam hài tử phong độ đâu?

Nghĩ đến đây, mặt danh buồn bực.

Lão nhân nghe xong, cười buông thả, nhìn Tổng dân, “Người thiếu niên này nhưng thật ra biết hàng, vẫn là câu nói kia, giống nhau năm mươi, cấp

chín mươi mua một tặng một.”

“Kia ngài không phải lỗ vốn mua bán.” Tống dân cảm thấy thú vị, cảm thấy chính mình tựa hồ gặp đã từng nghe Trần Quốc Công..... Tô Giản giảng chuyện xưa cổ quái lánh đời cao nhân rồi.

Cảm thấy hiếm lạ.

“Biết hàng liền biết giá trị, không biết nhìn hàng cũng không ai cảm thấy nó đáng giá.”

Tống dân nghe xong, cười gật gật đầu.

Nguyên bản hai nữ sinh cãi nhau liền có người khác đứng ở một bên xem diễn, nhưng không nghĩ tới mặt sau còn có như vậy hài kịch hóa một màn, tức khắc vây quanh không ít người. Tầm tắc bảo lạ đồng thời cũng tham đầu tham não muốn nhìn thanh Tống dân trên tay kia căn tơ vàng gỗ nam tố trâm.

Mấy ngày hôm trước, phía trước trăm năm lão cửa hàng, mới vừa bán một cái 12 viên hai centimet tơ vàng gỗ nam chuỗi ngọc. Bán tiểu ngũ mười vạn đầu!

Hiện tại Tống dân trên tay này căn tố trâm, nói như thế nào cũng thượng mười vạn đi?

Tức khắc có người nổi lên tâm tư, hướng lão nhân kêu, “Lão bản! Ta ra mười vạn mua!”

“Ai ai ai! Mười hai vạn a ta mười hai vạn!”

“Mười lăm!”

Một trận kêu giới tức khắc làm người đã quên hai tiểu cô nương cãi nhau nhạc đệm.

“Đồ vật ở người trẻ tuổi trên tay, ta liền bán hẳn năm mươi. Đến nỗi hẳn muốn bao nhiêu tiền bán cùng ta không quan hệ.” Lão nhân gia cổ quái thật sự.

Nhưng một câu tức khắc làm mọi người xoay khu giới phương hướng.

“Thiếu niên. Mười lăm vạn bán hay không?”

“Ta nhiều ra năm ngàn!”

“.....”

Tóm lại, chờ Tô Giản cầm hai xuyên châu tây hồ lô ngào đường chen vào tới thời điểm, vẻ mặt ngốc nhìn nhìn chung quanh, lại nhìn phía Tống dân.

..... Chẳng lẽ Thiếu Đế đã đẹp đến bị người vây xem?

Ngô ——

“Tưởng cái gì đâu.” Tống dân thấy Tô Giản kia phớt lờ bộ dáng, cười dùng trên tay tổ trâm nhẹ gõ hạ nàng đầu, khống chế lực đạo một chút không nặng.

Nhưng này nhất cử động như cũ làm vừa rồi ra giá mọi người nhin không được đảo hút không khí, nhin đau phùng tâm.

—— bất quá là vì Tống dân trên tay tổ trâm.

“Người tới vừa lúc.” Tống dân đem trên tay tổ trâm hướng Tô Giản trước mặt một đệ, hỏi, “Cái này người có thích hay không? Thích mua tới tặng cho người.”

“Cái này?” Tô Giản bẹp bẹp miệng, vẻ mặt cổ quái nhìn Tống dân, “Đầu năm nay ai còn mang cái này a.....”

Nàng chính là có thiếu nữ, dây buộc tóc đều phải tuyền màu hồng phấn đất
~

Tô Giản ghét bỏ làm đã biết tổ trâm giá trị người lại nhìn không được phung tâm.

—— người cái này không biết nhìn hàng tiểu nha đầu!

Tô Giản tự nhiên không biết nhân gia chửi thầm, nàng cúi đầu nhìn nhìn hàng via hè, chỉ vào dùng phế ngọc ngọc liêu diêu chỉ có móng tay xác như vậy đại tiểu đài sen, đối Tống dân nói, “Cái này khá tốt.”

“Nga, cái kia a.” Lão nhân đã sớm buông thư, xem đến hứng thú bưng bưng mở miệng, “Hai nguyên tiền một cái.”

“Cái này tiện nghi. Ta mua bảy điều thứ hai đưa cho tiểu khả ái bọn họ.” Tô Giản cười tủm tỉm.

Tống dân yên lặng. Cúi đầu nhìn xem trên tay tơ vàng gỗ nam tổ trâm, chậm rì rì giương mắt nhìn về phía Tô Giản, “Không cần cái này?”

“Không cần a. Khó coi a.” Tô Giản chớp chớp mắt. Cười hì hì chỉ vào hai nguyên tiền một cái dùng tơ hồng biên vật trang sức, “Cái này hảo, tiện nghi còn xinh đẹp.”

Tống dân cười như không cười xem một cái nhà mình “Đại quê mùa” tướng quân, gật gật đầu, “Hành, vậy người tuyền đi.”

“Được rồi.” Tô Giản vui mừng.

Tống dân nhìn nàng tóc toàn nhi trong chốc lát sau, đem tơ vàng gỗ nam tổ trâm hướng lão nhân trước mặt một đệ, cười, “Lão nhân gia vẫn là thu hảo đi, lần sau.....” Dùng một chút, lại rũ mắt thấy mắt chọn hai nguyên vật trang sức Tô Giản liếc mắt một cái, tiếp tục nói.

“Lần sau lại bán cho biết hàng người.”

Thứ hai, đại đáng yêu bọn người thu được Tô Giản tiểu lễ vật, tuy là phế ngọc làm, nhưng cũng đáng yêu trơn bóng, ngoại hình đẹp.

Chỉ là tặng lễ người, vẫn luôn ánh mắt đại ra, trong mắt rưng rưng.

“Đây là như thế nào lạ?” Phó Nguyên không hiểu ra sao.

Tiền lỗi nhún nhún vai.

Chỉ có ngồi ở một bên đọc sách Tống dân nghe xong, nhìn không được bắt tay thành quyền, để sát vào bên môi giả ho khan vài tiếng.

Khóe môi ẩn cười.

Bên cạnh, truyền đến Tô Giản lời nói thắm thía vô cùng đau đớn chuyện cũ nghĩ lại mà kinh dân dò, “Hai vị tiểu khả ái, các người nhất định phải hảo hảo quý trọng biết không? Đây đây xích sau lưng chuyện xưa, cùng với giáo dục ý nghĩa, thật sự là quá trầm trọng.....”

“..... Thực trọng thực trọng. QAQ”

Đại đáng yêu, vương nghiên nghê: “.....???”

Thiếu Đế nhìn không được lại khụ một tiếng.

Nghẹn cười nghiêm túc đọc sách.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 41 41

Gần nhất tam ban chủ nhiệm lớp lão động bất động liền tìm bốn ban tra nhi. Liền lần này đại đáng yêu dựa theo giáo viên tiếng Anh yêu cầu, đi trường học sao chép thất đi sao chép đồ vật, ôm bài thi trở về thời điểm còn trộm mặt nước mắt.

Ủy khuất ba ba.

Rốt cuộc mấy ngày này cũng hỗn chín, cho nên thấy nàng bộ dáng này, nguyên bản đang nói chuyện thiên mấy người lẫn nhau nhìn vài lần sau đều triệu nàng đi đến, vương nghiên nghe ôm lấy đại đáng yêu bả vai hỏi “Làm sao vậy”, trừ bỏ Tô Giản mấy người ngoại, mặt khác ở phòng học đồng học cũng sôi nổi đầu lấy quan tâm ánh mắt.

Đại đáng yêu mặt mặt nước mắt, có chút ủy khuất nói đại khái.

Sự tình rất nhỏ, bất quá là ở sao chép thất thời điểm gặp cách vách tam ban chủ nhiệm lớp, nguyên bản hẳn là đến phiên nàng sao chép, cố tình sau lại đối phương lại cùng không phát hiện đại đáng yêu dường như đường kính liền lướt qua nàng, làm sao chép thất nhân viên trường học giúp nàng trước đem đồ vật cấp ấn.

Đúng lý hợp tình đến liền một chút ngượng ngùng đều không có.

Đại đáng yêu là nhà mình chủ nhiệm lớp tiểu áo bông, lại không phải người tam ban, lập tức liền nói nàng còn không có lỗi, tức khắc làm tam ban chủ nhiệm lớp cảm thấy bị lột mặt mũi, âm dương quái khí nói vài câu.

Mười bốn, năm tuổi hài tử da mặt nguyên bản liền mỏng, lập tức đại đáng yêu trong mắt liền bao nước mắt. Dục lạc chưa lạc.

Bất quá cũng bởi vì như vậy làm tam ban chủ nhiệm lớp hơi chút ngừng nghỉ, hơn nữa bên cạnh nhân viên trường học thấy hỗ trợ đánh hạ giảng hòa, cười đối tam ban chủ nhiệm lớp xin lỗi nói đại đáng yêu đã bắt đầu lộ, hiện tại sửa có điểm không kịp. Chờ sao chép xong bốn ban liền sao chép bốn ban, không cần tam ban chủ nhiệm lớp ở chỗ này chờ, quá một lát kêu cái học sinh lại đây trực tiếp lấy là được.

Lúc này mới xem như hòa hoãn lúc ấy cục diện bế tắc. Tam ban chủ nhiệm lớp hướng nhân viên trường học miễn cưỡng lộ cái gương mặt tươi cười sau, cũng không thèm nhìn tới đại đáng yêu đường kính rời đi.

“Này tam ban chủ nhiệm lớp gần nhất lão cùng chúng ta ban làm đối.” Bên cạnh thể dục uỷ viên nghe xong cũng tiếp lời, như là nhớ tới gì đó nhân cơ hội oán giận, “Thượng chu không phải đến phiên chúng ta ban cùng bọn họ ban quét tước sân thể dục sao? Nàng lão cho chúng ta hoa đến khó nhất quét tước bên kia đi, còn có a, bồn hoa lá rụng nguyên bản chính là bọn họ ban phụ trách phạm vi, sau lại không lộ khẩu phân cũng nói là chúng ta sai.”

“Nga, cho nên chúng ta lớp học chu bị khẩu năm phần vệ sinh?” Lớp học phụ trách chấm công cùng tập thể phân tổ chức uỷ viên bừng tỉnh, “Ta liền nói này năm phần sao lại thế này đâu.”

“Lần trước cũng là, đến phiên bọn họ ban kiểm tra các ban tiến giáo ăn mặc thời điểm, cũng lão làm khó dễ chúng ta. Ta còn tưởng rằng là ảo giác đâu.” Bên cạnh đồng học tiếp miệng.

“Tam ban người phiền đã chết.”

“Chính là.”

“Lớp trưởng, người nói bọn họ tam ban làm sao vậy? Không phải vẫn luôn cùng nhị ban tương sát tương ái sao, chẳng lẽ hiện tại tính toán thay đổi khẩu vị chọn chúng ta ban?” Một khác đồng học hỏi ngời ở chính mình vị trí thượng, cũng đang nghe đại gia nói xấu lớp trưởng, “Chúng ta chủ nhiệm lớp chính mình có bạn trai nha.....”

Mặt sau một câu nói được làm mặt quỷ, rất có thâm ý. Nửa năm không đi học Tô Giản cùng chuyển giáo tới Tổng dân không phải thực hiểu, vẫn là vương nghiên nghệ hơi chút phổ cập khoa học một chút mới biết được tam ban cùng nhị ban yêu hận tình thù.

Đại khái chính là nhị ban chủ nhiệm lớp cùng tam ban từng ngăn ngại kết giao quá. Nhưng không lâu liền bởi vì các loại nguyên nhân chia tay, từ lúc ấy bắt đầu nhị ban cùng tam ban học sinh cũng đi theo không thể cùng đối phương chơi. Khiến cho giống giáo Học Sinh Hội tuyệt giao còn phân rõ Sở hà Hán giới đường như.

Việc này trong lén lút bọn học sinh đều biết chút, sau lưng nói hai câu liền xong rồi, cũng không dám bị các lão sư nghe thấy.

Lớp học đồng học mặt sau câu nói kia tuy rằng là vui đùa, lại một chút đều không buồn cười không nói, ngược lại làm người cảm thấy hãn miện có điểm thiếu.

Lập tức bị lớp trưởng nhíu mi phiết liếc mắt một cái, “Đừng nói bừa a, cái gì lung tung rối loạn, người đang diễn phim thần tượng đâu.”

“Này còn không phải là khai nói giỡn sao.....” Người nọ nghe xong, thấy những người khác cũng vẻ mặt không tán đồng nhìn về phía chính mình, ngượng ngùng sờ sờ cái mũi nói thầm.

“Tam ban chính là không thể gặp chúng ta ban so với bọn hãn hảo.” Thút tha thút thít nước nở xong rồi, hiện tại cũng chỉ là cái mũi đôi mắt hồng hồng

Đại đáng yêu, ghen nửa ngày sau nói một lời. Rõ ràng là biết vì cái gì tam ban nhắm vào chính mình ban.

Lời này vừa ra sau, đến là làm các bạn học nổi lên lòng hiếu kỳ, mồm năm miệng mười hỏi rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Đại đáng yêu bấu môi không nói lời nào, lớp trưởng rõ ràng cũng bị lão sư trước tiên chào hỏi qua, làm đừng nói. Cho nên hiện tại bị truy vấn cũng là vẻ mặt “Không thể nói” rồi rậm bộ đáng.

Nhưng thật ra vẫn luôn không nói chuyện Tống dân nghĩ nghĩ sau, hỏi cái vấn đề, “Phòng chừng là kỷ niệm ngày thành lập trường lúc sau bắt đầu tìm phiền toái đi?”

Một câu làm lớp trưởng cùng phó lớp trưởng đại đáng yêu đều kinh hãi triều Tống dân xem ra, tuy cái gì cũng chưa nói trên mặt lại mang theo “Người như thế nào biết?!” Thần sắc.

Tống dân thấy, hiểu rõ gật gật đầu, “Nhìn dáng vẻ kỷ niệm ngày thành lập trường thượng niên cấp vũ hiệu trưởng hẳn là thực vừa lòng, hơn nữa phòng chừng ở công chúng trường hợp không ngừng một lần đối trần lão sư tiến hành rồi khen ngợi.”

Lời vừa ra khỏi miệng, nhìn nhìn lại ban cán bộ nhóm biểu tình, liền minh bạch Tống dân là đoán được điểm tử thượng.

Tức khắc trong phòng học các bạn học nghị luận sôi nổi, còn chưa trải qua quá cái gì “Hắc ám” thiếu nam thiếu nữ nhóm đối loại sự tình này ngược lại càng thêm không thể tiếp thu.

Nguyên bản liền ấn tượng không tốt tam ban chủ nhiệm lớp, hiện tại càng là giống như ác độc vai ác giống nhau tồn tại, lệnh người rất là chán ghét.

“Hào hảo! Chuyện này cũng chính là Tống dân đoán mà thôi. Đại gia đến bên ngoài nhưng đừng nói bậy, miễn cho bị tam ban đã biết, lại tìm chúng ta phiền toái. Chủ nhiệm lớp nói, muốn cuối kỳ, đừng bởi vì này đó ảnh hưởng lớn gia học tập. Chỉ cần chúng ta chính mình làm tốt, cho dù có người tưởng bởi lòng tìm vết nàg cũng chọn không ra không phải?”

Lớp trưởng đứng lên nói hai câu, “Được rồi, việc này liền đến nơi này đi, lập tức đi học, tiểu tổ trưởng chạy nhanh đi phó lớp trưởng chỗ đó lấy tiếng Anh bài thi, phân biệt phát đi xuống.”

Một câu tức khắc làm đại gia lại đau đầu ai u mấy ngày liền, toàn không có vừa rồi thảo luận bát quái khi hưng phấn kính nhi, đây dựa đây cả hồi chính mình chỗ ngồi đồng thời, còn nói thầm “Như thế nào lại có bài thi nhi a.....”

Tô Giản cũng cười vỗ vỗ đại đáng yêu đầu, vẻ mặt quan ái, “Tiểu khả ái đừng thương tâm, lần sau ai khi dễ người chúng ta làm hãn tan học hậu thiên dài thấy?”

Khai câu vui đùa làm đại đáng yêu nghe xong nhin không được cười, hờn dỗi trừng mắt nhìn Tô Giản liếc mắt một cái không nói, còn dùng tiểu quyền quyền đánh hạ Tô Giản cánh tay.

Tô Giản làm ra “Đau quá!” Biểu tình, lão đảo trở lại chính mình chỗ ngồi, xem chuẩn sau mới vô lực ngã ngồi. Phút cuối cùng còn không quên hưởng đại đáng yêu chớp chớp mắt, đậu đến người tiểu cô nương nhin không được liền cười.

Bên cạnh các nam sinh:.....emnnnn—————

Tống dân yên lặng lau một phen mặt, tâm tình phức tạp.

Vừa lúc lúc này đi học linh vang lên, đại gia cũng liền thu tâm tư từng người hồi chỗ ngồi đi.

Tuy rằng lúc sau các bạn học cũng lén thương lượng nói giỡn nói, tìm cơ hội muốn đi trộm rút tam ban chủ nhiệm lớp xe đạp khí khổng tâm nhĩ hết giận, nhưng cũng chỉ là nói nói mà thôi, rốt cuộc ai cũng không nghĩ từng cái xử phạt không phải?

Nhưng sau đó không lâu trường học tổ chức thu du, lại làm sơ nhĩ bốn ban các bạn học, có một hợp lý báo thù cơ hội.

—— “Gì?” Tô Giản ngẩng đầu nhìn về phía đại đáng yêu bọn họ, “Các người nói cái gì tới?”

“Chân nhân CS.” Đại đáng yêu đôi tay chống ở Tô Giản trên bàn, đôi mắt lườm lườm đối nàng nói, “Chúng ta trừu trung hoà tam ban đánh với.”

Vừa dứt lời, trong phòng học nghe thấy những người khác cũng hoan hô lên, rất có một loại “Rốt cuộc có thể đánh một trận” dương mi thổ khí.

Nghị luận sôi nổi riu rít.

Ngô —— tựa hồ..... Là man thú vị?

Trước Phiêu Kị Đại tướng quân xoa xoa cằm cười hì hì.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 42 42

Thu du địa điểm là thành phố C trứ danh xanh hoá, ngày thường cuối tuần kỳ nghỉ đoàn lại không bằng lòng đi quá xa địa phương, như vậy lựa chọn nơi này nhưng thật ra thực tốt hữu nhân nơi.

Lại có thể thân cận một chút thiên nhiên, lại chơi đến vui vẻ, rất là không tồi.

Tuy rằng đã nhập thu, nhưng thời tiết vẫn là thực tốt. Mặt trời lên cao, không trung sạch sẽ trong sáng, bởi vì bên cạnh chính là trứ danh Đạo giáo thánh địa, cho nên trong núi cây rừng xanh um, khe nước tung hoành, có vẻ không khí phá lệ tươi mát.

Mặc dù cái gì đều không làm, liền lái xe đến nơi đây tới đem lều trại hướng rộng mở xanh hoá mà một phóng, người ngồi xếp bằng ở bên trong lười biếng phơi phơi nắng, cũng là thực tốt.

Đồng dạng, nơi này phương tiện hoàn thiện, hoàn toàn, cũng là trường học hàng năm tổ chức chơi xuân, thu du cố định địa điểm chi nhất.

Mặc dù đã từng đã đã tới, nhưng trung võ bọn học sinh cũng như cũ hứng thú bừng bừng. Một đường riu rít nói chuyện phiếm, rất là náo nhiệt.

Chỉ cần là học kỳ 1 gian không đi học, làm cái gì đều là vui vẻ.

Lần này là trung võ sơ trung bộ thu du, bởi vì nhân số nhiều, cho nên tiểu, sơ đều là tách ra.

Cao trung? Đều cao trung còn du cái gì du? Vẫn là chạy nhanh tiếp tục nỗ lực du thượng thi đại học này cần cầu độc mộc đi.

“.....” Trung võ cao trung bảo bảo khóc chút chút.

Tiểu học bộ là thượng thứ sáu tới, lúc ấy tô tiểu mặc đồng học còn chuẩn bị đem hân PSP trang ba lô, cùng nhau cùng tiểu đồng bọn nhi nhóm ngồi ở mặt cỏ thượng, phơi ánh mặt trời chơi game. Đáng tiếc còn không có cất vào đi đã bị Tô Giản cấp kêu lấy ra tới.

Nếu là thu du, đương nhiên là hảo hảo xem ngắm phong cảnh cùng ngoạn nhi một chút mặt khác ngày thường không thể nào ngoạn nhi trò chơi không phải?

Chẳng lẽ là làm người đổi cái địa phương chơi game sao?

Xưa đâu bằng nay. Muốn phóng từ trước Tô Mặc mới sẽ không nghe Tô Giản. Nhưng hiện tại sao.....

Không nghe người là tưởng bị đánh sao? Ân? Ân ân ân???

..... Tạo nghiệt.

..... Trát tâm.

..... Đáng thương vô cùng.

Bất quá đáng thương vô cùng Tô Mặc ở tới rồi địa phương sau, lại chơi đến bay lên, cho nên về điểm này tiểu hài tử oán giận cũng liền tan thành mây khói, trở về thời điểm còn dùng túi giấy trang một khối to rêu xanh trở về, nói là muốn dựa theo ngày thường ngoạn nhi đẩy tháp trò chơi cảnh tượng, tới làm vi mô.

Bất quá tiểu hài tử tâm tính ngoạn nhi hai ngày liền tiếp tục trở về ngoạn nhi trò chơi đi, nhưng thật ra Tô Giản cùng tô gia gia thực cảm thấy hứng

thú ngoạn nhi thượng thủ, còn tìm bùn đất, đá nhi, còn có tể sa gì đó làm cái hai mươi centimet trường khoan sa bàn suy đoán.

Thường thường thảo luận thảo luận “Chiến thuật”, cũng là tương đương thú vị.

Đi công tác trở về tiểu thức thấy, cũng tùy gia tôn hai đi. Dù sao trong nhà địa phương đại không phải?

Ngay cả lần này Tô Giản thu du, tô gia gia còn dặn dò nàng nếu là coi trọng có cái gì thú vị thực vật, liền mang về tới cùng nhau ở sa bàn thượng đủ loại xem, mưu cầu thực vật tự nhiên sinh trưởng tới làm sa bàn phi quy luật cùng nhân vi biến hóa. Có đôi khi Tô Giản cũng sẽ lôi kéo Tô Mặc cùng nhau ngoạn nhi, chiến tranh loại trò chơi nam hài tử tựa hồ trời sinh liền cảm thấy hứng thú.

Cư nhiên cũng đánh bậy đánh bạ gián tiếp rèn luyện Tô Mặc chiến lược tư duy, trở nên chơi game lợi hại hơn đâu $\sim O(n\_n)O$

Nhìn dáng vẻ trong khoảng thời gian ngắn, trong nhà “Sa bàn” đã thành công trở thành tô gia gia cùng Tô Mặc món đồ chơi mới.

Mà bên kia, trường học xe buýt đã tới mục đích địa.

Buổi sáng 9 giờ rưỡi không đến 10 giờ dương quang vừa lúc, tươi đẹp thả không độc ác, chờ tập hợp xong các ban kiểm kê nhân số sau, liền từ các ban chủ nhiệm lớp mang theo, ban cán bộ, cực các tổ học tập tiểu tổ tổ trưởng vì phụ, từng người phụ trách các tổ an toàn cùng nhân viên đầy đủ hết.

Bất quá rốt cuộc không phải học sinh tiểu học, cho nên cũng không như vậy nhiều chuyện.

Giữa trưa là nướng BBQ đại gia động thủ nướng BBQ, lấy học tập tiểu tổ vì đơn vị một tổ một cái nướng BBQ giá, nướng đồ vật một bộ phận lấy ban phí thống nhất mua, bình quân phân phối. Nếu là không đủ dư lại liền chính mình đi nướng BBQ cửa hàng đi mua.

Hơn nữa các bạn học đều có từ chính mình gia mang thức ăn chín tới, hơn nữa đồ ăn vặt a lung tung rối loạn, cũng đói không.

Hi hi ha ha từ này tổ bên trong kẹp khối nướng tiêu cánh gà, từ kia tổ nếm một ngụm mỡ đồng học mang đến ngọt da vịt, lại lén đến bên kia đi nếm một ngụm.

Tóm lại hi hi ha ha, cũng rất vui vẻ.

Nướng đến một nửa thời điểm chủ nhiệm lớp thấy có cái lão bà bà ở một bên mua rửa sạch sẽ khoai lang đỏ. Cái đầu đều không lớn, cũng liền tiểu hài nhi nắm tay như vậy một cái, lại vẫy tay kêu phụ trách ban phí đại đáng yêu, ẩn trong ban nhân số cấp một người mua một cái.

Tô Giản ngậm xiên tre đi qua đi, cùng người lão bà bà hi hi ha ha miệng lưỡi trơn tru một phen, cư nhiên còn thêm vào được một đại phủng lão nhân gia ở trên núi nhặt dã hạt dẻ. Cười hì hì trực tiếp phủng về chính mình kia tổ đi.

Cách vách tam ban chủ nhiệm lớp thấy, cũng dùng ban phí mua khoai lang đỏ, phút cuối cùng cũng muốn tìm người lão bà bà muốn đem hạt dẻ đi, lại chỉ phải cái nhỏ gầy nhỏ yếu khoai lang đỏ căn nhi, tức giận đến tam ban chủ nhiệm lớp mặt lập tức khó coi.

Bất quá lão nhân gia nhưng thật ra giống như già cả mắt mờ không phát hiện, như cũ cười tủm tỉm. Tô Giản này ban thấy, đều lẫn nhau hiểu rõ lẫn nhau xem một cái trao đổi cái buồn cười ánh mắt.

Đến nỗi Tô Giản sao, chính chỉ huy Phó Nguyên bốn con cấp hạt dẻ dựa gần mở miệng, nàng tắc đi tìm bên cạnh thuê nướng BBQ thiết bị lão bản mượn thanh đao, đem khoai lang đỏ từng cái chia làm hai cánh, lúc này mới lay ném nướng BBQ giá thương.

“Tiểu giản, như vậy phân một chút làm gì a.” Đại đáng yêu ở một bên cấp nướng BBQ xoát du, tò mò hỏi. “Trực tiếp ném hỏa không phải được rồi sao?”

“Như vậy không dễ dàng thực.” Tô Giản một mặt trông coi giống nhau kiểm tra Phó Nguyên bốn con “Công tác”, một mặt giải thích, “Như vậy một lát liền có thể ăn.”

Đại đáng yêu gật gật đầu.

Dã hạt dẻ so tầm thường mua hạt dẻ cái đầu tiểu chút, hơn nữa xác còn lão ngạnh, một chút không hảo lột. Phó Nguyên cái này từ nhỏ quý giá phú dưỡng tiểu thiếu gia lột đến lông mày đều nhăn cùng nhau, bị hạt dẻ xác chọc đến móng tay phùng thit non, kinh đau một chút sau bực mình ngẩng đầu trừng mắt Tô Giản, chỉ vào bên cạnh bị nàng an bài ở một bên ngồi, trên bàn còn đồ ly nước ấm Tổng dận, vẻ mặt lên án.

“..... Vì cái gì Tổng dận có thể ngồi chỗ nào chờ ăn?”

Tô Giản nghe xong. Chớp chớp mắt nhìn đầy mặt tràn ngập “Ta cũng muốn ngồi chờ ăn! ㄟ(͜ ^ ͜)ㄏ” Phó Nguyên sau, vẻ mặt mạc danh lại đương nhiên gãi đầu, “Tổng dận thân thể không hảo chuyện này không phải người nói?”

“.....” Phó Nguyên trừng mắt. Yên lặng.

..... Là hăn nói.

“Người bỏ được làm cái thân thể không người tốt làm vất vả như vậy sự?”

..... Vất vả???!!!

Nơi nào vất vả! (ノ`□')ノ ㄣ┐┐┐┐

“Người không cảm thấy.....” Tô Giản quay đầu nhìn xem bên cạnh đã sớm nghe thấy nàng cùng Phó Nguyên đối thoại, giờ phút này đã buông trong tay thư thả nhiên ý cười nhìn qua Tống dân liếc mắt một cái sau, gãi đầu sau, lại lần nữa nhìn về phía Phó Nguyên, dùng tràn ngập chân thành, cùng “Giảng đạo lý” mặt nhìn về phía hắn, “Liên tính chỉ ngồi ở chỗ đó liền cảm thấy thực hảo sao?”

Không chỉ là đại đáng yêu, ngay cả chung quanh mặt khác tổ nữ sinh nghe xong, nhìn xem trên mặt mang theo nhàn nhạt ý cười Tống dân sau, không hẹn mà cùng quay đầu nhìn về phía Phó Nguyên, nghiêm túc gật gật đầu.

“.....” Từ khi nào, cũng từng là ban soái, giáo thảo cấp bậc phó thiếu gia..... Yên lặng.

..... Cảm giác gửi mấy vừa rồi bị thương móng tay xác càng đau _(3 > <)_

Tống dân trên mặt lễ phép tính chất ý cười đang nghe Tô Giản nói sau, dần dần biến mất, thậm chí dài khẩu khí sau chuẩn bị đứng dậy, “Ta còn là.....”

“Đừng đừng đừng.”

Mới vừa động, đã bị Tô Giản cấp ấn trở về, vừa nhắc mắt liền thấy đối phương chân thành tròn tròn mắt.

“Người tiếp tục phụ trách ngồi nơi này là đến nơi, nga, có thời gian chú ý một chút ta nghiêng phía sau nướng BBQ phô, thấy trong tiệm lão bản nướng thỉnh lễ phép cười một cái.”

“.....”

“Có ý tứ gì a?” Ngồi xồm một bên liền cái tòa đều không có phó tiểu thiếu gia nhện không được hỏi, bên cạnh tiền lỗi ấn đều ấn không được.

“Người cho rằng vì cái gì chúng ta ban xương sườn, vì cái gì mỗi căn nhi so mặt khác ban muốn nhiều một khối đâu?” Không đợi Tô Giản mở miệng, đại đáng yêu liền ghét bỏ trợn trắng mắt nhi giành trước nói.

Nơi nào còn có nửa điểm đã từng đối tiểu bá vương tôn trọng cùng kính sợ?

..... Từ tân học kỳ khai giảng tới nay, uy tín đã không còn sót lại chút gì.

Phó Nguyên bốn con mặt danh cảm thấy hui quạnh thê lương.....

Đại đáng yêu nói làm nam sinh cảm thấy không hiểu ra sao, nhưng thật ra các nữ sinh liên tục gật đầu. Không có biện pháp, bát quái, tiểu đạo tin tức chờ, luôn là ở nữ sinh bên trong truyền đến càng mau. Nam sinh sao..... Phóng chừng các nữ hài tử đã thảo luận đến thứ năm bộ tục tập, bọn họ vừa mới biết ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Đại đáng yêu dừng một chút, đặc ý nâng tiểu cằm, vẽ mặt tranh công bộ dáng, “Tiểu giản mới vừa cùng ta nói mang theo Tổng dân qua đi, chuyên môn đi tìm nữ chủ tiệm mua đồ vật, thật sự liền phải lợi ích thực tế rất nhiều đâu ~”

“.....” Bá bá bá, năm người miệng.

Tô Giản đỉnh Tổng dân lạnh lùng tầm mắt, nhẹ tròng đại đáng yêu. Sau đó cười nhạo quay đầu lại, lấy lòng sờ sờ đặt lên bàn nước ấm, “Hắc hắc, thủy lạnh, thần cho bệ hạ một lần nữa đảo một ly, một lần nữa đảo một ly.”

Nói xong, bưng còn mạo hiểm nhiệt khí nước ấm chạy nhanh lưu.

Đến nỗi “Thần”, “Bệ hạ” như vậy xưng hô, ở người ngoài nghe tới cũng tựa như tên hiệu giống nhau tồn tại.

“.....” Đến, không có thể so tính. Vẫn là thành thật lột chính mình đã hạt dẻ đi.

Phó tiểu thiếu gia ủy khuất ba ba tiếp tục mòng hạt dẻ, cùng những người khác giống nhau cam chịu Tống dân “Xinh đẹp như hoa”.

Thiếu Đế không nghĩ nói chuyện. Cũng muốn đánh người.

Một lần nữa đối chén nước trở về, liền thiếu chút nữa đầu cúi người ở Tống dân mắt lạnh trung xuống sân khấu Tô Giản, xoay người liền ngồi xổm Phó Nguyên trước mặt đi. Nhìn vài giây bọn họ lột hạt dẻ phương thức sau thờ dài, nhin không được liền trưởng bối phong xoa xoa phó tiểu thiếu gia phát, “Ai, tiểu băng hữu, vẫn là ta đến đây đi.”

Nói liền vãn tay áo, hoàn toàn không lưu ý đến bị xoa nhẹ đem đầu tóc Phó Nguyên tức khắc trợn to mắt, liền chuẩn bị khơi mào tới.

Tiểu băng hữu?! Người nói ai tiểu đầu?! Người cái tiểu lùn tạp!!

May mắn còn không có nhảy lên đã bị tiền lỗi cấp ấn trở về.

—— tính tính. Người đánh thắng được sao?

“.....” Phó Nguyên tức giận. Cùng mặt khác ba con tiếp tục cùng nhau ngồi xổm tại chỗ, xem Tô Giản tính toán như thế nào lộng. Ngay cả Tống dân cũng buông thư đi tới, cùng đại đáng yêu cùng nhau yên lặng vây xem.

Chỉ thấy Tô Giản tùy tay cầm phóng bên cạnh làm lâm thời bệ bếp hai khối gạch, đem hạt dẻ phủng một phen phóng mặt trên sau, dùng một khác khối trực tiếp hướng lên trên mặt áp.

Bùm bùm sau lấy ra, đem ép phá phóng một bên, không ép phá hợp lại một hợp lại tiếp tục ép. Không được liền tạp hai hạ.

Đơn giản thô bạo đến lệnh vây xem tiểu băng hữu nhóm cảm thấy yên lặng vô ngữ.

“Như vậy liền được rồi.” Bảy hạ năm trừ nhị toàn bộ chuẩn bị cho tốt, Tô Giản ngẩng đầu cười.

Rõ ràng tiểu viên mặt rất đáng yêu, trên tay động tác lại lưu loát đến làm người nhìn không được tưởng súc co rút lại cổ.

—— đặc biệt là thuần thực vung lên gạch hướng hạt dẻ ném tới bộ dáng.

“..... Hừ. Đều lộng lạn, một chút mỹ học không có.” Phó Nguyên hừ hừ.

“Ăn ngon là đến nơi, muốn cái gì mỹ học.” Tô Giản không sao cả nhún nhún vai, dừng một chút sau cười hì hì, “Tin tưởng ta, chờ hạ người tưởng mỹ đều mỹ không đứng dậy.”

Phó Nguyên không tin tà lại hừ.

Nhưng thật ra Tống dân ở bên cạnh cười cười.

Chờ khoai lang đỏ nướng hảo, nhân thủ một cái năng đến ở trên tay qua lại đổi không nói, còn một bên hơi thở một bên gặm thời điểm, bên miệng nhi thượng một vòng nhi cháy đen Phó Nguyên mới hiểu được Tô Giản lời này là có ý tứ gì.

Nhìn xem trước lột da mới đưa đến Tống dân trên tay, phút cuối cùng lại dặn dò Tống dân một câu “Tiểu tâm năng” Tô Giản.

Phó tiểu thiếu gia nhìn không được lại khẽ hừ một tiếng.

..... Tức giận.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 43 43

Một nửa kia khoai lang đỏ Tổng dân tính toán chính mình lột, mới bắt được trên tay lột đến một nửa, tay vừa trượt khoai lang đỏ liền ục ục trên mặt đất lăn vài cái vòng.

“.....” Thiếu Đế có chút há hốc mồm.

Nhưng thật ra Tô Giản xoay người thấy, nhanh chóng ngồi xổm xuống đi nhặt lên tới, vỗ vỗ khoai lang đỏ, một lần nữa đưa cho Thiếu Đế, “Không vượt qua ba giây, có thể ăn.”

“?” Tổng dân nói lời cảm tạ tiếp nhận, cúi đầu nhìn xem trên tay khoai lang đỏ sau hơi mang tò mò hỏi, “..... Cái gì ba giây?”

“Chính là đồ vật rơi trên mặt đất ba giây đồng hồ nội nhặt lên tới, nó chính là sạch sẽ.” Đại đáng yêu chen vào nói, rung đùi đắc ý, “Tục xưng ba giây định luật.”

“Lại nói vậy, chỗ nào có loại này định luật a.” Phó Nguyên nghe xong phun tào.

“Nguyên bản chính là nói vậy a.” Tô Giản đương nhiên gật gật đầu, bên cạnh đại đáng yêu cũng phụ họa tỏ vẻ tán đồng, vẻ mặt đúng lý hợp tình.

Phó Nguyên tiểu thiếu gia vẻ mặt ngốc.

“Bất quá là luyện tiếc lấy cố sao.” Tô Giản cười hì hì.

Luyện tiếc.....

Tống dân nghe xong, cúi đầu nhìn trên tay khoai lang đỏ, không cảm suy nghĩ Tô Giản ba năm quân lữ kiếp sống, này trung gian có bao nhiêu chua xót là không vì người ngoài biết. Phỏng chừng mặc dù hăn tưởng phá chính mình sở nhận tri cực hạn, đối nàng tới nói cũng bất quá là chín trâu mất sợi lông đi?

Mới vừa ngẩng đầu tưởng nói “Không quan hệ, có thể ăn” thời điểm, Tô Giản đem Tống dân trên tay khoai lang đỏ một lần nữa lấy qua đi, ở đã lột bỏ da bộ phận cơ sở thượng, lại lột một tầng, thối thối nhìn không thấy hôi, một lần nữa đưa cho Tống dân. Con người vừa nhắc, nhìn hăn cười, “Nột, hiện tại sạch sẽ, ăn đi.”

Tống dân chậm rãi tiếp nhận, hơi hơi mỉm cười, “Ta không ghét bỏ dơ.” Dừng một chút, cúi đầu cắn một ngụm sau lại nhìn về phía Tô Giản, cười chậm rãi nhắm nuốt.

Tô Giản nghe xong, lộ ra lão phụ thân giống nhau từ ái vui mừng cười.

Phó Nguyên ở bên cạnh nhìn hai người, nửa ngày sau lại khẽ hừ một tiếng, âm thầm nói thầm.

Kỳ dị hai người.

Nói thật Tô Giản sẽ không nấu ăn, nhưng nướng BBQ lại làm được tương đương ăn ngon.

Đương nhiên này cũng ít nhiều với ba năm quân lữ kiếp sống, rèn luyện nàng dã ngoại sinh tồn năng lực đồng thời, cũng làm nàng có mặt khác một môn tay nghề: Nướng BBQ.

Đừng nói. Nếu là hiện tại cấp Tô Giản đơn giản công cụ, đem nàng đơn độc một người ném dã ngoại. Nàng cũng có thể sống được hảo hảo.

Bởi vì Tô Giản đem khoai lang đỏ ném vào đi thời điểm trước tiên chia làm hai nửa, cho nên mặt khác tổ còn ở mắt trông mong chờ ăn thời điểm, bọn họ tổ đã thúc đẩy.

Thừa dịp thời gian này, Tô Giản một mặt làm đại đáng yêu giúp nàng lột khoai lang đỏ, một mặt một tay thao tác bắt đầu nướng BBQ, đầu vào đây hai không chậm trễ. Không trong chốc lát, chờ Phó Nguyên bọn họ mới vừa đem khoai lang đỏ gặm xong uống miếng nước công phu, Tô Giản đã đem thịt loại cấp nướng hảo, làm đại đáng yêu lấy qua đi phân cho đại gia.

Khô vàng giòn hương cánh tiêm, tư tư mạo du xương sườn, người xem ngón trở đại động.

Càng làm cho cách vách mặt khác tổ các loại hâm mộ, xông xáo liền vây lại đây làm hỗ trợ.

“Tô Giản, cũng giúp chúng ta nướng một chút đi. Người xem chúng ta đều nướng thành than cốc đều còn không có hảo.”

“Còn có chúng ta còn có chúng ta.”

“Giản ca! Đại lão! Hôm nay có thể ăn được hay không đến một phần nhi nướng chín đồ ăn liền xem người nha nha nha!”

Tô Giản cười, không chỉ là nàng cảm thấy thực buồn cười, ngay cả cùng tổ những người khác cũng giống nhau.

Đương nhiên ở cảm thấy Coca đồng thời, nào đó đặc ý cũng đột nhiên sinh ra.

Hừ ~ tiểu giản là chúng ta một tổ đất ~ hâm mộ đi? Ghen ghét đi? Ha ha ha ha ha ha ha ha.....

Kia đặc ý dào dạt bộ dáng làm mặt khác tổ muốn đánh người.

“Như vậy a. Các người cho ta tổ trưởng nói, ta mặc kệ.” Tô Giản cười lộ ra một ngụm tiểu bạch nha.

Bên người đám người vừa nghe, xôn xao đi tìm đại đáng yêu.

“Phó lớp trưởng! Ta bảo đảm về sau tiếng Anh tác nghiệp nhất định là nhanh nhất thu đầy đủ hết!”

“Đại đáng yêu đồng học, người như vậy đáng yêu nhất định sẽ không cự tuyệt chúng ta rồi?”

“Phó lớp trưởng! Học kỳ sau lớp trưởng tranh cử ta nhất định đầu người một phiếu!”

Lời này vừa ra làm mọi người bao gồm đại đáng yêu đều sửng sốt một chút, theo bản năng liền triều lớp trưởng phương hướng nhìn lại.

..... Ân? Không ai?

Lại nhìn về phía đám nói những lời này đồng học..... Không phải lớp trưởng bản thân còn có ai?!

..... Vì cà lăm, đại gia cũng là liều mạng nha.....

Tô Giản ở bên cạnh nghe, cũng không quay đầu lại nhìn chăm chăm nướng BBQ giá thượng đồ ăn, cười hì hì. Một chút không lưu ý đến Tổng dân ngẩng đầu nhìn nhìn nàng bóng dáng, lại nhìn xem trước mặt que nướng mới xuất hiện thân đi hương nàng, đem đã không như vậy năng khẩu cánh tiem hương miệng nàng biên một đề, mỉm cười.

“Nhạ. Ăn đi.”

Tô Giản nhìn đột nhiên xuất hiện ở chính mình trước mặt cánh tiem sửng sốt, lại nghiêng đầu hương Tổng dân hì hì cười sau, mới “A ô” một ngụm đem cánh tiem ngậm trong miệng. Hàm hàm hồ hồ nói “Cảm ơn”.

Tổng dân nghe xong, đáy mắt nhiễm ý cười tiếp tục đứng ở bên người nàng chậm rãi đầu ư.

Hai người phía sau, là rú rít vì khẩu nướng BBQ liền kém viết giấy cam đoan đồng học.

Náo nhiệt cười đùa đến liền mặt khác ban, bao gồm lão sư kia một quán đều đi theo ghé mắt lại đây, tự nhiên cũng thấy Tổng dân cầm nướng BBQ thêm chậm rãi ư thực Tô Giản một màn.

Tô Giản ban chủ nhiệm lớp còn chưa nói cái gì, nhưng thật ra tam ban đã âm dương quái khí dẫn đầu đã mở miệng, “A u..... Ta nói trần lão sư, người cần phải hảo hảo chú ý một chút nào đó vấn đề a.”

Ý có điều chỉ, quanh co lòng vòng ngữ điệu cùng biểu tình, ngay cả nguyên bản đã quyết định chú ý không để ý tới nàng nhị ban chủ nhiệm lớp đều nhin không được ngẩng đầu nhìn thoáng qua, cùng nhất ban trao đổi cái trong lòng biết rõ ràng ánh mắt sau, lại trộm mắt trợn trắng.

Bị kêu trần lão sư Tô Giản ban ban chủ nhiệm nghe xong, trên mặt nguyên bản nhìn chính mình học sinh cười đùa lộ ra mỉm cười, liền ẩn trở về, nhin không được liền nhíu mi, “Có ý tứ gì.”

“Nga, cũng không có gì ý tứ.” Tam ban chủ nhiệm lớp cao ngạo rũ mắt xoay chuyển trên tay nướng màn thầu phiến sau, lại lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía đầu ư cùng bị đầu ư hai người, “Chính là đi..... Cảm thấy có chút thiếu nam thiếu nữ nhóm tình cảm vấn đề, kỳ thật cũng là chúng ta thân là chủ nhiệm lớp hẳn là đa lưu tâm cùng chú ý. Người nói đúng không? Trần lão sư?”

Trần chủ nhiệm lớp thật là nửa điểm không muốn cùng người này nói chuyện, lạnh mặt lấy thượng chính mình kia phần ăn liền đứng dậy đứng lên, mới vừa đi một bước lại như là nghĩ đến cái gì dường như quay đầu lại, cười như không cười nhìn tam ban chủ nhiệm lớp, “Tam ban chủ nhiệm

lớp, ta nhớ rõ người là tiếng Trung hệ tốt nghiệp? Kia nghi lân trộm rìu thành ngữ ngài nhất định là biết ý tứ?”

Không đợi đối phương có phản ứng, xoay người liền triệu Tô Giản bọn họ phương hướng đi đến.

Lười đến ở chỗ này bức bối, thuận tiện còn có thể kêu Tô Giản cũng cấp chính mình nướng nướng.

“Ta ăn được, đi quây bán quà vật tiêu tiêu thực.” Thấy trần chủ nhiệm lớp đi rồi, nhị ban chủ nhiệm lớp cũng ăn xong chính mình kia phân sau sát sát miệng đứng lên, tùy ý hướng nhất ban chủ nhiệm lớp gật gật đầu sau hướng quây bán quà vật phương hướng đi đến.

..... Tính toán lại cấp chính mình mua thùng mì gói “Tiêu tiêu thực”.

Từ đầu tới đuôi không thấy tam ban chủ nhiệm lớp liếc mắt một cái, tức giận đến đối phương hận không thể cho hắc bóng dáng trừng ra cái lỗ thủng, phút cuối cùng quay đầu lại nhìn về phía nhất ban chủ nhiệm lớp tố khổ, “Thái lão sư người nhìn xem, ta này còn không phải là hảo tâm để cái tình sao? Này tính sao lại thế này.”

Còn ủy khuất thượng.

Nhất ban chủ nhiệm lớp cười mỉa, có lệ gật gật đầu, sau đó triệu tam ban chủ nhiệm lớp phía sau nhìn thoáng qua, đều phát triển tay ý bảo một chút sau, một mặt đứng dậy một mặt hướng tam ban chủ nhiệm lớp xin lỗi, “Xin lỗi a, ta lớp học học sinh tìm ta, ta qua đi nhìn xem, tam ban chủ nhiệm lớp, ngài từ từ ăn.”

Nói xong, triệu “Vây tay” học sinh đi đến.

Lưu lại tam ban chủ nhiệm lớp một người ngồi chỗ đó, nàng nhìn xem quây bán quà vật phương hướng, lại nhìn xem trần chủ nhiệm lớp cười đứng ở

Tô Giản cùng Tống dân bên người, ba người không biết đang nói chút cái gì, thần thái nhẹ nhàng tràn ngập ý cười. Sau lưng học sinh cũng náo nhiệt thật sự. Một bộ vui vẻ sung sướng cảnh tượng.

“Hừ!” Tam ban chủ nhiệm lớp hừ một tiếng, một tay đem trên tay màn thầu phiến ném vào nướng BBQ giá, tức khắc hảo hảo đồ ăn liền biến dơ đốt troi, không thể lại ăn.

Giúp những người khác nướng không thành vấn đề, nhưng đến trước cổ hảo tự gia tiểu đồng bọn mới được. Cho nên Tô Giản là đầu uy xong đại đáng yêu bọn họ sau, mới bắt đầu giúp mặt khác tiểu tổ.

Bất quá năng nhiều nhất hỗ trợ thịt nướng cùng cánh tiem, thức ăn chay linh tinh như củ chính mình động thủ, sau lại thật sự nhìn không được bọn họ đem mới mẻ xanh biếc rau dưa nướng thành than cốc, đành phải chỉ huy đại gia đi mua giấy thiếc giấy, đem xoát hảo liệu rau dưa hướng nướng BBQ giá thượng một phóng, trừ bỏ làm cho bọn họ chính mình nhớ rõ thường thường chú ý phiên mặt ngoại, còn lại liền tùy ý phát huy.

Không nghĩ tới như vậy nướng ra tới thức ăn chay ngoài ý muốn ăn ngon, làm cho cá biệt đồng học đều tưởng lộng mấy cái bàn tay đại cá chép, như vậy nướng ăn.

Ăn xong nướng BBQ, lại hi hi ha ha cùng nhau chia sẻ đồ ăn vặt cùng nhà mình mang ăn chín, không sai biệt lắm cũng có bảy phần no rồi. Nếu là còn cảm thấy đói cá biệt hài tử, liền trực tiếp đi quầy bán quà vặt mua một thùng mì gói, rồi tinh rồi mù ăn một lần cũng liền no rồi.

Chờ nướng BBQ xong rồi đem công cụ linh tinh còn cấp nướng BBQ cửa hàng, tính tiền rồi đi sau, đại gia nhất ban cấp vì đơn vị đi mặt cỏ thượng nghỉ ngơi một chút. Cái gì đều không làm tâm sự thiên, phơi phơi nắng cũng thực thoải mái.

Bất quá tiền lỗi bọn họ rốt cuộc biết làm việc, nghỉ ngơi không trong chốc lát sau liền lôi kéo mọi người chơi trò chơi.

Cái gì sờ hạt, điều hâu quắp lấy gà con, thậm chí còn có buông tay lựa nhí.

Tuy rằng không ít người cùng Phó Nguyên giống nhau ở trò chơi lúc ban đầu phun tào “Hảo ấu trĩ a”, nhưng chờ ngoạn nhí khai sau cư nhiên cảm thấy khá tốt ngoạn nhí.

Ít nhất tất cả mọi người đều cười đến thực vui vẻ, thực sáng lạn.

Mà lúc ấy gian tới rồi buổi chiều hai điểm thời điểm, trung vũ trung học đại gia liền cùng nhau xuất phát đi chân nhân CS căn cứ.

Chân nhân CS lại xưng là dã | chiến trò chơi, sinh tồn trò chơi. Xanh hoá nơi này là ngày thường bên trong hưu nhàn giải trí phương tiện đã phi thường hoàn thiện địa phương, cho nên chân nhân CS nơi sân cũng vì an toàn chờ tình huống suy xét, ở chung quanh đều an đến có thiết vông, lấy làm CS khu vực cùng mặt khác khu vực phân chia.

Nhưng không thể không nói, mặc dù là bên cạnh dùng thiết vông vòng quanh trò chơi phạm vi vây quanh một vòng nhí, cũng là tương đương lao lực.

Bởi vì xanh hoá CS căn cứ, là toàn bộ thành phố C, bao gồm chung quanh mấy cái thành thị phạm vi diện tích lớn nhất căn cứ.

Cho nên rất nhiều quân sự mê, CS người đam mê nhóm tưởng ngoạn nhí cái tận hứng, đều sẽ lựa chọn đến nơi đây tới. Địa phương đại, bên trong hoàn cảnh bắt chước cũng thực chu toàn, an toàn chờ thi thố cũng làm rất khá, xem như bên ngoài hoạt động người yêu thích đầu tuyển giải trí hạng mục chi nhất.

Ở biết lần này tới là học sinh sau, CS căn cứ nhân viên công tác càng là đánh lên hoàn toàn tinh thần, lập lại cường điệu ở căn cứ nội không cho phép cởi trang bị. Sợ hãi có người bởi vì ngoài ý muốn bị thương.

Bất quá súng ống phương diện đảo không cần lo lắng, bởi vì nơi này dùng không phải màu đạn thương (súng), mà là súng laser. Hệ số an toàn so màu đạn đoạt muốn càng cao.

Súng laser ở đánh trúng đối phương sau, trên người ngực sẽ có chấn động, nhưng mỗi người đều có ba viên viên đạn cơ hội. Nói cách khác, nếu cùng cá nhân bị đánh một thương (súng) cùng hai thương (súng), đều là bị thương trạng thái, chỉ có tam thương (súng) mới có thể bị KO rớt, đồng thời đánh xong sở hữu mệnh giá trị phía sau khôi thương còn sẽ toát ra màu đỏ cùng màu lam yên tử vẻ đã bị mất mạng.

Mà nổ súng người có thể thông qua phát xạ khí thương màn hình xem xét chính mình đội chiến tích, chiến tổn hại. Rất là thú vị.

Tiếp với đại bộ phận người cũng chưa ngoạn nhi quá, cho nên ở đối hảo trang bị, đơn giản luyện tập xong ngắm bìa cùng nổ súng sau, căn cứ nhân viên công tác liền đề cử một loại tương đối đơn giản cũng thực phổ biến chơi pháp cho đại gia.

Đơn giản tới nói, tướng thắng hoàn thành dưới hai điểm trong đó một chút là đến nơi.

Một, toàn diệt đối địch trận doanh.

Nhị, chính là nhử đối phương “Tướng soái”

Này cùng cờ tướng có chút tương tự, tướng soái chết tắc toàn bộ thua.

Cho nên đã xác định là đối địch trận doanh tam ban, bốn ban còn phải tuyển ra chính mình trận doanh tướng soái tới. Tam ban Tô Giản là không

biết, bất quá chính mình ban ở yêu cầu đề cử “Tướng soái” thời điểm, nàng không hề nghĩ ngợi liền yên lặng chỉ vào bên người Tống dân.

“Vì cái gì là Tống dân?” Phó tiểu thiếu gia gần nhất tân dưỡng thành cái thói quen: Từ các góc độ nghi ngờ cùng phản bác Tô Giản. Không hề nghĩ ngợi liền buột miệng thốt ra, bên người tiền lỗi che đều che không được.

“Ngô..... Bởi vì ở sở hữu nam sinh bên trong, ta nhất không nghĩ thấy hẳn bị đánh a.” Tô Giản đương nhiên trả lời.

Lớp học nữ sinh phụ họa yên lặng gật đầu.

“.....” Các nam sinh.

“Kia đồng ý Tống dân làm ‘ tướng soái ’ nhắc tay!” Tô Giản nhìn xem chung quanh cùng lớp, bá nhắc tay hô to.

Giây tiếp theo chính là các nữ hài tử theo sát cười hì hì nhắc tay, đến nỗi không cử nam sinh?

Nga ha hả a..... Người toán học còn cần ta tới phụ đạo sao? Ngữ văn viết văn muốn ta cho người linh cảm sao? Tiếng Anh hóa học lịch sử bao gồm lão sư tới sẽ không đánh thức đại buồn ngủ người nga ~~

..... Nhưng bang.

Các nam sinh làm ra một bộ tương đương nhưng bang biểu tình, cười hì hì nhắc tay.

Đứng ở một bên chủ nhiệm lớp: “.....”

Cùng với liền không có bị hỏi qua ý kiến trực tiếp bị cam chịu Tống dân: “.....”

“Hảo! Liền như vậy vui sướng quyết định.” Tô Giản cười tủm tỉm, rung đùi đắc ý cảm khái, “Chúng ta thật là một cái dân chủ công chính lớp đầu ~”

..... Thần mẹ nó dân chủ công chính!

Chúng nam sinh: (ノ`□')ノ ㄣ—┐

Nữ sinh?

Nữ sinh cười hì hì ㄣ (ノ▽ノ) ㄣ

Mặt khác một, hai, ba ban ở một bên yên lặng.

Tổng cảm thấy..... Học kỳ này sau, bốn ban phong cách càng thêm tươi mát thoát tục.....

CS căn cứ chiếm địa diện tích đại, cho nên không cần lo lắng chính mình ngoan nhi thời điểm cùng những người khác đụng phải, ngẫu nhiên gặp gỡ cũng không quan hệ, bởi vì súng laser trước tiên giả thiết, mặc dù không cẩn thận đánh trúng phi quân địch hoặc quân đội bạn mặt khác người xa lạ, cũng sẽ không tạo thành “Ngộ sát”.

Đương nhiên, trò chơi thời gian giả thiết chính là một giờ, nếu là một giờ tới rồi còn không có kết thúc coi như thế hoà. Nguyên bản trò chơi quan trọng là vui vẻ, tiếp theo mới là thắng thua sao.

Từng người vào chỗ trận doanh, thời gian ngay từ đầu tiểu đồng bọn nhi nhóm cũng đã “Ngao ô ngao ô” giống như sói con giống nhau xông ra ngoài, một bên chạy còn một bên kêu gào “Lần này nhất định phải làm tam ban đẹp, huynh đệ tử muội nhóm hướng a ~~~”

Chặc chặc chặc, nhiệt huyết đến lệnh dựa ở trận doanh cạnh cửa Tô Giản cảm thấy thú vị. Tăm tắc vài tiếng sau mới cười tủm tỉm xoay người quay

đầu lại, triều Tống dân đi đến.

“Bệ hạ, người muốn ngoạn nhi ta đi theo người a.” Tô Giản ngồi ở Tống dân bên cạnh một khác trương ghế trên, cười hì hì đối hản nói.

Tống dân nghe xong, con người từ di động thượng dờ đi, cười như không cười nhìn Tô Giản liếc mắt một cái, “..... Người này không phải cho ta an bài một cái ‘ tướng soái ’ công tác sao.” Dừng một chút, “Chẳng lẽ không nên ở chỗ này hảo hảo trấn thủ đại bản doanh?”

Tô Giản nghe xong. Sờ sờ cái mũi cười mĩa, “Ngài muốn đi ra ngoài ngoạn nhi cũng là có thể nha, có ta ở đây bao người sẽ không bị người thương.”

Vỗ bộ ngực bảo đảm.

Tống dân lại là cười, không nói tiếp nhưng đưa điện thoại di động đặt ở một bên, một bộ tính toán cùng Tô Giản hảo hảo tâm sự thiên tư thế.

Chỉ là mở miệng trước còn do dự một chút, mới nhẹ giọng, “..... Năm đó, người bị rất nhiều khổ.” Dừng một chút, ở Tô Giản nghi hoặc trong ánh mắt bổ sung, “Chinh chiến thời điểm.”

“..... Ta khi đó vẫn là Thái Tử, nhưng cũng nghe thái sư đề qua rất nhiều lần lương thảo báo nguy, theo không kịp sự.” Tống dân dừng một chút, nhìn về phía Tô Giản, “Các người không lương thời điểm.....”

Tô Giản nghe xong, “Hải!” Một tiếng, “Là đoạn quá, bất quá ngài cũng đừng đem chúng ta nghĩ đến quá yếu, khi đó lương thảo theo không kịp thời điểm, liền trực tiếp ngay tại chỗ lấy tài liệu. Trên núi rau dại dã quả, xà, chuột, còn có mặt khác chim bay cá nhảy, tổng có thể tìm được ăn.”

“Nói nữa.” Dừng một chút sau Tô Giản gãi đầu phát, cười đến đáng yêu lại mang theo đã khắc đến trong xương cốt một chút bỉ khí, trong mắt tràn đầy

giáo hoạt, “Chúng ta còn có thể hành nghề quốc chỗ đó, thường thường ‘mượn’ chút lương thảo không phải.”

Tống dân nghe xong, nhin không được cười. Đột nhiên liền nhớ tới năm đó Tô Giản cùng chính mình nói qua vài lần đánh lén nghiệp quốc sự. Sau lại nghiệp quốc hàng, triều bá tiến cống khi, xem trước mặt vị này Trần Quốc Công ánh mắt tổng mang theo một ít đáng thương vô cùng cùng ủy khuất.

“Khi đó.” Tống dân có chút phì cười không thôi, “Ta lão cảm thấy nghiệp quốc xem ta ánh mắt mang theo một cổ tử ‘làm ta thế bọn họ làm chủ’ hương vị.”

Dừng một chút sau rốt cuộc nhin không được cười, “..... Hòa thượng thư lệnh, trung thư làm bọn hăn bị người đánh lúc sau tìm ta ánh mắt, giống nhau như đúc.”

“Cái này.....” Tô Giản cười đến ngượng ngùng, khẩu khẩu mặt sau như là nhớ tới cái gì dường như chậm rãi phai nhạt ý cười, nhìn về phía Tống dân, “Ta đi rồi,..... Bọn họ.....”

Tống dân nghe xong, đồng thời thu tươi cười, dừng một chút sau gật đầu, “Hậu táng, hậu nhân đều có thích đáng an trí. Trẫm.....” Tống dân dừng một chút, nhìn về phía Tô Giản, “Không thể cô phụ người cùng các vị các đại thần xả thân cứu giúp.”

Cho nên hiện tại, ta mới có thể, mới dám, nhìn thẳng đôi mắt của người nói cho người.

Ta chưa cô phụ các người.

Ta làm được.

Đã từng quân thần, hiện tại cùng trường, hai người vẫn chưa lại nói quá nhiều, nhưng lại hiểu rõ nhìn nhau cười.

Lại hàn huyền một ít từ trước thú sự sau, Tô Giản máy truyền tin đột nhiên phát ra âm thanh, dọa nàng nhảy dựng mới tiếp lên, “Uy?”

【 điều hâu gọi tiểu lập xưởng! Điều hâu gọi tiểu lập xưởng! Phía trước tồn thất thảm trọng, thỉnh cầu chi viện! Thỉnh cầu chi viện! 】

Tô Giản vừa nghe, ở bên cạnh Tống dân giả ý ho khan trung, cười đến nghiêng răng nghiêng lợi đầu bạo gân xanh, “Gà con nói chuyện.”

【 người nói ai gà con đâu? Người cái tiểu lùn tạp. 】 tuy rằng chỉ có thanh âm, nhưng hoàn toàn có thể thông qua đối phương tảo bạo ngũ khí tưởng tượng được đến hẳn đã chuẩn bị nhảy đi lên.

Đáng tiếc mới ngẩng đầu, đã bị một bên tiền lỗi một cái tát cấp ẫn trở về mặt dán tổ quốc hoàng thổ đại địa, cảm thụ bùn đất hương thơm đi. Mà bên kia đại đáng yêu thừa cơ xả quá Phó Nguyên máy truyền tin khai gào, “Tiểu giản ~~ mau tới cứu mạng nha nha nha nha nha!”

Thanh âm lớn đến Tô Giản nhin không được đem chính mình máy truyền tin lấy ra một ít, buồn cười liên tục đáp ứng đại đáng yêu, một mặt xem xét thương vong tình huống. Này vừa thấy liền nhẫn không nhượng mảy, “Chúng ta liền một nửa người đều không đến lập?”

【 là nha! Hảo đáng thương a chúng ta..... 】 đại đáng yêu ủy khuất ba ba, 【 cho nên tiểu giản người mau tới nha nha nha nha! 】

“Hành hành hành.” Tô Giản lười biếng đáp lời, làm cho bọn họ tiếp tục mặc kệ nàng sau liền quản máy truyền tin, đứng lên đuổi cái lười sau thất lưỡng hướng Tống dân cười, mang theo vui đùa, “Bệ hạ, thần đi.”

Tống dân gật gật đầu, cười.

“Trăm chờ Trần Quốc Công chiến thắng trở về.”

Tô Giản chỉ dẫn theo chủy thủ cùng súng lục, đơn thương độc mã từ bên ngoài vòng qua đi.

Hiện tại bốn ban nhân số chỉ còn không đến một phần ba, mà tam ban lại không có gì tổn thất. Trực diện hướng căn bản không thắng khả năng, chỉ có thể đánh lén tranh thủ đoạt soái.

Tật chạy, nhẹ nhàng nhảy quá lùm cây, đôi tay căng mà dán mặt đất sườn lẩn, xác định chung quanh không ai sau nương cây cối cùng lùm cây yểm hộ khom người chạy nhanh. Mà mắt tắc không ngừng quan sát chung quanh, chú ý cảnh vật chung quanh.

Phiết đến trong rừng cây có tòa mô phỏng tiểu lâu khi, Tô Giản còn hơi hơi tấp lười một chút CS căn cứ rất thật.

Bất quá còn chưa tới gần liền có các loại mộc bài, dùng hồng sơn phun nguy hiểm! Xin đừng tới gần chờ chữ. Phỏng chừng là không đối ngoại mở ra chiến trường mô phỏng.

Ngắm lại cũng là, vượt đi tiểu lâu tính nguy hiểm vẫn là khá lớn, vạn nhất ngoạn nhi thời điểm không chú ý dẫm không ngã xuống nhưng đến không được. Phỏng chừng..... Ngô?

Tô Giản dừng lại bước chân, quân ủng dán mặt cỏ lược đi phía trước trượt một chút. Thân mình sườn khuynh, tay phải hư đỡ mặt đất, ở quán tính trượt đình chỉ sau tiếp theo tay phải chống đỡ thân thể vừa chuyển, liền tàng tới rồi thụ sau. Tuy ngừng thở nhưng như cũ nhịn không được thở dốc.

Rốt cuộc rèn luyện không bao lâu, ngày thường làm cũng chỉ là nhất cơ sở thể lực rèn luyện, cho nên hiện tại đột nhiên dựa theo chạy nhanh quân sơ cấp tiết tấu, liền có điểm theo không kịp.

Bất quá Tô Giản đảo cảm thấy không sao cả, nàng đời này nhân sinh mục tiêu lại không có kế hoạch tòng quân, bảo trì hiện tại thể lực, có thể ngẫu nhiên giáo huấn một chút tên côn đồ gì đó cũng đã thực vừa lòng.

Rốt cuộc nàng cũng không nghĩ tới lược đảo bộ đội đặc chủng không phải?

..... Nhưng có đôi khi đi. Và mặt tới thực mau.

Hoặc là cái này kêu hiện thể báo?

Tô Giản bình phục sau, lợi dụng trên tay kim chỉ nam biểu, nường kính mặt phản quang nhìn hạ thụ sau tiểu lâu vị trí, nhưng lại một chút ngoài ý muốn đều không có cái gì cũng chưa thấy.

Nhưng vừa rồi, nàng xác thật có thừa quang ngắm đã có người bị mặt khác một người từ lầu hai ban công đá xuống dưới.

Đều là CS mê màu trang điểm.

Không phải là có người thừa cơ hại người đi? Bằng không vì cái gì đến bây giờ còn không có nghe được kêu cứu?

Đây là vì cái gì Tô Giản dừng lại nguyên nhân.

Thông qua phản quang kính, quả nhiên thấy từ lầu hai ngã xuống người nọ đang nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, mà lúc này, lầu hai đang có người hướng ban công hạ nhìn thoáng qua sau, xoay người rời đi.

Nhìn dáng vẻ là chuẩn bị xuống lầu xác định người nọ sinh tử.

Tô Giản có chút ảo não vừa rồi chính mình bởi vì lo lắng máy truyền tin ở đánh lén trong quá trình đột nhiên vang, cho nên chuyên môn gỡ xuống tới không mang.

Cố tình nàng chạy chính là bên ngoài, hiện tại tưởng ở chung quanh tìm cá nhân đều khó.

Phản quang kính xem không rõ lắm, nhưng trên mặt đất nằm người tựa hồ ngực như cũ phập phồng, vạn nhất xuống lầu người thấy hẳn không chết.....

Ai. Đều là chuyện gì!

Tô Giản ám xuy một tiếng, lôi kéo từng từng hệ ở trên cổ quân màu xanh lục tiểu khăn, che lại hạ nửa khuôn mặt liền khom lưng không tiếng động từ sau thân cây vòng ra, nhẹ nhàng nhanh chóng triệu người nọ tạt chạy tới.

Còn chưa chạy tới gần, từ trong lầu ra tới người đã đưa lưng về phía nàng ngồi xổm dưới đất thượng người nọ trước mặt, đang muốn duỗi tay triệu cổ hẳn phương hướng mà đi.

Mày đẹp vừa nhú, chân phải mũi chân một sử lực, tiếp sức đặng khởi nhảy lấy đà sau, hai chân uốn lượn, ở không trung hiện ra “Quỳ” tư thế, dùng đầu gối triệu người nọ ném tới!

Đưa lưng về phía người cảnh giác, liền đầu cũng chưa hồi trực tiếp lướt qua nằm trên mặt đất người một cái lộn mèo tránh đi.

Tô Giản theo sát sau đó, hai chân vừa lúc hạ xuống người nọ chỗ cũ, nhưng mới vừa kiên định liền mượn lực nhảy đánh, thân mình về phía trước phác, người liền lướt qua nằm người, triệu người nọ cực nhanh thoán qua đi, sau lưng vừa nhắc, chân bối thẳng đá nam nhân háng chỗ.

Bảo quản làm hẳn mình bạch cái gì gà trống phi trứng đánh.

Lộn mèo tránh đi nam nhân lúc này đã lộ chính mặt. Lưu loát sạch sẽ tắc đầu, mày rậm mắt to rất là anh khí. Thấy đánh lén chính mình cư nhiên là

cái rõ ràng tuổi không lớn tiểu hài nhi, trong mắt mới xẹt qua kinh ngạc, giây tiếp theo đã bị nàng phác lại đây chiêu thức khiến cho lực chú ý.

Tô Giản chiêu này cũng không thường thấy, nhìn qua cũng chỉ là dùng chân bồi câu một chút mà thôi. Nhưng trên thực tế đây là nhất chiêu sát chiêu, ở Hoa Hạ cổ đại võ thuật có cái dễ nghe tên, gọi là “Mỹ nhân chiếu kính”.

Này chân hẳn là đá vào người trên mặt, một chân là có thể phế nhân. Nhưng Tô Giản thân cao ở đâu, tay đoản chân đoản, cũng liền đành phải lén lút đá.....

Nhưng giây tiếp theo, chân bồi bị đón đỡ trở về, Tô Giản liền minh bạch đối phương cũng không đơn giản. Vội nường đối phương đón đỡ chân điểm mà, thân mình uốn éo nghiêng người lảng không quay cuồng đi ra ngoài. Chờ rơi xuống đất khi đã là quỳ một gối xuống đất, tay phải chi mặt đất, tay trái sau lưng súc thể mà phát bắn ra tư thế.

Cặp kia tròn tròn mắt nhìn chăm chăm nam nhân, khí thế nửa điểm không thua đối phương.

Vừa muốn động khi, đã bị bên cạnh “Oa ~” thanh làm cái thiếu chút nữa lão đảo.

Quay đầu vừa thấy, phía trước thấy từ lầu hai bị đá xuống dưới, cho rằng phải bị ám hại vị kia chính ngồi xếp bằng ngồi chỗ đó vỗ tay tay đầu.

“Cái gì a. Các người đây là ở ngoại nhi a.” Tô Giản tức khắc hiểu được, nhìn không được mắt trợn trắng nhi.

Vừa ra thanh, làm hai người đều sửng sốt một chút.

..... Nữ hài tử?

“Tiểu bằng hữu thân thủ không tồi.” Nhưng thật ra vừa rồi cùng Tô Giản qua hai chiêu nam nhân dẫn đầu phục hồi tinh thần lại, cười hướng nàng nói, “Cái kia trường học? Tên gọi là gì?”

Nguyên bản đối phương sẽ trả lời, lại không nghĩ rằng chỉ phải tới cổ quái vài lần.

—— người này hỏi chuyện phương thức, cùng năm đó lão phu hỏi có tiềm lực tân binh viên là giống nhau giống nhau.

“Tam chân miêu đùa giỡn. Ngượng ngùng quấy rầy các người lạ.” Nói xong Tô Giản liền chuẩn bị thoát.

“Ai.....” Đối phương mới ra thanh, lén đến một nửa Tô Giản như là nhớ tới cái gì dường như quay đầu lại, đôi mắt một loãn, tay phải từ sau lưng dò ra, đem trên tay đồ vật bắn thẳng đến cấp nam nhân.

“Thiếu chút nữa đã quên cái này, trả lại người.”

Vừa dứt lời, cách | đấu | đao cắm vào nam nhân chân trước không xa trong đất, mà Tô Giản cũng tạt chạy tiến bụi cỏ, một cái nhảy lên sau không thấy.

“Oa! Hiện tại tiểu hài tử đều lợi hại như vậy?” Bị đá xuống dưới đội viên chạy tới, đem ngoại hình giống hồ trảo cách | đấu | đao rút lên, thu hảo sau trao đổi cấp nam nhân, “Đội trưởng, người nói nàng khi nào đem người đao cấp sờ đi?”

“Phỏng chừng chính là vừa rồi ta đón đỡ nàng kia một chân thời điểm.” Bị kêu đội trưởng thu hảo đao, nghĩ nghĩ trả lời, “Nàng kia vài cái..... Tương đương tàn nhẫn.”

“Ta cũng cảm thấy.” Đội viên tầm mắt triều hạ nhìn nhìn, lòng còn sợ hãi gật gật đầu. Giây tiếp theo bị đội trưởng lãnh trường sau vội vàng trạm hảo.

“Hai cái hiệp đều không có đã bị đá xuống dưới, trở về đến cho người tăng lớn huấn luyện.”

“A..... Không cần đi đội trưởng.....” Đội viên nghe xong, quỷ khóc sói gào.

Mà bên kia, Tô Giản đang có chút đáng tiếc đem kia đem cách | đấu | đao còn cấp đối phương chuyện này.

Rốt cuộc cái loại này đao, vừa thấy liền biết tương đương dùng tốt đâu.

Tô Giản tiếc nuối bẹp bẹp miệng.

Quan trọng nhất chính là ngoại hình cũng thực khố.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 44 44

Thi đấu kết quả đương nhiên này đây Tô Giản đánh lén thành công, nghịch chuyển phiên bàn vì kết thúc lạp.

Nhưng làm Tô Giản cùng tất cả mọi người đều cảm thấy tương đối ngoài ý muốn, là tam ban tướng soái cư nhiên là bọn họ chủ nhiệm lớp. Sau lại trở về trường học nghe chính mình lớp học có cùng tam ban chơi đến tốt đồng học nói, tam ban tướng soái là bọn họ chủ nhiệm lớp chính mình tuyển chính mình, trực tiếp không bán hai giá cấp định rồi xuống dưới.

Nói là như thế này đến cuối cùng nếu là chính mình ban phải thua, đối phương vọt vào đại bản doanh thấy “Tướng soái” là lão sư, trong lòng cũng muốn bần khoản một chút muốn hay không hướng nàng nổ súng. Như vậy là có thể tranh thủ một chút cơ hội cùng thời gian phản sát đối phương.

Đáng tiếc kế hoạch là không thành vấn đề, đánh tâm lý chiến mưu kế cũng hợp tình hợp lý, nhưng mà như thế nào tính, tam ban chủ nhiệm lớp cũng chưa tính đã đến đánh lén Tô Giản, một cái ngay tại chỗ nhào lộn tiến lều trại, liền người cũng chưa xem liền dùng chính mình tùy thân mang theo súng lục, đem bên trong người đều cấp thành thịch đầu?

..... Làm tiếng Trung hệ tốt nghiệp tam ban chủ nhiệm lớp, lại một lần khắc sâu lý giải thể hội cái gì kêu “Một chữ lạp sai thua hết cả bàn cờ” những lời này hàm nghĩa.

Có đôi khi một sự kiện thượng, cuối cùng thành công cùng không, trừ bỏ 99% nỗ lực ngoại, còn có như vậy một phân vận khí.

Gặp gỡ Tô Giản, tam ban vận khí tự nhiên là không tốt.

↘ (͡ ▽ ͜) ↗

Tuy rằng thua trận, nhưng quá trình thực vui vẻ a, cho nên thu du kết thúc, đại gia trở về xe buýt rồi đi thời điểm, đều tương đương tận hưởng. Một đám cầm di động cho nhau xem vừa rồi ăn mặc CS dã | chiến trang bị chụp ảnh chụp, cảm thấy chính mình phá lệ anh tư tấp sảng, chính là có điểm đáng tiếc không có thể giống TV trình diễn như vậy, dùng vệt sáng ở trên mặt họa thượng hai bút.

Bộ phận còn chưa đã thêm nam đồng học, còn ước hẹn khi nào chính mình kêu lên bạn tốt, lại đến ngoạn nhi một lần đâu.

Trong xe ríu rít, náo nhiệt thật sự.

Muốn nói duy nhất không vui, phỏng chừng chính là tam ban chủ nhiệm lớp đi? Ở hồi trình trên đường ngồi ở hàng phía trước, mặt âm trầm đến có thể tích thủy, phía sau học sinh cười đùa cùng vui vẻ giờ phút này càng như là ở nàng nguyên bản liền không vui cảm xúc thượng, lửa cháy đổ thêm dầu giống nhau.

Đáng tiếc không ai chú ý tới nàng âm trầm mặt, duy nhất thấy, phỏng chừng chính là lái xe trong quá trình, xuyên thấu qua bên trong xe kính chiếu hậu xem xét xe đường lui hướng xe hành tài xế. Trong lúc vô ý ngăm đến nàng sắc mặt sau, còn buồn bực.

Tất cả mọi người đều vui vui vẻ vẻ, làm một cái đại nhân ngược lại xụ mặt, thật là.....

Hiện tại lão sư nga.....

Tài xế chính mình trong nhà cũng có cái mau thượng lớp 6 nữ nhi, cho nên rất có cảm xúc. Tính toán thu xe trở về liền cần thận hỏi một chút chính mình nữ nhi ở trong trường học tình huống.

Hiện tại nói đến bá lãg chuyện này, phạm vi đã không hạn định là học sinh, gặp gỡ bất lương lão sư, cũng là một kiện đáng sợ sự.

Duy nhất khác nhau, có lẽ chỉ là người trước là mang theo vô tri tàn nhẫn, mà người sau còn lại là cố ý phạm tội.

Xe buýt trở lại trung võ học giáo, xác định sở hữu học sinh đều đã toàn bộ đi theo sau khi trở về, dặn dò cuối tuần chú ý an toàn, ngoạn nhi đồng thời cũng đừng quên làm bài tập sau, liền thả học sinh nhóm ly giáo. Mà các lão sư cũng đi theo thả lỏng lại, cuối tuần có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Chờ Tô Giản cùng tiểu đồng bọn nhi nhóm cáo biệt, ngồi xe về nhà sau thấy tô gia gia tha thiết đôi mắt nhỏ khi còn nhỏ, mới nhớ tới chính mình quên mất lưu ý thú vị thực vật. Ở gia gia hiểu rõ trong ánh mắt, cười hắc hắc.

Bên kia. CS căn cứ

“Lão bản, vừa rồi người nơi này náo nhiệt a, ta thấy thật nhiều học sinh tới đánh CS.” Oa oa mặt nam mặt thừa dịp còn căn cứ trang bị thời điểm, mở miệng nói chuyện phiếm.

“Nga, cái kia a.” Lão bản cười, trên tay không ngừng nói, “Hình như là trung võ học sinh, tới thu du.”

“Nga.....” Oa oa mặt gật gật đầu, hướng lão bản nói một câu “Lần sau lại đến ngoạn nhi, đi trước” liền hướng tới căn cứ ngoại một đường chạy chậm, trong lúc còn nhe răng trợn mắt dùng tay che che bị đội trưởng đá một chân mông.

Không cần xem cũng biết nhất định thanh.

“Đội trưởng.” Oa oa mặt chạy tới gần chờ ở chỗ đó đồng bạn, đứng yên sau đối đội trưởng nói, “Đã hỏi tới, là trung võ trung học.”

“Trung võ?” Trong đó một người đội viên nghe xong, lập lại. Chọc đến đội trưởng cùng mặt khác đồng bạn quay đầu lại xem hẵn.

“Như thế nào? Biết a châu châu?” Nói chuyện chính là cái tóc ngắn nữ sinh, vừa thấy trên mặt thần sắc liền biết là cá tính rời ra lãng người, bất quá này mười người bên trong, bốn cái nữ sinh đều là tiểu lệ tóc ngắn.

Sạch sẽ, tinh tinh thần thần, rất là đẹp.

“Nga, ta trước kia cao trung chính là ở nơi đó đọc, bất quá chỉ niệm đến cao nhị đã bị đặc biệt mộ binh.” Bị kêu châu châu một mặt hướng đội trưởng giải thích, một mặt nhún nhún vai.

“Trung võ.....” Đội trưởng trầm ngâm.

Bên cạnh một cái khác nữ hài tử xem đội trưởng bộ dáng này, nhìn xem đồng bạn sau mở miệng hỏi, “Đội trưởng, rốt cuộc các người ở bên trong gặp được ai, làm người như vậy cảm thấy hứng thú a? Cát oa oa! Người nói.”

Bị kêu “Cát oa oa” chính là vừa rồi oa oa mặt, hẵn trừng mắt nhìn kêu hẵn cát oa oa đồng bạn liếc mắt một cái sau mở miệng, “Vừa rồi không phải nói sao, ta bị đội trưởng bắt được sau, gặp được cái thấy việc nghĩa hằng hái làm tiểu nha đầu, người đi lên ca ca ca! Kia vài cái xinh đẹp thật sự.” Cát oa oa khoa tay múa chân.

“Khả nhân đó là trung võ trung học a, đội trưởng, ngài lại cầu hiền như khát, cũng không thể tàn phá vẫn là học sinh trung học nọ hoa nhi đi?” Nữ sinh nói giỡn nói.

“Không vội, chính là sờ sờ đấy, lưu ý một chút.” Đội trưởng nghe xong, cười trả lời.

“Nhìn đáng vẻ quá đoạn thời gian, ta phải đi theo châu chấu đi các người trường học nhìn xem.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 45 45

Gần nhất Tô Giản lão cảm thấy chính mình bị nhắm vào.

Chỉ cần sáng sớm tiến cống trường gặp được chính là tam ban chủ nhiệm lớp làm chấm công lão sư, nàng quần áo tóc, thậm chí học sinh chứng đeo không chỉnh tề,..... Đều là sẽ bị gọi lại nói hai câu vấn đề.

Có đôi khi liền hai ba câu, nhiều liền hơn mười câu.

Mặc dù là tượng đất nhĩ nó còn có ba phần hỏa khí đâu, huống chi là ở tắm máu chiến đấu hăng hái trên sa trường ngâm quá Tô Giản?

Liền tính tính tình hảo nhưng cũng không đại biểu không biết giận đi? Cho nên Trần Quốc Công tâm tình, từ vừa mới bắt đầu “Cười cười”, đến “Miễn cưỡng cười cười”, lại trải qua “Tươi cười dần dần biến mất” sau,..... Rốt cuộc hoàn toàn cười không nổi.

Mà lệnh nàng rốt cuộc phát hỏa, là lại một lần bị tam ban chủ nhiệm lớp ngăn lại, không thể hiểu được nói một hồi sau cư nhiên yêu cầu nàng ở cống trường khấu phạt trạm mười lăm phút.

Phạt trạm?

Còn mười lăm phút?!

Tô Giản đều khí cười, đều không nghe nàng nói xong, trực tiếp xoay người liền hướng trong đi.

Tam ban chủ nhiệm lớp sừng sốt, hoàn toàn không nghĩ tới mấy ngày nay vẫn luôn thực “Nhẫn nhục chịu đựng” Tô Giản lần này sẽ một chút mặt mũi

đều không cho đường kính tránh ra. Ngay sau đó trở nên có chút bức hung thành giận, ở cổng trường khẩu bảo vệ cửa cùng kiểm tra kỷ luật bộ, hoặc hài hước hoặc thể năng xấu hổ trong tầm mắt, đột nhiên xoay người trừng mắt Tô Giản bóng dáng, cất cao thanh âm rống giận.

“Tô Giản! Các người ban chấm công phân là không nghĩ muốn đi?!”

Thiếu nữ bước chân một đống, hô quay đầu lại, đôi mắt lạnh lùng hung hãn, sợ tới mức tam ban chủ nhiệm lớp hô hấp cứng lại, há miệng thở dốc, lại không thanh âm phát ra tới.

Cái này cũng chưa tính xong, Tô Giản cười lạnh liền bước đi trở về, tới gần nàng, một mặt đến gần một mặt lớn tiếng nói, “Tới tới tới! Đừng dùng chúng ta ban chấm công phân làm uy hiếp, hiện tại chúng ta liền cùng đi niên cấp chủ nhiệm chỗ đó, hoặc là trực tiếp tìm hiệu trưởng. Ta đảo muốn nhìn một chút ta rốt cuộc là chỗ nào có vấn đề!”

Đi được mau, thả cấp. Đến tam ban chủ nhiệm lớp trước mặt thời điểm cũng cố ý không đình, chính là buộc đối phương chật vật lui hai bước. Ở trước công chúng sắc mặt khó coi.

Lúc đỏ lúc trắng. Giống một con đã sớm đã bị dọa đến, nhưng hiện tại lại bởi vì bách với tình thế chỉ có thể căng da đầu đứng ở tại chỗ tặc mao chơi gà.

Thanh lệ nội nhăm thật sự.

“Có đi hay không?! Không đi ta liền tiến phòng học, đừng lúc sau lại dùng chúng ta ban chấm công tới nói sự!” Tô Giản thực hoành lại có chút bỉ đứng ở chỗ đó, chọn mi ép hỏi tam ban chủ nhiệm lớp.

Trong lúc nhất thời, không khí có chút cứng đờ. Mà vừa lúc ở cửa học sinh cũng hai mặt nhìn nhau không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo, chỉ có thể làm đứng ở chỗ đó hơi hơi vô thố.

Nhưng thật ra cùng Tô Giản nhân xà có điểm giao tình bảo vệ cửa thấy, đánh ha ha tiến lên, cắm vào hai người trung gian đồng thời tùy tiện đem Tô Giản kéo ra một ít, “Đồng học, sao lại có thể cùng lão sư tranh luận đâu? Lão sư còn không phải là vì người hảo sao.”

Nói xong hướng Tô Giản chớp chớp mắt sau, lại quay đầu nhìn về phía tam ban chủ nhiệm lớp, “Lão sư, người hôm nay cũng mệt mỏi quá, chờ hạ còn phải đi học. Như vậy, người về trước văn phòng nghỉ ngơi. Ta phụ trách nơi này.”

Ý tứ này, cũng chính là cho nàng một cái dưới bậc thang.

Tam ban chủ nhiệm lớp nghe xong, nhìn bảo vệ cửa liếc mắt một cái sau bằng một khuôn mặt liền đường kính lướt qua hẳn cùng Tô Giản, triều giáo nội đi đến.

Chờ cách khá xa, bảo vệ cửa đại thúc mới lại hướng còn ngốc ở cửa học sinh thét to hai câu, nói “Nên làm gì làm gì” sau, mới vỗ Tô Giản bả vai, cười ha hả, “Tô đồng học, người tính tình còn man đại.”

“Ai làm nàng trong khoảng thời gian này lão không hiểu ra sao làm khó dễ ta.” Tô Giản tức giận, “Ngài xem ngài vừa rồi cho nàng giải vây, liền cái tạ đều không có.”

Bảo vệ cửa đại thúc nghe xong, thở dài, cũng vỗ vỗ nàng bả vai, “Tính. Vị này lão sư..... Là yêu cầu khắc nghiệt một ít.”

“Nàng là liền đối ta khắc nghiệt.” Tô Giản cường điệu, dừng một chút sau bổ sung, “Còn hảo nàng không dạy chúng ta ban khóa, bằng không còn không biết là cái dạng gì.”

“Được rồi được rồi, phỏng chừng nàng cũng không dự đoán được người là cái tính tình đại tiểu con nhím, hôm nay lúc sau cũng không dám trêu chọc

người. Người a..... Liên chuyển biến tốt liền thu đi. A?” Bảo vệ cửa đại thúc cười nói.

“Hành đi.” Tô Giản gật gật đầu, “Đại thúc, tạ người a vừa rồi.”

“Không tạ. Việc nhỏ. Mau đi học đi thôi.” Bảo vệ cửa đại thúc cười ha hả hướng Tô Giản xua tay.

Tô Giản gật gật đầu, từ biệt sau rời đi.

Bất quá nàng cùng tam ban chủ nhiệm lớp ở cổng trường chính diện mới vừa anh hùng sự tích, mới hạ sớm tự học, toàn ban cũng đã biết.

Ngày thường ngoạn nhi đến tốt tiểu đồng bọn nhi nhóm phần phạt vây lại đây, vẻ mặt lo lắng. Đại đáng yêu càng là hơi bĩu môi nói thầm “Làm sao bây giờ”, xem đến Tô Giản một trận buồn cười, không cấm cùng duy nhất lão thần khắp nơi một chút đều không lo lắng Tổng dân trao đổi một ánh mắt.

Rốt cuộc vẫn là học sinh, đối lão sư có loại trời sinh kính sợ.

“Không có việc gì.” Tô Giản vỗ vỗ đại đáng yêu, an ủi nàng, nghĩ nghĩ sau quỷ tinh quỷ tinh ôm lấy nàng bả vai, hai thiếu nữ thấu cùng nhau lăm lăm nhăm nhăm, “Tiểu khả ái, loại này thời điểm tổ chức yêu cầu người năng lực a ~”

Một bộ bắt cóc tiểu khả ái sói đuôi to bộ dáng, xem đến Tổng dân mặc danh liền muốn cười.

“Là cái gì?” Đại đáng yêu hỏi.

“Tam ban chủ nhiệm lớp nhất định sẽ đi trước cùng chúng ta chủ nhiệm lớp cáo trạng, người cái này trần lão sư tiểu áo bông..... Có phải hay không.....?”

Lời nói không nói mãi, nhưng đại đáng yêu nháy mắt đã hiểu, tức khắc hai mắt lạng lạng nói câu “Ta hiểu được”, liền hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang..... Hường chủ nhiệm lớp văn phòng chạy.

—— tranh thủ trước tiên cáo trạng!

Chờ đại đáng yêu đi rồi mặt khác đồng học cũng một bên nói chuyện phiếm một bên oán giận lớp bên cạnh, “Ô Tô Giản người hôm nay xem như thay chúng ta ra khẩu khí, không chỉ là người, ngay cả chúng ta đều rất nhiều lần bị nàng cấp vô cớ gọi lại, nói chúng ta quần áo gì đó không hợp quy. Thật là thực chán ghét.”

“Có chuyện này?” Phó Nguyên nghe xong, mặc danh gãi đầu phát, vẻ mặt “Ta như thế nào cũng không biết” biểu tình.

Hắn này thanh hỏi đến nhỏ giọng, liền tiền lỗi bốn người nghe thấy, cho nên đảo cũng không ai nói cái gì. Bất quá này vẻ mặt ngốc bộ dáng vẫn là làm tiền lỗi nhần nhin, không nhin xuống vồ vồ bạn tốt bả vai.

Ngốc bạch ngọt thiếu gia, ngài chẳng lẽ không biết nhân gia chuyên chọn mềm quả hồng niết sao? Giống ngài như vậy đá cuội, nàng là xem đều sẽ không xem người liếc mắt một cái.

Đáng tiếc tam ban chủ nhiệm lớp ánh mắt không tốt, nắm đến cái tiểu bá vương long.

Tiền lỗi nghĩ đến Tô Giản bản tiểu bá vương long tạo hình, nhin không được ghen cười.

Đừng nói, nếu là Tô Giản xuyên cái Q bản tiểu khủng long búp bê vải phục, phỏng chừng còn rất nhuần nhuyễn.

“Các người cũng gặp?” Tô Giản có chút kinh ngạc, nàng còn tưởng rằng liền nàng đầu. Hiện tại xem ra chính mình ban những người khác cũng bị

như vậy nho nhỏ làm khó dễ quá, chỉ là đại gia phía trước cũng chưa nói, cho nên lẫn nhau chi gian cũng không biết thôi.

“Đúng vậy, trách không được gần nhất lão bị người rút khí khổng tâm nhi.” Một khác đồng học mở miệng, cảm giận đồng thời lại có chút vui sướng khi người gặp họa.

“Ân?! Cái gì cái gì? Tam ban chủ nhiệm lớp bị người rút khí khổng tâm nhi?!”

“Mau nói mau nói!”

Đồng học một câu, làm một đám tiêu bát quái dựng lên radar cùng lỗ tai, các loại hứng thú bùng bùng.

“Các người không chính mình?” Đồng học có chút kinh ngạc, “Nàng bị liên rút vài thiên, ta cũng là thấy nàng lão đẩy thẳng xe cầu đi tu mới biết được.”

“Hải, chúng ta lại không có đạp xe đi học, chỗ nào biết việc này a. Biết là ai làm sao?”

“Cũng không biết a, các người cũng biết, xe đạp lều chỗ nào lại không theo dõi, chỗ nào biết là ai a.”

“Ai..... Không phải là bởi vì chuyện này mới làm khó dễ chúng ta ban đi? Cho rằng chúng ta ban cho nàng rút?” Có một người linh quang chợt lóe nghĩ đến mỗ điểm, nói.

“Không thể nào? Chúng ta ban mới không như vậy nhàm chán đâu.”

“Nhưng là.....” Có cùng học nhìn nhìn đại gia sau, nhỏ giọng nhắc nhở, “Lần trước chúng ta ban còn nói giỡn nói, nếu là nàng lại nhắm vào chúng ta liền rút nàng khí khổng tâm nhi nha.....”

Một câu làm tất cả mọi người đều nhớ lại tới chuyện này, không khỏi hai mặt nhìn nhau, nửa ngày không nói chuyện.

“..... Không thể nào?” Cười gượng, “Là nhà của chúng ta hảo hán?”

Này trêu chọc nói làm Tô Giản nhin không được liền cười, lười biếng mở miệng, “Đừng động lạp, nếu là nhà của chúng ta từ hôm nay trở đi cũng đừng làm, không vì chấm công phân nhi ngẫm lại, cũng vì bảo vệ cửa đại thúc ngẫm lại đi? Hà tất gia tăng nhân gia lượng công việc đâu? Nếu không phải nhà của chúng ta.....” Tô Giản dừng một chút, không sao cả nhún nhún vai. Hai tay một quán.

“Chúng ta đây liền quán không được, chỉ hy vọng vị này anh hùng hảo hán sẽ không bị bắt được đi?”

Lại nói đùa vài câu, theo đi học linh khai hỏa đại gia cũng liền từng người tan đi, một mặt cùng bên người người ta nói lời nói, một mặt đem sách giáo khoa lấy ra tới.

Đại đáng yêu cũng vội vội vàng vàng từ bên ngoài chạy vào, cùng đi học lão sư trước sau chân vào cửa.

Trở lại bàn vị khi còn hướng Tô Giản cười đắc ý, vừa thấy kia tiểu bộ dáng nhi liền biết tiểu khả ái cấp nhà mình chủ nhiệm lớp thượng không ít mắt được, cũng đánh dự phòng châm.

Quả nhiên là tiểu áo bông, làm được không tồi!

Tô Giản hướng nàng chớp chớp mắt.

Lúc sau mấy ngày xác thật không lại phát sinh tam ban làm khó dễ bọn họ ban sự, nhưng ai cũng nói không rõ rốt cuộc là Tô Giản chính diện mới vừa

nổi lên hiệu quả, vẫn là chủ nhiệm lớp từ giữa làm cái gì.

Tóm lại rất là nhẹ nhàng qua một vòng.

Lúc sau lại quá một vòng đi học khi, liền nghe nói tam ban chủ nhiệm lớp bởi vì thân thể không khoẻ nguyên nhân, hủy bỏ chủ nhiệm lớp tư cách, chỉ là bình thường nhậm khóa lão sư. Một lần nữa thay đổi một lão sư đi lên.

Giáo phương còn chuyên môn cho nguyên tam ban chủ nhiệm lớp một vòng giả, nói là đi xem bệnh, một vòng sau lại trở về đi học.

Này hành động đảo làm sôi nổi phỏng đoán đại gia thu hồi các loại tiểu tâm tư, bắt đầu tin tưởng nguyên tam ban chủ nhiệm lớp thật là nhân bệnh không thể nhậm chức. Bất quá dù sao nàng vẫn là tam ban nhậm khóa lão sư, chính là không có chủ nhiệm lớp danh hiệu mà thôi, lại không giáo mặt khác ban, cho nên chờ nàng nghỉ bệnh trở về một lần nữa bắt đầu đi học sau, những cái đó dư luận sôi nổi đã bị tân tiểu bát quái cấp bao phủ đến trong một góc.

Mà nguyên tam ban chủ nhiệm lớp cũng như là bởi vì trận này bệnh, trở nên trầm tĩnh rất nhiều, lúc sau đảo rồi cuộc không ra cái gì chuyện xấu.

Bất quá ngẫu nhiên ở trên hành lang xa xa thấy đang cùng Tô Giản nói chuyện phiếm, hoặc là mỉm cười đứng ở một bên nghe người khác nói chuyện phiếm Tống dận khi, thần sắc luôn là lược hiện phức tạp.

Duy nhất phát hiện nàng thần sắc rất nhỏ biến hóa, phỏng chừng cũng chỉ có tiền lỗi cái này tiểu nhân tinh. Từ đây sau xem Tống dận ánh mắt cùng thái độ, phát triển trái ngược đối Tô Giản nhiều chút kính ngưỡng cùng sùng bái cảm.

Có lẽ có chút người thích Tô Giản loại này nhiệt huyết chính diện cương, nhưng tiền lỗi lại càng thích Tống dận loại này, hoàn toàn bất động thần sắc không đánh mà thắng.

Bất quá, có đôi khi cao chỉ số thông minh thịnh tình thương thiên tài hình đại lão, cũng có thuộc về chính hản nhược điểm.

Đối với Tống dân tới nói, đó chính là vận động.

Hản trái tim có chút tiểu mao bệnh, tuy không lớn, nhưng xác thật không thích hợp quá mức kịch liệt vận động. Cho nên giờ phút này thể dục khóa thượng, cũng cùng lớp học nữ đồng học giống nhau ngồi ở một bên, nhìn trong sân chạy vội nhảy lên mấy người phát cỡ hò reo.

Đương nhiên tiếng hô tối cao chính là Tô Giản.

Từ tam ban thay đổi chủ nhiệm lớp sau, cùng bốn ban quan hệ đảo hòa hợp rất nhiều, hơn nữa mới nhậm chức tam ban chủ nhiệm lớp cố ý hướng bốn ban kỳ hảo, cho nên cũng liền biến thành ngày thường khóa gian có thể ngẫu nhiên xuyên xuyên môn, người mượn một chút ta trong phòng học màu trắng phấn viết, ta dùng người một chút song mặt keo thân thiện quan hệ.

Này không, hai cái ban thứ tư cùng tiết thể dục khóa, hiện tại cũng có thể tụ ở bên nhau đánh một hồi nam nữ hỗn đánh trận bóng rổ.

Không nghĩ tới chính là, Tô Giản cái này tiểu lùn tạp bóng rổ còn đánh đến không tồi, vào hai cái soái khí ba phần. Mê đến cùng Tống ý làm một khối cùng lớp các nữ sinh “Ngao ngao ngao” gọi điện thoại.

Bất quá có thứ vận cầu khi, Tô Giản vô tình quay đầu lại thấy ngồi ở một đám nữ hài nhi trung, cấp chính mình ôm quần áo áo khoác Tống dân khi, đột nhiên liền đi rồi lên đồng nhi. Trên mặt vừa lộ ra hoài niệm lão nhân gia biểu tình, cầu đã bị tam ban tìm đúng thời cơ đoạt đi rồi.

Tức giận đến kỳ thật cũng cùng Tống dân ngồi một khối, mới vừa bị thay thế nghỉ ngơi một chút Phó Nguyên thật mạnh hừ khí, “..... Hừ! Ngốc tử.”

Tổng dân nghe xong, chậm rì rì quay đầu nhìn qua, nhìn Phó Nguyên nói, “Sẽ không nha.”

“Cái gì?” Phó tiểu thiếu gia nghi hoặc.

Tổng dân lại quay đầu nhìn về phía trong sân tiểu đuôi ngựa nhảy lên Tô Giản, mỉm cười ôn thanh, “Ta cảm thấy thực đáng yêu a.”

Thật lâu thật lâu sau.

“Đúng rồi, lần đó trận bóng rổ người như thế nào vừa nhìn thấy ta liền sửng sốt?” Mỉm cười vẫn nhã trong giọng nói, mang theo một chút tiểu chờ mong.

“Ân?” Tô Giản nghiêng đầu, bình tĩnh. “Nga ~ ta là thấy bên cạnh người ngồi như vậy nhiều nữ hài tử, đột nhiên liền từ đáy lòng sinh ra một loại ‘bệ hạ trưởng thành a ~~’ cảm khái.”

“.....” Tươi cười biến mất.

“Nhớ năm đó, ta rời đi thời điểm bệ hạ ngài còn không có thành niên a ~~~” lão phụ thân từ ái hòa ái ánh mắt.

“.....”

Quả nhiên là cái ngốc tử.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 46 46

Bóng rổ còn không có đánh xong, chủ nhiệm lớp liền tới đây tìm Tô Giản.

Đem Phó Nguyên trao đổi đi lên sau, Tô Giản từ Tổng dặn trên tay tiếp nhận giáo phục áo khoác, một mặt xuyên một mặt đi theo chủ nhiệm lớp đi. Trái qua nàng văn phòng sau Tô Giản mới quay đầu nhìn xem đã đi qua văn phòng, lại nghi hoặc đuổi kịp nhà mình chủ nhiệm lớp, “Trần lão sư, không phải ngài tìm ta a.”

“Không phải.” Chủ nhiệm lớp nghe xong trả lời, chần chờ một chút nhắc nhở Tô Giản, “Chờ hạ nhìn thấy người phải chú ý lễ tiết a.”

“Nga.” Tô Giản mặc danh gài đầu phát, thực ngoan trả lời.

Bởi vì chạy nhảy có chút hỗn độn phát, sọ khi thượng chỉ so con thỏ cái đuôi trường một tí xiu tiểu đuôi ngựa nhẹ nhàng lắc lư, khỏe mạnh rộng rãi mặt, cùng với trong sáng sạch sẽ đôi mắt, nhìn qua chính là mỗi người tử có chút thiên lùn ngoan ngoan nữ, chọc đến chủ nhiệm lớp cười sau, nhin không được đuổi tay giúp nàng đem bên tai nhỏ vụn chia vãn đến nhĩ sau.

Xong rồi lại nhẹ nhàng vỗ vỗ Tô Giản vai.

Tô Giản tùy ý chủ nhiệm lớp hành động, cũng ở nàng giúp chính mình vãn nhĩ phát sau hướng đối phương cười, nói lời cảm tạ.

Hai người tiếp tục đi trước.

Tạm nghỉ học phía trước, nàng đối chủ nhiệm lớp ấn tượng là dừng lại ở bản khắc mặt ngoài, thậm chí cảm thấy đối phương chỉ là cái thích thành

tích đệ tử tốt máu lạnh lão sư mà thôi.

Nhưng chờ Tô Giản mài giũa tâm trí sau lại xem hiện tại, mới phát hiện kỳ thật đối phương cũng bất quá là cái tuổi hai mươi bảy tám bình thường nữ sinh mà thôi.

Cũng có khuyết điểm cùng công tác thượng sơ sẩy, cũng sẽ bị rất nhỏ sự tình cảm động, cũng sẽ theo bản năng quan tâm chính mình học sinh.

Nàng ở tận lực làm tốt chính mình thân là lão sư cùng chủ nhiệm lớp công tác, nhưng cũng cũng không phải mười hạng toàn năng.

Đây cũng là vì cái gì hiện tại nàng có thể đổi chủ nhiệm lớp, còn có Phó Nguyên bọn họ tâm bình khí hòa bộ phận nguyên nhân đi?

Lại đi rồi hai bước, Tô Giản liền minh bạch muốn đi chính là chỗ nào rồi.

—— hiệu trưởng văn phòng bên cạnh phòng tiếp khách.

Tô Giản cũng không hỏi lại chủ nhiệm lớp, dù sao chờ hạ đi vào liền biết là chuyện như thế nào. Đi theo chủ nhiệm lớp phía sau, chờ nàng gõ cửa sau bên trong kêu tiến sau, vừa vào cửa Tô Giản liền thấy cùng hiệu trưởng một khối ngồi quân trang nam nhân.

Mày rậm mắt to, một thân chính khí, không phải khoảng thời gian trước ở CS căn cứ qua hai chiêu người nọ lại là ai.

Tô Giản cùng quay đầu lại triều chính mình xem ra nam nhân đối thượng mắt, hơi hơi nghiêng đầu cười.

Đơn giản tự giới thiệu sau, hiệu trưởng cùng chủ nhiệm lớp đi ra ngoài, vị này kêu lăng phong đội trưởng mới nói sáng tỏ ý đồ đến, đi theo hắn bên

người vẫn luôn không nói chuyện tắc kèu Lý hải, nghe nói trước kia cũng liền đọc quá trung võ, xưng được với Tô Giản kêu một tiếng học trưởng.

“..... Ngài hiện tại cùng ta nói này đó, có phải hay không có điểm sớm?” Tô Giản nghe xong, có chút dở khóc dở cười bổ sung, “Ta hiện tại sơ nhị, tuổi mới mười bốn tuổi. Hơn nữa.....” Nàng lại dừng một chút sau mở miệng, “Ta nhớ rõ giống các người như vậy..... Tinh anh bộ đội, hình như là trực tiếp từ bộ đội trung tâm dăm mới tìm được một, ngàn dăm chọn một chọn lựa đi? Ta?”

Tô Giản bật cười.

Bởi vì tô gia gia xuất ngũ quân nhân quan hệ, cho nên Tô Giản nhiều ít so người khác rõ ràng một chút về đặc chiêu sự.

Nếu là giống nhau đi bộ đội tham gia quân ngũ, trừ bỏ thể trạng thân cao chờ yêu cầu ngoại, vô luận nam nữ đều cần thiết là năm năm mười bảy một tuổi mới được.

Mà vừa rồi vị này lãnh phong đội trưởng tuy rằng không nói tỉ mỉ, nhưng Tô Giản đại khái thưởng cũng minh bạch hẳn không phải là giống nhau mộ binh. Giống loại này có bộ đội đặc chủng tính chất, đều sẽ không tuyển nhận địa phương sinh, sẽ chỉ ở bộ đội tiến hành chọn lựa, nếu là ở mỗi một lĩnh vực đặc biệt xông ra, mới có thể ở yêu cầu khác thưởng lược hàng tiêu chuẩn tuyển tiến hành mộ binh.

Nhưng mặc dù là lược hàng một chút tiêu chuẩn tuyển, kia cũng là cường binh nha.

Tô Giản? Trải qua quá ba năm quân lữ kiếp sống sau, nàng nhưng không có hứng thú lại làm này một lĩnh vực công tác.

Nàng mục tiêu, là học giỏi ngôn ngữ, hoàn du thế giới!

“Xác thật có chút sớm.” Lăng phong cười nói, “Nhưng ta cảm thấy người sẽ là cái hạt giống tốt, nếu là chính người cũng cố ý hướng nói, ta đây cảm thấy người từ lúc này tiến hành nỗ lực, chờ ba năm sau chúng ta gặp lại cũng là không có vấn đề.”

Minh bạch. Đây là ở bồi dưỡng tiềm lực cổ a.....

Tô Giản gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu rõ. Nhưng ngay sau đó hướng hai người xin lỗi cười, “Ngượng ngùng nga, mục tiêu của ta, không cái này kế hoạch, cho nên muốn cho các người một chuyển tay không.”

Lăng phong nghe xong, hơi hơi sửng sốt, bọn họ có thể tìm được Tô Giản, tự nhiên cũng là đối Tô Giản gia đình tiến hành rồi đơn giản điều tra, cho nên rất rõ ràng nàng cùng nàng đệ đệ là từ nhỏ bị xuất ngũ quân nhân gia gia một tay mang đại.

Nguyên tưởng rằng mặc dù là thay đổi một cách vô tri vô giác đối quân nhân này phân chức nghiệp, cũng nên có nhất định hảo cảm. Nhưng lại không nghĩ rằng Tô Giản cự tuyệt đến nhanh như vậy.

“..... Khả năng ta chưa nói minh bạch.” Lăng phong nghĩ nghĩ sau đổi loại cách nói, “Lần này tới cũng không chỉ là đơn giản cùng người liêu một chút, nếu người đồng ý suy xét, như vậy người hồ sơ liền sẽ lập tức chuyển nhập trường quân đội. Đến lúc đó mặc dù tại đây ba năm trung người thay đổi ý tưởng, hoặc là nói cuối cùng thành tích không đạt tới mong muốn, nhưng lại sẽ không trở ngại người làm mặt khác lựa chọn.”

“Thậm chí về sau thi đại học khi, người nếu là tuyển trường quân đội, cũng có thể bằng vào cái này trở thành một cái thêm phân hạng.”

Đối với một người đệ tử tới nói, không có gì là so có thể ở khảo thí thời điểm nhiều hơn hai phân càng mỹ sự.

—— đáng tiếc hiện tại Tô Giản cơ hồ đã gặp qua là không quên được
↘ (͡ ▽ ͡) ↗

“Ngô..... Người nói được rất làm nhân tâm động.” Tô Giản tán đồng gật gật đầu, “Nhưng là..... Ta thành tích còn hành, hơn nữa cũng xác thật đối trở thành một cái quân nhân khuyết thiếu hứng thú, nếu ta là tưởng tượng lai có cái tốt tiền đồ cùng đường ra đáp ứng người, nhưng thật ra không có gì.”

“Nhưng tổng cảm thấy như vậy không đúng lắm. Cho nên còn không bằng từ lúc bắt đầu liền cự tuyệt hảo.” Tô Giản cười, bổ sung, “Ta nhiệt tình yêu thương ta tổ quốc, cũng thực kính nể tôn kính các người, nhưng ta chính mình là trở thành không được người như vậy. Cho nên xin lỗi lặp.”

Ba năm cổ đại quân lữ kiếp sống, cũng không đại biểu Tô Giản ở trở lại hiện đại sau liền có trở thành một người quân nhân tự tin.

Mặc dù nàng có một ít quyền cước đấy, nhưng cũng chỉ là một chút quyền cước mà thôi.

Nói thật. Tô Giản vừa trở về khi cũng nghĩ tới con đường này, nhưng cái này ý niệm mới vừa toát ra tới thời điểm liền lại bị chính nàng cấp bóp tắt.

Nàng rõ ràng chính mình. Là có nhất định tinh thần trọng nghĩa, thị phi quan, cũng ngoài ý muốn có được có thể chiến đấu cùng chỉ huy chiến đấu năng lực. Nhưng quân nhân, không chỉ là chỉ có này đó là được.

Tô Giản đã từng không hiểu, nhưng nàng hiện tại hồi tưởng, lại có thể từ chính mình gia gia thượng thấy rất nhiều bóng dáng.

Đây là nàng tuyệt đối không đạt được vị trí.

Thật muốn cử cái ví dụ.....

Có lẽ chính là vô luận nàng có bao nhiêu xuất sắc, nhưng cũng chỉ là cái ngẫu nhiên có thể cùng chức nghiệp tuyển thủ ganh đua cao thấp nghiệp dư người chơi mà thôi đi.

Điểm này thượng, Tô Giản phi thường có tự mình hiểu lấy.

“Người một chút đều không nghĩ trở thành giống người gia gia giống nhau quân nhân sao?” Lăng phong lại hỏi một câu.

“Ta trở thành không được.” Tô Giản cười trả lời, “Ta không có..... Trở thành một cái quân nhân tu dưỡng.” Dừng một chút sau tiếp tục.

“Kỷ luật tính, ý thức trách nhiệm, phụng hiến tinh thần. Quan trọng nhất chính là..... Ta không có đối nó nhiệt tình.”

Lăng phong nghe được phía trước khi, nguyên bản còn tưởng đối Tô Giản nói này đó lại nỗ lực một lần, nhưng đương nàng nói “Không có nhiệt tình” thời điểm, lại rốt cuộc đánh mất ý niệm.

—— vô luận là làm cái gì chức nghiệp, nếu đối nó không thể đầu chi lấy nhiệt tình, như vậy nó chỉ là một phần buồn tẻ nhợt nhạt công tác, mà không phải vì chi phấn đấu mộng tưởng.

Càng chưa nói tới cái gì trách nhiệm, trung thành, phụng hiến từ từ.

“Ta minh bạch người ý tứ.” Lăng phong gật gật đầu, trong lòng chưa nói tới mất mát thất vọng chờ, nhưng tiếc nuối vẫn là có chút. Bởi vì hắn vẫn luôn tiềm thức cảm thấy Tô Giản có rất nhiều tiềm lực còn không có bị khai quật ra tới. Đôi tay chống đầu gối đứng lên, hướng Tô Giản thiện ý gật gật đầu, “Tuy rằng tiếc nuối, nhưng cũng thực cảm ơn người thẳng thắn thành khẩn.”

“Nơi nào.” Tô Giản cười tủm tỉm, “Bất quá nếu là về sau ngài muốn luận bàn hai hạ nhưng thật ra không thành vấn đề. Đương nhiên ta khẳng định

đánh không thắng người, nhưng là có chút chiêu thức thượng có lẽ có thể cho người điểm linh cảm?”

Võ thuật. Võ là lực đạo, mà thuật là kỹ xảo.

Tô Giản không có lực đạo, nhưng là kỹ xảo lại là có. Lại nói nàng đó là trên chiến trường sinh tử vật lộn gian mai giữa ra tới tình hoa cùng cá nhân tổng kết, cho nên thì ra tin nói như vậy.

“Dù sao ta tưởng các người nếu có thể tìm được ta trường học, tự nhiên cũng tra được ta trụ chỗ nào rồi đi?” Tô Giản nửa nói giỡn chớp chớp mắt.

Lăng phong cùng Lý hải cười.

“Hành. Lại cơ hội ta nhất định sẽ tìm người.”

“Ta còn tưởng rằng người sẽ đồng ý.”

Tan học sau trường học so bình thường an tĩnh rất nhiều, tuy như cũ có thể nghe thấy đi được vẫn bọn học sinh cười đùa thanh, nhưng cũng quanh quẽ không ít.

Tổng dân cùng Tô Giản ngồi ở khu dạy học mặt sau ghế dài thượng, liền kim hoàng sắc hoàng hôn, đưa lưng về phía rừng cây nhỏ chậm rãi nói chuyện phiếm. Mà siêu hung miêu hiệu trưởng tắc đem chính mình cuốn thành ngọt ngào vòng nhĩ, ngủ ở Tổng dân đầu gối, hưởng thụ hân câu được câu không thuận mao.

“Như thế nào sẽ.” Tô Giản ngậm kem nhìn về phía Tổng dân, cười, “Đã có trọng tới cơ hội, đương nhiên là nếm thử cùng từ trước không giống nhau chức nghiệp cùng con đường a. Hơn nữa ta tính tình..... Phỏng chừng đã

trở thành không được một người chính trực đủ tư cách quân nhân mới đúng.”

Tô Giản ngượng ngùng gãi đầu.

“Nắm thử cùng trước kia không giống nhau a.....” Tống dân nghe xong, hơi hơi mị mắt, hơi ngưỡng cằm nghĩ nghĩ sau cười cười, “Như vậy nói tỉ mỉ, ta tựa hồ cũng không có gì biến hóa, như cũ ở lặp lại làm tương tự sự.”

Trước kia là quốc gia, hiện tại là công ty.

Tống dân dừng một chút sau nhìn về phía Tô Giản, “Điểm này người so với ta cường.”

“Ngô.....” Tô Giản ngậm kem nghĩ nghĩ sau, cười hì hì dịch dịch dịch, dịch đi qua một chút hướng Tống dân cười đến lấy lòng, “Nếu không chúng ta trước làm tốt hiện tại học sinh, thuận tiện khảo cái hảo đại học?”

“Đến nỗi tương lai muốn làm cái gì, trở thành cái dạng gì người..... Đến lúc đó lại tưởng cũng không muốn không phải?”

Quá dễ làm hạ, sống ở lập tức. Đây mới là quan trọng nhất.

Tống dân nghe xong, cười cúi đầu sờ sờ miều, “Nói được cũng là.”

“Bất quá ở thi đậu hảo đại học trong quá trình, ngoạn nhi cũng là rất quan trọng. Cho nên.....”

Tô Giản cười hì hì.

“Này chu nếu không ta mang ngài đi công viên trò chơi ngoạn nhi? Ta mời khách. Ngài ra tiền?”

Cùng nhà mình Thiếu Đế, nói cái gì có xấu hổ hay không vấn đề. Xa lạ!

Tống dận nghe xong, cười.

“Hành. Người mời khách, ta ra tiền.”

“Bệ hạ thánh minh ~~~”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 47 47

Quả nhiên lão nhân gia là không rất thích hợp công viên trò chơi loại địa phương này.

Tô Giản cùng Tống dân đứng ở vào cửa chỗ, nhìn xem bên trái mang theo các loại thét chói tai gào thét mà qua tàu lượn siêu tốc, nhìn nhìn lại bên phải ngoạn nhi chạm vào xe đâm cho tóc đều hỗn độn người trẻ tuổi nhóm..... Tô Giản cùng Tống dân yên lặng ngoái đầu nhìn lại đối diện.

“..... Nếu không đổi cái địa phương?” Tống dân nói.

“Đừng a, tiến đều vào được.” Tô Giản nhìn xem chung quanh, hứng thú bưng bưng, “Chúng ta nhìn xem có hay không mặt khác không như vậy kích thích trò chơi. Đi đi đi đi.....”

Nói xong thực tự nhiên lôi kéo Tống dân cổ tay áo, đem hân hưởng trong kéo. Một mặt nhắc mãi “Đi đi đi! Bệ hạ đi theo lão thần.”

Tống dân nghe xong, mỉm cười đuổi kịp. Trên mặt biểu tình cùng đã từng dung túng nàng ôm chính mình đùi giả khóc khi giống nhau.

Đáng tiếc công viên trò chơi thật đúng là tìm không thấy cái gì không như vậy làm “Lão nhân gia” cảm thấy quá mức kích thích giải trí phương tiện, cuối cùng Tô Giản cùng Tống dân đứng ở trên quảng trường, mặc trong chốc lát sau, Tô Giản quay đầu hướng Tống dân nhe răng cười, chỉ vào bên cạnh hỏi, “..... Nếu không ta cho người mua cái cái này?”

Tống dân nghe xong, theo nàng chỉ phương hướng nhìn lại, cứ nhiên là một vai hề đang ở hướng công viên trò chơi người miễn phí phát khí cầu. Các

loại sắc hệ hồng nhạ, năm màu lại đẹp.

Nhưng mà lại làm Tống dân nhin không được trầm mặc. Thở dài sau hướng Tô Giản nói, “Kỳ thật là chính người muốn đi?”

Tô Giản nghe xong, hắc hắc cười.

Đôi mắt mị thành một cái phùng, đáng yêu lại giảo hoạt.

Sau đó Thiếu Đế liền lại thở dài sau, thực tự giác tiến lên cấp nhà mình tính trẻ con chưa mẫn Trấn Quốc Công, lấy cái miễn phí khí cầu.

Tuyển cái phần nộn nộn hồng nhạ, xoay người trở về đi, tại chỗ lại không có Tô Giản bóng dáng. Tả hữu nhìn nhìn, mới thấy Tô Giản một tay một cái giản dị hotdog cầm, cười hì hì chạy về tới. Tới rồi trước mặt sau đứng yên, đem hai cái đều hướng Tống dân trước mặt một đệ, hỏi, “Bên trái bơ lạc bên phải sốt cà chua, ngài chọn?”

Tống dân nghe xong, nhưng thật ra không lập tức cúi đầu tuyển hotdog, ngược lại đem trên tay hệ giả khí cầu dải lụa, trở tay hệ ở Tô Giản trên cổ tay sau, mới nhìn về phía hotdog. Tả hữu lẫn nhau xem, chậm rì rì.

“Hắc! Ta liền biết.” Tô Giản thấy Tống dân bộ dáng, tức khắc lộ ra “Lão thần hiệu ngài ~” biểu tình, trước đem trong đó một cái tạm thời nhét vào Tống dân trong tay, chính mình trên tay chia làm hai nửa, lại đổi lại đây, lại chia làm hai nửa sau, dùng tay xách lên trong đó một nửa, trao đổi sau một mặt mút ngón tay, một mặt hướng Tống dân cười.

“Như vậy liền được rồi.”

Tống dân thấy nàng như vậy, cũng liền đi theo cười rộ lên, mới vừa duỗi tay tưởng vỗ vỗ nàng đầu, duỗi đến một nửa khi, bàn tay treo ở nàng đỉnh đầu lại chưa rơi xuống, trên mặt lộ ra cổ quái biểu tình tới.

“.....?” Tô Giản hơi hơi nghiêng đầu.

“..... Không có việc gì.” Thiếu Đế thu tay lại, nắm tay để sát vào bên môi ho nhẹ một tiếng.

..... Chính là ở không tự chủ được tưởng vồ vồ trước mặt thiếu nữ đầu nhỏ khi,..... Trần Quốc Công giọng nói và dáng điệu nụ cười cùng sang sảng chống nạnh cười to đột nhiên hiện lên ở trước mắt.

.....emnnnn—————

Suy xét đến Tổng dân thân thể trạng huống, Tô Giản cùng Tổng dân cũng không đi ngoạ nhi cái gì quá mức kích thích trò chơi. Bất quá cũng may công viên trò chơi vé vào cửa tuy quý, nhưng lại tiền nào của nấy.

Chiếm địa diện tích đại, trừ bỏ các loại giải trí thiết bị, phong cảnh cũng thực không tồi, hai cái “Lão nhân gia” ngồi ở nhân công đường sông bên bến tàu ghế dài thượng, nghe quanh mình mơ hồ cười vui cùng tiếng thét chói tai, cũng cảm thấy phá lệ tốt đẹp.

Vừa lúc lúc này có nữ sinh chính lôi kéo bạn trai các loại làm nũng, “Đi sao..... Bồi ta ngồi một lần sao.....”

Bạn trai trên mặt biểu tình là bất đắc dĩ thả cự tuyệt, “Đều người trưởng thành rồi, ngoạ nhi cái gì không thú vị cái này.....”

“Ai nha..... Nhân gia vẫn là cái bảo bảo.....” Nữ sinh bắt đầu chơi lười.

Đà đà thanh âm làm Tô Giản mặt danh run lên một chút, một mặt tròn to mắt thú vị thưởng thức.

Quả nhiên luyện ái trung người là đem buồn nôn đương thú vị, đối với hai người tới nói là tình thú, đối người khác tới nói liền hoàn toàn là hai chuyện

khác nhau.

Bạn trai bất đắc dĩ bật cười, “Người chỗ nào tới nhiều như vậy chuyện xấu.” Nói xong tả hữu nhìn xem, tựa hồ đối với vừa rồi đối thoại vẫn là có chút ngượng ngùng, mới nhìn xung quanh, liền thấy một bên ghế dài thượng hai vị “Lão nhân gia” đối diện hân hạnh chú mục lễ.

—— quan ái hậu bối hiền lành ánh mắt.

“..... Đi đi, người nói cái gì liền cái gì.” Bị ánh mắt “Kinh sợ” đến bạn trai cảm thấy một trận hít thở không thông, hoàn hồn sau vội vàng đáp lời bạn gái, thỏa mãn nàng tâm nguyện.

“Chính là sao ~ nhân gia là có thiếu nữ tâm bảo bảo ~ muốn ngồi xoay tròn ngựa gỗ ~” bạn gái rõ ràng ngoạn nhi nghiệm, tiếp tục đà đà.

“..... Nói tiếng người.”

“Huynh đệ, bồi lão nương ngồi thứ đồ kia biết không? Bằng không tức chết người.” Tức khắc chuyển biến phong cách.

Đậu đến đồng dạng nghe thấy Tống dân cùng Tô Giản cũng đi theo trộm nở nụ cười.

Coca thật sự.

“Nếu không.” Tô Giản dừng một chút, nhìn Tống dân chỉ chỉ manh manh đất xoay tròn ngựa gỗ phương hướng, hỏi. “Bệ hạ người muốn ngồi cái kia không?”

Ta có thể giúp người cướp được màu trắng một sừng thú dục, thiếu niên ~

“.....” Thiếu Đế không nghĩ nói chuyện.

11 nguyệt thời tiết đã từ từ biến lạnh, mặc dù là mặt trời lên cao, rất nhiều thời điểm chiếu lên trên người cũng cảm thụ không đến nhiều ít ấm áp, nếu là thời tiết đột nhiên không tốt, không cần chờ đến chạng vạng, buổi chiều 3, 4 giờ chung thiên liền âm u.

Cũng như hiện tại.

Bất quá ngày mới ảm đạm xuống dưới, công viên trò chơi nội các loại tiểu đèn liên sáng lên, cửa hàng ngoại càng là dùng ngôi sao đèn quay chung quanh ăn mặc sức, ánh đèn ấm hoàng, cũng làm công viên trò chơi nhiều một loại ban ngày khi không giống nhau cảnh tượng.

Thậm chí có gia cửa hàng ngoài cửa, còn hợp với tình hình làm tuyết, dẫn tới không ít tuổi trẻ nam nữ ở bên cạnh thiếu cây thông Noel hạ chụp ảnh chụp ảnh chung.

Ngay cả Tổng dân cũng hỗ trợ cấp hai đối tình lữ chiếu mấy trương tượng. Đối mặt đối phương nói lời cảm tạ, hân hoi hơi mỉm cười gật đầu đưa điện thoại di động còn cấp đối phương, sau đó tiếp tục đứng ở một bên chờ Tô Giản.

Đôi mắt liễm rũ, trên tóc lộ mấy đóa tuyết, nguyên bản liền dung mạo xuất chúng, cho nên hiện tại một bộ rõ ràng đang đợi người bộ dáng càng làm cho người nhìn không được ghé mắt.

Có mấy cái ước hẹn ra tới cùng nhau chơi nữ sinh xa xa thấy, lén lẩm nhăm nhăm sau liền có một nữ hài tử cố ý chạy đến khoảng cách Tổng dân chỉ ba bước xa vị trí, đứng ở hân bên tay trái đối đồng bạn nói, “Tới giúp ta cấp này cảnh tuyết chụp hai trương giống.”

“Được rồi.”

Nhưng mà trên thực tế, quay chụp cameras, lại là trực tiếp lướt qua bày ra tạo hình nữ sinh bả vai, đem Tổng dân cả người mang tiến màn ảnh nội.

Trắng trợn táo bạo chụp lên.

Phụ trách chụp ảnh nữ sinh còn một mặt ngăm nhìn một mặt đối bạn gái kêu, “Ai? Người bên trái một chút, đúng đúng đúng. Liên tư thế này.”

“Hảo không có nha.” Phụ trách bãi tư thế nữ sinh có chút không kiên nhẫn.

“Có điểm mơ hồ nha, người lại kiên trì một chút.” Phụ trách chụp ảnh nữ sinh kêu.

Không có biện pháp, Tống dân cố ý chọn cái sẽ không gây trở ngại đến người khác chụp ảnh vị trí. Cho nên ánh sáng cũng không tốt. Tự nhiên cũng làm chụp lên trở nên khó khăn lên.

Không chút nào dễ dàng rút cuộc ngăm nhìn tìm được một cái hảo màn ảnh khi, mới vừa ấn hạ nháy mắt, trước mặt ảnh chụp liền biến thành một trường chính làm mặt quỷ nữ sinh.

“Uống?!” Phụ trách chụp ảnh hoảng sợ, bên cạnh bãi tư thế nữ sinh cũng sửng sốt. Đồng thời cũng hấp dẫn Tống dân chú ý, ngược mắt mặt nghiêng xem ra.

“Người người này làm gì a.” Chụp ảnh nữ sinh cau mày nhìn đột nhiên tiến đến chính mình trước mặt, chặn màn ảnh Tô Giản, “Dọa chết người được không.”

“Là sao.” Tô Giản nghiêng đầu, cà lơ phất phơ dùng ngón út đào đào lỗ tai, vẻ mặt tiểu lưu manh bộ dáng, chậm rì rì hài hước mở miệng, “Tổng so các người một câu không nói liền chụp lên muốn hảo đi?”

Đối phương cũng chính là mười tám, chín tuổi thiếu nữ, cho nên nghe Tô Giản như vậy vừa nói cũng nhin không được mặt đỏ, đứng ở bên cạnh tưởng hỗ trợ đồng bạn cũng đi theo xấu hổ lên. Hơn nữa vừa rồi đối thoại

thanh âm không nhỏ, cho nên cũng dẫn tới không ít người quay đầu xem ra, cũng liền ngượng ngùng nói thầm rời đi.

Chỉ là đi xa sau còn ở cùng đồng bạn oán giận phun tào, “Quản nàng chuyện gì a, thiếu chút nữa liền chụp tới rồi, nào nghĩ đến nàng đột nhiên từ màn ảnh hạ nhảy dựng lên chặn.” Một mặt nói một mặt phiên ảnh chụp, đem kia trương đã hư rớt mặt quý từ chính mình album cắt bỏ, ngoài miệng không ngừng, “Lại không phải nhận thức người. Xen vào việc người khác.”

Nói xong cùng đồng bạn quay đầu, lại nhân thấy cảnh tượng thiếu chút nữa cắn được đầu lưỡi.

Vừa rồi vẫn luôn đứng ở chỗ đó đám người thiếu niên, giờ phút này đã muốn chạy tới kia thiếu nữ trước mặt, cúi đầu cười nhạt không biết ở cùng nàng nói cái gì đó.

Thiếu nữ trả lời, cũng giơ tay triều các nàng phương hướng chỉ chỉ, chọc đến thiếu niên giương mắt xem ra.

Thâm thúy trong sáng mặt mày, còn không có đối tượng liền hù đến mấy nữ sinh vội vàng quay đầu đi, lại nhanh hơn bước chân rời đi. Lại lần nữa xác định rời xa hai người tầm mắt sau mới lẩm bẩm nói thầm, “..... Cái gì a, thật là nhận thức nha.”

“Còn hảo lão thần xuất hiện đến đúng lúc, bằng không ngài đã bị người cấp chụp lén.” Tô Giản rung đùi đắc ý, một bộ “Bệ hạ ngài nhưng trường điểm nhi tâm đi ~” tư thế. Buồn cười thật sự.

Tổng dặn cười gật gật đầu, rũ mắt nhìn về phía nàng sau hỏi, “Người chính là đi mua cái này?”

“Đúng vậy.” Tô Giản cười, đem trên tay đọi một hồi lâu, mới ra lò nướng khoai một phân thành hai, nhiều một bên đưa cho Tống dân, “Nột, cho người ấm tay, thuận tiện ngọt ngào người tâm.”

Tống dân nghe xong, lại nhin không được cười lên một tiếng, một mặt tiếp nhận một mặt phun tao, “Người vẫn luôn như vậy sẽ hống người?”

Đương nhiên, còn nhớ rõ ngài khi còn nhỏ cũng là lão thần hống ngài sao?

Tô Giản chửi thầm, giáo hoạt hướng hần chớp chớp mắt, vẻ mặt lão nhân gia nhớ năm đó bộ dáng.

..... Xem đến Tống dân muốn đánh người.

“Đi thôi? Hôm nay tối sớm, công viên trò chơi cũng không có gì hảo ngoạn. Đi ra ngoài lại nói?” Tô Giản nhìn xem thiên, cười hì hì hỏi Tống dân.

“Hành, mặt khác tìm một chỗ ngồi ngồi đi?” Tống dân gật gật đầu, nhìn nhìn chung quanh.

Sau đó?

Sau đó hai vị “Lão nhân gia” liền tìm gia tiểu quán trà mỹ tư tư ngồi ở bên trong, cùng một đám thật lão nhân gia cùng nhau nghe khúc nhi.

—— quả nhiên đây mới là “Chính xác” hữu nhàn tư thái a.....

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 48 48

Học sinh việc học kiếp sống nói bận rộn cũng bận rộn, nhưng nói nhẹ nhàng cũng thực nhẹ nhàng. Tựa hồ nháy mắt, liền từ thứ hai tới rồi thứ sáu, lại nháy mắt, một cái học kỳ cũng đã sắp hỗn xong.

Đi học nhật tử vĩnh viễn chờ đợi các loại dài ngắn giả, chỉ cần có giả luôn là thực vui vẻ. Mà đại hội thể thao, còn lại là lệnh bọn học sinh cảm thấy vui vẻ lại rồi rằm kỳ nghỉ chi nhất.

Vui vẻ, là không dùng tới khóa. Rồi rằm, còn lại là ba ngày đại hội thể thao còn không phải đại bộ phận thời gian dãi ở trong trường học, nơi nào đều đi không được. Rất là lo lắng.

Quan trọng nhất chính là, còn có lệnh đầu người đau các loại thi đấu. Nhảy cao gì đó còn hảo thuyết, nhưng là trường bào lại là các bạn học tình nguyện đi học đều không nghĩ tham gia hoạt động chi nhất.

“Nam tử 1500 mễ ta chính mình thượng, nhưng là nữ tử trường bào 1000 mét ai tới?!” Thể dục uỷ viên gân cổ lên ở lớp học rống.

Nghe thấy này một câu, nguyên bản một khắc trước còn ở bàn vị thượng tinh tinh thần thần nói nói cười cười nữ sinh “Bang kị!” Một tiếng, ngã vào trên bàn giả chết.

Mới vừa đi tới cửa cũng chạy nhanh một cái chín mươi độ chuyển biến, trong miệng lải nhải “Ai nha ai nha, đem ly nước quên ở văn phòng.”

“.....” Người cho rằng người là gặp phải về hưu lão cán bộ sao?! Còn quên ở văn phòng?! (ノ`□´)ノ ㄣ—+—+

Thế dục uỷ viên trong lòng khổ.....

Nhưng thật ra Tô Giản ngồi ở trong phòng học không chỗ nào sợ hãi, bởi vì quỹ tinh quỹ tinh nàng sớm tại ngay từ đầu liền tích cực báo bốn trăm mề tiếp sức tái cùng nhảy cao.

Bởi vì mỗi người chỉ có thể hạn báo hai hạng, cho nên Tô Giản lập tức liền sáng khoái một hơi báo.

Thế dục uỷ viên kêu phá yết hầu, cuối cùng cầu cha cáo nãi nãi đều như cũ không ai đồng ý 1000 mét, tức giận đến thế dục uỷ viên cái này tiểu đáng thương thật sự không chịu đi tìm lớp trưởng cùng phó lớp trưởng, “Ta không có biện pháp, toàn bộ báo danh liền kém nữ tử 1000 mét, hai vị nói làm sao bây giờ đi.”

Thở phì phì. Biến cá nóc.

“Nếu không ta đến lúc đó cho ngài lão tìm đỉnh tóc giả?” Lớp trưởng sờ sờ cằm sau, nghiêm trang đối thế dục uỷ viên nói, “Có hai bím tóc nhỏ cái loại này, đến ngày đó thật sự không được liền làm phiền ngài đi lên chạy cái 1000 mét?”

“..... Ha hả, đến lúc đó ta nhất định mang người trên đầu.” Thế dục uỷ viên cùng lớp trưởng quan hệ không tồi, cho nên khai điểm nhi vui đùa cũng không gì.

Lời này nói được lớp trưởng cười mỉa, liên tục xua tay, “Ta không được ta không được, ta thân thể không tốt.” Phút cuối cùng còn làm bộ khụ hai tiếng.

Thế dục uỷ viên cười nhạt, mắt lé, “Thôi đi, người Tổng dân thân thể không hảo còn giúp vội xem toàn ban quần áo cùng chỗ ngồi đâu, người?”
Đừng tưởng rằng ta đã quên mất thượng cuối tuần người đến nhà ta tới cợ cơm, ăn hai đại chén cơm sự!

Quan trọng nhất chính là! Khoai tây thiêu xương sườn người nha liền chữa cho ta lưu mấy khẩu!

Tức giận. Biển sông lớn heo.

“Ai..... Sinh bệnh loại chuyện này, luôn là nói đến là đến.....” Lớp trưởng nhú mày che tâm.

“Nếu không.....” Vẫn luôn ở một bên phó lớp trưởng đại đáng yêu, cầm đại hội thể thao báo danh biểu nhìn nửa ngày sau nói, “Ta tới chạy cái này 1000 mét đi?..... Thật sự không ai nói.”

“A?” Thể dục uỷ viên cùng lớp trưởng nghe xong, đồng thời quay đầu xem ra, lẫn nhau lẫn nhau nhìn thoáng qua sau chần chờ, “Nhưng người không phải đã báo hai hạng sao,..... Này không hảo đi?”

Báo danh biểu là thể dục lão sư trực tiếp giao cho thể dục uỷ viên, cho nên kỳ thật các ban ban cán bộ là nhanh nhất thấy báo danh biểu, trên cơ bản hơi chút nhẹ nhàng một chút hạng mục, trước tiên đã bị lớp học ban cán bộ trước tuyển rớt, cũng không phải cái gì hiếm lạ sự.

Bất quá bởi vì phía trước tam ban nguyên chủ nhiệm lớp còn ở thời điểm, đặc biệt thiên vị thành tích tốt học sinh, cho nên thưởng một lần mùa xuân đại hội thể thao nháo đến tam ban không phải cùng vui sướng, đều truyền tới hiệu trưởng lỗ tai sau. Các ban ban chủ nhiệm liền kéo lên chính mình ban ban cán bộ khai cái tiểu sẽ.

Tóm lại đại ý chính là, tuy rằng trước hết bắt được báo danh biểu, nhưng cũng không cần một cổ não đem chỗ tốt đều chiếm xong rồi, vẫn là đến cho nhân gia lưu một bộ phận linh tinh nói. Nếu là quá không công bằng, liền hủy bỏ trong đó hạng nhất nhường cho người khác, đổi thành nhất cổ hết sức vận động hạng mục.

Cho nên sau khi nói qua, lần này mùa thu đại hội thể thao, mặt khác ban bọn họ là không biết, nhưng bốn ban cán bộ xác thật tuyển đến tương đối đúng trọng tâm, cũng không xuất hiện quá có ai bắt được báo danh biểu toan ai ai ai chiếm tiện nghi nói.

“Này không phải không ai sao.” Đại đáng yêu kỳ thật cũng không muốn, nhưng thân là ban cán bộ vẫn là có một phần ý thức trách nhiệm ở bên trong, “Người đem bốn trăm mề cho ta đổi thành 1000 mét đi, như vậy hẳn là luôn có người muốn báo đi?”

Nàng đem báo danh biểu giao cho thể dục uỷ viên nói.

“Kia hành đi, đến lúc đó chúng ta nếu là chạy không xuống dưới liền bỏ quyền.” Thể dục uỷ viên cũng thật sự không nghĩ phiền toái, chỉ do dự một chút liền tiếp nhận báo danh biểu. Ngượng ngùng nói lời cảm tạ sau, lại về phòng học thét to, “Hiện tại còn thừa cái nữ tử 1000 mét cùng tiếp sức bốn trăm mề. Dư lại cái kia ta liền tìm chỉ báo hạng nhất hoặc là hạng nhất cũng chưa báo tùy tiện viết tên! Tay chậm vô tay chậm vô!”

Như vậy vừa nói, lập tức liền có nữ sinh nhấc tay tranh nhau muốn bốn trăm mề tiếp sức tái. Tích cực chủ động đến làm thể dục uỷ viên có chút cảm động.

Rốt cuộc, lại qua hai ngày sau, mùa thu đại hội thể thao ở một cái cuối thu mát mẻ, mặt trời lên cao, nhưng một chút đều không ấm áp thứ năm triệu khai.

Tiến tràng, đi phương trận, hiệu trưởng đọc diễn văn xong sau chính là đại hội thể thao chính thức bắt đầu i.

Bãi bóng thượng khán đài là đã sớm phân chia hảo, cái kia khu vực thuộc về cái kia lớp, cho nên trừ bỏ yêu cầu dọn mấy trương cái bàn cùng ghế dựa ra tới, phóng tạp vật, thủy cùng đại hội thể thao diễn thuyết giấy viết bản thảo cùng bút ngoại, cũng liền không có gì.

Khán đài mỗi ngày đều có lớp ấn chu thay phiên tiến hành quét tước, nếu là kiểm tra kỷ luật bộ bắt được có đến trễ, vi kỷ học sinh, như vậy gom đủ vài người liền từ bọn họ quét tước một ngày mở màn. Cho nên mặc dù là cái gì đều không lớt trực tiếp ngồi xuống, cũng sẽ không thực dơ.

Bất quá nữ hài tử sao, sẽ tương đối chú ý một chút, lớt một trương giấy gì đó.

Nhưng..... Làm Phó Nguyên đám người yên lặng chính là, Tô Giản tiếp nhận đại đáng yêu cho nàng chuẩn bị giấy, nàng xoay người phô hảo sau, liền cười tủm tỉm hướng Tống dân cười, cũng vỗ vỗ cái kia vị trí, “Bệ hạ, phô hảo.”

“..... Đây thật đúng là bệ hạ.” Tiền lỗi trợn mắt há hốc mồm phun tào.

Phó Nguyên? Phó Nguyên hừ nhẹ.

Không đợi Tô Giản mở miệng, đại đáng yêu đã chống nạnh, dương tiểu cằm về mặt ngạo kiều, “Như thế nào? Người Tống dân thân thể không hảo sao.” Nói xong hừ hừ, lại lần nữa đệ một trương cấp Tô Giản, chờ đến tiền lỗi dịch đến bên người nàng, cười hì hì vươn tay thời điểm lại bị trắng liếc mắt một cái, “Làm gì?”

“Ta cũng muốn a.” Tiền lỗi chớp chớp mắt, vô tội.

“Không có. Người thân thể như vậy tốt muốn tới làm gì? Nam hài tử sao, nên nhiều lăn lê bò lết một ít trưởng thành mới có thể chịu khổ nhọc.” Nói đến mặt sau, kia phó lời nói thâm thía trường bối bộ dáng, thấy thế nào như thế nào giống Tô Giản đệ nhị, phút cuối cùng dừng một chút, bổ sung, “Nga? Tiểu giản?”

Tô Giản cười hì hì gật đầu.

Đến. Tiền lỗi mặt đem mặt. Thật đúng là đi theo Tô Giản học theo.

Nhưng là, phó lớp trưởng, ngài lần trước trường học tổ chức kiểm tra sức khoẻ thời điểm nhất định không có hảo hảo xem mắt khoa đúng hay không? Bằng không vì cái gì người sẽ cảm thấy chúng ta, này đàn đã từng bị Tô Giản một người đánh ngã người, thân thể sẽ có nàng hảo?

Ân? Ân ân ân???

Tiền lỗi cảm thấy, hần lần này đại hội thể thao còn liền phải tìm cái đồ vật lót ngồi.

Không ngồi không vui tư cơ ㄟ(ㄟ ^ ㄟ)ㄟ

Nói như vậy, ba ngày đại hội thể thao, vừa mới bắt đầu hạng mục sẽ từ tương đối nhẹ nhàng 100 mét chạy nhanh từ từ bắt đầu, đến nỗi giống nam tử 1500 mễ cùng nữ tử 1000 mét trường bào, còn lại là đặt ở cuối cùng một ngày buổi sáng.

Trên cơ bản chạy xong trường bào, đại hội thể thao liền kết thúc. Các ban quét tước xong vệ sinh, thu thập chính mình khu vực rác rưởi sau là có thể ly giáo, quá cuối tuần.

Cho nên hôm nay Tô Giản chỉ có một nhảy cao thi đấu, còn thừa thời gian cũng chính là giúp lớp học phụ trách viết đoạn bản thảo đại gia chụp chạy chạy chân, đưa đến quảng bá chỗ, có đôi khi thấy quảng bá chỗ bài viết còn có rất nhiều, chờ đến phiên chính mình ban phỏng chừng người đều thi đấu xong hai đợt, liền cười hì hì kéo người MC tiểu cô nương cổ, lại uy hiếp lại lấy lòng làm trước đọc nàng.

Dứt khoát đến mặt sau liền ôm lớp học đồ uống, một người đưa một lọ, sau đó chính mình tắc cầm một túi bánh hóa đồ ăn vặt, cà lơ phất phơ dựa vào ở nhân gia bên cạnh bàn “Răng rắc rắc”, thường thường còn đưa cho người MC, vô tội chớp mắt hỏi, “Ăn sao?”

Lệnh người không chán ghét tiểu vô lại bộ dáng.

Cho nên sơ nhị bốn ban bài viết luôn là niệm đến nhất đúng lúc, gần nhất cùng bốn ban đi được man gần tam ban tân chủ nhiệm lớp thấy, cười tùm tùm đi quây bán quà vật lắc lư một vòng, công đôi tay đến Tô Giản trước mặt, vẻ mặt ôn hoà đối thoại vài câu, lúc sau lại quảng bá, tam ban bài viết cũng trở nên đúng lúc lên.

Mà tam ban chủ nhiệm lớp cùng Tô Giản đối thoại như sau:

—— “Tô Giản, đồ ăn vặt mau ăn xong lẹ?”

“Ân nột. Trương lão sư, tới một ngụm?”

“Không được, cái này cho người.”

“Cảm ơn Trương lão sư, này nhiều nưộng nùng.”

Bất quá Tô Giản thực chuyển biến tốt liền thu, lại đứng trong chốc lát sau liền rời đi, đi phía trước đem tam ban chủ nhiệm lớp cấp kia bao không Khai Phong đồ ăn vặt đưa cho quảng bá viên, còn nháy đôi mắt cường điệu, “Là chúng ta bốn ban cùng tam ban tình nghĩa nga các bảo bảo ~ tình nghĩa ~”

Quảng bá viên: “.....” Biết rồi biết rồi! Người thật chán ghét hừ! ㄟ(ゝ) /ㄨ
ㄟ(ゝ)

Từ đầu tới đuôi, ngồi ở khán đài thượng hỗ trợ giữ nhà Tống dân đều xem ở trong mắt, thấy Tô Giản kia phó bỉ bỉ tiểu bộ dáng, nhin không được cười lại cấp tự động tìm tới, ngã vào hân trên đùi ngắm hiệu trường thuận thuận mao.

Miêu mẽ vòng nhi thành ngọt ngào vòng nhi, đem mặt tàng tiến móng vuốt, thoải mái phát ra xì xụp thanh âm. Kia đáng yêu nhuyển manh tiểu bộ dáng mới vừa chạy tới tìm Tống dân thời điểm, không chỉ là chọc đến các nữ

sinh mắt thèm, ngay cả nhà mình chủ nhiệm lớp cũng nhin không được lại đây dính Tống dân quang thuận hai thanh miêu.

Sau đó nội tâm anh anh anh tránh ra, không ngừng nói cho chính mình về sau sẽ có miêu.

Đến nỗi mặt khác nữ sinh? Hai mặt nhìn nhau lại không dám tiến lên.

Tống dân vô luận là khí chất, dung mạo đều là tuyệt hảo, thành tích hiện tại còn nhìn không ra tới, bất quá hẳn là không tồi, gia cảnh lại hảo. Quả thực chính là vườn trường phim thần tượng trung nam chính giống nhau giả thiết, nói thật, từ chuyển giáo đến bây giờ cơ hồ mỗi lần nữ sinh bí mật hội nghị, về hẳn đề tài là tuyệt đối không phải ít.

Nhưng mặc dù như vậy, cũng không có gì người dám tùy tiện tiếp cận hẳn. Tựa hồ hẳn trên người có loại mạc danh, tự động liền sẽ cùng người cứ ra tay khí tràng cùng khoảng cách. Thanh lãnh xa cách làm người chỉ dám xa xa nhìn, lại nửa điểm không dám vượt qua.

Mặc dù là ngày thường tính chơi đến tương đối tốt đại đáng yêu, cũng chỉ là ở Tô Giản ở thời điểm hơi chút tiếp cận Tống dân.

Có một số người, tựa hồ trời sinh liền cùng những người khác có khoảng cách cảm.

Nhưng Tô Giản, lại kỳ dị không ở này liệt.

Tống dân liễm mắt thấy một mặt triều chính mình phương hướng đi, một mặt cười hì hì hướng chính mình huy không rút đồ ăn vặt Tô Giản, nhin không được liền mỉm cười. Tức khắc cặp kia ngày thường có vẻ quá mức thanh lãnh con người giống như là lọt vào cột sáng, đột nhiên nổi lên một chút gợn sóng, nhiễm sắc màu ấm.

“Ăn xong rồi. (●0●)” Tô Giản hướng cung cấp cấp chính mình đồ ăn Tống dân vẫy vẫy trên tay đồ ăn vặt túi tiền.

Ánh mặt trời, mỹ thiếu niên, còn có vòng nhĩ ở hằn trên đùi miêu. Thật là không có gì so trước mắt cảnh tượng càng mỹ.

Nơi xa có mặt khác ban nữ sinh nhìn thấy dáng vẻ này, nhịn không được liền trộm cầm di động nhắm ngay khán đài thượng, hơi hơi híp mắt có vẻ lười biếng Tống dân, răng rắc vài trương, thuận tay phát tới rồi chính mình Weibo thượng.

“Nơi này còn có.” Tống dân đối Tô Giản nói.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 49 49

Tô Giản báo danh nhảy cao là ở đại hội thể thao ngày đầu tiên buổi chiều, mà bốn trăm mế tiếp sức còn lại là ngày hôm sau buổi sáng.

Bởi vì là đại hội thể thao, cho nên trung võ trung học này ba ngày vườn trường nhà ăn không khai, giữa trưa đều là phóng các bạn học về nhà ăn, buổi chiều đuổi hai điểm chính đến trường học là đến nơi.

Bất quá rất nhiều người cũng chưa lựa chọn trở về, đều là đi phụ cận ăn vặt phổ tùy tiện ăn chút nhi, hoặc là tìm mì phở phô kê lên một chén mì hoặc là phẩn, liền cùng các đồng bạn cùng nhau ăn. Hơi chút xa xỉ một chút, liền đi phụ cận cửa hàng thức ăn nhanh từng người điểm thượng hamburger Coca, lại AA chế điểm phân pizza, một người ăn một khối, cũng liền giải quyết cơm trưa.

Còn thừa thời gian, không nghĩ sớm như vậy phản giáo liền ở phụ cận dạo một dạo, bán chút trái cây hạt dưa linh tinh, chờ hạ có thể đang xem trên đài phân ăn. Nhưng càng nhiều còn lại là tùy tiện ăn chút cái gì, liền chui vào phụ cận vòng đi đi ngoạn nhi trò chơi đi.

Phó Nguyên bọn họ cũng không ngoại lệ, bất quá lần này bọn họ tìm địa phương là trò chơi thính, kiểu cũ đại hình đài thức máy chơi game, rất là làm người hoài niệm, ngay cả Tô Giản đều nhịn không được ngoạn nhi hai thanh. Vương nghiên nghê tắc đi theo đại đáng yêu ở một bên ngoạn nhi bắt cá.

Đến nỗi Phó Nguyên bốn người tắc ngoạn nhi đánh nhau cách đấu trò chơi, trong lúc tiền lỗi còn về mặt đặc ý đào dạt hướng Tô Giản khiêu khích, nói

là hiện thực đánh không lại nàng, nhưng trong trò chơi lại là có thể, võ trò chơi cái nút kêu muốn cùng Tô Giản một mình đấu tam hiệp.

Tổng dân ở một bên cười, cảm thấy trước mặt một màn rất là thú vị.

Đương nhiên Tô Giản nghênh chiến kết quả chính là, không cần chờ đến đệ tam hiệp cũng đã bị tiền lỗi cấp trực tiếp KO rớt. Trước sau năm phút đồng hồ cũng chưa hoa đến.

“Ai..... Thắng được một chút đều không không cảm nhận được thắng lợi vui sướng ㄟ (ㄟ ▽ ㄟ) ㄟ” tiền lỗi buông tay, một bộ thảo đánh bộ dáng.

Bộ dáng này một bên đại đáng yêu khí bất quá, nhảy lại đây liền phải cấp tiểu tin văn thù, đáng tiếc kết quả cũng chỉ so Tô Giản nhiều một phút đồng hồ.

“.....QAQ” đại đáng yêu ủy khuất ba ba nhìn về phía Tô Giản, chọc đến người sau cười sồ sồ nàng, thuận thuận mao nói vài câu an ủi nói sau, mới một lần nữa vui vẻ lên.

“Phi! Người đừng đắc ý, chúng ta bên này còn có người không thương đâu.” Đại đáng yêu khế gắt tiền lỗi, một phen văn trụ vương nghiên nghệ thủ đoạn, “Nghiên nghệ, giáo huấn bọn họ.”

“Ta?” Vương nghiên nghệ làm tốt khó, “Nhưng ta không ngoạn nhi quá cái này nha.....”

Tiền lỗi nghe xong, phỏng chừng làm ra khoa trương bừa bãi cười to. Bất quá mới cười hai tiếng đã bị chính mình nước miếng sặc, khụ vài thanh mới ngừng.

Này hùng hình dáng chọc đến trạm một bên Phó Nguyên ba người rất là phiên mấy cái xem thường cho hân.

—— mất mặt.

Tiền lỗi? Tiền lỗi yên lặng sờ sờ cái mũi.

“Không sợ! Thượng thủ liền sẽ, rất đơn giản.” Đại đáng yêu vẻ mặt nghiêm túc nói hươu nói vượn. Rất có Tô Giản bóng dáng ở bên trong.

“..... Sẽ cùng có thể hay không thắng là hai việc khác nhau a.....” Vương nghiên nghề vẻ mặt đau khổ.

Nhưng cuối cùng vẫn là bị đại đáng yêu cấp đẩy đến máy chơi game trước mặt, nhấn cái mũi cùng tiền lỗi nói, “Chờ ta trước làm quen một chút ấn phím a.”

“Không thành vấn đề.” Tiền lỗi một bộ nắm chắc thắng lợi đắc ý bộ dáng, cười hì hì, “Ta làm người một chân.”

“Có bản lĩnh người làm hai tay nha ~” đại đáng yêu ở một bên phun tào hấn.

Tiền lỗi cười hì hì không nói lời nào. Hẳn lại không ngốc.

“Hảo.” Vương nghiên nghề đùa nghịch vài cái trò chơi cái nút cùng tay bính, gật gật đầu, phút cuối cùng nhấn cái mũi nhìn về phía đại đáng yêu, “Ta tận lực so người nhiều kháng một giây.”

Ân. Chính là chỉ có điểm này nhi tiền đồ (●u●)

Tiền lỗi cười hì hì, sau đó từ ván thứ nhất bắt đầu đến kết thúc, chỉ dùng hai phút không đến.

Nhưng ván thứ hai ngay từ đầu, vương nghiên nghề lại nhấn cái mũi, hoa một phút đồng hồ thời gian trực tiếp đem tiền lỗi tiểu nhân nhi phản sát. Trên màn hình áo lam bao bao đầu Trung Quốc tiểu tử tử, bắt đầu một cái khí công bức lui bạch y quyền tay, trượt tiến lên một cái mau đá, chân ở

trên màn hình mau đến thấy không rõ, tiền lỗi thao tác tay bính, chẵn đều ngăn không được, trên màn hình huyết điều tức khắc thiếu một phần ba.

Phó Nguyên ở bên cạnh ở bên cạnh kêu “Phóng đại! Phóng đại!”, Đại đáng yêu tắc tưởng nhảy dựng lên bắt lấy vương nghiên nghệ tay kích động diêu, nhưng lại sợ hãi gây trở ngại đến nàng, đành phải nỗ lực khống chế được chính mình kích động, hưng phấn bắt tay tạo thành năm tay, tắc bên miệng cắn.

Đáng tiếc chờ không kịp tiền lỗi phản ứng, vương nghiên nghệ đã nhả một trương viên hô hô mang trẻ con phì khuôn mặt nhỏ một cái xoay chuyển hạc chân dẫm, trực tiếp đem tiền lỗi tiểu nhân nhi bạo đầu KO.

“.....”

“.....”

Một phút đồng hồ.

“..... Thăng?” Vương nghiên nghệ nhìn màn hình, có chút không xác định lại có chút hưng phấn nhìn về phía đại đáng yêu.

“Thăng!” Đại đáng yêu ôm chặt vương nghiên nghệ cười nhảy, “Nghiên nghệ người thật là lợi hại nha!”

Wương nghiên nghệ cười, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng.

“Mới một thăng một phụ, còn có một ván đấu.” Tiền lỗi sừng sốt nửa ngày phục hồi tinh thần lại mạnh miệng, thúc giục vương nghiên nghệ xác định, “Tới tới tới, nhanh lên nhi bắt đầu.”

“Hừ ~ lại một ván còn không phải trực tiếp giây người.” Đại đáng yêu hướng tiền lỗi hừ hừ, giúp vương nghiên nghệ néo bả vai khoan khoái cơ

bắp, cùng cái giáo luyện đường như cổ vũ, “Nghiên nghệ! Không cần khẩn trương, lần này chúng ta một hơi giết chết hãn trò chơi này tra.”

“Ha?! Ta?! Trò chơi tra?!” Tiền lỗi khí cười chỉ vào chính mình, ngón tay vừa chuyển liền chuẩn bị chỉ hướng đứng ở Tổng dân bên người, chân chính trò chơi cận bã Tô Giản khi, tay chưa tới, mắt trước đối thượng Tô Giản lược nhướng mày cười như không cười biểu tình sau, ngón tay liền chậm rãi thu hồi đi, ngượng ngùng cười.

—— hơi kém liền quên trò chơi này cận bã trong đời sống hiện thực nhưng một chút không tra sự thật.

“Tới tới tới, chạy nhanh bắt đầu.” Tiền lỗi sờ sờ cái mũi, vỗ trò chơi cái nút nói.

Sau đó?

Bắt đầu. Siêu cấp khí công chưởng, thất tinh lóe không chân, một cái thiên thăng chân sau trực tiếp không trung quay người xoay chuyển dầm.

K! O!

Từ bắt đầu đến kết thúc..... Một phút đồng hồ thời gian đều không đến.

“.....”

“.....”

“Thăng?” Vương nghiên nghệ nhìn màn hình, kinh hỉ cười.

Tiểu đồng bọn? Các bạn nhỏ đều đã sợ ngây người.

“..... Cái này. Có phải hay không chính là trong truyền thuyết thiên tài hình tuyến thủ a?” Tiền lỗi nhìn vương nghiên nghệ, lăm bắm.

Phó Nguyên ba người, ở một mặt yên lặng gật đầu. Biểu tình nhất trí.

“.....(●—●)???” Vương nghiên nghệ.

“Đại lão!” Tiền lỗi hai mắt sáng lấp lánh đem tay đập ở vương nghiên nghệ hai bờ vai, vẻ mặt nhìn lên, “Cùng chúng ta cùng nhau chinh chiến biển sao trời mệnh mông đi đại lão!”

“.....(⊙v⊙)????” Vương nghiên nghệ.

Nhiều năm sau, nguyên bản mộng tưởng chỉ là tìm phân đơn giản bạch lĩnh công tác, chờ tuổi tới rồi nếu là có thể liền tìm cái có điểm tiền người thường gả cho, ăn no chờ chết làm toàn chức thái thái vương nghiên nghệ, cứ như vậy mang theo vẻ mặt trẻ con phì, nhả cái mũi ủy khuất ba ba nháy mắt hạ gục chúng điện cạnh người chơi.

Trăm triệu không nghĩ tới, cuối cùng chính mình trở thành kẻ có tiền, cứ như vậy trở thành thế giới giả tưởng gốc manh tiểu khả ái, bị một chúng trạch nam tôn sùng là nữ thần, bước lên điện cạnh này bất quy lộ
↘ (ノ ∇ ヽ) ↗

Chờ trở lại trường học, tiền lỗi đám người trong miệng đại lão đã thay đổi người ngồi.

Cái này làm cho trước đại lão Tô Giản đành phải khóc chút chút tìm nhà mình Thiếu Đế, sau đó bị Tống dân dùng một viên kẹo que hồng hảo.

Ân. Dâu tây vị.

Bẹp bẹp.

Buổi chiều nhảy cao thi đấu, Tô Giản thực thuận lợi nhẹ nhàng cầm đệ nhất, cấp bốn ban gia tăng rồi vài phần.

Thằng đến ngày thứ ba sáng sớm, nữ tử 1000 mét thi đấu mau bắt đầu khi, thể dục uỷ viên cùng lớp trưởng nhưng vẫn tìm không thấy đại đáng yêu người, chính gấp đến độ xoay quanh thời điểm, nàng sắc mặt vì bạch đã trở lại, thần sắc có chút uể oải, hướng Tô Giản đám người miễn cưỡng cười sau nói, “Ngượng ngùng a, ta ngày hôm qua ăn hỏng rồi đồ vật, vẫn luôn tiêu chảy.”

“A? Kia thật sự không được.....” Thể dục uỷ viên gãi gãi cái ót, cũng ngượng ngùng nói làm người đại đáng yêu kiên trì kiên trì, tả hữu nhìn xem sau, chần chờ hỏi lớp trưởng, “Nếu không chúng ta tùy tùng chủ nhiệm nói một tiếng, không được cái này liền bỏ quyền đi? Nam tử 1500 mét thời điểm ta lại nỗ lực đem phân cho tránh trở về.”

“Không được, nhị ban cần đến thật chặt. Bỏ quyền nói chúng ta ban nhiều nhất đến đệ nhị.” Đại đáng yêu đối thẳng bại xem đến vẫn là man trọng, khẽ cần môi nỗ lực thẳng thắn thân thể nói, “Ta có thể, kiên trì một chút hẳn là không thành vấn đề.”

Lời nói mới nói xong đã bị Tô Giản ấn đầu khò khè, thẳng đến nàng tóc đều mao táo táo giống cái danh xứng với thực tiểu hoàng mao nha đầu sau mới dừng tay, “Kiên trì cái gì nha, chúng ta ban lại không phải chỉ có người một người. Đừng đem trách nhiệm đều hướng chính mình trên người ôm.” Tô Giản cùng đại đáng yêu là cùng nhau báo danh, cho nên biết đại đáng yêu đem bốn trăm mét tiếp sức tái làm ra tới, tiếp 1000 mét.

Bên cạnh còn có lớp học mặt khác nữ sinh, nghe xong Tô Giản nói sau hơi có chút hụt hẫng, xem đại đáng yêu sắc mặt tái nhợt rõ ràng chính là thực không thoải mái bộ dáng, một mặt cảm thấy không đành lòng, có thể tưởng tượng há mồm hỗ trợ, rồi lại tiếp tục nhắm lại miệng mình.

1000 mét a..... Chạy xuống không thể có mệt chết.

Cho nên các nữ sinh một mặt đồng Tình đại đáng yêu, lại đối Tô Giản nói nhiều ít có điểm dò số chỗ ngồi hồ thẹn, nhưng một khác mặt lại cũng tiếp tục nhắm lại miệng mình, tuyệt đối sẽ không sính cái này anh hùng.

Thằng đến Tô Giản mở miệng.

“Ta đến đây đi.” Tô Giản xoa xoa đại đáng yêu phát, giống đại nhân đối tiểu bằng hữu giống nhau.

“Tiểu giản.....” Đại đáng yêu cảm động nhìn nàng.

“Bất quá chỉ giúp người lần này, về sau nhưng đừng sự tình gì đều hướng chính mình trên người ôm biết đi?” Tô Giản cường điệu, “Có đôi khi loại sự tình này trừ bỏ làm chính mình tổn công vô ích ngoại, cũng không chiếm được nhân gia một chút cảm động. Rốt cuộc cũng không phi làm người tới làm không phải.”

Tô Giản nhân cơ hội giáo huấn. Nàng xem như sống quá một đời người, cho nên đảo không phải thực để ý cái gọi là đắc tội, hoặc là “Mọi việc lưu một đường” cách nói. Sống được tương đối tùy ý.

“Ân.” Đại đáng yêu gật gật đầu.

“Ai tiểu lùn tạp. Người được chưa a, nhưng đừng cậy mạnh a.” Vẫn luôn ở bên cạnh nghe Phó Nguyên lúc này mở miệng đối Tô Giản nói, “Thật sự không được liền bỏ quyền, chờ cuối kỳ khảo thí thời điểm lại tranh thủ vượt qua bọn họ cũng đúng a.”

Phó Nguyên nói lời này khi, đứng ở một bên Tổng dân nhưng thật ra cái gì cũng chưa nói, chỉ mang theo ý cười nhìn bọn họ.

“Yên tâm đi.” Tô Giản cười, “Ta từ trước đến nay biết lượng sức mà đi, bất quá.....” Nàng bẻ ngón tay cười đến cái trán lược mạo gân xanh nhìn Phó Nguyên, vẻ mặt không tốt.

“Người lại tiếng kêu tiểu lùn tạp thử xem?”

Đánh đến người biến thành chó hoang tạo hình nga $\sim\sim O(n\_n)O$

Phó Nguyên sờ sờ cái mũi, lui ra phía sau một bước tránh ở Tổng dân phía sau sau, mới lộ ra một cái “Ta không cùng người chấp nhận” biểu tình.

..... Chặc chặc chặc, còn rất sẽ chọn người trốn.

Tô Giản buông tay.

Nếu xác định muốn thay đổi người, thể dục uỷ viên vẫn là trước cấp chủ nhiệm lớp nói một tiếng, làm này cấp trọng tài tổ chào hỏi sau, Tô Giản mới cởi giáo phục áo khoác mang lên bảng số, một mặt hơi hơi hoạt động gân cốt.

1000 mét đối với những người khác tới nói khả năng có chút khó khăn, nhưng đối Tô Giản tới nói lại không như vậy cố hết sức. Rốt cuộc mỗi ngày buổi sáng đều có thần chạy thói quen không phải, có đôi khi gặp được mạc cười ca, hai người còn thi đấu.

Đương nhiên vẫn luôn là Tô Giản ấn đối phương đánh là được rồi.

Cuối cùng một vòng nhì thời điểm, Tô Giản nhìn xem phía trước chính là tam ban, mà nhì ban tắc bị ném tới rồi đệ tứ, cho nên khoảng cách chung điểm cuối cùng 100 mét khi, ý tứ ý tứ phát lực, cùng đệ nhất danh liền kém một tay cánh tay khoảng cách cầm đệ nhị.

Tuy rằng không phải đệ nhất, nhưng cái này thành tích cũng đã ổn lấy lớp tối cao phân, cho nên đại gia như cũ hưng phấn mà nhảy nhót.

Kia phân cao hứng cũng làm người khác thấy, cũng đi theo lộ ra cười tới.

Vui vẻ chính là như vậy đơn giản, có lẽ bởi vì ven đường thưởng một đóa hoa, một con phì đô đô tiểu cầu bước đi tập tễnh chạy nhảy, một viên hồng

nhặt khí cầu.

Hoặc là chỉ là bởi vì đối phương cười, cho nên chính mình cũng liền cười.

Tổng dân đứng ở một bên, cánh tay thượng treo Tô Giản áo khoác, cười nhìn bị lớp học các nữ hài tử vây quanh ở bên trong Tô Giản, lộ ra cười tới.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 50 50

Chờ hoan hô nhảy nhót sau một lúc, chính là đại hội thể thao cuối cùng một cái hạng mục nam tử 1500 mét trường bào.

Cho nên đại gia chạy nhanh đem đường băng nhường ra tới, để lại cho chờ hạ phải tiến hành thi đấu đồng học, một đám lại bắt đầu vây quanh thể dục uỷ viên cổ vũ cổ lên.

Đến nỗi Tô Giản cùng Tống dân, đứng ở một bên nhìn trong chốc lát sau, coi như tản bộ dường như cùng đi tự động buôn bán cơ mua đồ uống đi.

“Thời tiết này, thật như là giả.” Tô Giản đầu hạ tiền xu, ngồi dậy sau ngẩng đầu híp mắt nhìn nhìn vừa mới còn mặt trời lên cao, nhưng từ bãi bóng đi đến tự động buôn bán cơ, cũng đã âm xuống dưới thiên, ngồi đối diện ở một bên ghế dài thượng Tống dân nói, “Hồng trà? Trà hoa lài?”

“Ô long, cảm ơn.” Tống dân ngồi ở chỗ đó, hướng Tô Giản gật gật đầu.

Tuyển một chai Fanta, một lọ ô long sau, Tô Giản cầm đồ uống đi hướng Tống dân, đem trong đó một lọ đưa cho hắn sau, chính mình dựa gần hắn ngồi xếp bằng ngồi xuống, ngửa đầu uống lên non nửa bình mới nghỉ ngơi khẩu khí.

Tống dân mặt nghiêng nhìn nàng, lúc này mới đem vẫn luôn lấy ở trên tay giáo phục áo khoác đưa cho Tô Giản, “Mau mặc vào, đừng bị cảm.”

Tô Giản tiếp nhận, nói lời cảm tạ, lại chỉ tùy ý khoác trên vai thượng, thấy Tống dân lộ ra không tán đồng ánh mắt sau mới cười hì hì nói, “Mới chạy bước, có chút nhiệt, nghỉ khẩu khí liền mặc vào.”

Tống dân nhẹ liếc Tô Giản liếc mắt một cái, đôi mắt mang theo hơi mỏng ý cười, vẫn chưa nói cái gì.

Hai người lặng im, hiển nhiên tự đắc hưởng thụ giờ phút này yên lặng, hơi hấp mắt nghe mơ hồ từ sân thể dục thượng truyền đến cổ lên hò hét thanh, mà thông qua toàn giáo đều có thể nghe thấy quảng bá cùng trọng tài thương (súng) tiếng vang, liền biết nam tử 1500 mễ thi đấu đã chính thức bắt đầu rồi.

Tô Giản cùng Tống dân cũng không động, nhưng thật ra tiếp tục ngồi.

Thẳng đến bên cạnh bụi cỏ trung truyền đến “Lả tả” thanh, Tô Giản mới trước tiên trợn mắt, triều thanh âm phát ra phương hướng nhìn lại, vừa lúc cùng nhẹ nhàng nhảy lên ghế dài ngắm hiệu trưởng bốn mắt tương tiếp.

Tô Giản cảnh giác hơi mang tàn nhẫn ánh mắt làm miêu hiệu trưởng đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó bị khơi dậy thiên tính, cung thân hơi hơi tạc mao hướng Tô Giản phát ra uy hiếp thanh âm.

Dù sao cũng là lưu lạc quá một đoạn thời gian mèo hoang, so với vẫn luôn đương súng vật dưỡng gia miêu tới nói, lãnh địa ý thức cùng đối nguy hiểm biết trước cảm so gia miêu càng thêm nhạy bén cùng cảnh giác.

Này động tĩnh khiến cho Tống dân ghé mắt, hơi thò người ra liền thấy chính hướng Tô Giản phát ra uy hiếp thanh miêu, hơi hơi mỉm cười sau đối Tô Giản nói, “Này miêu nhưng thật ra dã tính.” Nói xong vươn tay hướng miêu hiệu trưởng vẫy vẫy tay, cười hỏi nó, “Người lại tới rồi.”

Miêu hiệu trưởng như là nghe hiểu được giống nhau, hướng Tống dân “Mễ” một tiếng, kia đáng yêu kiều mị tiếng kêu cùng đối với Tô Giản khi, hoàn toàn chính là hai cái bộ dáng. Sau đó phiết Tô Giản liếc mắt một cái, một bộ “Ta không cùng người chấp nhận” khinh thường bộ dáng nhảy xuống ghế dài, lấy Tô Giản vì trung tâm điểm, vòng cái tiêu chuẩn độ cung đi hướng Tống dân, nhẹ nhàng nhảy lên đi, ở hân trên đùi dầm dẫm, lại

nhìn mắt Tô Giản sau, tiểu cầm giường lên, chuyển cái thân liền dùng cái đuôi nhắm ngay nàng, vòng nhi ở Tổng dân trong lòng ngực.

Này một loạt động tác, không cấm là đậu cười Tô Giản, cũng chọc cười Tổng dân.

“Này miêu là muốn thành tinh đi?” Tô Giản chỉ vào miêu, đối Tổng dân nói, “Đi theo trên người của người trang radar đường như, này đều có thể tìm tới?”

“Động vật khứu giác cũng không phải là chúng ta nhân loại có thể so sánh nghĩ.” Tổng dân một bên cấp trên đuôi miêu thuận mao, vừa mỉm cười hướng Tô Giản nói.

Tô Giản nghe xong không nói cái gì nữa, chỉ tĩnh nhìn Tổng dân liếm mắt buông xuống hàm chứa cười chậm rãi cấp miêu thuận mao, không khỏi hơi cảm khái, “Ta trước kia còn tưởng rằng ngài không thích tiểu động vật.”

Tổng dân nghe xong, đầu tiên là lược hiện nghi hoặc nghiêng mắt, trên tay đi theo một đống. Nhưng lại làm miêu hiệu trưởng không vui, nhỏ giọng “Meo meo” hai tiếng sau, dùng thịt trảo ôm Tổng dân không nhúc nhích tay phóng trên đầu mình, ý tứ là “Tiếp tục thuận nha ~”.

Tổng dân cúi đầu nhìn miêu liếm mắt một cái, một lần nữa thuận mao sau mới cùng Tô Giản nói chuyện, “..... Khi đó, cũng không có quá nhiều thời giờ làm ta đi làm mặt khác. Hơn nữa đối sự vật nào đó biểu hiện quá nhiều thiên hảo, cũng không phải một chuyện tốt.”

Vị cư địa vị cao giả, lúc nào cũng có người ở phỏng đoán tâm tư của người cùng ý tưởng, một khi đã biết yêu thích, căm ghét, hoặc là thăm dò rõ ràng để vương tâm tư. Nguyên bản kính sợ cảm liền sẽ theo càng thêm hiểu biết mà trở nên đơn bạc.

Thậm chí đến mặt sau sẽ nảy sinh ra “Nguyên lai hoàng đế tâm tư tốt như vậy năm giữ,..... Cũng bất quá như thế sao” ý tưởng tới.

Tiến thêm một bước, có lẽ chính là thay thế.

Có đôi khi cảm giác thần bí cùng khoảng cách cảm, đối với thượng vị giả tới nói, là một kiện thứ tốt. Nó có thể làm người bởi vì này đó mà càng cụ uy nghiêm.

Đoán không ra tâm tư, làm mọi người năm giữ không đến, đây là đế vương môn bắt buộc chi nhất.

Rốt cuộc hẩn nhất cử nhất động, đều tác động giang sơn xã tắc.

Hiện tại tắc bất đồng. So sánh với đã từng, hiện tại hẩn càng dễ dàng thả lỏng chính mình. Có lẽ cũng cùng bên người người ở có quan hệ đi.

Tô Giản nghe xong, gật gật đầu. Tống dân kia một câu, cũng đã làm nàng minh bạch hẩn ý tứ. Cho nên cũng liền không cần nói thêm nữa cái gì, bất quá giây tiếp theo giống như là nghĩ đến cái gì dường như một lần nữa quay đầu nhìn về phía miêu hiệu trưởng, cười đến vẻ mặt không có hảo ý, “..... Người nếu là thích, thần cho ngài lộng mấy chỉ tiểu miêu dưỡng ở nhà?”

Miêu hiệu trưởng ~~~ ai hắc hắc hắc hắc hắc.....

Thoải mái dễ chịu nằm ở Tống dân trên đùi miêu như là cảm nhận được ác ý dường như, “Ngao” một tiếng cổ lưu lưu từ Tống dân trên người nhảy dựng lên, cư nhiên cứ như vậy cũng không quay đầu lại chạy ra, lưu lại nhìn theo nó rời đi hai người hai mặt nhìn nhau.

Nửa ngày sau, Tống dân mới cười xem Tô Giản liếc mắt một cái, như là minh bạch nàng tâm tư bất đắc dĩ mở miệng, “Này Miêu nhi người trưởng học đã sớm đưa nó đi bệnh viện thú cưng đã làm giải phẫu.”

Tô Giản nhẹ sách, cà lơ phất phơ, “Nguyên lai là miêu công công nha ~”

Khoác giáo phục ngồi xồm ngồi ở ghế dài thượng, giống cái diện mạo trắng nõn đáng yêu tiểu lưu manh.

Tống dân vừa mới bắt đầu không cảm thấy có cái gì khác thường, nhưng nhìn đến Tô Giản gương mặt kia sau mới nhớ tới trước mặt chính là cái còn không đến cập kê chi năm thiếu nữ, tức khắc có chút não nhân đau. Vừa mới chuẩn bị nhẹ mắng một tiếng “Không có cô nương dạng.”, Nước mưa liền một chút dự triệu đều không có hạ xuống, cũng tức khắc biến đại.

Đầu còn vẫn duy trì hơi hơi giơ lên nhìn bầu trời tư thái, bạch lam giao nhau mang điểm nữ hài nhi hương quần áo liền từ đầu phía trên tráo xuống dưới. Dừng ở Tống dân trên đầu, khiến cho hắc sửng sốt, chuyển mắt liền triều bên người người nhìn lại.

“Ai? Loại này lúc còn hạ cấp vũ.” Tô Giản đôi tay làm cái giá, dùng chính mình giáo phục áo khoác che đậy nàng cùng Tống dân đầu, ngẩng đầu nhìn nhìn âm u thiên oán giận hai câu sau, quay đầu hướng còn có chút ngơ ngẩn Tống dân nhe răng cười, mang theo không quan hệ giới tính sang sảng tươi cười, sáng lạn thật sự.

“Bệ hạ, này vũ xem tình cảnh một chốc đình không được, chúng ta đến chạy hai bước.” Nói xong, ở ghế dài đứng thẳng thân, như cũ dùng giáo phục làm dù, che khuất chính mình cùng Tống dân, cười đến soái khí.

“Đi thôi bệ hạ, chúng ta chạy.”

“..... A ——” Tống dân cảm thấy Tô Giản giờ phút này cười có chút loá mắt, sau khi trả lời nương đứng lên động tác sai khai mắt. Dừng một chút mới một lần nữa nhìn về phía còn đứng ở ghế dài thượng cấp chính mình che vũ Tô Giản, “Đi thôi.”

“Được rồi ~!”

Soái khí từ ghế dài thượng nhảy xuống.

“.....”

“.....”

Cái gì kêu soái bất quá ba giây đâu? Những người khác Tô Giản là không biết, nhưng chính nàng còn lại là từ ghế dài thượng nhảy xuống trong nháy mắt liền chú định soái không đứng dậy.

Cúi đầu nhìn xem đôi tay thượng rỗng tuếch, lại chậm rì rì ngẩng đầu nhìn xem bên người bị chính mình giáo phục gắn vào phía dưới, giống như tân nương tử đỉnh khăn voan đỏ Tống dân, chậm rãi khấu khấu gương mặt, lẩm bẩm.

“Nga..... Trong nháy mắt quên thần hiện tại có một chút điểm lùn.”

Bị Tô Giản giáo phục bao lại, nguyên bản trước mắt đột nhiên tối sầm còn ở vô ngữ Tống dân vừa nghe, nhin không được liền phun bật cười. Bắt tay thành quyền để sát vào bên môi ho nhẹ một tiếng sau, mới đưa trên đầu giáo phục dùng tay khởi động tới, đem Tô Giản tráo tiến vào, liếm mắt buông xuống, đáy mắt mang theo nồng đậm ý cười nhìn nàng, chậm rì rì mở miệng, “Năm đó Trấn Quốc Công không ít vì trẫm che mưa chắn gió, hiện tại.....”

“Cũng nên là trẫm vì người che mưa chắn gió lúc.”

Chờ hai người chạy đến khu dạy học nội, trên người quần áo đều có chút đã ướt, Tô Giản vội dùng chính mình giáo phục, nhớ mũi chân chuẩn bị cấp Tống dân lau khô lược dính thủy đầu tóc, một mặt giống như lão phụ thân dong dài, “Bệ hạ ngài thân thể không tốt, nhanh lên đem đầu tóc lau khô đi.”

“Đừng nhúc nhích.” Tống dân một ngón tay đầu điểm ở Tô Giản mi tâm, đem đã nhón mũi chân Tô Giản một lần nữa cấp ấn trở về trạm hảo. Ngay sau đó cỡi chính mình trên người giáo phục, cấp Tô Giản phủ thêm, sau đó tiếp nhận nàng đáp nơi tay khuỷu tay thượng, giúp nàng đem chính mình giáo phục từ đầu kéo đến cằm.

Làm xong sau, mới dùng nàng giáo phục giúp nàng sát tóc, trên mặt mang cười, “Người quên người hiện tại là cái tiểu cô nương sao? Mặc mưa về sau sẽ không tốt.”

Xoa xoa xoa. Xoa xoa xoa.

“..... Bệ hạ.” Giáo phục hạ truyền đến Tô Giản sâu kín thanh âm.

“Ân?” Tống dân nhẹ ân.

“..... Ngài quên đem tay của ta cấp giải cứu ra tới.” Rầu rĩ, sâu kín thanh âm.

Tống dân sững sốt, rũ mắt vừa thấy mới phát hiện chính mình giống như đem Tô Giản bọc thành nhộng bảo bảo.

Chính lảng thời điểm, Tô Giản tiếp tục sâu kín.

“Còn có a bệ hạ..... Người sát đến lão thần đầu đau quá a.....” Đây là mặt, đầu, không phải giày da nha.....

Tống dân dừng lại, không biết vì sao lại nhin không được ý cười từ trong lòng dâng lên, phun cười.

“Người tạm chấp nhận đi.....” Tống dân chậm rì rì mở miệng, một mặt tiếp tục xoa xoa xoa.

“Rốt cuộc trăm chữa cho người cọ qua không phải?”

“..... Ta đây liền không tạ chủ long ân.” Tô Giản ủy khuất ba ba.

“..... Phốc. Khụ, hành hành hành.....” Mang theo ý cười thờ dài.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 51 51

Tô gia, tô gia gia chính nhiệt tình đem mới vừa phao trà đưa đến lãng phong trên tay, một mặt chiêu đãi, “Tới tới tới! Lãng đội trưởng, nếm thử này trà. Hương thật sự, là nhà ta già trẻ đi công tác thời điểm từ nơi khác mang về tới, nói là địa phương đặc sản. Lượng thiếu, cho nên giống nhau đều là người ta hái xuống nhà mình uống, bên ngoài mua không được.”

Tô gia gia trong miệng già trẻ, chính là Tô Qua Tiễn.

Lãng phong nghe xong, vội ở tô gia gia bưng trà còn chưa đi gần thời điểm ngay cả vội đứng dậy, lễ phép khom người đôi tay từ lão nhân gia trong tay tiếp nhận mới phao trà, cũng cùng nhau một lần nữa ngồi xuống, “Ngài quá khách khí lão gia tử, người xem ta lần này tới cái gì cũng chưa chuẩn bị lễ mễ hấp tấp, còn mệt đến người vất vả.”

Tô gia gia “Hải!” Một tiếng sau, đối lãng phong nói, “Người xem người này không phải còn mang theo trái cây tới sao, ta liền phao một ly trà chưa nói tới vất vả.” Nói xong hai mắt lượng lượng nhìn về phía lãng phong, mang theo kiêu ngạo cùng tự hào, “Người vừa rồi nói, phía trước đi trường học đi tìm nhà của chúng ta tiểu giản, tưởng mời nàng liền đọc trường quân đội sự..... Không nói giỡn đi?”

“Như thế nào sẽ là nói giỡn.” Lãng phong phủng chén trà nói, “Là thật sự, Tô Giản năng lực ta thực xem trọng, chính là..... Nàng tựa hồ cũng không cảm thấy hứng thú.”

Tô gia gia gật gật đầu, “Nhà ta tiểu giản trước kia ta còn rất lo lắng nàng tính cách, bất quá sau lại đã trải qua chút xong việc người nhưng thật ra trưởng thành không ít, trở nên có chủ kiến rất nhiều.” Tô gia gia hướng

lăng phong cười cười, “Không sợ người chê cười, nếu là phóng trước kia ngài tìm tới, có lẽ mặc dù tiểu giả không đồng ý, ta cũng sẽ giúp nàng đem việc này cũng đáp ứng xuống dưới, rốt cuộc không chỗ hỏng không phải?”

“Nhưng hiện tại sao.....” Tô gia gia nghĩ nghĩ, cười. “Tiểu giả trong lòng có ý tưởng, không hề giống như trước đây ngây thơ mờ mịt, này liền thực hảo. Đến nỗi nàng về sau tưởng trở thành cái dạng gì người, muốn làm cái gì dạng công tác. Chỉ cần không phải sai sự, chuyện xấu, ta đều sẽ tôn trọng nàng lựa chọn.”

Lăng phong nghe xong. Trong lòng có chút thất vọng.

Nói thật hẳn vừa rồi những lời này tuy rằng là nói chuyện phiếm, nhưng cũng xác thật đánh làm tô gia gia hỗ trợ nói chuyện ý tứ ở bên trong. Rốt cuộc trong nhà có vị xuất ngũ quân nhân, đối với chính mình con cái hậu bối lại có người đi quân nhân con đường này, nhiều ít là thấy vậy vui mừng cũng nguyện ý thúc đẩy.

Đáng tiếc nghe tô gia gia ý tứ, trừ bỏ có chính mình đi trường học tìm Tô Giả tự hào cùng kiêu ngạo ngoại, lại không bắt luận cái gì tưởng bang ý tứ.

Nhìn dáng vẻ, lần này là thứ thất bại “Thăm hỏi gia đình”.

Lăng phong chửi thầm.

Đang nghĩ ngợi tới khi, tầm mắt lơ đãng liền thấy tô gia gia bãi ở ban công thượng, dùng tiểu bàn dài bãi vì mô cảnh, bên trong rêu xanh dường đến xanh tươi rậm rạp, rất là khả quan.

“Lão gia tử còn thích ngoạn nhi vậy xem đâu?” Lăng phong thấy, hướng tô gia gia cười, “Có thể nhìn xem sao?”

“Không thành vấn đề.” Tô gia gia nói, cùng lăng phong cùng nhau đứng dậy triều ban công đi đến đồng thời, một mặt nói, “Này cũng không phải là bình thường vi mô.”

“Nga?” Lăng phong quay đầu lại cười.

Mà tô gia gia tắc chỉ cười không nói, một bộ “Người nhìn sẽ biết” biểu tình. Thừa nước đục thả câu bộ dáng mười phần mười lão ngoan đồng.

Mà theo lăng phong đến gần, trên mặt hẩn nhẹ nhàng ý cười đang xem thấy phông theo đồi núi, rừng cây, cùng với hồ nước nhỏ cùng hồng lam hai sắc tiểu lá cờ sau, dần dần biến thành kinh ngạc, “Đây là..... Sa bàn?”

Vì chứng thực chính mình nói phải chẳng chính xác, lăng phong còn quay đầu lại nhìn về phía tô gia gia, thẳng đến đối phương cười đắc ý sau khi gạt đầu, mới lại lần nữa nhìn về phía trên bàn nhỏ sa bàn, kích động vây quanh xoay hai vòng, mới chỉ vào cắm vài chỉ hồng lam tiểu kỳ hồ nước bên, đối tô gia gia nói, “Nơi này đã hiện ra cục diện bế tắc.”

“Không.” Tô gia gia cười tủm tỉm, “Nơi này đã phân ra thắng bại.”

“Nga?” Lăng phong nhìn về phía tô gia gia, vẻ mặt ham học hỏi.

“Tới tới tới, ta cho ngươi một lần nữa suy đoán một lần.” Tô gia gia cười tủm tỉm.

Sa bàn suy đoán nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói nguyên bản chỉ là một loại tương đối cổ xưa quân kỳ, nhưng theo thời gian diễn biến, nó dần dần biến thành các lĩnh vực đối tượng lai thị trường phân tích cùng lợi hại được mất tính toán một loại thủ đoạn.

Cũng không thể lại chỉ cần xưng là quân kỳ.

Hiện tại sở hữu có trước chiêm ý thức công ty, đều sẽ vận dụng đến sa bàn suy đoán. Ngay cả học sinh, cũng có đơn giản tiếp xúc, tỷ như nói học tập kế hoạch biểu.

Căn cứ tự thân thực tế tình huống, chế định nào đó thời gian tưởng đạt thành học tập mục tiêu. Sau đó thông qua phân giải bước đi đem mỗi ngày học tập kế hoạch tiến hành chế định. Lại căn cứ cái này kế hoạch mỗi ngày tuân thủ, ký lục thực tế hoàn thành tình huống. Chờ đến thời gian tới rồi, xem xét đạt thành cùng không kết quả.

Mà quân sự sa bàn suy đoán cũng là ý tứ này.

Đầu tiên xác định bên ta nhân số, trang bị, hay không hải lực không, thậm chí tế đã có mấy chiếc bọc giáp từ từ, mục đích tự nhiên là đánh hạ đối phương thành lũy. Sau đó ở giao chiến sau, thành thật ký lục bên ta binh lực hao tổn trình độ, cứu viện tới thời gian từ từ.

Trò chơi này ngoạn nhi chính là một cái tuyệt đối tham khảo “Hiện thực tình huống” nhân tố ở bên trong, nếu có một phương cầm một chi quân cờ, “Hô” từ nhất Tây Bắc giác, nháy mắt cầm đến phía đông nam vị trí, tới một câu “Cứu viện tới rồi!”

Tựa như ném xúc xắc, ném vài giờ đi vài bước. Nhảy vào bầy rập nhất định phải quá một vòng là một đạo lý.

Bất quá sa bàn suy đoán xúc xắc chính là ngoạn nhi trò chơi hai bên.

Một khi “Số liệu” không hiện thực, kia trò chơi này liền mất đi nó bản thân giá trị cùng lạc thú.

Quân sự thượng sa bàn suy đoán, càng là như thế.

“Tới tới tới, đây là ta cùng tiểu giản ngoạn nhi một mâm, nàng cầm hồng, ta cầm lam. Bất quá chúng ta ngoạn nhi chính là cổ đại chiến tranh loại trò

chơi, cho nên.....”

Ban công pha lê thượng có giọt mưa dừng ở mặt trên, đầu tiên là một giọt, sau đó dần dần biến nhiều, cuối cùng tí tách lịch hạ lên, đem pha lê biến thành mông lung sắc, chỉ có thể thấy tô gia gia một mặt nói, một mặt chỉ vào sa bàn nơi nào đó.

Mà lăng phong tắc nhú lại mày nghe được cẩn thận, thường thường đáp thượng hai câu lời nói, tiến hành thảo luận.

Thẳng đến nửa giờ sau, mới rốt cuộc nói xong.

“Cho nên, kỳ thật đến nơi đây, ta cũng đã thua.” Tô gia gia chỉ vào vừa mới bắt đầu lăng phong nói địa phương, cuối cùng tổng kết.

Lăng phong nhìn kia chỗ, con người lập loè mang theo kinh dị, tựa tô gia gia vừa rồi theo như lời mỗi một chữ đã tự động ở hắc trong đầu chuyển biến thành kích động nhân tâm chiến trường chém giết hình ảnh, mà từ Tô Giản sở suất lĩnh quân đội, tắc không ngừng ở trong lúc chính diện va chạm, mặt bên vu hồi, sau lưng đánh lén từ từ đi bước một như tằm ăn lên rốt tô gia gia đại quân.

Cuối cùng đem hắc chủ lực vây khốn bờ sông, không ngừng bài kỵ binh tách ra, cung tiễn thủ phụ trợ bắn chết, cho đến thẳng lợi.

Lăng phong chậm rãi hít sâu một hơi, mà trận này cấp vũ cũng không biết khi nào đã dần dần thu nhỏ, trở nên thưa thớt. Gõ ở cửa kính thượng phát ra thanh thúy dễ nghe thanh âm.

Hiện tại thời tiết, tiếp theo trận mưa liền đi theo lạnh một tầng, nhưng lăng phong trong lòng lại cảm thấy nóng bỏng nóng bỏng.

Nói nửa ngày lời nói tô gia gia cảm thấy miệng khô, cũng mặc kệ lăng phong, chính mình đi trở về bên cạnh bàn mang trà lên chuẩn bị uống một

ngụm nhuận hầu, lúc này mới phát giác trà đã sớm lạnh, xoay người tiến phòng bếp nạp lại nước ấm mang sang tới, cũng không quên cấp lãng phong thay.

Cười tủm tủm dùng nắp trà phủi đi trà, nhìn rõ ràng còn ở tiêu hóa bình phục kích động lãng phong. Ngửa đầu liền uống lên vài khẩu trà sau mới bưng lên tân một ly triều lãng phong đi đến, đưa cho đối phương, “Nột, uống miếng nước.”

“A hảo. Đa tạ.” Lãng phong từ có chút lãng trạng thái hạ tiếp nhận, vạch trần cái nắp một ngụm uống làm, trong lúc tô gia gia ở một bên liên thanh nói “Chậm một chút nhi chậm một chút, nước trà quản đủ”.

Chờ uống xong sau, lãng phong mới tùy ý một mặt miệng, nhìn về phía tô gia gia vội vàng dò hỏi, “Tô lão, này thật là..... Ngài cùng Tô Giản suy đoán?”

“Đương nhiên rồi. Nga, bất quá vừa mới bắt đầu thời điểm là ta cùng tiểu mặc ở ngoại nhi, kia tiểu tử nhìn mau thua đã kêu tiểu giản tới. Kết quả liền biến thành như bây giờ.” Tô gia gia mang theo tự hào cùng kiêu ngạo ngửa đầu hoảng não, rõ ràng ở thờ dài, lại một chút thua cờ sau uể oải cũng chưa.

Cư nhiên vẫn là chuyển bại thành thắng.

Lãng phong cũng không biết nói cái gì nữa.

Chờ đến Tô Giản về đến nhà, mới vừa ngẩng đầu, liền phát hiện nhà mình phòng khách ngồi nam nhân dùng một loại không cách nào hình dung ánh mắt nhìn chăm chăm chính mình.

“.....”

Cái gì ánh mắt đâu? Tựa như nga tàn nhẫn người, đột nhiên thấy một mâm
thịt kho tàu.

Mà nàng.

Chính là thịt.

Tô Giản:.....(●u●)

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 52 52

Mùa thu đại hội thể thao hậu thiên khí càng là mắt thấy một ngày một ngày lạnh xuống dưới, không ít người đã bắt đầu ở giáo phục trồng lên áo lông giữ ấm, mà đạp xe đi học đồng học cũng ở mỗi ngày sáng sớm ra cửa đi học khi mang lên bao tay cùng khẩu trang.

Nhưng mặc dù như vậy tới rồi trường học sau như cũ mũi hồng hồng, các ban ban chủ nhiệm cũng bắt đầu không ngừng nhắc nhở học sinh chú ý phòng lạnh giữ ấm, tránh cho sinh bệnh rơi xuống học tập tiến độ.

Thứ tư buổi sáng cuối cùng một tiết khóa thưởng xong sau, các ban ban chủ nhiệm khiến cho ban cán bộ đi văn phòng, công đạo một ít việc. Cho nên cơm trưa là vương nghiên nghệ trước tiên giúp đại đáng yêu đánh hảo, cùng Tô Giản bọn họ làm một khối ăn một nửa hậu đại đáng yêu mới từ bên ngoài chạy vào, nhìn xung quanh vài lần, thấy không ngừng hướng nàng phất tay vương nghiên nghệ sau chạy chậm lại đây, ngồi ở Tô Giản cùng vương nghiên nghệ bên người.

Một mặt cầm lấy chiếc đĩa một mặt hơi hơi oán giận, “Đói chết ta. Chủ nhiệm lớp nói đã lâu.”

“Chuyện gì nha? Chẳng lẽ muốn tùy đường khảo thí?” Vương nghiên nghệ đầu tiên là tò mò hỏi, ngay sau đó như là nhớ tới cái gì giống nhau cất cao dê-xi-ben, vẻ mặt hoảng sợ hỏi. Chọc đến những người khác cũng tạm thời dừng lại vui sướng dùng cơm, hoảng sợ nhìn qua.

—— một bộ thấy quý biểu tình.

“Đó là a.” Đại đáng yêu bị này chúng mục nhìn trừng nhìn chăm chú cấp làm cho có chút xấu hổ buồn bực, hờn dỗi nhìn vương nghiên nghề liếc mắt một cái, “Cái gì tùy đường khảo, đừng dọa người a.”

“Chính là, người như vậy là sẽ hù dọa đến chúng ta loại này đơn thuần tốt đẹp tổ quốc nụ hoa nhi.” Tiên lỗi ở một bên cười hì hì, phụ họa đại đáng yêu phun tào.

“Nga..... Không phải tùy đường khảo liền hảo.” Vương nghiên nghề an tâm, trên mặt còn mang theo “Dọa tẩy bảo bảo” nho nhỏ dư kinh, lại tò mò hỏi, “Kia rốt cuộc là sự tình gì nói lâu như vậy a?”

Lúc này trừ bỏ muện đại đáng yêu, trên cơ bản tất cả mọi người đều đã ăn đến thất thất bát bát, cho nên ngồi ở đại đáng yêu bên cạnh Tô Giản thấy nàng này phúc lại muốn vội vàng ăn cơm, lại muốn vội vàng trả lời vương nghiên nghề vấn đề bộ dáng, thật sự túi bụi, liền hồ trợ đáp, “Nghiên nghề người trước từ từ, làm đáng yêu cơm nước xong lại nói.”

Wương nghiên nghề ngoan ngoãn “Nga” một tiếng, gật gật đầu.

Chờ đoàn người cơm nước xong, đem bàn ăn trả lại sau, từ nhà ăn ra tới, đại gia cùng đi tự động tốc uống cơ thượng một người mua ly thức uống nóng, cứ như vậy hoặc ngồi hoặc đứng tụ ở bên nhau, một mặt phủng thức uống nóng chậm rãi uống, một mặt nghe đại đáng yêu nói chuyện.

Kỳ thật sự tình cũng rất đơn giản, không ngoài chính là chiều nay toàn bộ sơ nhị ban lão sư, đều phải đi mở họp. Bởi vì là lâm thời, cho nên sở hữu chương trình học đều biến thành tự học, từ các rõ rệt ủy phụ trách tự học liên tục. Vạn nhất đến buổi chiều khóa đều toàn bộ kết thúc còn không có hồi, vậy trực tiếp tan học về nhà là đến nơi.

Các ban lão sư lo lắng bọn học sinh chính mình một không ở liền phản thiên, cho nên không cho ban ủy nhóm nói cho đại gia, tóm lại trực tiếp tự

học là đến nơi. Đến lúc đó kiểm tra kỷ luật bộ sẽ mỗi ban kiểm tra, bắt lấy âm ỉ sẽ trực tiếp khấu lớp phân.

“Kia còn không bằng trực tiếp phóng chúng ta về nhà tính.” Phó Nguyên nói.

“Phòng chừng lão sư cũng không biết rốt cuộc muốn khai bao lâu.” Đỗ phi hiên ở bên cạnh bổ sung thuyết minh, đại đáng yêu gật gật đầu, tỏ vẻ chính là ý tứ này.

“Ai?!” Vẫn luôn không nói chuyện tiền lỗi như là nghĩ đến cái gì dường như ra tiếng, cười đến tặc hề hề nhìn xem nhà mình tiểu đồng bọn sau hắc hắc hắc.

Ở chung thời gian dài như vậy, đại đáng yêu còn không biết hắc?! Tức khắc mắt lé cảnh giác nhìn tiền lỗi, một bộ người lại muốn nháo cái gì chuyện xấu biểu tình, “Người làm gì?”

Tiền lỗi hắc hắc, cà lơ phất phơ rung đùi đắc ý, “Cổ ngữ có vân, không có hồi ức nhân sinh giống như cục diện đáng buồn, không có phạm sai lầm đã từng chính là một trương giấy trắng. Phó lớp trưởng ~ người xem hôm nay thời tiết tốt như vậy, không trốn cái khóa quả thực thực xin lỗi hôm nay tốt như vậy thiên nhi a ~”

Cái gì kêu nghiêm trang nói hươu nói vượn? Trước mắt là được.

Tiền lỗi mới vừa nói xong, đại đáng yêu liền nhảy dựng lên, “Người dám trốn học?!”

“Người nhìn xem người.” Tiền lỗi nhìn nàng, tấm tắc, “Vừa thấy liền biết người từ nhỏ đến lớn không trải qua cái gì chuyện xấu, duy nhất chuyện xấu sẽ không chính là tiểu học thời điểm bàn học họa điều vĩ tuyến 38, nhân gia vượt qua liền dùng bút chọc đối phương đi?”

“.....” Toàn đối.

Bất quá họa vĩ tuyến 38 chính là nhân gia, bị chọc chính là nàng. Khi đó..... Tựa hồ nói qua nhiều nhất nói chính là “Lão sư! Hẳn chọc ta!” Cùng “Lão sư! Hẳn lại chọc ta!” Như vậy câu thức đi?

Đại đáng yêu ghen lời, sau đó mới ửng đỏ mặt phản bác, “Nghe người nói vậy.”

Dậm chân. Bị tiền lỗi một cái tát ấn trở về,..... Liên không nhảy dựng lên.

“Người xem, bị ta nói trúng rồi đi.” Tiền lỗi một bộ bắt cóc hảo hài tử biểu tình, “Phó lớp trưởng. Đại đồng học ~ người xem chiều nay chúng ta trốn học sẽ ảnh hưởng học tập tiến độ sao? Sẽ không. Sẽ có lão sư phát hiện sao? Không có. Liên tính là lớp trưởng hoặc là những người khác phát hiện chúng ta không ở, chỉ cần ở lão sư trở về trước chúng ta trở về không phải được rồi?”

“Liên tính sẽ nghĩ đến chúng ta mấy cái sẽ trốn học, nhưng chỉ cần có người ở, nhiều nhất cũng liên cho rằng chúng ta bị kêu đi hỗ trợ hoặc là làm mặt khác sự tình gì sao ~” tiền lỗi phân tích, phút cuối cùng tổng kết, “Cho nên, khẳng định sẽ không có vấn đề, cặp sách liên phóng phòng học không lấy, chờ nhìn thời gian không sai biệt lắm liên trở về, sẽ không có việc gì.”

“Không được! Người dám trốn học ta liền cáo lão sư!” Đại đáng yêu tức giận. Tiền lỗi tiếp tục dụ dỗ hảo hài tử.

Đến nỗi Phó Nguyên ba cái? Thì tại bên cạnh cười hì hì, mà Tô Giản cùng Tống dân cũng không có gì cảm giác, chỉ là cảm thấy đại đáng yêu cùng tiền lỗi đấu võ mồm thú vị.

Duy nhất thấp thỏm, phỏng chừng cũng chỉ có vương nghiên nghiê.

Thằng đến tiền lỗi nói một câu, “Người nên không phải là sợ hãi đi? Ai..... Lá gan cũng quá nhỏ.”

“Ai sợ hãi lạ?!”

Đến. Trực tiếp nhất phép khích tướng.

Tô Giản cùng Tống dân không cấm lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều từ đối phương trong mắt thấy ý cười.

Cuối cùng, nghỉ trưa trong lúc, vì tránh cho lòi, đại đáng yêu mấy người phản hồi phòng học, chỉ từng người cầm một con bút cùng bài thi nhi, cấp lớp trưởng chào hỏi nói đi phòng dạy hóa tự học sau, liền thấp thỏm bất an đi theo tiền lỗi mấy người khai lưu.

Thuận tiện kéo lên nhả cái mũi bị bắt thương tặc thuyền vương nghiên nghề.

Đến nỗi Tô Giản cùng Tống dân? Tự nhiên cũng liền cười đuổi kịp.

Đi theo tiền lỗi mấy cái quen cửa quen nẻo nhảy ra trường học sau, đại đáng yêu cùng vương nghiên nghề gốc hề hề căn bản không biết kế tiếp nên làm cái gì, chỉ hảo xem tiền lỗi này mấy cái xui xẻo hài tử.

“Hiện tại..... Chúng ta đi chỗ nào a?” Đại đáng yêu nhìn tiền lỗi.

“Đi tiệm net ngoạn nhi trò chơi?” Triệu lân lâu đề nghị.

“Không thú vị, đổi một cái đi.” Đỗ phi hiên bĩu môi.

Nhưng thật ra Phó Nguyên vỗ vỗ bụng thở dài nói, “Làm cái gì đều được, bất quá ta phải trước mua phân Quan Đông nấu, đột nhiên muốn ăn.”

Vừa nói đến ăn, tựa hồ tất cả mọi người đều mới phản ứng lại đây 11 nguyệt trên đường phố, chính từng đợt bay tới thơm ngào ngạt hương vị,

hút hút cái mũi sau cảm thấy Phó Nguyên nói rất có đạo lý, một đám người lẫn nhau xem một cái sau triều cách đó không xa Quan Đông nấu quây hàng chạy đi.

Thời tiết lạnh thời điểm, thân thể nhiệt lượng tiêu hao liền mau, hơn nữa vừa rồi lại là trèo tường, lại là bởi vì trốn học lo lắng đề phòng, cho nên tuy rằng mới ăn xong cơm trưa không bao lâu, nhưng đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ lại như cũ cảm thấy chính mình có thể ăn xong hơn mười xuyên Quan Đông nấu.

Chỉ mua hai ba xuyên nhi ăn ngoạn nhi tiền lỗi thấy đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ một hơi một người mua các mười xuyên sau có chút ghen hòng nhìn trân trối, “Chúng ta không phải mới vừa ăn cơm trưa sao.....”

“Đúng vậy, nhưng là đây là đồ ăn vặt lại không phải bữa ăn chính.” Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ vẻ mặt đúng lý hợp tình.

Tiền lỗi nghe xong, liên tục làm ra “Hảo hảo hảo, ngài định đoạt” biểu tình. Lại lần nữa xác định nữ sinh dạ dày quả nhiên không ngừng một cái.

Đại đáng yêu rầm rì, trắng tiền lỗi liếc mắt một cái sau mồm to cắn Quan Đông nấu.

Tô Giản cười, quay đầu thấy Tống dân mua tam xuyên hoàn toàn không giống nhau, cúi đầu nhìn xem chính mình sau, cọt qua đi ngửa đầu nhe răng lộ ra một ngụm tiểu bạch nha, đôi mắt mê thành một cái phùng lộ ra một cổ tử tiểu vô lại ý tứ ở bên trong.

Tống dân thấy, chỉ cười không nói đem chính mình nhất nhất từ xiên tre thượng lộ xuống dưới, cùng Tô Giản một nửa phân làm trao đổi.

Trong lúc Tô Giản đôi tay phùng chính mình giấy ly rung đùi đắc ý, nhìn Tống dân đem hân phân một nửa phát cho chính mình, vui vẻ đến giống cái

hai trăm cân hài tử.

Chờ ăn đến không sai biệt lắm thời điểm, một đám trốn học thiếu niên các thiếu nữ rớt cuộc xác định muốn đi đâu nhi.

—— rạp chiếu phim.

Cũng may hiện tại không phải cuối tuần, đại gia lại là học sinh, cho nên điện ảnh phiếu một chút đều không quý. Bất quá cũng bởi vì là thời gian làm việc, lại là giữa trưa, thật sự không có gì hảo phiến nguyên. Chọn tới chọn đi cuối cùng chọn một bộ kinh tủng huyền nghi phiến tới xem.

Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ sợ hãi, kiên quyết muốn phát triển an toàn gia hỏa nhi trung gian. Một hàng tám người vừa lúc đem người tắm ảnh nhỏ trong sảnh gian một loạt vị trí ngồi đầy.

Tổng dặn ngồi ở lối đi nhỏ bên, sau đó là Tô Giản, đại đáng yêu còn có vương nghiên nghệ. Lúc sau là Phó Nguyên bốn người một lần ngồi xuống. Toàn bộ ảnh thính, trừ bỏ Tô Giản này một loạt ngoại, cũng chỉ có cuối cùng tòa góc vị trí ngồi tình lữ bộ đáng hai người.

Chờ phiến đầu phụ đề vừa xuất hiện, liền nghe tiền lỗi nói thầm, “Vừa thấy liền biết không đẹp.”

“Đừng nói chuyện!” Một tay vãn một cái đại đáng yêu nghe xong, hạ giọng nói. Sau đó tiếp tục bắt lấy Tô Giản cùng vương nghiên nghệ tay, làm run bần bật trạng.

Đến nỗi vương nghiên nghệ? Cả khuôn mặt đều chôn ở đại đáng yêu trên vai, đáng thương vô cùng hỏi, “Ra tới sao? Đáng yêu? Ra tới không có a?”

“..... Đại lão, này diễn viên biểu đều còn không có hiện xong đâu.” Đỗ phi hiên có chút bất đắc dĩ đối vương nghiên nghệ nói.

“Đừng sợ đại lão, người nếu là cảm thấy sợ hãi người liền véo người bên cạnh người.” Tiền lỗi ra sừu chủ ý.

Đại đáng yêu nghe xong, biết rõ lúc này ánh sáng không đủ để đầy đủ biểu đạt chính mình trong mắt phần nộ, cũng như cũ “Hô!” Quay đầu trừng qua đi, ý đồ làm tiền lỗi cảm nhận được.

Đáng tiếc một chút hiệu quả đều không có.

Chỉ nghe tiền lỗi hướng vương nghiên nghệ bổ sung thuyết minh, “Người ngẫm lại a, này mặt trên diễn kia có trước cuối tuần chúng ta cùng nhau đánh tang thi phó bản tới khủng bố? Lúc ấy người còn không phải sợ tới mức một bên khóc một bên mang theo chúng ta cầm cái toàn ưu sao.”

Trong giọng nói không chỉ có có tự hào, còn có một loại đối vương nghiên nghệ biểu hiện tấm tắc.

Quả thực chính là có được cường đại lực sát thương mềm muội hảo mị?! Từ một cái tang thi ra tới đến cuối cùng thông quan suốt nửa giờ đều ở một bên khóc một bên “Ngao ngao ngao”, nhân tiện trên đường sát nước mắt vô số, đều chút nào không ảnh hưởng người vương nghiên nghệ đại lão, một tay một cái nháy mắt hạ gục kiêm chức da rắn đi vị.

Xem đến ngòi nàng bên cạnh làm phụ trợ tiền lỗi thật là sừng sốt sừng sốt xem thế là đủ rồi.

Trò chơi sau khi kết thúc liền hạ quyết tâm từ nay về sau, trừ bỏ vương nghiên nghệ bên ngoài, không người lại có thể lay động hấn cảm nhận trung đối nàng định vị.

Cạnh kỹ thiên tài a có hay không?!

“Cho nên đại lão, kỳ thật người đừng nhìn chúng nó ngao ngao ngao phác lại đây, trên thực tế nhân gia so người hại bang nhiều. Đừng lo lắng! Sợ hãi

liền véo người người bên cạnh, không cần cho ta mặt mũi.” Tiền lỗi cười tủm tỉm.

“.....” Thần mẹ nó muốn người nể tình. Bị vương nghiên nghề ôm thật chặt đại đáng yêu mặt đều phải khí đen.

Trong lúc này Tô Giản cùng Tống dân vẫn luôn là đại nhân xem tiểu hài tử vui sướng đùa giỡn từ ái bộ dáng. Thẳng đến lúc này, Tô Giản mới cười quay đầu để sát vào Tống dân bên tai, cười nói nhỏ, “Ngài nếu là sợ hãi, thần đem tay phải mượn người bắt.”

Nói xong, tùy ý đặt ở trên tay vịn tay phải chậm rãi vừa lật, lòng bàn tay hướng về phía trước chờ ở chỗ đó.

Tống dân trước trật phía dưới, hơi cùng để sát vào bên tai nói nhỏ Tô Giản lôi ra điểm khoảng cách sau, mới nghiêng đầu nhìn về phía nàng. Tùy ý dựa vào trên đùi tay trái, ở nơi tối tăm ngón cái cùng ngón trỏ hơi hơi vuốt ve vài cái, như là ở mượn này động tác giảm bớt một chút rất nhỏ ngứa cảm.

Lúc sau mới hơi rũ mắt nhìn về phía Tô Giản đặt ở chỗ đó tay phải, cười khẽ.

“..... Đừng không phải người sợ hãi đi?”

Tô Giản nghe xong, cười hì hì, “Ngài lại đang nói đại lời nói thật.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 53 53

Điện ảnh không thấy xong một đám người liền ra tới. Thật sự là một đám người ở bên trong mới xem hơn một nửa cũng đã tập thể ngủ, sau đó lại bị điện ảnh đột nhiên truyền ra tới tiếng thét chói tai cấp dọa tỉnh, hai mặt nhìn nhau sau dứt khoát liền trước tiên ly tràng, đem toàn bộ rạp chiếu phim giao cho ngồi ở bên trong duy nhất một đôi tình lữ.

“Hiện tại chúng ta làm gì?” Tiền lỗi đuổi cái lười sau thất lưỡng hỏi tiểu đồng bọn nhi nhóm.

Đã lâu không trốn học, cư nhiên không biết muốn làm cái gì.

Phó Nguyên nghĩ nghĩ, lắc đầu. Đến nỗi Tô Giản cùng Tống dận càng là một bộ “Các người nói gì liền gì” đi theo bộ dáng.

Nhưng thật ra vương nghiên nghệ như là đột nhiên nghĩ đến cái gì dường như ánh mắt sáng lên mở miệng, “Ta nhưng thật ra nghĩ đến một chỗ,..... Nhưng ta không biết các người có nguyện ý hay không cùng ta đi.”

Nói đến một nửa không xác định nhỏ thanh âm.

Tiền lỗi nhưng thật ra thực duy trì, cười hì hì nhìn vương nghiên nghệ, “Đại lão ngài nói đi chỗ nào liền đi chỗ nào.”

Chân chó bộ dáng làm đại đáng yêu lại nhin không được trừng hăn một cái, tiền lỗi thấy, cố ý từ nàg nhe răng cười.

Thảo đánh thật sự.

Mười lăm phút sau, buổi chiều 13 điểm nửa.

Một đám người bồi vương nghiên nghệ đứng ở cửa tiệm, yên lặng vô ngữ nhìn chăm chú vào cửa hàng chiêu bài.

“..... Đại lão, ngài đây là.....” Tiền lỗi tầm mắt từ hiệu sách rời đi, quay đầu nhìn về phía vương nghiên nghệ biểu tình trừ bỏ dở khóc dở cười, đã tìm không thấy mặt khác hình dung từ.

Vương nghiên nghệ ngượng ngùng sờ sờ lỗ tai, cười đến có chút tiểu xấu hổ, “Ta thượng chu cùng các người cùng nhau ngoạn nhi trò chơi, quên mua luyện tập đề.” Dừng một chút còn hữu hảo bổ sung cũng kiến nghị, “Ta cách vách đọc trọng điểm cao trung ca ca cùng ta đề cử, nói làm mấy quyển trên cơ bản là có thể ứng phó khảo thí.”

“.....” Tiền lỗi thâm hoãn hút khí, chậm rãi lau mặt sau mới lộ ra xấu hổ nhưng không mất lễ phép cười, “Không có việc gì, ngài..... Nói đi chỗ nào liền đi chỗ nào.....”

Lần này nói được hai mắt bao hàm chua xót nước mắt, rước lấy đại đáng yêu cười nhạo.

Tiền lỗi nghe xong, cố ý mã mặt quay đầu híp mắt trừng nàng. Đáng tiếc một cái học kỳ đều còn không có kết thúc, đã từng tiểu bá vương uy danh đã không còn nữa tồn tại, đại đáng yêu đối thượng tiền lỗi mắt, cố ý học hăn vừa rồi bộ dáng, nhe răng cười.

Cái này kêu ~ tới mà không hướng phi lễ cũng ~

“.....” Tiền lỗi? Tiền lỗi lại lần nữa yên lặng lau mặt.....

Sau đó một đám thật vất vả trốn học ra tới hư hài tử, cứ như vậy ở chủ tiệm vui mừng trong ánh mắt đi vào hiệu sách.

Hiệu sách người không nhiều lắm, nhưng phân loại quảng địa phương đại, chỉ cần là vô dụng nắn phong trang dạng thư, đều là tùy ý lật xem. Cho nên

cơ hồ mỗi cái kệ sách chi gian thông đạo thượng, đều có thể thấy có người hoặc là ngồi xếp bằng ngồi dưới đất lật xem, hoặc là đứng cúi đầu cẩn thận đọc. Xem cái vài tờ, cảm thấy là chính mình thích liền đặt ở một bên, tiếp tục chọn lựa.

Thừa dịp vương nghiên nghệ cùng đại đáng yêu đi chọn lựa luyện tập đề, tiền lỗi mấy người cũng liền miễn cưỡng ở hiệu sách tùy ý đi dạo, cũng may hiệu sách không chỉ là bán thư, cũng bán nhạc nhẹ cùng mặt khác lưu hành âm nhạc. Chủ quán thậm chí chuẩn bị đến có thí nghe cơ, đối vị nào minh tinh chuyên tập cảm thấy hứng thú, liền có thể chọn lựa dạng mang, mang lên tai nghe là có thể nghe.

Có chút thói quen một bên đọc sách một bên nghe âm nhạc người, còn có thể giao mấy chục nguyên tiền thế chấp cấp chủ quán, sau đó mượn đến một cái MP3, cứ như vậy mang theo tai nghe ở trong tiệm tùy ý đi lại tùy ý nghe. Trước khi đi rời đi cửa hàng khi lại lui rút là đến nơi.

Tô Giản ăn không ngồi rồi nhìn nhìn chung quanh, dứt khoát liền đi quầy thuê cái MP3, một mặt nghe âm nhạc một mặt ở từng hàng kệ sách trung đi qua.

Trong lúc gặp Phó Nguyên bọn họ, nguyên bản chỉ là tùy ý nhằm chán dạo một dạo, hiện tại lại một người cầm một quyển sách hoặc đứng hoặc ngồi xếp bằng trên mặt đất. Một đám tiểu bộ dáng, cư nhiên so ở phòng học tự học thời điểm còn nghiêm túc.

Tô Giản thấy bọn họ dáng vẻ này, đầu tiên là hơi hơi sửng sốt sau không nhìn được mà bật cười.

Chọn nửa ngày Tô Giản chọn bốn màu trang truyện tranh thư, mang theo chính phóng sóng động âm nhạc tai nghe lắc lư tìm được rồi Tổng dân.

Đến gần thăm dò xem hân trên tay thư, không thể không cảm khái một chút bộ hạ quả nhiên phẩm vị chấm dứt.

—— nếu đang xem đàn tranh âm nhạc phố.

Thất kính thất kính.

Tống dân từ trên tay thư dời đi mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Tô Giản, hơi mang ý cười liếc nàng.

Tô Giản thấy, cười hì hì ngồi xếp bằng ở hăn bên người ngồi xuống, chỉ chỉ chính mình mang theo tai nghe, nhường mảy ý bảo sau, ở Tống dân gật đầu đồng ý trung, gỡ xuống một bên cho hăn mang lên.

Một người một bên. Một tả một hữu.

Một cái xem cổ điển khúc phố, một cái xem bạo tẩu tộc truyện tranh. Các làm các lẫn nhau không quấy rầy.

Âm nhạc mơ hồ phát tiết mà ra, có thể nghe thấy mơ hồ bộ phận ca từ.

【 ai lệnh nằm mơ cũng có thể cười mặt dư vị

Ai lệnh tịch mịch cũng có thể tìm được lý do vui mừng

.....

Vô luận đi đến nơi nào người nếu ở đây

Toàn cái thế giới đều là thiện lương 】

Nguyên bản phiên đánh cờ phố thon dài chỉ gian lược đốn, lực chú ý đột nhiên đã bị chậm rãi kể ra ca từ hấp dẫn.

Tống dân hơi liếc mắt, không tự giác liền nhìn thoáng qua, vừa mới bắt đầu còn thành thật ngồi xếp bằng, hiện tại đã dựa lưng vào kệ sách, kiều chân bắt chéo nằm đọc sách Tô Giản.

【 ai lệnh tuyệt vọng cũng có thể tìm được lý tưởng

Ai lệnh nhạc cực vong hình đều muốn tìm cá nhân chia sẻ 】

Bên người người run rẩy chân bắt chéo, nhìn giờ lên cao truyện tranh thư xì xì cười, khóe mắt cong cong bộ dáng đáng yêu lại thảo hỉ.

Tống dặn nhìn trong chốc lát, cuốn lên trên tay kì phổ một chút gõ đến nàng trên đầu, ở đối phương ngây ngốc quay đầu lại xem ra khi, nhàn nhạt run lên một lần nữa giãn ra thư, chậm rãi mở miệng.

“..... Một chút nữ hài nhi gia bộ dáng đều không có.”

【 đình chỉ hô hấp

Nghĩ thầm đến người đều có thể nhảy

—— ta. Thích nhất người cười 】

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 54 54

..... Thần mẹ nó trốn học!

Ở hiệu sách đọc sách xem đến mùi ngon Phó Nguyên nháy mắt hoàn hồn, trừng mắt chính mình trên tay thư nhìn nửa ngày sau đem thư phóng hảo, sau đó ở hiệu sách blah blah, đem rơi rụng các nơi tiểu đồng bọn một lần nữa tìm đủ sau ra hiệu sách.

..... Sinh hồn dỗi ở chủ quán từ ái quan tâm, giọng nói “Lần sau lại đến a ~” kết thúc ngữ trung, buồn bực tại chỗ xoay hai cái vòng, vô cùng đau đớn nhìn về phía tiểu đồng bọn nhi, “..... Chúng ta là trốn học.”

Không phải tới hiệu sách đọc sách a uy! (ノ`□')ノ ㄣ—┐

Lấy ra một chút trốn học tinh thần hảo sao?!

..... Quá không chuyên nghiệp.

Phê bình giáo dục tiểu đồng bọn nhi nhóm không chút để ý cùng không nghiêm túc sau, xem bọn hần hai mặt nhìn nhau bộ dáng Phó Nguyên tin tưởng đại gia đã nguyên vẹn nhận thức đến sai lầm, cho nên cũng liền chuyển biến tốt liền thu, không hề nói cái gì. Thanh thanh yết hầu sau nhìn về phía đại gia, “Hiện tại chúng ta đi chỗ nào?” Mới vừa nói xong như là nghĩ đến cái gì dường như cường điệu, “Trước nói hảo a, không chuẩn lại nói đi hiệu sách, thư viện như vậy địa phương.”

Vương nghiên nghe nghe xong, ngượng ngùng hơi thấp đầu.

Bất quá ngẫm lại, lại không biết rốt cuộc hần là đi chỗ nào.

Phó Nguyên thấy này nhóm người một bộ không chủ ý bộ dáng, cũng suy nghĩ nửa ngày sau dứt khoát vỗ tay một cái, hạ quyết tâm giống nhau, “Ta còn chưa có đi quán bar, chúng ta đi quán bar đi?”

“A?” Chúng đồng bọn: (⊙ o ⊙)

“Từ từ.” Tiền lỗi duỗi tay đè lại xao động trung phó tiểu trư, khép hờ mắt làm chính mình bình tĩnh một chút, xác định không nghe lầm sau, mới một lần nữa hỏi lại, “Người là nói, chúng ta? Như vậy? Đi quán bar?”

Hắn qua lại chỉ chỉ đại gia quần áo, lặp lại, “Ăn mặc trung vũ giáo phục?”
Dừng một chút sau lại sau này một lóng tay, cũng không quay đầu lại hướng Phó Nguyên bổ sung, “Giáo phục liền tính, nhưng người nhìn xem, nhìn xem nhà của chúng ta tiểu giản.”

Tô Giản chậm rãi híp mắt, mặt vô biểu tình nhìn tiền lỗi từ chính mình đỉnh đầu, lại chỉ hướng chân. Tức khắc sinh ra một loại “Ba ngày không đánh leo lên nóc nhà lật ngói” cảm giác quen thuộc tới.

Đầu ẩn có gân xanh nhảy lên.

Tổng dận nghiêng mắt nhìn thoáng qua, bắt tay thành quyền để sát vào bên môi ho nhẹ một tiếng.

Ý cười ẩn ẩn.

“.....” Phó Nguyên sững sốt hai giây, theo tiền lỗi chỉ hướng nhìn về phía Tô Giản thần sắc mang theo hơi hơi khiển trách, tựa như đang xem kéo lớp bình quân phân nhi đồng học giống nhau.

Vô cùng đau đớn.

“.....” Thần mẹ nó vô cùng đau đớn, Tô Giản siêu hung híp mắt.

Lúc sau, cứ nhiên thật đúng là tìm được rồi một nhà rất có tình thú tiểu quán bar. Chỉ là buổi chiều tam điểm thời gian, bên trong khách nhân rất ít, bất quá đương Tô Giản một đám người xuất hiện thời điểm, như cũ trở thành một đạo lượng lệ phong cảnh tuyến.

Tìm trương đại chút ghé dài ngồi vây quanh ở bên nhau sau, hệ giả màu đen nơ con bướm xuyên áo bành tô thức chế phục người hầu cười đi tới, hơi hơi khom lưng hỏi, “Vài vị đồng học, chúng ta nơi này là không thể hưởng các người cung cấp rượu.”

“Nga, chúng ta đều phải nước có ga cảm ơn.” Phó Nguyên đối này đó địa phương muốn hơi quen thuộc một ít, ngẩng đầu đối người hầu nói, “Đúng rồi, ăn vặt cũng phiền toái tới hai phân.”

“A..... Nga, hành.....” Người hầu có chút sững sờ, ngơ ngác sau khi gật đầu rồi đi.

Thời đại này đáng yêu cùng vương nghiên nghệ mới có chút không xác định lại lần nữa dò hỏi Phó Nguyên bọn họ, “Loại địa phương này chúng ta thật sự có thể tới sao?”

“Có thể a.” Phó Nguyên nói, “Chỉ cần không cho chúng ta cung cấp rượu là đến nơi. Bất quá các người chính mình nhưng đừng tới này đó địa phương a, đặc biệt là buổi tối. Hiện tại ít người, coi như là tìm một chỗ ngồi thích nghe ca.”

Đại đáng yêu vương nghiên nghệ nghe xong, gật gật đầu.

Tiểu quán bar tuy ít người, nhưng lại có loại an tĩnh ý nhị ở bên trong. Nho nhỏ sân khấu thượng ca sĩ đang ở u ám ánh đèn hạ thiên ngâm thấp xướng, mà nghe người hoặc là lâm vào ca từ trung, hơi hơi cảm khái chính mình đã từng. Hoặc đi theo híp mắt ngâm nga, thần nhiên tự đắc.

Tại như vậy tốt đẹp, hữu nhân, hoàn toàn thả lỏng địa phương, lại có như vậy một đám người tương đương không hợp đàn.

“Ta cảm thấy người này bước có điểm dư thừa.” Ở bên cạnh nhìn trong chốc lát giải đề trung vương nghiên nghệ, đỗ phi hiên mở miệng, cũng thò lại gần, dùng chính mình bút ở tập toán thượng viết xuống công thức, một mặt nói, “Dùng cái này công thức bộ hẳn là muốn mau một ít.”

Vương nghiên nghệ nghiêm túc nghe, một mặt liên tục gật đầu.

“Nhưng là dùng cái này công thức, khảo thí thời điểm có khả năng sẽ bị khấu phân.” Vương đáng yêu gia nhập tiến vào, lấy chính mình kinh nghiệm nói, “Trước kia ta giúp lão sư phê duyệt bài thi thời điểm liền gặp được quá như vậy đáp đề, rõ ràng đáp án đều đối, quá trình cũng không sai, cuốn mặt cũng thực chỉnh tề, cuối cùng vẫn là bị lão sư khấu một phân, nói là trung gian quá trình quá đơn giản.”

“Trách không được ta rõ ràng đáp án đều đối, nhưng lão lấy không được đầy đủ phân, cư nhiên là như thế này.” Tiền lỗi ở một bên nghe xong bưng bình.

“Người nhất định là bởi vì cuốn mặt cũng không chỉnh tề lạp.” Đại đáng yêu trắng tiền lỗi liếc mắt một cái, một bộ “Ta còn không có đánh quá người bài thi?” Tiểu bộ đáng.

“Ai, nếu nói đến cái này, các người tới giúp ta nhìn xem đề này.” Triệu lân lân như là đột nhiên nhớ tới cái gì dường như từ giáo phục trong túi móc ra chiết thành đậu hủ khối, nhả dùm đó bài thi, mở ra sau hướng đại gia trước mặt một đề, chỉ vào mỗi đề nói, “Đề này ta không quá sẽ, ai có thể giúp ta nói một chút?”

“Ta nhìn xem?” Đỗ phi hiên một mặt nói, một mặt đọc thầm đề hình.

“.....” Sát chén rượu sát đến một nửa cứng đờ bartender.

“.....” Đi theo âm nhạc gõ nhịp mặt khác khách nhân.

“.....” Kém đâu đâu liền chạy điều ca sĩ.

Tóm lại cơ hồ tầm mắt mọi người, đều yên lặng triều liền trên bàn cũng không như thế nào sáng ngời ánh nến, đầu chạm trán ở bên nhau đọc đề thảo luận mấy chỉ. Ở mơ hồ nghe được phương trình cùng công thức khi, các đại nhân trên mặt lộ ra não nhân đau biểu tình.

Ngô.....! Đột nhiên lại nhớ lại năm đó đọc sách khi bị đề hải cùng khảo thí bao phủ sợ hãi.

—— ôm lấy đã từng đáng thương vô cùng gửi mấy.

Mà một đám thật vất vả mới trèo tường trốn học ra tới tổ quốc nụ hoa nhi nhóm, như cũ ở quán bar vùi đầu án trước, liền mờ nhạt ánh đèn nhiệt liệt thảo luận đề hình.

Tô Giản cùng Tống dân ở một bên đi theo những người khác yên lặng, nửa ngày sau lẫn nhau nhìn thoáng qua, cảm thấy các loại buồn cười.

“Hảo hảo, dư lại hồi trường học lại thảo luận đi.” Tô Giản vỗ vỗ tay, đối chưa đã thềm tiểu đồng bọn nhi nhóm nói. Dừng một chút cười như không cười lại mở miệng, “Đừng làm trở ngại người khác.”

Hảo cảm động!

Tiểu quán bar lão bản, ca sĩ cùng khách nhân nghe xong nhin không được bao hàm tràn ngập chua xót nhiệt lệ, ở trong lòng yên lặng cấp Tô Giản dựng ngón tay cái. Phút cuối cùng tính tiền khi, quán bar lão bản còn thực khẳng khái một người bắt một phen chiêu đãi dùng bạc hà đường cấp Tô Giản bọn họ. Nhiệt tình phát tay nhìn theo nụ hoa nhi nhóm rời đi.

—— nhưng ngàn vạn nghẹn lại đến. Cảm ơn!

Buổi chiều bốn điểm.

Một lần nữa trở lại trường học Tô Giản đám người, thực may mắn bị chủ nhiệm lớp toàn kêu vào văn phòng, sắc mặt nặng nề từ tả nhìn đến hữu, lại từ hữu nhìn đến tả, hận sắt không thành thép lạnh giọng mở miệng, “Các người nói! Các người trốn học đi đâu vậy!?”

Nói xong tay còn chụp hạ cái bàn! Sợ tới mức vương nghiên nghệ thiếu chút nữa nhảy dựng lên, bả vai co rụt lại liền thành thành thật thật trước nhỏ giọng trước đã mở miệng, “..... Rạp chiếu phim.....”

“Rạp chiếu phim?!” Chủ nhiệm lớp thanh âm cất cao, giận không thể chi, hít sâu một hơi sau lại hỏi, “Còn có đâu?!”

Hào oa! Đây là muốn trời cao a! Cần thiết thỉnh gia trưởng!

“Sau đó..... Chúng ta đi hiệu sách.”

Tức giận đuổi đến một nửa tức khắc gặp một chậu nước đá.

Chủ nhiệm lớp sừng sốt hai giây sau mới tưởng là chính mình sinh ra ảo giác một nửa, nghi hoặc mở miệng, “..... Gì?”

.....(⊙o⊙)???

“Hiệu sách.....” Vương nghiên nghệ lặp lại một lần, cúi đầu lấy ra bản thân mới mua bài tập bốn, còn có hiệu sách lão bản khai mua sắm biên lai, “Đây là phát | phiếu, ngài nếu không tin..... Liền nhìn xem thời gian đi.”

Chủ nhiệm lớp có chút lảng tiếp nhận, không nói gì với mặt trên thời gian cư nhiên thật đúng là hôm nay. Lại mở ra bài tập bốn, làm có hai trang nhiều không nói, kẹp ở bên trong bản nháp trên giấy còn có vài người bút tích.

“..... Sau đó đâu? Các người lại đi đâu vậy? Đáng yêu người tới nói!” Chủ nhiệm lớp vô cùng đau đớn nhìn chính mình phó lớp trưởng.

Đau lòng a..... Chính mình tiểu áo bông tử, cứ như vậy ly chính mình mà đi nha.....

“Sau đó.....” Đại đáng yêu vẻ mặt rối rắm, dừng một chút mở miệng, nhỏ giọng, “Sau đó chúng ta đi quán bar.....”

“Cái gì??!!!” Lại lần nữa cất cao thanh âm, cũng may hiện tại trong văn phòng chỉ có nàng một vị lão sư, bằng không phỏng chừng này thanh đến chọc đến mọi người ghé mắt.

Thỉnh gia trưởng! Cần thiết thỉnh gia trưởng! Phản thiên!!

“Sau đó đâu?! Các người làm gì?! Uống rượu! Hút thuốc!?” Chủ nhiệm lớp càng nói càng khí, thanh âm càng hỏi càng cao.

“Không có không có.” Đại đáng yêu vội vàng xua tay, vội vàng giải thích, “Chúng ta chính là làm nửa trương tiếng Anh bài thi cùng ngữ văn bài thi liền đã trở lại.”

“..... Gì?”

.....???!!!

Chủ nhiệm lớp nhắm mắt, nhin không được dùng tay chống đỡ một chút án thư.

..... Cảm xúc phập phồng có điểm đại, cảm giác có chút choáng váng đầu.

“Các người..... Làm gì??”

Đại đáng yêu nghe xong, dùng khuỷu tay thọc thọc đứng ở bên người Triệu lân lân. Triệu lân nhìn lân nàng liếc mắt một cái sau mới từ trong túi lấy ra

chiết thành đậu hủ khô bài thi, triển khai đưa cho chủ nhiệm lớp xem. Mà tiền lỗi thấy, cũng đem hủ lấy ra tới, đưa cho chủ nhiệm lớp xem.

“.....” Trừng mắt trên tay hôm nay mới trải qua chính mình tay, làm lớp học ban ủy chia đại gia bài thi. Trần lão sư cảm thấy chính mình tựa hồ già rồi.

Hiện tại người trẻ tuổi a..... Rốt cuộc suy nghĩ cái gì đâu? Ân?

Trèo tường trốn học đi ra ngoài quay đầu liền đi hiệu sách mua bài tập bốn. Vào quán bar lại vui đầu làm bài thi? Ân ân ân???

..... Bùn manh như vậy thao tác, lão sư có điểm xem không hiểu a.....

Chủ nhiệm lớp ngũ vị tạp trần nhìn chăm chăm bài thi cùng mở ra bài tập bốn, trong khoảng thời gian ngắn cư nhiên không biết nói cái gì mới hảo. Nói thật, hôm nay ở phòng học tự học mặt khác học sinh, cư nhiên không một cái có trước mặt mấy người làm nhiều.

Thâm hoãn thở hắt ra sau, chủ nhiệm lớp tổ chức một chút ngôn ngữ mới một lần nữa mở miệng, “Lần này liền tính, không cần các người thỉnh gia trưởng. Nhưng là! Cần thiết mỗi người viết một phần một ngàn tự kiểm điểm! Ngày mai giao đi lên, minh bạch sao?”

Nụ hoa nhi nhóm nào nào đáp lời.

Lại bị chủ nhiệm lớp giáo huấn vài câu sau, liền phóng mấy chỉ về phòng học lấy cặp sách tan học về nhà.

—— hôm nay bởi vì lão sư vẫn luôn muốn mở họp, cho nên trường học liền dứt khoát trực tiếp trước tiên thả học sinh ly giáo. Đây cũng là vì cái gì đại đáng yêu bọn họ trốn học bị bắt được nguyên nhân.

Quả nhiên là định luật Murphy _(:3 > ∠)_

Nhưng chờ đi ra cổng trường sau, nguyên bản ủ rũ cụp đuôi mấy chỉ lần nhau nhìn về phía đối phương, giây tiếp theo lại không hẹn mà cùng mặc danh nở nụ cười.

Vì hôm nay khác loại trốn học.

“Thời gian còn sớm, nếu không chúng ta đi ăn tiểu cái lẩu?” Tiền lỗi cười đề nghị, “Cũng coi như là..... Chúc mừng chúng ta không bị thành gia trưởng?”

“Người cũng đừng quên còn có một ngàn tự kiểm điểm thư đâu.” Đỗ phi hiên phun tào.

“Này có cái gì? Người chẳng lẽ không phát giác chủ nhiệm lớp đã thực phóng thủy sao? Chỉ kêu chúng ta viết, nhưng không có kêu chúng ta làm trò toàn ban mặt đọc diễn cảm cũng nhận sai, thực nể tình.”

Tiền lỗi như vậy vừa nói, đại gia mới kinh ngạc phát hiện xác thật là như thế này, tức khắc cảm thấy lại vui vẻ một ít.

“Đi đi đi! Ăn tiểu cái lẩu.” Tiền lỗi nhắc lại nghị, lần này đại gia hoàn toàn không phản đối cười đáp ứng.

Tô Giản đi theo đi rồi vài bước sau, mới như là đột nhiên đã nhận ra bên người người cảm xúc giống nhau, triều Tống dận nhìn lại. Nghi hoặc.

Tống dận đã nhận ra nàng tầm mắt, nhàn nhạt phiết nàng liếc mắt một cái sau, nửa ngày mới mang cười lại bất đắc dĩ chậm rì rì mở miệng, “..... Trăm liền chiếu cáo tội mình cũng chưa viết quá.”

Hiên tại lại muốn viết kiểm điểm.

Tô Giản nghe xong. Thực không lương tâm bật cười, tức khắc rước lấy Tống dận lại lần nữa bất đắc dĩ một phiết, lại cái gì cũng chưa nói.

..... Ưu tang.

“Nếu không.” Tô Giản nhin cười, hống bên người bệ hạ. “Thần thỉnh ngài ăn một phần cơm trưa thịt?”

Tống dận liếc nàng liếc mắt một cái, mắt nhìn phía trước, ngữ mang ẩn cười.

“Đến lại thêm phân phì ngư mới được.”

“Là là là ~ cho ngài lại thêm một phần phì ngư ~”

Dùng cái gì giải ưu? Chỉ có ăn thịt.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 55 55

Tới gần cuối kỳ khảo thí, hơn nửa trước đó không lâu mới viết một phần một ngàn tự kiểm điểm giao cho chủ nhiệm lớp, cho nên trong khoảng thời gian này Tô Giản nhẹ nhàng bận rộn. So sánh với mặt khác đồng học ở lâu lâu cầm các khoa bài thi, kêu thảm “Hôm nay đệ tam trường”, nàng nhưng thật ra làm được mỹ tư tư.

Cho nên chờ tô gia gia ở trên bàn cơm nói lên này cuối tuần tính toán mang Tô Giản cùng Tô Mặc đi lão bộ đội tham quan khi, Tô Giản hơi hơi sửng sốt, từ bát cơm ngẩng đầu nhìn về phía tô gia gia hơi hơi nghi hoặc, “Chúng ta cũng có thể đi?”

“A.” Tô gia gia vui vẻ gật gật đầu, cái loại này vui sướng không thua gì nhiều năm lúc sau lần đầu tiên trở về quê nhà giống nhau, “Trước trong thời gian ngắn lãng đội trưởng không phải tới tìm người sao? Sau lại liệu khởi thời điểm mới biết được hãn trước kia mới vừa tiến bộ đội khi, cư nhiên ở ta kia chi dài quá.”

Tô gia gia nói đến nơi này nhìn về phía ngời ở Tô Giản bên người Tô Mặc, khẽ nhúu mày, “Tiểu mặc, ớt xanh cũng muốn ăn.”

Tô Mặc nghe xong, đáng thương vô cùng đem nguyên bản thừa gia gia cùng tỷ tỷ nói chuyện phiếm không chú ý, đem trộm ném về mâm ớt xanh, một lần nữa lại kệp trở về, ném vào trong miệng ăn đến khổ đại cừu thâm.

Thấy Tô Mặc thành thật, tô gia gia lại tiếp tục cùng Tô Giản nói chuyện, tóm lại chính là đang nói chuyện thiên trong quá trình lãng phong cùng tô gia gia trong miệng lão lãnh đạo, lão chiến hữu đối thượng hào, một lần nữa liên hệ thượng sau, liền có lần này lão bộ đội trọng du hành trình.

“Kia ngài đi liền được rồi, chúng ta đi.....?” Tô Giản nghĩ nghĩ, có chút nghi hoặc, “Muốn cuối kỳ, việc học so ngày thường khẩn, hơn nữa học tập tiểu tổ cũng có nhiệm vụ.”

“Đúng rồi gia gia.” Tô Mặc ở một bên nghe xong, nuốt vào trong miệng đồ ăn nói, “Ta cuối tuần đều cùng nhân gia ước hảo, có việc.”

“Rất bận sao?” Tô gia gia điểm này thượng cũng không sẽ giống mặt khác lão nhân giống nhau chuyên quyền độc đoán nói thẳng “Không được! Cần thiết đi!” Linh tinh nói, ngược lại sẽ tận lực tôn trọng chính mình gia hài tử, cho không gian.

Hỏi xong sau không chờ Tô Giản cùng Tô Mặc gật đầu, liền có chút tiểu xấu hổ vỗ vỗ đùi, cười nói, “Trách ta nhanh nhất, lãng đội trưởng cùng trước kia lão chiến hữu đang nói thuận tiện mang lên các người khi, ta một cao hứng liền thuận miệng đáp ứng rồi. Không có việc gì, thật sự đi không được ta chính mình đi cũng là có thể.”

Tô Giản nghe đến đó khẽ nhíu mày, “Lãng đội trưởng cùng ngài lão chiến hữu làm ngài mang chúng ta đi?”

“Là nha, ta cùng lão chiến hữu thông điện thoại thời điểm, lãng đội trưởng có ở bên cạnh nói ta hai cái cháu gái tôn tử cũng rất tuyệt, nói nói liền ứng.” Tô gia gia vỗ vỗ cái trán cười, “Người này lão lạp, chịu không nổi nhân gia nói tốt, vừa nói liền một cổ não đáp ứng rồi.”

Tô Giản gật gật đầu, trong lòng đã đều có ý tưởng, nhưng lại cái gì cũng chưa nói hướng nhà mình gia gia cười, “Cũng không có gì, ta cũng có chút tò mò ngài trước kia bộ đội, có thể đi nhìn xem cũng hảo. Tiểu mặc cũng đi.”

“A ~?” Tô Mặc nghe xong, đáng thương vô cùng ngẩng đầu nhìn về phía Tô Giản, đối thượng mắt sau lại lần nữa nào nào nhĩ. Đây tiểu biểu tình chính là bị bắt đáp ứng rồi.

..... Không có biện pháp, nhà mình tỷ tỷ gần đây càng thêm hung tàn, cái này làm cho tô tiểu mặc nhận thức đến một đạo lý, đó chính là “Ai hung ai có lý.”

Tô tiểu mặc: _(:3 > ∠)_

Cho nên chờ thứ bảy, lăng phong mở ra soái khí khốc huyễn xe jeep tới đón tô gia gia đoàn người khi, mới vừa đình ổn xe, liền xuyên thấu qua cửa sổ xe thấy ôm cách vách Vương bá bá gia lão miêu, đứng ở cửa sổ thượng một bên chậm rãi thuận mao, một bên hướng hân cười như không cười Tô Giản.

Tiểu cô nương xuyên kiện hồng nhạt hệ áo lông, tiểu hắc váy, màu đen đoản ủng.

Bên ngoài trung trường khoản mao biên nâu đen sắc trung tràng áo khoác, quá vai đầu tóc rối tung, đáng yêu ngoan ngoãn thật sự.

“.....”

Cũng không biết vì cái gì, lăng phong lão cảm thấy từng trận sát khí nghênh diện đâm tới.

Thẳng đến nghe thấy động tĩnh Tô lão gia tử từ Tô Giản phía sau đến gần, thấy hân sau vội vàng vẫy tay ý bảo hân tiến vào sau, lưỡi đao đâm thẳng mặt cảm giác mới biến mất.

Lăng phong hướng Tô lão gia tử cười gật gật đầu, vội mở cửa xe xuống xe.

Chờ mới vừa đi đến cửa, Tô gia đại môn liền từ bên trong mở ra, nghe xong nhà mình gia gia nói, ngoan ngoãn tới cấp lăng phong mở cửa Tô Giản ở hân nói lời cảm tạ vào cửa khi, cười nhẹ mở miệng, “Hành a lăng đại đội trưởng, tính kế ông nội của ta?”

Lăng phong nghe xong. Ánh mắt hơi hơi lập loè một chút hơi xấu hổ sờ sờ cái mũi, hướng Tô Giản xin lỗi cười.

Đồng dạng cũng đè thấp thanh âm, “..... Đây không phải, lần trước cùng người chơi mấy cục sa bàn suy đoán sau, trở về lão cân nhắc không cẩn thận bị lão lãnh đạo cấp thấy,..... Tóm lại thứ lỗi thứ lỗi.”

Tô Giản cười nhạt, “Được rồi, lần này coi như thật là mời ông nội của ta nhìn xem lão bộ đội, còn lại sự lúc sau lại nói.”

Lăng phong trước mắt sáng ngời, kinh hi, “Ý của người là?!”

Tô Giản thở dài, “Tòng quân liên tính, nhưng là cùng các người tâm sự thiên,..... Nhưng thật ra có thể. Lần trước ta đã nói qua ta vì cái gì không thể trở thành quân nhân nguyên nhân, tin tưởng giống các người như vậy tinh anh bộ đội, lại như thế nào phá cách cũng sẽ không muốn ta loại này tam quan không quá chính binh đi?”

Lăng phong gật gật đầu, đột nhiên có chút ngượng ngùng, tuy rằng trước mặt chính là tiểu cô nương, nhưng vài lần ở chung thật sự sẽ nhẹn không được làm hấn quên Tô Giản tuổi tác. Hiện tại nhân gia đều đã nhả ra, phía chính mình lại đánh bàn tính như ý cất giấu, cũng liên thật sự không cần phải, “..... Kỳ thật lần này là chúng ta lão lãnh đạo coi trọng người sa bàn suy đoán, tưởng luận bàn luận bàn, nhưng thỉnh thư lão gia tử đi lão bộ đội nhìn xem cũng là thiết tình thực lòng. Không phải lý do.”

Tô Giản nghe xong, làm cái không sao cả tư thế, phút cuối cùng mắt lé nhìn lăng phong, sâu kín mở miệng, “..... Nếu không thừa dịp còn không có ra cửa người trước nghĩ cái danh sách? Ta thực lo lắng lúc sau người, hoặc là ngài lão lãnh đạo lại coi trọng ta mặt khác tài hoa.”

Tô Giản thực không biết xấu hổ lộ ra “Không có biện pháp, bản tướng quân thật sự là quá mức loá mắt” thảo đánh biểu tình.

Làm người muốn đánh người.

Nhưng lại cũng đậu đến người nhin không được muốn cười, lăng phong chính là.

“Lần này liền thật là sa bàn suy đoán mà thôi.” Lăng phong cười bổ sung.

Tô Giản lắc đầu, xua xua tay chỉ sau vô cùng đau đón đối hănn nói, “Ta đã không tin ngươi.” Dừng một chút, chậm rì rì bổ sung, “Mặc dù ngài như cũ mày rậm mắt to một thân chính khí.”

Lăng phong nghe xong, lại nhin không được cười.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 56 56

Đầu năm nay, liên mây rậm mắt to gia hỏa cũng là tương đương gian trá đầu ~

Tô Giản cùng Tô Mặc ngồi ở xe jeep trên ghế sau, một mặt nghe ghế phụ gia gia cùng lãng phong câu được câu không nói chuyện phiếm, một mặt giúp Tô Mặc lột hạt dẻ rang đường. Từ lần trước thu du trở về, đem trong túi thừa ba viên hoang dại hạt dẻ đưa cho nhà mình tiểu đệ ăn sau, trong khoảng thời gian này hẳn liền hoàn toàn yêu loại này đồ ăn vặt.

Cho nên ngày hôm qua tan học về nhà khi, Tô Giản hoa năm nguyên tiền mua một ít cấp Tô Mặc ăn, ngày hôm qua ăn một nửa, hôm nay buổi sáng ra cửa trước dùng lò vi ba đun nóng phóng túi giấy, lại có thể đương ấm tay dùng, lại có thể làm Tô Mặc ngọt ngào miệng.

“Tỷ tỷ, người như thế nào không ăn?” Tô Mặc ném chân ngắn nhỏ, bẹp bẹp đồng thời nhìn về phía Tô Giản, tương tự tròn tròn mắt tràn đầy nghi hoặc.

“Hiện tại không muốn ăn. Người ăn đi.” Tô Giản đem Tô Mặc phía trước phân cho nàng lột hảo xác lại lần nữa trả lại đến trên tay hắn, cười dùng ngón tay khò khè một chút hẳn phát, mới chuẩn bị thu hồi tay ——

—— “..... Tỷ, người chớ có sờ ta đầu nha, đừng nị nị.” Tô Mặc oán giận.

Giây tiếp theo đã bị Tô Giản cười tùm tùm dùng tay ấn đầu hung hăng khò khè mấy cái.

..... Hừ.

Xe vẫn luôn khai gần như ba cái giờ, Tô Mặc ôm Tô Giản tay ngủ hai giác mới ở lầy lội gập ghềnh xóc nảy trung lại lần nữa tỉnh lại, cau mày dụi mắt, cảm thấy khó chịu.

Vừa định nhắm hai mắt hướng Tô Giản làm nũng nói choáng váng đầu tưởng phun thời điểm, mới há mồm trên môi liền có trái cây mát lạnh xuyên tới, hỗn hợp quả hương.

“Ăn chút thoải mái.” Tô Giản thanh âm từ đỉnh đầu xuyên tới.

Tô Mặc hút hút cái mũi, là cam quýt hương vị, tức khắc cảm thấy tinh thần hơi rung lên phấn, mắt đều không mở ra liền đem đã đến bên miệng quả quýt cánh ngậm vào trong miệng. Lại bị uy mấy cánh sau mới lay Tô Giản tay mở mắt ra, từ trên chỗ ngồi bò dậy, triều ngoài cửa sổ nhìn lại.

Liếc mắt một cái thấy núi non trùng điệp cây cối cùng núi non sau, kinh ngạc đến nói, “Chúng ta đây là vào núi lạp?”

Mới vừa nói xong, Tô Giản đã từ sau lưng đưa qua một chỉnh khối quả quýt da, che lại hần miệng làm chính hần cầm nghe.

“Là nha. Tiểu mặc nhìn một chút, lập tức liền đến.” Lái xe trung lãng phong đầu cũng không trở về nói, ngồi ghế phụ tô gia gia cũng đã sớm mệt mỏi, hiện tại đang ở tiểu ngủ.

“Nga.....” Tô Mặc gật gật đầu.

Xe lại khai ước hơn mười phút sau con đường mới dần dần bình thản rộng mở, mặt đất sạch sẽ ngăn nắp, hoàn toàn cùng vừa rồi lầy lội đường nhỏ trình tiên minh đối lập.

Bất quá Tô Giản chú ý tới, vào cửa khi lãng phong tốc độ xe chưa dừng, chỉ lóe hạ đèn xem như nhắc nhở lính gác, sau đó ở đối phương cúi chào trung trực tiếp sử tiến.

Chờ đi vào đến cố định dừng xe vị khi, tô gia gia mới sâu kín chuyển tỉnh, đầu tiên là nghi hoặc “Ngô?” Một tiếng sau, thấy rõ quanh mình hoàn cảnh tức khắc tỉnh táo lại, ý cười doanh doanh quay đầu đối hậu tòa Tô Giản cùng Tô Mặc nói, “Tiểu giản tiểu mặc, nơi này chính là trước kia gia gia đãi quá địa phương.”

Nói xong xuyên thấu qua cửa sổ xe đánh giá bốn phía, hoài niệm lại kích động mở miệng, “Một chút không thay đổi,..... Nga?! Kia viên cây lệch tán đều còn ở.”

Lăng phong đem xe tắt lửa, đình hảo sau mới đối tô gia gia nói, “Trên xe xem khăng định xem không xong, Tô lão gia tử chúng ta xuống xe chậm rãi xem.”

“Hành hành hành.” Tô gia gia liên thanh đáp ứng, liền đai an toàn đều còn không có cởi bỏ cũng đã mở cửa xe. Vẫn là lăng phong nhắc nhở, mới một phách ót cười nói “Hơi kém đã quên”.

Tô Giản cùng Tô Mặc đi theo xuống xe, ba lô bối hảo trạm nhà mình gia gia bên người, nghe hần giảng từ trước chuyện xưa.

Không sai biệt lắm mới nói nói mấy câu công phu. Tô Giản đã thấy cùng nhà mình gia gia tuổi xấp xỉ lão nhân, phía sau đi theo bốn gã đồng dạng ăn mặc thẳng quân trang trung niên quân nhân, triều bọn họ phương hướng đi tới. Còn chưa đến gần, đã cười nhiệt tình triều tô gia gia chào hỏi, “Tô lão tiểu tử!”

“Trần nhị cầu!” Tô gia gia thấy, cũng giống năm đó như vậy cười cãi lại, cũng bước nhanh đón đi lên.

Tô Giản nhìn đi theo gia gia bên người lăng phong, ở đối phương đến gần khi sửa sang lại quân tư tiêu chuẩn cúi chào, đại khái liền đoán được vị này hần là chính là hần đề ra hai câu lão lãnh đạo.

Một mặt nghĩ một mặt tiến lên, đứng ở một bên nghe tô gia gia cùng lão chiến hữu hàn huyên.

Chờ nói vài câu sau mới ở lão chiến hữu nhắc nhở hạ, bưng tỉnh lại đây chính mình còn không có giới thiệu vẫn luôn đứng ở một bên Tô Giản cùng Tô Mặc, cười nói, “Người xem ta, vừa thấy đến người a cao hứng, đều quên cho người giới thiệu, đây là nhà ta tiểu hài nhi. Tỷ tỷ Tô Giản, đệ đệ Tô Mặc. Kêu trần gia gia.”

“Trần gia gia hảo.” Tô Giản Tô Mặc theo tiếng.

Bất quá Tô Giản kêu con người toàn vẹn sau còn cười tủm tỉm bổ sung, “Ta nghe lãng đội trưởng nói trần gia gia sa bàn suy đoán rất có một tay, còn nói ngài có rảnh có thể dạy ta mấy chiêu đâu.”

Trần gia gia nghe xong, đầu tiên là nhìn mắt lãng phong sau mới cười gật đầu, “Không thành vấn đề không thành vấn đề, chờ có rảnh thời điểm chúng ta ngoạn nhi hai thanh.”

“Người nhưng đừng xem thường nhà ta tiểu giản a.” Tô gia gia ở một bên nhắc nhở, “Thật đúng là không nhất định ai thắng ai thua đâu, tiểu giản đừng cho gia gia mặt mũi, thắng hăn.” Mặt sau câu nói kia là hướng Tô Giản nói.

Tô Giản cười gật gật đầu, một chút không khách khí.

Dù sao..... Nàng nguyên bản chính là vì mục đích này tới nha.....
O(∩_∩)O

Nguyên bản vẫn luôn cùng nhau chơi đùa tiểu đồng bọn đột nhiên nhân sự rời đi, mặc dù còn có những người khác cũng sẽ cảm thấy thiếu đi cái gì.

Loại cảm giác này giống như là đi học thượng đến một nửa ngồi cùng bàn bị lão sư kêu đi ra ngoài, một tiết khóa cũng chưa trở về là giống nhau.

Cho nên Phó Nguyên ở lại một lần ném rổ lại tạp trung rổ sau, tức khắc liền có chút hứng thú rồi, “Một mỗi quá, nghỉ khẩu khí lại ngoạn nhi đi.”

Nghe xong hắn nói, thật vất vả mới từ tiền lỗi trên tay cướp được cầu đồ phi hiên theo tiếng xem ra, vừa thất thần đã bị đối phương một lần nữa đoạt trở về, truyền cho Triệu lân lâu, trực tiếp tại chỗ nhảy lấy đà, một cái không tưởi.

Hai người cười hì hì, chạy chậm nhắc tay đánh cái chuông.

“Hành a, uống cái gì? Ta đi mua.” Tiền lỗi cười cùng mặt khác ba con đi hướng bên sân, từ Tổng dân bên người ghế dài không vị thượng cầm khăn lông, lau mồ hôi, tùy tiện đem ghế áo khoác đưa cho đồng bạn mặc vào.

“Hiên tại nhiệt đã chết, không mặc.” Phó Nguyên ghét bỏ đẩy ra, cầm chính mình khăn lông sát hân.

Tiền lão mù tử nghe xong, cúi đầu nhìn xem chính mình trên tay khăn lông, lại giương mắt nhìn về phía Phó Nguyên nói, “Đừng nha, chờ hạ bị cảm.”

“Nhiệt, không mặc.” Phó tiểu bằng hữu nhú mày, tại chỗ xoay vài cái bả vai đem tiền lỗi khoác ở hân trên vai áo khoác cấp lộng rớt.

“Ai da ~ ta còn không tin hôm nay còn làm người xuyên không thượng áo khoác.” Tiền lỗi cười, hướng Triệu lân lâu sử cái ánh mắt, ý bảo “Cùng nhau thượng” sau, liền bắt đầu bọc đánh chặn đường truy đuổi.

Phó Nguyên tả lóe hữu trốn, vẫn là bị Triệu lân lâu cấp ôm chặt, tiền lỗi cầm Phó Nguyên quần áo, liền “Hắc hắc hắc” cười gian bước khoa trương bát tự bước thoảng qua đi.

Giống cái tiểu lưu manh.

“Tiểu dạng nhi, người còn tưởng rằng người ngoạn nhi trò chơi đâu? Còn da rắn đi vị?” Tiền lỗi một bên phun tào, một bên dùng Phó Nguyên quần áo bộ hăn trên đầu, ý vào có Triệu lân lâu hỗ trợ dùng sức khi dễ phó tiểu thiếu gia.

“Đồ phi hiên! Đồ phi hiên mau hỗ trợ!” Phó Nguyên bị Triệu lân lâu hợp lại đôi tay bị ôm lấy, tầm mắt lại bị che lại, quả thực chính là ấn bị khi dễ cục diện, nhảy chân kêu bên ngoài cùng Tống dân cùng nhau xem diễn đồ phi hiên.

“Đừng giãy giụa, hăn tới cũng vô pháp nhi cho người hồi huyết hồi lam. Người cái tiểu da giòn.” Tiền lỗi tiếp tục nhe răng cười cùng Triệu lân lâu khi dễ Phó Nguyên.

Chờ ba người một lần nữa trở lại sân bóng rổ bên ghế dài ngồi xuống, đều hơi hơi mạo hiểm nhiệt khí. Phó Nguyên càng là ăn mặc phản một mặt áo khoác, lắc lắc một bên bả vai hữu khí vô lực, hai mắt vô thần lăm bằm, “..... Các người cho ta chờ,..... Chờ ta đem các người này đàn vương bát đản toàn cấp kéo thành sơ cấp.”

Loại này hàm chứa nước mắt tuyên thệ “Lão tử muốn cùng các người đồng quy vu tận” bi tráng thật sự quá mức buồn cười, chọc đến Tống dân cũng đi theo cười nhìn qua.

Năm cái đồng dạng bộ dạng xuất chúng, dáng người cao gầy thiếu niên cùng nhau ngồi ở sân bóng rổ bên cạnh ghế dài thượng, thật sự quá mức đáng chú ý. Chọc đến bên cạnh mặt khác nơi sân nữ sinh thường thường liền triệu bọn họ nhìn qua, sau đó tụ ở bên nhau tiểu lời nói hai câu, hi hi ha ha.

Nhưng cuối cùng cũng chỉ dám như vậy nhìn, mà ngượng ngừng tiến lên đến gần.

Phía trước có cái ước mới vào đại học nữ hài tử đi qua, nhưng còn chưa đi gần ngồi ở bên ngoài Tổng dân, liền chậm rãi chần chờ bước chân, mũi chân vừa chuyển lung lay một vòng nhi lại về tới chính mình bằng hữu vòng nhi đi. Ừng đỏ mặt cười ở đồng bạn trung hài hước trung nói “Đi đi đi, thỉnh các người ăn cái gì”, cùng nhau rời đi.

Lại nghỉ ngơi khẩu khí, bốn người đứng lên cùng đi một bên tự động buôn bán cơ mua đồ uống, thuận tiện cấp xem quần áo cùng bao Tổng dân mang.

Cười nói tạ sau, mới vừa nhìn theo bốn người đến tự động buôn bán cơ vị trí, chuông điện thoại liền vang lên, Tô Giản.

“Uy.” Tổng dân tiếp lên, hướng điện thoại kia đầu người cười uy một tiếng, tiếp tục nói, “Hai ngày này ngoạn nhi đến vui vẻ sao?”

Còn ngồi trên xe Tô Giản nghe xong, nhìn xem hàng phía trước đang cùng nhà mình gia gia nói chuyện lãng phong sau cười trả lời, “Còn hành.” Dừng một chút sau bổ sung, “Thuận tiện cấp chính mình tìm cái tránh khoản thu nhập thêm công tác.”

“Nga?” Tổng dân nhẹ nhàng mày, hẳn là biết Tô Giản lần này đi chỗ nào, cho nên nghĩ lại sau liền đoán cái thất thất bát bát, “..... Bổ cục? Vẫn là cách đấu kỹ xảo?”

“Ngài đoán cũng quá chuẩn.” Tô Giản cười, “Tính bổ cục đi, sa bàn suy đoán, mỗi cách một đoạn thời gian đi thượng hai đường khóa gì đó.”

Sau khi nói xong nghe thấy Tổng dân bên kia mơ hồ động tĩnh sau hỏi, “Không nói ta, các người đang làm gì? Trong nhà sân vận động sao? Ta đây cũng lại đây ngoạn nhi.”

“A đối.” Tổng dân gật gật đầu đáp ứng, tùy ý ngược mắt triều tiền lỗi đoàn người ở phương hướng nhìn lại, vừa lúc thấy bọn họ đang cùng mặt khác

năm cái niên cấp xấp xỉ thiếu niên giăng co. Không khí có chút không tốt lắm.

Tình cảnh này làm Tống dận đầu tiên là bật cười, ngay sau đó cười đối diện thoại kia đầu Tô Giản nói, “Vậy người hiện tại lại đây đi, ta cảm giác chờ hạ phòng chừng thực náo nhiệt.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 57 57

Sự tình nguyên nhân gây ra đơn giản ấu trĩ đến lệnh người cảm thấy này quả thực liền không giống như là thật sự.

Nhưng mà tuổi trẻ nhóm tâm tư ai lại đoán được đâu?

Lại nói tiếp đã từng nghe người ta nói có bất lương tiểu hài tử thấy hạ tiết tự học buổi tối kỵ xe đạp về nhà thiếu niên, lớn lên soái khí lại là trọng điểm trung học, đột nhiên tâm sinh ghen ghét đem người cấp thất thủ giết hại. Cho nên hiện tại bởi vì Phó Nguyên mấy người lớn lên đẹp, tựa hồ gia cảnh cũng không tồi, khiêu khích hai câu cũng là thực bình thường đi?

Cho nên đương Tô Giản tới rồi thời điểm, ánh mắt đầu tiên thấy chính là ngồi ở ghế dài thượng xem trong sân thi đấu Tổng dân, còn chưa đến gần ánh mắt vừa chuyển liền thấy trong sân tiền lỗi đem cầu truyền cho Phó Nguyên, Phó Nguyên mới vừa nhảy dựng lên chuẩn bị đoạt, đối phương một cái sườn vai đâm lại đây, đem cầu cấp đoạt.

Tô Giản trên mặt ý cười khế biển, lông mày nhẹ chọn.

Nàng thấy được rõ ràng, đâm Phó Nguyên người nương trọng tài nhìn không thấy, đâm hướng Phó Nguyên thời điểm tay cố ý uốn lượn, khuỷu tay đối hướng hấn bụng. Cũng may bởi vì có không ít người vây xem, cho nên không dám quá rõ ràng, mới làm Phó Nguyên không có gì trở ngại.

Nhưng nếu không phải đi theo Phó Nguyên phía sau sườn Triệu lân lâu phản ứng mau, một phen ổn định Phó Nguyên, này va chạm tuyệt đối sẽ làm hấn té lăn trên đất, một chốc bò không đứng dậy.

Bóng rổ lưu manh a đây là.....

Tô Giản một mặt tưởng, một mặt đến gần. Bên tai truyền đến chung quanh người khe khẽ nói nhỏ.

“Vừa rồi người nọ có phải hay không lại phạm quy?”

“Có sao? Đó là phạm quy a? Ta xem bóng rổ xuất sắc đoạn ngắn thời điểm cũng hữu dụng bả vai đâm người mạnh hơn, còn tưởng rằng không tính phạm quy đâu.” Mặt khác một người nghe xong, nghi hoặc hỏi.

“Không phải nha, cái này cùng người xem không giống nhau, hấn vừa rồi giống như dùng khuỷu tay để nhân gia.” Lập tức có thấy người giải thích.

“Thật vậy chẳng?! Kia trọng tài như thế nào không thôi? Phạm quy đi?”

“Chuyên môn chọn trọng tài không thấy rõ góc độ, này đàn tiêu quỷ thật đúng là tặc. Xem đến ta đều tưởng hỗ trợ.”

Mặt sau nói cái gì nữa Tô Giản tạm thời không nghe được, đi đến Tổng dân bên người đứng ở chỗ đó nhìn trong sân trong chốc lát, mới quay đầu nhìn về phía Tổng dân, “Bệ hạ, đây là có chuyện như vậy a?”

Giờ phút này chung quanh tất cả mọi người đều ở vì vừa rồi phạm quy ồn ào hứ thanh, nhưng bởi vì trọng tài không phát hiện không có biện pháp. Xác định Phó Nguyên không thành vấn đề tiếp tục thi đấu.

“Sao lại thế này..... Ta nói không rõ.” Tổng dân cười cười, “Nhưng ta biết bọn họ đánh cuộc.”

“Là cái gì?” Tô Giản tò mò.

“..... Thua trận đến ngồi xổm bóng rổ khung hạ, bị người ta dùng bóng rổ đập ba mươi hạ.” Tổng dân dừng một chút, nhìn về phía Tô Giản, “Bao gồm ta.”

“..... Ha?!”

Lời nói mới nói được nơi này, chung quanh truyền đến ồ lên, cùng lúc đó là người ngã xuống đất bản thượng phát ra động tĩnh thanh. Tô Giản cùng Tống dân quay đầu vừa thấy, nguyên bản đã đánh tới đối phương rồi hạ đã nhảy lấy đà đỡ phi hiên, bị đối phương từ phía sau nhảy dựng lên cái mũ.

Nhưng cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, cầu không che đến, lại một cái tát đánh tới đỡ phi hiên đầu, đầu gối uốn lượn tầng tầng lớp lớp đụng vào hăn bối.

Đem đỡ phi hiên cả người đều đâm cho bổ nhào vào trên mặt đất.

Cầu tự nhiên cũng chưa đi đến, rời tay lăn ra tuyến ngoại.

“Đỡ phi hiên!” Phó Nguyên mấy cái tức khắc triều chụp bò chỗ đó đỡ phi hiên chạy tới, trọng tài cũng đồng thời thôi tạm dừng, lại đây xem xét tình huống.

Mà bên sân cũng đi theo ồn ào lên, lớn tiếng kêu “Phạm quy!”, Có cao to thanh niên đều tưởng giáo huấn kia bốn cái tiểu hỗn đản.

Thắng thua không sao cả, nhưng thủ đoạn thật là lệnh người không quen nhìn còn ghê tởm.

Tô Giản cùng Tống dân cũng lẫn nhau xem một cái, chạy nhanh đứng dậy triều đỡ phi hiên phương hướng chạy tới.

“Thế nào? Không thành vấn đề đi?” Lâm thời bị mời đến đương trọng tài người trưởng thành hỏi bị Phó Nguyên cùng Triệu lân lâu giá nâng dậy tới đỡ phi hiên, “Không được cũng đừng so?”

Đỡ phi hiên nhấp môi trước không nói chuyện, chỉ cúi đầu thử nhớ chân phải mũi chân, qua lại hoạt động. Nhìn dáng vẻ vấn đề không lớn, nhưng

phóng chừng hơi chút xoắn, đến hoãn mỗi người đem giờ mới được.

Vừa rồi đám người người trẻ tuổi cười hì hì khẽ gật đầu cúi người, “Ngượng ngùng a, ta chính là sốt ruột đoạt cầu, tay chân liền trọng chút, trọng tài, lần này là ta phạm quy, là ta phạm quy.”

Câu nói kế tiếp là đối trọng tài nói, xem như nhận chính mình vừa rồi động tác.

Nhưng sân bóng rổ thượng quy định là phạm quy tích lũy đến năm lần mới có thể bị phạt kết cục, cho nên đối phương như vậy thừa nhận nói thật rất có chút không có sợ hãi ý tứ ở bên trong.

“Vậy các người hiện tại..... Còn muốn bài ai lên sân khấu a?” Một khác thiếu niên cười mở miệng, một bộ vì các người suy nghĩ ngữ khí, nhìn về phía Tổng dân, “Chụp vị này tiểu bạch kiểm nhi..... Phi! Bài vị này trắng nõn sạch sẽ đồng học lên sân khấu a? Ta cảm thấy..... Hắn giống như không quá kinh đảm a.....”

Không có sợ hãi ngữ điệu.

“Người!” Phó Nguyên nếu không phải giá đỡ phi hiên, đều tưởng tiến lên cùng bọn họ trực tiếp đánh.

Ai mẹ nó không điểm bạo tính tình a!

Mà Tô Giản, thì tại một bên nghe hơi nhướng mày đầu, chậm rì rì nhìn về phía vừa rồi nói chuyện thiếu niên.

..... Tiểu. Bạch. Mặt. Nhi?

..... Rất có gan dạ sáng suốt sao, thiếu niên.

Tô Giản cười đến đôi mắt mị mị.

“Hiện tại như thế nào? Vị đồng học này khẳng định là không thể thi đấu, thay đổi người sao?” Trọng tài cũng không thích này mấy cái du thủ du thực tiểu hài nhi, nhưng cũng khó mà nói cái gì.

—— “Ta có thể chứ?”

Mang cười thanh âm, chọc đến đại gia triều Tô Giản nhìn lại. Mà Tô Giản tắc nhìn trọng tài, tròn tròn đôi mắt có vẻ rất là thuần lương đáng yêu.

“A?” Trọng tài cúi đầu nhìn xem Tô Giản, lại ngẩng đầu nhìn xem Tống dân, Phó Nguyên bọn họ, có chút chần chờ, “Thi đấu phía trước..... Đảo cũng chưa nói nữ sinh không được. Bất quá.....”

Còn chưa nói xong, đối phương thiếu niên đã nắm chắc thắng lợi dường như mở miệng, tay đặt tại đồng bạn trên vai, thực không trạm giống dựa vào, cà lơ phất phơ đến làm người chán ghét, “Trọng tài, chúng ta nhưng thật ra không phản đối lại, nhưng là vạn nhất không cẩn thận bị thương..... Chúng ta cũng mặc kệ.”

Trọng tài nghe xong, lý đều không để ý tới đối phương, quay đầu nhìn về phía Phó Nguyên, tiền lỗi bọn họ, “..... Đây là các người đội sự, các người chính mình quyết định. Không sau đó ta liền tuyên bố thi đấu kết thúc.”

“Không cần.” Phó Nguyên nói, dùng cảm điểm điểm Tô Giản nói, “Liên nàng, nàng chính là chúng ta sau đó.”

“Ai ai ai! Trước nói hảo a, chúng ta sẽ không bởi vì là nữ sinh liền phóng thủy, bị thương chúng ta cũng mặc kệ.”

“Yên tâm đi.” Không đợi Phó Nguyên dám người nói chuyện, Tô Giản dẫn đầu mở miệng, triều bốn cái thiếu niên xem ra.

Hơi hơi mỉm cười.

“..... Nhưng thật ra các người bị thương,..... Chúng ta cũng mặc kệ nga ~”

“.....”

Không biết vì sao, đối tượng Tô Giản tròn tròn mắt, bốn vị thiếu niên..... Mặc danh cảm thấy lưng đã phát hạ mao.

..... Ngô, quả nhiên là dừng lại ngăn vận động liền cảm thấy lạnh.

Tiền lỗi đám người tắc dùm thương hại ánh mắt nhìn bọn họ, giống như đang xem còn mỹ tư tư không biết chính mình giây tiếp theo liền phải bị làm thịt bưng lên bàn heo.

Đáng thương tiểu nhân nhi nhóm.

Tổng dận ở một bên cười mà không nói.

“Ta vẫn luôn cho rằng, trước kia TV thượng lão diễn ‘ đã từng người xấu cải tà quy chính sau, liền cùng chỉ số thông minh cũng tự động thấp N cái đương giống nhau ’ cốt truyện, là vô căn cứ.” Tô Giản đứng ở ghế dài trước mặt, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn ngời ở mặt trên nghỉ ngơi Phó Nguyên đám người, “Trăm triệu không nghĩ tới, cư nhiên thật là có hiện thực tham khảo a?”

Tô Giản nhú mày làm tự hỏi trạng, “Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết tiểu thuyết nơi phát ra với sinh hoạt?”

Tầm tắc.

“Đáng yêu còn nói cái gì? Các người đã từng được xưng trung võ trung học tiểu bá vương?”

Ghét bỏ mặt.

Tiểu bá vương nhóm ủ rũ cụp đuôi, hướng hiện tại trung võ trung học đại lão cúi đầu.

Tống dân ở một bên nhìn, nhần cười nắm tay, để sát vào bên môi ho khan một tiếng sau mở miệng, “Được rồi, nói nói chờ hạ như thế nào đánh đi?”
Dừng một chút sau thầm than, “Ta đối bóng rõ dốt đặc cán mai, cũng giúp không được vội.”

“Không có việc gì, có..... Ta ở đâu.” Tô Giản nghe Tống dân nói như vậy, vội vàng vỗ bộ ngực bảo đảm, hơi kém nói thành “Thần”. Này thái độ cùng đối Phó Nguyên đám người khi quả thực chính là cách biệt một trời, dừng một chút bổ sung, “Ngài yên tâm, ta nhất định làm đám kia tiểu vương bát đản minh bạch, tiểu bạch kiểm nhi loại người này không phải ai đều có thể làm.”

“.....????” Thiếu Đế.

“Đại lão người cũng đừng nói, trung tràng nghỉ ngơi mau kết thúc nha.”
Tiền lỗi có chút cấp, “Mau! Quan chỉ huy! Ngài nói cái gì chúng ta đều nghe!”

Tô Giản nghe xong, híp mắt cười hì hì. Lộ ra xinh đẹp chính tề tiểu bạch nha.

“Bọn họ phạm quy..... Vì cái gì các người không đáng quy?”

“.....?????” Các thiếu niên.

“Người nói các người bốn không bốn ngốc.” Tô Giản thấy bọn họ bộ dáng này, vẻ mặt ghét bỏ. Sau đó tiếp tục lén lút giống cái mang oai hảo hài tử tiểu yêu tinh, “Vừa rồi trọng tài không phải nói, bọn họ mỗi người đều

phạm vào một lần quy sao? Tính tính toán, chúng ta không phải rất có ưu thế?”

“Chính là.....” Tiền lỗi chậm rãi nhắc tay, “Chúng ta phỏng chừng phạm đến không bọn họ mịt mờ a. Vạn nhất không cơ hội làm sao bây giờ?”

Tuy rằng chơi xấu, nhưng lại không sử dụng quá loại này hư. Còn đừng nói, tiền lỗi mấy cái ngoạn nhi lâu như vậy trò chơi đều còn không có dùng quá ngoại quái linh tinh.

Tô Giản nghe xong. Hắc hắc hắc.

“Kia nếu là như vậy.....”

“Ta sẽ không cho bọn hân phạm quy cơ hội.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 58 58

Nửa trận sau thi đấu bắt đầu, hai bên trao đổi nơi sân.

Bởi vì hai bên đều chỉ có bốn người tham gia thi đấu, cho nên thi đấu thời gian cũng chỉ có mười lăm phút, trong sân 10:6, đối phương dẫn đầu.

Nói thật từ Tô Giản vừa lên tràng bắt đầu, vô luận là chung quanh vẫn luôn xem người, vẫn là đối thủ, đều cảm thấy nàng bất quá là cái kia góp đủ số. Sôi nổi lắc đầu thở dài đồng thời, lại ần ần ôm nào đó muốn nhìn thấy kỳ tích tâm tình tiếp tục đứng ở một bên quan khán.

Mà đối thủ nhóm, tắc có vẻ nhẹ nhàng đứng ở chỗ nào, cười như không cười nhìn Tô Giản đám người, có một loại “Đã đoán trước đến thắng lợi” tư thế.

Trong đó so sánh với dưới hơi chút lùn một ít, đơn bạc một chút thiếu niên cười hướng Tô Giản vẫy tay, cách nửa cái nơi sân hơi đề cao thanh âm hướng nàng nói, “Ta phòng thủ người a.” Nói xong quay đầu nhìn về phía đồng bạn, một bên làm bất đắc dĩ mặt quỷ, một bên buông tay.

Kia hình thù kỳ quái phun đầu lưỡi bộ dáng, chọc đến đồng bạn phát ra ha ha tiếng cười. Chọc đến chung quanh xem người đều nhịn không được nhú mày.

A..... Hảo tưởng giáo này đàn tiểu tử một lần nữa làm người a.....

Thế giáo học sinh nhịn không được vắn cổ.

“Được rồi a, vừa rồi các người phạm quy, cho nên từ bên này phạt bóng.”
Trọng tài ý bảo một chút Tô Giản bọn họ bên này.

“Hành hành hành, coi như là lễ gặp mặt.” Thiếu niên nghe xong, ba hoa.
Sau khi nói xong lại chọc đến đồng bạn đi theo nở nụ cười.

..... Lễ gặp mặt?

Ha ha. Một đám không biết sống chết tiểu quý.

Tiền lối mấy người lẫn nhau nhìn thoáng qua sau, hướng cùng tuổi đối
phương đầu đi thương hại ánh mắt.

Nhưng thật ra Tô Giản, thực ngoan ngoãn gật gật đầu, tại chỗ nhảy nhảy
cho là hoạt động gân cốt sau, hướng cầm cầu đứng bên ngoài tuyến Triệu
lân lân gật gật đầu, còn lại người từng người trạm hảo, mà đối phương cũng
thu liễm cười, tìm được chính mình phòng thủ đối tượng.

Nhưng thật ra phụ trách phòng thủ Tô Giản, như cũ đứng ở nhà mình nơi
sân hai phân tuyến vị trí, lười biếng hướng đồng bạn vẫy vẫy tay, không sao
cả nói, “Ta liền đứng ở nơi này a.”

Còn lại người nghe xong, cười phun tào, “Thật là làm người chiếm đại tiện
nghỉ.”

Mà phụ trách phòng thủ Triệu lân lân, cũng cười hì hì đứng ở một bên, một
bộ chỉ cần Triệu lân lân chuyển bóng sau, liền trực tiếp phụ trách phòng thủ
hắn tư thế.

Làm lơ Tô Giản đám người hành động, thật là lệnh người vây xem đều sinh
khí.

Hoàn toàn không có trở ngại, Tô Giản thuận lợi nhận được cầu, cùng còn
lại tam đội các loại canh phòng nghiêm ngặt so sánh với, nàng chậm rì rì

vận cầu tiếp cận đối phương trận địa, toàn bộ hành trình vô phòng thủ không bị ngăn trở ngại, quả thực quá mức nhẹ nhàng.

Nhẹ nhàng đến mang theo đối phương khinh miệt vũ nhục.

“Ứng ứng nột, người vượt qua ba phần tuyến ta liền phải bắt đầu phòng thủ người a.” Phụ trách Tô Giản thiếu niên ở Tô Giản đã muốn chạy tới ba phần tuyến chỗ khi, đôi tay ôm vai hướng nàng cười nói.

Lại chọc đến đồng bạn ha ha bật cười.

Tô Giản nghe xong. Nhẹ nhàng mày đầu.

Cúi đầu vừa thấy chính mình chân phải mới vừa bước qua ba phần tuyến. Ngẩng đầu hướng đối phương nhẹ răng cười sau, với trước mắt bao người, chân phải lui về phía sau. Vận cầu tay đi theo vừa lật, bóng rổ đã theo nàng soái khí động tác một tay thác ở trên tay.

“..... Uy.” Thiếu niên lảng.

“Không thể nào?” Người chung quanh há hốc mồm.

Mà giữa sân, vừa vận đứng ở ba phần tuyến ngoại Tô Giản thần sắc nhàn nhạt nhìn bóng rổ khung, khúc chân, nhảy lấy đà, thân thể hơi hơi tưởng sau bắn ra khi, tay phải đẩy ——

Bóng rổ ở không trung lướt qua xinh đẹp độ cung, rỗng ruột tiến rổ!

“Không thể nào!!!” Bên ngoài người kinh hãi đến hoan hô, nhìn về phía Tô Giản ánh mắt tức khắc trở nên không giống nhau.

Mũi chân chĩa xuống đất, chân trái lui về phía sau nửa bước ổn định sau, Tô Giản ở trọng tài hoàn hồn sau “Nga! Ba phần! 10:9!” Trung, hai ngón tay khép lại, hướng như cũ trợn mắt há hốc mồm các thiếu niên tề mi một hoa, soái khí làm cái cúi chào tư thế.

Dục ~ thiếu niên nhóm, bốn quốc công tới giáo các người làm người tới.

Kinh hỉ không bất ngờ không a ~

Các thiếu niên ý tưởng không biết. Nhưng quan khán đại gia thực kinh hỉ, thực ngoài ý muốn có hay không?!

Này kích động hoàn toàn không thua gì xem chức nghiệp thi đấu, rốt cuộc chờ đến phản sát giống nhau.

Này vẫn là hiện trường bản có hay không?!

Giờ phút này đã có người lấy ra di động mở ra thu video hình thức.

A a a! Hào kích động! Cấp tiểu cô nương cuồng gọi điện thoại!

Mà trong sân, ở biệt xem thường Tô Giản sau, bốn người tức khắc trao đổi ánh mắt trở nên nghiêm túc lên.

Đạt được giả phát bóng.

Lần này Tô Giản phát.

Đứng ở tuyến ngoại xem giữa sân các loại phòng thủ, chạy vị mấy đôi, nếu là tìm không chuẩn phát bóng thời cơ liền rất dễ dàng bị người đoạt đến phản sát, cho nên nhất định phải phối hợp ăn ý không nói, giữa sân chuẩn bị tiếp cầu đồng đội cũng đến chạy lên, nhớ lấy bị đối phương phòng chết.

Cho nên lúc này không chỉ là Phó Nguyên, tiền lỗi bọn họ không ngừng chạy động, bên ngoài đại gia cũng thường thường kêu “Chạy lên! Chạy lên!”

Đột nhiên, Tô Giản như là tìm được khe hở đột nhiên triều Phó Nguyên phương hướng nhìn thoáng qua, trên tay cầu cũng đi theo đưa qua đi, ở hấp dẫn đối phương để nhất lực chú ý sau, lại hô một tiếng, “Tiền lỗi!”

Quả nhiên là hư hoảng!

Liên ở tất cả mọi người như vậy tưởng khi, Tô Giản lại nhanh chóng tay vừa chuyển, cầu hướng trên mặt đất một tạp, theo lực bắn ngược —— lọt vào Triệu lân lâu trên tay!

Khó lòng phòng bị. Triệu lân lâu tới tay sau lại lập tức không ngừng, trực tiếp hướng đối phương trận doanh tầng trời thấp vút. Mà vút vị trí, tiền lỗi đã chờ ở chỗ đó. Phó Nguyên tắc chạy bên phải biên, phòng thủ người của hắn trong khoảng thời gian ngắn đuổi không kịp.

Triệu lân lâu rời tay sau, tạt chạy.

Cái này quá trình liên mạch lưu loát nước chảy mây trôi, từ Tô Giản chuyển bóng bắt đầu, liên hai phút đều không có cũng đã thẳng bức đối rõ hạ.

Chọc đến bên ngoài người cũng nhin không được phát ra từng đợt “Oa oa oa” kinh hô.

—— xem một hồi nước chảy mây trôi xinh đẹp thi đấu, hoàn toàn là một loại hưởng thụ.

Quan trọng nhất chính là, chính mình duy trì đội ngũ là nghiền áp đối thủ giống nhau cường đại tồn tại khi, càng là như thế.

“Hồi phòng hồi phòng hồi phòng!” Đối phương bị giết đến trở tay không kịp, đi theo nhanh chân đuổi tới chính mình rõ hạ, quyết định mạo hiểm phạm quy đều sẽ không làm đối phương tiến cầu ý tưởng trực tiếp tiến lên.

“Đoạt rõ bản đoạt rõ bản!” Người chung quanh so Tô Giản bọn họ còn cấp, đôi tay đều nắm chặt, gân cổ lên kêu. Mấy cái thể giáo học sinh hận không thể xông lên đi giúp bọn hắn đánh, trên mặt chất đầy kích động kinh hi cười, chờ cầu tiền rõ liền nhắc tay hoan hô.

Đám kia thiếu niên nghe xong, càng cấp. Hồng mắt liền phải đẩy mới vừa bắt được cầu tiền lỗi. Đôi tay mới vừa vươn tới, còn không có tới gần tiền lỗi. Đối phương lại ra ngoài mọi người ngoài ý muốn đem cầu lướt qua đỉnh đầu, sau này ném đi.

Tầm mắt mọi người đều đi theo bóng rõ đi, thẳng đến nó bị một đôi tinh tế trắng nõn tay vững vàng tiếp được.

—— Tô Giản.

—— đứng ở ba phần tuyến chỗ.

“..... Không xong!” Chen chúc ở rõ bản hạ các thiếu niên căn rằng liền tưởng triều Tô Giản phóng đi, đáng tiếc lúc này hai bên hai đội nhân vật đã tức khắc điên đảo, vừa rồi là bọn họ ở bên trong sườn không cho bên ngoài tiền lỗi tiến lên, hiện tại lại biến thành bọn họ bị nhốt ở bên trong, trong lúc nhất thời ra không được.

Trơ mắt nhìn Tô Giản hướng bọn họ cười đến ngoan ngoãn, sau đó giơ tay, nhảy lấy đà, rộng ruột tiến sọt.

Bóng rõ cọt qua rõ thượng sọt vồng, phát ra thanh âm quả thực dễ nghe. Đứng ở bên sân người đều nhin không được ngừng lại hơi thở, chờ kia thanh phát ra sau quá hoan hô lên.

Nếu không phải thi đấu còn không có kết thúc, phỏng chừng đều tưởng xông lên tràng cùng trong sân Tô Giản đám người nhất nhất vỗ tay. Ngồi ở ghế dài thượng đồ phi hiên cũng kích động đến hung hăng vỗ đùi, giây tiếp theo lại đau đến nhe răng trợn mắt xoa.

Nhưng thật ra Tống dân, vẫn luôn từ đầu tới đuôi đều cười nhìn trong sân Tô Giản, cảm thấy nàng trên người mang quang, tựa hồ liền hấn trong mắt cũng ảnh ngược khác thần thái.

Lúc này nửa trận sau bắt đầu năm phút đồng hồ, điểm số 10:12

Thua cầu luôn là lệnh nhân tâm tiêu, này đàn thiếu niên cũng ngoại lệ. Đặc biệt là hiện tại bên sân còn có vô số vì chính mình đối thủ cố lên người qua đường nhóm, vô tình như là ở chằm ngòi thổi gió, lệnh không nhỏ hỏa khí càng hơn.

“..... Ôn muốn chết.” Thiếu niên nghe bên cạnh các loại “Cố lên!” Cùng vỗ tay cổ vũ, trên mặt lộ ra một loại hung ác biểu tình, tiếp theo nhắc lên quần áo của mình vạt áo cúi đầu thoa hấn tư thế che dấu, chờ một lần nữa ngẩng đầu sau lại khôi phục thành không cao hứng mặt vô biểu tình, nhìn nhìn đồng bạn.

Các đồng bạn nhận được ánh mắt, khẽ gật đầu.

Tô Giản thấy, tay phải bối ở sau người, hướng sau lưng ba người làm cái ước định thủ thế, liền đầu cũng chưa hồi liền cấp các đồng bạn đánh cảnh cáo.

Bất quá một màn này lại bị bên cạnh quay chụp di động cấp thành thật ký lục xuống dưới.

Chờ hậu kỳ phóng lên mạng sau, có quân sự mê nhóm giải thích Tô Giản kia mấy cái thủ thế, là phi thường tiêu chuẩn động tác, phân biệt truyền đạt “Có quý, cảnh giác, chú ý” ý tứ.

Bất quá lúc này đều thấy được rõ ràng tiền lỗi đám người, cái gì cũng chưa nói, chỉ ngằm đánh lên hoàn toàn tinh thần, chuẩn bị tiểu tâm đối phương.

Nhưng cũng bởi vì có điều cố kỵ phóng không khai, cho nên kế tiếp năm phút đồng hồ, Tô Giản bọn họ lại bị đối phương phản siêu.

Nửa trận sau bắt đầu đệ thập phút, điểm số 14:12

Rốt cuộc cũng đã đánh có gần nửa giờ, không ngừng chạy vội, phòng thủ, cướp đoạt. Đều đã làm người dần dần thể lực chống đỡ hết nổi. Không chỉ là tiền lỗi bọn họ, đối thủ cũng giống nhau.

Nhưng cùng đối phương phòng thủ cuối cùng năm phút đồng hồ không ngừng kéo dài thời gian bất đồng, tiền lỗi bên này cần thiết cướp được cầu tiến công, bởi vì bọn họ còn thua hai phân đầu.

Mặc dù là cuối cùng đánh ngang tiến vào thi đấu thêm giờ cũng đúng a.

Cho nên ở đối phương không ngừng kéo dài thời gian, cố ý vận cầu đi thông thả, không ngừng truyền đến truyền đi trung, Phó Nguyên tiền lỗi bọn họ thể lực tiêu hao lượng lớn hơn nữa chút.

Lúc này khoảng cách thi đấu kết thúc, còn có ba phút.

Rốt cuộc một lần chuyển bóng sai lầm, bị Triệu lân lâu một cái tạt chạy, nhảy lên, đuổi tay từ không trung ngăn lại! Bên sân không khí tức khắc tăng vọt, không ngừng có người kêu “Chạy mau! Chạy mau!”

Mà bị đoạt cầu đối phương tắc gân cổ lên nhú mào hướng đồng bạn kêu “Mau cướp về! Chú ý phòng thủ! Đừng làm cho bọn họ đến rõ bản hạ!”

—— còn có hai phút.

“Tiền lỗi!” Triệu lân lâu tìm được cơ hội, cầu hướng trên mặt đất một tạp, chạy thoát chạy tới vây đồ đối thủ của hắn phòng tuyến, vừa lúc bị theo sau đuổi kịp tiền lỗi tiếp được! Nhanh chóng về phía trước vận hành!

Hiện lên đã đến trước mặt ngăn trở giả, lại làm bộ một cái nhảy lấy đà chuẩn bị ném rổ động tác, tay ở trên đầu phương một đổi, đem cầu trực tiếp truyền cho đi theo sau sườn, đã tiềm lại đây Phó Nguyên!

Hơn người! Thuận lợi đến rổ hạ!

Liền ở Phó Nguyên đã ba bước thượng rổ, tay một thác, bóng rổ hơi hơi rời tay bay lên sắp cạ qua rổ bản khi ——

—— một bàn tay từ mặt bên đánh lại đây, “Bang” một tiếng đem bóng rổ phiến ra ngoài ngoại.

—— còn có một phút đồng hồ.

Thua.

Đây là mọi người ý tưởng.

Thoát ly quỹ đạo bóng rổ ở trước mắt bao người triều rổ bản sau tuyến ngoại đất trống ném tới, tất cả mọi người đã dự kiến nó tạt đến trên mặt đất nháy mắt.

Trọng tài huyết sáo đã hàm ở trong miệng, mắt nhìn chăm chăm nằm ở trên tay di động.

—— bốn mươi giây.

Một đạo bóng dáng từ Phó Nguyên bên người cực nhanh xẹt qua, mau đến làm hẩn trừ bỏ cảm nhận được thối qua một trận gió lạnh ngoại, tựa hồ còn kéo đột nhiên nhanh hơn tim đập.

—— rõ ràng trong đầu ý tưởng còn không có thành hình, nhưng tâm lại ở trước tiên phản xạ có điều kiện giống nhau phản ứng lại đây.

Tô Giản.

Thấy rõ là ai chuẩn bị cứu này viên tuyệt đối cứu không đến cầu khi, đứng ở bên sân nữ sinh nhin không được cắn ngón tay, nam hài nắm chặt song quyền, thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm.

Mà vẫn luôn thần sắc chưa biến Tổng dân, tắc bởi vì Tô Giản này nguy hiểm, sẽ thương đến chính mình động tác, tức khắc đứng lên. Nhú lại mi nhìn chăm chăm.

Tô Giản cả người về phía trước phác, cơ hồ có thể đoán trước đến giây tiếp theo nàng mặt liền sẽ trên mặt đất nghiêm trọng trầy da.

Nhưng chỉ là đoán trước.

Tay phải thành cây trụ, ở toàn bộ đời trước sắp bổ nhào vào mặt đất khi bàn tay mở ra, lòng bàn tay triều hạ chống đỡ, tay trái thuận thế duỗi thẳng, ở bóng rổ sắp chạm đến mặt đất phía trước một phen vọt trụ, mượn lực hướng phía sau tuyến nội ném đi đồng thời, đoạn a, “Triệu lân lân!”

Mà Tô Giản tắc bởi vì phía trước toàn lực chạy vội, đập tắt lửa quán tính, cả người tiếp tục hướng bên ngoài đâm.

Nhưng giây tiếp theo, đem cầu cứu trở về giữa sân Tô Giản, tay trái bên phải tay thoát lực phía trước một chống, eo đi theo uốn éo, cả người trực tiếp cách mặt đất hoàn thành một cái soái khí lại hoàn mỹ xoay tròn xoay người. Sau đó tay phải lại lần nữa bắt lấy thời cơ chống đất, cả người lấy quỳ một gối xuống đất tư thế ổn định.

Làm ngừng về phía sau trượt quỳ xuống đất chân phải, hiện tại tức khắc biến thành phát lực điểm, một cái đi phía trước vừa giẫm, lập tức phản hồi giữa sân.

Mà lúc này giữa sân, Phó Nguyên đang nghe Tô Giản nói sau, nhận được cầu trong nháy mắt, lập tức đem cầu truyền cho mới vừa chạy đến ba phần tuyến chỗ Triệu lân lân.

Còn lại người, chen chúc ở rỗ bản hạ. Ngây ngốc quay đầu lại nhìn cầu bị Triệu lân lâu vững vàng tiếp được.

—— hai mươi giây.

Giữa sân thanh âm tựa hồ tại đây một khắc toàn bộ mơ hồ, biến mất. Ngay cả ý đồ quay đầu lại đoạt cầu thiếu niên cùng ngăn cản Phó Nguyên bọn họ động tác, cũng biến thành điện ảnh bên trong một bức bức pha quay chậm.

Triệu lân lâu thâm hơi thở một hơi, ngẩng đầu nhìn về phía rỗ.

Nhảy lấy đà.

Cầu rời tay.

Ngày đó ở đây sở hữu nhìn toàn bộ thi đấu quá trình người, thật lâu lúc sau đều đối trận này ấu trĩ đánh cuộc mở màn trận bóng rổ nói chuyện say sưa, này vui sướng trình độ không thua gì chính mình thích đội bóng.

Mà liền cùng sở hữu lấy “Người chủ nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng, rốt cuộc đánh bại người xấu” vì tốt đẹp kết cục điện ảnh giống nhau. Ở cuối cùng thời điểm, thi đấu lấy 14:15 kết thúc.

Ở bốn cái thiếu niên suy sút cùng ảo não trung, vẫn luôn đứng ở bên ngoài chờ giờ khắc này mọi người vỗ tay hoan hô lên, không ngừng có người chạy đi lên cùng Tô Giản bọn họ vỗ tay, cũng khen ngợi một câu “Quá tuyệt vời!” Nói.

Chờ đại gia dần dần an tĩnh lại, ở trọng tài huyết sáo thanh ý bảo, cùng khuyên bảo hạ một lần nữa trở lại bên ngoài. Quyết định vây xem xong cuối cùng trừng phạt giảm bớt mới đi.

Quả thực đại khoái nhân tâm.

“Đã đánh cuộc thì phải chịu thua.” Tiền lỗi chụp vài cái bóng rổ, sau đó lấy ở trên tay nhanh chóng trở thủ đắc lực trao đổi sau, có tiếp tục đối bốn người nhường mày, hài hước mở miệng, “Bốn vị, thực hiện hứa hẹn đi?”

Bốn cái thiếu niên lẫn nhau nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, ở chung quanh người không ngừng ồn ào trung, tâm bất cam tình bất nguyện đi đến rổ bàn hạ, một đám ngồi xổm xuống ôm đầu, tiếp thu trừng phạt.

—— không phải bọn họ không nghĩ chạy, mà là thật sự chung quanh vây quanh quá nhiều người chạy không được.

Cuối cùng này ba mươi hạ, có thể nói là ở chúng mục nhìn trừng, cùng với cùng nhau giống như vượt năm đếm ngược tính giờ giống nhau cùng kêu lên đếm đếm trung tap xong.

..... Trát tâm.

Các thiếu niên: QAQ

Chờ mấy người từ trên mặt đất đứng thẳng, người chung quanh rốt cuộc hơi hơi có tan đi cảnh tượng, chờ bọn họ từng người đi chính mình ghế dài thưởng lấy quần áo áo khoác khi, những người khác cũng bắt đầu xoay người rời đi, nhưng như cũ cùng bên người người nói chuyện say sưa với vừa rồi xuất sắc.

Có chụp video thì tại cùng bằng hữu cùng nhau thưởng thức một lần sau, phát đến Weibo, hoặc bằng hữu vòng thưởng.

Mà Tô Giản mấy người cũng trở lại Tổng dân cùng đồ phi hiên bên người, các bạn nhỏ thương thảo chờ đợi ăn chút cái gì chúc mừng.

Tổng dân nghe xong, cười mở miệng, “Các người ra lực, tự nhiên hiện tại ta mời khách.”

Đại gia nghe xong, cũng không chối từ, cười đáp ứng.

Liền ở Tổng dân không biết nhìn đến cái gì, đang muốn mở miệng đối Tô Giản nói cái gì thời điểm ——

—— “Uy!”

Chúng đồng bọn quay đầu lại, vừa rồi bốn cái thiếu niên đã mặc tốt áo khoác lấy thượng chính mình tùy thân vật phẩm chuẩn bị rời đi.

Nhưng người xấu xuống sân khấu phía trước, luôn là có chút cố định lời kịch cần nói.

“Ta nói cho các người, hôm nay tính chúng ta nhận tài, nhưng về sau, thấy các người một lần đánh một lần!” Đi đầu thiếu niên cách chú lùn Tô Giản, dùng tay nhất nhất chỉ quá Phó Nguyên bọn họ.

Phó tiểu thiếu gia cười lạnh, khẽ hừ một tiếng còn không kịp nói “Lão tử sợ người?!” Nói như vậy khi ——

—— “Ai da!”

Mảnh mai. Đáng thương. Ủy khuất.

“.....”

“.....”

Hai bên nhân mã lẫn nhau nhìn đối phương chớp chớp mắt, không hẹn mà cùng chậm rãi cúi đầu.....

Ngô????!!!!

(⊙v⊙)

Tô Giản, đáng thương vô cùng ngồi dưới đất, ngẩng đầu nhìn bốn vị thiếu niên.

Nàng kia thanh “Ai da” không nhỏ, hơn nữa còn có bộ phận người chú ý nơi này động tĩnh, cho nên đám người theo tiếng quay đầu lại xem ra, nhìn thấy này mạc cảnh tượng, nguyên bản liền không tiêu tán tức giận giá trị tức khắc phá biểu.

“Các người quá không biết xấu hổ đi! Còn đây người?!”

“Chúng ta.....”

Các thiếu niên:..... $\Sigma(\circ \Delta^{\circ} \backslash \backslash \backslash \backslash)$

“Chính là! Các người thiếu thu thập có phải hay không?!”

“Từ từ! Không phải các người nhìn đến như vậy.....”

Các thiếu niên:..... $\Sigma(\supset^{\circ} \mathcal{D}^{\circ};) \supset$

“Không phải cái gì không phải?! Tới tới tới! Lão tử hôm nay nhất định phải giáo các người làm người.” Kéo tay áo cười dữ tợn chính nghĩa chi sĩ.

Sau đó?

Sau đó bắt lương các thiếu niên ở Phó Nguyên đám người thương hại, đồng Tình lại vô ngữ nhìn theo trung, chạy vắt giò lên cổ.

Tô Giản vỗ vỗ tay thượng hôi chính mình bò dậy, ngoan ngoãn nghiêng đầu nhìn về phía Tống dân, đáng yêu thật sự, “Chúng ta đi ăn cái gì?”

Tống dân nghe xong, cười.

Duỗi tay dùng ngón cái hủy diệt vừa rồi liền thấy, ở Tô Giản khóe mắt hạ một chút hôi, một mặt chậm rì rì mở miệng.

“Ăn cái gì đều được.”

Phó tiểu thiếu gia ở một bên nhìn, nửa ngày quay đầu.

“..... Hừ.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 59 59

12 giữa tháng tuần, tuy rằng còn có hơn tháng liền tiến hành cuối kỳ khảo thí, nhưng đương chỗ vị toàn cầu nổi danh thiên vương cấp siêu sao muốn tới C thành tổ chức buổi biểu diễn khi, đại đáng yêu một đám người như cũ kích động hưng phấn thương lượng, cùng tiểu đồng bọn nhi nhóm trước tiên ước hảo mua phiếu đi xem buổi biểu diễn.

Đáng tiếc người siêu sao buổi biểu diễn thời gian vừa lúc không phải cuối tuần, mà là ở thứ tư. Ngày cấp không ít đi làm tộc cùng học sinh tộc gia tăng rồi một chút khó khăn.

Rốt cuộc tuy rằng buổi biểu diễn là buổi tối 8 giờ bắt đầu, đến kết thúc cũng mới miễn cưỡng 10 giờ, còn có thể ngồi xe điện ngầm về nhà. Nhưng thường thường sẽ đi xem buổi biểu diễn tất cả mọi người đều biết, kỳ thật thịnh yến trên cơ bản từ buổi chiều 5 giờ cũng đã bắt đầu rồi.

Dứt bỏ buôn bán gây huỳnh quang, huyết sáo chờ không đề cập tới, như vậy siêu sao triệu khai buổi biểu diễn, có một bộ phận số lượng không ít mê điện ảnh, là từ toàn cầu các nơi tới rồi.

Thậm chí là trực tiếp lái xe khai tam, bốn cái giờ từ cách vách thị mở ra, cũng là thực bình thường sự.

Cho nên mặc dù buổi biểu diễn bắt đầu sau, bên trong cũng có cửa hàng thức ăn nhanh có thể cung ứng đơn giản uống phẩm cùng hamburger, ở buổi biểu diễn triệu khai bên ngoài, cũng chính là đại hình lộ thiên sân vận động chung quanh, vẫn là sẽ nhiều ra rất nhiều lâm thời tiểu bán hàng rong, cung cấp các loại thức ăn.

Đặc biệt là phía nam mùa đông, thật sự là ướt lạnh thật sự. Không ăn chút nhi bổ sung nhiệt lượng đồ ăn, quả thực có thể lạnh đến thẳng đậm chân.

Cho nên cái này thời tiết, nguyện ý ra cửa xem buổi biểu diễn hài tử, đối thần tượng tuyệt đối là chân ái không giả.

—— tỷ như nói đại đáng yêu.

Sáng sớm bắt đầu liền các loại hưng phấn, làm chuyện gì đều mang theo so ngày thường càng nhiều nhiệt tình, trên mặt vẫn luôn mang theo cười, đôi mắt lộng lộng, giống trang ngôi sao.

Kia bộ đáng xem đến tiền lỗi đều nhin không được phun tào nàng đây là giống như luyện ái bộ đáng.

Đại đáng yêu tranh luận, chính là luyện ái a, bất quá là cùng thần tượng mà thôi.

Này tiểu bộ đáng xem đến tiền lỗi tấm tắc.

Buổi biểu diễn phiếu chọn dùng cá nhân hữu hiệu giấy chứng nhận tiến hành mua sắm, một người chứng kiện chỉ có thể nhiều nhất mua sắm năm trương, cho nên khoảng thời gian trước trên mạng bắt đầu bán phiếu khi, đại đáng yêu bọn họ trực tiếp là dùng thân phận chứng ở trên official website tiến hành mua phiếu, chờ tan học sau ngồi xe điện ngầm tới rồi buổi biểu diễn địa điểm, trực tiếp dùng giấy chứng nhận lấy phiếu là đến nơi.

Hiện tại cơ hồ đại bộ phận hài tử ở tiểu học thời điểm liền sẽ xử lý chính mình hữu hiệu giấy chứng nhận, bởi vì có khi tham gia đại hình thi đua hoạt động khi, là yêu cầu thông qua này đó tới xác minh tuổi cùng hay không bản nhân chờ vấn đề. Hơn nữa nghỉ đông nghỉ hè cha mẹ đây lưng nữ xuất ngoại cũng là thái độ bình thường, sớm một ít có được chính mình

cá nhân giấy chứng nhận, cũng coi như là gia trưởng đối hải tử độc lập tính khác loại giáo dục phương pháp chi nhất.

“Ai, tổng cảm thấy hôm nay thời gian quá đến đặc biệt chậm.” Giữa trưa vườn trường nhà ăn ăn cơm khi, đại đáng yêu lại nhin không được nhìn nhìn chính mình trên cổ tay biểu, xác định thời gian sau, hơi hơi nhut chỉ dùng chiếc đũa chọc chọc chính mình đồ ăn nói.

“Ta cũng cảm thấy.” Vương nghiên nghệ nghe xong phụ họa. Hôm nay nàng cũng đi theo Tô Giản bọn họ cùng đi xem buổi biểu diễn, trong khoảng thời gian này bởi vì lão bị tiền lỗi bọn họ lôi kéo ngoạn nhi trò chơi, cho nên hỗn đến so trước kia còn thực, thường xuyên cuối tuần thời điểm cùng nhau ngoạn nhi.

“Các người cái này kêu tâm lý tác dụng.” Tiền lỗi nghe xong nói, “Người xem chúng ta tiểu giản như thế nào không cảm thấy thời gian quá đến đâu?”

Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ nghe xong, không hện mà cùng hướng tiền lỗi phiên cái tiểu bạch nhãn, một bộ “Nữ sinh nói chuyện, chỗ nào đến phiên các người nam hải tử xen mồm?” Bộ đáng. Buồn cười vô cùng.

Bất quá thứ tư buổi chiều khóa nguyên bản liền tương đối tương đối nhẹ nhàng, trên cơ bản vượt qua giữa trưa sau thời gian liền hỗn đến nhanh. Hơn nữa buổi chiều có tiết thể dục khóa, cho nên càng là bất tri bất giác liền đến tan học thời gian.

Đại gia ước định hảo trước từng người về nhà phóng cặp sách, đổi bộ quần áo sau ra cửa tàu điện ngầm trạm tập hợp cùng nhau xuất phát. Bất quá bởi vì Tổng dân gia cùng Phó Nguyên mấy cái ở một cái tiểu khu, cho nên là cùng nhau ngồi Tổng gia xe trở về. Mà lại ra cửa tắc chưa lại kêu tài xế,

trực tiếp cùng Phó Nguyên bọn họ cùng nhau ái ngồi xe đến tàu điện ngầm trạm.

Ai đều không phải ái kéo thời gian đến trễ người, cho nên trên cơ bản tới tàu điện ngầm thời gian đều không sai biệt lắm trước sau chân.

Vui vui vẻ vẻ mua phiếu tới rồi sân thể dục phụ cận, bắt quá ra sân ga sau còn phải đi một tiểu tiết lộ mới đến mục đích địa, nhưng giờ phút này thời gian còn so sớm, cho nên cũng chưa ăn cơm chiều đại gia trực tiếp xông xáo một quả cong, liền chạy tới vừa lúc mặt tiền cửa hàng liền ở phụ cận danh ăn vặt đi.

Bánh bao chiên xúng với một chén ngưu tạp canh, ngẫu nhiên dính điểm dấm, ăn ngon lại ấm áp.

Chờ đơn giản giải quyết bữa tối sau tiếp tục dọc theo đường phố đi trước, đi đến một nửa khi vừa lúc Tô Giản di động vang lên.

Nàng cầm lấy di động thấy rõ là cái xa lạ dãy số sau, trước tạm thời chưa mượn. Nhưng thật ra giương mắt qua lại nhìn xem tiểu đồng bọn, cuối cùng hướng Tống dân cười hắc hắc, tay phải đập ở người trên vai, cười hì hì nói thanh “Làm phiền mang dẫn đường sau”, lúc này mới cúi đầu tiếp khởi điện thoại, để sát vào bên tai nói thanh “Người hảo?”

Tống dân có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng không nói cái gì, cứ như vậy tùy ý Tô Giản như vậy đem chính mình coi như “Đạo manh khuyến” giống nhau nhân vật, tiếp tục đi trước.

Chỉ là lần này hành tẩu khi muốn hơi lưu ý, phân một nửa lòng đang gọi điện thoại Tô Giản trên người, thực lo lắng một không cẩn thận liền đem nàng một người dừng ở đường cái trung gian.

Rõ ràng là lệnh người lo lắng đến nhú mày hành động, rồi lại nhin không được giống khò khè một phen nàng đầu.

Cũng may sân vận động phụ cận bởi vì hôm nay muốn tổ chức buổi biểu diễn nguyên nhân, lượng người rất lớn, cho nên lui tới chiếc xe đều khai thật sự cẩn thận.

Chờ tới rồi tự giúp mình lấy phiếu địa phương sau, Tô Giản mấy người lại là một trận há hốc mồm. Trước mắt biển người tấp nập quả thực không thua gì kỳ nghỉ tiểu cao phong mua phiếu thời điểm, xếp hàng lấy phiếu người đã đường núi mười tám cong cong thật nhiều vòng, cái đuôi trong khoảng thời gian ngắn đều tìm không thấy ở đâu.

Cho nên chờ Tô Giản bọn họ thật vất vả bài đến bọn họ, lấy phiếu thành công sau, thiên đều đã đen.

Dù sao cũng là mùa đông, gặp gỡ thời tiết không tốt thời điểm, 4-5 giờ trong nhà cũng đã yêu cầu bật đèn. Nhìn xem thời gian khoảng cách buổi biểu diễn bắt đầu còn có gần một giờ, tuy rằng đã có người ở bắt đầu vào bàn, nhưng phía trước ăn về điểm này đồ vật đã ở trong bụng, hoàn toàn không cảm giác người trẻ tuổi quyết định đi trước chung quanh mua điểm nhi nóng hầm hập đồ vật ăn, ấm áp ấm áp.

Thuận tiện cũng có thể mua chút gậy huỳnh quang linh tinh.

Đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ một người tuyển một cái sẽ lập loè phát cô, một cái là tiểu ác ma tai nhọn, một cái là Chuột Mickey đại lỗ tai. Chợt lóe chợt lóe thực đáng yêu.

Nam hài tử đối này đó tựa hồ không có gì hứng thú, bất quá nhưng thật ra Tô Giản hợp với tình hình mua cái ánh huỳnh quang vòng tay mang ở trên tay, đến lúc đó giơ lên đôi tay hồ động thời điểm có cái ý tứ ở bên trong, cũng sẽ không ngăn trở mặt sau người tầm mắt.

—— đương nhiên lấy nàng thân cao sẽ chỉ là bị chặn tầm mắt cái kia
ヽ (͡ ▽ ͡) ㄣ

Bất quá đại đáng yêu cùng vương nghiên nghệ nghe xong, vẫn là lẫn nhau xem một cái chuẩn bị ở sau tay trong tay chạy về đi, lại đem trên đầu ánh huỳnh quang phát cô cấp một lần nữa đổi thành cùng Tô Giản giống nhau vòng tay không nói, còn giúp Phó Nguyên bọn họ cũng một người mua một cái. Từng bước từng bước cấp thời điểm, một bên nhắc mãi, lần sau nếu là còn có ai tổ chức buổi biểu diễn, các nàng cũng tới bán mấy thứ này, coi như là thể nghiệm thể nghiệm sinh hoạt, thuận tiện kiểm điểm nhi tiền tiêu vật.

Thật sự là loại này ngày thường đừng nói mua, liền giá cả đều sẽ không quan tâm đồ vật, bởi vì nương buổi biểu diễn quan hệ, tức khắc từ nguyên bản một hai khối giá cả, phiên gấp mười lần thậm chí hơn mười lần bán.

Quá đau lòng. Phóng ngày thường đại đáng yêu các nàng nhất định không bỏ được vì loại đồ vật này tiêu tiền.

Nhưng hiện tại?

Đương nhiên là buổi biểu diễn muốn ứng hợp với tình hình a.

Có đôi khi đi xem buổi biểu diễn cũng không nhất định là bởi vì người kia là người thần tượng, có lẽ chỉ là đơn thuần cảm thụ cảm thụ bầu không khí, thấu xem náo nhiệt.

Nhưng không thể không thừa nhận chính là, đương người thân ở trong đó khi, chung quanh cảm xúc giống nhau sẽ kéo người. Đặc biệt là có như vậy một bài hát ca từ có thể đả động người khi, liền càng là như thế.

Ít nhất cuối cùng diễn tiếp an nhưng ca, lập tức bắt được Tô Giản đắm người.

Đó là một đầu nhẹ nhàng, viết cấp sắp tốt nghiệp học sinh nghe ca.

—— 【 chúng ta từng suốt đêm thảo luận về sau chúng ta ở nơi nào

Đàm luận 25 tuổi khi chúng ta sẽ ở nơi nào.....】

Tiết tấu nhẹ nhàng tiếng Anh ca, theo trên đài siêu sao ngâm xướng, ở đây tất cả mọi người giơ tay đi theo nhịp qua lại huy động, trong lúc đại đáng yêu ở trong đám người quay đầu lại nhìn về phía chung quanh, cư nhiên toàn bộ sân thể dục đều như là với trong bóng đêm xuất hiện một mảnh ngôi sao hải.

Vô số ánh huỳnh quang giống như cuộn sóng, có tiết tấu tả hữu đong đưa.

Trước mắt cảnh tượng lệnh người cảm động lại cảm thấy chấn động, chốc đến mọi người đều ở phía sau điệp khúc bộ phận, đi theo ngâm xướng.

【 đương sinh hoạt tiếp tục, chúng ta nhớ rõ sở hữu ở bên nhau thời gian

Đương sinh hoạt thay đổi, vô luận phát sinh cái gì

Chúng ta vẫn như cũ vĩnh viễn là bằng hữu 】【

Xướng đến nơi đây, đã sớm tay trong tay tiểu đồng bọn nhi nhóm cười nhìn về phía người bên cạnh, lặp lại.

【 chúng ta vẫn như cũ vĩnh viễn là bằng hữu 】【

Này bài hát mãi cho đến buổi biểu diễn kết thúc, mọi người theo thứ tự xuống sân khấu hồi trình khi, Tô Giản cũng bên đường nghe thấy có rất nhiều người ở nhẹ giọng than nhẹ, ngay cả bên người vương nghiên nghe cũng vẫn luôn hừ điệu.

Một loại vui sướng cảm làm Tô Giản nhin không được liền khẽ nâng đầu nhìn mắt đen nhánh màn đêm, thâm hoãn hô hấp một ngum rét lạnh không khí sau, triều bên người Tống dận nhìn lại.

Nhìn nhau cười.

Ngồi xe điện ngầm hồi trình khi, người quả thực cùng đi làm đi học cao phong kỳ khi giống nhau nhiều, đại bộ phận đều là xem xong buổi biểu diễn người, không ít người còn mang theo như cũ lập loè tiểu ác ma lỗ tai, cùng đồng bạn nói nói cười cười.

Tàu điện ngầm thượng không ngồi vị trí, thật vất vả tìm được một cái Tô Giản liền nhường cho trên mặt đều tràn ngập buồn ngủ vương nghiên nghiê ngồi, chính nàng tắc đứng ở vương nghiên nghiê trước mặt, làm nàng đôi tay ôm chính mình eo, hơi chút đánh cái buồn ngủ.

Mà đại đáng yêu tắc đứng ở Tô Giản bên tay trái, đôi tay vây quanh nàng, mặt dựa vào Tô Giản đầu sườn nhắm mắt chợp mắt.

—— diễn hình vừa rồi có bao nhiêu hải, hiện tại liền có bao nhiêu mệt.

Đến nỗi Phó Nguyên bọn họ, chỉ chậm Tô Giản hai bước sau thượng tàu điện ngầm, hiện tại liền cách vài bước xa khoảng cách cùng trung gian hơn mười hào người xa xa tương vọng, bất quá bốn người đứng chung một chỗ, nhẹ nhàng nói chuyện phiếm bộ dáng nhìn qua cũng hoàn toàn không nhàm chán là được.

Đến nỗi Tống dân, lên xe khi vừa lúc bị Tô Giản cấp bắt lấy, cho nên hiện tại đang đứng ở nàng bên cạnh, đáng tiếc vị trí không tốt lắm, không có gì có thể trao đồ vật, duy nhất vòng bảo hộ, mặt trên cũng đã tràn đầy người lôi kéo. Ngay cả hơi chút lùn một chút vị trí, đều có nữ hài ngồi xồm chỗ đó chiếm trụ.

Thật sự chưa cho Tống dân lưu một chút xuống tay không gian, Thiếu Đế liền đành phải nỗ lực chính mình trạm hảo, ý đồ nắm giữ tàu điện ngầm tiết tấu, thuận tiện ở dựa trạm dừng xe khi luyện một luyện đứng tấn.

Đáng tiếc không có gì dùng.

Bộ dáng này bị Tô Giản thấy, nghiêng đầu hướng hẳn nhường mày cười, sau đó cúi đầu nhìn xem chính mình bắt lấy vòng bảo hộ tay phải, khuỷu tay hơi hơi uốn lượn sau ý bảo Tổng dân, “Cánh tay mượn người trong chốc lát? Đừng khách khí.”

Cười hì hì bộ dáng chọc đến Tổng dân cũng đi theo lộ ý cười, chậm rãi duỗi tay cầm Tô Giản cánh tay, cuối cùng trạm lao.

Có lẽ bằng hữu chính là loại cảm giác này đi?

Tổng dân nghĩ, bên môi mỉm cười.

Giống như vừa rồi ca từ.

Đương sinh hoạt thay đổi vô luận phát sinh cái gì, chúng ta vẫn như cũ vĩnh viễn là bằng hữu.

Ngày hôm sau, không cần thận đến trễ Tổng dân mới vừa tiến cổng trường, còn chưa tới bốn ban, liền gặp được trao chấm công, vệ sinh chờ kiểm tra kỷ luật bộ, tuy lược xấu hổ, nhưng cũng dựa theo nhân gia yêu cầu tiếp nhận ký tên bộ cùng bút, chuẩn bị viết thượng tên của mình.

Mang theo có chút tiểu bất đắc dĩ cảm xúc nghe thấy kiểm tra kỷ luật bộ học sinh nghi hoặc mở miệng, “Các người bốn ban hôm nay là ước hảo sao? Hơn nữa người đều là thứ tám cái đến trễ.”

Tổng dân nghe xong hơi giật mình, còn không có phiên đến chỗ trống một tờ cũng đã ở trong lòng ước chừng có đoán rằng.

Chờ thấy rõ mặt trên tên sau tức khắc hiểu rõ, bất đắc dĩ cười.

Nhưng mà mới cười đến một nửa tầm mắt đã bị cuối cùng một cái tên hấp dẫn, ý cười tức khắc đọng lại ở bên miệng.

Quen thuộc, đã từng bởi vì bút lông cùng bút máy đầu bút lông sai biệt, còn nhận sai quá bút tích, thành linh ở thượng.

Bút tích rất là đẹp.

“..... Các người nói,..... Vừa rồi chúng ta thêm ta có tám người?” Tổng dân giương mắt, tạm chưa ký tên chậm rì rì mở miệng, hỏi lại một lần.

“Đúng vậy.” Kiểm tra kỷ luật bộ mặc danh trả lời.

Tổng dân nghe xong. Gật gật đầu.

Cúi đầu cười lạnh ở đã viết “Tổng dân” hai chữ mặt sau, long phượng phượng vũ thêm thượng danh ——

—— Tô Giản.

Thần mẹ nó bằng hữu

Thiếu Đế:

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 60 60

Một hơi tám người đến trễ kết quả là cái gì? Đương nhiên là bốn ban chấm công phân bị khấu đến thảm hề hề.

Quan trọng nhất chính là trừ bỏ vương nghiên nghệ bên ngoài, còn lại bảy cái là trước đó không lâu mới tập thể trốn học, chạy tới tiểu quán bar làm bài tập tiểu vương bát đản nhóm!

Tức giận đến chủ nhiệm lớp đều nhin không được cười, liên tục gật đầu sau liền phạt bọn họ trưa hôm đó tan học quét tước trường học bãi bóng cùng khán đài.

Sau đó?

Sau đó tám chỉ liền lôi kéo cây chổi cái ky linh tinh đứng ở trường học bãi bóng, ngốc ngốc nhìn một vòng đường băng liền có 400 mề, cuối tuần còn có ngoại giáo mượn tới thi đấu bãi bóng.

..... Yên lặng.

“Người nói các người, như thế nào đến trễ đều chọn một khối a.” Tiền lỗi vẻ mặt vô cùng đau đớn, “Nếu là chúng ta có thể sai khai đến trễ một chút, cũng không đến mức bị phạt tới quét tước bãi bóng a.....”

Tiền lỗi nhìn bãi bóng cùng khán đài, quả thực muốn bắt tóc.

“Ta rõ ràng là lần đầu tiên đến trễ.....” Vương nghiên nghệ hơi bĩu môi, ủy khuất ba ba.

“Ta cũng là.....” Đại đáng yêu nhăn cái mũi, phút cuối cùng trắng tiền lông liếc mắt một cái, hắng ngày đầu võ mồm, “Còn nói chúng ta đâu, các người bốn cái vì cái gì không tồ khai thời gian đến trễ a.....”

Nàng cái này chủ nhiệm lớp tiểu áo bông tử, đều mau ở chủ nhiệm khoa trong mắt biến thành lòng dạ hiểm độc miên QAQ

Học kỳ sau nàng đại đáng yêu chính là lập chí muốn trở thành chính lớp trưởng người nha nha nha nha!!

“Ta???” Tiền lông nghe xong đại đáng yêu nói, dờ khóc dờ cười chỉ vào chính mình, nhất thời ghen lời.

“Được rồi được rồi ~” Tô Giản hoà giải, “Ta xem nơi này cũng không phải thực dờ, chạy nhanh cùng nhau quét tước, quét tước xong rồi chúng ta đi ăn Quan Đông nấu.” Dừng một chút sau cười hì hì, “Đều là bằng hữu sao ~ đừng nói này đó lạ.”

Vẫn luôn đứng ở một bên Tống dân nghe xong, mặt vô biểu tình yên lặng nhìn về phía Tô Giản, mắt lạnh xem nàng, “..... Bằng hữu?”

Tô Giản trên mặt cười hơi cương, đôi mắt dao động.

Tống dân thấy nàng như vậy, lại hừ lạnh một tiếng.

“.....” Ai nha, đã lâu chân mềm.

Trần Quốc Công túng túng chậm rãi quay đầu nhìn về phía bên người đang tản rét run khí Thiếu Đế, rồi rầm với lúc này nơi đây không phải ôm nhân gia đùi giả khóc hảo trường hợp, đành phải mắng một ngụm tiểu bạch nha cười đến ngốc hề hề lại lấy lòng, “Ngài ta thỉnh, ta thỉnh.”

Tống dân nghe xong, lại nhàn nhạt nhìn Tô Giản liếc mắt một cái, một câu không nói, lại nguyên vẹn dùng ánh mắt thuyết minh “Người cho rằng mấy

xâu Quan Đông nấu là có thể thu mua trăm? Cho rằng ta là người đâu?”
Những lời này.

Xem đến Tô Giản giống như một con phi cơ nhĩ túng miêu.

“.....” Không lời gì để nói,..... Đành phải ngây ngô cười!

O(∩ mǎnh ∩)O

Cấp ni xem nhân gia tiểu bạch nha lạp ~

Tổng dân quả thực không mắt thấy. Lại liếc nàng liếc mắt một cái sau lưng đến xem nàng.

“Ta giúp người quét, ta giúp người quét.....” Tô Giản khẩu khẩu gương mặt, cười hì hì tiến lên chuẩn bị tiếp nhận Tổng dân trên tay cây chổi.

“?”

Không túm động.

Gương mặt nghi hoặc, đụng phải Tổng dân mắt lạnh rũ mắt.

“..... Ta kia một phần người đến nhiều quét chút.” Tổng dân nhìn Tô Giản nói.

“Hành hành hành, ngài định đoạt người định đoạt.” Tô Giản nghe xong, tiếp tục cười hì hì giống như tiểu chân chó.

Xem đến bên cạnh mấy người nhị trượng hòa thượng sờ không được đầu óc, hai mặt nhìn nhau sau nhún nhún vai bắt đầu quét tước.

Tựa như Tô Giản nói giống nhau, bởi vì mỗi ngày đều có người quét tước, cho nên trên thực tế bãi bóng cùng khán đài cũng liên diện tích đại, nhưng lại khá sạch sẽ. Đây cũng nên may mắn hôm nay là thứ năm, nếu là không

cẩn thận thứ hai bị phạt tới quét tước vệ sinh nói, lại đuổi kịp cuối tuần có người bóng đá thi đấu, kia khán đài cùng chung quanh mới kêu một cái loạn.

Bất quá bởi vì thời tiết dần dần rét lạnh, đường băng bên ngoài vành đai xanh thượng loại thụ rớt không ít lá cây, đây mới là đầu to. Một số người cùng nhau cầm sọt tre tới mới một hơi trang xong, rốt cuộc quét tước sạch sẽ.

“Hảo! Hiện tại đổ rác rưởi liền có thể về nhà.” Tiền lỗi hô khẩu khí nói.

“Chúng ta đây tới chơi cái trò chơi? Thua trận người đảo! Sau đó lại đem cây chổi cái ky lấy về phòng học.” Tô Giản cái này tiểu tai tinh lại ra chuyện xấu.

Đại gia cặp sách đều là đặt ở khán đài thượng, cho nên nếu là như vậy, còn lại người là có thể không cần phản hồi phòng học trực tiếp bởi cặp sách liền đi trước.

“Hành a, người nói so cái gì?” Chính sự làm xong, hiện tại tâm tình nhẹ nhàng, cho nên Phó Nguyên một chút đều không chê phiền, đôi tay ôm vai tiểu ngạo kiều nhìn Tô Giản.

“Đừng quá khó a, ta sẽ không.” Vương nghiên nghê nói.

“Sẽ không sẽ không, rất đơn giản.” Tô Giản cười hì hì.

“Kia rốt cuộc ngoạn nhi cái gì nha?” Đại đáng yêu tò mò hỏi.

“Chúng ta một người chiết cái máy bay giấy, ai phi đến kém cỏi nhất, ai liền đổ rác.” Tô Giản cười nói.

Trò chơi này vừa ra tới đã bị tiểu đồng bọn nhi nhóm hư thanh phun tào nói “Ấu trĩ”, nhưng trên mặt rồi lại không hèn mà cùng lộ ra hứng thú bừng

bình thần sắc, đại đáng yêu càng là cùng tiền lỗi một đường tranh luận, tranh nhau ai máy bay giấy chiết đến càng tốt, một bên hướng phóng cặp sách phương hướng đi.

Tô Giản đuổi kịp, mới đi một bước liền cảm trên tay một trở, cúi đầu vừa thấy Tống dân chính giữ chặt tay nàng cổ tay, mặt lộ vẻ khó xử.

Tô Giản nhìn về phía hắn, nghi hoặc nhướng mày.

“..... Ta không quá sẽ.” Tống dân nói. Vô luận là đã từng ký ước, vẫn là hiện tại ký ước, hắn tựa hồ cũng chưa như thế nào ngoạn nhi quá loại này bình dân ấu trĩ trò chơi.

Cũng không cơ hội ngoạn nhi.

“Nga ~~~” Tô Giản kéo dài quá cường điệu chậm rãi gật đầu, sau đó hướng Tống dân cười hì hì, một bộ bao ở trên người nàng biểu tình, “Ngài yên tâm! Ta dạy cho người chiết!”

Tống dân mắt lạnh nghiêng nàng, vẻ mặt hoài nghi.

..... Người sợ không phải muốn hãm hại trẫm?!

“Ngài này biểu tình có điểm làm thần bị thương a.” Tô Giản liếc mắt một cái nhìn thấu Tống dân một chút không thêm che dấu biểu tình, nghiêm trang nghiêm túc nhìn thẳng hắn, “Ngài cảm thấy ta sẽ là nhân cơ hội hãm hại người người sao?”

“Sẽ.” Không chút do dự, trước tiên trả lời.

“.....(☉v☉)?????” Tô Giản.

“Hướng ngài những lời này, ta hôm nay thật đúng là muốn bộc lộ tài năng cho người xem.” Trần Quốc Công sắp khí cười.

Thiếu Đế? Thiếu Đế tiếp tục mắt lạnh liếc xéo nàng.

“..... Hắc ~ ta cái này bạo tính tình.” Tô Giản bắt đầu làm vãn tay áo trắng, chuẩn bị cấp Tổng dân trước chiết hơn mười hai mươi cái phi cơ làm hắc kiến thức kiến thức.

Sau đó?

Sau đó từ Trần Quốc Công tay cầm tay dạy dỗ Thiếu Đế chiết máy bay giấy, không phụ sự mong đợi của mọi người,..... Được cuối cùng một người.

Cơ hồ là mới cất cánh, giây tiếp theo” bang!” Liền đầu triều hạ ngã quỵ ở gần trong gang tấc vị trí.

“.....” Trần Quốc Công

“.....” Thiếu Đế.

“Nga ~~~ Tổng dân đồ rác ~~~” tiền lỗi hoan hô, công cặp sách liền cùng Phó Nguyên bọn họ chạy trước, phút cuối cùng không quên kéo lên vương nghiên nghệ.

Bọn họ ước hạo đi chơi game.

“Ta cũng đi trước a ~ hôm nay có việc ~ ngày mai thấy ~” đại đáng yêu cũng cười hì hì trên lưng cặp sách, hướng còn chưa hoàn quá thần, như cũ cúi đầu nhìn tỉ mỉ chế tác, từng bước nghiêm túc, khoảng cách chính mình chỉ một bước xa máy bay giấy Tô Giản cùng Tổng dân, từ biệt. Sau đó liền cũng không quay đầu lại vui sướng chạy mất.

..... Không có đồng học ái. Tô Giản vẻ mặt khiển trách nhìn cũng không quay đầu lại bồn hửu nhóm.

Đến nổi Thiếu Đế, tắc yên lặng từ máy bay giấy thượng thu hồi tầm mắt, chậm rãi mắt lạnh liếc xéo bên người người.

“.....”

Tô Giản quay đầu, nhe răng cười, lấy lòng lại ngoan ngoãn, “Thần giúp ngài, thần giúp ngài.”

Chờ Trần Quốc Công tung ta tung tăng giúp đỡ Thiếu Đế hoàn thành đồ rác hành động vĩ đại, cũng đem quét tước công cụ cùng nhau lấy về phòng học sau, mới cùng Tống dân giặt sạch tay sau cười, “Đi thôi, vừa rồi nói tốt Quan Đông nấu vẫn là muốn thịnh.”

Tống dân nghe xong. Nhịn không được liền cười.

Bất quá hai người còn chưa siêu gần đường đi đến bán Quan Đông nấu ăn vặt phố, liền ở hẻm nhỏ gặp trước đó không lâu gặp qua người xưa.

“..... Là các người.” Trên tay kẹp yên chính hít mây nhả khói thiếu niên thấy rõ Tô Giản cùng Tống dân sau, đem trên tay yên một ném, hướng còn lại mấy người giương lên cằm, nói, “Này hai cái chính là phía trước hại ta ở sân thể dục thua bóng rổ thi đấu không nói, còn ném mặt người. Giúp ta giáo huấn hẳn.” Dừng một chút, hừ chỉ vào Tống dân cười đến vẻ mặt ác ý đối đồng bạn nói, “Đặc biệt là hẳn.”

Tống dân đứng ở chỗ đó, thần sắc nhàn nhạt, vừa muốn lời kéo Tô Giản đẩy ra đi khi ——

Đứng ở bên người người về phía trước vượt một bước, trực tiếp liền chặn hẳn trước mặt. Cười hì hì bản ngón tay, cà lơ phất phơ, “Giáo huấn hẳn?..... Trải qua ta đồng ý không?”

Tống dân nghe xong. Hơi giật mình. Thâm thúy đôi mắt dừng ở trước mặt người đầu tóc toàn nhi thượng, chậm rãi hoạt đến rồi tung trên vai, đuôi tóc

hơi cuốn đồ tể nhuộm sợi tóc.

Nội tâm lập tức liền trở nên mềm mại mà ấm áp.

Bên môi ần cười.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 61 61

Dù sao cũng là ở trên phố thường xuyên nhàn hoảng tên côn đồ, phía sau lại có Tổng dân. Tô Giản đánh lên tới khi khó tránh khỏi có chút cố kỵ.

Nàng hiện tại thân thủ, thể năng đều cùng đã từng Trấn Quốc Công thời kỳ không thể so sánh, có thể nói kỹ xảo còn ở những lực đạo lại hữu hạn, phía trước cùng nhau đánh quá bóng rổ cho nên Tô Giản rõ ràng trước mặt này mấy người thể trạng vẫn là tương đương không tồi.

Liên khố người tương đối tương đối tráng tiền lỗi cùng Triệu lân lâu đều bị bọn họ đánh ngã trên mặt đất quá, tuy rằng là thừa người chưa chuẩn bị, nhưng cũng không phải tất cả mọi người có thể có cái này lực độ.

Cho nên ở đối phương vây lại đây khi, tay trái che chở Tổng dân sau này lui, mắt tắc nhìn chung quanh mấy người, hơi ngưng thần cảnh giác.

“Thả, còn tránh ở người tiểu cô nương mặt sau.” Đi đầu thiếu niên hướng trên mặt đất phun khẩu nước miếng, một mặt hoạt động thủ đoạn một bên chỉ vào Tổng dân, “Người hiện tại lại đây làm chúng ta đánh một đống, chúng ta liền bắt động nữ cho các người đi.”

Thấy gương mặt này liền sinh khí.

Không đợi đến Tổng dân trả lời, Tô Giản đã tiên hạ thủ vi cường vọt qua đi, nương vách tường chân phải vừa giẫm liền chạy trốn đi lên, thân mình ở không trung uốn éo, một cái tiên chân trực tiếp đá trúng đằng trước nam sinh đầu vai, nương quán lực trực tiếp làm hấn tức khắc té ngã trên đất.

Các thiếu niên sững sốt, nhìn nằm nghiêng trên mặt đất hơi hơi nhúc nhích phát ra rên rĩ đồng bạn há hốc mồm. Vải bạt giày rơi xuống đất, dọc theo lam màu trắng giáo phục hướng về phía trước, là vừa rơi xuống đất liền đem chính mình trên lưng cặp sách gỡ xuống lui tới bên cạnh góc tường tùy ý vung Tô Giản.

Thiếu nữ nhìn trước mặt người, tả hữu vắn vắn cổ, lộ ra một ngụm thâm bạch tiểu bạch nha, hướng các thiếu niên cười.

Giây tiếp theo, lướt qua nằm trên mặt đất người vọt đi lên.

Thường xuyên hỗn hài tử cùng trong trường học so sánh với, có vẻ người sau tiểu đánh tiểu náo loạn một ít. Bọn họ thân thủ càng linh hoạt, còn hiểu mấy chiêu giống thật mà là giả quyền cước ở bên trong.

Bất quá vẫn là đồ ăn.

Tô Giản nghiêng đầu tránh thoát đường kính tấu lại đây nắm tay, hơi cong eo trực tiếp đâm tiến người nọ trong lòng ngực, dùng bả vai đem đối phương đỉnh đến về phía sau lão đảo vài bước, thẳng đến đụng vào phía sau đồng bạn trên người mới dừng lại, nhưng giây tiếp theo hai người liền quăng ngã cái điệp la hán trạng chống vó.

Bên cạnh người thấy từ Tô Giản hữu sau sườn một chân đá lại đây, Tô Giản nghiêng mắt cảnh giác, lấy chân phải vì trực, về phía trước vừa chuyển đồng thời, kia chân nguyên bản sẽ đá đến nàng trên lưng chân liền khó khăn lắm cọ qua hữu eo eo sườn, nháy mắt từ đưa lưng về phía biến thành mặt đối mặt.

Tô Giản bắt lấy chuẩn bị đánh lén thiếu niên, còn không kịp buông chân. Nhìn đối phương, hướng hẳn cười tủm tủm, giây tiếp theo liền kéo nhân gia chân lui về phía sau, tới cái cường chế tính giạng thẳng chân. Đau đến thiếu niên che lại không thể nói bộ phận “Ai ai ai?!” Đơn chân nhảy về phía trước. Buồn cười lại đáng thương.

—— xả đến..... Đau QAQ

Cũng may điệp la hán hai người lúc này bò lên, duỗi tay liền chuẩn bị trảo Tô Giản đầu tóc tưởng sau kéo, Tô Giản buông ra giạng thẳng chân thiếu niên chân né tránh, thuận tiện một cái về phía sau sườn đá đưa cho đối phương, làm hấn lại tiếp tục cùng mới vừa bò lên một vị khác đồng bạn ngoan nhi điệp la hán đi.

“Mẹ nó.” Phía trước bị Tô Giản một quyền tấu đến ven tường thiếu niên che lại bị đánh địa phương quay đầu lại, xông lên chính là liên tiếp tổ hợp quyền mau công.

Tô Giản người lùn, trước dùng thủ đoạn chặn vài cái liền cảm thấy không thể chịu được đối phương lực, cho nên nhắm chuẩn thời cơ ở đối phương lại lần nữa huy quyền lại đây khi, bảo vệ mặt đầu tay một hoành, trực tiếp làm đối phương một quyền đối thượng tay nàng khuỷu tay.

“Lạc đất” một tiếng, ngay sau đó là thiếu niên đau hồ thanh.

Cốt đoạn gãy xương gì đó không đến mức, nhưng khẳng định là vận tới rồi.

Tô Giản liền thừa đối phương ăn đau thối lui thời điểm một chân dặng qua đi, làm hấn lão đảo lui về phía sau thẳng đến đụng vào bên kia tường mới dừng lại tới.

Bất quá này cũng cho cái thứ nhất bị Tô Giản một cái cao nhảy sườn đá, sườn ngã xuống đất nam sinh cơ hội, bò dậy liền một phen ôm Tô Giản eo, hướng đồng bạn kêu, “Mau đánh a!”

Tô Giản hiện tại cái tự tiểu, lực đạo lại hữu hạn, nhất thời không bắt bẻ thật đúng là đã bị thiếu niên trực tiếp đâm cho cấp bức tới rồi bồi dấn vách tường. Điệp la hán hai người bò lên, trừ bỏ giạng thẳng chân hài tử thật sự lý do khó nói ngoại, cái kia mới vừa bị đá đến trên vách tường thiếu niên cũng cùng nhau vọt lại đây.

Tô Giản hơi nhíu mi liềm mắt buông xuống dùng khuỷu tay gõ ôm chính mình eo thiếu niên vài lần, mới vừa cảm thấy đối phương ăn đau trên tay kính nhi khê buông lỏng khi, mới đúng lúc duỗi chân cong đầu gối, vừa định tàn nhẫn đỉnh đối ngực vị trí, còn kém một tấc khoảng cách mới kinh ngạc phát hiện không đúng, vội vàng thu lực, sửa đá hấn mắt cá chân, thừa dịp hấn trọng tâm không xong sắp té ngã thời điểm miễn cưỡng tránh thoát.

—— thiếu chút nữa liền quên thu tay lại. Nếu là vừa rồi kia đỉnh đầu chứng thực, tuyệt đối sẽ làm thiếu niên bế quá khí đi.

Lúc này mặt khác ba người phác đi lên, Tô Giản vừa rời tay đồn hạ, tự nhiên hiện tại liền chậm chút.

Chỉ tới kịp giải quyết một cái, nhưng mặt khác hai cái lại phỏng chừng phải nhịn trên mặt ai hai quyền mới được.

Liền ở Tô Giản đã làm tốt ai nắm tay chuẩn bị khi ——

Bên cạnh một quyền tấu lại đây, vững chắc tấu ở chính nhào hướng Tô Giản thiếu niên trên mặt, mặt một oai, người cũng liền đi theo lệch khỏi quỹ đạo phương hướng lão đảo đi ra ngoài.

Đi theo một chân lại đá đến một người khác trên người, liền giải Tô Giản vây.

“.....” Tô Giản,..... Nhìn một lần nữa trở lại tổ quốc đại địa vây quanh mấy chỉ, chớp chớp mắt sau mới lại chậm rì rì ngẩng đầu nhìn về phía Tổng dân.

Tổng dân ném hơi hơi phát đau tay, nhàn nhạt mắt lạnh phiết Tô Giản liếc mắt một cái, thấy rõ trên mặt nàng ngốc hề hề sau, hơi nhíu mi mở miệng, “Đơn giản quyền cước trầm vẫn là sẽ.”

“..... Ta như thế nào không biết.” Tô Giản vẽ mặt kinh dị, một bộ “Nị hại ~ ta bệ hạ” biểu tình.

Khôi hài lại hảo chơi.

Người đương nhiên sẽ không biết.

Tống dân lắc lắc tay, liếm mắt buông xuống, trường mà thẳng lông mi hơi liếm rử nửa che khuất mắt sấp ý, cũng ở đáy mắt đầu hạ một loạt nhỏ nhỏ bóng ma.

—— bởi vì đây là hăn sau lại ở mất đi sau, tài học sẽ.

Tống dân đứng ở Tô Giản bên người, chịu đựng xương tay thượng không khoẻ đối bên người người nhàn nhạt mở miệng, “Ta tới hỗ trợ, xong rồi nhanh lên đi ăn Quan Đông nấu.” Nói xong dừng một chút, ngửa đầu nhìn xem không trung, “Bằng không trở về phòng chừng trời đã tối rồi.”

Sau đó? Sau đó nguyên bản Tô Giản một người là có thể ngược đến đối phương ngao ngao ngao các thiếu niên, hiện tại bỏ thêm Tống dân lúc sau, càng là treo lên đánh hình thức.

Bất quá cuối cùng cuối cùng thừa dịp cơ hội đập Tống dân eo bối một chân sau, ở Tô Giản phân tâm xem qua đi khi tìm được rồi chạy trốn khe hở, một đám người nhanh như chớp chạy trốn.

Liên tàn nhẫn lời nói đều quên phóng.

“Không có việc gì đi?” Tô Giản lo lắng nhìn nhú mày che eo Tống dân, hỏi.

“Không có việc gì. Nhưng thật ra người, không có việc gì đi?” Tống dân xoa xoa, hỏi lại Tô Giản.

Tô Giản bị hỏi sửng sốt một chút, lắc đầu, “Ta không có việc gì nha.....”

“Người chân không phải xoay sao?” Tống dân nhàn nhật mở miệng, phiết nàng.

Tô Giản nghe xong, hắc hắc gãi gãi tóc, “Hoạt động một chút thì tốt rồi, không có gì khuyết điểm lớn.”

Tống dân nghe xong, lại liếc nàng liếc mắt một cái sau, xoay người ngồi xổm xuống, hơi nghiêng mắt đối còn ngốc Tô Giản nhàn nhật mở miệng, “..... Đi lên, ta công ngươi.”

“Cái này..... Thật không có gì.” Tô Giản gãi đầu phát.

Tống dân không nói thêm nữa cái gì, chỉ quay đầu nhìn nàng một cái, túng túng Trấn Quốc Công liền nghe lời bò lên rồi.

“Ai?”

Mau rời khỏi hẻm nhỏ khi, Tô Giản như là đột nhiên nghĩ đến cái gì dường như nghiêng đầu nhìn về phía chính hơi hơi cổ hết sức công chính mình Tống dân, cười mở miệng.

“Nếu là thái sư đã biết,..... Lại sẽ lấy giày ném ta đi?”

Tống dân nghe xong, nhin không được cười. Nhưng ngay sau đó băng trụ, tại chỗ đứng lại thở dài sau nói, “Đừng đậu ta cười a. Bằng không không sức lực đem ngươi ngã xuống.”

“Nga.....(●0●)”

Chờ Tô Giản thành thật, Tống dân mới tiếp tục hướng cổng trường khẩu phương hướng đi, nhà hãn xe từ trước đến nay đều là chờ ở chỗ đó.

Đi rồi hai bước, hơi hơi thở dài.

Tiểu cô nương không chỉ có trầm, đánh nhau cũng không có nữ hài tử dạng.

..... Thật là lệnh người nhịn không được liền thế nàng nhọc lòng.

Hai người trực tiếp ngồi Tổng dặn gia xe trước cùng nhau hỏi Tổng gia, chờ cấp Tô Giản thượng xong được sau, lại đưa nàng về nhà là đến nơi.

Cho nên giờ phút này Tổng dặn đề ra hòm thuốc phản hồi chính mình phòng, vừa vào cửa liền thấy Tô Giản chính biểu diễn đơn gà độc lập tạo hình, nhịn không được liền tưởng ngưng mi, “Người không hảo hảo ngồi hiện tại làm gì?”

“Nga..... Ta là xem cái này lạnh đáng tiếc.” Tô Giản bẹp bẹp miệng, đáng tiếc nhìn đặt ở một bên còn mạo hiểm nóng hổi khí Quan Đông nấu.

Ân. Hồi trình thời điểm chính là công cũng mua ước định tốt Quan Đông nấu.

“..... Không kém như vậy vài phút.” Tổng dặn mặc một chút, dẫn theo hòm thuốc đi qua đi, ở Tô Giản trước mặt đơn đầu gối hư quỳ sau, một mặt mở ra hòm thuốc, một mặt kêu nàng đem trên chân dép lê cấp cởi, “Ta trước cho người thượng được.”

“Ta chính mình tới a.” Chỗ nào có thể làm bệ hạ thượng được?! Muốn thật bị phỏng chừng hôm nay buổi tối nàng là có thể mơ thấy xốc quan tài bản Bàng thái sư, truy nàng cả đêm tin hay không?!

“Ngài vừa rồi không phải bị đập một chân sao? Tới tới tới, bệ hạ người đem quần áo cởi, ta trước giúp người mặt thuốc mỡ.” Tô Giản đơn chân đứng lên, Kim Kê Độc Lập đến còn miễn ổn, khom lưng liền tưởng lay ít người để quần áo.

“.....” Tổng dặn đối với trước mặt người tích cực, chủ động, nhiệt tình lại mặc hai giây, lúc này mới chặn nàng ngo ngoe rục rịch tay, “..... Thoát cái

gì thoát, ta chờ hạ chính mình mặt. Trước cho người thượng được lại nói.”

“Ai nha..... Mặt cái được người cùng ta khách khí cái gì.” Tô Giản đại mã kim đao “Hảo huynh đệ! Giảng nghĩa khí!” Vung tay lên, dứt khoát chính mình động thủ giúp đệ hạ thoát hảo, “Chạy nhanh chạy nhanh, hiện tại thời tiết lạnh, đừng lộng bị cảm.”

“.....” Thần đệ nó chạy nhanh.

Thiếu Đế đen nửa bên mặt, cau mày không hề khí thế nhẹ mắng, “Tiểu cô nương gia gia, thoát cái gì thoát.”

Tô Giản nghe xong, nhìn hăn sừng sốt trong chốc lát, mới cùng bừng tỉnh đại ngộ giống nhau “Nga..... Đối.” Một tiếng.

Lão phu hiện tại chính là tiểu cô nương đâu ~

Tô Giản khẩu khẩu mặt, ngây ngô cười.

Hơi kém quên mất.

Tổng dặn từ hòm thuốc lấy ra bản thân muốn mặt được, hòm thuốc để lại cho nàng, một mặt đi ra ngoài một mặt mắt lạnh Tô Giản, “Ta ở cách vách chính mình sát được, người cũng chính mình sát đi.”

Nói xong, một lần nữa mở cửa đi ra ngoài.

Môn đóng lại nháy mắt, nghe thấy bên trong nhẹ nhàng băng quơ không sao cả tiểu lưu manh nhẹ sách, “..... Chậc chậc chậc, lại không phải chưa thấy qua.....”

Lầm nhăm lầm nhăm.

..... Ân?!

Tổng dân dừng lại bước chân, thượng một giây còn ở nghi hoặc nàng chỗ nào gặp qua, giây tiếp theo liền nhớ tới bên trong tiểu vương bát đản chính là ở quân doanh đã quá ba năm lão lính dày dạn.

“.....”

Một nửa kia mặt, cũng đen.

..... Tiểu cô nương gia gia.

..... Hừ.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 62 62

Tiểu cô nương gia gia Tô Giản cuối cùng phùng nóng hầm hập Quan Đông nấu, bị Tống gia xe đưa về nhà.

Đến nỗi vì cái gì Tống dân mặt hắc hắc?

..... Ai, long tâm luôn là khó lường nha ~

Trần Quốc Công: ㄣ (ノ ∇ ヽ) ㄣ

Cũng may ngày hôm sau đến trường học vừa thấy, lại là thần sắc đạm nhiên thông dong bộ dáng.

Tống dân từ trong sách giường mắt, liền thấy Tô Giản này phúc tham đầu tham não tiểu bộ dáng, giờ phút này tâm tình quả thực cùng năm đó nàng bị Bàng thái sư đuổi đi đến gà bay chó sủa khi là giống nhau giống nhau, “..... Như thế nào?”

“Nga..... Không có việc gì không có việc gì.” Tô Giản nghe xong, cười hì hì sờ sờ cái mũi tính toán tránh ra, mới xoay người lại như là mới vừa phát hiện giống nhau một lần nữa quay đầu, nghi hoặc nhíu mày nhìn Tống dân, “Người thanh âm như thế nào có điểm không đối đâu?”

Bắt đầu biến thành? Nam sinh..... Là lúc này biến thành?

Tô Giản nhìn Tống dân, “..... Ngài bị cảm?”

Tống dân thanh thanh giọng nói, hơi chịu đựng trong cổ họng ngứa ý mở miệng, “Đã uống thuốc xong. Không có gì trở ngại.”

Tô Giản dùng một loại lão phụ thân ánh mắt khiến trách nhìn hăn, đứng trong chốc lát sau mới nói “VẬY người không thoải mái muốn nói a.” Được đến Tổng dân gạt đầu sau khi trả lời, mới rung đùi đắc ý thở dài rời đi.

Ai..... Liền nói ngày hôm qua giúp hăn thượng dược, người nhìn xem người nhìn xem, không nghe lời cụ già ~ có hại ở trước mắt a ~

Ai ~~

Tổng dân là không biết Tô Giản rung đùi đắc ý rời đi đồng thời suy nghĩ viết cái gì, nhưng không xác định một chút, khẳng định không phải cái gì làm hăn cảm thấy cao hứng là được.

Đến ra cái này kết luận sau, Tổng dân thu hồi mắt, bắt tay thành quyền để sát vào bên môi ho nhẹ một tiếng, tiếp tục đọc sách.

Nhưng chờ thượng xong buổi sáng đệ tam tiết khóa thời điểm, nguyên bản liền có vẻ có chút không tốt lắm màu da hiện tại càng là có vẻ không khoẻ.

Mặc dù Tổng dân giỏi về cũng thói quen ẩn nhẫn, nhưng những người khác không thấy ra tới lại không đại biểu Tô Giản nhìn không ra tới.

Tan học sau chú ý tới Tổng dân thần sắc sau Tô Giản đầu tiên là ngẩn ra, sau đó liền ra phòng học, chờ trở về thời điểm trên tay còn cầm từ trường học phòng y tế lấy nhiệt kế, một mặt hướng Tổng dân trước mặt đi, một mặt mở ra đóng gói. Đám người đình đứng ở Tổng dân trước mặt sau, cũng vừa đem nhiệt kế cấp từ đóng gói hủy đi ra tới.

Hướng có chút ngơ ngẩn Tổng dân hơi hơi mỉm cười sau, giơ nhiệt kế hảo ngôn hảo ngữ, “Tới, há mồm. A.....”

Tổng dân nghe xong, ám hít sâu một hơi, có chút bất đắc dĩ hơi hơi mở miệng, đem nhiệt kế áp dưới lưỡi hàm chứa. Lúc sau nhìn Tô Giản liếc mắt một cái, tựa hồ lại nói “Như vậy có thể đi?”

Bất đắc dĩ thật sự.

“Như thế nào? Tổng dân bị cảm?” Nguyên bản ở cùng Tổng dân nói chuyện phiếm tiền lỗi dám người thấy, lúc này mới như là phản ứng lại đây giống nhau lộ ra lo lắng chi sắc.

“Chính xác điểm nhi nói, hẳn là phát sốt.” Tô Giản chọn mi đôi tay ôm vai nhìn Tổng dân, mắt cũng không chuyển trả lời tiền lỗi.

Trần ngập lão phụ thân quan ái trách cứ tròn tròn mắt, xem đến Tổng dân đầu tiên là “.....”, Ngay sau đó chậm rãi dời đi mắt đi.

Đợi hai ba phút, vừa thấy. Đã là 39 độ sốt cao.

Tô Giản thở dài, lắc lắc trên tay nhiệt kế sau thuận tiện đối Tổng dân nói, “Đến, chờ ta thu thập đồ vật đưa người đi bệnh viện đi.” Nói xong dừng một chút nhìn về phía Phó Nguyên, “Phó Nguyên, hẳn cặp sách gì đó phiền toái các người hỗ trợ mang về nhà.”

Phó Nguyên gật gật đầu, không yên tâm hỏi, “Muốn hỗ trợ sao?”

“Ta đi tìm chủ nhiệm lớp cho các người hai cái thỉnh cái giả?” Đại đáng yêu cũng bổ sung hỏi.

“Không có việc gì, này lập tức liền đi học. Giả ta đi phòng y tế lấy nhiệt kế thời điểm cũng đã tùy tùng chủ nhiệm trước tiên thỉnh.” Mặt sau câu nói kia là đối đại đáng yêu nói.

Tô Giản làm Tổng dân đem hẳn tiền bao tìm ra, thừa dịp thời gian này chính mình hồi chỗ ngồi đem cặp sách vừa thu thập, từ tiền lỗi trên tay tiếp nhận Tổng dân tiền bao ném cặp sách, giá Tổng dân liền đi ra ngoài, hào khí đến không ai cảm thấy hai người có thể hay không quá mức thân mật.

Thuận lợi ra cổng trường, ngăn cản xe taxi, trước đem Tổng dân cấp lộng đi vào, chính mình mới theo sau ngồi trên, quan hảo cửa xe lao ra thuê xe sư phó nói mục đích địa.

Mà Tổng dân tắc vẫn luôn nhắm hai mắt dựa vào chỗ đó dưỡng thần, giữa mày nhú lại lại không rõ ràng.

Nếu không phải vừa rồi mới lượng quá hãn nhiệt độ cơ thể, phỏng chừng thật đúng là nhìn không ra tới hãn đều đã đốt tới 39 độ.

Tô Giản xem hãn, duỗi tay sờ sờ hãn cái trán, vào tay ướt lãnh, lại dùng mu bàn tay thử xem hốc mắt chỗ, lại cực năng.

Một màn này bị chờ đèn xanh đèn đỏ xe taxi sư phó, xuyên thấu qua bên trong xe kính chiếu hậu nhìn vừa vặn, “Như thế nào? Đây là sinh bệnh lạ? Phát sốt?”

“Đúng vậy, thiêu đến man lợi hại.” Tô Giản thuận miệng trả lời, từ cặp sách lấy ra giấy ăn đem Tổng dân trên trán, tới gần mép tóc vị trí tiểu mồ hôi mỏng cấp lau khô. Sau đó điệp điệp, xếp thành bàn tay đại nhét vào hãn sau cổ áo cổ chỗ hút hãn.

Xe taxi sư phó thấy, đem đặt ở ghế phụ vị trí chính là phương tiện hành khách lấy dùng giấy ăn chỉnh trừu đưa qua đi, “Tới tới tới, nơi này còn có.”

“Cảm ơn lạ sư phó.”

“Hải, đừng khách khí.” Xe taxi sư phó một mặt một lần nữa phát động ô tô, một mặt đối Tô Giản nói, “Nữ nhi của ta năm nay cũng mới thi đậu đại học, cao tam lúc ấy, vì không chậm trễ học tập, một cái ban có một nửa người đều đánh điệu bình ở phòng học nghe giảng bài làm bài tập.”

“Chúng ta lái xe đã xem như đi sớm về trễ vất vả công tác, không nghĩ tới nữ nhi của ta so với ta còn ngủ đến muộn, thức dậy sớm.” Nói đến nơi này

xe taxi tài xế thở dài, “Toàn bộ cao trung a..... Đều như vậy vất vả. Cho nên ta từ nữ nhi của ta chỗ đó mới biết được kỳ thật các người này đó học sinh cũng không phải tưởng như vậy hảo ngoạn là được.”

“Nga đúng rồi, thi đại học kết thúc xong rồi, nhà ta khuê nữ làm ta hỗ trợ cho nàng đem những cái đó bài thi thi cấp bán. Người biết cuối cùng sửa sang lại ra tới có bao nhiêu sao? Đều sắp có con người của ta như vậy cao..... Hắc, này độ dày, ta xem đến đều da đầu tê dại đừng nói làm.”

Nói đến nơi này vừa lúc gặp cái thứ hai hồng đèn đường giao lộ, xe taxi sử dụng xoay đầu nhìn nhìn Tống dân, phút cuối cùng quan tâm đối Tô Giản nói, “Này vừa thấy lại là cái mũi nhọn sinh, sẽ không cũng là dùng não quá độ làm cho sinh lý tính phát sốt đi?”

“.....(⊙v⊙)” không, là đánh xong giá thưởng được sau chưa kịp chạy nhanh mặc quần áo bình thường phát sốt.

Tô Giản nghe xong, không mặt mũi nói, đành phải ha hả a ngây ngô cười.

Xe taxi tài xế vừa thấy nàng như vậy, liền hiểu rõ lắc đầu, một lần nữa quay đầu làm tốt, “Thân thể là cách mạng tiền vốn, các người về sau học tập trong chốc lát nhất định phải tiến hành thích hợp nghỉ ngơi.”

“.....(⊙v⊙)” tốt, về sau chúng ta đánh xong giá sau cũng sẽ nhớ rõ nhanh lên mặc quần áo.

Khoảng cách bệnh viện còn có ước vài phút, Tống dân phỏng chừng thật sự khó chịu, liền không nhịn xuống triệu Tô Giản dựa qua đi.

Người ở yếu ớt thời điểm, luôn là sẽ nhịn không được tìm kiếm chính mình cảm thấy an toàn nhất địa phương dựa vào.

Tô Giản phát hiện, hơi hơi ngời thẳng, bàn tay đến Tống dân cổ sau, hừ ôm lấy bờ vai của hắn làm hắn dựa vào chính mình cổ chỗ. Đầu triệu hắn

phương hướng nghiêng nghiêng, gương mặt ai đến hần phát gian ướt át cùng làn da lương bạc.

Cư nhiên lại ra một đầu mồ hôi lạnh.

Tô Giản một lần nữa trừu sạch sẽ khăn giấy chuẩn bị cấp Tổng dân thoa hần, này một quay đầu mới phát giác hần rõ ràng mà hơi chau, nhưng khóe môi lại có chút ý cười. Không khỏi chớp chớp mắt sau tò mò hỏi, “Người cười cái gì?”

Tổng dân nghe xong, hơi mở mắt thấy nàng liếc mắt một cái sau, lại lần nữa nhắm lại.

Tuy chỉ liếc mắt một cái nhưng cũng làm Tô Giản lập tức minh bạch.

Khăng định là đang cười người xe taxi sư phó đối bọn họ quá mức nhiệt tình yêu thương học tập mà sinh bệnh các loại quan tâm.

“Đó là ngài quá yếu a, ta này không phải không có việc gì?” Tô Giản nhỏ giọng nói thầm, một mặt không dừng tay giúp hần thoa hần.

Tổng dân nhắm hai mắt không nói chuyện, bất quá khóe miệng như cũ mang cười.

Tuy rằng hiện tại rất khó chịu, nhưng nhắm mắt lại có thể cảm giác được Tô Giản chính tràn ngập quan tâm giúp hần thoa hần, còn bởi vì ly đến gần có thể nghe thấy nàng trên người nhàn nhạt sạch sẽ tạo hương cùng..... Ấm áp.

Phỏng chừng là bởi vì phát sốt, cho nên Tổng dân cảm thấy lúc này Tô Giản cho người ta cảm giác thực ấm áp, giống cái tiểu phích nước nóng, rất muốn nhẹ nhàng ôm, nhất định thực thoải mái.

Bất quá cũng may Tống dân tuy rằng mau sốt mơ hồ, nhưng cũng còn nhớ rõ hiện tại Trấn Quốc Công là cái tiểu cô nương.

“Lạnh không? Nhịn một chút, lập tức liền đến.” Mơ mơ màng màng trung, lẩm nhẩm lẩm nhẩm thanh âm lệnh người an tâm, giống sáng sớm mang theo một thân sơ dương ấm áp ánh mặt trời tiểu bồ câu, đa đa đa gõ chính mình gia pha lê giống nhau đáng yêu lại ấm áp.

..... Mặc dù còn không có mở mắt ra, liền nhịn không được trước lộ ra mỉm cười tới.

“Ai..... Ngài nói ngài lúc ấy trạm ta phía sau thì tốt rồi sao..... Thật là.....” Lo lắng tiểu oán giận.

Không tốt.

Tống dân nhắm hai mắt, không nghĩ nói chuyện. Nhưng tâm lại ở nghiêm túc trả lời.

Không tốt. Bởi vì lúc này đây, ta muốn chính là kẻ vai chiến đấu, mà không phải lại bị người, các người che chở.

Ta hy vọng có thể trở thành người trợ lực. Tương lai, cũng hy vọng có thể bị phó thác với phía sau lưng.

Cho nên.

Không tốt.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 63 63

Từ dưới xe đến tiến bệnh viện, Tổng dân cả người đều là mơ mơ màng màng.

Có lẽ là bởi vì biết bên người người là Tô Giản, cho nên thực an tâm đem chính mình giao cho hắn.

Chờ ngồi vào ghế trên ăn được uống qua nước ấm, trên người mềm thượng một cái mỏng thăm sau, liền cái gì cũng không biết hoàn toàn hôn mê đi qua, chờ lại tỉnh lại khi, cả người bủn rủn nhưng người lại tỉnh thần.

Tổng dân quay đầu nhìn về phía một bên cửa sổ sát đất, giờ phút này sắc trời đã ám trầm, tựa hồ không sai biệt lắm là buổi chiều năm sáu điểm thời gian.

..... Chính mình hôn mê lâu như vậy?

Tổng dân nghĩ nghĩ, cứ nhiên chỉ nhớ mang máng trên đường tựa hồ bị người lại uy quá một lần được, nhưng còn lại chính là một chút không biết.

Thu hồi ánh mắt khi, thực tự nhiên liền thấy an vị ở chính mình bên cạnh, giờ phút này chính nghiêng đầu ngủ Tô Giản. Tổng dân nhìn trong chốc lát, thâm thúy đôi mắt mới thuận thế xuống phía dưới, nhìn về phía chính mình đang ở truyền nước biển tay.

Truyền nước biển tay thời gian lâu rồi liền sẽ cảm thấy phá lệ lãnh, cố tình lại không thể dùng mỏng thăm cái, sợ hãi máu chảy ngược hoặc không cẩn thận lộn đoạn châm chọc lại không biết chờ tình huống, cho nên trừ bỏ chịu đựng lãnh tựa hồ cũng không mặt khác biện pháp.

Nhưng giờ phút này Tống dân tay lại một chút đều không cảm thấy lạnh, bởi vì đang ở chính mình bên người hô hô ngủ nhiều Tô Giản đôi tay chính hư hư cầm hẩn đầu ngón tay, làm hẩn từ trên tay nàng hấp thu ấm áp.

Tống dân rũ mắt nhìn một hồi lâu, cái ở nàng lòng bàn tay hạ ngón tay khẽ nhúc nhích động. Tâm tình sung sướng.

Nhịn không được lại nghiêng đầu nhìn về phía hơi trường miệng ngủ đến không hề thiếu nữ hình tượng Tô Giản, bộ dáng kia lại một không cẩn thận liền chọc cười Tống dân. Mới vừa cười sau lại nhịn không được nhìn nàng thở dài.

..... Tiểu cô nương gia gia. Ngủ đến một chút hình tượng đều không có. Nếu không phải lớn lên đáng yêu, dáng vẻ này quả thực làm người không nữ nhìn thẳng.

Vừa mới chuẩn bị thu hồi mắt Tống dân lại lơ đãng lưu ý đến, Tô Giản trên mặt cúi một sợi không như vậy thành thật phát, ngọn tóc theo nàng hô hấp hơi hơi ở trắng nõn trên mặt vừa động vừa động, chọc đến còn hăm ở buồn ngủ không chịu tỉnh lại Tô Giản, ngủ thật sự không an ổn.

Nhăn tú khí mi, vẻ mặt khổ đại cừu thâm.

Tống dân thấy, cười. Nghĩ nghĩ sau vươn hoạt động phương tiện tay trái, chậm rãi, mang theo một chút chính mình đều còn lý không rõ chần chờ cùng cẩn thận, vén lên kia lông cùng chủ nhân giống nhau tiểu hư lại nghịch ngợm phát.

Chờ làm xong chuẩn bị ở sau thu trở về, tầm mắt lại không đi theo trở về, như cũ nhịn không được lưu tại Tô Giản trên mặt.

Chỉ là như vậy nhìn, liền cảm thấy muốn cười.

Đôi mắt hơi rử, lại lần nữa ngừng ở chính mình còn ở truyền nước biển trên tay, xem nàng cùng miêu đem chính mình móng vuốt đặt ở mặt trên một bộ ngoan ngoãn suy tay dấu điểm chỉ dạng, lại nhìn không được khoe môi một nhấp, hàm chứa ý cười.

..... Muốn nói trận này bệnh có đáng giá hay không, chỉ nhìn một cách đơn thuần hiện tại bộ dáng, Tống dân cảm thấy, lại đánh một trận còn như vậy cảm mạo một lần cũng là đáng giá.

Tô Giản nhúc nhích một chút, đầu đi theo oai một chút, kia lữ phát liền lại xuất hiện trùng lặp giang hồ dường như không an phận chạy tới phía trước, Tống dân thấy, thiếu phía trước tiểu chần chờ, thực tự nhiên đuổi tay tiểu tâm lại lần nữa cho nàng vén lên.

Bất quá lần này còn không có liều đến một bên, Tô Giản liền mơ mơ màng màng mở bừng mắt, Tống dân trên tay chưa đình, tiếp tục giúp nàng đem đầu tóc chuẩn bị cho tốt.

Mà Tô Giản cũng ngốc hô hô tùy ý Tống dân tay ở chính mình trước mặt lắc lư.

Này phúc hai trẻ vô tư bộ dáng, xem đến một bên hộ sĩ tiểu tử tỷ tỷ nhóm các loại mạo màu hồng phấn Tiểu Tâm Tâm, áp lực nội tâm kích động cùng đồng bạn tay cầm tay, đầy mặt mộng ảo cảm động nói, “..... Lão nương tưởng một lần nữa đọc sách QAQ”

“Tĩnh?” Tống dân giúp Tô Giản chuẩn bị cho tốt sau, một lần nữa thu hồi tay lúc này mới hỏi.

Tô Giản “Ân.” Một tiếng, lại chậm nửa nhịp sau mới quay đầu xem Tống dân, “Hảo chút sao?” Nói xong cũng không chờ Tống dân trả lời, liền thượng thủ sờ sờ hấn cái trán, bằng xúc cảm chịu đối phương nhiệt độ cơ thể hay không bình thường.

Trong lúc Tống dân hơi hơi cúi đầu, xem như phối hợp nàg động tác.

“Nhìn dáng vẻ là hạ sốt.” Tô Giản lúc này mới gật gật đầu, ngồi ở ghế trên duỗi cái lười eo, sau đó xoa đôi mắt hỏi, “Đói bụng sao? Bệnh viện ngoại có bán cháo trắng, nếu không cho người mua một phần?”

“Có điểm.” Tống dân gật gật đầu sau lại nói, “Trước không vội cái này, Tô Giản, quá mấy ngày đông chí, chúng ta đi hiến tế một chút đi.”

Tô Giản đầu tiên là sững sốt, ngay sau đó hiểu được gật gật đầu, “Hành.” Nói xong vuốt bụng nghiêng đầu nhìn Tống dân, nhướn mày cười, “Bệ hạ, cơm không?”

Tống dân nghe xong, lại cười. Gật gật đầu.

Chờ Tống dân thấy Tô Giản cũng cùng chính mình cùng nhau ăn thanh đạm cháo trắng khi, hơi nhú mi, “Người không cần bồi ta ăn giống nhau.”

So với chính mình khẩu vị thanh đạm, Tô Giản là cái thích thịt, ớt cay, thì là từ từ ăn ngon thiếu nữ.

Nghe xong Tống dân nói sau, Tô Giản từ dùng một lần cháo trong chén ngẩng đầu, tròn tròn mắt như vậy nhìn người có vẻ phá lệ đáng yêu, bất quá nói ra nói có điểm thiếu đánh.

“Nga..... Ta là nghĩ hiện tại liền ý tứ ý tứ bồi ngài ăn hai khẩu, yên tâm đi, đi trở về ta liền ăn thịt.” Nói xong một bộ “Tạo nghiệt dục ~” ánh mắt nhìn ít người để, vẻ mặt thương hại.

“Đáng thương ngài mấy ngày nay đều đến ăn thật sự thanh đạm.”

Chặc chặc chặc. Không thể ăn thịt. Đáng thương.

“.....”

Thiếu Đế? Thiếu Đế nhắm mắt hít sâu.

..... Lão tử không tức giận!

“Nga đúng rồi, đưa ngài.” Tô Giản như là nghĩ đến cái gì dường như từ giáo phục trong túi lấy ra cái gấp giấy phóng Tống ý mở ra lòng bàn tay thượng, cười hì hì, “Vừa rồi có cái tiểu khả ái dạy ta chiết.”

“..... Là cái gì?” Tống dận mới vừa hỏi xong, liền theo Tô Giản tay cầm khai thấy rõ lòng bàn tay, là một con giấy chiết ếch xanh.

Ngốc hề hề ngồi xồm hăn trong lòng bàn tay.

“Đậu ngài vui vẻ.” Tô Giản cười hì hì nói.

“..... Ta ba tuổi sao?” Tống dận nhìn nàng, hết chỗ nói rồi trong chốc lát.

“Sao có thể.” Tô Giản nghe xong lập tức phản bác, cười hì hì, “Ngài trong lòng ta năm tuổi.”

Lão đại rồi!

Tống dận nghe xong, cười.

Giấy ếch xanh ngồi xồm trên tay, tiếp tục ngốc hề hề.

“..... Đáng tiếc vẫn là không thể ăn thịt.” Tạo nghiệt dục ~~~

“..... Người cho ta đem nó đỉnh đầu thượng uống cháo.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 64 64

Đông chí cùng ngày, sáng sớm Tống dân liền đến Tô Giản gia, bị tô gia gia nhiệt tình chiêu đãi vào phòng ăn trước mười mấy sủi cảo mới thả người.

Một lần nữa lên xe sau Tống dân nhìn gặm thức ăn chay bao Tô Giản yên lặng vô ngữ.

“Như thế nào?” Tô Giản nhìn Tống dân, nghi hoặc chớp chớp mắt.

“..... Không, không có gì.” Tống dân tuy rằng ngoài miệng nói không có gì, nhưng thu hồi trước mắt vẫn là lại hướng Tô Giản bánh bao chay nhìn thoáng qua.

Tô Giản thấy, cúi đầu nhìn xem chính mình trên tay chỉ cần một ngụm thức ăn chay bánh bao, lại nhìn xem Tống dân, hơi hơi đưa qua đi, “..... Phân ngài một nửa?”

“Ta đã ăn thật sự no rồi.” Nguyên bản hôm nay buổi sáng vì tế thiên cố ý làm phòng bếp làm bách hợp hạt sen năm tuyết chè, uống lên một chén mới ra cửa Thiếu Đế, như thế nào cũng không thể tưởng được đến Tô gia lại ăn một đại phân sủi cảo.

Càng càng muốn không đến chính là bên người tiểu cô nương, rõ ràng như vậy một chút, nhỏ nhỏ gầy gầy, cư nhiên ăn một đại phân sủi cảo không nói, hiện tại còn gặm bánh bao thịt.

Ngô..... Cái này ăn uống thật là..... Tương đương hảo.

..... Trách không được phía trước bồi nàng lão trầm.

Nghĩ nghĩ, vẫn là nhin không được hỏi, “..... Chờ hạ cho người mua điếm nhi toan giác bánh?”

Nhai nhai nhai trung Tô Giản nghe xong, tạm thời đình chỉ nuốt hơi phồng lên quai hàm nhìn Tống dân, ngấm lại sau hỏi, “..... Có thể đổi thành ngọt sữa đậu nành sao?”

Đột nhiên có điếm khát nước.

“.....” Hảo đi, là chính mình nhiều lo lắng.

Thiếu Đế nghe xong, mặt vô biểu tình mắt cá chết.

Đông chí tế thiên, là hoàng đế hướng trời xanh cầu xin quốc thái dân an, mưa thuận gió hoà to lớn sự, Tống dân đã từng mỗi năm đều sẽ tại đây một ngày suất văn võ bá quan hiến tế, đương nhiên cũng sẽ thừa dịp cơ hội này, ở trong lòng hướng trời xanh mặc niệm vài câu thái sư chờ lão đại nhân.

Hy vọng bọn họ có thể ở kiếp sau cả đời hỉ nhạc an khang.

Mà hiện tại, sẽ nghĩ đến hiến tế, cũng là cảm thấy chính mình cùng Tô Giản kỳ ngộ nhận được trời xanh chiếu cố, tuy không biết trừ chính mình ngoại, những người khác có phải hay không cũng có như vậy kỳ ngộ, lại càng không biết i kiếp này hay không có cơ hội tương ngộ quen biết, nhưng cũng như cũ hy vọng có thể thông qua phương thức này, cảm tạ một phen.

Cho nên hôm nay Tống dân ăn mặc cực kỳ chính thức, cũng tương đương soái khí.

Màu đen tây trang, xứng một kiện tro đen sắc áo gió, cả người càng thêm có vẻ ngũ quan xuất chúng, ôn nhuận như ngọc. Chỉ là biểu tình lãnh đạm, không nghĩ là dễ dàng thân cận người.

Đừng nói, loại này thời tiết, thật đúng là sấn Tống dân khí chất.

Nửa tháng trước mới quá lớn tuyết, cho nên hiện tại trên đường tuyết đọng đã có tắc hậu, đạp lên mặt trên phát ra kêu kệt kệt thanh âm.

So sánh với dưới, Tô Giản liền so Tổng dân ăn mặc có vẻ không như vậy chính thức. Bất quá cũng rất được thể chính là, cùng Tổng dân giống nhau màu đen áo khoác, lại nhiều vây quanh một cái màu đỏ hậu khăn quàng cổ, sấn đến làn da càng thêm trắng nõn trong sáng. Tròn tròn con người thủy nhuận nhuận, giống tiểu động vật.

Thành phố C vô cùng hiển tế có quan hệ văn hóa di chỉ, nhưng thật ra mỗi di chỉ công viên bên có tòa hương khói cường thịnh đạo quan, vị trí liền ở phía trước Tô Giản đoàn người đi a thu du địa phương không xa. Tuy hiện tại không thể so từ trước, rất nhiều tiết truyền thống đều bị người dần dần quên đi bỏ qua, nhưng lão nhân cùng trong nhà có nghề nghiệp người làm ăn lại rất coi trọng.

Đoạt đầu hương, đệ nhất đuôi cá, đều là đối năm sau có cái hảo dấu hiệu mong đợi. Cho nên chờ Tô Giản cùng Tổng dân tới rồi địa phương thời điểm, người thật là không ít, chỉ là đơn giản tiến xem bái nhất bái, thiêu một nén nhang, cũng hoa hơn một giờ thời gian mới hoàn thành.

Người ở trong quan đãi thời gian liền mười phút đều không có, cho nên ra tới sau, Tô Giản nghĩ dù sao cách vách không xa chính là nhà bảo tàng, vào xem, thuận tiện cũng có thể làm Tổng dân ấm áp ấm áp.

Cùng đạo quan biến người tập nập so sánh với, nhà bảo tàng liền có vẻ quanh quẽ nhiều.

Tô Giản cùng Tổng dân chậm rãi xem, thường thường ở một ít giống nhau bọn họ đã từng dùng quá, gặp qua đồ cổ trước mặt đình trú, thưởng thức thảo luận hai câu.

Tổng dân tuy đối hàng triển lãm cũng không quen thuộc, nhưng rất cuộc nội tình cùng kiến thức ở đằng kia, cho nên rất nhiều đồ vật hẳn đều có thể

biết cái thất thất bát bát. Tài liệu, thiêu chế, sử dụng từ từ.

Tô Giản cũng hy vọng hẳn ở bên trong nhiều chờ lát nữa, cho nên biến đổi pháp nhi đề ra chút vấn đề. Sau lại dần dần cũng dẫn tới những người khác đi theo nghe, chậm rãi mở miệng cùng vị này bác học lại văn nhã thiếu niên thảo luận thượng hai câu, càng nói càng cảm thấy đối phương biết chi thật nhiều. Kinh dị lại vui sướng.

Rốt cuộc hiện tại đã rất ít có người thiếu niên thích cùng nghiên cứu này đó.

Chờ rốt cuộc tận hứng tan đi, Tống dân mới phát hiện Tô Giản không biết khi nào đã không thấy bóng dáng. Tìm nửa ngày, mới ở xuất khẩu chỗ tìm được người.

“Tô Giản.” Tống dân đứng ở tại chỗ, đôi tay cắm ở áo gió áo khoác trong túi, nhú lại mi nhìn theo tiếng quay đầu lại tiểu cô nương, nhẹ trách, “Người đi đâu nhi.”

“Nga, ta vừa rồi đi phụ cận.” Tô Giản cười hì hì, bởi vì ở bên ngoài đã chút thời gian, cho nên cái mũi hồng hồng. Nàng hướng Tống dân cười, cúi đầu từ mới vừa mua đồ vật tặng kèm giấy dai trong túi lấy ra một cái thật dày màu đen, mang toái kim khăn quàng cổ, nhớ mũi chân liền cấp Tống dân vây thượng.

Một mặt cười hì hì, “Tìm đã lâu, liền này sẵn người một ít, ngài không biết, cảnh điểm đồ vật lão quý.”

Tống dân hơi giật mình, có chút sửng sờ nhìn giúp chính mình i vây hảo khăn quàng cổ, mũi đông lạnh đến hồng hồng Tô Giản.

Tròn tròn mắt nghiêng đầu thượng thức một chút chỉnh thể tạo hình, sau đó vừa lòng gật gật đầu sau gương mặt nhìn về phía Tống dân, “Ấm áp sao?”

“.....” Rõ ràng cùng bình thường không hai dạng khác biệt, lại ở đối thượng nháy mắt cảm thấy có chút năng người. Cho nên Tống dân cơ hồ là trong nháy mắt liền né tránh khai Tô Giản nhìn qua ánh mắt, mặc một chút, mới “A.....” Một tiếng.

“Hừ hừ ~ ta liền biết thực ấm áp.” Tô Giản cười hì hì, tiếp tục cúi đầu từ túi giấy tìm một cái khác đồ vật, một mặt đối diện trước người ta nói, “Ta còn mua cái tiểu ngoạn ý nhi cho ngài, nạp điện hoa chút thời gian.”

Tô Giản giao hoát nhìn Tống dân liếc mắt một cái, “Sặc ~” một tiếng hiển vật quý giống nhau đem chỉ có nửa bàn tay đại cùng cái đá cuội tạo hình đồ vật ý bảo cấp Tống dân xem. Sau đó cầm hắc tay phải, đem màu hồng phấn mạnh mạnh dặt ấm tay bảo phóng trên tay hắc, ngẩng đầu cười, “Ấm tay, nạp điện năm phút đồng hồ, ấm tay một giờ, ngài thân thể không tốt, phỏng chừng mùa đông cũng sẽ so thường nhân sợ lạnh một ít, mang theo cái này tương đối hảo.”

Dừng một chút sau cười đến tắc tắc, đôi mắt đều mau mị không có, “Màu hồng phấn sao..... Thực thích hợp ngài tuổi tác nha ~ đúng không? Bệ hạ?”

“.....” Tống dân nắm ấm hô hô ấm tay bảo, khó được không lộ ra sinh khí hoặc vô ngữ biểu tình, ngược lại có vẻ có chút ngơ ngẩn.

Tô Giản nhìn hắc trong chốc lát, gật gật đầu, “Ân, ngài nhất định là thực cảm động, nếu thực cảm động nếu không liền thừa dịp hiện tại là giữa trưa, mời ta ăn khoảng cách nơi này không xa canh thịt dê đi?” Nói đến nơi này vẻ mặt thèm tướng, “Ta vừa rồi nghe bán khăn quàng cổ cho ta lão bản nói, nó là phụ cận ăn ngon nhất một nhà. Chọn ngày chi bằng nhắm ngày? Bệ hạ?”

Tống dân nghe nàng kêu, thu hồi ánh mắt, rũ mắt nhìn xem màu hồng phấn mạnh lộ cộc, cư nhiên còn có hai tay cảm thực hảo tai thỏ ấm tay bảo, nửa

ngày sau mới ngẩng đầu cũng như ngày thường cười, “Hành, đi thôi.”

Chỉ là con người..... Hơi hơi lập loè.

“Vi thần phía trước dẫn đường.” Tô Giản cười hì hì, “Lão bản cùng ta nói đường nhỏ, có chút tuyết đọng ngài tiểu tâm đừng trượt chân.”

Một mặt nói, một mặt ở phía trước trên nền tuyết dẫm ra đi trước dấu chân tới.

Tổng dân đứng ở chỗ cũ, vây quanh ấm áp khăn quàng cổ, nắm ấm áp ấm tay bảo nhìn Tô Giản bóng dáng, cảm thấy đập lên tuyết phát ra rất nhỏ kêu kẹt thanh, giống như là đập lên hân trong lòng.

Đi bước một đi vào tới.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 65 Tô Qua Tiễn Phiên Ngoại (Nhưng Không Mua)

Đông chí lúc sau không lâu chính là cuối kỳ khảo thí, sơ nhị hạ nửa kỳ bắt đầu việc học tự nhiên so phía trước so sánh với càng khẩn, hơn nữa trước đó không lâu mặt khác trường học đã xảy ra học sinh giả tá trường học giao các loại phí dụng nói, từ gia trưởng chỗ đó cầm tiền đi chơi.

Trước vài lần còn hảo, thời gian dài gia trưởng liền cảm thấy đây là không phải trường học tìm kế loạn thu phí? Nháo đến trường học đi sau mới biết được kỳ thật là chính mình hài tử vấn đề.

Sự tình vừa ra toàn bộ thị trường học cũng liền lục tục đã biết, cho nên trung võ vì tránh cho về sau loại chuyện này cũng phát sinh ở chính mình trường học, cũng vì từ dưới học kỳ bắt đầu, càng tốt cùng tiến vào khẩn trương công tác sơ nhị học kỳ 2 các bạn học gia trưởng, có cái càng tốt câu thông, yêu cầu các ban ban chủ nhiệm đem toàn bộ ban học sinh gia trưởng đều gia nhập WeChat đàn.

Đương nhiên, mỗi người chỉ cần thêm cha mẹ trung trong đó một người là đến nơi, ai ngày thường phụ trách trong nhà hài tử nhiều chút liền nhập đàn, về sau học sinh có chuyện gì có thể đơn độc tiến hành WeChat câu thông, hoặc là yêu cầu mặt khác giao nộp cái gì phí dụng, cũng có thể thông qua WeChat gia trưởng đàn tới tiến hành thông tri.

Không chỉ là sơ trung, trung võ tiểu, sơ, thăng chức bị yêu cầu thống nhất thành lập WeChat đàn.

Cho nên suy xét đến Tô Mặc tuổi tiểu chút, ngày thường khả năng sự tình sẽ nhiều một chút, thương lượng sau liền giao cho tô gia gia tới phụ trách. Đến nỗi Tô Giản đàn khiến cho tiểu thúc thúc Tô Qua Tiễn tới thêm.

Bất quá ngày thường có chuyện gì, như cũ cùng từ trước giống nhau, ai có rảnh ai đi trạng thái, cũng không có gì khác nhau, cho nên Tô Mặc căn bản là cảm thấy không gì, đến nỗi Tô Giản liên càng không có gì cảm giác không phải?

Nhưng nhạc đệm, xuất hiện ở các niên cấp yêu cầu thành lập mười người tổ gia trưởng uỷ ban, chuyện này thượng.

Giáo viên mỗi ngày công tác nguyên bản cũng đã tương đương trọng, nếu hơn nữa hiện tại gia trưởng WeChat đàn, lại nhiều một sự kiện. Cho nên thành lập gia trưởng uỷ ban, cũng coi như là có thể chia sẻ một bộ phận nguyên bản liên không thuộc về lão sư thêm vào công tác.

Đồng thời cũng có thể làm gia trưởng uỷ ban đại gia, trở thành trường học cùng gia trưởng chỉ gian nhịp cầu, chú ý chính mình hài tử giáo dục chờ phương diện, tránh cho tái xuất hiện mặt khác trường học ô long sự kiện.

Kỳ thật ngày thường cũng không có gì công tác, duy nhất một chút khả năng chính là trở thành gia trưởng uỷ ban thành viên sau, đại gia thường thường hội tụ ở bên nhau khai cái đoán sẽ linh tinh, đến nỗi nơi sân, phòng họp đều có thể từ trường học tới cung cấp. Cũng coi như là thông qua phương thức này có thể làm gia trưởng càng thêm hiểu biết chính mình hài tử đi.

Cho nên chờ trung vũ tướng gia trưởng đều kéo đến thống nhất lớp đàn sau, liền mời các gia trưởng lấy lớp vì đơn vị họp phụ huynh, một là lẫn nhau đánh cái đối mặt, làm đơn giản tự giới thiệu, nhị cũng lợi dụng lần này gia trưởng sẽ tuyển cử gia trưởng uỷ ban thành viên.

Lấy công khai tranh cử phương thức.

Đương nhiên muốn tham gia tranh cử gia trưởng, yêu cầu chính mình làm gần gũi tự giới thiệu cùng cảm thấy chính mình vì cái gì có thể đảm nhiệm nguyên nhân.

Cho nên chờ chủ nhiệm lớp trước tiên thông tri sau, liền quyết định chọn thứ sáu buổi chiều tan học thời gian tối triệu khai gia trường hội.

Tô gia gia phụ trách tiểu mặc, mà Tô Qua Tiễn tắc tới tham gia Tô Giản, vừa vận khai xong gia trường sẽ sau người một nhà có thể ở bên ngoài ăn, cũng coi như là cuối tuần tiểu tụ.

Cho nên thứ sáu cuối cùng một tiết khóa thượng xong sau, tất cả mọi người đều không đi, chỉ thu thập cặp sách trạm bên ngoài nói chuyện phiếm, chờ hôm nay vệ sinh tiểu tổ quét tước xong vệ sinh sau lại một lần nữa đi vào.

Chờ Tô Qua Tiễn tới thời điểm một nửa gia trường đều đã đến đông đủ, lại nhiều vây quanh ở đại biểu Tổng dân cùng Phó Nguyên tới tham gia gia trường sẽ Tổng gia bí thư, Phó gia trợ lý bên người, lại cũng không có gì người lưu ý đến Tô Qua Tiễn.

“Tiểu giản.” Tô Qua Tiễn bước đi tới, hướng Tổng dân bọn họ gật gật đầu sau đối Tô Giản nói, “Xin lỗi đã tới chậm, trên đường có điểm đỗ.”

Hắn mới từ ma đô bay trở về thành phố C, rương hành lý đều còn ở xe cốp xe phóng đâu.

“Không có việc gì tiểu thúc, thời gian vừa vận.” Tô Giản một chút không thềm để ý, mang theo Tô Qua Tiễn tìm được chính mình chỗ ngồi sau, chào hỏi liền cùng như cũ chờ ở bên ngoài Tổng dân bọn họ trước hoảng ra dạy học khu, đi đánh cầu lông.

Dù sao kế tiếp là thuộc về đại nhân chi gian chiến trường không phải?

Bọn họ nhưng đều vẫn là bảo bảo ~~

Tô Qua Tiễn vừa vào cửa tự nhiên cũng thấy bên người bị vây quanh không ít người Tổng gia bí thư, cùng với Phó gia trợ lý. Cũng coi như là công tác

thượng từng có giao thoa người, thật sự hẳn là đi lên chào hỏi một cái, nhưng trông thấy chung quanh người đông đảo, cũng liền từ bỏ.

Ngồi ở Tô Giản vị trí thượng tiếp tục dùng di động xử lý một ít chuyện đơn giản vặt, thẳng đến đã đến giờ chủ nhiệm lớp tiến phòng học, vỗ tay ý bảo đại gia an tĩnh, cũng mỗi người đã phát bút giấy sau bắt đầu hôm nay gia trưởng sẽ nội dung.

Đương nhiên tranh cử gia trưởng uỷ ban cùng từng người làm đơn giản tự giới thiệu, là đặt ở cùng nhau. Đây cũng ngăn lại không cần thiết thời gian.

“Chủ nhiệm lớp hảo, chư vị gia trưởng hảo, ta là XX mục mục, XXX” một tá giả thời thượng bạch lĩnh, có vẻ thực trí thức mỹ nữ tính ở phía trước một vị gia trưởng ngồi xuống sau, tự nhiên hào phóng đứng lên nhìn về phía mọi người làm tự giới thiệu, nói đến công ty tên cùng chức vị khi, còn cố ý triều Tống gia bí thư cùng Phó gia trợ lý nhìn thoáng qua sau tiếp tục.

“Ta cùng ta trưởng phụ đều là hải ngoại lưu học trở về, từ cầu học thời kỳ bắt đầu tính khởi, ở nước ngoài cũng đã có gần như mười năm, cho nên cũng hiểu biết một ít phương Tây quốc gia dạy học phương pháp. Nói thực ra ta cũng không quá tán thành hiện tại dạy học hình thức, cho nên tính toán cao trung sau khiến cho nhà của chúng ta hài tử xuất ngoại lưu học, xem như trông thấy càng nhiều thiên địa đi, nhưng cũng xem như vì hẳn tương lai so mặt khác hài tử cường đánh hạ vững chắc cơ sở, thật sự là hiện tại xã hội thượng cạnh tranh áp lực càng thêm lớn, cho nên hy vọng hài tử không chỉ là ưu tú, hơn nữa càng hẳn là trác tuyệt mới đúng.”

“Ta hài tử từ nhỏ học được hiện tại khảo thí thành tích không hạ ăn tết cấp trước mười, đặc biệt là tiếng Anh chờ phương diện phi thường vững chắc, hơn nữa ta cũng cho hẳn báo một ít trong tương lai phi thường thực dụng lớp học bổ túc. Cho nên.....” Trí thức mục mục đem nhĩ phát câu đến nhĩ sau tiếp tục mở miệng, trên nét mặt hơi mang một loại cao cao tại thượng chỉ đạo, “Ta nếu là có cái này vinh hạnh có thể trở thành gia trưởng uỷ ban

một viên, nhất định có thể cho đại gia càng nhiều chính xác kiến nghị, đại gia có thể khi ta là nửa cái dục nhi sư đi.”

Nói xong, hướng chủ nhiệm lớp gật gật đầu, mang theo cười ở mặt khác gia trưởng vỗ tay trung ngồi xuống.

Đua đòi loại đồ vật này, kỳ thật trước nay cùng tuổi không có quan hệ. Cũng không biết có phải hay không không phục, vẫn là mặt khác cái gì nguyên nhân, tóm lại mặt sau gia trưởng lên tiếng, so sánh với vừa mới bắt đầu chỉ là một cái đơn giản tự giới thiệu, đã diễn biến thành hơn nữa các loại hậu tố xưng hô.

Thậm chí cá biệt gia trưởng hận không thể đem chính mình từ nhỏ lấy quá nhiều ít huy hiệu đều chuẩn bị nhất nhất nói tỉ mỉ tư thế.

Trường hợp lược hiện tiểu xấu hổ, chủ nhiệm lớp cũng có chút không biết làm sao.

Nói đến cùng, nàng cùng ngồi ở chỗ này các gia trưởng so sánh với, vẫn là tuổi trẻ chút, lịch duyệt tương đối cũng tương đối đơn bạc.

Chờ mãi gia trưởng nói xong chính mình tốt nghiệp ở hàng hiệu đại học, trước mắt ở mỗi cả nước một trăm cường công ty làm giám đốc chức vị từ từ cũng ngồi xuống sau, Tô Qua Tiễn mới như có cảm giác từ di động thượng điện tử bản văn kiện trung ngừng đầu, có chút bình tĩnh nhìn về phía chủ nhiệm lớp, “..... Lão sư, đến ta?”

Nho nhã văn nhã, tế bạc biên mắt kính cùng một thân chỉ có hắc bạch hôi tam sắc quần áo, tựa hồ đại gia mới phát giác vị này gia trưởng không chỉ có tuổi trẻ, bộ dạng cũng tương đương xuất chúng.

“A, đối. Đến ngài.” Chủ nhiệm lớp hơi chút ngáy ra một lúc, vội vàng trả lời.

Loại này văn nhĩ bại hoại hình, thật là làm nhân tâm động.

Tô Qua Tiễn gật gật đầu, trường thân mà đứng sau hướng chủ nhiệm lớp gật gật đầu, “Lão sư hảo, các vị gia trưởng hảo, ta là Tô Giản tiểu thúc, Tô Qua Tiễn.”

Nói xong, một lần nữa ngồi xuống.

Mà lúc này, đồng dạng ngồi xuống sau vẫn luôn ở bận về việc trên tay công tác Tổng gia bí thư cùng Phó gia trợ lý, mới đang nghe thấy tên sau ngẩng đầu, có chút kinh ngạc Tô Qua Tiễn là khi nào xuất hiện ở chỗ này.

Đơn giản đến mức tận cùng tự giới thiệu.

Lệnh người nhịn không được một mặc, chủ nhiệm lớp nhìn xem chung quanh sau cười hỏi Tô Qua Tiễn, “Tô Giản gia trưởng, còn có yêu cầu bổ sung sao?”

“Đã không có, cảm ơn.” Tô Qua Tiễn cười gật gật đầu, “Gia trưởng uỷ ban ta cảm thấy ta chính mình không thể đảm nhiệm, nhưng là ta sẽ hảo hảo đầu phiếu.”

“Kia.....” Chủ nhiệm lớp đang chuẩn bị làm tiếp theo vị gia trưởng tiến hành tự giới thiệu khi, trong phòng học lại xôn xao lên.

“Tô Qua Tiễn?..... Là cái kia Tô Qua Tiễn sao?” Trong nhà có làm buôn bán người dẫn đầu phản ứng lại đây, rốt cuộc ngày thường đều sẽ mua kinh tế tài chính báo, thương báo tới xem, tên này lại tương đối hiếm thấy, tự nhiên có thể nhớ kỹ.

“Thật đúng là.” Một cái khác phản ứng càng mau, đã sớm đã lấy ra di động Baidu, sau đó nhỏ giọng trả lời đối phương.

Đáng tiếc phòng học liền như vậy một chút đại, ai sẽ nghe không thấy.

Tô Qua Tiễn, toàn cầu đều bài được với danh hào tự do cổ phiếu đầu tư người kiêm tài chính sư, kia chính là tương đương nổi danh nha.

Cũng may khe khẽ nói nhỏ cùng các loại kinh dị đánh giá ở chủ nhiệm lớp vỗ tay cao giọng trung dần dần bình phục, tiếp tục tiến hành còn chưa xong tự giới thiệu.

Bất quá từ Tô Qua Tiễn lúc sau, các gia trưởng giới thiệu lại khôi phục bình thường, trở nên ngăn ngại mà có trọng điểm. Cái này làm cho chủ nhiệm lớp kia cùng thiếu bộ phận gia trưởng đều cảm thấy nhẹ nhàng thở ra.

Có đôi khi chính là như vậy, hàng hiệu đại học, danh công ty chức vụ, xí nghiệp cao quản từ từ trang | bức hành vi, tổng hội hoặc sớm hoặc muộn gặp được chân chính ngư nhân tao ngộ và mặt.

Mà đối phương cái gì cũng chưa nói, chỉ là báo thưởng tên của hắn.

Trong phòng học, phía trước cấp chính mình dán hàng hiệu đại học, hải về từ từ nhân gia trưởng, biểu tình thưởng có loại ẩn ẩn xấu hổ cùng đứng ngồi không yên, thẳng đến gia trưởng sẽ kết thúc, cũng chưa giống tới khi như vậy thông dong đại khí, hình như có việc gấp bước nhanh rời đi.

Nhưng thật ra Tô Qua Tiễn, thu được Tổng gia bí thư cùng Phó gia trợ lý danh thiệp cùng lễ phép.

“Tô tiên sinh, lần trước may mắn hợp tác, bỉ họ.....”

Tiêm lâu.

“Tiểu thúc thúc, hôm nay người giúp tỷ tỷ khai gia trưởng sẽ có phát sinh cái gì việc thú vị sao?” Tô Mặc hỏi.

“Việc thú vị?” Tô Qua Tiễn nghĩ nghĩ, cười.

“Không có gì ẩn tượng.”

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 66 66

Lệnh người cảm thấy thống khổ khảo thí rốt cuộc tiến đến, nhưng ở thống khổ lúc sau chính là mỹ tư tư nghỉ đông. Cho nên nói làm long truyền nhân, đối với cấp một chày gỗ thường cái táo nhi kinh nghiệm, đó là từ nhỏ liền ở lặp lại củng cố cùng học tập nha ~~\ (ノ▽ノ) 〇

Đây là trong truyền thuyết đau cũng vui sướng miêu tả chân thật đi.

Kỳ nghỉ thời gian, từng người đều có phải làm sự, đại bộ phận là du lịch đi thân thăm bạn linh tinh, Tổng dân cũng không ngoại lệ, dù sao cũng là Tổng gia độc đinh, chỉ là trường học cái loại này trình độ học tập là xa xa không đủ, cho nên nghỉ sau liền trực tiếp bay nước ngoài.

Phó Nguyên cũng là giống nhau.

Đến nỗi Tô Giản? Nàng đáng yêu gia gia bị lão bộ đội trần nhị cầu huynh đệ, dùng hoa ngôn xảo ngữ làm này đáp ứng rồi ở bộ đội gốc đoạn thời gian không sáng suốt quyết định, kết quả chính là Tô Giản cùng Tô Mặc cũng bị coi như nhân tiện cấp cùng nhau buộc chặt thức tiêu thụ.

Trong nhà lưu tiểu thúc thúc cười tủm tỉm nhìn theo gia tôn ba người, nói sẽ hảo hảo chuẩn bị cơm tất niên chờ bọn họ trở về.

Lời này vừa ra liền Tô Giản đều nhịn không được sửng sốt.

..... Từ hiện tại đến đại niên, kia còn có ước chừng nửa tháng thời gian a!!

Ta thân gia gia dục ~~~ chẳng lẽ thật sự một chút đều không tính toán suy xét một chút mới vừa thoát đi trường học không hai ngày, đáng thương bọn

nhỏ cảm thụ sao?

Ân?

Ân ân ân???

Tô Giản hướng tiến đến tiếp người lãnh phong đội trưởng cười đến vẻ mặt đáng yêu, thâm hạ quyết tâm nhất định phải tại đây đoạn thời gian hảo. Hảo.. Làm hẳn cảm thụ một chút “Đau cũng vui sướng” những lời này chân thật hàm nghĩa.

Cần phải đạt tới chạm đến linh hồn chiều sâu.

Chính là có chút đáng tiếc, hiện tại chính mình vũ lực giá trị không phải thực hành.

Trần Quốc Công tiếc nuôi bẹp bẹp miệng.

Tới rồi địa phương sau, quả nhiên trừ bỏ thường xuyên gặp mặt trần gia gia ngoại, còn có mặt khác một đội người chờ ở chỗ đó, cười hì hì kêu Tô lão gia tử sau, lại hướng lãnh phong cúi chào, sôi nổi kêu “Đội trưởng”. Đối với Tô Giản cùng Tô Mặc còn lại là đầu lấy tò mò cùng quan sát ánh mắt.

Vừa thấy liền biết là lãnh phong binh.

Tô Giản nhìn lướt qua, chỉ nhận thức đã từng từng có gặp mặt một lần oa oa mặt, cùng sau lại đi theo lãnh phong tới trường học tìm nàng Lý hải.

“Tô lão sư, học viên đều ở bên trong chờ, nếu không trước đi học?” Trần gia gia cùng tô gia gia hàn huyên hai câu sau cười tùm tùm đối Tô Giản nói, chọc đến nàng sững sốt.

“..... Trong khoảng thời gian này không phải không an bài chương trình học sao.” Tô Giản vẽ mặt ngốc.

“Này không phải người đều đã tới sao.” Trần gia gia cười hì hì, “Người yên tâm, người gia gia ta bồi, tiểu mặc sao..... Lãng phong đội viên bồi! Liên hai giờ, thượng xong rồi vừa vậ ăn cơm.”

“.....” Ngài so với ta du a.....

Tô Giản yên lặng vô ngữ. Tức khắc cảm thấy chính mình kẻ hèn ba năm lão lính dày dạn tính cái gì? Trước mặt người tuổi quân có thể so chính mình nhiều hơn mười lần!

..... Là nàng thua.

Tô Giản yên lặng, nhe răng cười đến ngạch mạo gân xanh, “..... Hành. Ta cũng cảm thấy hiện tại nhiệt tình tràn đầy đâu ~”

Tới tới tới, hôm nay cần thiết tới bộ toàn bộ sa bàn suy đoán mới được!

A nha nha..... Hảo sinh khí.

Chờ Tô Giản đại sát tứ phương, giết được chúng thúc thúc bá bá gia gia phiến giáp không lưu kiên há hốc mồm sau, lại lại lần nữa thần thanh khí sảng làm chiến hậu tổng kết.

Nàng có thể giáo cũng bất quá là không ngừng thông qua sa bàn suy đoán đi rèn luyện mọi người chiến lược tư duy, hiện tại không thể so từ trước, mặc dù là thật đạn diễn tập chờ, cũng bất quá là cùng quen thuộc người đánh, một khi đối chiến đến lâu rồi, hơn nửa ngày thường cùng đối phương tiếp xúc, nói chuyện với nhau, đều sẽ hoặc nhiều hoặc ít đoán được đối phương một ít bố trí thói quen cùng quán tính.

Một khi sinh ra loại này cố tính tư duy khi, lại tưởng thay đổi liền sẽ có vẻ khó khăn.

Cho nên, cùng với nói Tô Giản là ở giáo chúng đại lão chiến lược tư duy, không bằng sửa đúng xác nói, là ở khai phá mọi người ở chiến lược tư duy thượng sáng tạo tính.

Không ngừng khai thác cùng kích phát bọn họ tâm tư tưởng, phát hiện tâm phương pháp, mặc dù là sai lầm, nhưng nếu là diệu chiêu, cũng sẽ bị đơn độc xách ra tới tiến hành thảo luận.

Đây là Tô Giản ưu thế, nàng đã từng quân lữ ba năm lớn lớn bé bé đánh trượng thêm ở bên nhau, cũng so ở đây mọi người đánh quá muốn nhiều.

Nàng có rất nhiều phi thường phong phú thực chiến kinh nghiệm.

Đây cũng là vì cái gì mấy năm trước, còn có người bởi vì chơi mỗi loại trò chơi chơi đến phi thường hảo, bị đặc chiêu nhập ngũ nguyên nhân.

Đương người phương diện nào đó tài năng đã đứng đầu đến trở thành toàn cầu một cái bàn tay đều có thể so được với tới nhân vật khi, người liền sẽ bị người xua như xua vịt đối đãi.

Tỷ như nói Tô Giản.

Chờ từ một đám đại lão trung thoát thân khi, kỳ thật đã qua cơm điểm, cũng may người trước tiên có dự lưu, cho nên Tô Giản đến nhà ăn khi trừ bỏ có nóng hầm hập đồ ăn, còn có đang cùng lăng phong đội viên cùng nhau chơi đùa Tô Mặc. Chính không biết vì cái gì ở cãi nhau đâu, nhìn thấy cửa Tô Giản, cùng thấy cứu tinh không hai dạng khác biệt triều Tô Giản hô to.

“Tỷ tỷ!”

Chờ đến gần Tô Giản một mặt ngồi xuống một mặt đôi tay tiếp nhận Tô Mặc đẩy lại đây giữ ấm thùng, nói xong cảm ơn mới mở ra.

Cà rốt thiêu xương sườn, thanh xào khoai tây ti, bí đao viên canh cùng một phần cơm. Phong phú lại mỹ vị.

Bên cạnh lăng phong còn đang nói, “Không đủ lại điền, sau bếp nói hẳn còn có thể cho người làm cái rút canh bánh.”

“Tạ lạp.” Tô Giản cười hì hì, quay đầu thấy Tô Mặc bữu môi mắt lé nhìn nàng, tựa hồ lại nói “Ta ủy khuất người không hống ta sao?!” Tư thế.

Chớp chớp mắt sau, quay đầu uống trước khẩu nóng hầm hập canh. Thời tiết này lạnh lạnh ~ nóng hầm hập cơm không chạy nhanh ăn là muốn ăn lạnh sao?

Ngô ngô ngô, xương sườn hảo hảo ăn.

Tô Mặc thấy nhà mình tỷ tỷ không để ý tới chính mình, ủy khuất liền không có, vẻ mặt ngốc hảo sao. Nhìn mồm to ăn cơm mồm to ăn canh tỷ tỷ, vẻ mặt “Không hống ta liền tính” tiểu đáng thương bộ dáng.

Lại quá một lát Tô Giản thường thường uy viên thịt viên, kẹp khối xương sườn, cũng liền không sai biệt lắm quên chuyện vừa rồi. Hiện tại chính ô Tô Giản canh uống đến vui vẻ.

Bộ dáng này xem đến bên cạnh lăng phong đám người buồn cười thật sự.

Tiểu hài tử chính là như vậy, khí trong chốc lát xoay người lại vui vẻ.

Chờ Tô Giản cơm nước xong, cùng lăng phong đoàn người cùng nhau từ nhà ăn ra tới sau, lăng phong mới cười hỏi, “..... Người không nghĩ hỏi một chút tiểu mặc là bởi vì cái gì sinh khí a?”

“Vì cái gì?” Tô Giản biết nghe lời phải. Nhưng thật ra làm cho lảng phong sừng sốt, sờ sờ cái mũi.

Bên cạnh tóc ngắn nữ sinh chi nhất đã mở miệng, nàng danh hiệu bồ câu, diện mạo đầm đề mỹ đáng yêu, quả táo mặt tổng có vẻ muốn so thực tế tuổi tiểu vài tuổi, cho nên trong đội những người khác đều rất sủng nàng. Hơn nữa tự thân ái ưu tú, người trong nhà cũng sủng, có chút kiêu khí cũng thực bình thường.

“Là ta cùng tiểu ống mực miệng đâu.” Bồ câu nói, “Chúng ta cho tới lần trước các người trường học tổ chức đi thu du ngoạn nhi CS sự, nghe tiểu mặc nói, cuối cùng là tô tiểu lão sư người một người ẩn núp qua đi đem đối phương ‘ tướng soái ’ cấp đoạn rút? Chúng ta hai nói nói liền nói đến, lấy hiện tại thiết bị, là không có khả năng làm được, cho nên liền cùng tiểu mặc đấu hai câu miệng, ngượng ngùng a? Ta chính là đấu người ngoạn nhi đâu.”

Mặt sau câu kia là đối Tô Mặc nói, Tô Mặc nghe xong, kiêu khí một hừ, “Miễn cưỡng tha thứ người.” Dừng một chút, ngẩng đầu xem Tô Giản, “Tỷ tỷ, là thật vậy chăng?”

“Không sai biệt lắm đi?” Tô Giản cũng không phải rất rõ ràng, rốt cuộc nàng sở có được chính là cổ đại chiến thuật cùng phương pháp, đối với hiện tại rất nhiều đồ vật, lại không phải làm sao vậy giải.

Rốt cuộc bản thân cũng không phải cái quân sự mê, hiện tại biết nói, đều là thông qua đến nơi đây tới sa bàn suy đoán khi, nghe các đại lão phổ cập khoa học.

“Bất quá nghe nói không phải có tránh né nguồn nhiệt truy tung phản trình sát thủ đoạn sao? Cái này cũng không được?” Tô Giản những lời này là hỏi lảng phong.

“Là có, nhưng là cũng không phải đặc biệt dễ dàng, yêu cầu tiến hành đặc thù huấn luyện mới có thể.” Lảng phong trả lời, “Bất quá hiện tại có phản

nguồn nhiệt thiết bị, cho nên chỉ có thể nói xem phương nào càng cao mình đi. Hiện tại chiến đấu, càng có rất nhiều khoa học kỹ thuật đánh giá. Nếu ở tài nguyên hữu hạn dưới tình huống tương thắng, là yêu cầu trả giá càng nhiều đại giới.”

Tô Giản nghe xong, gật gật đầu. Nhưng ngay sau đó như là nghĩ đến cái gì dường như nói, “Lại nói tiếp,..... Ta trước kia xem TV có gặp qua diễn viên tại dã ngoại tác chiến khi, còn cầm một cái cùng loại cứng nhắc đồ vật mới có thể xác định địch nhân phương vị, hoặc là tiến lên lộ tuyến, đây là thật sự vẫn là nghệ thuật gia công?”

“Cái này sao.....” Lăng phong nghĩ nghĩ, cười, “Một nửa một nửa đi.”

Đến, không thể nói.

Tô Giản nhún nhún vai, tỏ vẻ minh bạch. Thay đổi cái đề tài, “Bất quá trước không nói thật giả, ta cá nhân là rất chú ý mắt loại này hoàn toàn ý lại khoa học kỹ thuật cùng thiết bị tác chiến. Mỗi lần xem đều làm ta nhớ tới mỗi quốc thích nhất ở điện ảnh biểu hiện can đảm anh hùng. Nhưng kỳ thật rồi đi những cái đó trang bị, liền một chút biện pháp liền không có.”

Nguyên bản chỉ là đơn thuần nói chuyện phiếm, không biết vì sao lại kích thích bên cạnh bồ câu thần kinh, cau mày liền xen mồm tiến vào, “Tô tiểu lão sư, cái này người liền quá coi thường chúng ta, mặc dù là không mấy thứ này, chúng ta giống nhau có thể thuận lợi tác chiến người tin hay không?”

Có chút đắc ý, kiêu ngạo, còn có rất nhỏ khiêu khích cảm.

Bình có ngạo cốt là chuyện tốt, thuyết minh không chịu thua, có thể chịu khổ, sẽ chính mình tự động tự phát đi học tập hấp thu tận sự vật cùng lý niệm. Nhưng lại không thể có ngạo khí, dễ dàng hành động theo cảm tình không nói, cũng có vẻ có chút nóng nảy.

Tỷ như hiện tại cấp Tô Giản cảm giác.

Tô Giản nghe xong, trước không nói chuyện, ngược lại là quay đầu nhìn lảng phong liếc mắt một cái, lại đối thượng đối phương cũng không chuẩn bị mở miệng, nhưng mang điểm thâm ý đôi mắt.

Tức khắc nhiều ít có điểm minh bạch hẳn là muốn làm sao.

Vừa vặn Tô Giản chính mình cũng nhàm chán, cho nên cái này đá mài dao, nhưng thật ra có thể làm được.

“Bồ câu tỷ tỷ.” Tô Giản cười nói, “Nếu không chúng ta tới đánh cuộc đi? Tất cả mọi người đều mang đơn giản nhất trang bị, cho ta nửa giờ trước tiên chạy trốn thời gian. Sau đó các người tới bắt ta, ở trong thời gian quy định bắt được ta liền tính ta thua. Không bắt được liền tính các người thua, thế nào?”

“Hành a!” Bồ câu đám người nghe xong, nhìn xem bên cạnh rõ ràng sự không liên quan mình lảng phong đội trưởng, một ngum đáp ứng xuống dưới, “Nếu là người thua làm sao bây giờ?”

“Thua.....” Tô Giản nghĩ nghĩ, đem Tô Mặc đi phía trước đây, “Ta liền đem nhà ta tiểu mặc mượn nợ ở chỗ này.”

“.....???” Tô Mặc nghe xong, ngốc.

“Hành! Đến lúc đó, làm người mỗi ngày buổi sáng 6 giờ rời giường. Cùng nhau thần chạy.” Bồ câu cong lưng, quát quát Tô Mặc cái mũi.

“.....”

Tô Mặc nghe xong, tiếp tục ngốc.

.....(●—●)?????

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 67 67

Tô Giản muốn cùng lãng phong mang tiểu đội ngoạn nhi một hồi thời gian vì hai cái giờ “Chơi trốn tìm”, này tin tức vừa ra tới sau nguyên bản học tập xong liền chuẩn bị từng người ngồi xe rời đi các đại lão cùng tiêm máu gà đường như lưu lại chuẩn bị quan chiến.

Thậm chí còn có nóng lòng muốn thử giả tỏ vẻ nguyện ý ra điểm nhi máy theo dõi chờ thiết bị cống hiến, lấy đạt tới có thể toàn phương vị, vô góc chết nhìn đến trận thi đấu này.

Cũng mặt dày mày dạn muốn cọ cọ cơm chiều cùng buổi tối ngủ giường, là trần lão gia gia bị phiền đến không được, nói câu đánh cuộc một tuần sau mới có thể bắt đầu, đến lúc đó sẽ trước tiên thông tri của các người, hiện tại chạy nhanh cút đi.

Một đám các đại lão mới ngượng ngùng sờ sờ cái mũi, một bước vừa quay đầu lại rời đi.

Kia biểu tình cùng không chiếm được kẻo tiểu hài nhi quả thực giống nhau như đúc.

Đến nỗi vì cái gì thời gian an bài ở một vòng sau, nguyên nhân kỳ thật rất đơn giản. Vì thi đấu công bằng tính, nơi thi đấu địa hình, đều là hai bên không biết. Mặt khác chính là yêu cầu trang bị một ít trời cao theo dõi, lấy bảo đảm muốn làm vậy xem quần chúng các đại lão có thể thấy rõ bên trong thi đấu tình hình.

Đến nỗi Tô Giản đám người có thể mang cái gì đâu? Một phen gấp lên chỉ có nửa bàn tay như vậy lớn lên hồ trao đao, một tiểu tiết tổng trưởng độ chỉ

có hai mét tể dây thường, trừ bỏ này đó, một thân thích hợp đã ngoại huấn luyện quần áo, lại thêm một viên gặp được khăn cấp tình huống yêu cầu cứu viện sương khói màu đạn, liền cái gì đều không có.

Đương nhiên, chủ động châm ngòi sương khói màu đạn tìm kiếm cứu viện, liền tính nhận thua.

Cho nên tới rồi thi đấu cùng ngày, bồ câu đám người đang xem thấy sương khói màu đạn đương thời ý thức liền tưởng cự tuyệt, “Thứ này ta tưởng ta không dùng được.”

Hơn hai mươi tuổi cô nương, ngạo khí thật sự.

Phụ trách phân phối trang bị lắng phong nghe xong, liền câu nói cũng chưa nói, chỉ là nhìn chính mình đội viên. Nhìn chăm chăm đến bồ câu trên mặt lộ ra làm sai sự thần sắc, ngưỡng ngừng từ trên tay hắt tiếp nhận sau, mới tiếp tục phân phối hạ một người.

Ngay cả làm tiền đặt cược Tô Mặc, cũng là một thân tiểu hào đã chiến áo ngự trang, lại đáng yêu lại soái. Bất quá nếu là không ân cần lại chân chó cấp đang ở nghiêm túc hệ hảo dây giày Tô Giản rũ bả vai, có lẽ sẽ có vẻ càng thêm uy phong một ít?

“Tỷ tỷ, người nhất định phải thắng a, bằng không ta liền phải mỗi ngày buổi sáng 6 giờ lên chạy bộ. Mùa đông hảo lãnh, lãnh đến ta chơi game đều ngại đông lạnh tay, cho nên tỷ tỷ người nhất định phải thắng a.....”

Lải nhải, rất là lo lắng tô tiểu mặc đồng ửng.

Những lời này tự nhiên thông qua vô tuyến máy truyền tin truyền tới các đại lão lỗ tai, chọc đến ngồi ở phòng họp nhìn màn hình lớn các đại lão đều nhin không được ha hả cười. Tô gia gia cũng giống nhau, chỉ là một mặt cười khi một mặt lắc đầu, cảm thấy nhà mình tiểu mặc vẫn là kiêu khí chút.

Đi trở về đến hảo hảo luyện một luyện.

Không chút nào cảm kích tô tiểu mặc tiếp tục tiểu tức phụ nhi cấp tỷ tỷ đầm vai vai.

Sửa sang lại thích đáng sau, lăng phong cuối cùng một lần trước mặt mọi người tuyên đọc hai bên thi đấu quy định, “Bắt được đối phương kéo vang sương khói màu đạn vì thua, bị bắt tính thua, tự động bỏ quyền vì thua. Như đến thời gian, như cũ không bắt được cố định mục tiêu, phán định toàn đội thua.”

Dừng một chút xác định tất cả mọi người nghe minh bạch sau, tiếp tục, “Thanh chú ý, các người trên người mang theo trang bị có tự động xác định thi đấu phạm vi, tuy rằng thi đấu toàn bộ nơi sân ước có hai mươi km vuông, nhưng vì tránh cho không cẩn thận vượt qua nơi thi đấu, cho nên một khi tới gần phân chia mảnh đất giáp ranh khi, trang bị sẽ có nhắc nhở công năng. Như nhận được nhắc nhở công năng như cũ vượt qua phạm vi, cũng coi như thua.”

“Mùa đông tuy đại bộ phận dã thú đều đã chọn chọn ngủ đông, nhưng đại gia vẫn là muốn bảo trì cảnh giác, chú ý dã ngoại nguy hiểm. Nếu cũng không có vấn đề gì, năm phút đồng hồ sau thi đấu bắt đầu.”

Lăng phong tả hữu nhìn xem.

“Không thành vấn đề!” Trăm miệng một lời trả lời.

Năm phút đồng hồ sau, Tô Giản hoạt động một chút gân cốt sau, liền ở Tô Mặc “Tỷ tỷ cố lên!” Trung xuất phát.

Mùa đông cùng mặt khác mùa bất đồng, rừng cây ướt hoạt, có chút địa phương còn bởi vì phúc tuyết lượng thiếu, ở rễ cây cùng mặt đường hình

thành miếng băng mỏng, hơi không chú ý liền rất dễ dàng hoạt đến hoặc là vặn thương chân, nếu như bị rối rắm thành đay rối trường thảo căn một vướng, té gãy chân cũng là khả năng.

Cho nên nguy hiểm trình độ từ mỗi một phương diện tới nói, thậm chí càng cao.

Bất quá cũng may trên mặt đất không có hình thành tuyết đọng, tuy rằng ướt đầm dề, nhưng đối với Tô Giản che dấu hành tung, cung cấp rất lớn trợ giúp.

Xác định đã thoát ly bồ câu nhóm tầm mắt sau, Tô Giản lập tức dừng lại chạy vội bước chân, cùng vừa rồi vội vội vàng vàng so sánh với, ngược lại trở nên nhàn nhã tự đắc lên, thậm chí vừa đi một bên nhìn xem chung quanh cảnh trí, còn ngồi xổm xuống thân sờ sờ mặt đất sau, mới một lần nữa đứng dậy, lại nhìn chung quanh một vòng sau hơi hơi mỉm cười.

Các đại lão ngồi ở phòng họp nhìn màn hình lớn, bởi vì là từ trên cao đi xuống quay chụp góc độ, cho nên cũng không rõ ràng Tô Giản cụ thể ở quan sát cái gì.

Bất quá khẳng định là ở quan sát địa hình là được.

“Là ở xem xét địa thế?” Một vị đại lão hơi hơi nghiêng đầu, cùng bên người người đơn giản nói chuyện với nhau, “Loại này mùa, vô luận là từ tán cây dày đặc trình độ, vẫn là mặt khác, đều thực khó khăn đi?”

Bên người người gật gật đầu.

Thiếu đối nhiều thời điểm, mai phục cùng đánh bất ngờ, là biện pháp tốt nhất. Loại này ở vào hoàn cảnh xấu hạ muốn thông qua phòng thủ cùng tránh né thủ thắng, thực khó khăn. Hơn nữa trong khoảng thời gian này sa bàn suy đoán, cũng làm chúng đại lão minh bạch, Tô Giản tuyệt đối không phải cái loại này sẽ ngồi chờ chết người.

Ý đồ xấu nhiều, thậm chí là nhiều đến người hận không thể nhéo nàng đánh một đống các lộ đánh lén chỉ có người không thể tưởng được, không có nhìn không tới.

Loại này người lui ta truy, người truy ta chạy tiếu vô lại thức đấu pháp, thật là có điểm lúc trước Hoa Hạ gian nan thời kỳ chiến thuật bóng dáng ở bên trong.

“Ta nhưng thật ra cảm thấy không đơn giản như vậy.” Trần gia gia mở miệng nói, “Nhìn nhìn lại.”

Tô Giản tạt chạy, một mặt chạy khi một mặt thường thường giương mắt nhìn xem chung quanh, mới vừa nhảy quá trên mặt đất nhô lên rẽ cây khi, bước chân vừa chuyển lại ngừng lại.

Đơn đầu gối hư quỳ, tay phải căng mà nhìn nhìn rẽ cây, thân cây, cùng với thân cây cái bóng trừ trường ra rêu phong cùng từ cao cao trên cây rủ xuống thật dài rẽ cây. Rút ra đặt ở quân ủng ngoại sườn hổ trảo chủ thủ, mở ra sử dụng sau này nha cần sống dao, một cái tiến lên, nhảy lên, chân đặt ở trên thân cây mượn lực mà thượng, đi theo nhanh tay lẹ mắt bắt được thật dài rẽ cây cần cần, tay phải cực nhanh lấy đánh đao một cắt!

Người rơi xuống đất ngay tại chỗ quay cuồng một vòng một lần nữa lấy quỳ một gối xuống đất tư thế ổn định khi, tay trái trên tay đã bắt ước chừng hơn mười cần phẩm chất không đồng nhất rẽ cây.

Này động tác thật sự quá soái khí. Nhảy lấy đà đặt thân cây thời gian, bắt lấy rẽ cây tay phải cầm đao cắt rẽ cây nhanh nhẹn. Trừ bỏ rơi xuống đất khi bởi vì thân hình không xong quay cuồng khi dùng tay chống đỡ một chút mặt đất, dùng để củng cố ngoại, thật là đáng giá thưởng thức.

Quả thực chính là thuộc về bộ đội hài tử sao.

“Ai?! Lãng phong, người cái này đội trưởng như thế nào đương? Tốt như vậy thân thù!” Trần gia gia vừa thấy, quay đầu liền chỉ vào trên màn hình lớn soái đến bay lên Tô Giản, trừng mắt lãng phong.

Thi đấu ngay từ đầu, lãng phong liền lãnh Tô Mặc đã trở lại. Bên ngoài thời tiết lãnh, nhưng đừng đem người tiểu hài nhi cấp đông lạnh hỏng rồi.

Lãng phong nghe xong, lập tức xoát từ trên chỗ ngồi đứng lên, thẳng tắp đứng thẳng, tiếp thu phê bình.

Nhưng thật ra bên cạnh Tô Mặc ném còn dính không đến mà chân ngắn nhỏ nhi hỗ trợ mở miệng, “Trần gia gia, vô dụng. Tỷ tỷ của ta nói, nàng nhân sinh mục tiêu là hoàn du thế giới ~”

Trần gia gia sửng sốt, cười hư chỉ vào Tô Mặc nói, “Hảo a..... Kia đảo thời điểm liền bắt người tới góp đủ số.”

Tô Mặc nghe xong, nhú nhú cái mũi không nói chuyện. Bất quá biểu tình lão khinh thường.

..... Hừ, hần mục tiêu chính là trở thành phi thường lợi hại giáo luyện có hay không?! Dẫn dắt chính mình trò chơi đội ngũ, đi lên đỉnh cao nhân sinh!

Trăm triệu không nghĩ tới chính là, nhiều năm sau Tô Mặc đại đại mới đi lên đỉnh cao nhân sinh, đã bị chộp tới gán nợ.

“Tiểu Tô Mặc, người còn nhớ rõ năm đó ký xuống bán mình khế sao?” Nhĩ tấn hơi mang hoa râm lãng phong đại đội trưởng run rẩy nhăn dùm đó tờ giấy đổi Tô Mặc đại đại cười tùm tùm.

“.....(●—●)?????” Mới vừa đi thượng nhân sinh đỉnh Tô Mặc đại đại.

“Trước đừng xả mặt khác, mau xem.” Có người đánh gãy trần gia gia nói, làm lảng phong mấy người đem tầm mắt một lần nữa dịch trên màn hình lớn.

Tô Giản giương mắt nhìn xem bốn phía, xác định chung quanh không người đồng thời, cũng ở quan sát địa hình, đồng thời trên tay dùng sức thử thử rễ cây nhận độ, trên tay không ngừng cực nhanh đem rễ cây vòng thành vòng nhỏ nhi.

“..... Thằng bộ?” Tham gia quá chiến dịch đại lão cũng là tại dã ngoại ăn qua khổ, cung cấp theo không kịp thời điểm, cũng đi theo đánh quá săn chiến hữu học quá đơn giản đi săn kỹ xảo. Khi đó, mặc dù là bắt được một con lão thử cũng là mỹ vị món ngon

Cho nên vừa thấy Tô Giản trên tay động tác, liền đoán ra nàng là ở làm đơn giản nhất bẫy rập.

Loại này bẫy rập phi thường đơn giản, chỉ cần dùng nhánh cây chống đỡ trụ thẳng bộ, một khác đầu buộc ở cọc cây hoặc là trên thân cây là đến nơi. Nếu là có con thỏ cực kỳ hẩn tiểu động vật chạy quá chỉ có năm tay lớn nhỏ thẳng bộ, một đụng tới sau liền sẽ xúc động đơn giản cơ quan, nhánh cây cao cao bắn lên, đem con mồi treo ở giữa không trung.

Tránh cho chạy thoát đồng thời, cũng có thể làm con mồi sẽ không bị mặt khác động vật ăn luôn.

Lời này vừa ra, những người khác cũng lục tục nhìn ra tới. Nhưng lại xem lại phát hiện Tô Giản làm bẫy rập phương thức, giống như có chút bất đồng?

Nàng đem xác thật làm mấy cái bình thường thẳng bộ, nhưng mặt sau mấy cái lại tựa hồ dùng đôi mắt đo đạc một chút, đem còn thừa tàng tiến bên cạnh lùm cây nội, lộng một chút. Mới bắt đầu quét tước đầu đuôi, đem chung quanh rửa sạch thành tự nhiên bộ dáng. Tựa hồ không ai đã tới.

Nhìn thoáng qua sau trong triều chạy tới.

Các đại lão thấy, ảo não vỗ vỗ tay vịn —— Tô Giản quên trên cây ấn ký, cùng cắt rớt một bộ phận rễ cây.

Nếu là người thường có lẽ sẽ không phát hiện, nhưng chờ hạ đuổi theo lại không phải người thường a.

..... Ai, rốt cuộc mới mười bốn, năm tuổi, thực chiến thượng vẫn là sẽ xuất hiện bại lộ.

Bên kia, vẫn luôn chờ đến thời gian xuất phát bồ câu đoàn người nhìn nhìn thời gian, làm đơn giản hoạt động sau, lẫn nhau coi đồng bạn liếc mắt một cái, xuất phát.

Chơi trốn tìm trò chơi.

Hiện tại bắt đầu.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 68 68

Cư nhiên có điều một mét nhiều khoan dòng suối nhỏ.

Tô Giản thấy khi hơi cảm kinh ngạc nhường mảy. Suối nước thực thiển, hơn nữa thời tiết rét lạnh, mơ hồ có thể thấy tới gần bờ biển địa phương mặt nước kết hơi mỏng lớp băng. Mỏng đến phỏng chừng mới vừa hợp lại ở trong tay liền sẽ hòa tan thành thủy trình độ.

Bất quá trung gian mấy tảng đá nhưng thật ra có vẻ sạch sẽ, nhìn dáng vẻ ngày thường hẳn là chính là cung người đi, cho nên không có gì rêu xanh.

Dưới chân quân ủng cũng không phải là bên ngoài tùy tiện có thể mua được, đối với phòng hoạt thảo địa phương mặt đều là đặc chế, cho nên muốn qua đi chỉ cần tiểu tâm chút, đừng đại ý vẫn là không thành vấn đề.

Bất quá mặc dù như vậy, Tô Giản nhưng không cho rằng chính mình có thể thuận thuận lợi lợi đi qua đi.

Nhưng thiết trí thành chính mình đi qua đi cảnh tượng vẫn là có thể.

Tô Giản nhìn cục đá, cười tủm tỉm.

“Cẩn thận.” Cao gầy nam nhân đang xem thấy lúc nào, trực tiếp a ngăn, trên tay đồng thời một động tác, ngăn cản đồng bạn đi trước.

Còn lại người nghe xong, tức khắc ngồi xổm xuống, lấy che chở lẫn nhau phía sau lưng tư thái cảnh giác chung quanh.

Huấn luyện có tổ, cảnh giác tính cao không nói, động tác cực kỳ nhanh nhẹn. Xem đến phòng họp các đại lão liên tục gật đầu, trần gia gia trên mặt

cũng nhin không được lộ ra hơi đắc ý chi sắc.

“Làm sao vậy châu châu?” Bồ câu hỏi.

“Phía trước có bầy rập.” Danh hiệu “Châu châu” người trả lời, hẳn phụ trách chính là cơ quan bầy rập bạo phá một loại. Cho nên đối mấy thứ này so người khác càng nhạy bén.

Quan sát bốn phía sau tiến lên, đem Tô Giản phía trước chôn ở nhất định phải đi qua chi lộ dưới tàng cây hai cái đơn giản bầy rập cấp xử lý rồi. Cũng cầm lấy vòng thành nắm tay lớn nhỏ rẽ cây cấp các đồng bọn xem, một mặt nhắc nhở, “Đừng trách ta không nhắc nhở các người a, tô tiểu lão sư chính là sẽ làm bầy rập.”

Mà liền ở châu châu nói chuyện thời điểm, đề phòng phụ công cát oa oa nhìn nhìn bên cạnh thân cây, dùng tay sờ sờ trên thân cây lưu lại một chút mượn lực hướng về phía trước đặt dấu chân. Cùng với bên cạnh một chút vụn gỗ cùng rêu xanh, bổ sung, “Hơn nữa tô tiểu lão sư nhảy đến cũng rất cao.”

“Đại gia nhưng phải cẩn thận một chút ta vị này học muội a.” Lý hải ở một bên nghe xong cười nói.

Nhưng nói giỡn xong sau vẫn là đến bắt đầu làm chính sự.

“Vừa rồi tô tiểu lão sư sức của đôi bàn chân không yếu, bằng ta kinh nghiệm, phỏng chừng đã chạy đến rừng cây chỗ sâu trong đi, hai mươi km vuông, diện tích không nhỏ, địa hình cũng không thân. Nhìn dáng vẻ chúng ta đạt được khai tiến hành sưu tầm.” Trong đội ngũ trừ bỏ lãng phong ở ngoài linh hồn nhân vật hải âu nói.

Lưu loát giỏi giang nữ hài tử, có vẻ rất có quyết đoán. Ngày thường lời nói không nhiều lắm, nhưng cũng nhất sủng bồ câu, có chút đem nàng đương

muội muội ý tứ ở bên trong. Hiện tại nói xong lời nói sau, cũng là nhìn về phía bờ cầu, tựa hồ ánh mắt đang nói “Đã biết sao?”

Bờ cầu cười gật gật đầu.

“Hảo. Tán!”

Một hàng mười người, tức khắc tản ra.

Nhanh nhẹn đến làm thường nhân nhìn táp lười.

Cát oa oa đi con đường kia vừa lúc là Tô Giản hơn mười phút trước đến quá địa phương. Tới rồi bên dòng suối nhỏ khi, trước ngòi xõm xuống thân quan sát một trận, như là có điều phát hiện dường như thấy cái gì đó, tiến lên phát khai nửa cái ở mặt trên lá cây, nhặt lên một tiểu tiết non mịn rễ cây, nhin không được ngẩng đầu nhìn xem chung quanh lược hiển đặc ý cười.

Này phụ cận đều không có mới vừa tiến vào cái loại này cây cối, tự nhiên này căn rễ cây cũng không nên xuất hiện ở chỗ này. Duy nhất khả năng chỉ có thể là Tô Giản đem còn không có dùng xong còn thừa rễ cây mang ở trên người lấy làm bất cứ tình huống nào, nhưng lại không cẩn thận tại hành động gian chạm vào chặt đứt non mịn bộ phận, để lại một chút manh mối.

Cát oa oa thực tự nhiên nhìn về phía dòng suối nhỏ cùng dòng suối nhỏ bên kia, bước nhanh đi đến bờ biển quan sát, phát hiện thạch mặt có vết nước. Thời tiết ướt lạnh, hạ quá mỏng tuyết hạ xuống thạch thượng, hòa tan sau biển ướt thực bình thường, nhưng hai ngày này đều hơi trời mưa hoặc tuyết, cho nên mặc dù cục đá ở dòng suối nhỏ trung gian, này suối nước cũng không chảy xiết, cũng sẽ không ướt nhẹp thạch mặt mới đúng.

Bằng không.....

Cát oa oa nhìn về phía bờ biển, hơi hơi mỉm cười.

Băng không tới gần bờ sông lại như thế nào sẽ ngừng tăng miếng băng mỏng không tiêu tan đâu?

Cho nên này thạch mặt vệt nước, tuyệt đối là cố ý nhân vi, sợ là lo lắng mặt trên để lại dấu vết.

“Ai..... Xem tình huống đây là bị lừa nha.” Đại lão vỗ tay vịn, cùng xem phim truyền hình lão nhân, biết toàn bộ lại không thể chui vào một khác đầu bắt lấy người chủ cổ áo loạng choạng rít gào “Người nha ta nói cho người a a a!”

Quả nhiên, trên màn hình người ở tiểu tâm bước lên thạch mặt khi, lưu tâm kiểm tra, phát hiện chỗ tảng đá biên dấu vết.

Dùng tay một mặt, xoa bóp một chút xác định là dính vào lòng bàn chân rêu phong, hiện tại lại bởi vì chân hoạt, vô tình sát tới rồi cục đá biên.

Cát oa oa ngẩng đầu nhìn về phía dòng suối nhỏ đối diện, xác định không có lầm triều kia đầu đuổi theo qua đi.

Nhưng lặng im ước vài phút sau, xác định người đã đi xa, vẫn luôn giấu ở trên cây Tô Giản nơi tay chân cùng sử dụng, nương hệ ở vòng eo dây thừng nhanh chóng vũng vàng rơi xuống đất, vẫn chưa lập tức rời đi không nói ngược lại đem cát oa oa dấu vết cấp hủy diệt, cùng sử dụng quần áo lau đi trên tảng đá vệt nước. Nhìn thời tiết, mặc dù làm được chậm, nhưng cũng có thể mê hoặc đối thủ trong chốc lát.

Mặt khác Tô Giản còn dùng còn thừa rễ cây ở bên dòng suối nhỏ lùm cây thiết trí cơ quan nhỏ, vô luận là có người qua đi, vẫn là cát oa oa trở về đều sẽ dính vào. Đến lúc đó liền chuẩn bị nghênh đón loạn thạch tề phi đi.

Bất quá nếu là cát oa oa gặp phải, phỏng chừng muốn xui xẻo chút. Đến lúc đó nói không chừng phải quăng ngã dòng suối nhỏ.

Tưởng tượng đến ngày mùa đông rét trong nước vẫn là quá sức, Tô Giản liền cười hì hì đem lớn nhỏ không đồng nhất đá nhì từ hơn mười viên giảm bớt thành bảy tám viên, ý tứ ý tứ là đến nơi.

Vội xong lần này thật sự toàn bộ lau sạch dấu vết, đồng thời nguy trang ra chạy hướng một khác điều đường mòn biểu hiện giả dối sau, Tô Giản ra ngoài sở hữu dự kiến, thế nhưng trở về tạt chạy.

“Đây là muốn.....” Đại lão trợn to mắt, “Phản bội đánh?”

Chơi trốn tìm?

Ai bắt ai tàng còn rất khó nói đâu.

Tô Giản cười hì hì, tròn tròn mắt giả hoạt lại mang theo đi săn giả hưng phấn.

Châu châu không mệt là chuyên tấn công bạo phá cơ quan chuyên gia. Chạy một đoạn sau càng thêm cảm thấy không đúng, trực tiếp đi vòng vào một lần nữa xem xét hay không có chính mình để sót địa phương.

Chính ngời xồm tại chỗ suy tư khi, đột nhiên cảm thấy bên cạnh một trận thảo động, lập tức cũng không quay đầu lại trực tiếp một cái quay cuồng, tức khắc tránh đi Tô Giản lảng không mà xuống trọng lực nhất giẫm.

Một chân thất bại, nháy mắt đuổi kịp, đè thấp thân bàn quét đường qua đi, thẳng đá châu châu chân phải mắt cá chân!

Chân phải là châu châu gắng sức điểm.

Tô Giản không có lực lượng chỉ có kỹ xảo, đối thượng chính thống luyện qua người biết võ, nữ sinh có lẽ còn dám lượng sức mà đi ngạnh kháng vài

cái, nhưng nam sinh là một chút không dám dễ dàng nếm thử. Cho nên chỉ có thể tấn công bất ngờ nhanh hơn đánh!

Châu châu tránh không khỏi, một cái cá chép lộn mình triều lộn ngược ra sau, —— hẳn nhớ rõ mặt sau là cái lùn lùm cây, miễn cưỡng có thể làm giảm xóc trái chần, ngăn cản Tô Giản thế công.

Nhưng vừa lật, lại không lưu ý đến Tô Giản trên mặt thực hiện được cười, đồng thời còn có phòng hạp các đại lão bùng tỉnh.

—— lùm cây bấy rập!

Không xong!

Châu châu ở trên chân bị đồ vật một vương chịu trở nháy mắt, liền cảnh giác không đúng. Tưởng theo ngã thế ngay tại chỗ một lần đã chậm, Tô Giản đuổi kịp, cơ hồ là nhanh tay lẹ mắt nhổ châu châu sau lưng màu sắc rực rỡ | yên | sương mù | đạn.

Tức khắc màu đỏ khói đặc phun tới, mà châu châu cũng trực tiếp ghé vào chỗ đó bất động.

Đến nỗi Tô Giản, đã nhanh chóng nói câu “Đa tạ lạp ~” tạt chạy rời đi.

Bởi vì lập tức sẽ có người thấy nơi này sương khói chạy tới cũng nói không chừng.

Bị loại trừ!

“Có người bị loại trừ?!” Điều tra đến một nửa cùng hải âu tương ngộ bồ câu cả kinh đứng lên, nhưng lập tức bị hải âu kéo xuống.

“Đừng nhúc nhích!”

“Bất quá đi xem sao?” Bồ câu quay đầu có chút sốt ruột hỏi.

“Người hiện tại qua đi người đã sớm chạy mất, có cái gì đẹp. Tiếp tục cảnh giới.” Chuyên tâm bố trí bấy rập hải âu cũng không ngẩng đầu lên nói.

Bồ câu nghe xong, bị đè nén xả căn trước mặt cỏ dại, lại bị hải âu trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, tức khắc có chút ngưng ngùng, nhưng lại nghi hoặc nhìn nàng.

Phòng họp đại lão thấy, cũng đi theo khê lắc đầu, cảm thấy cái này bình vẫn là tuổi trẻ khí thịnh chút.

Nhưng thật ra lãng phong, vô luận là châu châu bị loại trừ, vẫn là bồ câu hiện tại có chút nóng nảy biểu hiện, đều nhất phái trầm ổn. Như cũ vẫn duy trì tiêu chuẩn đáng ngồi ngồi ở chỗ đó nghiêm túc xem.

So với các đội viên biểu hiện, hẳn càng có rất nhiều đem lực chú ý dừng lại ở Tô Giản trên người.

Giờ phút này, Tô Giản chạy vội vị trí, là vòng qua dòng suối nhỏ, đi trước cát oa oa phương hướng!

Mà bên kia, hải âu đang ở giúp bồ câu thu thập kết thúc, một bên trầm ổn mở miệng, “Tô lão sư nếu sẽ thiết trí bấy rập, kia khẳng định đối này đó chi tiết nhỏ sẽ tương đối để ý, người này một xả không quan trọng, nhưng phá hủy quanh thân tự nhiên hoàn cảnh, thực dễ dàng bị nàng xuyên qua.”

Bồ câu nghe xong, biết chính mình đuối lý, vội vàng hỗ trợ thu thập, cười mỉa mở miệng, “Hải âu thực xin lỗi ta không phải cố ý.”

“Không quan hệ, ngày thường người phụ trách internet chờ phương diện, loại này hoàn toàn thoát ly thiết bị đã ngoại truy kích, xác thật đối với người mà nói sẽ tương đối có khó khăn.” Hải âu vỗ vỗ nàng bả vai, dừng

một chút sau tiếp tục mở miệng, “Bất quá..... Đối với người mà nói cũng xác thật là cái rèn luyện cơ hội, phía dưới chú ý một chút là đến nơi.”

“Ân!” Bồ câu gật gật đầu, thần sắc nghiêm túc rất nhiều.

Lại giúp đỡ hải âu thu thập một chút sau, cùng nhau triệu một khác khả năng sẽ giấu người phương hướng mà đi.

Cùng lúc đó, Tô Giản đã theo đuôi ở cát oa oa phía sau, cũng căn cứ hẳn lưu lại dấu vết thuận lợi tìm được hẳn.

Nấp trong bụi sau, nhỏ giọng khúc đầu gối chuẩn bị trừu chuyển thủ, mới nhớ tới bụi sau người không thể giết. Chớp chớp mắt sau đôi mắt tàn nhẫn cùng rất nhỏ tàn bạo mới tiêu tán, thừa cát oa oa đưa lưng về phía chính mình chính lăm nhăm lăm nhăm “Chạy trốn còn rất xa” thời điểm, dán mà lăn ra.

Ở cát oa oa nghe thấy động tĩnh xoay người khi, tay thành trảo, trước trảo đối phương mắt cá chân, một cái tay khác thuận thế đuổi kịp! Chân sườn! Eo bụng! Sau đó ngón trở chế trụ ngón cái trình 〇 hình, thẳng đánh cát oa oa dưới nách mỡ ma huyết nói!

“A!” Cát oa oa nhện không được kêu một tiếng, thân uốn éo liền chuẩn bị dùng tay phải khuỷu tay phản kích. Đáng tiếc vừa rồi đập đến ma huyết, lực đạo không đủ, Tô Giản thân mình một bên liền tránh thoát, cũng một cái quét đường chân qua đi, liền đem cát oa oa cấp quét đến trên mặt đất.

Nhân cơ hội hồ trảo chuyển thủ nơi tay chưởng thấy xoay tròn mà qua, sống dao cũng đã để ở đang muốn cá chép lộn mình đứng dậy cát oa oa vết hầu thượng.

“.....” Thân hình một đốn, hơi kém vọt đến eo.

Cát oa oa đôi mắt chậm rãi từ đao thượng di đến Tô Giản trên mặt, cười gượng, “Thua thua, ta nhận thua.”

Tô Giản cười, tay xoay chuyển thu đao, động tác nước chảy mây trôi mang theo sát khí soái.

Xem đến cát oa oa nhin không được lại sờ sờ trong cổ họng, ở Tô Giản nhướng mày trung cười khổ chính mình rút màu sắc rực rỡ | yên | sương mù | đạn.

Tức khắc cam vàng sắc yên bao phủ cát oa oa kia trương khổ mặt.

“Ai.” Tô Giản kêu trự hần, cười hì hì, “Trở về thời điểm không cần đi đường cũ a. Ta thiết trí điểm cơ quan nhỏ.”

Liền ở cát oa oa trên mặt chính dự lộ ra cảm động biểu tình khi, Tô Giản lại nói, “Bằng không liền lãng phí.”

“.....QAQ” cát oa oa.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương Chương 69 69

“Như vậy đi xuống không được.”

Ở kế cát oa oa phương hướng sau, lại thăng một đạo sương khói khi, hải âu đối bên người bồ câu nhú mày nói, “Chúng ta đạt được khai vây đồ, hiện tại đã tổn thất ba người, còn như vậy đi xuống không được.”

“Chúng ta đây bước tiếp theo nên làm như thế nào.” Bồ câu nhìn hải âu hỏi. Nàng đứng vậy trong đội phụ trợ cùng hậu cần, chỉ huy thượng một không kinh nghiệm nhị tạm thời còn không cụ bị năng lực này. Hơn nữa hiện tại không có chính mình “Vũ khí”, cho nên càng có một loại không biết theo ai vô thổ cảm.

Theo bản năng liền ý lại ngày thường liền rất chiếu cố chính mình hải âu.

“Hiện tại bắt đầu hạ nhiệt độ, từ thi đấu bắt đầu đến bây giờ, tô lão sư cũng tiêu hao không ít thể lực, cho nên chỉ cần cẩn thận một chút, mặc dù người đơn độc đối thượng cũng có thắng suất.” Nếu là không ai viên tổn thất, hải âu hiện tại sẽ nói chính là “Tuyệt đối có thể thắng”, nhưng hiện tại..... Cũng thực sự nói không quá chuẩn.

Thật sự là này một đường theo dõi truy kích xuống dưới, đối phương lưu lại dấu vết càng nhiều liền càng là kinh hãi.

Hải âu hiện tại thậm chí có chút phân không rõ, này đó dấu vết những cái đó là thật sự, mà này đó lại là cố bố nghi trận, dùng để mê hoặc bọn họ, cố ý làm cho bọn họ tâm sinh nghi lự, nhiễu loạn tâm cảnh.

Võ hiệp tiểu thuyết thường xuyên sẽ xuất hiện một câu, gọi là cao thủ so chiêu, thắng bại thường thường chỉ ở nhất niệm chi gian. Lời này kỳ thật không giả, Tô Giản này đó thật thật giả giả tiểu bấy rập, cùng với ngẫu nhiên lưu lại giống thật mà là giả tung tích, thường thường sẽ làm nhân tâm sinh tạp niệm.

Mặc dù là tại đây phương diện đã tiếp thu quá đặc thù huấn luyện bọn họ cũng giống nhau.

Một khi tâm loạn, liền sẽ làm lỗi. Mà đối phương liền có những thừa chi cơ.

Tô Giản muốn chính là cái này.

Nhưng bồ câu nguyên bản liền bởi vì đã tổn thất ba người mà tâm loạn, lúc này hải âu cần thiết hướng hữu lực phương hướng tới nói, mượn này một lần nữa tạo nòng tin tưởng, cũng làm nòng tĩnh hạ tâm tới.

“Cho nên người hiện tại không cần lo lắng, chú ý chi tiết nhỏ, chính mình tận lực không cần lưu dấu vết.” Hải âu nghĩ nghĩ sau lại nói, “Mặt khác người cũng có thể đi phía trước chúng ta thiết trí bấy rập địa phương nhìn xem, nếu có động tĩnh liền thôi huyết sát, ta cũng giống nhau.”

“Hành.” Bồ câu gật gật đầu, hít sâu một hơi sau miễn cưỡng áp xuống trong lòng bức bối, hướng hải âu cười, giữa mày lộ ra một cổ tử kiên định tới, “Người yên tâm, ta sẽ cẩn thận, người cũng giống nhau.”

Hải âu nhìn nòng, gật gật đầu sau, nhẹ nhàng vỗ vỗ nòng bả vai sau, lưu tâm phụ cận không có gì khả nghi động tĩnh sau, nhẹ nhàng nhanh chóng lóe tiến bên cạnh rừng cây không thấy.

Mà bồ câu tại chỗ đợi trong chốc lát, xác định không người theo dõi hải âu sau, mới chọn tương phản phương hướng khom người tạt chạy.

Đến nỗi Tô Giản. Giờ phút này nàng chính bước chân một đống, hơi hơi nghiêng đầu nhìn về phía hải âu thiết trí bấy rập chỗ.

“Tô lão sư phát hiện?” Ngồi ở phòng họp đại lão có chút khẩn trương tới gần bên người đồng bạn, không xác định hỏi.

Đồng bạn cũng còn đang nghi hoặc đâu, không rảnh trả lời hẳn.

Một đám người tiếp tục nhìn trên màn hình Tô Giản, nhin không được hơi hơi ngừng thở.

Phát hiện? Đương nhiên phát hiện.

Tô Giản ngồi xổm xuống, tận lực cúi người làm tầm mắt với mặt đất song song, hơi hơi híp mắt sau thấy được một cây dùng rễ cây làm tuyến bấy rập, tiếp lời chỗ dùng rất non rễ cây làm khâu, bảo đảm nó sẽ bị người chạm vào đoạn mà sẽ không chính mình đoạn rớt căng chặt trình độ.

Muốn nói bấy rập, Tô Giản kia ba năm vì cấp chính mình cùng mọi người lộng cà lăm, không thiếu hưởng người địa phương thợ săn gia chạy, khai hoàn hồi triều khi đã thành công trở thành một người ưu tú thợ săn.

Người chỗ khốn cảnh khi, biện pháp đều là một chút bức ra tới. Cho nên chỉ cần thăm dò rõ ràng bấy rập trung quy luật, cũng không ngoại chăng là đạt tới hoặc là “Bắt sống”, hoặc là “Chết lấy” mục đích.

Mà này đó bấy rập vì tránh cho ngộ thương chính mình, cho nên đều sẽ có một đạo ẩn nấp an toàn cơ quan. Giống như định | khi | bom, cũng sẽ có cái khẩn cấp đóng cửa cái nút giống nhau.

Tô Giản quỳ rạp trên mặt đất, nhìn kỹ trong lòng cẩn thận sau khi tự hỏi hơi hơi mỉm cười, tức khắc minh bạch trong đó quy luật.

Nếu như vậy, ta liền tới giúp các người sửa lại đi.

Tô Giản cười hì hì vuốt ve cằm.

Bồ câu cùng hải âu ở bên nhau trong khoảng thời gian này, tổng cộng thiết trí ba cái bẫy rập, có thể vây khốn Tô Giản một lát không nói, còn có báo nguy tác dụng. Nếu là những người khác ở phụ cận nghe thấy, là có thể đúng lúc đuổi tới tiến hành tiếp viện.

Một lần là bắt được.

Bồ câu một mặt cảnh giác chung quanh một mặt thuận đường kiểm tra rồi một chút bẫy rập tình huống, phát hiện cũng chưa bị xúc động dấu vết.

Nhưng kiểm tra cái thứ ba, cảm thấy không thành vấn đề đang muốn xoay người lúc đi, chuyển tới một nửa sau bỗng nhiên quay đầu lại.

Bẫy rập..... Tựa hồ bị động quá?

Bồ câu nhìn kỹ, phát hiện thật sự cùng vừa rồi dấu vết bất đồng, cúi người tiến lên chuẩn bị cẩn thận xem xét khi, mới đi vài bước, chân phải dẫm đến giấu ở lá rụng hạ cành khô, phát ra rất nhỏ tan vỡ thanh đồng thời, nào đó nhanh chóng trượt thanh âm đồng thời xuyên tới.

Bồ câu trên mặt mới lộ ra kinh ngạc thân sắc, chân phải mất cá chân đã bởi vì dẫm đoạn cành khô đụng vào cơ quan bị tròng lên tục ngữ, tức khắc đánh đổ sau, bị treo ngược ở giữa không trung.

Cùng lúc đó, Tô Giản từ trên cây đi theo nhảy xuống, nhanh tay lẹ mắt thuận tiện liền kéo rút bồ câu yên | sương mù | đạn. Cầm kíp nổ cười hì hì ở bồ câu trước mặt quơ quơ liền chuẩn bị chạy nhanh đi, còn không có quay đầu lại, sau lưng đã truyền đến phá tiếng gió!

Tô Giản ý cười chột tắt, đôi mắt một lệ triều sườn một di, đôi tay lập tức liền hướng hữu chân. Tay vừa đến, từ sau lưng đánh lén sườn đá tới chân dài cũng vừa lúc đến!

Chân chưởng đánh nhau! Tô Giản lập tức liền nương này cổ lực đạo hướng bên cạnh sườn lăn, đồng thời ngón tay câu ra hồ trảo đao, quỳ một gối xuống đất đối mặt người tới cảnh giác khi, tay phải đã trở tay cầm đao chặn với trước người.

Hải âu.

“Hải âu!” Đầu triều hạ còn treo ở chỗ nào bồ câu, giống bị ủy khuất hiện tại rốt cuộc thấy nhà mình đại nhân tới hải tử giống nhau, kêu đến tương đương ủy khuất, liền kém lại bổ sung một câu “Chính là nàng khi dễ ta!” Nói như vậy.

Tô Giản dực nương cơ hội về phía sau nhảy lên, thuận thế đào tẩu. Còn chưa động, đã nhận thấy được sau lưng động tĩnh.

Tiểu đội một người khác cũng chạy tới.

Trước sau có người, vô pháp nhi trốn.

Tô Giản trong lòng nhanh chóng phán đoán chuẩn bị ở sau làm cái “Chờ một lát” tư thế sau, tay phải phản cầm hồ trảo đao thủ đoạn vừa lật, tùy ý đao rơi trên mặt đất, cười hì hì đứng lên, làm đầu hàng trạng, “Các người hai người, ta đánh không lại..... Ta nhận thua.”

Rõ rõ ràng ràng, một chút không ướm át bắn thủ.

Không chỉ là bồ câu ba người hơi lảng, ngay cả các đại lão cũng sửng sốt một chút, Tô Mặc càng là thực không vui phát ra một tiếng thật dài “A.....?” Thanh âm, lấy kỳ bất mãn.

Sau lại nam nhân danh hiệu quạ đen, lời nói thiếu ít lời, tay súng bắn tĩa.

Hắn nhìn Tô Giản liếc mắt một cái, trong mắt mang theo tán thưởng một mặt triều bồ câu đi đến, đem còn treo ngược ở đằng kia tiểu cô lương cấp buông xuống.

Thời gian này nội, Tô Giản cũng chưa hề đụng tới, càng không có ý đồ chạy trốn ý tứ. Nhưng loại này thắng lợi..... Lại không có một chút vui sướng cùng tự hào.

“.....” Hải âu nhìn Tô Giản, yên lặng.

Chờ bồ câu bị buông xuống sau, hải âu mới nhìn Tô Giản mở miệng, “..... Tô lão sư, ta có mấy vấn đề muốn hỏi.”

Tô Giản nghe xong, gật gật đầu. Một bộ chăm chú lắng nghe bộ dáng, cũng làm cái “Thỉnh” tư thế.

“Trò chơi ngay từ đầu, người ở chúng ta tầm mắt trong phạm vi liền chạy vội tiến vào, có phải hay không ý đồ cho chúng ta một loại, người đã chạy rất xa ảo giác?”

Hải âu vừa nói sau, làm ngời ở phòng họp đại lão cũng đi theo chọn hạ mi. Suy nghĩ một chút vừa rồi Tô Giản một thoát ly tầm mắt liền dừng lại hành động, tựa hồ thật là có ý tứ này ở bên trong.

“Là.” Tô Giản cười, bất đắc dĩ buông tay, “Ta thể lực không được, đừng nói hai mươi km vuông, liền tính là giảm phân nửa. Cũng có thể đem ta một năm liệt.” Dừng một chút sau tiếp tục, “Các người lại là chuyên nghiệp, bất luận cái gì một cái đơn độc đối thượng, nghiêm túc lên ta một cái đều đánh không lại, bất quá là thua thời gian hoặc trường hoặc đoản mà thôi.”

“Cho nên cho các người cảm thấy ta đã chạy ra rất xa, là có thể làm mọi người sinh ra ở bên nhau không có phương tiện tìm kiếm, cần thiết đạt

được đầu sấu tầm ý niệm.”

“Bấy rập, ra này chưa chuẩn bị hơn nữa lạc đơn. Ta mới có cơ hội không phải.” Tô Giản cười hì hì, “Kỳ thật ta biết ta không thắng được, nhưng thua thời gian càng muộn, với ta mà nói chính là thắng lợi.”

“Kia.....” Bồ câu giật giật mắt cá chân, hỏi, “Người chừng nào thì nghĩ đến tách ra chúng ta?”

“Lăng phong đội trưởng tuyên bố quy tắc thời điểm a.” Tô Giản vẽ mặt vô tội, “Địa hình, chiếm địa diện tích, thi đấu thời gian từ từ, ta và các người giống nhau cũng là hẳn tuyên bố thời điểm mới biết được.”

Lời này vừa ra, không chỉ có làm hải âu đám người lẫn nhau lẫn nhau xem một cái, ngay cả các đại lão nghe xong cũng giống nhau.

Đến nỗi tô gia gia trên mặt còn lại là một loại đắc ý dào dạt tự hào cùng kiêu ngạo.

—— từ tuyên bố thi đấu quy tắc, đến bắt đầu, trước sau không đến năm phút đồng hồ.

Tô Mặc? Tô tiểu mặc chỉ biết thân tỷ thua hẳn phải bị lấy tới gán nợ.....

.....QAQ

“Không có biện pháp.” Tô Giản cười, “Ta ở vào hoàn cảnh xấu, chỉ có thể dùng phương thức này, bất quá..... Vẫn là ta thua lạp ~”

Cười hì hì biểu tình, trên mặt có dơ dơ bùn đất, tựa hồ chính là chơi tràng trò chơi thua trận giống nhau. Cũng không như thế nào để ý.

Hải âu đám người lẫn nhau nhìn xem sau lẫn nhau sau, hướng Tô Giản khẽ gật đầu, mang theo kính ý, “..... Không, kỳ thật là chúng ta thua, tô lão sư.”

Thi đấu kết quả, lấy lãg phong tiểu đội thắng lợi làm kết thúc, đến nỗi châu châu mấy người lúc sau là tăng thêm huấn luyện hoặc là mặt khác cái gì trừng phạt, liền cùng Tô Giản không có gì quan hệ.

Mà Tô Mặc, chính ôm nhà mình gia gia tay khóc chít chít.

Thân tử ai ~~ buổi sáng 6 giờ ai ~~~ hẳn vẫn là bảo bảo ai ~~~~

QAQ

“Tiểu mặc.” Lãg phong cười, khom người nhìn lão ủy khuất Tô Mặc, nhẹ giọng, “Như vậy đáng thương a?”

“Ân. Lão đáng thương.” Tô Mặc quay đầu nhìn về phía lãg phong, đáng thương vô cùng nhìn đối phương, “Lãg đội trưởng, có thể hay không..... Không chạy thần chạy a.....”

“Có thể a.”

“.....(⊙v⊙)?” Tô Mặc sững sốt, cảm giác chính mình nghe lầm giống nhau nhìn lãg phong, nửa ngày sau ở kinh hỉ nhìn hẳn lặp lại, “Thật vậy chẳng?! Thật sự có thể?!”

“Có thể tạm thời hiện tại không tiếp thu trừng phạt, nhưng về sau bổ thưởng. Người cảm thấy cái này chủ ý thế nào?” Lãg đại đội trưởng cười tùm tùm.

Ai ~~~ ngài đây là cho ta dưới bậc thang đâu ~~~

Tô Mặc tặc hề hề mắt lé cười xem lãg phong, một bộ “Ta đều minh bạch ~” tư thế, “Ngài nói cái gì liền cái gì!”

“Chúng ta đây tới nói chuyện chi tiết, thuận tiện ký tên?” Hướng dẫn từng bước bắt cóc tiểu khả ái.

“Ân nột ~”

Tiểu khả ái: $O(n\_n)O$

Tô Giản ở một bên nhìn, yên lặng lắc đầu.

Ngốc đệ đệ dục ~~~

Bất quá. Tô Giản thở dài sau vui mừng nhìn Tô Mặc, thầm hạ quyết tâm.

Từ nay về sau, nàng nhất định sẽ hảo hảo ở nhà cùng Tô Mặc ngoạn nhi sa bàn suy đoán, tranh thủ làm hắc làm hữu dụng bảo bảo!

Nhiều năm về sau, hữu dụng bảo bảo nhìn lẳng đại đội trưởng trên tay nhăn dúm dó “Bán mình khế”, để lại trẻ người non dạ nước mắt.

..... Tỷ của ta lắm ta!

〒▽〒

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 70 Kết Thúc Chương

Lại vài ngày sau, Tô Giản Tô Mặc mới đi theo nhà mình gia gia rời đi. Như cũ là lăng phong đội trưởng phụ trách lái xe đưa tổ tôn ba người trở về.

Tới rồi địa phương đơn giản hàn huyên sau mới xuống xe, lăng phong gọi lại cuối cùng xuống xe Tô Giản, giương mắt thấy tô gia gia cùng Tô Mặc đã vào nhà sau, mới một lần nữa nhìn về phía còn chờ ở đâu Tô Giản, chậm rì rì mở miệng, “Ta vẫn luôn suy nghĩ một vấn đề, nhưng vẫn luôn quên hỏi.”

“Ân, người nói.” Tô Giản cười chờ ở tại chỗ.

“Ta và người sa bàn suy đoán quá, có như vậy vài lần đều là người mang theo còn sót lại không nhiều lắm tàn binh tướng ta cấp phản sát. Cho nên ta rất kỳ quái.....” Lăng phong dừng một chút, tiếp tục nói, “Người thật sự không nghĩ là sẽ như vậy dễ dàng nhận thua người.”

“Người là cố ý?”

Tô Giản nghe xong, nghĩ nghĩ, hướng lăng phong ra vẻ đáng yêu nghiêng đầu cười, “..... Người đoán?”

Nói xong, xoay người vào nhà, cũng không quay đầu lại triệu ngồi trên xe lăng phong tùy ý phất tay, “Tân niên vui sướng a, lăng đại đội trưởng.”

Một cái không phải đáp án đáp án.

Nghỉ phía trước Tô Giản cùng tiểu đồng bọn nhi nhóm từng có ước định, ba mươi ngày đó ra cửa cùng nhau xem pháo hoa, thuận tiện vượt năm.

Đáng tiếc kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, vương nghiên nghề một nhà lâm thời quyết định liền ở Vân Nam ăn tết, mà đồ phi hiên cùng Triệu lân lân cũng phân biệt bởi vì cha mẹ quan hệ, một cái ở Paris một cái ở Hawaii. Cho nên cuối cùng có thể tới cũng chính là đại đáng yêu, Phó Nguyên, tiền lỗi, cùng với Tô Giản cùng Tống dận.

Ba mươi ngày đó, tô gia gia cùng tiểu thúc cùng nhau chuẩn bị cơm chiều thời điểm, Tô Giản liền mang theo Tô Mặc ở chính mình gia tiền viện nhi phóng pháo hoa, cách vách Vương bá bá gia lão miêu ngồi xồm một bên âm thầm quan sát, nhìn nửa ngày đều bởi vì trên mặt đất bậc lửa sau, sẽ chính mình xoay tròn pháo hoa không dám tới gần.

Một bộ “Không dám động, không dám động” túng dạng, toàn bộ hành trình phi cơ nhĩ.

Sau lại vẫn là Tô Giản quay đầu thấy, mới cười đi qua đi đem nó bế lên tới, trạm xa một ít một bên loát miêu một bên cười xem Tô Mặc phóng pháo hoa.

Khó được kỳ nghỉ, làm hấn ngoạn nhi tận hưởng.

Mãi cho đến tiểu thúc ra tới kêu hai người đi vào ăn cơm, mới ở Tô Giản xoay người thời điểm đồng thời thấy trên tay nàng lão miêu. Ở đối phương tú tú khí khí “Mẽ” một tiếng sau, hơi nhướng mày phong, “Nhìn dáng vẻ ta còn phải khai hộp miêu đồ hộp mới được.”

Đối, bởi vì cách vách gia lão miêu từ xa xưa tới nay hoàn toàn không đem chính mình đương người ngoài nguyên nhân, cho nên Tô gia sớm chuẩn bị miêu đồ hộp cùng miêu lương. Bị bắt trở thành cách vách miêu hậu bị dịch sạn phân quan ㄟ (͡° ͜ʖ ͡°) ㄟ

Chờ người một nhà hoà thuận vui vẻ, cùng với trong TV vô cùng náo nhiệt vui mừng bối cảnh trung ăn qua cơm chiều sau, Tô Giản cùng tiểu thúc thúc cùng nhau ở phòng khách xem TV, tồ gia gia tắc không ngừng nhận được đánh tới trong nhà tới, cho hân chúc tết điện thoại, một cái đều có thể nói thượng hơn mười phút thậm chí nửa giờ.

Bận rộn đến vui vẻ vô cùng.

Đến nỗi Tô Mặc, tắc ghé vào một bên cầm cứng nhắc đang cùng tiểu đồng bọn nhi nhóm “Quyết chiến vượt đêm giao thừa” đâu, nói là muốn cùng nhau đánh tới 12 điểm, đạt thành “Đánh một năm trò chơi” dã nguyện.

Buồn cười thật sự.

Nhưng ăn tết sao, liền từ hân đi.

Chờ đại đáng yêu điện thoại đánh tiến vào kê Tô Giản ra cửa thời điểm, là mau 11 giờ. Tô Giản mặc hảo quần áo, cùng gia gia tiểu thúc bọn họ nói thanh liền ra nhóm.

Cũng may ban ngày vẫn luôn tại hạ tuyết, đến buổi chiều năm sáu điểm thời điểm liền ngừng, cho nên trên đường phố tuy có tuyết đọng, nhưng cũng không khó đi.

Nguyên bản cho rằng trên đường người đi đường sẽ rất ít, không nghĩ tới ra tới sau mới phát sinh lượng người một chút không nhỏ, phần lớn là người trẻ tuổi, tốp năm tốp ba nói nói cười cười, đi trước mục đích địa nhất trí, đều là đi quảng trường xem pháo hoa, cho nên lúc này như cũ có người bán hàng rong bên ngoài bán thức ăn, sinh ý cũng không tệ lắm.

“Thiếu gia. Tới rồi.” Xe hơi chậm rãi ngừng ở quảng trường bên dừng xe trên đường, Tống gia tài xế ngồi đối diện ở phía sau tòa, mới xuống phi cơ

Tống dân nói.

Nhắm mắt dưỡng thần Tống dân nghe xong, mở mắt ra lên tiếng liền chuẩn bị cầm đặt ở bên cạnh áo khoác áo khoác xuống xe, một mặt công đạo, “Ngài cũng về nhà đi, buổi tối ta chính mình đánh xe trở về là đến nơi, ngày mai còn phải sáng sớm bay trở về đi. Đêm nay đừng quá mệt mỏi.”

Tống dân là chuyên môn gấp trở về vượt năm, ngày mai sáng sớm còn phải trở về.

Muốn học đồ vật, thật là một chút không ít.

“Tốt. Kia thiếu gia ngài tiểu tâm chút.” Tài xế nói.

Tống dân cười, gật gật đầu. Mở cửa xe một chân đã bước ra sau lại một đống hạ, quay đầu lại nhìn nhìn chính mình lấy ở trên tay còn chưa mang khăn quàng cổ, trầm ngâm sau lại lần nữa thả lại hậu tòa, ở tài xế nghỉ hoặc trung, cười nói thanh “Tân niên vui sướng” sau, đã đi xuống xe.

Cửa xe đóng lại, chỉ dư khăn quàng cổ ở phía sau tòa.

Đi rồi vài bước tới rồi ước định địa phương, liếc mắt một cái liền thấy sớm một bước đến Phó Nguyên bọn họ, mà đại đáng yêu cùng tiền lỗi đang ở hằng ngày cãi nhau trung, không rảnh cùng Tống dân chào hỏi.

Nhưng thật ra Phó Nguyên thấy Tống dân trước nâng nâng cằm, “Tân niên vui sướng.”

“Tân niên vui sướng.” Tống dân cười đáp lễ, “Tô Giản còn chưa tới?”

“Ân, phỏng chừng lập tức liền đến.” Phó Nguyên gật gật đầu.

Đang nói, mấy người đã thấy nơi xa chính tả hữu nhìn xung quanh Tô Giản, đại đáng yêu thấy, miệng cũng không đấu lập tức cười hướng Tô Giản phất tay, cao giọng, “Tiểu giản ~ nơi này!”

Tô Giản theo tiếng xem ra, trên mặt lộ ra cười, đôi mắt cong cong, hàm răng trắng tinh bộ dáng, thanh thoát đáng yêu. Xem đến Tống dân ở trên mặt nàng dừng lại vài giây sau, tựa như sợ hãi lại xem đi xuống sẽ bóng rất đôi mắt dường như, lập loè dời đi.

Phó Nguyên ngoái đầu nhìn lại, vừa lúc thấy hân quay đầu nhìn về phía nơi khác, nghi hoặc một chút.

“Các người tới thật lâu?” Tô Giản chạy chậm đến gần, cuối cùng một bước nhảy đến tiểu đồng bọn nhi trước mặt, cười hì hì hỏi.

“Không có a, chúng ta cũng mới đến.” Đại đáng yêu kéo Tô Giản cánh tay, đáng yêu kiều tiểu dựa vào nàng, chim nhỏ nép vào người giống cái nhìn thấy nam bôn hữu thiếu nữ.

Nũng nịu, tưởng làm nũng.

Tô Giản vỗ vỗ đại đáng yêu dựa vào nàng đầu nhỏ, nhất phái sủng ái dung túng. Xem đến tiền lỗi đám người khoe mắt trầu trầu.

Nữ sinh chi gian hữu nghị, hảo đến cùng nhau tay cầm tay thượng WC, hoặc là tể một trương giường lăm nhăm lăm nhăm nói tiểu lời nói đã không thể thuyết minh, trên đường gặp được hai gấn bó làm cơ sở, không cần hoài nghi, kia nhất định là bạn tốt không giả.

“Anh ~ nhân gia cũng muốn ôm một cái.” Tiền lỗi nũng nịu học đại đáng yêu bộ dáng, ôm chặt Phó Nguyên.

Phó tiểu thiếu gia một cái giật mình, ghét bỏ một phen ba ở tiền lỗi trên mặt, đem hân kia trương tiểu soái mặt tể thành bánh nướng lớn mặt, không lưu tình chút nào đẩy ra.

Ghét bỏ tới rồi cực hạn.

Tiền lỗi cùng Tô Giản cười đến ha ha ha, một bộ tiểu đàn ông hào sảng dạng. Xem đến Tống dân ở một bên nhìn không được liền hơi hơi nhắm mắt, thâm hoãn hơi thở.

“Tiền lỗi!” Đại đáng yêu nơi đó không biết tiền lỗi cái này sốt ruột hài tử là ở học nàng? Tức muốn học máu liền hướng hân kêu. Sau đó hai người liền một cái phía trước chạy, một cái bắt đem tuyết ở phía sau truy, hơi có chút thanh mai trúc mã tiểu ngọt ngào ở bên trong.

Phó Nguyên thấy, lại ghét bỏ khẽ hừ một tiếng, khom lưng cũng bắt đem tuyết, hướng Tô Giản cùng Tống dân nhìn thoáng qua nói, “Đi thôi, đi vây ấu hân.”

Chờ Phó Nguyên cũng đuổi theo đi, Tô Giản mắt còn không có từ ba cái người trẻ tuổi vui mừng bóng dáng trung rời đi, bên cạnh liền truyền đến một tiếng ho nhẹ, chộc đến nàng thu liễm vài phần ý cười triều Tống dân nhìn lại, “Ngài bị cảm?”

Tống dân nghe xong, đôi tay cầm ở áo khoác trong túi, nhẹ nhàng băng quơ nhìn nàng một cái, biểu tình tự nhiên nói, “Nga, tới quá cấp, quên mang khăn quàng cổ. Không có việc gì.”

Tô Giản chớp chớp mắt, lúc này mới chú ý tới Tống dân trên cổ không mang khăn quàng cổ, bất quá bởi vì bên trong xuyên kiện màu đen trung lãnh áo lông, cho nên nhất thời cũng không thấy ra tới.

Tô Giản nhìn, ngẩng đầu hướng Tống dân cười, hồng khăn quàng cổ sẵn đến nàng làn da trắng nõn trong sáng, tròn tròn mắt đáng yêu vô cùng, lộ ra một chút tiểu bạch nha, cười hì hì sờ sờ chính mình khăn quàng cổ, “Hắc! Còn hảo ta ra cửa thời điểm nhớ rõ mang theo.”

Nói xong, cười tùm tùm đem khăn quàng cổ lại vây khấn một chút.

“.....” Thiếu Đế, nhắm mắt thâm hoãn hô hấp một ngụm lạnh đến tâm không khí, yên lặng ẩn hạ trên trán ẩn hiện gân xanh.

Vừa mở mắt, trước mặt người như cũ cười đến vẻ mặt đáng yêu lại nghi hoặc, “Bệ hạ ngài ra cửa như thế nào không nhiều lắm xuyên hai kiện nhi đâu? Ngài xem ta. Ra cửa trước còn nhiều xuyên hai kiện nhi.”

Đáng yêu

Tổng dân cười đến yên lặng cắn răng, tay phải từ trong túi lấy ra tới, che lại Tô Giản còn chưa nói xong, chuẩn bị lại nói điểm nhi cái gì tiếp tục chọc tâm oa nói, “..... Chúng ta đi thu tiền lỗi.”

..... Cho nên mau câm miệng, trầm không muốn nghe

Tiền lỗi:.....(●—●)?????

Sau đó tiền lỗi đã bị tiểu đồng bọn nhi nhóm dùng tuyết cầu hảo hảo “Chiêu đãi” một lần, thời gian quá thật sự mau, mấy người gặp nhau khi cũng đã là 11 giờ không đến 11 giờ nửa thời gian, ngoạn nhi như vậy trong chốc lát, thời gian liền mau đến đêm khuya 12 giờ.

Đoàn người chung quanh ngừng tay thượng sự, bắt đầu tụ tập ở bên nhau, nhìn thành phố C đại chung, chuẩn bị tiến vào cuối cùng đếm ngược.

Tổng dân tả hữu nhìn xem, mới phát hiện vừa rồi còn cùng nhau thu tiền lỗi Tô Giản hiện tại lại không thấy bóng dáng.

“Ai? Tiểu giản đâu?” Đại đáng yêu cũng quay đầu phát hiện, khắp nơi vọng.

“Vừa rồi còn ở đâu.” Tiền lỗi cũng từ đại chung thượng thu hồi mắt, khắp nơi nhìn xung quanh nói.

“Ta tìm xem xem, các người ở chỗ này.” Tổng dân đối Phó Nguyên ba người nói, xuyên qua đám người đi tìm không biết khi nào không thấy Tô Giản đi.

“Còn có cuối cùng một phút đồng hồ lạp!” Trong đám người có người vui vẻ kêu.

Tổng dân mắt diếc tai ngơ nhìn xung quanh, thẳng đến phía sau lưng bị người vỗ nhẹ một chút, vừa quay đầu lại, không phải Tô Giản là ai.

“Người.....” Chạy đi đâu mấy tự còn chưa xuất khẩu, liền bởi vì đối phương ngẩng đầu hướng chính mình cười hì hì bộ dáng, tức khắc vượt phẳng hơi ngưng mi..... Cùng với trong lòng tiểu cảm xúc.

“Ngài đi đâu vậy nha.” Tô Giản nói, một mặt kéo hân tay, đem mới mua đồ vật tắc Tổng dân trên tay, “Mới vừa trở về liền nghe tiền lỗi nói ngài tìm ta đi, thật là, người như vậy đều bị người quái chạy làm sao bây giờ. Nột, dùng cái này ấm tay đi.”

Giống như lão phụ thân quan tâm miệng lưỡi làm người chung quanh nghe xong, nhin không được quay đầu triều hai người nhìn qua, trên mặt ần ần ghen cười.

A..... Thanh xuân.

Vào tay ấm áp làm Tổng dân cúi đầu, ần có thơm ngọt quay mùi vị.

Cư nhiên là một bao mới xào hảo, dùng túi giấy trang, nóng hầm hập hạt dẻ rang đường.

“Lại có thể ăn lại ấm tay.” Tô Giản ngẩng đầu hướng Tổng dân cười, “Lần sau ra cửa đừng lại quên khăn quàng cổ lạp ~”

Tống dân nghe xong, chậm rãi đem hơi giật mình tầm mắt từ trong tay hạt dẻ rang đường rời đi, dịch đến nàng cười hì hì trên mặt, nửa ngày mới như là nhớ tới giống nhau, “A.....” Một tiếng.

“Nga? Đếm ngược bắt đầu rồi!” Tô Giản ngẩng đầu, nhìn về phía đại chung.

Mọi người theo tiếng chuông gõ vang cùng nhau đếm ngược. Mà Tống dân tầm mắt tắc tiếp tục dừng ở Tô Giản trên mặt.

“Mười!”

Nếu có có như vậy một người.

“Chín!”

Cùng đi chùa miếu kỳ quá phúc.

“Tám!”

Cùng nhau xem qua buổi biểu diễn,

“Bảy!”

Ăn qua cái lẩu, loát quá xuyên nhi.

“Sáu!”

Đi hiệu sách tiêu ma thời gian, lẫn nhau chia sẻ tai nghe nghe qua cùng bài hát.

“Năm!”

Đi qua công viên trò chơi, xem qua điện ảnh.

“Bốn!”

Cùng nhau xối quá vũ, xuyên qua cùng kiện quần áo.

“Tam!”

Thiên lãnh thời điểm, mua quá cùng phân đồ ăn một người một nửa phân ăn.

“Nhị!”

Cùng nhau từng đánh nhau, công nàng đi qua một đoạn đường.

Nguyện ý tùy ý người nắm quá đường cái không lo lắng sẽ bị thương.

Như vậy.

“Một!”

“Tân niên vui sướng! Ta bệ hạ!” Tô Giản xoay đầu, cười đến vẻ mặt sáng lạn nhìn Tống dận.

Như vậy.

Thỉnh cùng nàng ở bên nhau đi.

“..... Tân niên vui sướng.”

Ta tướng quân.

“Tối tới, ngài bao lì xì. A ~ lại trưởng thành một tuổi lạp ~ năm nay cũng muốn khỏe mạnh trưởng thành nga ~~”

Lão phụ thân giống nhau từ ái quan tâm miệng lưỡi.

“.....”

Tống dận nhéo bao lì xì, ngũ vị tạp trần cúi đầu nhìn nửa ngày sau, đột nhiên phun cười.

Ngước mắt nhìn trước mặt tiểu cô nương, gật gật đầu.

“Hảo.” Dừng một chút, tay mới theo hạ nửa câu nhẹ nhàng đặt ở nàng trên đầu, xoa xoa.

“Người cũng là.”

Nói xong, thầm thở dài khẩu khí.

Đường mờ mịt lại xa xôi..... Ngô đem trên dưới mà cầu tác a.....

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 71 Phiên Ngoại Một

Nghỉ đông kỳ nghỉ còn không có quá ra cái tư vị nhi, nghiêm khắc tới nói, còn không có làm các bạn học sinh ra “Như thế nào còn không có khai giảng a ~” ý tưởng khi, liền đột nhiên không kịp phòng ngừa đã không có.

..... Giống như con thỏ kia chỉ trảo đều trảo không lao cái đuôi nhỏ.

Cho nên khai giảng sau sở hữu tiểu đồng bọn nhi biểu tình còn dừng lại ở “Này liền bắt đầu tân một học kỳ?! Khoảng thời gian trước quá nghỉ đông sợ không phải giả đi?!” Thượng. Lười biếng nhắc không nổi kính nhi tới.

Nhưng cũng may thượng xong mấy ngày lấy toán học, tiếng Anh, hóa học cùng vật lý làm chủ yếu chương trình học khóa sau,..... Lại ngốc vòng nhi cũng có thể nháy mắt tỉnh táo lại.

Cho nên hồi tâm sau, cũng liền từng cái tiến vào tới rồi học tập trạng thái trung.

Rốt cuộc đã sơ nhị học kỳ sau nha..... Trung khảo quả thực gần ngay trước mắt.

Cũng bởi vì như vậy, đại đáng yêu ở thảo luận tránh ra học khảo thí khi, tương đương nhiệt tình tràn đầy.

Nàng chính là năm nay muốn tranh thủ lên làm chính lớp trưởng nhân nhi! Một cái hảo thành tích tuyệt đối là thêm phân hạng!

“Ai..... Khảo đến không sai biệt lắm là đến nơi, làm gì tước tiệm đầu nhất định phải tiến trước mười tên a, người có mặt hay không.” Sau khi nghe

xong đại đáng yêu hùng tâm tráng chí lúc sau, tiền lời một lần nữa bỏ hời trên bàn, vẻ mặt “Lão tử không nghĩ học tập chỉ nghĩ làm cá mập!” Bộ dáng.

“..... Hừ, người là sẽ không hiểu.” Đại đáng yêu một bộ “Nhân loại ngu xuẩn” liếc đã từng tiểu bá vương chi nhất, liếc mắt một cái, tiếp tục nói, “Trước kia ta chính là tương đương được hoan nghênh.”

Tiểu bộ dáng đặc ý dào dạt.

“Người?!” Tiền lời vẻ mặt nghi ngờ.

“Người có dị nghị không?” Đại đáng yêu đúng lý hợp tình, “Tiểu học thời điểm thật nhiều người thích ta đâu.”

Tổng dân nghe xong, cũng nhin không được buông thư cười xem bọn họ, tựa hồ đang xem một đám trường không lớn hài tử.

Thằng đến Tô Giản phụ họa gật gật đầu, “Đáng yêu như vậy vừa nói, ta cũng nhớ tới, tiểu học thời điểm thành tích tốt đồng học không chỉ là lão sư, các bạn học cũng thực thích.” Dừng một chút bổ sung, “Đặc biệt là lớp học đệ nhất danh, cơ hồ toàn ban nữ hài tử đều sẽ thích đệ nhất danh.”

“Đúng đúng đúng! Dư lại không thích, nhất định là thích đệ nhị danh.” Đại đáng yêu giống tìm được tri kỷ giống nhau, cùng Tô Giản thảo luận đã từng niên thiếu.

A ~~ thanh xuân a.....

“Có ý tứ gì?” Tổng dân nghe xong nửa ngày, nhìn về phía Tô Giản, “Người cũng thích đệ nhất danh?”

Ân. Thiếu Đế cũng chỉ nghe được cái này trọng điểm.

“Đương nhiên rồi.” Tô Giản gật gật đầu, “Ai không thích đệ nhất danh đầu?”

Sau đó? Sau đó Tống dận ở khai giảng khảo thí khi, yên lặng khảo cái niên cấp đệ nhất.

“Oa! Hảo bổng a! Đệ nhất danh! Đi, ta thỉnh ngươi ăn ngon.” Lão phụ thân từ ái biểu tình, thêm lão phụ thân khích lệ phương thức.

“.....”

Tống dận thâm hoãn hít sâu, nói cho chính mình cầu tác quá trình là thực dài dòng.

Không nóng nảy.

..... Không nóng nảy.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 72 Phiên Ngoại Nhị

Nghe nói lần này trung khảo thể dục có hạng nhất cư nhiên là ném rổ.

Thiếu Đế đang nghe thấy điểm này khi, thật là mặc thật lâu.

Nhảy xa, 100 mét chạy liền tính, còn ném rổ.....

Nhưng đôi mắt vừa chuyển, nhìn xem ghé vào bên cạnh trên bàn sách, chính miễn cưỡng chống xuân vậy không ngủ Tô Giản, bên miệng liền nhiều vài phần ý cười.

“Không có việc gì.” Tô Giản vỗ tiểu bộ ngực đối Tống dân nói, “Ta giáo ngài a!”

“Này..... Có thể hay không không tốt lắm?” Tống dân trầm ngâm một chút, “Sẽ chậm trễ người thời gian sao?”

“Đương nhiên sẽ không lạp, ngài còn cùng ta khách khí cái gì.”

“.....”

Về mặt “Hảo huynh đệ! Giảng nghĩa khí!” Bộ dáng, làm Thiếu Đế thật sâu..... Thâm hơi thở một hơi.

..... Lộ từ từ.....

“Kia hành, cuối tuần ta đến nhà người tới tìm người, thuận tiện liên hệ thế nào?” Tống dân bảo trì mỉm cười nói, “Ta nhớ rõ nhà các người tiểu khu có sân bóng rổ.”

“Không thành vấn đề.” Tô Giản vỗ bộ ngực, vể mặt giảng nghĩa khí.

Cố tình kia trương trắng nõn đáng yêu mặt, lại thực chọc người đau. Đặc biệt là hôm nay trát cái Na Tra đầu, trên đầu hai cái tiểu nhân vừa động vừa động, thoát nhìn liền rất hảo năm bộ dáng.

Tổng dân nhần nhin, không nhin xuống vẫn là đuổi tay xoa xoa nàng phát, rồi đi khi nhân tiện liền nhéo nhéo Tô Giản trên đầu đầu tóc năm.

Đáng yêu.

..... Nếu là trên mặt kia phó “Hảo huynh đệ” biểu tình biến biến đổi liên càng tốt.

Tổng dân có chút tiểu lòng tham tưởng.

Sau đó. Mỗi cái cuối tuần Tổng dân liền sẽ cố định đi tìm Tô Giản, mỹ kỳ danh rằng giáo đánh bóng rổ. Bất quá nếu là gặp được ngày mưa, hẳn liền cùng tô gia gia hạ chơi cờ, hoặc là bồi Tô Mặc chơi chơi game, lại hoặc là cùng sủy cười như không cười biểu tình tiểu thúc thúc tán gẫu một chút tài chính.

Tóm lại có thể nói bát diện linh lung chi cao thủ, đối nhân xử thế tích thủy bất lậu không nói, còn có thể hống đến Tô gia già trẻ đều vui vui vẻ vẻ.

Duy nhất khuyết điểm, có lẽ chính là cùng Tô Giản giống nhau là cái tay tàn nhân sĩ. Chơi game đánh đến Tô Mặc tương đương ghét bỏ.

Mới vừa quay đầu tưởng phun tào tử tử đồng học, liền thấy nhà mình tử tử chính dựa ở cạnh cửa, hướng chính mình cười tùm tùm bản ngón tay.

“..... Ca ca, ngài vẫn là đi cùng tử tử của ta đánh bóng rổ đi.” Tô tiểu mặc yên lặng quay đầu, hướng Tổng dân cười đến lấy lòng.

Cầu tay tàn đại lão phóng ta chờ một con đường sống a!

Tô tiểu mặc: ㄟ ▽ ㄟ

Sau đó? Sau đó Tống dân liền biết nghe lời phải buông trò chơi tay bính, cùng Tô Giản luyện tập đánh bóng rổ đi.

Một mặt hướng sân bóng rổ lúc đi, Tô Giản một mặt đối bên người Tống dân nói, “Ngài không cần mỗi lần tới đều mang tiểu lễ vật, đều phải làm tiểu mặc đường thành thói quen.”

Tống dân nghe xong cười, “Không đáng giá tiền đồ vật, coi như là người dạy ta đánh bóng rổ học phí hảo.”

Tô Giản gãi đầu phát, cũng không hề nói cái gì.

Tống dân mang thật đúng là không phải cái gì đáng giá đồ vật. Nhưng lại rất có tâm ý.

Cấp tiểu thúc mang chợ second-hand đào đến thư tịch, không quý nhưng vừa lúc là tiểu thúc tìm thật lâu không tìm được.

Đưa cho nhà mình gia gia từ nước ngoài mang về tới hồng trà, cũng không quý nhưng lại dễ dàng ở quốc nội mua không được.

Đến nỗi Tô Mặc, chính là kiểu cũ trò chơi tạp.

Đều không đáng giá mấy cái tiền, quý nhất có lẽ liền mấy chục nguyên, tiểu một trăm, nhưng đáng giá chính là Tống dân này phân tâm ý.

“Ta xem a. Ông nội của ta đều hận không thể ngài là hân tôn tử.” Tô Giản đứng ở bóng rổ khung hạ, đem trên tay bóng rổ một bên vút cho đứng ở hai phân tuyến chỗ Tống dân, một bên mở ra vui đùa.

Tống dân tiếp nhận cầu, cười. Có khác thâm ý chậm rì rì mở miệng, “..... Kia cũng không tồi?”,

Tôn nữ tế càng tốt.

Một mặt tường, tay nâng lên, đem cầu ném rỏ.

..... Ân. Trước sau như một chưa đi đến.

“..... Kỳ quái.” Tô Giản thuần thực nhận được cầu, một mặt đi hướng Tống dân một mặt nói, “Ngài ở những mặt khác đều cực kỳ có thiên phú, không nghĩ tới cầu loại vận động ngài nhưng thật ra ra ngoài ngoài ý muốn không am hiểu đâu.”

Tống dân không nói chuyện, chỉ đôi mắt ôn hòa nhìn Tô Giản đi vào chính mình, ở trước mặt hẳn dừng lại.

Tự động tự phát tiếp nhận cầu, cử cao, làm ra phóng động tác, con người lại lẳng lẳng nhìn Tô Giản, “Khả năng thật sự không am hiểu đi? Lão quên người dạy cho ta động tác yếu lĩnh..... Là như thế này?”

“Không đúng, tay muốn như vậy mới được, giống vừa rồi nói vậy. Gắng sức điểm bất đồng, cầu liền đầu không đi vào.” Tô Giản nhìn kỹ Tống dân trên tay động tác, tiến lên một bước, hơi hơi nhón mũi chân sửa đúng Tống dân trên tay động tác, một mặt tinh tế phân tích.

Tống dân liếc mắt, rũ mắt nhìn trước mặt nàng. Đáy mắt ôn hòa mà thâm thúy.

“..... Hiểu chưa?”

Nửa ngày sau, nghe thấy như vậy một câu, làm Tống dân nháy mắt hoàn hồn, thần sắc bất biến mắt cũng không chớp cái nào gật đầu, “Không sai biệt lắm, ta thử xem.”

Tô Giản lui về rỏ hạ.

Ném rỏ. Không trung.

Tống dân hướng Tô Giản xin lỗi cười, chớp chớp mắt, vô tội, “Nhìn đáng vẻ, ta tại đây sự kiện thượng thật đúng là không có gì thiên phú.”

“Không nên a.....” Tô Giản ôm cầu đến gần Tống dân, tiếp tục tay cầm tay giáo.

“Lại muốn phiền toái người.” Thiếu Đế cười đến lương thiện lại chính trực.

Như thế mãi cho đến trung khảo.

Thế tục khảo thí so mặt khác văn hóa khoa muốn sớm một ít, bầu không khí cũng tương đối nhẹ nhàng.

Cho nên chờ Tô Giản khảo xong chính mình sau, trước tiên liền chạy tới sân bóng rổ khảo thí nơi sân, xem Tống dân tình huống.

Bởi vì là toàn thị thống nhất phân phối trường thi, một cái trường học học sinh đều rất có khả năng bị phân đến vài cái bất đồng trường thi đi, ngay cả cùng lớp đều có khả năng trường thi bất đồng. Cũng may Tô Giản cùng Tống dân vận khí tốt, bị phân tới rồi một khối. Nhưng trường thi lại ở mặt khác trường học, cho nên bên đường chung quanh đều là mặc tốt mấy cái trường học giáo phục học sinh.

Bất quá Tô Giản mới đến sân bóng rổ nơi sân, liền nghe thấy được tiểu nữ sinh nhóm khe khẽ nói nhỏ.

“Ai? Cái kia nam sinh lớn lên thật là đẹp mắt, cái kia trường học a?”

“Trung vũ a, ta vừa rồi cùng hân trạm cùng nhau chờ nhảy xa đâu.” Một cái khác nữ sinh tiếp lời, trong giọng nói mang theo mê chi tự hào cùng tiểu đắc ý.

“Bất quá hân giống như không thể nào giỏi về vận động? Thành tích cơ bản đều là trung lương.”

“Ai nha, kia hẳn học tập nhất định không tồi. Oa..... Lớn lên đẹp vẫn là học bá.”

“.....” Tô Giản nghe xong, yên lặng hắc tuyến. Có chút không rõ không tốt với vận động là như thế nào cùng học bá móc nối, bất quá hiện tại xem Tổng dân khảo thí kết quả tương đối quan trọng.

Thật vất vả một mặt xin lỗi một mặt đứng ở nơi sân biên, liền thấy mới vừa bắt được bóng rổ Tổng dân.

Tổng cộng mười viên cầu, toàn trung cực ưu, tiến bảy viên cực trở lên ưu tú, năm viên trở lên trung lương, ba viên một chút chính là kém.

Tô Giản quả thực so với chính mình khảo còn khẩn trương, cũng không cầu hẳn toàn vào, tiến cái năm viên là đến nơi.

Tựa như có cảm giác giống nhau, Tổng dân mới vừa đi đến hai phân tuyến vị trí chuẩn bị ném rổ, đôi mắt liền triệu Tô Giản phương hướng nhìn lại đây. Cùng nàng đối thượng mắt sau, nguyên bản có vẻ lãnh đạm không có gì biểu tình mặt liền lộ ra ôn hòa ý cười, giống như tuyết đầu mùa hòa tan, nhiễm màu hồng phấn xuân ý giống nhau.

Đẹp cực kỳ.

Cố lên! Tô Giản nắm nắm tay cấp Tổng dân yên lặng cố vũ.

Tổng dân thấy nàng như vậy, cười cười, giơ tay lên, động tác soái khí lại đẹp.

Mười viên. Toàn tiến.

Cuối cùng một viên bóng rổ tiến vào sau, đứng ở bên sân người đều không hện mà cùng phát ra kinh ngạc cảm thán “Oa ~~” thanh.

Mà Tổng dân tắc chỉ nhìn về phía Tô Giản, như là đang đợi nàng phản ứng.

Tô Giản cười hì hì, hướng hẳn giờ ngón tay cái lên, thuận tiện lộ ra từ ái quan tâm cười.

“.....”

Lộ từ từ hề.....

Thiếu Đế ở trong lòng đem những lời này mặc niệm đến một nửa dừng lại. Nhấn nhin, không nhin xuống, đường kính đi qua đi liền lạnh mặt nắm Tô Giản gương mặt.

Bị néo quai hàm Tô Giản:.....(●u●)????

Thiếu Đế cười lạnh. Nghiến răng nghiến lợi.

..... Cầu tác cái rắm!

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 73 Phiên Ngoại Tam

Cao nhị tam ban, sớm tự học tiếng chuông đánh một hồi lâu sau, bên cạnh bàn vị như cũ là trống không, Tống dân liền biết hôm nay Tô Giản là lại đến muộn.

Thuần thực từ chính mình án thư cầm chút thư phóng nàng trên bàn sách, mở ra một quyển, còn có bút. Thành công thuận lợi xây dựng ra “Tạm thời rời đi” biểu hiện giả dối.

Ít nhiều cao trung tra cần không giống sơ trung như vậy nghiêm cần.

Quả nhiên không trong chốc lát, Tống dân trên tay thư sắp phiên trang thời điểm, Tô Giản đã lén lút từ phòng học cửa sau ẩn vào tới, hướng nghiêng đầu nhìn nàng chính mình cười, sau đó lưu đến ghế trên, thành công xây dựng ra một bộ “Bút không cần thận rớt trên mặt đất, vừa mới khom lưng nhặt lên tới” biểu hiện giả dối.

Nghiêm trang bộ dáng làm Tống dân nhin không được liền cười lắc đầu, “Lại ngồi sai xe?”

Từ từ Tô Giản tiểu khu đến trường học kia ban xe buýt thay đổi lộ tuyến sau, Tô Giản thường thường liền sẽ bởi vì làm sai xe đến trễ.

Cái này làm cho Tống dân không khỏi mồ hôi lạnh.

Không dám tưởng tượng năm đó hành binh đánh giặc khi, là như thế nào làm được không lạc đường.

Tô Giản đối với Tống dân cái này nghi hoặc, thực đúng lý hợp tình tỏ vẻ, “Khi đó có thám tử a. Hơn nữa ta ở vào đại quân bên trong, chỉ cần phụ trách bố cục là đến nơi, mặc dù xung phong liều chết quân địch, cũng cho tới nay chỉ có ta đuổi theo người khác chém phân a.”

Bản tướng quân chưa từng có chạy vất vả lên cổ quá nga ~~ ㄟ(͜ʖ ͜ʖ)ㄏ

Ân. Minh bạch.

“Cho nên đây cũng là vì cái gì người sơ trung thời điểm, cùng người đánh đổ sau đó thực mau nhận thua quan trọng nguyên nhân đi?”

Tô Giản nghe xong, đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó hắc hắc cười.

“.....”

Ai có thể nghĩ đến, Tô Giản cư nhiên có điểm đường nhỏ si che dấu thuộc tính đầu?

“Ai? Lão sư còn không có tới?” Tô Giản đem sách giáo khoa đứng ở chính mình trước mặt, lén lút cấp hộp trang sữa bò cầm thượng ống hút. Liền trữ bánh mì trộm mềm to ăn, quai hàm phình phình, giống hamster.

“Còn không có. Hình như là hôm nay tới chuyển giáo sinh.” Tống dân liếc nhìn nàng một cái, sau khi trả lời lại nhin không được mở miệng, “Người chậm một chút nhì.”

Tô Giản nghe xong, một mặt nhắm nuốt một mặt hưởng hân nhấp miệng cười. Trong vất vui sướng thật sự.

Mấy ngụm ăn xong bánh mì, đóng gói túi xoa thành một đoàn tạm thời tắc án thư, lại uống lên mấy khẩu sữa bò sau, Tô Giản đem cái trán để ở án thư biên, cắn ống hút giương mắt nhìn Tống dân, “Ai lúc này còn chuyển giáo a? Đều cao nhì.”

Tổng dân lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

Đúng lúc này, chủ nhiệm lớp vào được, đứng ở cạnh cửa vỗ vỗ tay, ý bảo đại gia tạm thời an tĩnh cũng đem lực chú ý tập trung ở trên người nàng sau, cười nói, “Chúng ta ban hôm nay tới một vị tân đồng học, đại gia về sau hảo hảo ở chung.”

Nói xong, hướng cửa vẫy tay sau cười tủm tỉm, “Hạ Hầu đồng học, vào đi.”

“.....?????” Tô Giản ngây ra một lúc.

..... Ai?!

Mà Tổng dân tắc hướng cửa nhìn lại, đương thấy rõ kia trường quen thuộc tuổi trẻ gương mặt, cũng cùng đối phương bốn mắt tương tiếp khi ——

Đối phương sửng sốt, “..... Bệ hạ?”

“.....”

..... Ha?!

Tô Giản nghe xong, lập tức liền tưởng ngàng đầu lên.

Mà Tổng dân, tắc hơi hắc mặt đem Tô Giản đầu nhỏ một lần nữa ấn trở về.

—— hần theo bản năng, không nghĩ làm Hạ Hầu thấy Tô Giản.

“Ai da!”

Cái trán va chạm đến trên bàn sách, truyền đến Tô Giản thờ nhẹ.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 74 Phiên Ngoại Bốn

Mẽ quốc, ánh nắng tươi sáng thời tiết, vừa lúc là không cần mang mũ che nắng, cảm thấy thoải mái mùa.

Mà loại này thời kỳ, cũng là bóng chày league thi đấu thời gian. Bất quá trận này bóng chày tái cũng không quá đứng đầu, cho nên khán đài thượng thính phòng vẫn chưa ngồi đầy.

Nhưng lại là hưu nhân vượt qua một cái nhàm chán buổi chiều, thích hợp tiểu tình lữ hẹn hò nơi sân.

Cho nên mặc dù Tổng dân ngày hôm qua chỉ ngủ bốn cái giờ không đến, như cũ mang theo Tô Giản tới xem thi đấu.

—— tuy rằng hẳn cũng không cảm thấy hứng thú, Tô Giản giống nhau. Nhưng cứ như vậy dựa vào ngồi ở ghế thượng, lười biếng phơi thái dương. Cũng lệnh người cảm thấy thoải mái.

Bởi vì hôm nay thời tiết, cũng bởi vì bên người người.

“Nếu không người trở về ngủ một lát? Chờ thi đấu kết thúc vừa vặn tới đón ta?” Tô Giản xem Tổng dân nhéo mũi, hỏi.

“Ân?” Lược hiện khàn khàn, trầm thấp dễ nghe giọng mũi. Tổng dân hơi hơi ghé mắt, cười cười duỗi tay vây quanh Tô Giản, “Không cần..... Ta tưởng bồi người.”

Vậy được rồi.

Tô Giản nghe xong, nhượng mày.

Nhưng thời tiết này thật sự quá hảo, tuy rằng thi đấu cũng cũng không tệ lắm, hiện trường người giải thích thanh âm cũng như cũ kích động, nhưng buồn ngủ như cũ dần dần đánh úp lại.

Cho nên Tổng dân nhện không được liên nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tô Giản thấy, hơi chút điều chỉnh dáng ngồi, làm hãn ngủ đến càng thoải mái một chút. Xong rồi cũng nhện không được cùng hãn cùng nhau nhắm mắt giả ngủ.

Mỹ tư tư.

Giờ phút này trong sân đấu cầu tay chính nhìn đối diện tiếp cầu tay, thường thường lắc đầu, cùng đồng bạn làm đơn giản giao lưu.

Mà người giải thích cũng thừa dịp cơ hội này phổ cập khoa học một chút lần này lên sân khấu bóng chày tay thân phận, đã từng hiệu lực quá kia chỉ đội bóng, ở đâu thứ quan trọng trong lúc thi đấu đánh ra quan trọng nhất một bóng, cũng cường điệu nên bóng chày tay đập lực chi cường hãn, đã từng sáng tạo quá một lần thi đấu bốn lần toàn lũy đánh ký lục.

【 không biết lần này, hãn có thể hay không lại sáng tạo kỳ tích đâu? 】 người giải thích nói tới đây, thấy đầu cầu tay điểm điểm sau tiếp tục, 【 hảo! Đầu cầu tay rất cuộc lựa chọn chiến lược! 】

【 xoay tròn cầu! Ai! Bóng chày tay huy không, nhưng còn có hai lần cơ hội! 】

【 vẫn là xoay tròn cầu! Nhìn dáng vẻ bóng chày tay đối xoay tròn cầu có chút trị không được a, còn có cuối cùng một lần cơ hội! Hãn là lại lần nữa đánh ra toàn lũy đánh hoặc là thượng lũy, vẫn là trực tiếp bị tam chấn bị loại trừ đâu?! 】

Trong sân vô luận là bóng chày tay, vẫn là đầu cầu tay đều dị thường khẩn trương.

Đầu cầu tay thâm hơi thở một hơi. Mọi chân, nhắc tay, đầu ra!

Keng! Bóng chày trực tiếp đụng phải cầu côn, ở người giải thích kích động trong thanh âm triều khán đài bay đi.

【 toàn lũy đánh! Toàn lũy đánh! Bóng chày tay lại lần nữa sáng tạo kỳ tích, làm chúng ta nhớ kỹ tên của hắn! 22 hào kiệt! Đến từ California năm nay mới 23 tuổi bóng chày tay! 】

Giữa sân bóng chày tay cực nhanh chạy vội, cấp chính mình đội tránh quan trọng nhất ba phần.

Mà bị đánh bay bóng chày sắp đến thính phòng.

【 làm chúng ta đến xem, này cái đánh ra toàn lũy đánh bóng chày sẽ..... Nga! Mua cát! 】

Màn hình lớn đuổi theo bóng chày nhanh chóng bay về phía vị trí tiến hành quay chụp, nhưng mục đích địa vị trí thượng, là một đôi chính rúc vào cùng nhau ngủ dị quốc tình lữ.

Cố tình chung quanh lại không có mặt khác người xem ngồi ở phụ cận.

Đã từng cũng có người bị bóng chày đả thương tình huống, chẳng lẽ lần này?

【 hắc! Tình tình! 】 người giải thích cùng người chung quanh đều sốt ruột lên, loại cảm giác này giống như là trở mắt nhìn người sẽ bị thương lại cái gì đều làm không được nôn nóng giống nhau.

Liền ở bóng chày sắp đánh trúng nam nhân mặt khi ——

—— tinh tế trắng nõn bàn tay ra tới, một phen tiếp được bóng chày.

【.....】

“.....”

Di?

..... Di di di???

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn trên màn hình lớn, tay không tiếp cầu thiếu nữ chậm rãi mở mắt. Cũng tùy ý đem trên tay bóng chày thực tùy ý ném cho ngốc đứng ở một bên, chuẩn bị chạy tới cứu người mỗi vị xa lạ người xem.

Tống dân hơi nhú mi, hơi hơi trợn mắt hơi mang buồn ngủ mở miệng, “..... Như thế nào?”

“Không có việc gì. Người tiếp tục ngủ.” Tô Giản nói.

Tống dân nghe xong, một lần nữa nhắm mắt lại,

Mà lúc này, Tô Giản mới đối với camera, dựng thẳng lên ngón trỏ, để sát vào bên miệng làm cái ‘ hư ’ động tác.

Soái khí lại điềm mỹ thiếu nữ, đến trên màn hình lớn hướng mọi người chớp chớp mắt.

Giảo hoạt lại đáng yêu.

Trái Tim Thiếu Nữ Của Lão Phu (Lão Phu Thiếu Nữ Tâm)

Nhất Oản Xoa Thiêu

www.dtv-ebook.com

Chương 75 Cuối Cùng Phiên Ngoại

Bị nhà mình đầu bếp đuổi đi, không được hẳn đi theo cùng đi chợ rau mua đồ ăn Trấn Quốc Công nhàm chán đi ở trên đường. Trong lòng có chút tiêu ủy khuất.

Hẳn rõ ràng chính là ở giúp nhà mình tỉnh tiền có hay không?

Cỡ nào quản gia có nói a ~~

Trấn Quốc Công nghĩ, bẹp bẹp miệng, thấy bên đường sữa đậu nành bánh quẩy tựa hồ không tồi, cùng cái lão lưu manh đường như thoáng qua đi, đại mã kim đao ngồi xuống sau hướng chủ quán nói, “Lão bản, một chén sữa đậu nành một cây bánh quẩy.”

“Ai! Lập tức tới!” Lão bản thấy người tới, cười hì hì nhiệt tình ứng hòa.

Chờ Trấn Quốc Công điểm đồ vật thượng bàn sau, còn tặng cái đường tam giác nhi, hướng hẳn cười hì hì, “Quốc công, lại bị ngài gia đầu bếp cấp đuổi đi đi lạp?”

Trấn Quốc Công nghe xong, tức khắc thối râu tròng mắt, “Nói bậy! Là bốn quốc công chính mình lười đến cùng!”

Mọi người:..... Chặc chặc chặc.

Hắc ~ ta này bạo tính tình.

Quốc công nhìn xem chung quanh không tin vậy xem quần chúng, vân tay áo liền phải đứng lên.

Mới động, vây xem quần chúng xông xao liền tản ra.

Người lão người lão, không thể trêu vào không thể trêu vào.

Quốc công tức giận đến tưởng xốc bàn. Nhìn xem trên bàn còn không có động quá một ngụm ăn ngon, quyết định ăn xong lại xốc.

Uống xong cuối cùng một ngụm sữa đậu nành sau, Trần Quốc Công vừa nhắc mắt, lại lơ đãng thấy nơi xa một vị khác rất quen thuộc lão bần hữu, đem tiền chụp trên bàn, ném xuống một câu “Lão bản lấy tiền!” Liền lon ton theo qua đi.

Lý đều không để ý tới sau lưng lão bản ồn ào “Quốc công đại nhân ngài lại cấp nhiều lạ!” Nói.

Trần Quốc Công mỹ tư tư đi theo lén lút Bàng thái sư phía sau không xa, đối với đối phương quả thực một chút kỹ thuật hàm lượng đều không có truy tung kỹ thuật tẩm tặc lắt đầu.

Hừ ~ cũng cũng chỉ có dùng giày ném hấn, giờ triều bản mẫn điện trước truy điểm này bản lĩnh.

Điện tiền Đô Chỉ Huy sử, tô lão điện soái ghét bỏ bẹp bẹp miệng, thấy rõ Bàng thái sư ở theo dõi ai sau lon ton thò lại gần, cùng hấn cùng nhau nhìn ngời ở trà cửa hàng Bàng thái sư ngoan tôn sau, tò mò mở miệng, “Thái sư người nhìn cái gì đâu?”

“Uống?!” Sợ tới mức thái sư thiếu chút nữa liền ném trên tay chặn mặt cái ky. Trừng mắt Trần Quốc Công, “Người ở chỗ này làm gì?!”

“Nga, ta bồi nhà ta đầu bếp mua đồ ăn a.” Trần Quốc Công hảo ngoan trả lời.

“Đi đi đi, không đếm xỉa tới người.” Bàng thái sư ghét bỏ mặt.

“Người đi theo người tiểu ngoan tôn làm gì?” Trấn Quốc Công nhàm chán, quay đầu mua bao hạt dưa cắn cắn cắn, tức giận đến thái sư hiện tại liền tưởng dế lê, trình diễn một hồi “Phổ xá sầm uất quảng trường, đương triều thái sư giằng đánh Trấn Quốc Công” câu chuyện mọi người ca tụng.

Nghĩ nghĩ sợ hãi nháo xuất động tĩnh bị ngồi ở trà phở, rõ ràng là ở nhón chân mong chờ chờ ai ngoan tôn phát hiện, đành phải ghen khí tức giận nói sao, “Gần nhất nhà ta Du Nhi có điểm quái, lão ngậy ngô cười. Ta xem hân bộ dáng này tám phần là.....”

“Tư | xuân?” Trấn Quốc Công tiếp miệng.

Giây tiếp theo bị Bàng thái sư phi về mặt nước miếng ngôi sao.

“Kêu tương tư bệnh!” Vô cùng đau đớn nhìn lau mặt đại què mùa đông liêu, Bàng thái sư cực lực nhện xuống muốn làm trước mặt người học tập tứ thư ngũ kinh xúc động.

“Hành hành hành, người tiếp tục.” Trấn Quốc Công lười đến cùng hân tranh, tiếp tục khải hạt dưa nhí.

“Cho nên ta nghĩ đến nhìn xem là nhà ai cô nương.” Bàng thái sư hàm hàm hồ hồ.

“..... Chặc chặc chặc.” Trấn Quốc Công sách thanh, sách đến một nửa xem đồng liêu có một loại giây tiếp theo liền sẽ cời giày xúc động sau, cười mỉa, “Này không đơn giản, trực tiếp hỏi hân không phải được rồi.”

Vừa định đi ra ngoài đã bị Bàng thái sư cấp kéo trở về, “Người thiếu đặc nương cho ta thêm phiền.”

Cách vách người bán hàng rong..... Dùng một loại xuất hiện ảo giác, nhưng lại trộn mắt há hốc mồm biểu tình nhìn hai vị quyền cao chức trọng, ghé vào cùng nhau không chỉ là Tống Quốc muốn chấn chấn động, ngay cả

phụ cận phiên bang cũng muốn kinh hồn táng đảm vài tháng lão đại nhân..... Cứ như vậy bạo thô khẫu.

..... Này. Cư nhiên có chút tiểu kích động?

Sau đó hai vị quyền cao chức trọng, dặm chân một cái Tổng Quốc đều phải run tam run lão đại nhân, cứ như vậy cùng nhau âm thầm quan sát, thẳng đến tiểu bàng đồng ung nhìn theo mỗ nhuyển kiệu rời đi, nửa ngày sau mới sâu kín nâng khí.

Như suy tư gì thương nhớ đêm ngày như đi vào cõi thần tiên vũ trụ ——

“Không lạ?”

“.....” Trống trơn không????

Tiểu bàng đột nhiên quay đầu, bên cạnh bàn nhiều nhà mình gia gia cùng trấn công công, “Gia gia?! Quốc công đánh người?!”

Chắc chắc chắc, này thanh tuyến cao đến tới mau phá yết hầu.

Hoa ước một chén trà nhỏ công phu, hai vị lão đại nhân rốt cuộc từ nhỏ tuổi trẻ trong miệng đại khái đã biết là chuyện gì xảy ra.

Tóm lại chính là người cô nương đáy lòng hảo, giúp cái người nghèo khi, tiểu bàng đồng ung vừa lúc đi ngang qua, tức khắc bị cô nương thiện lương cấp đả động, liền đối phương là kia gia cũng không biết liền phạm nổi lên tương tư đơn phương.

“Này dễ làm a.” Trấn Quốc Công vừa nghe, phi rút hạt dưa nhi xác một phách cái bàn nói.

“Người muốn làm gì?!” Bàng thái sư vẻ mặt “Lão tử còn không hiểu biết người?!” Cảnh giác bộ dáng.

“Hắc hắc hắc, ta không phải thử xem cô nương này có phải hay không thiệt tình mà thiện lương, thuận tiện giúp người nhìn xem là nhà ai, người về sau mới tốt hơn môn cầu thân sao.....” Trấn Quốc Công cười hì hì.

Sau đó.

Phổ xá sầm uất đầu đường liền trình diễn vừa ra “Tao lão nhân ăn vạ tiểu cô nương” tiết mục.

“Ai da ~~~ người cổ kiệu chạm vào đảo ta cái này lão nhân, bên trong người cư nhiên còn không xuống dưới đỡ ta một phen dực ~~”

“Lão nhân gia! Người nằm ở kiệu sau chúng ta như thế nào đâm ngài a!?” Kiệu phu há hốc mồm.

“.....” Nằm trên mặt đất “Rất thống khổ” Trấn Quốc Công.

Bàng thái sư một cái tát chụp ở đầu thượng.

“Ai da ai da ~” chính là các người đụng phải ta cái này đáng thương vô tội lại nhỏ yếu lão nhân gia ~” đương triều nhất phẩm, trấn quốc Phiêu Kị Đại tướng quân ai u, chậm rãi lăn đến kiệu trước, tiếp tục “Rất thống khổ”.

“.....” Bàng thái sư bắt đầu cời giày.

Thẳng đến kiệu nội truyền đến ngăn cản thanh âm, một cái tiểu lệ cô nương từ kiệu trên dưới tới, gương mặt tươi cười doanh doanh.

“Lão nhân gia, ta xuống dưới lạp, ngài nói?”

“Ai u ai da ~ người là nhà ai nha đầu như vậy không hiểu quy củ, cư nhiên cũng không biết trước tự báo gia môn!” Tiếp tục thống khổ, không da không mặt mũi quay cuồng.

..... Không biết cái dạng này bị đương kim thánh thượng thấy, sẽ như thế nào?

“Cha? Vì cái gì mỗi năm ngài đều sẽ mang ta đến nơi này tới?” Hải đồng tò mò hỏi.

Ba mươi xuất đầu, dung mạo xuất chúng nam nhân từ hồi ức trung hoàn hồn, mang theo nhàn nhạt ý cười sờ sờ hải tử phát.

“Bởi vì. Nơi này có rất tốt đẹp hồi ức a, cha không nghĩ quên, liền thường thường đến xem.

“Là cái gì a cha?”

“Ngô..... Kia cha một chút cùng người nói.”

“Hảo a.”

Bàng trung võ ngạo kiêu ngạong tiểu cảm.

Vẻ mặt tò mò.

Table of Contents

Mục lục

Chương 1 Mỗi Ngày Đều Ở Khổ Tư Chương Danh

Chương 2 Hôm Nay Cũng Không Biết Chương Danh

Chương Chương 3 Danh Là Kiện Thống Khổ Sự

Chương 4 A ~~~ Chương Danh!

Chương 5 Là Chương 55555555 A ~

Chương Chương 6 6 Nha Nha Nha Nha Nha

Chương 7 Độ Độ.....7

Chương 8 Độ Chương 88888 Nha Nha Nha

Chương 9 99999999!

Chương Chương 10 10 Lạp ~~~~

Chương Chương 11 11.....

Chương 12

Chương Chương 13 13 (￣▽￣)/

Chương 14 Mười Bốn Là Mười Bốn, Bốn Mười Là Bốn Mười

Chương Chương 15 15 Lạp ~

Chương Chương 16 16

Chương Chương 17 17

Chương Chương 18 18

Chương Chương 19 19

Chương Chương 20 20

Chương Chương 21 21

Chương Chương 22 22

Chương Chương 23 23

Chương Chương 24 24

Chương Chương 25 25

Chương Chương 26 26

Chương Chương 27 27

Chương Chương 28 28

[Chương Chương 29 29](#)
[Chương Chương 30 30](#)
[Chương Chương 31 31](#)
[Chương Chương 32 32](#)
[Chương Chương 33 33](#)
[Chương Chương 34 34](#)
[Chương Chương 35 35](#)
[Chương Chương 36 36](#)
[Chương Chương 37 37](#)
[Chương Chương 38 38](#)
[Chương Chương 39 39](#)
[Chương Chương 40 40](#)
[Chương Chương 41 41](#)
[Chương Chương 42 42](#)
[Chương Chương 43 43](#)
[Chương Chương 44 44](#)
[Chương Chương 45 45](#)
[Chương Chương 46 46](#)
[Chương Chương 47 47](#)
[Chương Chương 48 48](#)
[Chương Chương 49 49](#)
[Chương Chương 50 50](#)
[Chương Chương 51 51](#)
[Chương Chương 52 52](#)
[Chương Chương 53 53](#)
[Chương Chương 54 54](#)
[Chương Chương 55 55](#)
[Chương Chương 56 56](#)
[Chương Chương 57 57](#)
[Chương Chương 58 58](#)
[Chương Chương 59 59](#)
[Chương Chương 60 60](#)

[Chương Chương 61 61](#)

[Chương Chương 62 62](#)

[Chương Chương 63 63](#)

[Chương Chương 64 64](#)

[Chương 65 Tô Qua Tiễn Phiên Ngoại \(Nhưng Không Mua \)](#)

[Chương Chương 66 66](#)

[Chương Chương 67 67](#)

[Chương Chương 68 68](#)

[Chương Chương 69 69](#)

[Chương 70 Kết Thúc Chương](#)

[Chương 71 Phiên Ngoại Một](#)

[Chương 72 Phiên Ngoại Nhì](#)

[Chương 73 Phiên Ngoại Tam](#)

[Chương 74 Phiên Ngoại Bốn](#)

[Chương 75 Cuối Cùng Phiên Ngoại](#)